

ஆண்டு முந்தி மலர் 24 Anniversary Issue

தமிழர் தகவல்

TAMILS' INFORMATION

இலங்கைதீர்ச்சு கவடு

பெப்ரவரி
2015
February

சமூகநலம் இணைந்த வளர்ச்சி
Growing with the community
ESTD 1991 ஆறாம்

Established: February 1991 Tel: 416 920 9250 email: tamilinfo@sympatico.ca

Produced by: Eelam Tamil Information Centre (ETHIC) & Tamil Information Research Unit (THIRU)

Published by: Ahilan Associates Circulation: Monthly 5000 Copies, Annual 6000 Copies

Address: P.O. Box - 3, Station F, Toronto, ON M4Y 2L4, Canada Web: www.tamilinformation.info

ISSN: 1206-0585

Proud Sponsors of the Main Awards

Selva Vettyvel

905 201 9977

HomeLife/Future Realty Inc.

Siva Sathasivam & Samuel Medoff 416 967 7676

Trattoria Americana Inc.

Nathan Sritharan

416 499 2760

Law Office

Yaso Sinnadurai

416 265 3456

Law Office

Dr. S. Senthilmohan M.D.

416 357 7714

President, Medcentre Connect Inc., - Medical facility Developers

Ruby Thambiah

416 999 5337

RE/MAX REALTY SERVICES INC, Brokerage.

Raj Nadarajah

416 333 6115

Top Producer - HomeLife/Future Realty

New Ranganas Jewel House

647 947 2864

6055 Steels Ave. East, Unit: 102

Sabesan

416 605 1990

Anicko Interior Inc.

Proud Sponsor of the Youth Award

Kannan Thurairajah

Kas-Kade Linen Services

குவிமுனை நோக்கிய நேரிய பயணம்

தமிழர் தகவல் இருபத்துநான்கு ஆண்டுகளைப் பூர்த்தி செய்து இருபத்தைந்தாவது ஆண்டில் பாதம் பதித்துள்ளது. கடந்து வந்த தடத்தை ஒரு தடவை திரும்பிப் பார்க்கையில் எங்கள் மனசு திருப்தி கொள்கிறது.

சாதனச் சமூகவியல் (media sociology) என்ற அகன்ற பரப்பினுள் வெறுமனையே தகவல்களை மட்டும் வழங்காமல், புகலிட மண்ணில் தமிழரின் வாழ்வையும் வளத்தையும் ஆவணமாக்கியுள்ளோம் என்பதே இதற்கான முக்கிய காரணி.

கனடாவில், காலமும் நேரமும் தவறாமல் தமிழர் சமூகத்தால் அச்சு ஊடக-மொன்றைக் கால்நூற்றாண்டுக்குத் தொடர்ச்சியாக வெளிக்கொணர முடியுமென்ற பலப்பரீட்சையில் 'தமிழர் தகவல்' வெற்றி கண்டுள்ளதால், கனடியத் தமிழரின் அடையாளமாக இது கணிப்புப்பெற்று மிளர்கின்றது.

“அரசாங்கமொன்றினால் மட்டுமே தகவல் சஞ்சிகையை வெளியிட முடியுமென்ற நிலைப்பாட்டை மாற்றி, தமிழர் சமூகத்தினாலும் அதனைச் செய்ய முடியுமென்பதற்கு கனடாத் தமிழர் தகவல் நல்லதொரு உதாரணம்” என்று ஆஸ்திரேலியாவில் வாழும் தமிழறிஞர் இ. அம்பிகைபாகன் (கவிஞர் அம்பி) அவர்கள் இருபதாண்டுகளுக்கு முன்னர் சொன்னது நேற்றுப்போல நினைவிருக்கிறது.

தமிழர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளிலிருந்து மட்டுமன்றி தாயகத்திலிருந்தும் எமக்கு அவ்வப்போது கிடைத்துவரும் மீள்தரவு (feedback), இவ்வெளியீட்டுடன் சம்பந்தப்பட்ட அனைவரதும் செயற்செய்தைத் திறனை ஊக்குவித்து, இயங்குதளத்தை வீச்சுடன் பணியாற்ற வைத்தது என்று கூறுவது அவசியமானது.

கண்ணைக் கட்டிக் காட்டில் விட்டதுபோல எம்மக்கள் இந்த மண்ணில் வந்திறங்கிய காலத்தில், அவர்களின் தேவை கருதிய சேவையாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'தமிழர் தகவல்', அவர்களுக்குத் தேவையான அறிமுறையை அதற்குரிய சித்தரிப்புடன் பொருத்தமான இலகு நடையில் வழங்கியதால், அதன் இருப்பும் வளர்ச்சியும் சமூகத்துடன் இணைந்ததாக மாற்றம்பெற்றுள்ளது.

தமிழர் தகவலின் ஆரம்பப் பாதையும், அதன் பின்னரான ஒடுபாதையும் சீரான இலக்கைக் கொண்டிருந்ததால், எங்கள் குவிமுனையை நோக்கிய பயணம் தடங்கலின்றி நேர்த்தியாக அமைந்தது. இதன் பங்களிகளான ஒவ்வொருவரும் - படைப்பாளர்கள், வணிகர்கள், தன்னார்வத் தொண்டர்கள் என்ற முக்கூட்டினரும் இதன் உருத்துக்காரர்கள்.

சமூகத்திடமிருந்து பெற்றதைச் சமூகத்துக்கே வழங்கி வருகிறோம் என்பதை ஒரு சாதனையாகக் கருதுகிறோம். எந்தவொரு அரசாங்கத்திடமிருந்தோ அல்லது எந்தவொரு நிறுவனத்திடமிருந்தோ ஒரு சதம்கூடப் பெறாமல், கடந்த இருபத்துநான்கு வருடங்களாகத் தமிழர் சமூகத்தின் பலத்தில் நின்றே தமிழர் தகவலை வெளியிட்டுள்ளோம் என்பது ஒரு சாதனையில்லையா?

திரு எஸ். திருச்செல்வம்
முதன்மை ஆசிரியர்

அர்ப்பிதம்!

பாடசாலைக் கல்விப்பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றுப் பல வருடங்களின் பின்னரும் 'அதிபர்' என்று உரிமையோடு அனைவராலும் அழைக்கப்பட்டு வந்தவர் திரு. பொன்னையா கனகசபாபதி அவர்கள். கடந்த டிசம்பர் மாதம் தமது என்பதாவது அகவையில் இவர் கனடாவில் இயற்கை எய்தினார். இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இந்த மண்ணில் குடியேறிய பின்னர் அடுத்தடுத்துப் பல சோதனைகளைச் சந்திக்க நேர்ந்த வேளையிலும் சோர்த்து போகாது, அவைகளைச் சாதனையாக்கிய பெருமகன் இவர். தமிழ்மொழி வளர்ச்சி மீதான அக்கறையும், தமிழ் மாணவர்களிலும் அவர்களின் பெற்றோர்களிலுமான கரிசனையுமே இவரை இயங்க வைத்த அடிப்படை அம்சங்கள். இந்த எண்ணப்பாட்டின் விளைவாக தமிழர் தகவலில் பதினெட்டு ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாகப் பல கட்டுரைகளை எழுதி வந்தார். இவற்றுள் சில 'அதிபர் ஒருவரின் கூரிய பார்வை' (1995), 'பெற்றோர் பின்னடைகள் உள்ளியல்' (1988) என்ற பெயர்களில் தமிழர் தகவலை வெளியிடும் 'அகிலன் அசோஷியேஷன்' வெளியீடுகளாக வெளிவந்தன. இவ்விரு நூல்களுமே 'அதிபர்' அவர்களால் எழுதப்பட்டு நூலாக்கம் பெற்ற முதல் வெளியீடுகள். இதன் பின்னர் மேலும் பல நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். தமிழர் தகவலின் வளர்ச்சிப் பாதையில் குறிப்பிட்டதொரு காலப்பகுதியில் பக்கபலமாகப் பங்காற்றி வந்த பொன்னையா கனகசபாபதி அவர்கள், புலம் பெயர்ந்த மண்ணிலும் நல்லதொரு கமக்காரராகவும், இரசனையுள்ள பூந்தோட்டக்காரராகவும் வாழ்ந்து காட்டியவர். இவரது அர்ப்பணிப்பான சேவைகளை மதிக்கும் வகையில் 'தமிழர் தகவல்' இருபத்துநான்காவது ஆண்டு மலரை அவருக்கு அர்ப்பிதம் செய்கிறோம்.

Tamils' Information Its origin and growth

Tamils' Information was first published in February 1991 to fulfill a growing need for information and guidance among the new immigrants within the Tamil community. As a monthly publication it provided vital information on a wide range of subjects that included immigration, education, health care, social services and many other issues of common concern to newcomers.

Along the years of its growth Tamils' Information came to occupy a unique place among Canadian Tamils by recognizing and promoting the contributions and achievements of many outstanding individuals and groups not only among the Tamils but also in the larger mainstream Canadian society. The needs of our community have changed in many ways since 1991 and Tamils' Information has always kept itself abreast with these changes and has continued to provide the required information and guidance to meet the emerging needs.

We have come a long way since 1991 in our journey of serving the community and are now celebrating our 24th year of publication with our February issue (2015). This is certainly a historic moment for us and we take pride in looking back at our successful journey.

We are immensely thankful to our community for their continued support and encouragement over the years. At this point we wish to emphasize that Tamils' Information is a completely community funded publication and we do not receive any form of financial assistance from any government agencies what so ever.

Our annual awards ceremony in February is sponsored by the members of our business community and we remain indebted to them for their generosity without whom our journey could not have come this far. The sponsors of the various annual awards deserve our very special thanks and appreciation for it is their support and commitment that has brought us this far. We salute our advertisers and sponsors with our deepest gratitude for walking with us for the past 24 years.

Looking at the array of our award recipients is a joyous exercise in itself. The individuals we have honoured are held in high esteem by our community for their outstanding contributions. These eminent men and women come from diverse professional backgrounds and their service to the community include the areas of medicine, education, arts and culture, the media, community service, and entrepreneurship among many others. We are especially proud to have honored the 'Toronto Star' newspaper with a special award.

The list of eminent persons honoured by us include the late Madam Nancy Pocock O.Ont, Dr. Tom Clarke, Kim Phuc - UNICEF Peace Ambassador, Madeline Ziniak O.C., Miranda Pinto, Ali Gholapour, Pam McConnell and Professor Peter Schalk.

We have recognized and honoured eminent persons from the international Tamil Diaspora in a very special way for their special contribution to our community, thus giving Tamils' Information international respect and recognition. Very special mention has to be made of our student/youth award recipients who have felt highly motivated and encouraged in their endeavours by our honour.

Our total number of award recipients is 223 so far and we hope we can honour many more. Tamils' Information hopes to continue its journey in the service of our community with commitment, dedication and solidarity and we invite everyone to join us on the path of our history. The journey of service to human kind will never end until human kind remains committed to serving one another.

இலங்கைத் தேர்வர்கள்

Editor in chief
Thiru S. Thiruchelvam

Associate Editor
Ranji Thiru

Assistant Editor & Production Manager
Sasi Pathmanathan

Assistant Editor
Quintus Thuraisingam

Assistant Editor
Anojoni Kumaradasan

General Manager
S.T. Singam

Circulation Manager
R. R. Rajkumar

Circulation Coordinator
R. Sivalingam

Public Relation
N. Kumaradasan

Public Relation
Pon. Sivakumaran

Public Relation
P. Sivasubramaniam

The Editor in chief of the magazine Mr. Thiru S. Thiruchelvam is a veteran journalist with fifty years experience. He was awarded as an outstanding editor by the Canadian Ethnic Media Association (CEMA) for editing and cultural sensitivity in the monthly magazine Tamils' Information in the year 1988. He received special awards from the Mayor of Toronto and the Ontario government at the International year of Voluntarism celebrations in 2001. Mr. Thiruchelvam is one of the first recipients of the Ontario government's 'Newcomer Champion Award' in 2007. He received the 'June Callwood outstanding Achievement Award' from the Ministry of Citizenship in 2012.

பொன்னையா விவேகானந்தன்

கனடியத் தமிழரின் அசைவியக்கமும் இயங்குநிலையும்

தமிழீழ விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் பேரினவாதிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்ட 1983 இன அழிப்பு நிகழ்வானது, விடுதலைப் போரிலும் சமூக மாற்றத்திலும் பாரிய தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியது. பத்தாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட தமிழர் கொல்லப்பட்டதும், இதனிலும் பல மடங்கு மக்கள் காயமுற்றதும், பல கோடி ரூபா பெறுமதியான தமிழர் சொத்துகள் அழிக்கப்பட்டு சூறையாடப்பட்டதுமே இத்தாக்கங்களுக்குக் காரணமாயின.

இந்த இனவழிப்புத் துயரத்தைத் தொடர்ந்தே ஐரோப்பிய நாடுகள் 'அகதி' என்ற அடையாளப் பெயரோடு ஈழத்தமிழர் உள்நுழைவதற்கான அனுமதியை வழங்கின. பிரித்தானியா, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி போன்ற ஐரோப்பிய நாடுகள் பெருமளவு அகதிகளை ஏற்றின.

1983இன் பிற்பகுதியில் கனடாவும் ஈழத்தமிழர்களை அகதியாக ஏற்றுக்கொள்ளத் தொடங்கியது. கனடா தாயகத்திலிருந்து தொலைவில் இருப்பதாலும், கடுங்குளிர் காரணமாகவும் தொடக்கத்தில் புலம்பெயர்ந்தோர் பெரிதும் ஐரோப்பிய நாடுகளையே நாடினர்.

கனடாவின் அதிகக் கெடுபிடியற்ற குடியுரிமைச் சட்டங்களும், எளிதான குடும்ப இணைவுச் சட்டங்களும், ஆங்கில மொழி மூலமான தொடர்பாடலும், தேவையான சமூகநலத் திட்டங்களும் நம்மவரைப் பெரிதும் கவர்ந்தன எனலாம். தாயகத்திலிருந்து அகதியாகக் கனடாவில் குடியேறியோரைப் போன்றே ஐரோப்பாவிற்கு ஏற்கனவே சென்றிருந்த பலரும் கனடாவுக்குக் குடிபெயரத் தொடங்கினர்.

கல்வி, தொழில் காரணமாக 70 - 80களில் புலம்பெயர்ந்தோர் உள்ளடங்கலாக 83இன் இறுதிவரை ஆயிரத்துக்குட்பட்ட ஈழத்தமிழரே கனடாவில் இருந்தனர். பின்னாட்களில் தொடர்ந்த ஈழத்தமிழரின் வரவு பல்கிப் பெருக தொண்ணூறுகளின் தொடக்கத்தில் ஈழத்தமிழரின் எண்ணிக்கை நூறாயிரத்தைக் கடந்தது. பிரித்தானிய தவிர்ந்த ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகள் இன்றுவரை இவ்வெண்ணிக்கையை எட்டவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

என்பதுகளின் பிற்பகுதியில் ஈழத்தமிழரது சமூகம் சார்ந்த செயற்பாடுகள் தொடங்கப்பட்டுவிட்டன எனலாம். இவ்வாறான

சமூகம்சார் செயற்பாடுகளை மையப்படுத்தியே ஈழத்தமிழர் ஒன்றுசூட ஆரம்பித்திருந்தனர்.

ஈழத்தேசியம் சார்ந்த நிகழ்வுகள் சில இக்காலப்பகுதியிலே தொடங்கப்பட்டன. குறைந்த எண்ணிக்கையில் இருந்த மக்களில் ஈழவிடுதலையின்பால் ஈடுபாடு கொண்ட எல்லோருமே இந்நிகழ்வுகளில் இணைந்து கொண்டனர். 500 பேர் வரை அமரக்கூடிய மண்டபங்கள் அப்போதே நிறைந்து காணப்பட்டன.

இப்போதிருப்பதைப் போன்று பெருவாரியான அமைப்புகள் அப்போது இல்லை. எனினும் தாயகத்தில் ஒரு கல்லூரியில் கற்ற மாணவர் சிலர் ஒன்று கூடிய சிறு நிகழ்வுகள் சிறிய அளவிலான கலைநிகழ்வுகளாக மாறின. அக்காலத்தில் அரிதாக இடம்பெற்ற கலைநிகழ்வுகளைக் காண மக்கள் விழைந்தனர். மக்களின் ஆர்வம் கண்டு இக்கலைநிகழ்வுகள் சற்றே பெரிய அரங்குகள் நோக்கி நகர்ந்தன.

90களின் தொடக்கத்தில் கனடாவிற்கு குடியேறிய ஈழத்தமிழர்களின் எண்ணிக்கை ஏறக்குறைய நூற்று இருபத்தையாயிரம் மட்டுமே. எனினும் தமிழர்களால் நடத்தப்பட்ட கலை நிகழ்வுகளைக் காண மக்கள் அனுமதிச் சீட்டுகளைப் பெற்றுக்கொண்டு பெருவாரியாகத் திரண்டனர். மக்களின் அதிகரித்த வரவால் ஒரே கலைநிகழ்வு இரு நாட்களில் நடைபெற்றது.

உடுப்பிட்டி அமெரிக்க மிஷன் கல்லூரி பழைய மாணவர்கள் நடத்திய 'வானவில்' நிகழ்ச்சி இதற்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டு.

இக்காலகட்டத்திற்றான் முதன்முதலாகக் கனடாவுக்கு வெளியே இருந்து கலைஞர்கள் வரவழைக்கப்பட்டனர். 'கோமானிகள்' புகழ் கலைஞர்களே கனடாவுக்கு வந்த முதலாவது தாயகக் கலைஞர் ஆவர்.

இக்காலப்பொழுதில் ஈழத்தேசியம் சார்ந்த நிகழ்வுகளுக்குப் பெருந்தொகையில் மக்கள் திரளத் தொடங்கினர். திரண்டதோடல்லாமல் அரங்கிலேயே பெருந்தொகைப் பணத்தை வழங்கினர். 800 பேர் வரை அமரக்கூடிய உயர்தரப் பாடசாலை அரங்குகள் இந்நிகழ்வுகளுக்குப் போதாது என்ற நிலை ஏற்பட்டது.

இக்காலப் பகுதியில் (1990 - 2000) ஸ்காப்பரோவில் அமைந்திருந்த Woburn உயர்நிலைப்பள்ளிக் கலையரங்கும் Cedarbrae உயர்நிலைப்பள்ளிக் கலையரங்குமே ஈழத்தமிழரார் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டன.

தொண்ணூறுகளின் தொடக்கத்திலேயே பலர் தாயகத்தில் தாம் வாழ்ந்த ஊர் சார்ந்து கூடத் தொடங்கியிருந்தனர். கலைநிகழ்வுகளைக் காணும் மக்களின் ஆர்வம் கண்டும் தம் கலைத்தாகத்தைத் தணிக்கவும் இவ்வமைப்புகளும் கலை-நிகழ்வுகளை நடத்தின. மக்களும் வழமைபோல் பெருமளவிற்கு திரண்டனர். பெரும்பாலும் எல்லா நிகழ்வுகளுக்கும் நுழைவுக் கட்டணமாக 10 டாலர் அறவிடப்பட்டது. கலைகளைச் சுவைக்கத் திரண்டு வந்தோருக்கு இக்கட்டணம் ஒரு பொருட்டாக இருக்கவில்லை.

அக்காலப்பகுதியில் தமிழ் வணிகர் பெருமளவு இல்லாததால் அனுசரணையாளர் மிகக் குறைவாகவே காணப்பட்டனர். செலவுகளை ஈடுகட்ட நுழைவுக் கட்டணமே உதவியது.

தொண்ணூறுகளின் நடுப்பகுதியில் தமிழகக் கலைஞர்களும் நடிகர்களும் கனடாவில் கால்பதிக்கத் தொடங்கினர்.

நிகழ்ச்சிகளிலும் பார்வையாளர் எண்ணிக்கையிலும் குறிப்பிடத்தக்களவு மாற்றத்தை ஏற்படுத்திய காலம் தொண்ணூறுகளின் பிற்பகுதியாகும்.

ஈழத்தேசியம் சார்ந்த நிகழ்வுகள் இக்காலகட்டத்தில் நல்ல வளர்ச்சி கண்டன. புதிய குடிவரவாளர்களும், தாயகப் போரியல் நிகழ்வுகளும் பெருமளவு மக்கள் கூடக் காரணங்களாயின. அதேவேளை தமிழகத்திலிருந்து பழ-நெடுமாறன், தேனிசை செல்லப்பா போன்றோரும் இந்நிகழ்வுகளில் கலந்துகொள்ள அழைக்கப்பட்டனர். அரங்குகள் பேரரங்குகளாக மாறின. 2000த்தில் CNE என்றழைக்கப்படும் கனடா தேசிய கண்காட்சித் திடலில் பல்லாயிரம் மக்கள் கூடியிருக்க நடைபெற்ற மாவீரர் நாள் நிகழ்ச்சி வரலாறு படைத்தது. பெருந்தொகைப் பணத்தையும் நகைகளையும் மக்கள் இந்த நிகழ்வின்போது வாரி வழங்கினர். இந்த நிகழ்வில் தேனிசை செல்லப்பா கலந்து கொண்டு எழுச்சிப் பாடல்களைப் பாடியிருந்தார்.

இதேவேளை உடுப்பிட்டி அமெரிக்க மிஷன் பழைய மாணவர்களின் வானவில், யாழ் இந்துக்கல்லூரிச் சங்கத்தின் கலையரசி, மகாஜனாக் கல்லூரி பழைய மாணவர்களின் மகாஜனன் போன்ற கலைநிகழ்வுகளும் அரங்குகள் நிறைந்து வழிய நடத்தப்பட்டன. ஏனைய பல பழைய மாணவர் சங்க நிகழ்ச்சிகளும் குறைவின்றி நடைபெற்றது.

இக்காலப்பகுதியில் வானவில் கலைநிகழ்ச்சி ஒரு தடவை மூன்று நாட்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்றது.

புங்குடுதீவு மக்களின் புவரசம்பொழுது, காரைநகர் மக்களின் 'காரை தீபம்' போன்ற ஊர் சார்ந்த கலைநிகழ்வுகளும் மக்களால் நிறைந்தன. இவை போன்று பல ஊர் சார்ந்த மக்களின் கலைநிகழ்வுகள் சிறப்பாக இடம்பெற்றன.

1998இல் நடைபெற்ற கனடியத் தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் அந்திப்புக்கள் என்ற திறந்தவெளியரங்க நிகழ்வில் ஏறக்குறைய பத்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்டோர் பத்து டாலர் கட்டணம் செலுத்திக் கலந்துகொண்டமை குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வாகும்.

இக்காலப் பகுதியில் மனவெளி கலையாற்றுக் குழு போன்ற நாடகத்திற்கான தனித்துவ அமைப்புகள் சில தோன்றி அரங்கு நிறைந்த நிகழ்வுகளாக ஆண்டுதோறும் நாடகங்களை நடத்தின.

2000த்திற்குப் பின்னான காலம் ஈழத்தேசிய எழுச்சிக்காலம் எனலாம். பொங்கல் விழா, தீலிபன் விழா, கறுப்பு யூலை, நாடகக் கோபுரம் போன்ற பல நிகழ்வுகளோடு, ஆணையிறவு வெற்றி விழா, பொங்கு தமிழ், வெல்க தமிழ் என்ற பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் கலந்து கொள்ளும் திறந்தவெளி நிகழ்வுகளும் மக்களால் நிரம்பி வழிந்தன. மாவீரர் நிகழ்வுகள் மாவீரர் வாரமாகப் பல இடங்களில் நடத்தப்பட்டு நிறைவு நிகழ்வு நான்கு அமர்வுகளாக நடத்தப்பட்டது. விடுதலை சார்ந்த நிகழ்வுகள் எவ்வடிவத்தில் முன்னெடுக்கப்பட்டாலும் மக்கள் பெருமளவில் திரண்டனர்.

இக்காலப் பகுதியில் தமிழரது எண்ணிக்கை இருநூறாயிரத்தைக் கடந்திருந்தது. Sponsor முறையிலான குடும்ப இணைவே இந்த எண்ணிக்கை அதிகரிப்புக்குக் கணிசமான காரணமாக அமைந்தது.

எண்ணிக்கை அதிகரிப்பைப் போலவே இக்காலத்தில் கலை நிகழ்ச்சிகளும் பல்கிப் பெருகின எனலாம். இந்த நிகழ்வுகளின் அதிகரிப்பானது கடந்த காலங்களில் சில நிகழ்வுகளை நோக்கித் திரண்ட மக்களைப் பங்கிட்டன எனலாம். பெரும்பாலும் எல்லா நிகழ்வுகளும் குறைவின்றியே நடைபெற்றன. பல்கிப் பெருகிய நுண்கலை வகுப்புகள் பல அரங்கேற்றங்களுக்கும் நிறுவன வகையிலான கலை நிகழ்வுகளுக்கும் அடித்தளமிட்டன. இக்காலத்தேதான் நூல், இறுவட்டு வெளியீடுகளும் தோன்றிப் பெருக ஆரம்பித்தன.

பழைய மாணவர் சங்கங்கள், ஊர் அடிப்படையிலான சங்கங்கள் மற்றும் பல பண்பாட்டு அமைப்புகளில் நிகழ்வுகளுக்கான மக்களின் வருகை வீழ்ச்சியடையத் தொடங்கிய காலம் 2000த்தின் பிற்பகுதிகள் எனலாம். இக்காலத்தில் நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய அறிவித்தல்களை அறிந்து தாமாக விரும்பிச் செல்கின்ற வழக்கு மாற்றமடைந்து, நிகழ்வுகளை நடத்தும் அமைப்புகளைச் சார்ந்தவர்கள், அழைக்கப்பட்டவர்கள் மட்டுமே பெரிதும் கலந்து கொள்கின்ற சூழல் தோற்றங்கொண்டது எனலாம்.

மக்களது வருகையின் வீழ்ச்சிக்கான காரணங்கள் கட்டுரையின் நிறைவில் கூறப்பட்டுள்ளது.

கனடியத் தமிழ் வானொலியால் தொடங்கப்பட்ட திறந்தவெளி பண்பாட்டுக் களியாட்ட நிகழ்வான நட்சத்திர விழா தமிழர் நிகழ்ச்சிப்போக்கில் புதிய பரிமாணத்தை ஏற்படுத்தியது. இரவு பகல் என இரண்டுநாள் நிகழ்வுகளாக இவ்விழா நடப்பெற்றது. முதல் நிகழ்வு 2005இல் நடைபெற்ற போது

சில ஆயிரம் மக்கள் வந்திருந்தனர். தொடர்ந்து 2008 வரை பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களை ஒருங்கிணைத்த பெருநிகழ்வு இதுவாகும்.

2000த்தின் பிற்பகுதிகளில் ஈழத்தேசிய நிகழ்வுகளே மக்களைப் பெரும்பான்மையாக ஒருங்கிணைத்தது. ஈழத்தில் 2008இல் உக்கிரமடைந்த இனவழிப்புப் போர் மக்களிடையே பேரெழுச்சியை ஏற்படுத்தியது. அழைப்பு விடுக்கப்பட்ட போதெல்லாம் மக்கள் அணியணியாத் திரண்டனர்.

2009 தை முதல் மே 22 வரை தமிழர்கள் ரொறன்ரோவிலும் ஓட்டாவாலிலும் வாரந்தோறும், நாள்தோறும் ஆயிரக்கணக்கில் திரண்டனர். மார்ச் 16ம் நாள் ஓட்டுமொத்த ரொறன்ரோ நகரையும் மந்தகதிக்கு ஆளாக்கிய தமிழர் கண்டனப் பேரணியில் ஒரு இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்டோர் கலந்து கொண்டனர்.

முள்ளிவாய்க்கால் பேரழிவில் பலியான மக்களையும் போராளிகளையும் நினைவு கூரும் நோக்கில் 2009 மே 22ம் திகதி ஒரு வெள்ளிக்கிழமை மாலை 5 மணிக்குப் பின் ரொறன்ரோ நகர மையத்தில் உள்ள இராணிப் பூங்கா (சூயின்ஸ் பார்க்) திடலில் மக்கள் ஒன்று கூடினர். நகரப் பேருந்துகளும் தொடருந்துகளும் தமிழர்களால் நிறைந்து வழிய அமுது வடிந்தவாறு தமிழர் திடலுக்கு வந்தனர். பல்லாயிரக்கணக்கில் வந்தனர். இதுவே இராணிப் பூங்காவின் வரலாற்றில் அதிக மக்கள் கூடிய நிகழ்வு என மாகாணப் பாராளுமன்றப் பதிவுகள் தெரிவிக்கின்றன.

2009 நிறைவுவரை பெரும்பாலும் ஒரு சில அரங்கேற்றங்களைத் தவிர வேறெந்தப் பெருநிகழ்வுகளும் தமிழரால் முன்னெடுக்கப்படவில்லை. அதுவொரு வெறிச்சோடிய ஆண்டாகவே கடந்தது.

2010க்குப் பின்னர் கனடாவில் தமிழரது எண்ணிக்கை ஏறக்குறைய மூன்றரை இலட்சத்தைக் எட்டியிருந்தது. இக்கால கட்டத்தின் பின்னர் தமிழரால் நிகழ்த்தப்பட்ட நிகழ்வுகள் புதியதொரு அத்தியாயத்தைத் தோற்றுவித்தன எனலாம்.

அரங்க நிகழ்த்துகைகளின் கருப்பொருளிலும், மக்கள் வரவிலும் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதாக முள்ளிவாய்க்கால் முடிவுகள் இருந்தன. சில படைப்பாளிகளும் படைப்புகளின் பார்வையாளர் பலரும் வெறுமையாகிப் போயினர். சிலர் காணாமலும் போயினர்.

கடந்த காலங்களைப் போல அரங்க நிகழ்வுகள் மெல்ல மெல்ல முன்னெடுக்கப்பட்டாலும் பார்வையாளர்களின் வருகையில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி மீள்நிர்ப்பப்பட முடியாத ஒன்றாகவே இருந்து வருகின்றது.

தமிழரது எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்த காலத்தில் நிகழ்வுகளுக்குப் பெரும் எண்ணிக்கையில் கூடியோரால் இப்போது பெரும் எண்ணிக்கையில் தமிழர் இருந்தும் நிகழ்வுகளில் அதிகளவு கூட முடியாதிருப்பது ஏன்?

பெறுமதிமிக்க இந்த வினாவுக்கான விடையைக் கண்டறிதல்

எளிதானதல்ல. எனினும் அனுபவத்தால் உணர்ந்தவற்றையும், மற்றவரோடு உரையாடிப் பெற்ற அறிவிலும் இருந்து தொகுத்தவற்றையும் இவ்வினாவுக்கான விடையாகத் தர முயல்கின்றேன்.

முதலில் தொடக்ககாலத்தில் மக்கள் பெருமளவு கூடியமைக்கான காரணங்கள் சிலவற்றைப் பார்க்கலாம்.

- புலம்பெயர்ந்து வந்த புதிதில் மக்கள் எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்தது. ஒருவரையொருவர் காணவும் அறிமுகஞ் செய்யவும் இந்த நிகழ்வுகள் உதவின.

- தாய்நாட்டின் தொடர்பு மிக அரிதாக இருந்த காலம். தாயகச் செய்திகளை அறியவும், அறிந்தவற்றைப் பகிரவும் இந்த விழா நிகழ்வுகள் பயன்பட்டன.

- வாரநாட்களில் கடுமையாகப் பணியாற்றியோர் வார இறுதிநாட்களில் பயனுள்ள பொழுதுபோக்குகளை நாடினர். இக்கலை நிகழ்வுகள் அதற்கு நல்ல களங்களாக அமைந்தன.

- புலம்பெயர்ந்த பல கலைஞர்கள் கலையோடு கொண்டிருந்த இறுக்கமான உறவு சிறந்த கலைப்படைப்புகளை உருவாக்க உதவியது.

- தொடக்கத்தில் புலம்பெயர்ந்தோரில் திருமணமாகாத வாலிபர்களும் இளங்குடும்பத்தினருமே அதிகமாக இருந்தனர். பெரும் பொறுப்புகள் சுமைகள் என்பன அதிகம் உணரப்படாது தாயகத்தைப் பிரிந்த வலிகளே அதிகமாக இருந்தன. அவற்றை ஆற்றிக்கொள்ள இக்கலையரங்குகள் பெரிதும் உதவின.

- பெரும்பாலும் பெரியோரே கலைநிகழ்வுகளை வழங்கினர். அவை தரமாக இருந்தன. ஆடல் உட்பட சிறுவர் நிகழ்ச்சிகள் குறைவாகவே இடம்பெற்றன.

- இணையத்தளம், தமிழ்த் தொலைக்காட்சிகள் என்பன அப்போது இருக்கவில்லை.

மேற்கூறப்பட்டவையே 2000வரை மக்கள் பெருமளவில் அரங்க நிகழ்வுகளில் கூடுவதற்குக் காரணங்களாக அமைந்தன எனலாம்.

ஈழத்தேசியம் தவிர்ந்த ஏனைய அரங்க நிகழ்வுகளுக்கான மக்கள் வருகை 2000த்தின் நடுப்பகுதிகளையடுத்தே அடையாளப்படுத்தும் வகையில் குறைவுறத் தொடங்கியது எனலாம். அதற்கான காரணங்கள் சிலவற்றை நோக்குவோம்.

- இணையத்தள, தொலைக்காட்சிகளின் உருவாக்கம் பொழுதுபோக்குக்கான மாற்றுத்தளங்களை உருவாக்கியது.

- அரங்க நிகழ்வுகளின் எண்ணிக்கை பெருமளவில் அதிகரித்தமையை ஒரு காரணமாகக் கொள்ளலாம். ஒரு

வார இறுதியிலேயே பல நிகழ்வுகள் நடைபெற்றன. பலரால் எல்லாவற்றிலும் கலந்து முடிவதில்லை.

- மக்கள் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பில் கணிசமான தொகையினர் சிறுவர்கள் குழந்தைகளாக இருந்தனர். குடுப்பப் பராமரிப்புப் பணிகள் கணிசமான அளவு அதிகரித்தன.
- பலருக்கும் அதிகரித்த குடும்பச்சுமை இரு வேலைகள் செய்யத் தூண்டியது. பிள்ளைகளைப் பல வகுப்புகளுக்கும் அழைத்துச் செல்லும் பணிகள் அதிகரித்தன.
- தமிழர் வாழ்வியல் வழக்கங்கள் கனடாச் சூழலுக்கு அமைய மாற்றடையத் தொடங்கின. இம்மாற்றங்கள் அரங்க நிகழ்வுகளுக்கிடையே இடைவெளிகளை ஏற்படுத்தின.
- கோடைகாலத்தில் பலவகையான மேற்கூலக வாழ்வியலுக்கேற்ற வார இறுதி விடுமுறைச் சுற்றுலாக்கள் நம்மவருக்கு அறிமுகமாகியிருந்தன.
- பெரிதும் இளம் சிறார்களை முன்னிலைப்படுத்திய கலை நிகழ்வுகளே அரங்குகளை ஆட்கொண்டன. பெற்றோரும் உறவினர்களுமே ஒளிப்படக் கருவிகளோடு பெரிதும் அரங்குக்குச் சென்றனர்.
- தரமான நிகழ்ச்சிகள் அரங்குகளில் இடம்பெறுவது குறைவுற்றிருந்தது. கலைகள் தொடர்பான மக்களது இரசனைகள் மாற்றங்கொண்டபோது அரங்குகள் பலவும் அவ்வாறான மாற்றங்களைப் பிரதிபலிக்கவில்லை.
- இக்காலம் (2000 - 2009) ஈழத்தேசியம் பேரெழுச்சி பெற்ற காலமாகும். மண் விடுதலையோடு தொடர்பான அரங்குகளும், நிகழ்வுகளும் கணிசமான மக்களால் விரும்பப்பட்டன.
- பலவாறாகப் பெருகிய தமிழ் ஊடகங்கள் தமது விருப்பு வெறுப்புகளுக்கமைய நிகழ்வுகளை விளம்பரப்படுத்தின. இவ்விளம்பரங்களும் மக்கள் வருகை பாதிப்புறுவதற்குக் காரணங்களாயின.
- தற்போது தமிழர் எண்ணிக்கையில் ஏறக்குறைய 40 விழுக்காட்டினர் 25 வயதுக்குட்பட்ட இளைய தலைமுறையினர் ஆவர். பெரிதும் கனடிய வாழ்வியலைப் பின்பற்றும் இவர்களில் பெரும்பான்மையோர் தமிழர் கலை நிகழ்ச்சிகளுக்கு வருவதில்லை. அவர்களுக்காகவோ அல்லது அவர்கள் பங்குபற்றும் நிகழ்வுகளோ பெரிதும் அரங்குகளில் இருப்பதில்லை.
- தொடக்க காலத்தில் ஆர்வமாகத் தரமான கலை நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியோர், பார்வையாளராகக் கலந்துகொண்டோர் என்பவரில் சிலர் மறைந்தோ, நோயாளிகளாகவோ அல்லது முதியவர்களாகவோ ஓய்வு பெற்று விட்டனர்.
- சமூகவலைத் தளங்களின் ஆதிக்கமும் இணையத்தளங்களின் பெருக்கமும் பொழுதுபோக்குக்கான

தேவைகளைப் பெரிதும் நிறைவு செய்து விடுகின்றன. போதிய தகவல்களையும் இவை தந்து விடுகின்றன.

- கலை வெளிப்பாட்டிலும் பல புதுமைகள் புகுந்துவிட்ட நிலையில் புதுமைகளற்ற நிகழ்வுகளையே அரங்குகள் பெரிதும் கொண்டிருக்கின்றன.

இவை போன்றவற்றை மக்களின் வருகையில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சிக்குக் காரணங்களாகக் கொள்ளலாம். 2009இல் ஈழத் தேசியப் போராட்டத்தில் ஏற்பட்ட பின்னடைவு உலகெங்கும் ஈழத் தமிழர் இயங்குநிலையில் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. போரின் பின்னடைவும் இலட்சத்துக்கு மேலான மக்களின் உயிரிழப்பும் விடுதலைப் போரோடு இரண்டற இணைந்திருந்த புலம்பெயர் மக்களிடையே ஏற்படுத்திய துன்பியல் விளைவுகள் வார்த்தைகளால் விபரிக்க முடியாத சோகம் நிறைந்தவை. அன்றாட வாழ்வு நிரந்தரமாய்ச் சீரழிந்து போனவர்களும் இருந்தனர். மனநலம் பாதிக்கப்பட்டோரும் இருந்தனர்.

இப்பின்னடைவானது கணிசமானோரை (மாவீரர் நாள் தவிர) எல்லா நிகழ்வுகளிலிருந்தும் ஒதுங்கச் செய்துவிட்டன. 2010க்குப் பின் ஈழத்தேசியம் பேசியபடி ஒருசில புதிய அணிகள் தோன்றித் தனித்துச் செயற்பட தொடங்கியதும் மக்கள் விரக்தியடையக் காரணங்களாக இருந்தன.

மக்களின் தேவைகளை இலக்காகக் கொண்டு பொதுமையாக இருக்க வேண்டிய ஊடகங்கள் பலவும் வணிகத்தையும், தம் சுய கொள்கைகளையும் மையப்படுத்தி குறுகிய வட்டத்துக்குள் செயற்பட்டன. இதனால் குறிப்பிட்டளவு மக்கள் ஊடகங்களை விட்டு ஒதுங்கியே இருந்தனர்.

இந்த ஊடகங்கள் பயன்மிக்க பல நிகழ்வுகளைத் தம் இருப்புக் கருதி மக்களிடையே கொண்டு செல்லத் தவறின. வியாபாரத்தைக் குறியாகக் கொண்டு செயற்பட்டன.

இன்றைய நாட்களில் பல்கிப் பெருகி வரும் இளந் - தலைமுறையினர் தமிழரின் பாரம்பரிய, நவீனத்துவ கலைநிகழ்வுகளில் இருந்து தள்ளியே இருக்கின்றனர். இந்த மண்ணிலே தமிழரின் தொடர்ச்சியான கலை பண்பாட்டு இருப்புக்கு இவர்களது 'ஒதுக்கம்' அச்சுறுத்தலானது.

பாரம்பரியத்தையும் நவீனத்துவத்தையும் கொண்ட தமிழர் கலைநிகழ்வுகளை இளைய தலைமுறையினர் படைக்கவும் அவற்றில் பங்குபற்றவும் தவறுவாராயின் தமிழரது கலை சார்ந்த அரங்க ஆற்றுகைகள் விரைவில் முடிவுக்கு வந்துவிடும்.

தமிழரது தனித்துவத்தை வெளிப்படுத்தும் அரங்க ஆற்றுகைகள் எதிர்காலத்தில் வீழ்ச்சியடையுமானால் குற்றவாளிகள் இளைய தலைமுறையினர் அல்ல, அவர்களை வழிநடத்தும் வல்லமை கொண்ட நாடே இந்த வரலாற்றுத் தவறுக்குப் பொறுப்பாவோம்.●

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்

கனடாவில் தமிழ் அரங்குகள் சில குறிப்புகள்

கனடாவிலே தமிழ்மொழி, இலக்கியம், பண்பாடு தொடர்பான அரங்குகள் பெருந்தொகையாக இடம்பெறுவதைப் பார்த்து வியப்பும் மகிழ்வும் அடைந்தேன். எல்லா அரங்குகளுக்கும் செல்லக்கூடிய வாய்ப்பு எனக்கு இல்லை. எனினும் போய்க் கலந்துகொண்டவை, சென்றவர்கள் கூறியவை, பத்திரிகைகளிலே படித்தவை ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே இக்கட்டுரையை எழுதுகிறேன்.

முதலில் பெருந்தொகையான தமிழ் அரங்குகள் நடைபெறுவதற்குரிய காரணம் என்ன? புலம்பெயர்ந்து புகலிட நாட்டிலே இருக்கும்போது நம்முடைய பண்பாட்டு உணர்வுகளை மீட்டுப் பார்ப்பது தவிர்க்க முடியாதது. இது என்றென்றும் உலகம் முழுவதிலும் நடைபெறுவதொன்று. நாம் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல. வழிபாட்டுணர்வு அதற்கான திருக்கோயில்கள் தொடர்பாகக் கனடாத்தமிழர் தன்னிறைவு அடைந்துள்ளனர் என்றே கூறலாம். ஆக்க இலக்கியம் படைப்பவர்கள் தம் நூல்களை அறிமுகம் செய்யவோ வெளியீடு செய்யவோ அரங்குகள் அமைக்கின்றனர்.

இலக்கியம், மொழி, வரலாறு, சமயம், கலைகள் தொடர்பாக எழுதப்பட்ட நூல்கள் தொடர்பாக அரங்குகள் நடைபெறு - கின்றன. இவற்றுக்கெல்லாம் ஓரளவு மக்கள் ஆதரவு வழங்கி சபையிலே வந்திருப்பதையும் காண்கிறோம். பலர் இச்சபையோர் பற்றிப் பல கருத்துக்கள் கூறுவர். ஆனால் எனக்கோ ஒரு சிந்தனை மாத்திரம் உண்டு. இவ்வரங்குகள் தொகையாக நடைபெறுவதற்கும் மக்கள் அவற்றிலே பங்குபற்றுவதற்கும் எழுத்தாளர்-மக்கள் மொழிப்பற்றும் தாயகப்பற்றுமே (ஊர்ப்பற்று, உறவுப்பற்று ஆகியன அடங்கலாம்) முதன்மைக் காரணம் எனலாம்.

அரங்குகள் பெருந்தொகையாக நடைபெறுவதால் அரங்கு நிகழ்வுகள் பற்றிய நுணுக்கமான நோக்குகளும் மேற் - கினம்புவதும் தவிர்க்கமுடியாததாகும். பல அரங்குகளிலே நடைபெற்றுவரும் உரைகள் பற்றி வாதப்பிரதிவாதங்கள் நடைபெறுவது எல்லா இடங்களிலும் உண்டு. ரொறொன்ரோ தமிழ்ச் சங்கம் ஒக்ரோபர் மாதம் 'அரங்கு உரைமரபு' என்னும் பொருள்பற்றி ஒரு கருத்தரங்கு நடத்தியது.

நிகழ்வுகள் நடைபெறுவதற்குரிய அரங்கங்கள் பற்றியும் எண்ணவேண்டியுள்ளது. கோயில்கள் சில அரங்கங்களை நல்குகின்றன. கோயில்களை அமைக்கும்போதே

முன்யோசனையாக அரங்கம் ஒன்றினையும் சேர்த்து அமைக்கும் வழக்கம் உண்டாகிவிட்டது. சில பாடசாலைகள், அரசு சார்ந்த அரங்குகள், கருத்தரங்க மண்டபங்கள், தனியார் அமைத்துள்ள அரங்க மண்டபங்கள் ஆகியன கனடாவில் நிகழ்ச்சிகளை நடத்த உதவுகின்றன. எனினும் பல அரங்குகளிலே ஒலிவாங்கிகள் முறையாக தொழிற் - படாமை, வசதியற்ற இருக்கைகள் என்பவற்றைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. அரசு சார்ந்த அரங்குகள், மண்டபங்கள் ஆகியவற்றில் இந்தச் சிக்கல் இல்லை. இது தொடர்பாக நான் ஒன்றைப் பற்றி எண்ணுவதுண்டு.

கனடாவில் பல தமிழ்ச் செல்வந்தர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து பொதுமக்களையும் இணைத்து எல்லா வசதிகளும் உள்ள தமிழ் அரங்கு மண்டபம் ஒன்றை அமைத்தால் ஒரு திருக்கோயில் கட்டியது போல இருக்கும். இது என் அறியாமையாகவும் இருக்கலாம். மனதில் தோன்றியதைக் கூறுகிறேன். உள்ளூவதெல்லாம் உயர்வுள்ளல் என்றபடிதான்.

இங்கு நடைபெறும் அரங்கு நிகழ்ச்சிகளிலே பலவற்றில் ஒரு விசித்திரமான வழக்கம் பின்பற்றப்பட்டு வருவதை அறியமுடிகின்றது. அது நிகழ்ச்சி நிரல் இல்லாமல் அரங்கு நிகழ்வுகள் நடத்தும் வழக்கத்தையே இங்கு குறிப்பிடுகிறேன். ஏனிந்த வழக்கம் என்று நான் சிலரை வினாவினேன். ஒருவர் சொன்னார் "நீங்கள் பேசுகின்றீர்கள் என்று நிகழ்ச்சி நிரலில் பார்த்துவிட்டு உந்த அறுவைக்கு ஏன் போகவேண்டும் எனச் சிலர் வராமல் விடக்கூடும்". நம்மவருடைய முன்னோக்கினை நான் வியந்தேன்.

தாயகத்தில் எந்தக் கூட்டத்துக்கும் இந்த நிலை ஏற்படுவதில்லை. நிகழ்ச்சி நிரல் உடைய அழைப்பிதழ் எல்லோருக்கும் கடித மூலம் அனுப்புபவர்கள். பத்திரிகைகள் அவற்றைப் பிரசுரிக்கும். இங்கோ கடிதங்களில் அனுப்ப வேண்டிய தேவை இல்லை. மின்னஞ்சலில் இலகுவாக அனுப்பலாம். உள்நோக்கெதுவுமில்லாமல் அரங்குகளை நடத்த முடியாதா? நிகழ்ச்சிகள் என்ன நடக்கப்போகின்றன என்பதை அந்நிகழ்ச்சிகளுக்கு அழைக்கப்படுபவர்களுக்குத் தெரியக்கூடாதா? இவை என் அறியாமையின் விளைக்களோ தெரியவில்லை.

சில அரங்குகளில் ஒரு தலைவரும் இருப்பார் அதேவேளை

ஒரு நிகழ்ச்சித் தொகுப்பாளரும் இருப்பார். என்னைப் பொறுத்தவரையில் நிகழ்ச்சித் தொகுப்பாளர் ஒருவர் இருப்பின் தலைவர் தேவை இல்லை. தலைவர் இருப்பின் நிகழ்ச்சித் தொகுப்பாளர் தேவை இல்லை. இசை, நடன, நாடக அரங்குகளுக்கு ஒரு நிகழ்ச்சித் தொகுப்பாளர் மிகவும் இன்றியமையாதவர். நூல் வெளியீடுகளுக்கு அல்லது வேறு இலக்கியக் கருத்தரங்குகளுக்கு தலைவர் ஒருவர் மட்டும் இருப்பது விரும்பத்தக்கது. ஆனால் தலைவர் ஆழ்ந்த கருத்துகள் கூறக்கூடியவராகவும் நேர முகாமைத்துவம் முறையாகச் செய்பவராகவும் நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்காகத் தொகுத்தளிப்பவராகவும் இருக்கவேண்டும்.

கனடாவில் நடைபெறும் அரங்க நிகழ்வுகளில் ஒரு நிகழ்வு கண்டு நான் மிகவும் மனம் வருந்திக் கொண்டிருக்கிறேன். நாம் மரபுமரபாக பின்பற்றி வந்த ஒரு வழக்கம் இங்கு கைவிடப்படுவதைக் கண்டு வியப்பும் துன்பமும் அடைந்தேன். நாம் சென்ற பல அரங்க நிகழ்வுகளிலே மங்கல விளக்கு ஏற்றப்படும்போது அவையினர் எல்லோரும் தம் இருக்கைகளிலே இருந்தனர். நானும் என் துணைவியாரும் மட்டும் எழுந்து நின்றோம். அண்மையில்தான் கனடா வந்தமையால் தாயகத்து வழக்கங்களை மறக்க முடியவில்லை. ஒரு தடவையல்ல. மூன்று தடவைகள். சபையோர் எங்களைப் பைத்தியம் என்றும் நினைத்திருக்கக்கூடும். நம் முன்னோர்கள் அறிவுடையோர்கள் நமக்குக் காட்டிய வழியினை இலகுவிலே மறந்துவிடலாமா?

ஒளி ஏற்றுவது நமக்காக மட்டுமல்ல. உலகுக்காக அது ஏற்றப்படுகிறது. பைபிளிலே ஓர் அருமையான செய்தி உண்டு. 'மாப்பிள்ளை' வருவான் ஒளி ஏற்றி விழித்திருங்கள் என 30 பெண்களுக்கு விளக்கும் நெய்யும் கொடுக்கப்பட்டன. ஆனால் "மாப்பிள்ளை" வந்தபோது ஒரு பெண் மட்டுமே பக்தியுடன் ஒளி ஏற்றி விழித்திருந்தாளாம். கிறிஸ்தவர்களுக்கு மார்கழி மாதம் ஒளிவிழாக் காலம். இந்துக்களுக்கு கார்த்திகை மாதம் ஒளியேற்றும் காலம். ஒளி ஏற்றுதல் எல்லாச் சமயத்தினர்க்கும் பொதுவானதொன்று. மண்டபத்துக்கு, பங்குபற்றுபவர்கள் மனத்தில், நாட்டில், உலகில் ஒளி பிறப்பதற்காகவே மங்கல விளக்கு ஏற்றப்படுகிறது. அதனை மதிப்பதற்கு நாம் எழுந்துநிற்க வேண்டாமா? இவ்வாறு எழுந்து நிற்காமல் இருப்பதற்கு வேறு காரணம் எதுவும் இருப்பின் நான் அதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மிகுந்த வேலைப்பளு, உடலையும் உள்ளத்தையும் வாட்டும் காலநிலை, ஓய்வின்மை ஆகியவற்றின் நடுவே கனடாவில் பெருந்தொகையான தமிழ் அரங்க நிகழ்வுகள் நடைபெறுவது உண்மையில் பாராட்டுக்குரியதாகும். இவற்றை ஒழுங்கு செய்பவர்களுக்கும் இவற்றிலே பங்கு கொள்ளும் தமிழன்பர்களுக்கும் என்னுடைய வாழ்த்தினையும் வணக்கத்தினையும் தெரிவிக்கிறேன்.●

Multiculturalism: Is it unifying Canada? ...1

Canadian multiculturalism, an experiment in nation-building launched more than four decades ago, has proven to be enormously successful in attracting people of all hues from across the world to make Canada their home.

But now that we're all here (and still coming!), has multiculturalism worked the way it was intended by former Prime Minister Pierre Trudeau, under whom an official multiculturalism policy was adopted. Distinct from the melting pot integration of immigrants in the United States, Canadian multiculturalism is based on the principle of a mosaic, where immigrants retain their cultural identity, even as they willingly become an intricate part of a bigger picture. Since its introduction more than 40 years ago, Canadian multiculturalism has retained its vitality and is perceived to be a strong and durable plinth upon which our nationhood can steadily evolve.

However, Western Europe, where multiculturalism has also had a fairly fruitful run, seems eager to jettison the experiment, unable to cope with the resultant diversity; questions and doubts over multiculturalism as a policy for nation-building are being asked by policymakers, leaders, academics and the general public.

Should Canada follow suit? The questions and doubts have as much a resonance in Canada as in any part of the world where immigration occurs. Has the Canadian concept of multiculturalism led to the creation of a "nation of several nations" instead of one multicultural nation?

Many solitudes

There are many responses to this debate, and none of them are easy. However, the debate is important because for immigrants in general and newcomers particularly, it's vital to understand the issue and consider the kind of Canada they will help build.

Katherine Govier, author and project director of the Shoe Project, an ongoing writing workshop for women who are new to Canada, believes, "multiculturalism gives Canada its unique identity, along with health care, tolerance, and a vast and beautiful landscape. Multiculturalism is what makes Canada distinct from all others."

(Contd. on page 13)

நாதன் சிறீதரன் கனடிய சட்டத்தரணி

கனடாவின் குடும்பச் சட்டங்களும் தனிமனித சுதந்திரமும்

தே சவழமைகளில் எழுதப்படாத சம்பிரதாயங்களின் அடிப்படையில் எழுந்தவையே சட்டங்களாகும். இதிலிருந்தே தேசங்களிற்கு தேசம் சட்டங்களிடையே வித்தியாசங்கள் இருக்க வாய்ப்புண்டு. கனடாவின் சட்டங்கள் பிரித்தானியரின் ஆங்கில மரபை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தபோதும், கனடாவின் அமெரிக்க வழமைகளை பின்பற்றும் பிந்திய போக்கு காரணமாக, தற்போதைய கனடாவின் சட்டங்கள் யாவும் அமெரிக்கா முன்னுரிமை வழங்கியுள்ள தனிமனித சுதந்திர விழுமியங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பனவாக உள்ளன. பண்டைய முடியாட்சிகளின் தேசநலன் சார்ந்த சட்டங்களின் போக்கு குடியாட்சிகளின் ஜனநாயக ஆட்சிப் போக்கின் தாக்கத்திற்குட்பட்டபோது ஏற்பட்ட மாற்றமாக (The supremacy of God) இதனைக் கருதலாம்.

குறிப்பாக 1882ம் ஆண்டில் அமுலான கனடிய அரசியல்-மைப்புச் சட்டத்தின் பிரகாரம் பிரஜைகளுக்கான உரிமைகளும் சுதந்திரங்களும் (Charter of Rights & Freedoms), சட்டத்தின்முன் அனைவரும் சமன் என்ற ஜனநாயக சமத்துவம் (Equality Rights), போன்றவை காரணமாக மேலும் செம்மைப்படுத்தப்பட்டன எனலாம். கனடா மீதான அமெரிக்காவின் தனிமனித சுதந்திர சட்டமரபு ரீதியிலான ஆதிக்கம் காரணமாக, பிரித்தானியரின் காலனிக்குள் இருந்த பொதுநலவாய அமைப்பு நாடுகளிலிருந்து மகாராணியின் முடியாட்சிக்குள் இருந்த கனடாவுக்கு புலம்பெயரும் ஈழத்தமிழர்கள் மாறுபட்ட ஒரு சட்டச் சுற்றாடலை எதிர் கொள்ளவேண்டியதாகிறது.

பொதுவாக, சட்டங்கள் எழுதப்படமுன், மானிடர் சுயஒழுக்கம் கொண்டவர்களாக இருக்க முயன்ற ஒரு பொற்காலம் இருந்தது. அதன் அடிப்படையாக தர்மசிந்தை கருணை போன்றன இருந்தன. இவற்றைக் கண்டறியவும் கைக்கொள்ளவும்சூட அறிவும் ஞானமும் தூரதிருஷ்டியும் தேவைப்பட்டன. கண்ணியமும் அறிவும் நிறைந்த மாந்தர்க்கு சட்டங்கள் தேவையில்லை. ஆனால் சுய கண்ணியமில்லாத இன்றைய உலக நிலையில் மக்களின் நகர்வுகளைக் கண்காணிக்க சட்டங்கள் இரு புறமும் பொறிக்கப்படவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இருந்தும் குற்றச்செயல்களைக் குறைக்க இயலாத நிலை இன்று உலகில் எங்கும் காணப்படுவது உணரப்படுகிறது.

மேற்குலக நாடுகளின் இத்தகைய சுதந்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட சட்டங்களை அறிந்து அவற்றுக்கு ஏற்ப நம்மைச் சட்ட நியமங்களுக்கு அனுசரணையாக ஆக்கிக்கொள்கிற கூட்டமாக நாம் வாழ்ந்தால் காவல் நிலையம், நீதிமன்றம் என அலைய வேண்டிய தேவை எழாது. இருந்த போதிலும் சட்ட ஆலோசனை பெற வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் நமக்கு இன்று நிறையவே உள்ளதும் மறுப்பதற்கில்லை.

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் தாங்கள் சென்றடைந்து வாழும் நாடுகளின் சட்ட திட்டங்களை முழுமையாக அறிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. இதற்கு மேலாக தாயக சம்பிரதாயங்களுக்கும் இங்குள்ள சட்ட நியமங்களுக்கும் நேரெதிரான நிலைகளும் உண்டு. உதாரணமாக ஆசிரியர்களும் தண்டித்து தம் பிள்ளைகளை நல்வழிப்படுத்த வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்புகள் இருந்த நம்மவர், இங்கு பெற்றாராகிய தாங்களே சிறு பிள்ளைகளைக்கூட அதட்ட முடியாத ஒரு நிலையை அதிர்ச்சியுடன் நோக்க இடமுண்டு.

வடஅமெரிக்காவின் பலதார மணங்கள் காரணமாக மாற்றான் தாய் அல்லது மாற்றான் தகப்பனுடன் குழந்தைகள் வாழ வேண்டிய நிலை அதிகரித்தபோது, ஏற்பட்ட கொடுமையான குழந்தைகள் துன்புறுத்தல் காரணமாக இறுக்கமான குழந்தைகள் நலன் பாராமரிப்புச் சட்டங்களை மேற்குலகு அமுலாக்கியிருக்கலாம். இதன் பிரகாரம் பிள்ளைகளை பாராமரித்தல், திருத்துதல் அல்லது கட்டுப்படுத்தல் என்பது துன்புறுத்தல் என்கிற நிலையை எட்டினால் அரசாங்கமே அந்தப் பிள்ளைகளைப் பாராமரிக்க இங்கு சட்ட அதிகாரமுண்டு. இது மேற்குலக குடும்பங்களின், சிதைந்து பின் கலந்து சேர்ந்து வாழும் தன்மைக்கு அவசியமானதாகும்.

இத்தகைய சட்டக் கட்டமைப்புக்குள் புகுந்த நாம், எமக்குத் தஞ்சமளித்த நாடான கனடாவின் சட்டங்களை ஏற்று மதிக்கவே வேண்டும். அவ்வாறு அந்தந்த நாடுகளின் சட்டங்களை ஏற்று மதித்து அதற்கு அமைய நடக்க வேண்டிய அவசியமும் பொறுப்பும் கடமையும் நமக்கு ஏற்படும்போது நமது இனத்தின் குடும்ப விழுமியங்கள் எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கப்படுகின்றது என்பதும் அவற்றை எவ்வாறு பாதுகாக்கலாம் என்பதும் சவாலுக்குரியவை. அதாவது, கணவன் மனைவி உறவு, பெற்றார் பிள்ளைகள்

உறவு போன்ற யாவும் கனடிய குடும்பச் சட்டங்களுக்குள் அடங்குவையாகும். பெற்றாராகிய நாம் திருமணச் சட்டங்கள், குழந்தைகள் நலன் தொடர்பான சட்டங்கள், மற்றும் சொத்துப் பகிர்வுச் சட்டங்களையெல்லாம் மீறாதிருக்க வேண்டியடிவர்களாகிறோம். இந்த நிலையில் எந்த நாட்டினதும் எந்தச் சட்டங்களையும் மீறாத அதேசமயம், பிள்ளைகளை ஆரோக்கியமான நல்வழியில் நகர்த்தவும் கணவன் மனைவி உறவை விசுவாசமானதாக பேணவும் நாம் முயல வேண்டும். இதற்கு அந்தச் சட்டங்கள் ஆக்கப்பட்ட காரணங்களை சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு தெளிவாக்கி வாழ்க்கை ஓடத்தை நகர்த்திச் செல்வது இலகுவானதாகும்.

சமநிலைப்படுத்தல் அல்லது இசைவாக்க ஒத்திசைவுகள் பற்றிய ஒரு புரிதல் புலம் பெயர்ந்த ஒவ்வொருவருக்கும் தேவையானதாகும். அதாவது முழுமையான சுதந்திரத்தை அனுபவிக்கும் சமத்துவ சட்ட உரிமை என்பது முழுமையாக அனைவருக்கும், குறிப்பாக - மனைவியர் குழந்தைகள் அடங்கலாக ஒவ்வொருவருக்கும் கிடைப்பதை உறுதி செய்யும் நோக்கில் எழுந்த தனிமனித சுதந்திர விழுமிய உன்னதத்தை கொண்ட கனடாவின் சட்ட திட்டங்களையும் அதற்கான தேவையை ஏற்படுத்தியுள்ள புறச் சூழ்நிலையையும் நாம் புரிந்து கொள்வதோடு ஏனையோருக்கும் அதனை நாம் விளக்க வேண்டும்.

நமது பிறந்த மண்ணில் நமக்குக் கிடைக்காதளவு தனிமனித சுதந்திரத்தை நாம் கனடாவில் அனுபவிக்கிறோம். இந்தச் சுதந்திரத்தை நாம் நமக்குத் தேவையானளவு அல்லது வேண்டிய அளவு நுகர்ந்து கொள்ள வேண்டுமேயொழிய, நாம் நுகரும் சுதந்திரத்தின் எல்லையானது அடுத்தவரை அல்லது குடும்பத்தை அல்லது சமூகத்தை அல்லது நாட்டைப் பாதிக்கும்ளவு நீண்டு விடக்கூடாது என்ற தகவலை நாம் சகல குடும்ப அங்கத்தினருக்கும் தெரியப்படுத்த வேண்டியுள்ளது.

எல்லை தாண்டிய அதியுயர் தனிமனித சுதந்திரவழிச் சட்டங்கள் இரண்டு வகையில் வடஅமெரிக்காவில் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்பட வாய்ப்புண்டு. முதலாவதாக, அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமுதமும் விஷம் என்ற அடிப்படையில், அளவுக்கு மிஞ்சிய செல்லம் அல்லது சுதந்திரம் பிள்ளைகளை தவறான திசைக்கு இட்டுச் செல்கிறது. இரண்டாவதாக, நீ உனது குடையை எப்படி வேண்டுமானாலும் சுழற்றலாம். ஆனால் அது அடுத்தவனின் முக்கைப் பதம் பார்த்து விடக்கூடாது என்ற பழமொழிக்கமைய சுயஎல்லைகளை மீறக்கூடாது என்பதே உண்மை.

இச்சட்டத்தின் மறுபக்கத்தையும் தெளிவுபடுத்த, கீழ்க்கண்ட ஒரு விடயத்தைக் குறிப்பிடலாம். துப்பாக்கிகளை வைத்திருக்கலாம் என்று அமெரிக்காவில் போர்க்காலத்தில் இயற்றப்பட்ட தனிமனித சுயபாதுகாப்பின் பிரகாரம் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சட்ட அனுமதி, இன்று அமெரிக்க பள்ளிகளில் நடக்கும் சூட்டுச் சம்பவங்களுக்கு காரணமாவதை பெற்றோரும் பிள்ளைகளும் கவனிக்கின்றனர்.

இணக்கமின்மை காரணமாகத் தம்பதிகள் விவாகரத்து கோரும் உரிமையும் சாத்தியப்பாடும் இங்கு அதிகம். இது விவாகரத்துக்களைத் தூண்ட இந்தத் தேசம் உருவாக்கிய சட்டமல்ல. ஆயிரம் குற்றவாளிகள் தப்பினாலும் ஒரு நிராபரதி சிக்கி விடலாகாது என்ற உன்னத நோக்குடனே இத்தகைய சுதந்திரத்தை வழங்கி அதை அரசியலமைப் - பிலேயே உறுதி செய்துள்ளது. பிரிந்து வாழ்வதற்கு கொடுக்கப்பட்ட சட்ட வாய்ப்பை, குடும்ப அங்கத்தினர் எவரும் அவசியம் தேவைப்பட்டாலன்றி பிரயோகிப்பது குடும்ப விழுமியத்தைப் பாதிக்கும். இவ்வாறே கருவழிப்பு, ஒருபால் திருமண அனுமதி போன்றவற்றையும் (Abortion, same sex marriage) நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

பிரித்தானியரால் ஆளப்பட்ட போதும், இலங்கை இந்தியா போன்ற ஆசியர்களுக்கும் அதே பிரித்தானிய மகாராணியின் முடிவழிச் சட்டங்களின்வழி தோன்றிய கனடியச் சட்டங்களுக்கும் இடையே பல அம்சங்கள் பொதுவானமையாக உள்ளபோதும் இவை ஒரு கலாசார முரண்பாட்டை அல்லது புதிதாக இங்கு குடியேறிய நாட்களில் கலாசார அதிர்ச்சியைக் கூட நமக்கு அளிப்பனவையாக அமையலாம். இவற்றைத் தவிர்க்க இந்தத் தகவல்கள் நம்மில் பலருக்கு அல்லது புதிய குடிவரவாளர்களுக்கு உதவக்கூடும்.

தனிமனித சுதந்திரத்தை மதிக்கும் மகத்துவமும் பரஸ்பர புரிதலும் விட்டுக் கொடுப்பும் நம் ஒவ்வொருவருக்கும் தேவைப்படுகிறது. தனிமனித சுதந்திரங்கள் நமது குடும்ப சமூக மற்றும் தேச பரிபாலனத்துக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் எல்லைகளை நாம் சரிவரக் கணித்துக் கொண்டால் எதுவித பாதிப்பும் ஏற்பட வாய்ப்பிருக்காது.

இதன் சரியான பொருள் பெயர்ப்பு யாதெனில், ஒரு குடும்பத்தில் கணவருக்கு அதிக சுதந்திரம் இருந்தால் அங்கு ஆணாதிக்கம் நிலவும். பெண்களுக்கு அதிக சுதந்திரம் இருந்தால் அங்கு பெண்ணாதிக்கம் அதிகமாகும். பிள்ளைகளுக்கு அதிக சுதந்திரத்தைக் கொடுத்தால் அதுவும் அவர்கள் தவறான பாதையில் சென்றாலும் தண்டிக்க மட்டுமல்ல கண்டிக்கவும் வாய்ப்பற்றபோது குழந்தைகள் சுதந்திரம் இந்தக் குடும்பத்தின் நலனையும் அதனுடாக சமூகத்தின் நலனையும் நாட்டின் நலனையும், உலகின் நலனையும் கெடுக்க வசதி வாய்ப்பு அதிகமாகிறது என்பதேயாகும். எனவே சகலரும் ஒரு சமநிலைப் பொதுப் புள்ளியை நோக்கியதான முனைப்புடன் நகர்வதால் ஒத்திசைவை தொடர இயலும் தனியாள் சுதந்திரத்தை நியமமாகக் கொண்ட அதீத தனி மனித சுதந்திரத்தை கொட்டும் நயகரா சட்ட வீழ்ச்சிக்கு தெற்கிலும் வடக்கிலுமாக உள்ள அமெரிக்கா கனடா போன்ற தேசங்களில் உள்ள இந்த பரிபூரண சுதந்திரம் இதர பல நாடுகளில் இல்லை என்பது அவதானிப்பிற்கும் உரியதாகிறது.

இந்த நிலையில் மத்திய மற்றும் மாகாண இரு அரசுகளும் குடிமக்களுக்கு ஆலோசனை அல்லது அறிவுரை வழங்கும் முனைப்புடன் துறைசார் ஆலோசகர்களையும் (Counsellors) நியமித்துள்ளன. இந்த வழிகாட்டிகளும் கனடிய குடும்பச் சட்டங்கள் அடங்கலாக தனிமனித சுதந்திரம் தொடர்பான

சட்டங்கள், குழந்தைகள் பராமரிப்புச் சட்டங்கள், திருமண மற்றும் விவாகரத்துச் சட்டங்களை அனுசரிக்க வேண்டியுள்ளதால் அவைகளின் கோணங்களிலேயே இவர்களின் ஆலோசனைகளும் அமையும் என்பதை நாம் அவர்களை நாடமுன் அனுமானித்து உணர வேண்டும். இதன் பொருள் யாதெனில் தனிமனித சுதந்திர ரீதியில் எழுந்த சட்டவாய்ப்புகளை எங்களுக்கு தெரிவிப்பதே அவர்களது தலையாய கடமை என்பதையும், அவர்கள் விவாகரத்தை அல்லது அரசு நமது குழந்தைகளைப் பராமரித்தல் போன்றவற்றை தூண்டுதல்கள் என்பதல்ல.

பெற்றாராகிய நாம், எமது பிள்ளைகள் தொடர்பாகக் கொண்டுள்ள உள்ளார்ந்த அக்கறையையும் கரிசனையையும் நீதிபதிகளும் நிர்வாகிகளும் ஆசிரியர்களும் சமூக மற்றும் சுகாதார ஊழியர்களும் காவுத்துறையினரும் மனதார உணர்ந்தாலும், அவற்றை யாரும் சட்டப்படி நிரூபணம் செய்ய இயலாதபடியால், சட்டப்படியே விவாகரத்தையும் குழந்தைகள் சுவீகரிப்பையும் நாடவேண்டிய அவர்களது சட்டரீதியான கடமையை நாம் முன்கூட்டியே ஊகித்து உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். இதன் மூலமே மேற்படி குடும்ப அனர்த்தங்களைத் தவிர்க்க இயலும். இதற்கு உங்கள் குடும்பச் சட்டத்தரணிக்கும் உங்களுக்கும் உள்ள தொடர்பாடலானது சாதாரண சம்பாஷணை என்பதையும் தாண்டி ஒரு கலந்துரையாடலாக இருப்பது உசிதமான-தாகலாம்.

முடிவாக, மாறுபட்ட ஒரு சமூக கலை கலாசார அன்னிய தேச சட்ட அமைப்புள் வாழ்வது தொடர்பாக அன்று மகாத்மா காந்தி எதிர்கொண்ட சவாலானது, புலப்பெயர்வுடன் இன்றுவரை விரைவாக அதிகரித்தே வந்துள்ளது. இந்தச் சவால்களை குறைத்து மதிப்பிடாது சுயமாக இதுபற்றி சிந்திக்க வேண்டும். மத சமூக இன பிரதேச வேறுபாடு - களையும் அவற்றின் தாக்கங்கள் பற்றியும் அவற்றில் இருந்து தப்பி வாழவும் ஒரு பரந்த பார்வையும் சிந்தனையும் தேவைப்படுகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட தேச வழமைக்குள் அதற்கு முரணான காலநிலை மனோநிலை வாழ்க்கை முறையிலிருந்து வருபவர்கள் எதிர்கொள்ளும் இந்தப் பிரச்சனை, அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் பொருளாதாரச் சிக்கலைவிட பன்மடங்கு பாரியதும் சிக்கலானதுமாகும்.

நாம் பிறந்த மண்ணிலேயே நமது வழிபாட்டுத் தலங்கள் அழிக்கப்படும் நிலையில், கனடா தேசமானது நாம் கோயில் கட்டவும் நமது கலை கலாசார விழுமியங்களைப் பேணும் அமைப்புகளையும் அறக்கட்டளைகளையும் இலகுவில் ஆரம்பிக்க அனுமதிப்பதும் ஆதரிப்பதும் இதே தனிமனித சுதந்திரத்தின் வரப்பிரசாதமே. இருந்த போதும், இத்தகைய சவால்களைக் கனடா போன்ற பல்கலாசார நாட்டில் அல்லது அமெரிக்கா போன்ற குடியேற்றவாதிகளின் நாடுகளிலும் ஜேர்மனி போன்ற நாடுகளிலும் எதிர்கொள்வதைவிட இலகுவானது.●

Multiculturalism: Is it unifying Canada? ...2

Delineating its evolution, Govier says, "Multiculturalism suggested quaint practices from the 'old country' when it was introduced in the late 1960s and the early 1970s. But gradually it has succeeded in altering our perceptions about our culture; it helped us evolve from the old British or the French idea of Canada."

During the last four decades when multiculturalism has been an official policy in Canada, doubts have continually been raised about its value. Some Canadians genuinely fear that multiculturalism is undermining Canadian values without really replacing those values with any tangible alternatives. While there are innumerable reports that show that multiculturalism is working well in Canada, there are frequent reports on the still-subterranean but rising tension between newcomers and older residents. A recent Toronto Star report analysed the discomfort of Brampton residents, who, having lived there for generations, are now contemplating leaving the rapidly growing Toronto satellite over the increasing influx of South Asians. The Star reported that while Brampton's population had more than doubled in the past two decades — going up from 234,445 in 1991 to 521,315 in 2011 — the population of white Canadians in Brampton actually declined from 192,400 in 2001 to 169,230 in 2011 — a loss of 12 per cent in a decade when the city's population rose by 60 percent. Is this tantamount to an anti-multiculturalism exodus?

This example appears different than the traditional ethnic enclaves like Chinatown that are common to societies that see a regular and steady influx of immigrants. Traditionally, these enclaves have helped newcomers establish roots in a new environment. Then, after attaining economic security, it is said that they often move on to a more integrated and diverse community. But, as examples such as Brampton show, many inhabitants prefer not to move out at all, rather staying rooted among a population of their own ethnicity.

A 2003 research paper by Feng Hou and Garnett Picot titled Visible Minority Neighbourhood Enclaves and Labour Market Outcomes of Immigrants published by Statistics Canada made some telling observations that continue to remain relevant in understanding the evolution of multiculturalism in Canada. Researchers Hou and Picot observe, "The existence and expansion of ethnic enclaves — neighbourhoods with a

(Contd. on page 56)

மனுவல் ஜேசுதாசன் கனடிய சட்டத்தரணி

இறுதி ஆசை சட்டமும் சமூகமும்

தொலைபேசி அழைப்பு மிகவும்
விசித்திரமாகவிருந்தது. சட்டசேவை

பெறுவதற்காக அழைத்தவர் நிறைவேற்ற முடியாத நிபந்தனையை விதித்தார். “நான் எனது இறுதி ஆவணம் எழுதவேண்டும். அந்த ஆவணத்தை உங்களால் தயார் படுத்தமுடியுமா?” Last Will எனப்படும் இறுதி ஆவணம் சேவை பெறுநருக்காக எங்கள் அலுவலகத்தில் தயார்பண்ணி நிறைவேற்றுவது வழமையாக நிகழும் விடயம். அழைத்தவரின் தேவையை பூர்த்தி செய்யமுடியும் என பதில் அளித்தேன். அவர் தொடர்ந்தார்.. “ஆனால் எனது இறுதி ஆவணத்தில் மரணம் என்ற சொல்லைப்பாவிக்கூடாது” என பணித்தார். அது எப்படி சாத்தியமாகும் என ஒரு வினாடி சிந்தித்தேன். அழைத்தவர் என்னை கேலி செய்கிறார் என ஒரு கணம் நினைத்தேன். இருப்பினும், சேவைபெறுபவருடன் கண்ணிய - மாக நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்பது நியதி என்ற காரணத்தால் அமைதியாக, அது எப்படி சாத்தியமாகும் எனக் கேட்டேன்.

அவர் தொடர்ந்து, அது உங்களால் முடியுமா முடியாதா என மிகவும் கரிசனையுடன் கேட்டார். அதற்கு நான் விளக்கமளித்தேன்: இறுதி ஆவணம் மரணத்தை கருத்திற் கொண்டு, அதை எதிர்பார்த்து அரவணைத்து, அது நிகழ்ந்தபின் ஏற்படுகின்ற சட்டதேவைகளை சுலபமாக தீர்த்து வைப்பதற்காக நிறைவேற்றப்படுகிறது. எனவே மரணம் என்ற சொல்லைப் பாவிக்காது இறுதி ஆவணம் ஒன்றை நிறைவேற்ற முடியாது எனக் கூறினேன். அவரது தயக்கத்திலிருந்து மரணம் என்ற சொல்லை உச்சரிப்பதற்கோ அல்லது அச்சொல்லை கேட்பதற்கோ அவர் பயப்படுகிறார் என்பதை உணர்ந்து கொண்டேன். வேதம் கூறும், “மரணம் விண்ணுலக பிறப்பு” என்பதை அவரை ஆறுதல் படுத்துவதற்காக கூறினேன். இதைக்கேட்டவர் விரக்தியுடன் தொலைபேசி அழைப்பைத் துண்டித்தார்.

என்னை அழைத்த நபர் இன்றும் உயிருடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறாரோ அல்லது நாளாந்தம் மரணித்துக் கொண்டிருக்கிறாரோ அல்லது விண்ணுலக பிறப்பெய்தியுள்ளாரோ என்பது எனக்குத் தெரியாது. அத்துடன் அவர் இறுதி ஆவணம் எழுதி நிறைவேற்றியுள்ளாரோ என்பதும் எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் இறுதி ஆவணம் நிறைவேற்றாமல் அவருக்கு மரணம் ஏற்பட்டிருந்தால்

அதனால் ஏற்படக்கூடிய சட்ட விளைவுகளை என்னால் புரிந்து கொள்ளமுடிகிறது.

இறுதி ஆவணம்:

இறுதி ஆவணம் ஒரு சட்டப்பத்திரம் (Legal document). இறுதி ஆவணம் நிறைவேற்றுவதன் மூலம் ஒருவர் தனது அசையும் அசையா சொத்துக்களை தனது மரணத்தின் பின் தான் விரும்பியவர்களுக்கு நன்கொடையாக அளிப்பதுடன் மரணம் ஏற்பட்ட நாள் தொட்டு தனது சொத்துக்கள் தன் விருப்பப்படி பகிர்ந்து கொடுக்கப்படும் வரை எவ்விதம் நிர்வகிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் தெளிவாகவும் திட்டவட்டமாகவும் வரையறை செய்கிறார்.

இறுதி ஆவணம் ஒன்றை தயார் செய்வதற்கு முன்பாக அதை நிறைவேற்றநர் (Testator) முதலில் தன் சொத்துக்கள் தனது மரணத்தின் பின் யார் யாருக்கு வழங்கப்படவேண்டும் என்று நலன்பெறுநரை (Beneficiaries) தீர்மானிக்கவேண்டும். அத்துடன் இறுதி ஆவணத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட செயற்பாடுகளை நிறைவேற்றுவதற்காக ஒரு நம்பிக்கையாளரையும் நிர்வாகியையும் (Trustee and Executor) தெரிவுசெய்யவேண்டும். மேலும் இறுதி ஆவணத்தை நிறைவேற்றும் பொழுது நிறைவேற்றநருக்கு சட்டவயதுக்குட்பட்ட பிள்ளைகள் இருந்தால் அவர்களுக்காக ஒரு பாதுகாவலரையும் (Guardian) தெரிவுசெய்யவேண்டும்.

இறுதி ஆவணத்தை நிறைவேற்றுபவரும் அதை நிர்வகிப்பதற்காக நியமிக்கப்படுபவரும் 18வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களாக இருக்கவேண்டும். இவ்வாவணம் இரு சாட்சிகளின் முன்னிலையில் நிறைவேற்றுநரால் கையொப்பமிடப்பட்டு சாட்சிகளும் கையொப்பமிட வேண்டும். சாட்சிகள் தகுதியுடையவர்களாகவும் சட்டத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும்.

நிறைவேற்றுநரின் மரணத்தின் பின்புதான் இறுதி ஆவணம் சட்டவலு பெறுகிறது. மரணத்தின் முன் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் மாற்றங்களும் திருத்தங்களும் செய்யப்படலாம். ஆகவே எதுவித பிழையுமின்றி இந்த ஆவணம் தயாரிக்கப்படவேண்டும். காரணம் நிறைவேற்றுநரின் மரணத்தின் பின்னர் திருத்தங்கள் செய்ய முடியாது.

இறுதி ஆவணம் தயாரிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்படாவிட்டால் ஏற்படக்கூடிய எதிர்விளைவுகள்:

- ஒருவரின் சொத்து அவர் விருப்பப்படி அவர் விரும்பியவர்-களுக்கு வழங்கப்படாமல் போகலாம். மாறாக ஒருவரின் மரணத்தின்பின் அவரது சொத்துக்கள் எவ்வாறு பகிரப்பட வேண்டுமென்ற சட்ட வரையறைக்குள் அவரது விருப்பத்துக்கு மாறாக அவர் விரும்பாதவர்களைச் சென்றடையலாம். இறுதி ஆவணமில்லாத சொத்துக்கள் சட்ட வரையறைக்குள் குறிப்பிட்ட இரத்த உறவினர்களுக்கு, ஒருவர் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும், வழங்கப்படும்.
- மரணத்தின்பின் தன் சொத்துக்களை யார் நிர்வகித்து பராமரிக்கவேண்டும் என்ற தனது பிடிப்பை (Control) இழந்து விடுவார். ஒருவரின் மரணத்தின் பின் அவரது நெருங்கிய உறவினர் தன்னை இறந்தவரின் சொத்தை நிர்வகிப்பதற்காக நிர்வாகியாக நியமிக்கும்படி நீதிமன்றக்கு விண்ணப்பம் செய்யவேண்டும். இவ்விண்ணப்பத்தில் குடும்ப உறவினர்-களுக்கிடையே முரண்பாடுகள் ஏற்படலாம். அத்துடன் அவசியமற்ற கோட்டு செலவுகளும் ஏற்படும். மேலும் இறந்தவருக்கு விருப்பமில்லாத, அவரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத ஒருவர் நிர்வாகியாக நீதிமன்றினால் நியமிக்கப்படலாம்.
- பல விதமான வரி விலக்குகளை இறந்தவரின் மனைவியும் வாரிசுகளும் இழக்க நேரிடலாம். உதாரணமாக தார நம்பிக்கை திட்டம் (Spousal Trust).
- சட்ட வயதுக்குட்பட்டவர்களின் பங்குகள் Public Guardian and Public Trustee யினால் நிர்வகிக்கப்படும். இதனால் சட்டவயதுக்குட்பட்டவர்களின் சொத்துக்களை நிர்வகிப்பதில் தேவையற்ற செலவுகள் ஏற்படலாம். அத்துடன் அவர்கள் சட்ட வயதை அடைந்த பின் அவர்களின் பங்கு அவர்களுக்கு நிபந்தனையின்றி வழங்கப்படும். இச்சூழ்நிலையில் 18 வயது நிரம்பியவுடன் அவர்கள் சொத்துக்களை நிர்வகிப்பதற்கு பக்குவமடைந்திருந்திருக்காத வகையில் சொத்துக்கள் வீண் விரயமாகும் வாய்ப்புகள் உண்டு. இது இறந்தவரின் விருப்பத்திற்கு மாறாக அமையலாம்.
- விசேட தேவைகள் உடைய பிள்ளைகள் (Special needs children) சட்ட வயதை அடைந்ததும் அவர்களின் பங்கு அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் பட்சத்தில் அந்தச் சொத்துகள் விரயமாகும்வரை அந்தப் பிள்ளைகளுக்கான அரசு உதவிகள் மறுக்கப்படும்.

முறையாகத் தயாரிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்படும் இறுதி ஆவணத்தின் மூலம் மேற்கூறப்பட்ட எதிர்விளைவுகளை தவிர்க்கலாம்.

தத்துவப் பத்திரம் (Power of Attorney)

இறுதி ஆவணம் போன்று தத்துவ பத்திரமும் ஒரு சட்டப்பத்திரம். தத்துவப் பத்திரம் ஒருவர் சட்ட ரீதியான தனது உரிமைகளையும் கடமைகளையும் இன்னுமொருவர் மூலம் நிறைவேற்றுவதற்கு அதிகாரம் வழங்குகிறது.

ஒன்றாயினும் மாகாணத்தில் மூன்று வகையான தத்துவப் பத்திரங்கள் நிறைவேற்றப்படலாம். அவை:

- முடிவடையாத தத்துவப்பத்திரம் (Continuing power of Attorney). இது ஒருவரின் பொருளாதார மற்றும் சொத்துகள் தொடர்பாக இன்னுமொருவர் நிறைவேற்றுநரின் சார்பில் சட்ட சம்பந்தமான விடயங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு தத்துவம் வழங்குகிறது. முடிவடையாத தத்துவ பத்திரத்தை நிறைவேற்றியதன் பின் அதை நிறைவேற்றியவர் மனநிலையால் பாதிக்கப்பட்டாலும் அந்த பத்திரம் வலுவழக்காது நியமிக்கப்பட்ட தத்துவக்காரர் (Attorney) தொடர்ந்து நிறைவேற்றுநர் இறக்கும்வரை அவர் சார்பில் செயலாற்றுவதற்கு அதிகாரம் வழங்குகிறது.
- மட்டுப்படுத்தப்பட்ட தத்துவப்பத்திரம் (Non-Continuing Power of Attorney): முடிவடையாத தத்துவப் பத்திரம் போன்ற சகல தன்மைகளையும் கொண்டுள்ளது. ஆனால் இத்தத்துவம் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு குறிப்பிட்ட செயற்பாட்டைப் புரிவதற்காக மட்டும் வலுவுள்ளது.
- உடல் உள நலனை பராமரிப்பதற்கான தத்துவம் (Power of Attorney for Personal Care): இத்தத்துவம் ஒருவரின் மருத்துவம் தொடர்பான விடயங்களில் அவர் தீர்மானம் எடுக்கமுடியாத நிலையில் இருக்கும் பொழுது அவர் சார்பில் தகுந்த மருத்துவ சிகிச்சைக்கான சம்மதத்தை தெரிவிக்கும் தத்துவம்.

இறுதி ஆவணம் நிறைவேற்றுநரின் மரணத்தின் பின்புதான் உயிர் பெறுகிறது. மாறாக தத்துவப்பத்திரம் நிறைவேற்றுநரின் மரணத்துடன் மாண்டுவிடுகிறது; தத்துவம் முடிவுபெறுகிறது.

இறுதி ஆவணத்தில் நம்பிக்கையாளராகவும் நிர்வாகியாகவும் நியமிக்கப்படும் ஒருவர் மிகவும் நேர்மையானவராக இருக்கவேண்டும். அவரது மோசடிகளால் பாதிப்படைபவர்கள் இறுதி ஆவணத்தின் மூலம் நன்மை பெறுவாராகும். அவர் மோசடி செய்கிறார் என்பதை அறியாத மூன்றாம் நபர்கள் நம்பிக்கைச் சொத்தை கொள்வனவு செய்தால் அந்த மூன்றாம் நபர்கள் தங்கள் முதலீட்டை எது விதத்திலும் இழக்கமாட்டார்கள். இந்தச் சட்ட நியதி அண்மையில் நீதிமன்றில் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பு ஒன்றில் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

இக்கட்டுரையில் கிட்டத்தட்ட 15 தடவைகளுக்கு மேல் "மரணம்" என்ற சொல் பாவிக்கப்பட்டுள்ளது. வாழ்நாளில் தவிர்க்க முடியாத இச்சொல்லை பாவிக்காமல் எவ்வாறு இறுதி ஆவணம் தயாரிக்கமுடியும் என இன்றுவரை நான் வியந்த வண்ணம் இருக்கிறேன். மரணத்தை விண்ணுலக பிறப்பு என கருத்திற் கொண்டாலும், அச்சொற்பதத்தை சட்ட ஆவணத்தில் மரணம் என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக பாவிக்க முடியாது.

தொலைபேசியில் அழைத்தவரின் இறுதி ஆசையை நிறைவேற்ற முடியாமை தவிர்க்க முடியாதது.●

த. ஸ்ரீபதி கனடிய சட்டத்தரணி

நடு இரவினில் விழிக்கின்றேன் !

இப்போ
சில நாட்களாக
அமைதியற்ற இரவுகள் !
வயது?
அறுபத்தி ஏழு
அனுபவித்த சுகம் குறைந்து
ஆறடி நிலம் தேடும் காலம்தானே
அப்படி நினைத்தால்
அது பிழை!

இல்லம் எல்லாம்
செல்வம் தந்த
இலட்சுமியை மறந்து
'சிரிக்கும் புத்தரை'
சீராட்டும் அன்பர்கள்
அவரோ வாய்விட்டு சிரிக்கின்றார்
நாங்கள் முட்டாள்களாம்!

ஏமாற்றுவதற்கும்
ஏமாறுவதற்கும்
ஒரு வழி
விளம்பரங்கள்
விபத்துக்கும், விவாகரத்துக்கும்
இப்படி பலதுக்கும் பத்துக்கும்
நம்புங்கள் விளம்பரத்தாலே உயர்ந்தவர்
வாழ்க்கை நிரந்தரமாகாது
சொன்னது நானல்ல
கண்ணதாசன் என்ற கவிஞன்!

அப்பர் சுந்தரரை மறந்தோம்
இப்போ நாங்கள்
'சுப்பர் சிங்கரையே நினைந்தோம்'
இதில் கொடுமை
ஆலயங்களும் அடிமைப்பட்டது
அண்மையில் ஒரு செய்தி

எதிர்வரும் ஒரு தமிழ் விழாவில்
ஒரு நடிகையை
பிரதம விருந்தினராய் அழைப்பது
தீர்மானித்தார்கள்
நிரம்பப் படித்த பெரியார்கள்!

ஏதிலிகளுக்கும்
நிறைவின்றி குறையோடு வாழும்
குடும்பங்களுக்கும்
வலுவின்றி வாழும் வறியவர்க்கும்
ஊனமுற்றோர்க்கும்
உதவுவது பெருங்குணம்
ஏழைகளின் சிரிப்பில்
இறைவனை காண்பவர்கள்
நூறைச் சேர்த்து வெறும்
ஆறினை மட்டும் அனுப்புவது
நியாயமாகாது
நினைத்துப் பாருங்கள் நியாயம் தெரியும்!

பரோபகாரம் என்பது
தமிழனின் அடித்தளம்
இது இப்போ ஆட்டம் கண்டுள்ளது
சட்டம் பாதுகாப்புக்குரியது
மனச்சாட்சியை விற்று
சண்டித்தனம் செய்வதற்கு அல்ல
தனக்குத்தானே பட்டம் சூட்டி
தலைப்பாகை வைக்கும் என்றால்
எங்கும் சேரத் தான் தயார்
என்ற நிலையில்
கனடாத் தமிழர்கள்
இவற்றை நினைத்துப் பார்க்கின்றேன்
தமிழர் தலைவிதியினை நினைக்கின்றேன்
இதனால் தூக்கம் வருவதில்லை
நடு இரவினில் விழிக்கின்றேன்.●

டாக்டர் சொ. செந்தில்மோகன்

கனடாவின் அவசர சிகிச்சை முறையும் விரைவுச் சிகிச்சை முறையும் ஓர் அடிப்படை அறிமுகம்

எம்மில் பலரும் அவசர சிகிச்சைப் பிரிவு (Emergency) என்றதுமே, எத்தனை மணிநேரம் காக்க வேண்டி வருமோ என எரிச்சலடைவது எல்லோரும் அறிந்ததே. ஏன் இந்தக் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது, யார் யார் உண்மையில் அவசர சிகிச்சைப் பிரிவிற்கு செல்வது நல்லது, விரைவுச் சிகிச்சை (Urgent care) என்றாலென்ன, யாரெல்லாம் விரைவுச் சிகிச்சை மையங்களுக்கு செல்லலாம் போன்ற பல அடிப்படை விடயங்களைப் பார்ப்போம்.

நாம் அவசர சிகிச்சைப் பிரிவிற்கு (Emergency) போனால், எம்மைப் பதிவு செய்தபின், ஒரு தாதி எமது சுகவீனம் பற்றிக் கேட்பதுடன், எமது அடிப்படை உடல்நிலைக் குறியீடுகளான (Vital signs) எமது இரத்த அழுத்தம் (BP), இதயத் துடிப்பு (Heart Rate), உடல் வெப்பநிலை மற்றும் உடலின் ஓட்சிசன் அளவு (Oxygen Saturation) ஆகியவற்றை அளவிடுகிறார். அத்துடன் நோயின் தன்மையையும் ஓரளவு அறிந்து, எமது நோயின் தீவிரத்தை அடிப்படையாக வைத்து Canadian Triage & Acute Scale (CTAS) எனும் முறைப்படி, 1 இலிருந்து 5 மட்டங்களில் வகைப்படுத்துகிறார்கள். இதன் பிரகாரமே எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் ஒருவரைப் பார்வையிடுவது என்பதைத் தீர்மானிக்கிறார்கள். மிகவும் கடும்க் சுகவீனமுற்றவரும் உடனடியாக தீவிரசிகிச்சை தேவைப்படுபவர் மட்டம் 1 (level 1) ஆகவும், மிகக்குறைந்தளவு சுகவீனமுற்றவரும் உடனடி தீவிரசிகிச்சை தேவையில்லாதவர் மட்டம் 5 (level 5) ஆகவும் வகைப்படுத்தப்படுவர். அத்துடன் அவசர சிகிச்சைக்கு வந்தவரின் உடல்நிலை வேறுபடின அதற்கேற்ப மட்டத்தையும் மாற்றுவதன் மூலம் காக்கும் நேரத்தை மாற்றுவர்.

CTAS முறைப்படி தரப்படுத்தல்

மட்டம் 1 (Level 1) : உயிர்ப்பித்தல் (Resuscitation)

ஒருவரது உயிரோ அல்லது அவரது அவயவமோ நிச்சயமாக இழக்கப்படும் சாத்தியமிருப்பது.

- உ+ம்: (1) இதயத்துடிப்பு அல்லது மூச்சு நிற்பல் (Cardiac/Respiratory arrest).
(2) நினைவிழந்த நிலை (Unconscious patient)
(3) அதிர்ச்சி நிலை (Shock)
(4) பாரதூரமான விபத்து (Major trauma)
(5) கடும்க் மூச்சுத்திணறல் (Severe respiratory distress)

மட்டம் 2 (Level 2) : அவசரசிகிச்சை (Emergency)

ஒருவரது உயிரோ உடல் அவயவமோ உயிரிழப்பதற்கான சாத்தியமிருப்பது.

- உ+ம்: (1) புதிய மாறாட்டநிலை (Altered mental status).
(2) தலைக்காயம் (Head injury)
(3) கடுமையான விபத்து (Severe Trauma)
(4) பச்சிளம் குழந்தை (4 வாரத்துள்) (Neonate)
(5) மாரடைப்பு
(6) நஞ்சு உட்கொண்டவர்
(7) திடீர் கைகால் வழங்காதவர் (Stroke symptoms)

மட்டம் 3 (Level 3) : விரைவுச் சிகிச்சை (Urgent care)

ஒருவரது நிலை தீவிரமடைந்து சிக்கலான நிலை (Serious problem) ஆகும் சாத்தியமிருத்தல்.

- உ+ம்: (1) நடுத்தர விபத்து (Moderate trauma)
(2) ஈழை (Asthma)
(3) ரத்த வாந்தி அல்லது மலவாசலூடாக ரத்தோட்டம் (Gastro Intestinal Bleed)
(4) கர்ப்பிணி மற்றும் பெண்கள் பிறப்புறுப்பில் ரத்தோட்டத்துடன் வருதல் (Vaginal bleed and pregnancy)
(5) தற்கொலை எண்ணம் (Suicidal thought) அல்லது திடீர் மனக்குழப்பம் (Psychosis)
(6) திடீர் தீவிர வலி (Acute pain)

மட்டம் 4 (Level 4) : விரைவுச் சிகிச்சைக்கு கீழுள்ள நிலை (Non Urgent care)

திடீரென ஏற்பட்ட நோய்நிலை அல்லது நீண்டகால பிரச்சனை தற்போது மோசமாகும் நிலை.

- உ+ம்: (1) தலையிடி (Headache)
(2) நாரிப்பிடிப்பு / முதுகுவலி
(3) கண்ணில் ஏதாவது பிறபொருள் (Foreign body) விழுதல்

மட்டம் 5 (Level 5) : விரைவுச் சிகிச்சை தேவையற்ற நிலை (Non Urgent care)

திடீரென வந்தாலும் விரைவுச் சிகிச்சை தேவையில்லாத நிலை அல்லது நீண்டகாலப் பிரச்சனை. இவற்றை குடும்ப

மருத்துவரோ வேறு மருத்துவ சிகிச்சையளிப்போரோ தீர்க்கக்கூடியது.

- உ+ம்: (1) தொண்டை நோ
(2) தடிமல்
(3) சாதுவான வயிற்றுவலி
(4) வாந்தி மட்டும்
(5) வயிற்றோட்டம் மட்டும்

இவ்வாறாக அவசர சிகிச்சைக்குச் செல்வோர் பல மட்டங்களில் வகைப்படுத்தப்படுவதால், கீழ்நிலையில் (1, 2..) உள்ளோரை பார்த்து அவர்களுக்கு ஆவன செய்யும்வரை நல்ல நிலையில் (4, 5) உள்ளோரை மருத்துவர்கள் பார்க்க மாட்டார்கள்.

தீவிர சிகிச்சை தேவைப்படுவோரை குணப்படுத்த மருத்துவர்களும், தாதியரும் பல மணிநேரங்களைச் செலவிட வேண்டியிருக்கும். பெரிய மருத்துவமனைகளில் தீவிர சிகிச்சை தேவைப்படாதோரை வேறு பிரிவாக பார்ப்பார்கள். அப்பிரிவுகளில் எந்நேரமும் கூட்டம் அலைமோதும். இக்காரணங்களாலேயே அவசர சிகிச்சைப் பிரிவுக்கு கட்டும் நோயின்றி செல்வோர் மணிக்கணக்காக காக்க வேண்டியேற்படுகிறது.

விரைவுச் சிகிச்சை நடுவம் (Urgent care centre) என்றால் என்ன?

உயிராபத்திலலாத சகல அவசர சிகிச்சையையும் வழங்குவதற்காக அவசர சிகிச்சை மற்றும் குடும்ப மருத்துவ பயிற்சி பெற்ற மருத்துவர்களால் (அவசர சிகிச்சை மருத்துவர்களால்) முக்கியமாக மட்டம் 3, 4, 5 ஆகிய மட்டத்தினருக்கும், walk-in நோயாளருக்குமாக நடத்தப்படுவதே விரைவுச் சிகிச்சை நடுவமாகும். ECG, XRay, Ultrasound, இரத்த சோதனைகள், சிறுநீர் (urine) சோதனைகள் போன்றவற்றை Urgent care இல் செய்யக் - கூடியதாக இருப்பதால், விரைவாக சிகிச்சை பெறலாம். இங்கு தவறுதலாக மட்டம் 1 அல்லது 2 ஐச் சேர்ந்தோர் வந்தால் அவர்களுக்கு உடனடியாக செய்ய வேண்டியவற்றைச் செய்தாலும், உடனடியாகவே Ambulance மூலம் மருத்துவமனைக்கு அனுப்பி வைப்பார்கள்.

பெரும்பாலும் சகல விரைவுச் சிகிச்சை மையங்களும் எல்லா நாட்களிலும் (விடுமுறை உட்பட) திறந்திருப்பார்கள். ஆனால் 24 மணி நேர சேவை வழங்குவதில்லை.

விரைவுச் சிகிச்சைக்கு (Urgent care) யார் யாரெல்லாம் செல்லலாம்?

Walk-in இற்கு போகும் எல்லா நோயாளரும் விரைவுச் சிகிச்சை (Urgent care) இற்கு செல்லலாம். உயிராபத்தில் - லாத, அவசர சேவை தேவைப்படுவோர் எல்லாரும் விரைவுச் சிகிச்சைக்கு செல்லலாம். சாதாரண விபத்திலீடுபட்டோர், விழுந்து கைகால் முறிந்தோர், ஈழை நோயுள்ளோர், தலையடி, காய்ச்சல், நாரிப்பிடிப்பு, வயிற்று வலி, தொண்டைநோ, வெட்டுக்காயம் ஏற்பட்டோர், வாந்தி, வயிற்றோட்டம் உள்ளோர், ஏதாவது தொற்றுநோய்

ஏற்பட்டோர் போன்ற பலரும் விரைவுச் சிகிச்சை (Urgent care) க்கு போகலாம்.

அவசர சிகிச்சைப் பிரிவுக்கு (Emergency) யார் யாரெல்லாம் போக வேண்டும்?

இதயத் துடிப்பு அல்லது மூச்சு நின்றவர் (cardiac arrest or respiratory arrest), சுயநினைவிழந்தவர் (Unconscious Patient), அதிர்ச்சி நிலையுள்ளவர் (Shock), பாரிய விபத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர் (Major trauma), கட்டும் மூச்சுத்திணறல் உள்ளவர் (Severe respiratory distress), புது மாறாட்டநிலை (Altered mental status), பாரிய தலைக்காயம் (Head injury), பச்சிளம் குழந்தை (4 வாரத்துள்) (Neonate), மாரடைப்பு அறிகுறி (Heart attack symptoms), நஞ்சு உட்கொண்டவர், திடீரென கைகால் வழங்காதவர் (Stroke symptoms) ஆகிய கட்டும் உயிராபத்தானவர்கள் 911 ஐ அழைக்க வேண்டும் அல்லது உடனேயே Emergency போக வேண்டும். அத்துடன் விரைவுச் சிகிச்சை மையங்கள் இரவில் பூட்டப்படுவதால் குறிப்பிட்ட நேரத்துக்குப் பின் கண்டிப்பாக அவசர சிகிச்சைப் பிரிவுக்கே செல்ல வேண்டும்.

இதுவரை காலமும் எம்மவரில் அவசர சிகிச்சைப் பிரிவுக்கு போவோரில், நோயாளர் மட்டம் 4 அல்லது 5 ஐச் சேர்ந்தோரே அநேகம். அதனால் வீணாக அவசர சிகிச்சைப் பிரிவுக்குச் சென்று மணிக்கணக்காக செலவிட வேண்டியுள்ளது. இனிமேல் உங்கள் உடல்நிலையின் தீவிரத்துக்கேற்பவும் நேரத்துக்கேற்பவும் அவசர சிகிச்சைப் பிரிவுக்கோ (Emergency care) அல்லது விரைவுச் சிகிச்சைப் பிரிவுக்கோ (Urgent care) செல்லலாம்.●

Defending Canada

There is no compulsory military service in Canada. However, serving in the regular Canadian Forces (navy, army and air force) is a noble way to contribute to Canada and an excellent career choice (www.forces.ca). You can serve in your local part-time navy, militia or air reserves and gain valuable experience, skills and contacts.

Young people can learn discipline, responsibility and skills by getting involved in the cadets (www.cadets.ca).

You may also serve in the Coast Guard or emergency services in your community such as a police force or fire department. By helping to protect your community, you follow in the footsteps of Canadians before you who made sacrifices in the service of our country.

டாக்டர் பிகரடோ

இருண்ட கண்டத்தின் இயோலா

ஒருகாலத்தில் இருண்ட கண்டம் எனப் பெயர் கொண்டிருந்த ஆபிரிக்கக் கண்டத்தின் அண்மைக்காலச் செய்திகளின் கருப்பொருளாக அமைந்தது 'இயோலா' என்ற நோயாகும். இது ஒரு வைரசினால் பரவும் தொற்றுநோய். இந்த வைரசின் உருவ அமைப்பும் ஏறத்தாழ 'இ' போலத்தான் இருக்கும்.

இந்த வைரஸ் முதல்முறையாக 1976ம் ஆண்டு கொங்கோ நாட்டில் நோய் பரவியபோது கண்டறியப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து காலத்துக்குக் காலம் இந்நோய் பரவி மட்டுப்படுத்தப்பட்டது. தற்போது மேற்கு ஆபிரிக்காவில் பரவி வருவது 25ஆவது நோய்ப்பரவலாகும். முதல்முறை கொங்கோவில் தொடங்கி மேற்கு ஆபிரிக்காவில் பரவியபோது இது ஏறத்தாழ ஒரு வருடம் நீடித்து 5100 பேரைப் பலியாக்கியது.

இவ்வைரசுக்கள் பொதுவாக மாம்பழ வெளவால் அல்லது கனி தின்னி வெளவால்களின் சமிபாட்டுத் தொகுதியில் பல்கிப் பெருகுவதாகவும், அவற்றிலிருந்து மான், குரங்கு, மனிதக் குரங்குகள் போன்றவற்றுக்கு நோயை ஏற்படுத்துவதாகவும், இடையிடையே மனிதருடன் இவ்வெளவால்களோ அல்லது விலங்குகளோ நேரடித் தொடர்பினூடாக மனிதருக்கு நோயைப் பரப்புவதாகவும் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது.

போர்க்காலங்கள், மனித நெரிசல்கள், மரணச் சடங்குகள், பாரம்பரிய மருத்துவ முறைகள் என்பன இந்நோய் பரவுவதற்கு ஊடகங்களாக அமைகின்றன. இந்நோய் பரவும்போது மலேரியா, சயரோகம் (TB) போன்ற ஏனைய தொற்றுநோய்கள் சேர்ந்து பரவும் வாய்ப்புகள் அதிகம். இந்நோயின் விளைவாகப் பாடசாலைகள், தொழிற்சாலைகள் என்பன மூடப்படுவதனால், படிப்பு, தொழில் என்பன பாதிக்கப்பட்டுப் பஞ்சம் தலைதூக்குகின்றது. பெற்றோரை இழந்து பிள்ளைகள் அநாதைகளாகின்றனர்.

இவ்வைரசுகள் நோய்வாய்ப்பட்ட மனிதரின் குருதியிலும், உடல்நீர்களிலும் (சிறுநீர், உமிழ்நீர், சுக்கிலப்பாயம்) அதிகளவில் காணப்படும். இன்னொருவரின் உடலிலுள்ள உராய்வுகள், காயங்கள், அல்லது வாய், உதடு, ஆண் பெண் உறுப்புகள் போன்றவற்றிலுள்ள மென்சவ்வின்

வெடிப்புகள் போன்றவற்றுடன் இந்நீர் தொடர்புபடும்போது அவற்றினூடாக அவ்வைரசுகள் அவருடலினுள் சென்று பல்கிப் பெருகி நோயை ஏற்படுத்தும். இந்த வைரசுகள் ஒருவரின் உடலில் போய் நோயை ஏற்படுத்திய பின்னரே அவரிடமிருந்து மற்றவர்களுக்கு அந்நோய் பரவும். அவர் இறந்தால் அந்த உடலினுள் நீர், குருதி போன்றவற்றினூடாக மற்றவர்களுக்கு பரவும் வாய்ப்புண்டு. சின்னமுத்து, பொக்கிளிப்பான் போன்ற தொற்றுநோய்களுடன் ஒப்பிடும் பொழுது இயோலா பரவும் வாய்ப்பு மிகவும் குறைவானதே.

ஒருவருக்கு நோய்க்கிருமிகள் தொற்றிய நாளிலிருந்து 2 முதல் 21 நாட்களுக்குள் அவருக்கு நோய் ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது. பொதுவாக 8-10 நாட்களில் நோய்க் குணாதிசயங்கள் வெளிப்படும். ஆரம்ப அறிகுறிகளாகக் காய்ச்சல், குளிர், நடுக்கம், உடல்வலி, சோர்வு, பசியின்மை என்பன ஏற்பட்டு, அடுத்துவரும் 5 நாட்களளவில் குமட்டல் வாந்தி, வயிற்றுளைவு, வயிற்றோட்டம் என்பன தோன்றும். அவற்றுடன் தலையிடி, கண்நோய், விக்கல், தோல் அழற்சி, நெஞ்சுவலி, மூச்சுத்திணறல், மனக்குழப்பம், வலிப்பு என்பன ஏற்படவும்சூடும். 18 வீதமானவர்களுக்கு தோல், குடல் என்பனவற்றினூடாக இரத்தப் பெருக்கு ஏற்படவும் வாய்ப்புண்டு.

அநேகர் இரத்தப்பெருக்கு, வாந்திபேதி போன்றவற்றால் ஏற்படும் உடல்நீர் பற்றாக்குறையினாலேயே இறக்கின்றனர். ஏனையோர் 6-11 நாட்களில் நோயிலிருந்து சுகநிலையை அடைந்து விடுவர். போதிய மருத்துவ வசதியில்லாத ஆபிரிக்க கிராமப்புறங்களில் இந்நோய் தொற்றியவர்களில் 70 வீதமானோர் மரணிப்பதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. நாளங்களினூடாக (IV fluids) சேலைன் போன்ற நீர் ஏற்றக்கூடிய வாய்ப்புகளிருந்தால் இவர்களில் பலரின் உயிரைக் காப்பாற்றக்கூடியதாக இருக்கும்.

இந்நோய் ஏற்பட்டவர்களைத் தனிமைப்படுத்தக்கூடிய வாய்ப்புகளும், மரண இறுதிக் கிரியைகளைத் தகுந்தவிதத்தில் பாதுகாப்பாகச் செய்வதன் மூலமும் இந்நோய் பரவும் வாய்ப்புகளைக் குறைக்க முடியும். விமான நிலையங்களில் போதிய அறிவுறுத்துதல் மூலம் நோய்வாய்ப்பட்டவர்களில் பிரயாணங்களைத் தடுத்து மற்றவர்களையும், மற்ற நாடுகளுக்கு இந்நோய் பரவாமல் பாதுகாக்கவும் வாய்ப்புகளுள்ளன.

WHO என்ற உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் கணிப்பின்படி கடந்த நவம்பர் 12ம் திகதிவரை மேற்கு ஆபிரிக்காவில் 14,098 பேர் இந்நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு அவற்றில் 5160 பேர் இறந்துள்ளனர். கினியா, லைபீரியா ஆகிய நாடுகளில் நோய் மேலும் பரவாத மந்தநிலை அடைந்துள்ளதாகவும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. சியராலியோனில் புதிதாகச் சிலருக்கு நோய் பரவியுள்ளது. மாலி என்ற இடத்தில் 4 பேருக்கு இதனால் மரணமும் மேலும் 4 பேருக்கு நோயும் அறிவிக்கப் பட்டுள்ளது. கொங்கோவில் கடந்த 31 நாட்களாகப் புதிதாக எவருக்கும் நோய் பரவவில்லை என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

கடந்த வருட நவம்பர் 10ம் திகதிவரை 564 மருத்துவப் பணியாளர்கள் இந்நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு அவர்களில் 315 பேர் இறந்துள்ளனர். இவர்களில் லைபீரியாவில் மட்டும் 219 பேர் பாதிக்கப்பட்டவர்களாவர். எல்லைகளற்ற மருத்துவர்கள் (Doctors without borders) நிறுவனத்திலிருந்து இதுவரை 700க்கும் அதிகமான மருத்துவர்கள் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களுக்குச் சென்று பணியாற்றியுள்ளனர். 270 பேர் தற்போது அங்கு பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றனர். மருத்துவர்களில் நோர்வே, பிரான்ஸ், அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்த ஒவ்வொருவருக்கு இந்நோய் ஏற்பட்டுள்ளது.

வெளிநாட்டு மருத்துவர்கள் உட்பட மருத்துவப் பணியாளர்கள் என்று எடுத்துக் கொண்டால் அமெரிக்காவில் 9 பேருக்கு இந்நோய் தொற்றி ஒருவர் இறந்துள்ளார். ஸ்பெயின் நாட்டவர்களில் 3 பேருக்கு இந்நோய் தொற்றி இருவர் இறந்துள்ளனர். பிரான்ஸ் நாட்டவர்களில் ஒருவருக்கும், பிரித்தானியாவைச் சேர்ந்தவர்களில் ஒருவருக்கும், நோர்வேயைச் சேர்ந்தவர்களில் ஒருவருக்கும் இந்நோய் ஏற்பட்டுள்ளது. ஜெர்மனியைச் சேர்ந்தவர்களில் மூவருக்கு இந்நோய் ஏற்பட்டு ஒருவர் இறந்துள்ளார்.

இதுவரை மருந்து கண்டுபிடிக்கப்படாத இந்நோய்க்கு ஆய்வு நிலையில் சில மருந்துகள் உள்ளன. Zmapp, Tekmira, Brincidofovir என்பன இம்மருந்துகளாகும். இவற்றைவிட கனடாவில் தயாரிக்கப்பட்ட ஒன்றுடன் வேறொரு தடுப்பு மருந்தும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவை அறிவியல் அடிப்படையில் நிரூபிக்கப்பட்டவையாயினும் நடைமுறையில் எந்தளவு நிவாரணம் கொடுக்கிறது என்பது இதுவரை பரீட்சித்துப் பார்க்காத ஒன்றாகும்.

அண்மையில் இபோலாவினால் பாதிக்கப்பட்ட நாட்டவர்களுக்குக் கனடா விசா வழங்க மறுத்ததும் அதனைத் தொடர்ந்து ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் கண்டனத்துக்கு உள்ளானதும் பலரும் அறிந்ததே. கனடாவின் இவ்வாறான பரவலான விசா மறுப்பு பல பாரதூரமான பொருளாதார விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்பதனால், நோயினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும், அவர்களுடன் நேரடித் தொடர்பு கொண்டவர்களுக்கும் மட்டும் பிரயாணத் தடைகளை விதிப்பது போதுமானதென உலக சுகாதார நிறுவனம் (WHO) அறிவித்திருந்தது. கடந்த நவம்பர் 10ம் திகதிக்குப் பின்னர்

மேற்கு ஆபிரிக்க நாடுகளிலிருந்து வருபவர்கள் குடிவரவு அதிகாரிகளிடம் அதுபற்றித் தெரிவிக்க வேண்டும். அவர்கள் அந்நாடுகளிலிருந்து வெளியேறிய நாளிலிருந்து தொடர்ந்து 21 நாட்களுக்குத் தங்கள் உடல் வெப்பநிலையைப் பதிவு செய்து வரவேண்டும் என்ற நிபந்தனைகள் தற்போது நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன.

நோயினால் பாதிக்கப்படாத ஆனால் நோயாளிகளுடன் நேரடித் தொடர்பு கொண்டிருந்தவர்கள் குடிவரவு அதிகாரிகளினால் உடனடியாகத் தனிமைப்படுத்தப்பட்டு (Quarantine) 21 நாட்கள் அவதானிக்கப்படுவர். நோயாளிகளுடன் எவ்வித தொடர்புமின்றி அந்நாடுகளிலிருந்து வருபவர்கள் 21 நாட்கள் தங்கள் உடல் வெப்பநிலையை அவதானித்து அதில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டாலோ அல்லது இபோலா நோய்க்கான குணாதிசயங்கள் தென்பட்டாலோ உடனடியாகப் பொதுநல அதிகாரிகளைத் தொடர்பு கொள்ளவும் பணிக்கப்படுவர்.

ஓன்றாறியோ மாகாணத்தில் இந்நோயுள்ளவர்களைப் பராமரிக்கவேன Toronto Western Hospital, St. Michael's Hospital, Sick Children Hospital உட்பட 11 வைத்திய-சாலைகள் தயார்நிலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கென சிறப்பு அம்புலன்ஸ் சேவையாளர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டு சிறப்புப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ளது. வைத்தியப் பரிசோதனை நிலையங்களும் (Laboratories) தயார்ப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

எந்த நோயாக இருந்தாலும் அது மற்றவர்களுக்குப் பரவாமல் தடுப்பது மிகவும் முக்கியமானதாகும். எனவே கைகழுவுதல், இருமும்போது அல்லது தும்மும்போது மற்றவர்களுக்கும் பரவாத வகையில் செய்தல் போன்ற பொதுச் சுகாதார நடைமுறைகளை எப்போதும் கடைப்பிடிப்பது எல்லோருக்கும் நலன்தரும் ஒன்றாகும்.●

CONFEDERATION

From 1864 to 1867, representatives from Nova Scotia, New Brunswick and the Province of Canada, with British support, established a new country called the Dominion of Canada. There would be two levels of government: federal and provincial. Each province would keep its own legislature and have control of such areas as education and health. The British Parliament passed the *British North America Act* in 1867, after three conferences of representatives of the colonies held in Charlottetown, Quebec City and London. The birth of Canada, on July 1, 1867, is known as Confederation. The men who established Canada are called the Fathers of Confederation. Until 1982, July 1 was celebrated as "Dominion Day" to commemorate the day that Canada became a self-governing Dominion. Today it is officially known as Canada Day.

டாக்டர் பா. யூடி ரமேஷ் ஜெயகுமார் சிரேஷ்ட உளநல மருத்துவர் - மட்டக்களப்பு

அறளை பெயர்தலுடன் வாழ்தல் LIVING WITH DEMENTIA

உலக சுகாதார ஸ்தாபனம் அறுபது வயதைக் கடந்தவர்களை முதியோர்கள் (Elderly Audit) என்கிறது. உலகம் முழுவதும் 800 மில்லியன் மக்கள் இவ்வயதில் வாழ்கின்றனர். இத்தொகை 2050 ஆண்டளவில் 02 பில்லியன் வரை அதிகரிக்கலாம் எனவும் எச்சரித்துள்ளது. அப்போது முதியோர் ஏனைய வயதினரைவிட அதிகளவில் உயிர்வாழ்வார்கள். இம்முதியோர்களில் பல்வேறு உடல், உள நோய்கள் ஏற்பட்டாலும் அறளை பெயர்தல் (Dementia) மிகப் பொதுவாக காணப்படும் ஒரு கூட்டு நோய்குறித் தொகுதியாகும்.

அறளை பெயர்தல்

பொதுவான வழக்கில் ஞாபகமறதி நிலையை “அறளை பெயர்தல்” என்கிறோம். சிறுவயதில் ஏதாவது மறந்த ஒருவரை “அறளை” என அழைக்கின்றோம். முதுமையில் இதுவொரு நோய் குறித்தொகுதியாக உருவெடுக்கும் போது முதியவர்களில் ஞாபக மறதி, சிந்தனை, பேச்சாற்றல், நடத்தை கோளாறுகள் நாளாந்த செயற்பாடுகளான குளித்தல், உணவருந்துதல், உடை மாற்றுதல், கழிவறை செயற்பாடுகள் என்பன பாதிக்கப்படுவதோடு அவர் மற்றவர்களில் தங்கி வாழவேண்டிய நிலை அல்லது பராமரிப்பதற்கு பிரத்தியேகமான அணுகுமுறை தேவைப்படுகின்றது. அறளை பெயர்தலுக்கான பொதுவான காரணங்கள் பின்வரும் நோய்கள் அறளை பெயர்தலை ஏற்படுத்துகின்றன. Alzheimer’s Disease (55%), Vascular Dementia (20%) சில உடல் நோய்களும் + போதைவஸ்து பாவனையும் (10%) மீளக்கூடிய காரணங்கள் (15%), மூளையின் உட்புற குருதிப்பெருக்கு, விற்றமின் B12 குறைபாடு என்பனவாகும். அறளை பெயர்தல் நோய்க்குறித் தொகுதி உடையவர்களில் மூளையின் கொள்ளளவு நரம்புகளின் செயற்திறன் என்பன படிப்படியாக குறைவடைகின்றது (Neuro - Degenerative Syndrome) இவை மீள முடியாதவை.

மருத்துவ சிகிச்சைகள்

குறித்த நோயாளி பொதுவைத்திய நிபுணர்களின் மருத்துவ பரிசோதனைகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு, குணமாக்கக்கூடிய உடல் நோய்கள் இருப்பின் அவற்றை குணமாக்குவதன் மூலம் வயோதிபரை மீள்நிலைக்குக் கொண்டு வரலாம். இங்கு மனச்சோர்வு, உளமாய நோய்கள் (Psychosis)

மாநாட்டம் (Delirium) என்பனவும் அறளை பெயர்தல் போன்று காணப்படலாம்.

சிகிச்சை முறைகள்

இங்கு மருத்துவ, மருத்துவமற்ற முறைகள் கையாளப்படுகின்றன. அறளை பெயர்தலைக் குணமாக்க முடியாது. இருந்தபோதும் முதியவரின் சிந்தனைப்பகுதி (Cognitive) மேலும் பாதிப்படைவதை தவிர்ப்பதற்கான மருந்துகள் காணப்படுகின்றன. ஆரம்பத்திலேயே, இனங்காணுதல், முறையான உடல், உள மருத்துவ நிபுணர்களின் வழிகாட்டலில் மருந்துகளைப் பாவித்தல், சுயமாக இயங்குதல், வாசித்தல், பயனுடைய பொழுது போக்குகளில் ஈடுபடுதல், குடும்பமாக வாழ்தல், சமய சமூக, செயற்பாடுகளில் ஈடுபட வைத்தல் என்பன முதியவர்களில் அறளை பெயர்தலின் தாக்கத்தைக் குறைக்க உதவும்:

சிந்தனைப்பகுதி புத்துயிர்பாக்கலுக்கு (Cognitive Enhancement), Tacrine, Donepezil, Rivastigmine, Selegiline, Vit-E என்பன பாவனையில் உள்ளன.

உளமாய நோய்கள், அலைந்து திரிதல் என்பனவற்றுக்கு குறைந்தளவில் (Risperdone, Olanzapine, Quetiapine என்பன பாவிக்கப்படுகின்றன.

உலகம் முழுவதும் அறளை பெயர்தலுடன் 35.6 மில்லியன் மக்கள் உயிர்வாழ்வதாக அறியப்பட்டுள்ளது. இத்தொகை 2050ம் ஆண்டளவில் 115.4 மில்லியனாக அதிகரிக்கும் என அறியப்பட்டுள்ளது.

பராமரிப்பு முறைகள்

அறளை பெயர்தலைக் குணப்படுத்த முடியாது, தவிர்க்க முடியுமான முயற்சிகள் தோற்றுப் போனால் பராமரிப்பு என்பது அவர் உயிருடன் இருக்கும் வரைக்கும் செய்யவேண்டியது. ஒரு குழந்தையைப் பராமரிப்பது என்பது தாயாருக்கே தெரியும், ஆனால் முதுமையில் ஏற்படுகின்ற அறளை பெயர்தல் நோய்குறித்தொகுதியால் பாதிக்கப்பட்டவரை பராமரிக்கும் பக்குவம், பொறுமை, சகிப்புத்தன்மை என்பன சாதாரணமானதல்ல. பெரும்பாலான மக்கள் இவ்வாறு பாதிக்கப்பட்ட முதியவர் “நடிக்கிறார்” என தண்டித்த

சந்தர்ப்பங்களையும் அறிந்துள்ளோம்.

ஒரு குடும்பத்தில் கணவன் - மனைவி உயிருடன் இருந்தால் அதில் ஒருவருக்கு ஏற்பட்டால் மற்றவர் ஏனைய குடும்ப உறுப்பினர்களுடன் சேர்ந்து உதவமுடியும். இங்கு கூட்டுக்குடும்ப வாழ்க்கை முறை சமூக ஆதரவு என்பன பராமரிப்பாளர்களுக்கு உதவியாக அமையும். சில வேளைகளில் அறனை பெயர்தலுடன், பார்வைக் கோளாறு, பாரிசுவாதம், மூட்டுவாதம், காது கேளாமை போன்ற பல பிரச்சனைகள் ஒரு முதியவரில் காணப்பட்டால் பராமரிப்பாளர்கள் மிகவும் களைப்படைந்து விடுவார்கள். இன்றைய காலகட்டத்தில் தனிக்குடும்பம், கணவன் மனைவி இருவரும் வேலைக்குச் சென்றால் தமது பெற்றோருக்கு அவர்கள் உதவி செய்யக்கூடிய நிலைமை காணப்படாது. மேற்கத்தைய நாடுகளிலும், வளர்முக நாடுகளிலும் முதியவர்களுக்கு என இளைப்பாறல் கிராமங்கள், தனியான விடுதிகள், பராமரிப்பு இல்லங்கள் காணப்படுகின்றன. இலங்கையில் இவை இன்னும் பேச்சளவிலேயே உள்ளன. எதிர்காலத்தில் இவை ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். அறனை பெயர்தல் நோயினால் ஏற்படும் தீவிர நடத்தைக் குழப்பங்களைக் கையாள்வதற்கான நடைமுறைக் குறிப்புக்கள்

- * நாளாந்தம் நிறைவேற வேண்டிய காரியங்களை வரிசைப்படுத்தி பட்டியல் ஒன்றைத் தயார்செய்து வைத்துக்கொள்ளுங்கள். எதையெதை எந்த நேரத்தில் எப்படிச் செய்யவேண்டும் என்பதை இதன் மூலம் நீங்கள் அறிந்து வைத்திருப்பதால் இது உங்களது வாழ்வை மிக இலகுவாக்கும்.
- * முடியுமானவரை அவ்வயோதிபரை சுதந்திரமாக இருக்க விடுங்கள். உதாரணமாக, இந்நோயால் பாதிக்கப்பட்ட பலர் சுறுசுறுப்பின்றி உறுதி இல்லாதவர்களாக இருப்பினும், தமது உணவைத் தாமாகவே உட்கொள்ள இயலுமானவர்களாக இருப்பர்.
- * அவர்களுக்கும் தன்மானம் உண்டென்பதை ஒருபோதும் நீங்கள் மறந்துவிடக் கூடாது. அவர் இருக்கும்போது அவரைப்பற்றி எதிர்மறையாகப் பேச வேண்டாம்.
- * அவருடன் வாக்குவாதப்படுவதையும் முரண்படுவதையும் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.
- * அவருக்கு வேண்டிய வேலைகளை எளிதாக அமைத்துக் கொடுங்கள். அவருடன் சேர்ந்து சிரியுங்கள். அவரைப் பார்த்து ஒருபோதும் கேலி செய்ய வேண்டாம்.
- * அவருக்கு நீங்கள் உதவுவது அவரது ஆற்றலில் சிறந்த முன்னேற்றத்தைக் கொண்டுவரும். அவரால் செய்யக்கூடிய, அவருக்கு பயிற்சியாக இருக்கக்கூடிய சில இலகுவான வேலைகளை அவருக்கு கொடுக்கமுடியும்.
- * அவரது மூக்குக் கண்ணாடி சரியாக அணியப்பட்டுள்ளதா என்பதை உறுதி செய்து கொள்ளுங்கள்.

- * மெதுவாகவும் தெளிவாகவும் அவருடன் உரையாடுங்கள். அவர் அதைப் புரிந்து கொள்ளவில்லையெனில் சாதாரண சொற்களையும் குறுகிய வாக்கியங்களையும் உபயோகித்து அவருக்கு அதை தெளிவுப்படுத்த முயற்சி செய்யுங்கள்.
- * முடியுமானபோதெல்லாம் அவர்மீது அன்பும் பரிவும் காட்டுங்கள். அன்பான ஒரு வார்த்தை ஆயிரம் மாத்திரை களைவிடப் பெறுமதியானது.
- * ஞாபகசக்திக்கு உதவுகின்ற விடயங்களைப் பயன்படுத்துங்கள். உதாரணமாக: குளியலறை, மலசலகூடத்திற்கான வழியை (உம்: ஒரு அம்புக் குறியீட்டுக்) குறித்துக் காட்டுங்கள். ஒவ்வொரு நாளும் அன்றைய திகதியை எழுதுகின்ற எழுது பலகையில் எழுதுதல்.)
- * தேவையற்ற மருந்துகளைத் தவிருங்கள். குளிப்பும் தனிநபர் சுகாதாரமும்
- * சுதந்திரம் : உதவியின்றி தன்னால் முடிந்தளவு சுயமாக காரியங்களைச் செய்வதற்கு அவரை ஊக்குவிக்கவும்.
- * தன்மானம் : குளிக்கும்போது அவரது மறைவிடத்தை கீழாடை கொண்டு அல்லது ஒரு துணியால் எப்போதும் மறைத்துக் கொள்ளுங்கள்.
- * ஒரு ஒழுங்கு முறையில் மலசலம் கழிக்கச் செய்ய உதவ வேண்டும்.
- * கட்டிலில் ஓய்வாக இருக்கும் நேரப்பகுதியில் குடிபானங்களை குறைத்து வழங்குங்கள்.
- * இரவில் சிறுநீர் கழிப்பதற்காக கட்டிலின் கீழ் பொருத்தமான இடத்தில் பாத்திரத்தை வையுங்கள்.

உணவு உண்ணல்

- * விரல்களை உபயோகித்து உண்ணக்கூடிய உணவுகளை வழங்குங்கள்.
- * உணவுகளை சிறிய சிறிய துண்டுகளாக வெட்டிப் பரிமாறுங்கள்
- * அதிகம் சூடான உணவுகளைப் பரிமாற்ற வேண்டும்.
- * கொடுக்கப்பட்ட உணவை எவ்வாறு சாப்பிடுவது என்று அவருக்கு ஞாபகப்படுத்துங்கள். (கையைப் பாவித்து அல்லது உணவுத் தட்டில் எவ்வாறு சாப்பிடுவது என்று)
- * உணவை உட்கொள்வதில் பிரச்சனைகள் இருப்பின் விசேட வைத்திய நிபுணரிடம் காட்டுங்கள்.
- * சாப்பிடக்கூடிய தயார் நிலையில் உணவைப் பரிமாறுங்கள். வீட்டைவிட்டு அலைந்து திரிதல்
- * அவரைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு இலகுவாக ஒரு கைப்பட்டியையே அல்லது மாலையையே அல்லது நிறமான ஆடைகளையே அணிந்திருக்கச் செய்யலாம்.

* காணாமல் போய் தேடிக்கண்டு பிடிக்கப்பட்டபோது, உங்களது கோபத்தை அவரில் காட்ட வேண்டாம்.

அறளை பெயர்தலின் படிநிலைகள்

01. ஆரம்பநிலை (Early Stage)

இந்நிலையில் ஒருவர் குழப்பத்திற்குட்பட்டிருப்பதோடு சற்றுமுன் நிகழ்ந்த விடயங்களை மறந்துவிடுபவராகத் தோன்றலாம். கவனத்தைக் குவிப்பதிலும் முடிவெடுப்பதிலும் சிரமங்களைக் கொண்டிருப்பார். தனது வழமையான செயற்பாடுகளில் பிடிப்பை இழந்து விடலாம். பொதுவாக குடும்பத்தவர்களும் சுகாதார உத்தியோகத்தர்களும் இவ்வாரம்ப நிலையை வயது முதிரும்போது ஏற்படுகின்ற சாதாரண நிலையெனக் கருதுகின்றார்கள்.

02. மத்திய நிலை (Intermediate Stage)

குழப்பம், மாறாட்டம், ஞாபக மறதி, மனோநிலை மாற்றங்கள் என்பன மிகவும் தீவிரமாகக் காணப்படும் நடத்தைப் பிரச்சினைகள். உதாரணமாக : மூர்க்கப் போக்கு மற்றும் பாலியல் பிரச்சினைகள் என்பன உருவாக முடியும். அவ்வயோதிபர் வீட்டை விட்டு வெளியில் அலைந்து திரியலாம். அவரது தூக்கம் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவதுடன் தன்னைத்தானே கவனித்துக் கொள்ளும் அவரது ஆற்றலும் பாதிக்கப்படலாம். சாதாரண விடயங்களைக் கூட (ஆடை அணிதல்) சுலபமாகச் செய்ய முடியாமல் போகலாம். அவர் நாளாந்தம் சாதாரணமாக பிறருடன் பேசுவற்றைப் பேசவும் புரிந்து கொள்ளவும் சிரமப்படலாம்.

03. பிந்திய - காலங்கடந்த நிலை (Late Stage)

அவர் தனது உறவினர்கள் நண்பர்களை அறிந்து கொள்ளமாட்டார். உடல் எடை குறைதல், இடைக்கிடை வலிப்பு ஏற்படுதல், சிறுநீர் மலம் கழிப்பதில் கட்டுப்பாட்டை இழத்தல் என்பன காணப்படலாம். அவருடன் எந்தவிதமான பொருள் பொதிந்த உரையாடல்களையும் மேற்கொள்வது பெரும்பாலும் சாத்தியமாகாது. அவர் எல்லா நேரமும் குழம்பிய நிலையிலேயே காணப்படலாம். குழம்பியுள்ள நடத்தையுள்ள ஒரு வயோதிபரைக் கையாளும்போது நினைவிற் கொள்ள வேண்டியவை

01. ஒரு வயோதிபரில் தொந்தரவு மிக்கநடத்தைகள் வெளிப்பட அறளை பெயர்தல் (Dementia) உளமாய நோய் (Psychosis) குழப்பம்/மாறாட்டம் (Delirium) அல்லது மனச்சோர்வு (Depression) என்பன காரணங்களாக இருக்க முடியும். முதலில் மேற்குறிப்பிட்டவற்றை இனங்கண்டு அவற்றிற்குச் சிகிச்சையளிக்க வேண்டும்.

02. Alzheimer's Disease அறளைபெயர்தல் ஏற்படத் துவங்குகின்ற பொதுவான காரணியாகும். தற்போது இதனை குணப்படுத்தவதற்கு எந்தவித சிகிச்சையும் இல்லை.

03. நடைமுறை ஆலோசனைகளை உணர்வு ரீதியான ஆதரவு நடத்தைப் பிரச்சினைகளுக்கு உதவும் மருந்துகள் என்பன பராமரிப்புச் சமையாகக் குறைப்பதற்குரிய மிகச் சிறந்த வழிகளாகும்.

04. முதியோர்கள் பாவிக்கின்ற பல மருந்துகளின் அளவு இளவயதினருக்குப் பயன்படுத்துகின்ற மருந்தின் அளவை விட கிட்டத்தட்ட மூன்றில் ஒரு பகுதியில் இருந்து அரைவாசி வரையாகும். அநாவசியமான மருந்துகளை தவிர்க்கவும்.

05. வைத்தியரின் ஆலோசனைப்படியே மருந்துகளைக் பாவியுங்கள்.

DEMENTIA IN CANADA

As of 2008, 71,000 Canadians, 65 and younger and 50,000 Canadians, 50 and younger have been diagnosed with dementia.

As of 2011, family caregivers spent 444 million hours caring for a family member with dementia - that's \$11 billion in lost income and nearly 230,000 full-time jobs.

After age 65, the risk of dementia doubles every 5 years.

Dementia can lie dormant in the brain for up to 25 years before symptoms appear.

The causes for Alzheimer's are not fully understood and there is still no cure.

There hasn't been a new drug on the market for a decade. Current medications only help managing symptoms.

With family diagnosis and the right support from community and home, people with dementia can lead productive lives for a certain period of time.

No matter what the stage of the disease, people with dementia remain unique individuals deserving of dignity and respect.

While there is still no cure, the risk of dementia can be lowered by doing more physical activity, staying socially and mentally engaged, eating a heart-healthy diet, quitting smoking and managing your vitals, weight and stress.

Dr. Shan A. Shanmugavadivel

CHILDHOOD TOOTH DECAY

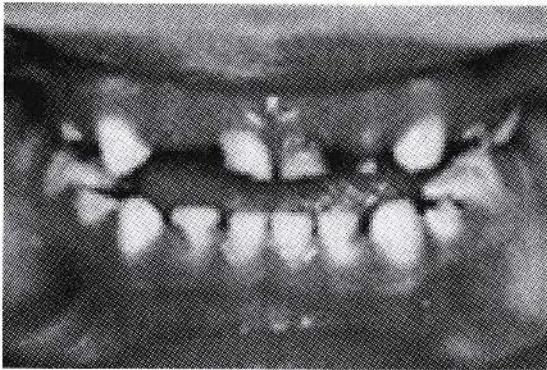
பற்குத்தை, ஞானப் பற்களை அகற்றுதல்...

எமது சிறு குழந்தைகளில் பற்குத்தைகள் அதிகமாக அவதானிக்கப்படுவது விரும்பத்தக்கதல்ல. இன்று வசதி குறைந்தவர்களின் பிள்ளைகளின் பற்சிகிச்சைக்கு ஒன்ராறியோ அரசு Health Smile Ontario என்ற திட்டத்தின் கீழ் உதவி வழங்குகின்றது. பற்களில் ஏற்படும் சிதைவுகள் குழந்தைகளின் உடல் வளர்ச்சியையும் உள்ளத்தின் மேம்பாட்டையும் பாதிக்கின்றன. எனவே பெற்றோர் இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியமாகும்.

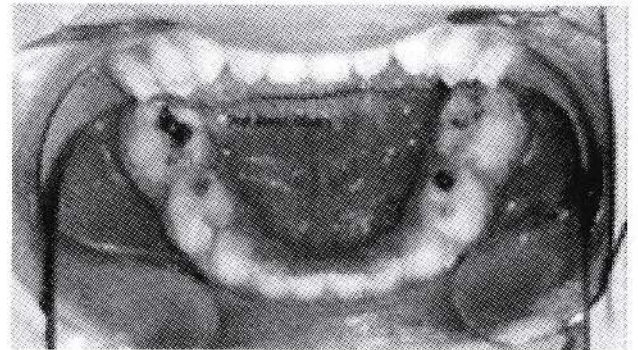
பதினெட்டு வயது நிரம்பிய பருவ வயதினரின் கடைசிப் பற்கள் (ஞானப் பற்கள்) தாடைகளில் இடம் போதாமையால் பிடுங்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. இப்பற்களைக் காலந்தாழ்த்தாது அகற்றிவிடுவது விரும்பத்தக்கது என்பது எனது கருத்தாகும். காலந்தாழ்த்துவதால் பக்க விளைவுகள் பல ஏற்பட இடமுண்டு. இப்பற்களின் வேர்கள் நீண்டு தாடை நரம்புகளை அண்மிப்பதால் சத்திர சிகிச்சையின்போது போதிய கவனம் செலுத்துவது அவசியமாகிறது. இதுபற்றிய மேலும் விபரங்களை உங்கள் பல்வைத்தியரிடம் கேட்டு அறிந்து கொள்வது கட்டாயமானது.

முரசு தேய்வினால் பற்கூச்சம் ஏற்படுவது வயதேறும்போது நாம் அவதானிக்கின்றோம். இதற்கு நகர்ந்த முரசை பழையபடி சரி செய்வதற்கு முரசுச் சத்திர சிகிச்சை உதவுகின்றன.

Early childhood caries is a common chronic condition seen in our children. I have been observing this problem for a long time. The Centres for Disease Control and Prevention reported that this disease has been increasing and as a result kids are suffering from pain, swollen faces and inability to eat and sleep well.

Good oral health is an important part of overall health. The Ontario government has taken steps to increase access to free dental services for kids in low income families and made it easier for parents to access dental care under the Healthy Smile Ontario Program (HSO). This covers diagnostic services, clean-

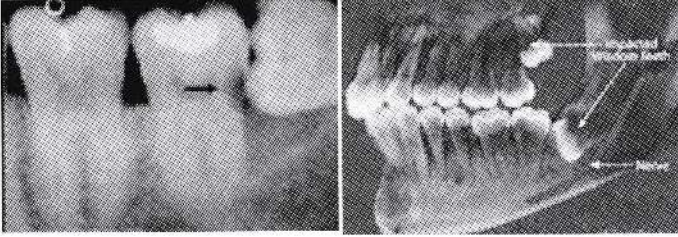

ing and basic treatments. The children with large dental decay tend to be poorly nourished, underperform in school with behavioural problems and lower self-esteem than their peers. Therefore parents should take care of their children from the time teeth come into the mouth. A visit to the dentist by age 2 is a good practice.

Effective brushing of teeth, good eating habits and avoiding sending the child to bed with bottle will help in reducing early dental caries (decay). All cavities in the teeth need to be filled as early as possible. Yearly visit to the dental office is a must for children and adults.

Wisdom teeth removal

Surgical removal of third molar teeth or wisdom teeth has become a necessary ritual for almost all our children when they turn eighteen years of age. Most of the dentists and oral surgeons would advocate to early removal of impacted third molars and others suggest these teeth should be removed if and when they have caused problems because of the risks associated with surgical procedure.

Serious problems can develop from unerupted (blocked and unable to appear in the mouth) teeth. Infection, crowding, enlargement of the sac that surrounds the impacted tooth to form cyst resulting in hollowing out the jaw and damaging adjoining teeth can occur.

A large swelling due to abscess in relation to the lower impacted wisdom tooth that was left in the mouth for several years with roots extending deep down close to the lower border of the lower jaw would need antibiotics to control the infection before surgical removal of the tooth. The removal of tooth in this situation might cause complications and in a few cases result in fracture of the mandible if extreme caution is not taken during the surgery.

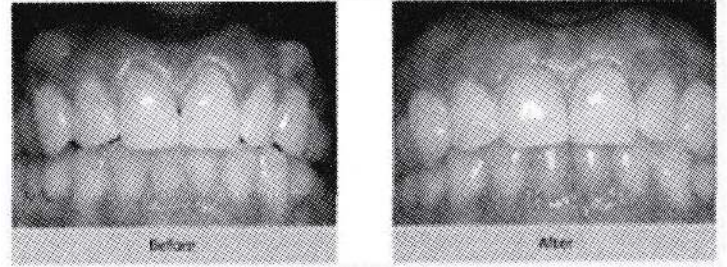
Impacted teeth left in the mouth may result in decay of the healthy adjoining second molar tooth. If the depth of the caries is too extensive, root canal treatment might be the choice of treatment to save this tooth. In a few patients I have seen, large cystic lesions associated with a few buried impacted wisdom teeth and in some cases tooth get displaced far away from the original site of the tooth.

As with any surgical procedure, decision to remove impacted third molar teeth should only be made after risks and benefits of the procedure are evaluated. Bleeding, swelling and bruising and numbness of the lip and to a lesser degree the tongue, infection following surgery are the main complications of removal of wisdom teeth.

Removal of impacted lower teeth between 17 and 20 years of age is easier as the roots are shorter with surrounding softer and more pliable bone. Younger patients tend to heal faster with fewer complications. Based on this, my approach is recommending removal of lower wisdom teeth earlier before problems arise after informing the patient and parents of the potential risks and benefits of extraction.

Treating Gum Recession

We see patients complaining about gum recession – moving away of gum margin towards root of the tooth. In minor recession by bringing the gum towards the original position & stitching down, we may be able to cover the receded portion of the tooth/teeth. In more larger cases tooth surfaces are covered with tissue graft or synthetic material and stitched to the gum flap brought down to cover the defects. This will also help patients to reduce sensitivity of teeth with cold/hot drinks/food.

Outcome of this surgery depends on how much of attached gum and bone present in the area of treatment.

References: Oral Health, CDA Essentials

2015 - கனடிய மத்திய தேர்தல் ஆண்டு

2015 கனடிய மத்திய அரசுக்கான தேர்தல் ஆண்டு. வருகின்ற அக்டோபர் மாதம் 19ம் திகதி இந்தத் தேர்தல் நடைபெற வேண்டும் என்பது ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்ட நாள்.

ஆனால் அதற்கு முன்னதாக எப்போதும் இந்தத் தேர்தல் நடைபெறலாமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. சகல கட்சிகளும் இதனை எதிர்பார்த்து தேர்தல் வேலைகளை ஆரம்பித்துள்ளன.

கடைசியாக நடைபெற்ற 2011ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் 108 புதிய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். பதினைந்தாவது தடவையாக 90க்கு மேற்பட்டவர்கள் முதன்முறையாக நாடாளுமன்றத்துக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டதாக 2011 அமைந்தது.

இந்த வருடத் தேர்தலில் முப்பது புதிய தொகுதிகள் இடம்பெறுவதால், முன்னைய ஆண்டினைவிட இவ்வருடம் வெற்றிபெறும் புதுமுகங்கள் அதிகமாகவிருக்கலாமென எதிர்ப்பு கூறப்படுகின்றது.

டாக்டர். து. சூரியபாலன் உளநல நிபுணர்

தம்பதிகள் மனத்தகராறு Marital Disharmony

கணவர் மனைவியரிடையே ஏற்படும் மனத் தகராறுகளை எவ்வாறு சுமுகமாகத் தீர்த்து வாழ்க்கையை நடத்தலாம் என்பதைப் பற்றிய சில கருத்துகளை இக் கட்டுரையில் பார்ப்போம்.

திருமணம் சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்படுகின்றது என்று பெரியோர்கள் கூறுகின்றனர். இது முற்றிலும் உண்மை. ஆனால், திருமணம் செய்த தம்பதிகள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை இப் பூவுலகில் தான் நடத்த வேண்டி இருக்கின்றது. இதனால் மனிதன் இந்த உலகத்தின் ஆசாபாசங்களுக்கும் நன்மை தீமைகளுக்கும் உட்படுத்தப்படுகின்றான். இப்படிப்பட்ட வேளையில் தம்பதியரிடையே மனவேற்றுமை ஏற்படுவதற்கும் மணவாழ்க்கை கசப்பதற்கும் போதிய காரணங்கள் ஏற்படுகின்றன.

எமது தமிழ் மக்களிடையேயும் தற்பொழுது கூடிய அளவு விவாகரத்துகளும், ஒருமித்து வாழ்ந்தாலும் தம்பதியரிடையே ஒற்றுமை இன்மையையும் நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஈழத்தில் இருந்து தப்பி வந்து கனடாவில் குடியேறிய போதும் மணவாழ்க்கை கசத்தலால், அங்கு இருந்ததை விட இங்கு கூடிய மனவேதனையோடு, எத்தனையோ குடும்பங்கள் “ஏனோ தானோ” என்று வாழ்க்கையைப் போக்கிக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள்.

ஈழத்தில் வாழ்க்கை நடத்திய போது ஏற்பட்ட சூழ்நிலை வேறு; இங்கு நாம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் சூழ்நிலை வேறு என்பதை யாவரும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். மாறும் சூழ்நிலையோடு தம்பதியர் எத்தனையோ விதமான இன்னல்களைச் சமாளிக்க வேண்டியிருக்கின்றது. இதற்கு கணவர் மனைவியரிடையே ஒற்றுமையும், ஒத்துழைப்பும், ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுத்து வாழும் மனப்பான்மையும் தேவை. இவை இல்லாவிட்டால் மணவாழ்க்கை கசப்பதில் ஆச்சரியப்படுவதற்குக் காரணம் இல்லை.

தம்பதியரிடையே தகராறுகள் வருவதற்கு எத்தனையோ காரணங்கள் உண்டு. அவை ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் தனிப்பட்டவைகளாக இருக்கலாம். ஆகவே, அவை என்ன என்பதைப் பற்றி உரையாட இங்கு நாம் முயலவில்லை.

ஆனால் ஒரு கருத்தை மாத்திரம் இங்கு தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன். ஒரு கையால் தட்டினால் சத்தம் வருவதில்லை. இரண்டு கைகளால் தட்டினால் தான் சத்தம் வரும். கணவர் மனைவியரிடையே மனத் தகராறுகள் ஏற்படும் போது, நாம் இதை மறக்கக் கூடாது. கணவனையோ அல்லது மனைவியையோ நூற்றுக்கு நூறு வீதம் பழி சுமத்த வேண்டாம். அதே வேளையில் தம் இருவரிலும் பிழை இருக்கின்றது, அதை எவ்வாறு தீர்க்கலாம் என்று அவர்கள் ஆலோசித்து, தமது தகராறுகளை தீர்ப்பதற்கு முனைய வேண்டும். நான் செய்வது சரி, நீர் செய்வது பிழை என்று சாதிக்காமல், நாம் இருவரும் பிழை விடுகின்றோம், அதை எவ்வாறு திருத்தலாம் என்று அவர்கள் முனைந்தால், அவர்களுக்கிடையே விளையும் மனவேற்றுமைகளைத் தீர்க்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

மணவாழ்க்கையில் பிரச்சனைகள் ஏற்படும் பொழுது கணவர் மனைவி இருவரும் தாக்க நிலையை அடைகின்றார்கள். இந்நிலையில் யார் சரி, யார் பிழை என்று சாதிப்பதில் என்ன நன்மை இருக்கின்றது? இதைக் கருத்தில் கொண்டு, தம்பதியரிடையே ஏற்படும் தகராறுகளை எவ்வாறு தீர்க்கலாம் என்பதைப் பற்றி சில கருத்துகளைத் தெரிவிப்போம்.

முதலாவதாக கணவன் மனைவியரிடையே மனவேற்றுமை ஏற்படும் பொழுது, பொதுவாக நாம் காணக்கூடியதொரு நிலை என்னவென்றால், இப்படிப்பட்ட மனவேற்றுமையால் இருவரும் ஒருவரோடொருவர் கதைப்பதை நிறுத்திக் கொள்கிறார்கள். இப்படி மௌன விரதம் சாதிப்பதால் தம்மிடையே இருக்கும் பிரச்சனைகளை எப்படித் தீர்க்க முடியும். Lack of communication between the couples is one of the most important factors in the continuation of marital difficulties. தம்மிடையே மணவாழ்க்கையில் பிரச்சனைகள் இருந்தால், கணவன் மனைவியை “நாயே பேயே” என்று பேச வேண்டாம். அதேவேளையில் மனைவி மௌன விரதம் பூணவும் வேண்டாம். இருவரும் கோபத்தைத் தணித்து, தங்களுடைய பிரச்சனைகளைக் கதைத்துத் தீர்க்க முன்வர வேண்டும்.

தம்பதியாக எத்தனையோ வருடங்கள் வாழ்க்கை நடத்தினாலும் கணவனோ மனைவியோ தம்முடைய மனதில் உறுத்திக்

கொண்டிருக்கும் பிரச்சனைகளை சொற்களால் வெளிப்படுத்த - தாவிட்டால், வீண் பிரச்சனைகளும் தப்பிப்பிராயங்களும் (misunderstandings) ஏற்படுவதற்கு கூடிய சாத்தியங்கள் உண்டு. நான் அவரோடு இத்தனை வருடமாக வாழ்கின்றேன். அவருக்கு நான் என்ன நினைக்கின்றேன் என்று ஓரளவாவது தெரிய வேண்டும் என்று எண்ணி, தயவு செய்து மௌனம் சாதிக்க வேண்டாம். மனிதன் மற்றவர் என்ன நினைக்கின்ற - றார்கள் என்று அறியும் ஆற்றலை இன்னும் பெறவில்லை. இதைத் தம்பதியர் மறக்கக்கூடாது.

அடுத்ததாக, இங்கு பல குடும்பங்களில் கணவனும் மனைவியும் வேலை செய்வதால், தங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட மனவேற்றுமைகளை பேசித் தீர்ப்பதற்கு நேரம் இல்லை என்று நினைக்கின்றார்கள். இதை நாம் ஓரளவிற்கு ஒப்புக் கொண்டாலும், மனம் உண்டானால் இடம் உண்டு என்பதை நினைவூட்ட விரும்புகின்றோம். நேரம் இல்லாவிட்டால், அப்படிப்பட்ட நேரத்தை ஒதுக்குவதற்கு இருவரும் கதைத்து, ஆலோசித்து, அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர முன்வர வேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், எமக்கிடையே உண்டாகும் பிரச்சனைகள் தீர்ப்போவதில்லை.

சிறு பிரச்சனைகள் நாளடைவில் பெருத்து இதுவும் ஒரு வாழ்க்கையா என்று எண்ணும் அளவிற்குப் போய்விடக்கூடும். ஆகவே, தம்பதியருடைய ஒத்துழைப்பு இந்த நிலையில் நிச்சயமாகத் தேவைப்படுகின்றது.

எமது ஆண்களில் சிலர் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள், அதாவது மணவாழ்க்கையில் கசப்பு ஏற்படும் பொழுது, அதைத் தீர்ப்பதற்குப் பதிலாக மதுவை நாடுகின்றார்கள். இப்படி மதுவை அருந்தினால் சில மணித்தியால நேரமாவது நிம்மதியாக இருக்கலாம் என்று காரணம் கூறுகின்றார்கள். இதனால் நாளடைவில், மதுவுக்கு அடிமையாகவும் மாறிவிடுகின்றார்கள். இவர்கள் நிம்மதியைத் தேடப்போய் தமது உடலையும், தமது மனைவி மக்களது வாழ்க்கையையும் மேலும் துன்பங்களினூடும், இன்னல்களினூடும் இழுத்துச் செல்கின்றார்கள். இவர்கள் இப்படி மதுவை நாடுவது, பிள்ளையார் பிடிக்கப் போய் குரங்கு வந்த கதைபோல் ஆகிவிடுகின்றது.

மதுவினால் ஏற்படும் மன, உடல் மாற்றங்களைப் பற்றி முன்பு ஒருமுறை எமது உரையில் கூறியபடியால், இங்கு அதைப் - பற்றி மேலும் கூற விரும்பவில்லை. மதுவை அருந்தி விட்டு வீட்டிற்குச் சென்று மனைவி மக்களை அடித்துத் துன்புறுத் - தாதீர்கள். மது போதையில் இருக்கும் பொழுது, நாம் என்ன செய்கின்றோம், என்ன சொல்கின்றோம் என்று பலருக்குத் தெரிவதில்லை. மனைவியை அடித்துத் துன்புறுத்திவிட்டு, மனைவி கஷ்டப்பட்டு சமைத்த உணவையும் உண்டு விட்டு துயில் கொள்ளப் போய்விடுகின்றார்கள்.

அதே வேளையில் இந்த மனைவி, சாப்பிடாமல் மனக் கவலையோடும், உடல் நோவோடும், தலையணையை

கண்ணீரால் நனைத்த வண்ணம் துயில் கொள்ளப் போகின்றார். எம்மை நம்பி வாழும் மனைவியை நாம் இப்படி வதைப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. தயவு செய்து, மனைவியை அடித்துத் துன்புறுத்தாதீர்கள். மணவாழ்க்கையில் பிரச்சனைகள் ஏற்படுவது சர்வ சாதாரணம். ஆனால் அப்பிரச் - சனைகளைக் கதைத்துத் தீர்க்க முன்வரவேண்டும். மதுவினால் ஒருபொழுதும் ஒரு பிரச்சனையையும் தீர்க்க முடியாது. நொண்டிக் கழுதைக்கு சறுக்கியதுதான் சாட்டு என்று கூறுவார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட சாட்டுகளைக் கூறி மதுவை அருந்தி உங்களுடைய குடும்பங்களின் வாழ்க்கையைப் பாழாக்க வேண்டாம்.

நான் இப்படிச் கூறுவதால் ஆண்கள் பிழையாக நினைக்க மாட்டார்கள் என நம்புகின்றேன். அதே வேளையில், பெண்களும் தங்களுடைய பிழைகள் என்ன என்பதைத் தாங்களே தங்களை ஆராய்ந்து, அவற்றைத் திருத்தி நடக்க முன்வர வேண்டும். பிழைகள் இரண்டு பக்கத்திலும் தான் இருக்கின்றன. இதை நாம் மறக்கக் கூடாது.

அடுத்ததாக, பிள்ளைகள் இருக்கும் குடும்பங்களுக்கு ஒரு கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன். தயவு செய்து, பிள்ளைகளின் முன்னிலையில் வாதாட வேண்டாம். உங்களுடைய பிரச்சனைகளை பிள்ளைகளுக்கு முன்பாக கதைப்பதால் அவர்களுடைய மனோநிலை பாதிக்கப்படலாம். இதன் விளைவாக பிள்ளைகள் பாடசாலைகளில் கவனம் செலுத்த முடிவதில்லை. அவர்களுடைய மனம் வீட்டில் நடைபெறும் பிரச்சனைகளைப் பற்றி எண்ணி வருந்துவதால், பாடங்களில் கவனம் செலுத்த முடியாது புள்ளிகள் குறைவது மாத்திரமன்றி, வகுப்பறையில் துக்கமாகக் காணப்படுவர். சில பிள்ளைகள் மற்றப் பிள்ளைகளோடு சண்டையிட்டு வீண் பிரச்சனைகளைத் தேடிக்கொள்ளலாம்.

சில பிள்ளைகள், வீட்டில் பெற்றோரின் துன்ப வாழ்க்கையால் மனமுடைந்து, தாங்களும் பிழையான பாதைகளில் செல்ல நேரிடலாம். போதை மருந்துகளைப் பாவித்தல், மது அருந்துதல், சிகரெட் புகைத்தல், பாடசாலைக்கு ஒழுங்காகப் போகாமல் வேறு எங்காவது சென்று விட்டு பாடசாலை முடியும் நேரத்திற்கு வீடு செல்லல் போன்றவைகளைக் காணக் - கூடியதாக இருக்கும். சில பிள்ளைகள் வீட்டை விட்டு ஓடக்கூடும். இப்படிச் செய்வதால் இவர்கள் வேறும் பலவிதமான விரும்பத்தகாத செய்கைகளில் ஈடுபடலாம்.

இப்படிப் பிள்ளைகள் ஒழுங்காக பாடசாலைக்குப் போகாததால், பாடசாலைகளில் இருந்து பெற்றோரை வந்து சந்திக்குமாறு ஆசிரியரிடமிருந்து தொலைபேசி அழைப்பு வரக்கூடும். இந்த வேளையில் எமது பிள்ளைகளின் மேல் எல்லாப் பழியையும் சுமத்தாமல், எமது பிள்ளைகளினுடைய பிரச்சனைகளுக்கு நாங்களே காரணகர்த்தாக்கள் என்பதை நாம் நன்கு உணர வேண்டும்.

Our children are the escape goats. இதை உணராத சிலர்,

பிள்ளைகளைத் தண்டிப்பதிலே தமது முழுமூச்சையும் செலவழிக்கின்றார்கள். பெற்றோரின் துன்ப நிலையால், பிள்ளைகளில் ஏற்படும் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு முக்கியமான வழி, பெற்றோர்கள் தங்களுக்கிடையே உள்ள பிரச்சனைகளைச் சுமுகமாகக் கதைத்துத் தீர்த்து, அன்பாகவும், பண்பாகவும் ஒருவரோடொருவர் பழகுதலே. தயவு செய்து இந்தக் கருத்தை நினைவில் கொண்டு வாழ்க்கையை அன்பும் பண்பும் உள்ளதாக மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

சிலவேளைகளில் தம்பதியர் தங்களிடையே உள்ள பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முன்வரும் வேளையில், மற்றவர்களைத் தங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்குப் பதிலாக, இன்னும் கூட்டிக் கொள்கிறார்கள்.

உதாரணமாக, இன்னாரின் கணவர் இப்படி அப்படி எல்லாம் செய்கின்றார், ஆகவே நீங்களும் அதைப் போல் ஏன் செய்யக்கூடாது என்று ஒரு மனைவி தனது கணவரைக் கேட்கக்கூடும். இதைப் போல் கணவர் தனது மனைவியிடம், இன்னாருடைய மனைவி இப்படி எல்லாம் சமைக்கின்றார், நீர் ஏன் அப்படிச் செய்ய முடியாது என்று கேட்கக்கூடும். தயவு செய்து இப்படி மற்றவர்களை ஒப்பிட்டு பிரச்சனைகளைக் கூட்டிக் கொள்ள வேண்டாம்.

இப்படிச் செய்வதால், கணவர் மனைவியரது மனம் மேலும் வேதனைப்படுவதல்லாமல் நிலைமை முன்னேறுவதாகத் தெரியவில்லை. வீட்டிற்கு வீடு வாசற்படி என்று கூறுவார்கள். அதாவது எல்லாக் குடும்பங்களிலும் ஏதோ ஒரு பிரச்சனை இருக்கத்தான் செய்யும். அவற்றைத் தம்பதிகள் சுமுகமான வழியில் தீர்ப்பதை விட்டு, மற்றவர்கள் மாதிரி எமது கணவர், மனைவி இருக்க வேண்டுமென்று நினைப்பது தவறு. மனம் போல் மாங்கல்யம் என்று சான்றோர் கூறுகின்றார்கள். ஆகவே இந்த மாங்கல்யத்தை அன்போடும், பண்போடும், பொறுமையோடும் பழகுவதால் காப்பாற்றக்கூடியதாக இருப்பது மாத்திரமன்றி, வாழ்க்கையை நல்ல வழியில் நடத்தக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

தம்பதியர் தங்களுடைய பிரச்சனைகளை தாங்களாகவே கதைத்துத் தீர்க்க முடியாவிட்டால், அவர்கள் இருவரும் நம்பிக்கையும் மதிப்பும் கொண்ட யாராவது பெரியோர் மூலமாகவோ அல்லது மதகுருமார் மூலமாகவோ அல்லது Marriage Counsellor மூலமாகவோ அல்லது Psychiatrist மூலமாகவோ இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முன்வர வேண்டும். எமது தமிழ் மக்களிடையே, கலாசார ரீதியாக தம்பதிகள் தங்களுடைய பிரச்சனைகள் மற்றவர்களுக்குச் சொல்வதற்கு முன்வருவதில்லை.

அதே வேளையில் தாங்களும் பிரச்சனைகளைத் தகுந்த முறையில் தீர்ப்பதாகவும் தெரியவில்லை. இது ஒரு மிகவும் கவலைக்குரிய விடயமாகும். இப்படி ஒரு முடிவும் எடுக்காததால், மணவாழ்க்கை விவாகரத்தில் முடிவதற்கும், பெண்கள் தற்கொலை செய்வதற்கும், ஆண்கள் குடிசாரர்களாக

மாறுவதற்கும், பிள்ளைகள் பெற்றோர் இருந்தும் அனாதைகள் போல் கவலையோடு வாழ்வதற்கும் அடிகோலுகின்றோம்.

ஆகவே நாம் இதைத் தவிர்க்க வேண்டும். எம்மால் ஒரு காரியத்தைச் செய்ய முடியாவிட்டால், மற்றவர்களுடைய உதவியை நாடுவதில் ஒரு பிழையும் இல்லை. கணவர் மனைவியர் தமது அந்தரங்க ரகசியங்களை மற்றவர்களோடு பகிர்ந்து கொள்ளத் தேவையில்லை. அதே வேளையில், பொதுப்படையான ஆலோசனைகளையும் கருத்துக்களையும் நீங்கள் இருவரும் மதிக்கக்கூடிய பெரியோர்களிடம் இருந்தோ Counsellor அல்லது Psychiatrist மூலமோ பெறுவதால், எமது வாழ்க்கை நலம் பெறுவதற்குக் கூடிய வாய்ப்புகள் உண்டு.

மனிதராகப் பிறந்த நாம், வாழ்க்கையில் பிழை விடுவது சகஜம். ஆனால் விட்ட பிழைகளைத் திரும்பவும் செய்யாமல், அவற்றை உணர்ந்து, எம்மைச் சரியான வழியில் நடத்திக் கொள்ளல் வேண்டும். கணவர் மனைவியர் தாங்கள் முன்பு விட்ட பிழைகளை ஒருவருக்கொருவர் சுட்டிக்காட்டி மனதைத் துன்புறுத்தாமல், விட்ட பிழைகளை எப்படி நாம் இருவரும் மாற்றலாம், தடுக்கலாம் என்று யோசித்து அதன்படி நல்ல வழியில் வாழ்க்கையை நடத்தினால், வாழ்க்கை நிச்சயமாக இன்பகரமானதாக மாறும்.

அது மாத்திரமன்றி, வாழ்க்கையில் கஷ்ட துன்பங்களை நாம் அனுபவிக்கும் வேளையில், தம்பதியர் ஒற்றுமையாக இருந்தால், எப்படிப்பட்ட துன்பத்தையும் தாங்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அதேவேளையில் நாம் தனித்தவர்களாகச் செயல்படும் போது சிறு கஷ்ட துன்பமும் மலைபோல் பெருத்து எங்களை வாட்டுகின்றது. ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு என்பதை எமது சமுதாயத்திற்கு மாத்திரம் அல்ல எமது கணவர் மனைவியர்க்கும் அறிவுறுத்தல் மிகவும் முக்கியம். ஆண்டவன் அருளால், எமது தம்பதியர்களுடைய வாழ்க்கை நலம் பெற வேண்டுமென்று ஆண்டவனை வேண்டுவோம்.●

டாக்டர் சூரியபாலன் அவர்கள் இறப்பதற்குச் சில மாதங்களுக்கு முன்னர் எழுதிய கட்டுரை இது.

பெற்றார் ஸ்பொன்சர் மீண்டும் ஆரம்பம்

பெற்றாரையும் பாட்டன் பாட்டிகளையும் குடும்ப உறவின் கீழ் கனடா வர ஸ்பொன்சர் செய்யும் திட்டம் கடந்த மாதம் 2ம் திகதி மீண்டும் ஆரம்பமாகியுள்ளதாக கனடிய குடிவரவு அமைச்சர் கிறிஸ் அலெக்சாந்தர் அறிவித்துள்ளார். அதேசமயம் ஏற்கனவே அறிமுகமான 'சூப்பர் விசா' திட்டமும் இப்போது அமுல் செய்யப்படுகின்றது.

சி. சண்முகராஜா RN, Dip. Nsg. Ed.

ஆரோக்கியத்துக்கான புதிய திறவுகோல்

உலகின் சனத்தொகையில் வயது வந்தோரில் பாதிப்பேர் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பல்வேறு நாட்பட்ட நோய்களுடன் (Chronic illnesses) வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதும், இதிலே பெரும்பாலானவர்கள் அந்த நோய்களால் ஆரோக்கியத்தை இழந்து, நன்றாக வாழவேண்டிய காலத்துக்கு முன்பாகவே வாழ்வை முடித்துக்கொள்கிறார்கள் என்பதும் மருத்துவ ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்ற செய்தியாகும். மருத்துவர்களின் கூற்றுப்படி இன்றைக்கு மக்கள் எதிர்கொள்ளும் நோய்களில் 60 வீதமான நாட்பட்ட வியாதிகள் முற்றுமுழுதாகத் தடுக்கப்படக் கூடியவை என்று அறியப்படுகிறது.

அண்மைக்கால ஆய்வுகளும், ஆராய்ச்சிகளும் குறிப்பிட்ட சில நாட்பட்ட வியாதிகள் ஏற்படுவதற்கு மரபணுக்கள் (Genes) தொடர்பாக இருப்பதாகக் கண்டறிந்து தெரிவிக்கின்றன. எனினும் அந்த ஆய்வுகள், பெரும்பாலான நாட்பட்ட நோய்களுக்குப் பெரிதும் காரணமாக இருப்பவை நமது வாழ்க்கைமுறை (Life style) சார்ந்த, நம்மால் கட்டுப்படுத்தக் கூடிய காரணிகளே என்பதை வலியுறுத்துகின்றன. மரபணு அல்லது பரம்பரைக் காரணிகள் நமது ஆரோக்கியத்தில் 25 வீதத்தில் இருந்து 30 வீதம் வரையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தினாலும் மீதியான பாதிப்புகள் நாம் வாழும் வாழ்க்கை முறையாலேயே ஏற்படுத்தப்படுகின்றன.

நோய்த்தடுப்பு பற்றிய அண்மைக் கால ஆய்வுகளில் நாட்பட்ட வியாதிகளுக்கு முதன்மைக் காரணியாகக் கூறப்படுவது எது தெரியுமா? தீய மரபணுக்களா? அதிகரித்த கொலஸ்ட்ரோல் மட்டமா? இவற்றில் எதுவுமே இல்லை. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அமைதியான கொலையாளி (silent killer) என்று மருத்துவத் துறையினரால் அழைக்கப் படுகின்ற ஒன்றை ஆய்வுகள் முதன்மைக் காரணியாகச் சுட்டி நிற்கின்றன. பலரும் சாதாரணமான ஒரு நோய் நிலை என்று கருதும் உயர் குருதி அழுக்கமே (Hypertension) அந்தக் கொலையாளியாகும். இதுவே நீரிழிவு, புற்றுநோய் போன்ற நோய்கள் தொட்டு மாரடைப்பு வரையான பல உயிர்ப்பத்தை விளைவிக்கும் நோய்களுக்கு மூல காரணியாக அறியப்படுகிறது.

மரபணுக்களுக்கும் கொலஸ்ட்ரோலுக்கும் மேலாக உயர் குருதி அழுக்கத்துக்கு அடுத்ததாக உள்ள காரணியாகக்

கருதப்படுவது நமது வயிற்றுப் பகுதியிலும் அதன் உள்ளூறுப்புகளிலும் பட்டை பட்டையாகச் சேர்ந்திருக்கும் கொழுப்பாகும் (Intra-abdominal fat). இதுவும் நீரிழிவு, மாரடைப்பு போன்ற நோய்களை ஏற்படுத்தும் முக்கிய காரணியாக இருக்கிறது. பெரிய இடையளவைக் கொண்டிருப்பவர்கள் ஒரு கொலையாளியைத் தமது இருப்பிலேயே கட்டி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறப்படுவது நகைச்சுவையாக இருந்தாலும் அது உண்மையான கூற்றாகும்.

அதிக உடற்பருமன் உள்ளவர்களில் ஏற்படக்கூடிய இன்சலின் உட்சுரப்பின் தடுப்பாற்றல் (Insulin resistance) இவற்றிற்கு அடுத்ததாகவுள்ள காரணியாகக் கூறப்படுகிறது. இதுவே அவர்களில் இரண்டாவது வகை நீரிழிவு (Type 2 Diabetes) நோயை ஏற்படுத்தக் காரணமாகின்றது. அதிக உடற் பருமன் உள்ளவர்களில் நீரிழிவு நோயுடன், மாரடைப்பு, புற்று நோய், அல்சைமர் ஆகிய நோய்கள் ஏற்படும் ஆபத்து அதிகமாகவே இருக்கிறது.

கனடா போன்ற வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகளில் ஏற்படும் இறப்புகளுக்கு முதன்மைக் காரணமாக இருக்கும் இதய நோயை ஏற்படுத்துவதில் மேற்குறிப்பிட்ட மூன்று காரணிகளும் முக்கிய பங்காளிகளாக இருக்கின்றன. இருந்தபோதிலும் நமது வாழ்க்கைமுறை மாற்றங்களால் இந்த மூன்று காரணிகளையும் முற்று முழுதாக அகற்றிவிட முடியும் என்ற மருத்துவர்களின் கருத்து ஆறுதல் தருகிறது.

உடல் நிறையைக் குறைத்து, சிறிது கூடுதலாகத் தேகப்பயிற்சி செய்து, புகைத்தலைக் கைவிட்டு, கொஞ்சம் கூடுதலாக காய் கறி பழங்களை உண்ணும் உணவுடன் சேர்த்து, மதுபானம் கோப்பி தேனீர் போன்ற பானங்கள் அருந்துவதில் கட்டுப்பாட்டைக் கடைப்பிடித்து நமது வாழ்க்கை முறையை மாற்றி அமைத்தால் இந்தக் காரணிகளையும் அவற்றால் ஏற்படக்கூடிய நாட்பட்ட நோய்களையும் இலகுவில் தூர ஓட்டிவிடலாம்.

இத்துடன் அண்மைய ஆய்வுகள் இன்னும் ஒரு புதிய செய்தியைத் தெளிவாக உரத்துக் கூறுகின்றன. ஆரோக்கியமான, வலுவான, மகிழ்ச்சியான சமூக உறவுடன் கூடிய உள் நலமும் (Psychosocial health) ஒருவரின் ஆரோக்கியத்துக்கு முக்கியமான தேவை என்பதே அந்தச் செய்தியாகும்.

“நோயேதுமின்றி இருப்பது மாத்திரமே ஆரோக்கியம் என்று கருதமுடியாது. உடல், உள, சமூக, ஆன்மீக ரீதியான நலங்கள் அடங்கிய முழுமையான நல வாழ்வே ஆரோக்கியமாகும்.” என்பது உலக சுகாதார நிறுவனம் ஆரோக்கியம் (Health) என்ற பதத்திற்கு கொடுத்திருக்கின்ற வரைவிலக்கணமாகும். ஒருவரின் வாழ்க்கைத் தேவைகளாக உடல், உளம், சமூகம், அறிவாற்றல், ஆன்மீகம் சார்ந்த ஐந்து பரிமாணங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றின் தாக்கம் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையதாக இருப்பதால் ஒன்றினால் ஏற்படும் தாக்கம் மற்றவற்றிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி முழுமையான ஆரோக்கியத்தில் பாதிப்பை உண்டாக்கி விடுகின்றது.

கட்டுக்கடங்காத மன அழுத்தம் (uncontrolled stress) ஆரோக்கியக் கேடுக்கு முக்கியமான காரணம் என்று ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. நாட்பட்ட நோய்கள் ஏற்படுவதற்கு அதிக கொலஸ்ட்ரோல், உயர்கருதி அழுக்கம், அதிகரித்த உடற்பருமன் ஆகியவற்றிற்கு ஈடாக மன அழுத்தமும் ஒரு பிரதானமான காரணமாகக் கூறப்படுகிறது.

மன அழுத்தம் ஏற்படும்போது கோட்டிசோல் (Cortisol) எனப்படும் ஒரு உட்சுரப்பு (Hormone) உடலில் சுரக்கிறது. தொடர்ச்சியான அதிகரித்த கோட்டிசோல் குருதி அழுக்கம், குருதியில் சீனிச்சத்து, கொலஸ்ட்ரோல் மட்டம் ஆகியவற்றை அதிகரிக்கவும் தூக்கமின்மையை ஏற்படுத்தவும் காரணமாக இருக்கிறது. உடலின் நோயெதிர்ப்புத் தொழிற்பாட்டைக் குறைவடையச் செய்து இலகுவில் தொற்று நோய்கள் ஏற்படவும் வழிகோலுகிறது. அத்துடன் மறைமுகமாகப் பல்வேறு விளைவுகளையும் மன அழுத்தம் ஏற்படுத்துகின்றது.

தூக்கமின்மை, உடற்சோர்வு, ஆரோக்கியமற்ற உணவுப் பழக்கம், மதுஅருந்துதல், புகைப்பிடித்தல், போதைப் பொருட்களுக்கு அடிமையாதல் போன்ற ஆரோக்கியத்துக்குக் கேடான பழக்க வழக்கங்கள் ஏற்படவும் அதனால் உடல் நலத்தில் பாரிய பாதிப்பு தொடர்வதற்கும் காரணமாகின்றது.

அத்துடன் உளச்சோர்வு (Depression) எனப்படும் மனநோய் ஏற்படவும் மன அழுத்தம் காரணமாகிறது. தற்கொலை, தற்கொலை முயற்சி ஆகியவற்றிற்கு உளச்சோர்வு ஏதுவாக இருப்பதுடன் இதய நோயிலிருந்து புற்று நோய் வரையான பல நோய்களுடன் அது கைகோர்த்து நடக்கிறது என்று கூறப்படுவதும் உண்மையே. மன அழுத்தம், உளச்சோர்வு ஆகியவற்றின் ஆபத்தை உணர்ந்தே மருத்துவத்தில் தியானம், தளாச்சியை ஏற்படுத்தும் செயல் முறைகள் (Relaxation techniques), நாளாந்த மகிழ்ச்சியான தொடர்பாடல்கள் மற்றும் மன அழுத்தத்தைத் தீர்க்கும் வழிமுறைகள் போன்ற மருத்துவச் சிகிச்சைக்குப் புறம்பான, ஆரோக்கியத்துக்கு முக்கியமான வழிமுறைகள் அழுத்தமாகப் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன.

எனினும், தற்போதைய நடைமுறையில் அனேக மருத்துவர்கள் உளரீதியான பாதிப்பு பற்றி அதிக கவனம் செலுத்தாமல், உடல் ரீதியான பிரச்சனைகளில் மட்டுமே கூடிய அளவு

கவனத்தைச் செலுத்துவது துரதிஷ்டவசமானது. உள, சமூக ரீதியான ஆலோசனைகள் மருத்துவர்கள் தரும் மருந்து மாத்திரைகளை விடவும் மேலான பலனைக் கொடுக்கும் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. நோயாளியின் உடல் சம்பந்தமான நோய்க்குச் சிகிச்சை அளிக்கும்போது அந்நோயாளியின் உள, சமூக, அம்சங்களையும் கவனத்தில் கொள்ளும் மருத்துவர்களே நோய் தீர்க்க வல்ல கைராசிக்கார மருத்துவர்கள் எனப் பெயரெடுப்பவர்கள்.

எனவே இவை யாவற்றையும் கருத்திற் கொண்டு நமது வாழ்க்கையில் நாம் கொஞ்சம் பார்வையைத் திருப்ப வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். ஆன்மீகம் அல்லது எமக்கும் மேலான ஒரு சக்தி பற்றிய நம்பிக்கை, அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கை பற்றிய சிந்தனைகள், ஆரோக்கியமான சமூகத் தொடர்பாடல்கள் போன்றவை எமது மன அழுத்தங்களை அகற்ற உதவுகின்றன. சமூக ரீதியாகத் தனிமைப்பட்டிருத்தல் ஆரோக்கியத்துக்கு அதிக கெடுதியை ஏற்படுத்தவல்லது.

குடும்பத்துடனும் நண்பர்களுடனும் கழிக்கும் மகிழ்ச்சியான தருணங்கள் உண்ணும் உணவில் செறிவான கொழுப்பைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் மேலான ஒரு நோய்த் தடுப்புமுறை என்பது மருத்துவ உண்மை. குடும்பம், உறவினர், நண்பர்கள் ஆகியோருடன் சூழ இருப்பது மன அழுத்தத்தையும் உளச்சோர்வையும் அகற்றுவதற்கு முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. நம்மைச் சூழ உள்ளவர்களுடன் நல்ல உறவை ஏற்படுத்துவதும், நல்ல புதிய விடயங்களில் ஆர்வத்தை விருத்தி செய்வதும் நாம் எதிர்பார்த்ததை விட அனேக நல்ல பலன்களை மகிழ்ச்சியாக அனுபவிக்க வழிவகுக்கும். உடல், உளம், சமூகம், அறிவாற்றல், ஆன்மீகம் சம்பந்தமான வாழ்க்கைமுறை மாற்றங்களை ஏற்படுத்தினால் நீண்ட அர்த்தமுள்ள நல வாழ்வை நாம் வாழ முடியும்.

சில வேளைகளில் ஒரு தொடக்கத்தை ஏற்படுத்துவது கடினமாகத் தோன்றலாம். ஆனால் ஒரு நல்ல பழக்கத்தை அமைத்துக்கொள்வதோ அல்லது ஒரு கெட்ட வழக்கத்தை கைவிடுவதோ உடல்ரீதியாகவும் உளரீதியாகவும் புதிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் என்ற விழிப்புணர்வு ஏற்படும்போது வாழ்க்கைமுறை மாற்றத்துக்கான புதிய தொடக்கத்தை இலகுவாக ஏற்படுத்த முடியும்.

புதிதாக ஏற்படுத்திய நல்ல பழக்க வழக்கங்களைத் தக்க வைத்துக் கொள்வதற்கும் உற்சாகம் ஏற்படும். உயிராபத்தை ஏற்படுத்தவல்ல நாட்பட்ட வியாதிகள் ஏற்படாமல் நம்மைப் பாதுகாத்து நீண்ட ஆரோக்கியமான வாழ்க்கை வாழ்கின்ற வல்லமை எமது கைகளிலேயே தங்கி இருக்கிறது.

“தீதும் நன்றும் பிறந்தர வாரா, நோதலும் தணிதலும் அவற்றோ ரன்ன” என்ற கணியன் பூங்குன்றனாரின் புறநானூற்றுப் பாடலை இங்கே நினைவிற் கொள்வது மிகவும் பொருத்தமானதே.●

Kathir Thuraisingam

Hand to Mouth

We living in Western countries and in the Western society perceive eating with fingers and hands as unhygienic, primitive and bad mannered. In the ancient eastern culture, hands played an important role in cooking and eating.

Elders didn't have any weighing or measuring facilities to know the amount needed in cooking. Hands did the measuring of cereals and ingredients. When the thumb joins with one finger, two fingers, three fingers and finally with four fingers, yielded different amounts.

Palm with all the extended fingers joined yields a big amount and this doubles when both hands joins. The fingers helped in making sure the vegetables and cereal were cooked thoroughly and also assisted in tasting.

The ancient tradition of eating food with fingers derived from the Mudra practice which is prevalent in many aspects of Hinduism as meditation, medication, prayer and classical form of dances.

The hands are considered the most precious organ of action. One of the Vedic Hymns say that Goddess Lakshmi occupies the tip of the finger, Lord Vishnu occupies the middle part of the finger and Goddess Saraswathy occupies the bottom of the finger. This suggests that all the divinity lies in human effort. Ayurvedic texts defines that the five fingers are extension of five elements.

- Thumb - Fire
- Index Finger - Air
- Middle Finger - Space
- Ring Finger - Earth
- Little Finger - Water

Each finger aids in the transformation of food before it passes on to internal digestion. Gathering the fingertips as they touch the food stimulates the five elements and invites Agni to bring forth the digestive juices for proper digestion. Also the person becomes aware of the tastes, textures and smell of the food they are consuming. All the above adds to the pleasure of eating. The new born child sucking his/her thumb is a nature's way of aiding the digestion in children at an age when they are unable to do any physical activity.

By Mudra practice one could prevent certain ailment and also cure some diseases. While you eat with your hand fingers, some mudras automatically come into play which will help you in leading a healthy life. Eating food using your fingers feed not only the body but also the mind and the soul. Also you connect yourself with the universe.

Using cutlery to handle our food creates difficulty in manipulating, transforming and delivering to the mouth for example chicken legs, crab curry, chapathi, dosai, drumstick curry, fried chili, hoppers, pappadam, pickle, poori, roti, stringhoppers etc. While eating with hand fingers, you are forced to limit the use of laptop, cell phones and other accessories, which will enable you to concentrate on enjoying the meal without interruption.

The six tastes that a human palate discerns are Sour, Salty, Astringent, Pungent, Bitter and Sweet. These are available in the Asian form of cooking a balance diet. Cutlery usage limits you to enjoy the six different tastes in the way they are meant to.

No water to wash hands before or after eating is not an excuse in the Western world, especially in Canada. Do not wash your hands off from eating your food with hand fingers especially while eating Asian food.●

டாக்டர் ச. முருகானந்தன்

சில சரும நோய்கள்

|| அழகு தேமல் என்று நினைத்து பேசாமல் விட்டீட்டன். நாவுறு பட்டதுபோல இப்ப கூடக் கூடவா வருகிறது" என்று அம்மா சொன்னாள்.

மாநிறமான அந்தப் பையனின் சொக்கைகளில் பவுடர் அப்பியது போல சில அடையாளங்கள். அம்மா சொன்னது உண்மைதான். அழகான அந்தப் பையனின் முகம் அழகு குலைந்து கிடந்தது. ஆனால் இந்த அழகென்பதும் அழகு குலைந்தது என்பதும் எமது மன உணர்வுகள்தான்.

அழகு தேமல் (Pityriasis alba)

இந்த அழகு தேமலை Pityriasis alba என அழைப்பார்கள். தெளிவற்ற ஓரங்களையுடைய தேமல் அடையாளங்களாக இருக்கும். நல்ல வெளிச்சத்தில் உற்றுப் பார்த்தால் நுண்ணிய செதில்கள் போல சற்று சொரசொரப்பாக இருக்கும்.

சற்று செம்மை படர்ந்த அடையாளங்களாக ஆரம்பிக்கும் இவை பின்னர் வெளிறியவையாக மாறிடும். எனவே இவை செம்மை படர்ந்தவையாகவோ, வெள்ளை நிறமாகவோ அல்லது சில வேளைகளில் சரும நிறத்தவையாகவோ இருக்கக் கூடும்.

முகத்தில் அதுவும் பெரும்பாலும் கன்னங்களிலேயே இது தோன்றும். இருந்த போதும் தோள் மூட்டு, கைகளின் மேற்பகுதி, கழுத்து போன்ற இடங்களிலும் வரக்கூடும். சில வேளைகளில் நெஞ்சு, முதுகுப் பகுதிகளிலும், தொடைகளிலும் கூட தோன்றக் கூடும்.

மிகப் பெரிய அளவானவையாக இருப்பதில்லை. 1 முதல் 4 செமீ அளவில்தான் இருக்கும். பொதுவாக 4-5 அடையாளங்கள் இருக்கக் கூடும் என்ற போதும் அவற்றின் எண்ணிக்கை 20 வரை அதிகமாகவும் இருக்கலாம். குளிர் காலத்தை விட வெயில் காலத்தில் கவனத்தை ஈர்க்கும் வண்ணம் தெரியும்.

இது ஏன் தோன்றுகிறது என்பது பற்றி தெளிவற்ற தன்மையே நிலவுகிறது. பொதுவாக இது ஒரு வகை சரும அழற்சி என்றே கருதப்படுகிறது. அதாவது ஒரு வகை எக்ஸிமா எனலாம் என்றபோதும் கடுமை அற்ற வகையானது என்றே சொல்ல வேண்டும்.

இது ஒரு ஆபத்தற்ற நோய். ஒருவரிலிருந்து மற்றவருக்குத் தொற்றுவதில்லை. அத்துடன் காலப்போக்கில் தானகவே குணமடைந்துவிடும். சருமத்தை ஊறுபடுத்தாது கவனமாகப்

பேணி வந்தாலே போதுமானது. எந்தவித சிகிச்சையும் தேவைப்படாது.

சொரசொரப்பு அல்லது அரிப்பு தொல்லையாக இருந்தால் மருத்துவர்கள் சருமத்தை மிருதுவாக்கும் கிரீம் வகைகளைச் (Emollient cream) சிபார்சு செய்யலாம். அல்லது சற்று வீரியம் குறைந்த ஸ்டிராயிட் (Steroid) வகை கிரீம்களையும் கொடுப்பதுண்டு. ஹைரோகோட்டிசோன் கிரீம் அத்தகையது. சற்று விலை உயர்ந்த Tacrolimus ointment ஓயின்மென்ட் உபயோகிப்பதும் உதவக் கூடும்.

அழுக்குத் தேமல் (படர்தாமரை) (Pityriasis versicolor)

அழகு தேமல் பற்றிப் பேசினோம். இனி அழுக்குத் தேமல் பற்றிப் பார்க்கலாமா?

இதுவும் ஏறத்தாள அழகு தேமல் போலவே பார்வைக்கு இருக்கும். இருந்தபோதும் இது தோல் அழற்சி நோயல்ல. கிருமியால் ஏற்படுகிறது. Pityrosporum என்ற ஈஸ்ட் வகைக் கிருமியால்தான் ஏற்படுகிறது. பெரும்பாலானவர்களின் உடலில் இக் கிருமி இயற்கையாகவே இருக்கிறது. இருந்தபோதும் சிலரது உடலில் மட்டும் அவை பெருகி சரும நோயை ஏற்படுத்துகின்றன.

ஏன் சிலரில் மாத்திரம் பெருகுகிறது என்பதற்கான காரணங்கள் தெளிவாகச் தெரியவில்லை. இருந்தபோதும் கடுமையான வெக்கை, வியர்வை போன்றவை காரணமாக இருக்கலாம்.

அழகு தேமல் பெரும்பாலும் முகத்தில் தோன்றுவதாக இருக்க, இந்த அழுக்குத் தேமலானது நெஞ்சு, கழுத்து மற்றும் மேற் புண்களிலேயே பெரும்பாலும் ஏற்படுகிறது. வயிறு, முதுகு, தொடை போன்ற இடங்களுக்கும் சிலரில் இது பரவுவதுண்டு. அருகருகே இருக்கும் தேமல் புள்ளிகள் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து பெரிதாக வருவதுண்டு.

சரும நிறத்திலேயே சற்று வெளிறலாகவும் சொரசொரப்பாகவும் இருப்பதால் அழுக்குப் படர்ந்தது போல தோன்றலாம். எனவேதான் அழுக்குத் தேமல் என்றேன். வெண்மையான தோலுடையவர்களில் பிரவுன் நிறமாகத் தேமல் தூக்கலாகத் தெரியும்.

Ketoconazole அல்லது Selenium சேர்ந்த சம்பூக்களை வெளிப்பூச்சு மருந்தாக உபயோகிக்கலாம். தேமல் உள்ள இடங்களில் மட்டுமின்றி அருகில் (34ம் பக்கம் வருக)

நாகா இராமலிங்கம்

தானங்களில் பெரிய தானம்

சென்ற வருடம் ரொறன்ரோ பத்திரிகைகளில் பிரசுரமான ஒரு செய்தி பலரினது கவனத்தையும் ஈர்க்க வைத்தது. பலரும் வியந்து வாசித்த செய்தி அது. ரொறொன்ரொவை அண்மித்த மில்டன் என்ற இடத்தில் அயல் வீட்டு பெண் ஒருவருக்கு இன்னும் ஒரு இளம் பெண் தனது ஈரலின் ஒரு பகுதியை தானமாக கொடுத்த ஒரு உன்னதமான செய்தி அது. Erica Tomlinson என்ற 22 வயதுப் பெண் 39 வயதான இரு பிள்ளைகளின் தாயான Renee Ly என்பவருக்கு தனது ஈரலின் 70வீத பகுதியை தானமாகக் கொடுத்திருந்தார். இதனால் கொடிய ஈரல் நோயால் இறக்கவிருந்த இந்த இளம் தாயின் உயிர் காப்பாற்றப்பட்டது.

சிறு நீரக மாற்று, என்பு மச்சை தானம் மற்றும் இறந்தவர்களின் கண் தானம் (கண் வெண் படலம் (cornea) மாற்று), இருதயத்தை தானமாக்குவது என்பவை பற்றி நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் வாழும் போதே மிகவும் முக்கியமான உறுப்புகளில் ஒன்றான ஈரலின் பெரும் பகுதியை, அதுவும் இரண்டு வருடமே நெருங்கிப்பழகிய ஒரு அயலவருக்கு தானம் செய்வது என்பது மனித காருண்யத்தின் உச்சம் என்று சொல்லலாம்.

இந்த உறுப்பு மாற்றுச் சத்திர சிகிச்சை முடிந்த ஒரு வருடத்தின் பின்பு இந்த இரு பெண்களும் நல்ல ஆரோக்கிய நிலையில் இருப்பதாக வைத்தியர்கள் உறுதிப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இருவரது ஈரல்களும் ஒரு குறைபாடுமின்றி நல்லவிதமாக தொழில்படுவதாக அவர்கள் உறுதி செய்திருக்கிறார்கள். இது எல்லோருக்கும் ஒரு நம்பிக்கை தரும் செய்தி.

உடல் உறுப்பு மற்றும் இழையங்கள் (organs and tissues) மாற்றீடு செய்வது என்பது இன்று நேற்று நடக்கும் சத்திர சிகிச்சை முறை அல்ல. மேலைத்தேச நாடுகளில் இன்று பரவலாக இவை நடைபெற்று வந்தாலும் பல, நூற்றாண்டுகளின் முன்பே இது நமது பண்டைய இந்தியாவிலும் சீன தேசத்திலும் தோல் மற்றும் உறுப்பு மாற்றீடு செய்துள்ளார்கள் என்பது வரலாறு. ஆனால் அவற்றைப்பற்றிய சரியான தகவல்கள் பதியப்படவில்லை.

இன்று பரவலாகச் செய்யப்படும் கண் வெண்படல மாற்று முதன்முதலில் 1905ல் செகொசுலோவாக்கியா நாட்டில்

Eduard Zirm என்ற வைத்தியரால் செய்யப்பட்டது. உலகின் முதல் சிறுநீரக மாற்று சிகிச்சை 1950ல் சிக்காகோவில் நடந்தது. கனடாவில் முதல் முதல் இது 1958ல் நடந்தது. முதல் இருதய மாற்று சிகிச்சை 1967ல் கிறிஸ்டியான் பெர்னாட் என்ற இருதய நிபுணரால் தென் ஆபிரிக்காவில் செய்யப்பட்டது. எங்கள் ரொறன்ரோவில்தான் உலகின் முதல் இருதய வால்வு மாற்று சிகிச்சை 1956ல் நடைபெற்றது.

இலங்கையைப் பொறுத்த மட்டில் 1987 முதல் கண்தான இயக்கம் ஆரம்பமானதிலிருந்து கிட்டத்தட்ட 60,000க்கும் மேற்பட்ட கண் வெண் படலங்கள் பிற நாடுகளுக்குத் தானமாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 900,000 பேர் கண்தானம் செய்வதற்கு ஒப்புதல் அளித்துள்ளார்கள் என்பது ஒரு நல்ல செய்தி.

கண்தான சங்கம் வருடமொன்றுக்கு 3000 வெண் படலங்களை பெற்று அவற்றில் 2000 வரை வேறு நாடுகளுக்கு அனுப்புகிறது. இலங்கைக்குப் பெருமையை பெற்றுக் கொடுத்திருக்கும்.

இந்தியாவைப் பொறுத்தமட்டில் தமிழ்நாட்டில்தான் அதிக பட்சமான உறுப்பு மாற்று நடைபெறுகிறது என்று புள்ளி விபரங்கள் சொல்கின்றன. இதற்கு ஒருவேளை சில பொருளாதார காரணங்களும் இருக்கலாம். பல தனியார் மருத்துவ மனைகளும், அதர்மான வழியில் பணம் சேர்க்கும் கும்பல்களும் ஏழை மக்களுக்கு பணத்தைக் காட்டி நெறிமுறையற்ற விதத்தில் அவர்களுடைய சிறு நீரகங்களை பெற்று வசதியுள்ள பிற நாட்டினருக்கு விற்பதை இந்தியா, வங்காளதேசம், பிலிப்பீன்ஸ், சீனா போன்ற நாடுகளில் காணக்கூடியதாக இருப்பது வருத்ததிற்குரிய விடயம். இலங்கையில் இந்த விடயம் மிகச் சிறிய அளவில் நடப்பதாகவே கூறப்படுகிறது. இருப்பினும் இப்போது பல நாடுகளில் நடைமுறையில் இருக்கும் சில சட்ட திட்ட விதிமுறைகள் பொருளாதார காரணங்களுக்காக உறுப்புகள் விற்பதை (விஷேசமாக சிறுநீரகங்கள்) ஓரளவு மட்டுப்படுத்தி வருகின்றன.

இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் கண் தானம், சிறுநீரக தானம் தவிர்ந்த மற்றைய உறுப்பு அல்லது இழைய தானம் மிக மிக குறைவாகவே நடைபெறுகிறது. அங்கு இதற்கான இலவச

வைத்திய வசதிகள் இல்லாததும் ஒரு காரணம். நாங்கள் வாழும் கனடாவில் இந்த உறுப்பு மற்றும் இழையங்கள் தானம் கொடுப்பது குறித்த நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்று பார்ப்போம். ஏதாவது ஒரு உறுப்பு தேவைப்பட்ட 4500 நோயாளிகள் அந்த உறுப்பை எதிர்பார்த்து காத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இவர்களில் உறுப்பு தானம் கிடைக்காத 250 பேர் அதனால் மரணத்தை தழுவுகிறார்கள். 2000 பேர் கண் தானம் பெறுவதற்கு காத்து நிற்கிறார்கள். உண்மையில் வயது வந்த ஒன்றாயிரம் - வாசிகளில் 20 வீதத்துக்கும் குறைவானவர்களே ஓர் உறுப்பு அல்லது இழையம் வழங்குவதற்கு தமது இணக்கத்தைத் தெரிவித்துள்ளனர். ஒருவர் தனது மரணத்தின் பின்னர் தனது உறுப்புகளை தானமாக அளிப்பதன் மூலம் குறைந்தது எட்டு உயிர்களை காப்பாற்றமுடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது.

பலர் சமய கலாசார காரணங்களுக்காக உடல் உறுப்புகளைத் தானம் செய்வதற்கு சம்மதம் இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதிகமான சமயங்கள், இந்து சமயம் அடங்கலாக, உடல் உறுப்பு தானம் பற்றி எதிர்ப்பு தெரிவிக்கவில்லை என்பது பலரது அபிப்பிராயமாக இருந்துவருகிறது. மரணம் என்பது மூளை தொழிற்பாடு நின்றதுமா (மூளை சாவு) அல்லது எங்கள் இருதயம், குருதி சுற்றோட்டம் ஆகியன இயங்காமல் நின்றதுமா என்பது இன்னுமொரு சர்ச்சை. இருப்பினும் ஒரு நபரின் உயிர் பிரியப்போகிறது, அவரை காப்பாற்றும் எல்லா விதமான முயற்சிகளும் பயனளிக்கவில்லை என்று நிச்சயமாக தெரிந்த பின்னரே அவரது உறுப்புகளை இன்னுமொருவருக்கு கொடுப்பதற்கு முடிவு எடுப்பார்கள்.

உறுப்பு மாற்று சம்பந்தமாக நாம் பெறும் தகவல்கள் அடிப்படையான தகவல்கள் மட்டுமே. இதைப் பொறுத்து பல தனிப்பட்ட அபிப்பிராயங்கள், சந்தேகங்கள் எங்கள் யாவருக்கும் இருக்கின்றது. இவை பற்றி நாங்கள் மேலும் விரிவாக வாசித்தறிய வேண்டும். விரும்பினால் உங்கள் வைத்தியரிடமோ அல்லது இது பற்றிய இணையத் தளத்திலோ கூடிய தகவல்களை பெறலாம். நாம் உயிருடன் இருக்கையில் எமது உறவினருக்கோ அன்றி மற்றவர் - களுக்கோ எமது உறுப்பில் ஒன்றையோ ஒரு பகுதியையோ (உதாரணத்துக்கு சிறுநீரகம் அல்லது ஈரல்) கொடுப்பது எமது தனிப்பட்ட விருப்பம். நாம் இறந்ததின் பின் எமது உறுப்புகளைத் தானம் செய்வது பற்றி எமது நெருங்கிய குடும்பத்தாருடன் நன்றாக கலந்தாலோசிக்க வேண்டும். உங்கள் உறுப்புகளைத் தானம் செய்வதற்கு நீங்கள் கொடுக்கும் எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் நீங்கள் திரும்ப பெறமுடியும்.

எங்கள் உடம்பு உறுப்புகளைத் தானமாக்குவது என்பது ஒரு ஜீவகாருண்யமான விடயம். அதுபற்றி ஒரு முடிவெடுப்பது மிகவும் ஒரு கஷ்டமான, சிக்கலான விடயமும் கூட. இதற்கு உங்களுக்கு பலரது ஆலோசனைகள் தேவைப்பட்டலாம். வேதிக விபரங்களுக்கு beadnor .ca என்ற இணையதளத்தை பாருங்கள். அல்லது 1-800-263-2833 என்ற இலக்கத்துடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.●

சில சரும நோய்கள்..

உள்ள சருமத்திலும் பூசுவது அவசியம். 5 முதல் 10 நிமிடங்கள் கழிந்த பின்னர் உடலைக் கழுவுங்கள்.

வாரம் ஒரு முறையாக நான்கு வாரங்கள் வரை பாவிக்க நோய் மறைந்து விடும். ஒரு சிலரில் இது சில காலத்தின் பின்னர் மீண்டும் ஏற்படக் கூடும். அவ்வாறெனில் மீண்டும் இந்த சம்பூ வைத்தியத்தை செய்ய வேண்டியிருக்கும்.

பங்கசிற்கு எதிரான (Antifungal- பங்கஸ் கொல்லி) பூச்சு மருந்துகளும் நல்ல பலனைக் கொடுக்கின்றன. Clotrimazole, Miconazole, Ketoconazole போன்றவை சில உதாரணங்களாகும். ஓயின்ட்மென்ட் அல்லது கிரீமாக ஆக உபயோகிக்கலாம். பொதுவாக காலை மாலை என இருவேளைகள் பூச வேண்டும். இரு வாரங்கள் வரை தொடர்ந்து உபயோகிக்க நேரிடும்.

உடலில் பல இடங்களில் பரவலாக இருந்தால் அல்லது சம்பூ மற்றும் பூச்சு மருந்துகளுக்கு போதிய பலன் கிட்டாவிட்டால் பங்கஸ் கொல்லி மருந்துகளை மாத்திரைகளாக உட்கொள்ளவும் நேரிலாம்.

வட்டக் கடி (Tinea Corporis)

இதுவும் ஒரு வகை பங்கஸ் தோல் நோய்தான். வட்டக் கடியை (Ringworm) எனவும் சொல்லுவார்கள். பெரும்பாலும் வட்ட வடிவில் இருக்கலாம். ஆனால் இதன் முக்கிய குணமானது படர்ந்து செல்வதாகும். முதலில் சிறியதாக இருந்து ஓரங்களில் வெளிப் பரவிச் செல்லும். அவ்வாறு பரந்து செல்லும் போது, முதலில் ஆரம்பித்த நடுப்பகுதி குணமடைந்து விடும். அரிப்பும் பெரும்பாலும் ஓரங்களிலேயே இருக்கும்.

சிகிச்சையைப் பொறுத்த வரையில் மேலே கூறிய அதே பங்கஸ் கொல்லி பூச்சு மருந்துகள் பலன் அளிக்கும்.

Tinea rubrum என்ற கிருமியினாலேயே இந்த நோய் ஏற்படுகிறது. சருமத்தில் மாத்திரமின்றி நகங்களிலும் முடியிலும், கால் விரல் இருக்குகளிலும் கூட இக் கிருமியால் நோய்கள் ஏற்படுவதுண்டு.

ஓர் ஆலோசனை

சரும நோய்கள் பல. அவற்றிடையேயான வித்தியாசங்கள் நுணுக்கமானவை. உங்களால் கண்டு பிடிப்பது சிரமமானது. ஒரு சரும நோய்க்கு தந்த பூச்சு மருந்துகளை அதேபோன்ற நோயாகத்தான் இருக்கிறது என நினைத்து வேறு புதிய சரும நோய்களுக்கு உபயோகிப்பது ஆபத்தில் முடியலாம்.

பலவிதமான பழைய பூச்சு மருந்துகள் பலரிடம் சேர்ந்து கிடப்பதை அவதானித்து இருக்கிறேன். எதை எதற்குப் போடுவது எனப் புரியாது திணறிக்கொண்டிருப்பார்கள். சில காலாவதியான மருந்துகளாகவும் இருப்பதுண்டு. மருந்துகளை மாறிப் பூசி துன்பப்பட்டவர்கள் பலர்.

பழைய மருந்துகளை ஒருபோதும் சேமித்து வைக்காதிருக்காதீர்கள். குணமாகியதும் வீசிவிடுங்கள். அதுவே உங்களுக்கு பாதுகாப்பானது.●

கனகேஸ்வரி நடராஜா

நாற்காலி யோகாவும் முதியோரும் Chair Yoga and Seniors

விட்டுவிதியான விசாலமான வீட்டில் வாழ்ந்துவிட்டு, பின் முதுமையின் நிமித்தம் ஒரு சிறு apartment இல் வாழும்பொழுது உடம்பிலும், மனதிலும் ஒருவிதமான இறுக்கம் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும். இத்தகைய ஒரு மனநிலையில் நான் இருந்தபொழுது எனது சிநேகிதி ஒருவர் தான் நாற்காலி யோகாவுக்குச் செவ்வாய்க்கிழமைகளில் செல்வதாகவும் என்னையும் வரும்படி அழைத்தார்.

யோகா என்றவுடன் எமது மனதில் ஞாபகத்துக்கு வருவது நிலத்தில் பத்மாசனம் போட்டு உட்காருவதும், மரக்கறி உணவும், குரு சிஷ்யை உறவுமேயாகும். என்னால் நிலத்தில் உட்கார முடியாது, உடம்பையும் விசையுறு பந்தினைப்போல் வேண்டியபடியெல்லாம் செலுத்த முடியாது என மறுத்தபோது, “அது அப்படியெல்லாம் ஒருவிதமான கஷ்டமுமில்லை, ஒவ்வொருத்தரும் தங்கள் வல்லமைக்குத் தக்கபடி நாற்காலியில் இருந்தபடியோ அன்றேல் நின்று கொண்டோ சில உடற்பயிற்சிகளைச் செய்தால் போதும்” என்றார்.

அடுத்து எனக்குப் போக்குவரத்து வசதியில்லை என வேறொரு சாட்டைச் சொல்லித் தப்பப் பார்த்தேன். அதனையும் அவவே தீர்த்து வைத்தார். அரசாங்கத்தின் வலுக்குறைந்தவர்களுக்கான வாகன வசதி தனக்கு இருப்பதாகவும், என்னை தனக்கு உதவியாளராக அழைத்துப் போவதாகவும் அறிவித்தால் என்னை தன்னுடன் கூட்டிச் செல்ல அனுமதிப்பார்கள். ஆகவே போக்குவரத்துக்கு இரண்டு முதியோருக்கான பஸ் ரிக்கற்றுகள் வேண்டும், வகுப்பு இலவசம் என எனது பிரச்சனையை மிகவும் இலகுவாகத் தீர்த்து வைத்தார். அடுத்த முகூர்த்தத்தில் நானும் அவவின் உதவியாளராக wheel transit வாகனத்தில் எழுந்தருளினேன்.

இப்பயிற்சி வகுப்பு நடக்கும் இடத்துக்குச் சென்றபொழுது பெரிய ஆச்சரியமே எனக்குக் காத்துக் கொண்டிருந்தது. கிட்டத்தட்ட 100 தமிழ் முதியோர்கள் வருகை தந்திருந்தார்கள். ஒரே இடத்தில் எங்கள் சமூக முதியவர்களை ஒன்றாகக் கண்டபொழுது மிகவும் வியப்பாகவும், சந்தோஷமாகவும் இருந்தது. இதில் 90 வீதமான முதியோர்கள் Wheel transit இற்குச் சொந்தமான பலவிதமான வாகனங்களில் - Bus, Accessible taxi, சாதாரண வாடகைக்கார் முதலியனவற்றில்

வந்து இறங்கியபடி இருந்தனர். ஒரு சிலர் Walker இன் உதவியுடனும், மிகுதிப்பேர் எல்லோரும் கையில் ஒரு ஊன்றுகோல் சகிதம் (தேவை கருதியோ, கருதாமலோ) வந்து இறங்கினார்கள். முதல் ஒரு மணித்தியாலம் யோகா ஆசிரியை பயிற்சிகளைக் காட்டிக் கொடுத்தார். இதுவேதான் நாற்காலி யோகா பயிற்சி என அறிந்து கொண்டேன். நாற்காலியில் இருந்தபடியும், நின்றபடியும் ஒவ்வொருத்தரும் தங்கள் வல்லமைக்கும், உடற்சகத்துக்கும் ஏற்ற வகையில் பயிற்சிகளில் ஈடுபடலாம். பின்பு இடைவேளை - இந்நேரத்தில் இவ்வகுப்புக்குப் பொறுப்பானவர்கள் உடல்நலம் சம்பந்தமான விளக்கங்களை அளித்தனர். சிற்றுண்டி, தேநீர் முதலியனவும் இந்நேரத்தில் வழங்கப்பட்டன. பின்பு திரும்பவும் ஒரு மணித்தியாலம் Tai chi உடற்பயிற்சி தகுந்த ஒரு ஆசிரியரால் பயிற்றுவிக்கப்பட்டது.

அரைநாள் பொழுதுக்கு மேல் முடிந்துவிட்டது. வீடு திரும்பும்பொழுது திரும்பவும் கையில் சிற்றுண்டி வழங்கப்படுகிறது. எல்லாமே இலவசம்! வீடு திரும்புவதற்கு இருக்கவே இருக்கிறது Wheel trans வாகனம். வாகனச் சாரதிகள் பெயர்களைக் கூவி அழைத்து பக்குவமாக அழைத்துச் சென்று குறிக்கப்பட்ட வாகனங்களில் ஏற்றினார்கள். உல்லாசமாக ஊரெல்லாம் பார்த்தபடி, புது உற்சாகத்துடன், புது உறவுகளின் அறிமுகத்துடனும், புதுப்பிக்கப்பட்ட பழைய உறவுகளின் தொடர்புகளோடும் வீடு வந்து சேர்ந்தேன். வீட்டில் அடைபட்டுக் கிடந்த எனக்கு ஏதோ இருட்டு அறையில் இருந்து வெளிச்சத்துக்கு வந்த உணர்வே ஏற்பட்டது. இனி எப்ப அடுத்த செவ்வாய்க்கிழமை வரும் என்ற மனநிலை எல்லோருக்கும் ஏற்படுவதாகக் கூறினார்கள்.

முதியோருக்கு இவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் இந்நாட்டு அரசாங்கம் வேறு இடங்களிலும் இவ்வகுப்புகளை நடத்துகிறதா என ஆராய்கிறேன். ஆராய்ச்சிக்கு முடிவே இல்லைபோல் தெரிகிறது. ஒவ்வொரு நாளும் பல்வேறு இடங்களிலும், பல்வேறு சங்கங்களாலும் பல்வேறு கலாசாரங்களைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் இத்தகைய வகுப்புகள் நடைபெறுகின்றன. விரும்பினால் ஒவ்வொரு நாளும் கூட ஏதோ ஒரு வகுப்புக்குச் செல்லலாம். இதற்கெல்லாம் கட்டுப்பாடு கிடையாது. எந்தக் குளிரிலும் அழைத்துச் செல்ல இருக்கவே இருக்கிறது Wheel trans வாகன வசதி.

இத்தகைய நீண்டநேர வகுப்புகளைவிட முதியோர் இல்லங்களிலும், சனசமூக நிலையங்களிலும் ஒரு மணித்தியால வகுப்புகளும் நடைபெறும். நாற்காலி யோகாவில் பலவிதமான கடின நிலைகளில் இவை வழங்கப்படுகின்றன. ஒரு சிறு கட்டணமும் அறவிடப்படுகிறது. போனோமாம், பயிற்சிகளைச் செய்தோமாம், வந்தோமாம் என்ற நிலையே இவ்வகுப்புகளில் காணப்படுகிறது. பெரிதாகச் சமூக உறவுகளை வளர்க்க இவை உதவுவதில்லை. அத்துடன் பல்வேறு கலாசாரங்களைச் சார்ந்தவர்களும் வருவதால் மொழியும் ஒரு சிலருக்குப் பிரச்சனையாக அமைகிறது. ஆனால் அதிக நேரத்தை யோகா பயிற்சி வகுப்புகளில் செலவழிக்க விரும்பாதவர்களுக்கு இவ்வகுப்புகள் மிகவும் உசிதமானவை.

யோகா என்ற செயல்முறையின் பிறப்பிடம் இந்தியாவாக இருந்தபொழுதும், இதனால் இன்று பலன் பெறுகிறவர்கள் மேலைத்தேசத்தவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். அதிலும் எந்த ஒரு விடயத்திலும் அத்த அளவுகளைக் கொண்டுள்ள அமெரிக்கா (Land of Excess) இற்கு யோகாவும் விதிவிலக்கல்ல. இங்கு எத்தனையோவிதமான யோகா பயிற்சி முறைகள் காணப்படுகின்றன. Chocolate Yoga, Yoga to Live Music, Rock and Roll Yoga, Love Yoga, Laughing Yoga என இந்தப் பட்டியலின் நீளம் நீண்டு கொண்டே போகிறது.

ஆசான் மாணவன் உறவுகள்கூட நட்பின் அடிப்படையில்தான் இங்கு நிகழ்கிறது. உணவுக் கட்டுப்பாடுகள்கூட இங்கு கிடையாது. சாதாரணமாக வகுப்பில் சேரவோ, விலகவோ முடிகிறது. இத்தகைய நெகிழ்ச்சித் தன்மையும் இந்நாட்டில் யோகா பலராலும் பின்பற்றப்படுவதற்குக் காரணங்களாக அமைகிறது.

கனடா நாடு மக்களின் வரிப்பணத்தை ஏன் முதியோருக்காக இவ்வாறு செலவு செய்கிறது என நினைக்கத் தோன்றுவது உண்டு. உலக சுகாதார நிறுவனம் “உடல் நலம்” என்பதற்கான அர்த்தத்தை இப்படி வரையறுத்துள்ளது.

நலம் எனப்படுவது உடல்நோய் இல்லாமல் இருப்பது மட்டுமல்ல, மனநலமும், சமூக நலமும் சேர்ந்த நிலையே முழு உடல்நலமாகும். உடல், மனம், சமூகத் திறன்கள் ஒன்றிணைந்தால்தான் ஒருவரால் சுகதேகியாக வாழ முடியும். நவீன மருத்துவம் இதனைப் புரிந்து கொள்ளப் பல நூற்றாண்டுகளைச் செலவழிக்க வேண்டியிருந்தது.

வீட்டிற்குள் இங்குள்ள முதியோர்கள் எல்லோரும் அடைபட்டுக் கிடந்தால் பலர் மனநோயாளிகளாக மாறியிருப்பார்கள். அடைத்துப் போட்ட வீடுகள், அடுத்த வீட்டில் இருப்பவர் யார் எனத் தெரியாத நிலை, அங்கு இங்கு போக முடியாத காலநிலை மாற்றங்கள், அன்பு இருந்தாலும் அதனை வெளிப்படுத்தவோ, ஆதரவாகப் பேசவோ, ஒரு இடத்துக்குக் கூட்டிச் செல்லவோ முடியாத பரபரத்த வாழ்க்கை வாழும் பிள்ளைகள், சிலருக்கு மொழிப் பிரச்சனை, இன்னோரன்ன சிக்கல்களுக்கு மத்தியில்

வாழும்பொழுது ஒரு வாகனம் வீட்டு வாசலில் வந்து ஏற்றிச் சென்று யோகா வகுப்புகளில் இறக்குவது முதியோருக்கு மனத்துணியையும், தன்னம்பிக்கையையும் அளிக்கிறது.

எமது நாட்டில் “ஒழுக்குக்கு வைத்த சருவச்சட்டி” என்ற ஒரு பழமொழியுண்டு. அதாவது எப்பவாவது ஒரு தேவை வரலாம் என ஒரு பாத்திரத்தை வைக்கிறோம். மழை பெய்தால்தால்தான் அதற்கு வேலை. இல்லாவிட்டால் சும்மா இருக்க வேண்டியதுதான். தனித்து வாழும் முதியோர் மாத்திரமல்ல, பிள்ளைகளோடு வாழும் முதியோரும் ஒரு இடத்தில் ஒன்றும் செய்யாமல்தான் இருக்கிறார்கள். இவ்வாறு வகுப்புகளுக்குச் செல்வதால் அவர்கள் நன்றாக உடையணிந்து, குறிப்பிட்ட ஒரு நேர அட்டவணைப்படி வாழ்கிறார்கள். இதனால் உடல் சுறுசுறுப்பாக இயங்க வேண்டியுள்ளது.

பிறந்த நாட்கள், சமயக் கொண்டாட்டங்கள், வேறு வைபவங்கள் முதலியவற்றை இவ்வகுப்புகளில் கொண்டாடும் பொழுது ஒரு சமூகமாக இவர்கள் செயல்படுவதோடு, தமது திறன்களையும் வெளிப்படுத்த முடிகிறது. இதனால் நட்புகளும், தொடர்புகளும் ஏற்படுகின்றது. வகுப்பு முடிந்த பின்பும் இவர்களின் நட்புகள் தொடர்கின்றன.

ஆகவே முதியோர் தாங்கள் ஆதரவு அற்றவர்கள் என நினைப்பதில்லை. இங்கு இவ்வகுப்புக்களுக்கென விசேடமான ஆடைகளுக்காகப் பெரும் பணத்தை எம்மவர்கள் செலவு செய்வதில்லை. ஆனால் அமெரிக்காவில் யோகாவிற்கென்ற விசேட வகுப்புகள் ஒரு பெரும் வியாபாரமாக மாறியுள்ளது.

இந்த வகுப்புகளை நடத்துவதற்கும், பயிற்சிகளை வழங்குவதற்கும், வாகனங்களைச் செலுத்துவதற்கென்றும் பலர் தேவைப்படுவதால் இவை வேலைவாய்ப்பு-களைப் பலருக்கு வழங்குகின்றது. இன்று முதியோர் மத்தியில் இவ்வகுப்புகள் ஒரு கட்டாய தேவையாக அமைந்துவிட்டன.

“கொடிது கொடிது தனிமை கொடிது, அதனிலும் கொடிது முதுமையில் தனிமை”

இந்தத் தனிமையை முதியோர் தாங்களாகத்தான் ஏதோ ஒரு வழிமுறைகளை அமைத்து விலக்க வேண்டும்.

முதியோர் வாழ்வதற்கு முதியோருக்கான ஓய்வூதியம், இலவச மருந்து, வைத்தியச் சேவைகள், இத்தோடு இத்தகைய தேகாப்பியாச வகுப்புகளையும், உடல்நல, உளநல அறிவுரைகளையும் வழங்கும் இந்நாட்டு அரசாங்கத்துக்கு முதியோர் மிகவும் நன்றி பாராட்ட வேண்டும்.●

முனைவர் மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

தமிழ் தொடர்பாடல் மொழியாகுமா?

உலகிலே செம்மொழிகளென எட்டு மொழிகள் சிறப்பாக இனங்காணப்பட்டுள்ளன. அவை கிரேக்கம், இலத்தீன், சமஸ்கிருதம், சீனம், தமிழ், ஹீபுரு, பாரசிகம், அரபிக் என்பனவாகும். இவற்றுள் தமிழ் மொழியும் அடங்கியிருப்பது தமிழர்களுக்கெல்லாம் பெருமை தருவது. உலக அளவில் தமிழ் மொழி இவ்வாறு சிறப்புப் பெற்றிருப்பதைத் தமிழர் தலைமுறை இன்னமும் கருத்திற் கொள்ளவில்லை என்றே கூறவேண்டும். செம்மொழி என ஒரு மொழி தகைமை பெறுவதற்கு பத்து அளவைகளை வா. செ. குழந்தைசாமி தருகிறார். அவை வருமாறு: 1.தொன்மை, 2. சமநிலை, 3. தெளிவு, 4. கட்டுப்பாடு, 5. தூய்மை, 6. உயர் இலட்சியம், 7. உலகப்பொதுமை, 8. நியாயமுடைமை, 9. ஒழுங்கு, 10. மனிதாயம் என வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய அளவைகளால் மதிப்பிடப்பட்ட சிறப்பினைப் பெற்ற தமிழ்மொழி ஒரு தொடர்பாடல் மொழியாக அமையுமா என்ற ஐயம் ஏற்பட்டுள்ளது. எனவே இந்த ஐயம் தொடர்பான ஒரு கருத்துப் பகிர்வாக இக்கட்டுரை உருவாக்கம் பெற்றுள்ளது.

தமிழ் மொழியின் தொன்மை

தமிழ் மொழி பேசப்பட்ட பகுதியாகப் பனம்பாரனார் ஒரு நிலப்பரப்பை தொல்காப்பியம் என்னும் பழந்தமிழ் இலக்கண நூலுக்கு வழங்கிய பாயிரத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அந்த எல்லையை, “வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத் தமிழ் கூறும் நல்உலகத்து வழக்கும் செய்யுளும் ஆயிரு முதலின் எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் நாடிச் செந்தமிழ் இயற்கை சிவணிய நிலத்தொடு.....”

என விளக்கியுள்ளார். தமிழ் மொழி பேசப்பட்ட பகுதியாக இப்பகுதி அன்று விளங்கியுள்ளது. தமிழ் மொழியின் தொன்மையை நிலைநாட்டும் பல இலக்கியங்களும் இக்காலத்திலே தோன்றியுள்ளன. சங்கத்தமிழ் இலக்கியம் என அவ்விலக்கியங்கள் இன்று நூல் வடிவிலே உள்ளன. தொன்மை என்பது நாம் அறியாத முற்கால நிலையாகும். இத்தொன்மையான இலக்கியங்களில் தமிழ் பொதுவான ஒரு தொடர்பாடல் மொழியாக மட்டுமன்றி சிறந்த இலக்கியங்களை உருவாக்கும் மொழியாகவும் விளங்கியது. அந்த இலக்கியங்கள் வாய்மொழியாக நெடுங்காலம் பேணப்பட்டுப் பின்னர் ஏட்டு வடிவம் பெற்றன. தொகுப்பு நூல்களாக அவை வெளிவந்தபோது தமிழ் நாட்டுக்கு வெளியிலும் அவை அறியப்பட்ட இலக்கியங்களாகின. இந்த இலக்கியங்களைத் தமிழ்மொழி ஆற்றல் படைத்தவரே படித்தனர். மேலும்

இவ்விலக்கியங்கள் மேற்கணக்கு நூல்களெனச் சிறப்புப் பெயர் கொண்டு அழைக்கப்பட்டன. இந்நூல்களின் தோற்றத்தின் பின்னர் தமிழர் சமூகத்தை மேம்படுத்த அற இலக்கியங்கள் தோன்றின. அவை பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களென அழைக்கப்பட்டன. இவற்றின் பின்னர் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை என்னும் இரட்டைக் காப்பியங்கள் தோன்றின. சிலப்பதிகாரம் முத்தமிழ்க்காப்பியம் என்ற சிறப்பான பெயர் பெற்ற தமிழிலக்கியமாகும். இயல், இசை, நாடகம் என மூன்று திறமுடைய மொழியாக தமிழ் விளங்கியதற்கு இந்த நூல் சான்றாக அமைந்தது. இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் என மூன்று நிலைகளில் தமிழ் மொழி மக்களிடையே பயன்பாட்டில் சிறந்து விளங்கியது. தொடர்ந்த பிற்காலத் தமிழிலக்கியங்களின் தோற்றத்துக்கும் வளர்ச்சிக்கும் ஊற்றுக்காலாக அமைந்தது.

இக்காலத்தில் தமிழ்மொழி தமிழ்நாட்டுக்கு வெளியேயும் பரவலாயிற்று. வடமொழித் தொடர்பையும் வழிபாட்டு நடைமுறையில் இணைத்துக்கொண்டது. வணிகத் தொடர்பால் கிரேக்க, யவன தேச மொழிகளையும் தொடர்பாடல் நிலையில் இணைத்துக்கொண்டது. எனினும் தென்னிந்திய தீபகற்பம் முழுவதும் அது தொடர்பாடல் மொழியாக வழங்கி வந்தது. தமிழ்மொழி வழங்கும் பிரதேசம் தமிழகமெனச் சிறப்புப் பெயரையும் பெற்றது.

தொடர்ந்து வந்த சோழப்பெருமன்னர் காலத்தில் கடல்கடந்த நாடுகளில் ஆட்சிமொழியாகவும் தமிழ் வலம்வந்தது. வடமொழி இலக்கியங்களைத் தழுவித் தமிழிலே பேரிலக்கியம் ஆக்கும் ஆற்றலையும் தமிழ்மொழி பெற்றது. கம்பராமாயணம் இதற்கு நல்ல சான்றாக உள்ளது. கங்கா நதி முதல் கடாரம் வரை தமிழ்மொழி பயன்பட்டது. கல்வெட்டுகளும் சாசனங்களும் இதற்கு ஆவணமாக அமைந்துள்ளன.

தமிழ் மொழியிலே தோன்றிய அகஇலக்கியங்கள், புறஇலக்கியங்கள், அறநீதி இலக்கியங்கள், பக்தி இலக்கியங்கள், பேரிலக்கியங்கள், தத்துவ நூல்கள் எனப் பல இலக்கியங்கள் தமிழ் மொழியின் ஆற்றலையும், தொடர்பாடல் நிலையையும் இன்று நாம் நன்கு உணர உதவுகின்றன. இந்த நிலையில் 19ஆம் நூற்றாண்டு புதிய மாற்றத்தை அடைந்தது. மேலைத்தேயத்தின் ஆட்சிச் செல்வாக்கால் ஆங்கிலமொழி தமிழ்மொழியோடு தொடர்புற்றது.

தமிழ்மொழியில் புதுமை

ஆங்கிலேயரது ஆட்சி தமிழகத்திலே செல்வாக்குப்பெற்ற காலப்பகுதியில் தமிழ்மொழியில் புதுமையான போக்கு ஏற்பட்டது. அது இரண்டு நிலைகளிலே ஏற்பட்டது. ஒன்று ஆங்கிலம் என்னும் புதிய மொழிக்கலப்பு தமிழிலே இணைந்தது. மற்றது தமிழ் பேசும் மக்கள் கூலித்தொழிலாளர்களாக வேறுநாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்த்தப்பட்டனர். அவர்களோடு தமிழ் மொழியும் அங்கு சென்றது. மலேசிய இறப்பர்த் தோட்டங்களிலும், இலங்கைத் தேயிலைத் தோட்டங்களிலும், தெற்கு ஆபிரிக்கா, பிஜித் தீவுகளில் உள்ள கரும்புத் தோட்டங்களிலும் தமிழர் கூலியாட்களாகப் பணிபுரிய செல்ல நேர்ந்தது. இலங்கையிலே பூர்வீகக் குடிசுகளாக தமிழர் இருந்தமையால் அங்கு தமிழ் மொழி ஏற்கெனவே நிலைத்திருந்தது. தமிழின் தொன்மைக்காலப் புலவரான ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் பாடல் இன்றும் அதற்குச் சான்றாக உள்ளது. தொடர்ந்து சோழ, பாண்டிய அரசர்களின் செல்வாக்கால் அங்கு ஆட்சிமொழியாகவும் தமிழ் இருந்துள்ளது. யாழ்ப்பாண இராச்சியம் என்ற அரச அமைப்புக் காலத்தில் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியங்கள் பல ஆக்கப்பட்டுள்ளன. தாய் சேய் உறவாகத் தென்னகமும் ஈழமும் சிறப்பான தமிழிலக்கிய நிலையில் தொடர்புற்றிருந்தன.

இலங்கைத் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளராக தமிழர் சென்றபோது தமிழின் தொடர்பாடல் நிலையில் ஒரு வேறுபாடு தோன்றியது. ஈழத்தமிழ், இந்தியத்தமிழ் என்ற வேறு பெயர் தமிழ் மொழிக்கு வந்து சேர்ந்தது. இது தமிழ்மொழியில் ஏற்பட்ட புதுமையாகும். எனினும் இவ்வேறுபாடு தொடர்பாடல் நிலையில் இரு நாட்டவரது பேச்சும் சற்று வேறுபட்டிருந்தமையால் ஏற்பட்டது. ஈழத் தமிழ் என்ற செந்தமிழ்ப் பேச்சுநிலைக்கும் இந்தியத் தமிழ்ப் பேச்சு நிலைக்கும் இடையே துல்லியமான வேறுபாடு இருந்தமையை அக்காலத்து எழுந்த தமிழ் நூல்களும் ஆவணப்படுத்தியுள்ளன. இந்நிலை இந்தியாவிலிருந்தும் இலங்கையிலிருந்தும் மலேசியா, சிங்கப்பூர், பர்மா போன்ற நாடுகளில் பணிபுரியச் சென்றவர் தொடர்பாடல் நிலையில் துல்லியமாகவே வெளிப்பட்டது. அந்தந்த நாட்டு மொழியிலே தொடர்பாடல் செய்யும் ஆற்றலைப் பெற முன்னர் தமிழிலே தொடர்பாடல் செய்தபோது இப்புதுமையை அவர்கள் உணர்ந்தனர். தமிழகம், ஈழம் என்று முன்னர் பேசப்பட்ட நாடுகளின் பெயர்களே இந்தியா, இலங்கை என்று பேசப்பட்டன. எனவே தமிழரின் இந்த கட்டாயமான புலம்பெயர்வால் தொடர்பாடல் நிலையில் தமிழ் மொழி மாற்றத்தைப் பெற்றது மட்டுமன்றி அரச செல்வாக்குப் பெற்ற ஆங்கில மொழியைத் தொடர்பாடல் மொழியாகக் கொள்ளும் புதுமையானதொரு தோற்றத்தையும் கண்டது. இந்தத் தோற்றம் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்களால் பெரிதும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது.

புலம்பெயர் நாடுகளில் தமிழ்மொழி

இன்று தமிழர்கள் ஏறக்குறைய 30 நாடுகளிலே புலம்பெயர்ந்து வாழுகின்றனர். இப்புலப் பெயர்வு பல்வேறு

காரணங்களால் நடைபெற்றுள்ளது. உயர்கல்விப் பேற்றுக்காகவும், பொருளீட்டலுக்காகவும், உயிர்காப்பதற்காகவும் சென்ற நூற்றாண்டில் தமிழர் தம் தாயகத்தை விட்டுப் புலம்பெயர்ந்து சென்றனர். உயர்கல்விக்காகப் புலம்பெயர்ந்தவர் ஆங்கில மொழி பேசும் நாடுகளுக்கே சென்றனர். பொருளீட்டல் சென்றவர்கள் ஆங்கில மொழி பேசப்படாத நாடுகளுக்கும் சென்றனர். உயிர் காப்பதற்காகப் புலம்பெயர்ந்தவர்களும் இவ்வாறே சென்றனர். இப்புலம்பெயர்வில் ஈழத் தமிழரே பெருந்தொகையினராவர்.

இவ்வாறு வேற்றுமொழி வழங்கும் நாடுகளுக்குச் சென்றவர்களது தாய் மொழி தமிழ் என்ற உணர்வும் அவர்களுடன் சென்றது. மேலும் அவர்கள் புலம்பெயர்ந்து சென்ற நாடுகளில் தமிழரிடையே தமிழைத் தொடர்பாடல் மொழியாகப் பயன்படுத்துவதற்கு எதுவித தடையும் இருக்கவில்லை. ஆனால் ஏதிலியாகப் புலம்பெயர்ந்து சென்ற ஈழத்தமிழர் அந்தந்த நாடுகளில் வதிவிட உரிமை பெற்று பின்னர் குடியரிமை பெற்று நிலையாக வாழ்வு நடத்த வாய்ப்புப் பெற்றபோது தாய்மொழி பற்றிய உணர்வு மாற்றம் பெற்றது. அந்தந்த நாட்டு மொழியிலே கல்வி கற்றுப் பொருளீட்டும் பணிகளை மேற்கொள்ள நேர்ந்தது. இந்த நிலை பண்பாட்டைத் தளர்ச்சியுறச் செய்தது. ஆங்கில மொழி வழங்கும் நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்த தமிழர் தாயகத்திலே பிறமொழியாக அம்மொழியை அறிந்திருந்தமையால் அதனைத் தொடர்பாடல் மொழியாகப் பயன்படுத்தினர். ஆங்கில மொழியை நாட்டு மொழியெனப் பற்றிக்கொண்டனர். தமது தலைமுறை தமிழைக் கற்பதாலும் பேசுவதாலும் பயனில்லை யெனக் கருதினர். மேலைத்தேயப் பண்பாட்டில் முழுமையாக இணைவதற்குத் தாய் மொழியான தமிழ் தடையாக இருக்குமென எண்ணினர்.

எனினும் புலம்பெயர் நாடுகளில் தமிழ் மொழியைப் பேணுவதற்கு எத்தடையும் இருக்கவில்லை. ஆங்கில மொழியை நாட்டு மொழியாகக் கொண்ட நாடுகளும், ஐரோப்பிய மொழிகளை நாட்டு மொழியாகக் கொண்ட நாடுகளும், ஏன் ஏனைய மொழி பேசும் நாடுகளும் இதற்கான எல்லா வாய்ப்புகளையும் வழங்கியுள்ளன. அதனால் கடந்த காலங்களில் புலம்பெயர் நாடுகளில் தமிழ்மொழிக் கற்றலும் கற்பித்தலும் சிறப்பாகவே நடந்தன. தமிழ்மொழி இளைய தலைமுறையினர்க்குப் பயிற்றப்பட்டது. அதற்குப் புகலிட நாடுகளில் பல்கலைக்கழக உயர் கல்விக்கு தமிழ் மொழித் திறனால் பெறும் தகுதிப்பாடும் கணிக்கப்பட்டமையும் ஒரு காரணமாகும். இந்தக் கணிப்பீடு தமிழ்ப் பெற்றோருடைய மனதிலே தமது பிள்ளைகள் தமிழ்மொழியைக் கற்பதால் ஒரு பயன் உண்டு என்ற நிலையை ஏற்படுத்தியது. அதனால் தமிழ் மொழிக் கற்கையும் கற்பித்தலும் தேர்வு என்னும் இலக்கைக் குறியாக வைத்தே நடைபெற்றன. பிறநாட்டுக் குடியரிமை பெற்ற தமிழ்க் குழந்தைகள் தமது தாய் மொழியான தமிழைப் பிற மொழியாகக் கற்கும் நிலையை அடைந்தனர். அவர்களுடைய குடியரிமை நாட்டு மொழியிலே பாடசாலைக் கல்வியைக் கற்றனர். வீட்டிலும் தமிழ் மொழியிலே தொடர்பாடல் செய்வதை விடுத்தனர். இதனால் இன்றைய தமிழர்

தலைமுறையினர் தமிழ் மொழியிலே தமிழரோடு பேசும் ஆற்றல் இழந்தவராக உள்ளனர். எடுத்துக் காட்டாக கனடா நாட்டிலே ஏறக்குறைய மூன்று இலட்சம் தமிழர் வாழ்கிறார்கள். அவர்களின் குழந்தைகளிடையே தமிழ் தொடர்பாடல் மொழியாகப் பயன்படுத்தப்படுவது தமிழர் ஒன்றுசூடும் இடங்களிலும் வீடுகளிலும் அருகியுள்ளது.

தமிழ் தொடர்பாடல் மொழியாகுமா?

இந்நிலையில் எதிர்காலத்தில் தமிழ் ஒரு தொடர்பாடல் மொழியாக அமையும் என்ற எண்ணம் ஏற்படுவது இயற்கையே. எனவே அதுபற்றிச் சில கருத்துகளை முன்வைக்கும் எண்ணம் ஏற்பட்டது. தமிழர் இன்று உலகில் பல நாடுகளில் பரந்து வாழும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த வாய்ப்புத் தமிழர்களுக்கு காலம் தந்த வாய்ப்பு. தமிழராகப் பிறந்ததனால் ஏற்பட்ட நிகழ்வு. தாயக மண்ணிலிருந்து தலைமுறைகளைக் காக்கப் புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர் இந்த வாய்ப்பைப் பெரிதும் பெற்றனர். கால் நூற்றாண்டு கடின உழைப்பால் கனடா நாட்டிலே தமது நிலையான இருப்பைக் குடியரிமை பெற்று உறுதிப்படுத்தியுள்ளனர். இப்போது தமிழ் மொழியைப் பேணுவதற்கு ஒரு நல்லகாலம் அவர்களுக்காகக் காத்துள்ளது என்றே கூறவேண்டும்.

வீட்டு மொழியாகத் தமிழ்மொழியை முன்னிலைப்படுத்த வேண்டும். குழந்தையின் முதல் ஆசிரியர் தயாவார். குழந்தை மழலையாகப் பேசத் தொடங்கும்போது அதை மொழியாற்றலுடையதாகப் பயிற்றுவது தாயின் பொறுப்பு. அதைத் தாய் நிறைவேற்ற வீட்டிலுள்ள அனைவரும் பங்களிப்புச் செய்யவேண்டும். இதனால் குழந்தை வீட்டில் தொடர்பாடல் செய்யும் மொழியாகத் தாய்மொழியை முதலில் பதிவு செய்கிறது. பண்பாட்டு நிலையிலும் தமிழ்மொழியை உள்வாங்கிக் கொள்கிறது. பாடசாலையில் கல்வி கற்கப் போகும்போது நாட்டு மொழியை அறிந்து கற்கத் தொடங்குகிறது. ஆசிரியர்களின் கற்பித்தல் திறனால் அந்த மொழி ஆற்றலையும் பெறுகிறது. அங்கு தொடர்பாடல் செய்ய அப்புதிய மொழியையே பயன்படுத்துகிறது. இருமொழி அறிந்த அக்குழந்தை வீட்டையும் நாட்டையும் மதிக்கும் பண்பட்ட உள்ளத்தைப் பெறுகிறது.

இதே குழந்தை தன்னுடைய பாடசாலைக் கல்வியின் உயர்நிலைக்கும் தமிழ்மொழித் திறன் உதவும் என்ற உண்மையை அறிந்துகொள்ளும்போது தொடர்பாடல் நிலையில் பயன்படுத்திய தமிழ் மொழியை ஒரு கற்கை-நெறியாகத் தொடர விரும்புகிறது. கற்றுப் பயனும் அடைகிறது. இந்தப்பயனை அது பெறுவதற்கு வீட்டுக்கு வெளியே தமிழ் மொழியைக் கற்பிக்கும் பாடசாலையை முழுமையாக நம்பி இருக்கிறது. அங்கு தொடர்பாடல் மொழியாகத் தமிழைப் பயன்படுத்தி தன் இருமொழிப் புலமையை எண்ணிப் பெருமிதம் கொள்கிறது. அந்தப் பெருமிதத்தை ஐரோப்பிய நாடுகளிலே வாழும் இளைய தலைமுறையினர் முகத்தில் நேரடியாகவே காண முடிந்தது.

கனடா நாட்டில் வாழும் தமிழர்கள் தமது தலைமுறையினரை இவ்வாறு பெருமிதம் கொள்ளச் செய்வதற்குக் காலமும்

குழலும் வாய்ப்பாக உள்ளன. பல்லின மக்கள் வாழும் கனடாவில் அவரவர் மொழியையும் பண்பாட்டையும் பேணுவதற்கு எதுவித தடையுமில்லை. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக 'தமிழர் மரபுத் திங்கள்' என ஆண்டில் ஒரு திங்கள் கிடைத்துள்ளது. புலம்பெயர் நாடுகளில் வாழும் தமிழர்களை ஒருங்கிணைய வைப்பதற்கு ஏற்றதொரு வாய்ப்பு இதனைப் பல நாடுகளிலும் வாழும் தமிழர்களோடு தமிழ்மொழியில் தொடர்பாடல் செய்யும் திங்களாகத் திட்டமிடலாம். இளைய தலைமுறை-யினர் வேற்றுநாட்டு மொழியிலே கற்கை - நெறியை மேற்கொள்பவராக இருப்பினும் தமிழ்மொழியிலே தொடர்பாடல் கொள்ளலாம். ஆங்கில மொழியை அறியாத இளந் தலைமுறையினர்க்கு பொதுமொழியாகத் தமிழ் மொழியை அறிமுகம் செய்யலாம். தமிழர்கள் இன்று அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா, பிரிட்டன், கனடா, ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், சுவீடன், நியூசீலாந்து, நெதர்லாந்து, சிங்கப்பூர், மலேசியா, மொறீசியஸ், தென்ஆபிரிக்கா, பிஜித்தீவு போன்ற நாடுகளில் குடியரிமை பெற்று வாழ்கின்றனர். அவர்களின் தாய் மொழி தமிழ் என்ற அடையாளத்தை உணரவைக்கத் தமிழைத் தொடர்பாடல் மொழியாகப் பயன்படுத்தலாம். செய்தித்தாள், இணையம், வானொலி, தொலைக் காட்சி, தமிழ் நூல்கள் எனப் பல்வேறு வடிவில் ஊடகமொழியாக இன்று தமிழ் - மொழியினைப் பலர் பயன்படுத்தினாலும் உரையாடல் தொடர்பு மிகக் குறைவாகவே உள்ளது. இளைய தலைமுறையினரிடையே இதனை வளர்க்க வேண்டும். தொடர்பாடல் நிலையில் இளையோர் தமிழில் உரையாடப் பல்வேறு வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தவேண்டும். கருத்தரங்கம், கவியரங்கம், சொல்லாடல்களம், பட்டி மண்டபம், உரையரங்கம் போன்ற நிகழ்ச்சிகளை அவர்கள் நடத்தவும் பங்குகொள்ளவும் வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

நிறைவாகத் தமிழ் தொடர்பாடல் மொழியாக அமையும் காலத்தைக் காட்டிய முன்னோடிகளாகக் கனடாவில் வாழும் தமிழர் பணியாற்ற வேண்டும். பேச்சுத் தமிழைப் பயிற்றி உலகத் தமிழர் எல்லோரும் உரையாடும் மொழியாகத் தமிழ்மொழியை வளம்படுத்த வேண்டும். புலம்பெயர்ந்த தமிழர் என்ற அடையாளத்தைவிட்டு 'உலகத் தமிழர்' என்ற புதிய நிலையான அடையாளத்தைப் பெறவேண்டும். 'தேமதுரத் தமிழோசை உலகெலாம் பரவும்வகை செய்யவேண்டும்' என்ற பாரதியின் கனவு நனவாகக் காலம் நம்மைக் கைநீட்டி அழைக்கிறது. தமிழ்மொழியை மட்டும்தான் சுமந்து வழிநடைப்பயணம் செய்த தமிழர் தமிழ் மொழியைப் பிறநாட்டு நிலங்களில் விதைக்க வந்தவர்கள். தமிழர் வரலாற்றில் புலம்பெயர்ந்து கரும்பு, இறப்பர், தேயிலைக் காடுகளுக்கு உரமாகிப் போன நம் முன்னோர் தமது தாய் மொழித் தமிழ் விளையும் நிலங்களைக் கண்டு ஆத்ம சாந்தி பெறுவர். உலகம் முழுவதும் பரந்து வாழும் தமிழர் யாவரும் தமிழ் என்னும் தாய் மொழியால் ஒன்றாக இணையும் வரம் பெற்றவர்கள். 'எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும் மங்காத தமிழென்று சங்கே முழங்கு' எனப் பாரதிதாசன் பாடிய வரிகளை விளக்கப் பிறந்தவர்கள் புதிய தலைமுறையினர்.●

பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம்

ஒன்ராறியோ மாகாண கல்வித் திட்டத்தில் முழுநாள் பாலர் வகுப்பு

ஒன்ராறியோ மாகாணக் கல்வி அமைச்சு காலத்துக்குக் காலம் புதிய கல்வித் திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தி கல்வி வளமும் ஆரோக்கியமும் அமையப்பெற்ற மாணவர் சமுதாயத்தை உருவாக்குவதில் முனைப்புடன் செயற்பட்டு வருகின்றது. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக Gifted Program, International Baccaloride program, Top Program, Advance Placement Program, EQAO எனப் பல்வேறு புதிய கல்வித் திட்டங்களை பாலர் வகுப்பு முதல் இரண்டாம் நிலைப் பாடசாலைக் கல்வியை அறிமுகப்படுத்தி, அவற்றில் சாதனைகளையும் கண்டுள்ளது.

இதுவரை காலமும் நடைமுறையிலிருந்த பாலர் வகுப்புப் பற்றி ஆராய்ந்து வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையின்படி, பாலர் பாடசாலைகளில் தரம் 1ற்கு அனுமதி பெற்ற மாணவரில் 27 வீதமானோர் கற்றல், உடல்நலம், பழக்கவழக்கம் ஆகியவற்றில் பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்கினர். அதனால் அவர்களால் கற்றலில் முழுமை அடைய முடியாதிருப்பதோடு, சக மாணவர்களுடன் ஒத்தியங்க முடியாமலும் காணப்பட்டனர்.

இக்குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்யும் வகையில், ஒன்ராறியோ முதல்வரின் விசேட ஆலோசகர் கலாநிதி சாள்ஸ் பாஸ்கல் என்பவர் பாலர் கல்வி தொடர்பாக அறிக்கை ஒன்றை அரசுக்கு 2009இல் சமர்ப்பித்தார். அதனடிப்படையில் பாலர் பாடசாலைகளில் 4 வயது முதல் 5 வயது வரையுள்ள இளமழலை மாணவருக்கு முழுநாள் பாலர் வகுப்பு முறையை (Full-day Kindergarten-FDK) 2010ஆம் ஆண்டிலிருந்து கல்வி அமைச்சு பரிசோதனை முறையில் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது.

இக்கல்வித் திட்டத்துக்கு உதவியாக குயின்ஸ் பல்கலைக்கழகமும் மக்மாஸ்டர் பல்கலைக்கழகமும் அறிவியல் ரீதியாக உதவி வழங்கும் பங்களிப்புகள் செயற்படுகின்றன. இது பற்றி ஒன்ராறியோ கல்வி அமைச்சு ஓர் அறிக்கையையும் வெளியிட்டிருந்தது.

இத்தகு முழுநாள் பாலர் வகுப்பில் பயிலும் மழலைகள் அடுத்த ஆண்டு தரம் ஒன்றுக்கு செல்வதற்குத் தம்மை முழுமையாகத் தயார்படுத்திக் கொள்கின்றனர். 2010ஆம் ஆண்டு முதல் 2012ஆம் ஆண்டுவரை நடத்தப்பட்ட முழுநேர

பாலர் வகுப்பு கற்பித்தலின் பெறுபேறாகப் பின்வரும் மதிப்பீடுகள் பெறப்பட்டுள்ளன:

- முழுநாள் பாலர் வகுப்பு மாணவர் உடல் ஆரோக்கியமும் நல்லொழுக்கமும் கொண்டவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.
- சமூக ரீதியான அறிவினைப் பெறுவதிலுள்ள தடைகளிலிருந்து அவர்கள் வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறார்கள்.
- மொழியறிவைப் பெறுவதிலுள்ள தடைகளிலிருந்து அவர்கள் விடுபட்டிருக்கிறார்கள்.
- தொடர்பாடல் திறன் மற்றும் பொதுஅறிவு என்பவற்றிலும் அவர்கள் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறார்கள் - எனப் பல விடயங்களை அவ்வறிக்கை குறிப்பிடுகின்றது.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட முழுநாள் பாலர் கல்வி மதிப்பீட்டில் ஒன்ராறியோவிலுள்ள ஒட்டாவா, ரொறன்ரோ, சட்பரி, லண்டன், தண்டர்பே, பறி ஆகிய ஆறு கல்விப் பிராந்தியங்களின் 18 பாடசாலைச் சபைகளிலிருந்து 125 பாடசாலைகள் பங்கு கொண்டன என்பதும் கவனிக்கத்தக்கதாகும். 2010ஆம் ஆண்டு முதலாக ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் எவ்வளவு தொகையான மழலைகள் இக்கல்வியைப் பெற்றனர் என்பதைப் பின்வரும் அட்டவணை விளக்குகிறது.

முழுநாள் பாலர் வகுப்பு புதிய பாடசாலைகளில் அறிமுகப்படுத்தப்படுதல் மாணவர் எண்ணிக்கை வீதம்

2010	35,000	15 வீதம்
2011	50,000	20 வீதம்
2012	122,000	49 வீதம்
2013	184,000	75 வீதம்
2014	265,000	100 வீதம்

ஆரம்ப அடிப்படைக் கல்வியை இளமழலைகளுக்கு வழங்கும் இப்புதிய கல்வித் திட்டம், அதில் பயின்ற மழலைகள், பாலர் வகுப்பு தரம் 1 இல் வெற்றிகரமாகச் செயற்படுவதற்கு உதவியாக அமைவதோடு, ஆக்கபூர்வமான - வெற்றிகரமான எதிர்காலத்திற்கும், வளமான சமுதாயத்தை உருவாக்கவும் பயனளிக்கும் எனவும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இந்த

முழுநாள் பாலர் பாடசாலைக் கல்வியின் பெறுபேறு பற்றிய ஆய்வினை மக்மாஸ்தர், குயின்ஸ் ஆகிய இரு பல்கலைக்கழகங்களும் 125 பாடசாலைகளை மையமாகக்கொண்டு, அப்பாடசாலைகளின் மாணவர், பெற்றோர், ஆசிரியர், உத்தியோகத்தர், சமூகத்தினர் ஆகியோரிடமிருந்து பெறப்பட்ட தரவுகளின் அடிப்படையில் ஆராய்ந்து முழுமையான அறிக்கை ஒன்றினை 2013 இலையுதிர் காலத்தில் வெளியிட்டிருந்தனர்.

அவ்வறிக்கையைக் கல்வி அமைச்சின் <http://www.edu.gov.on.ca> என்ற இணையத்தளத்திற்குச் சென்று முழுமையாக அறிந்து கொள்வது பயனுடையதாகும். ஒன்றாறியோவில் உள்ளவர்கள் 1.800.387.5514 என்ற தொலைபேசி இலக்கத்தினூடாக அனைத்துத் தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஒன்றாறியோ கல்வி அமைச்சு இக்கல்வித்திட்டத்திற்கு இதுவரை 1.5 பில்லியன் நிதி ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது. ஒன்றாறியோவின் கல்வி வரலாற்றில் இச்சிறப்புக் கல்வித் திட்டத்துக்கே இத்தகைய பெருந்தொகை நிதி முதலீடு செய்யப்பட்டுள்ளது எனக் கூறப்படுகிறது.

இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டின் மூலம் இம்மாணவர்களுக்கான மேலதிகமாக 3,500 புதிய வகுப்புகள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கல்வித்திட்டத்தில் 2014-2015 ஆண்டுகளில் அரை பில்லியன் மழலைகள் பயனடைவர் எனவும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இம்முழுநாள் பாலர் பாடசாலைக் கல்வித் திட்டத்தில் 04 வயதுக்கும் 05 வயதுக்கும் இடைப்பட்ட மாணவர் கல்வி பயில்கின்றனர். ஒன்றாறியோ மாகாணத்திலுள்ள சுமார் 2600 பாடசாலைகளில் 180,000 க்கும் மேற்பட்ட மழலைகள் இந்த முழுநாள் வகுப்புகளில் பயில்வர் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

2014ஆம் ஆண்டில் ஒன்றாறியோவிலுள்ள அனைத்துப் பாலர் பாடசாலைகளிலும் இத்திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதற்காகப் புதிதாக 3,800 ஆசிரியர்களை நியமித்தும், 20,000 இளம் குழந்தைப் பருவக் கல்வியாளர்களின் (Early Childhood Educator) உதவியுடனும் இத்திட்டத்தை கல்வி அமைச்சு செயற்படுத்தி வருகின்றது.

இம்முழுநாள் பாலர் பாடசாலைக் கல்வித் திட்டத்தின் மூலம் மழலைகள் பின்வரும் நன்மைகளை அடைவர் என அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது:

மழலைகளின் ஆரம்பக் கல்விப் பயணத்தில் வலுவான அடித்தளம் தொடக்கமாக அமைத்துக் கொடுக்கப்படுகிறது.

விளையாட்டுச் சூழலுடன் அமைந்த கல்வி வழங்கப்படுகின்றது

தரம் - 1க்குச் செல்லும்போது அதற்குரிய அனைத்துத் துறைகளிலும் இம்மழலைகள் தயார் நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

பாடசாலையில் மாணவர் தம் எதிர்பார்ப்புகளில் மேன்மை அடையவும், பாடசாலைக்கு அப்பால் அவர்களது வாழ்வில் சாதனைகள் பெறவும் உதவுகிறது.

மொழியின் தரம், மொழியறிவைப் பெறுவதில் ஏற்படும் பயம், தொடர்பாடல் திறன், மற்றும் பொது அறிவுபெறல் என்பவற்றின்போது ஏற்படும் பய உணர்வுகள் இம்மாணவர்களிடம் குறைந்து காணப்படுதலும் அறியப்பட்டுள்ளது.

இம்மழலைகள் விளையாட்டை மையமாகக் கொண்ட கற்றல் மூலமாக பிரச்சனைகளைத் தீர்த்தல், மொழிஆளுமை, எண்திறன்கள் ஆகியவற்றில் நல்ல அனுபவங்களைப் பெறுகின்றனர்.

சமூகம், உடல்நலம், உணர்ச்சி நிலைகள் என்பன சார்ந்த அறிவையும் அனுபவங்களையும் பெற்றுக் கொள்கின்றனர்.

முழுநாள் பாலர் வகுப்புகளுக்குச் சென்ற மாணவரையும் அவ்வகுப்புகளுக்குச் செல்லாத மாணவரையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து இருபிரிவினருக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாடுகளும் இம்மதிப்பீட்டில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

முழுநாள் பாலர் கல்வித் திட்டத்தின் மூலம் வேலைக்குச் செல்லும் பெற்றோர் பெரிதும் நன்மை பெறக்கூடிய வாய்ப்புகள் உள்ளன. அரைநாள் பாலர் வகுப்பின் காரணமாகப் பெற்றோர் வேலைக்குச் செல்ல முடியாத நிலை உள்ளமையை அனைவரும் அறிவர்.

அத்தகைய சூழ்நிலையில் வேலைக்குச் செல்லும் பெற்றோர் ஆண்டுதோறும் பிள்ளைப் பராமரிப்பு நிலையங்களுக்கு 6,500 டாலர் செலுத்த வேண்டியவர்களாக உள்ளனர். ஆனால் முழுநாள் பாலர் வகுப்புத் திட்டத்தின் மூலம் பெற்றோர் ஆண்டு தோறும் 6,500 டாலர்களைச் சேமிக்கக் கூடிய வாய்ப்புள்ளது எனவும் அவ்வறிக்கை குறிப்பிடுகின்றது. கல்வி அமைச்சர் லிஸ் சண்டல்ஸ் இக்கல்வித் திட்டம் பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தல் நோக்கத்தக்கது:

“முழுநாள் பாலர் வகுப்புத் திட்டம் வெற்றி கண்டுள்ள - மையையிட்டு நாம் பெருமை அடைகின்றோம். உறுதியான ஆரம்பக் கல்வியைப் பாடசாலையிலும் அவர்களது வாழ்க்கையிலும் அளிக்கின்றோம் என்பதை முழுநாள் பாலர் பாடசாலைத் திட்டச் செயற்பாடுகளிலிருந்து அறியப்பட்ட புதிய விடயங்கள் சான்றுபடுத்துகின்றன.

முழுநாள் பாலர் வகுப்புத் திட்டம் பிள்ளைகளைப் பராமரித்து, அவர்களது கல்விக்கு உதவத்தக்க வகையில் அறிவுரைகளையும் பயிற்சியையும் பாடசாலை ஆலோசகர் மூலமாகப் பெற்றோர் பெற்றுக்கொள்ளுதல் பயனுடையது. தாயானவள் கருவுற்ற நாள் முதல் அது பிறந்து, வளர்ந்து பெரிய ஆளாகும் காலம்வரை பல்வேறு வழிகளில் தன் பிள்ளைக்கு உதவி செய்து வருகிறாள். பிள்ளையின் நலனுக்காக எத்தனையோ தியாகங்களை மேற்கொள்கிறாள். பெற்றோரே

தம் பிள்ளையின் முக்கியமான முதலாவது ஆசிரியர் ஆவர் என்பதைப் பெற்றோர் அனைவரும் நினைவிற் கொள்ள வேண்டும்.”

ஒரு குழந்தை பிறந்தது முதலாக மூன்றரை ஆண்டுகள் வீட்டில் பெற்றோருடன் இருந்து வளர்கிறது. பிள்ளை முதன் முதலாக ஆரம்பப் பாடசாலைக்குச் (Junior Kindergarten) செல்லத் தொடங்குதல், பிள்ளையின் வளர்ச்சிப் பாதையில் மிக முக்கியமான காலகட்டமாகும்.

பிள்ளையின் தேவைகள் எவை? அவர்களைப் பாடசாலையில் புதிய வகுப்பறைச் சூழலில் எவ்வாறு மகிழ்ச்சியாக வைத்திருந்து கல்வி கற்பிக்க வேண்டும் என்ற விசேட பயிற்சிகளை பாலர் வகுப்பு ஆசிரியர்கள் பெற்றுள்ளனர்.

அத்தகைய பயிற்சிகளைப் பெற்றுள்ள ஆசிரியர்கள் முதன் முதலாக வகுப்புக்கு வரும் இளமழலைகளை வரவேற்று, அவர்களுக்கான கல்வியைத் தொடங்குகிறார்கள்.

வீட்டிலே பெற்றோர் தம் பிள்ளையின் தேவைகளை அறிந்து ஆடைகள், உணவு வகைகள், விளையாட்டுப் பொருட்கள் என்பனவற்றைத் தெரிவு செய்து கொடுக்கின்றனர் அது போன்று, வகுப்பறையிலும் பிள்ளைகளின் தேவைகளை வகுப்பாசிரியர் நன்குணர்ந்து அவற்றைப் பூர்த்தி செய்கிறார். பிள்ளைக்கு எத்தகைய கல்வி போதிக்கப்பட வேண்டும், எவ்வாறான விளையாட்டுப் பொருட்களைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பனவற்றை ஆசிரியர் தீர்மானித்துச் செயற்படுகிறார்.

எல்லோருடனும் அன்பாகப் பழகவும், மற்ற மாணவருடன் உணவு பகிர்ந்து உண்ணவும், சேர்ந்து விளையாடவும் தக்கவகையிலான பயிற்சிகளைப் பிள்ளைகளுக்கு வீட்டிலே ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

சிலர் தம் பிள்ளைகளைப் பிற பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து விளையாட அனுமதிப்பதில்லை. அத்தகைய பிள்ளைகள் பாலர் பாடசாலைக்குச் சென்றதும் ஏனைய பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து விளையாடத் தயங்கும் நிலை ஏற்படுகிறது.

அந்நிலமையானது, அப்பிள்ளையின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு இடையூறாக அமைகின்றது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்குச் சமூக இசைவாக்கம் இல்லாத நிலை காணப்படுகிறது.

பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளை, சமூக நிறுவனங்கள், கோயில்கள், கடைவீதிகள் கலை நிகழ்ச்சிகள், நூலகத்தில் இடம்பெறும் கதைகூறல் நிகழ்ச்சிகள், பொது விளையாட்டிடங்கள் முதலியவற்றுக்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். அங்கு வருகை தரும் பல்வகைப்பட்ட மக்களைப் பற்றி அவர்களுக்கு விளக்கிக் கூறுதல் மிகவும் இன்றியமையாதது.

அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் புதிய சூழல்களில், புதிய மனிதர்களை இம்மழலைகள் காண்கின்றனர். பிறரைக் கண்டு வெருளும் நிலை, அவர்களுடன் பழக வெட்கப்படும் நிலை என்பன அவர்களிடமிருந்து அகல வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் முதன்முதலாகப் பாடசாலைச் சூழலில் புதிய மாணவர்களுடன் சேர்ந்து ஒரே வகுப்பறையில் உற்சாகமாகச் செயற்படுவதற்கு வாய்ப்பாக அமைகிறது எனக் கல்வி உளவியலாளர் குறிப்பிடுதலைப் பெற்றோர் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

இப்புதிய கல்வித்திட்டத்தின் மூலம் 4-5 வயதுடைய இளம்மழலைகள் பல்வேறு அனுபவங்களைப் பெறுகின்றனர். வகுப்பில் இம்மழலைகளுடன் ஆசிரியரும் பாலர்நிலை கல்வி உதவியாளரும் நாள் முழுவதும் உடனிருந்து செயற்படுவதால் இம் மழலைகளுக்கு உற்சாகமும் கற்றலில் ஆர்வமும் ஏற்பட வாய்ப்பாகின்றன.

முழுநாள் பாலர் வகுப்புத் திட்டக் கல்வியானது முற்றிலும் இலவசமானது. அத்துடன் பெற்றோரின் விருப்பத்துக்கும் உரியதாகும். பெற்றோர் விரும்பினால் தம் பிள்ளையை இவ்வகுப்புக்களிற் சேர்க்கலாம். அல்லது சேர்க்காது விடலாம். ஆனால் கல்வியாளர்களின் ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் முழுநாள் பாலர் வகுப்பில் மழலைகள் பல்வேறு நன்மைகள் பெறுவர் என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வகுப்புக்களின் வழக்கமான நேரத்திற்கு முன்னரும், வகுப்பு நேரத்திற்குப் பின்னரும் பெற்றோர் தாம் விரும்பும் ஒன்றிணைந்த திட்டங்களில் (Integrated Programs) பிள்ளைகளைச் சேர்த்துவிடும் வாய்ப்புகளும் உள்ளன. இவற்றுக்கு நியாயமான கட்டணம் செலுத்த வேண்டியிருக்கும். அத்துடன் தகுதியான மாணவருக்கு மாணியங்களும் கிடைக்க வாய்ப்புண்டு.

முழுநாள் பாலர் வகுப்புக்குத் தம் பிள்ளையை அனுப்புவதற்கு முன்பாக அவரை அதற்கேற்பத் தயார்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு பெற்றோருடையது. அதற்குரிய வழிகாட்டல்கள், மூலவளங்கள் நிறையவே உள்ளன.

தத்தமக்குரிய உள்ளூர் பாடசாலை, பாடசாலை கல்விச் சபை, மாநகரசபை அலுவலர் முதலானோரை அணுகி இதுபற்றி விசாரித்து, வேண்டிய தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். பிள்ளை வகுப்பில் சேர்க்கப்பட்ட பின்னர், வீட்டில் பிள்ளைக்கு எவ்வாறு உதவலாம் என்பதை வகுப்பு ஆசிரியரிடம் கேட்டறிந்து கொள்ளலாம்.

தினமும் வகுப்பிலே என்ன நடந்தது என அறிந்து அவைபற்றி வீட்டிலும் உரையாடலாம். இக்கல்வித்திட்டம் பற்றி நடைபெறும் தகவல் கருத்தரங்குகளுக்குத் தவறாமல் சமூகம் அளித்துத் தகவல்களைப் பெறுதல் மூலம் பிள்ளையின் கல்விக்குப் பெற்றோர் முழுமையான பங்களிப்பு நல்கலாம்.●

கலாநிதி எஸ். சிவநாயகமூர்த்தி

கனடாவில் தமிழ் கற்பித்தல் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகள்

புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் தம் பிள்ளைகளுக்குத் தம் தாய் மொழியாம் தமிழைக் கற்கச் செய்யவேண்டியது முக்கியமானதும் இன்றியமையாததுமாகும். நம்பிள்ளைகள் தமிழைக் கற்காவிட்டால் எதிர் காலத்தில் தமிழைப் பேசமுடியாதவர்களாக, தமிழைக் கேட்டும் விளங்க முடியாதவர்களாக வாழ வேண்டியதுடன் அவர்களின் தமிழர் என்ற அடையாளமேயில்லாது போகலாம். கல்தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தில் தோன்றிய நம் தீந்தமிழாம் செம்மொழியைப் பேசமுடியாதவர்களாக விளங்கமுடியாதவர்களாக வாழ்வதில் என்ன பெருமையை அடைய முடியும். எம்மொழியில் இல்லாததொன்றையும் வேற்று மொழிகளில் பெற்றுவிடமுடியாது. இதை வேற்று மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்ற பல அறிஞர்களே கூறியுள்ளனர். கனடாவில் வாழும் எம் குழந்தைகள் தமது கல்வியை ஆங்கிலத்தில் அன்றேல் பிரஞ்சு மொழியில்தான் கற்கவேண்டும். ஏனெனில் அவைதான் கனடாவின் தேசிய மொழிகளும், கற்கை மொழிகளுமாகும். ஆனால், நம் தாய்மொழியாம் தமிழை இரண்டாவது மொழியாகக் கற்பதில் எம் மாணவர்களுக்கு எந்தப் பின்னடைவும் ஏற்படமாட்டாது.

பல பெற்றோர்கள் தமிழைத் தங்கள் பிள்ளைகள் படிப்பதால் என்ன பயனென்று கருதக்கூடும். தாய் மொழியைக் கற்பது தொழிலுக்காக மட்டுமல்ல அது எமது உரிமையும் கடமையுமாகும். தாயகத்திலே தமிழ் மொழியைக் கற்றவர்கள் எல்லோரும் தொழிலுக்காக மட்டும் கற்கவில்லை. அது பிள்ளைகளின் அறிவையும் வாழத்தற்கு வேண்டிய பண்புகளையும் வளர்த்தது. இங்கு இன்று குறைந்தளவிலான பெற்றோர்களே தங்கள் பிள்ளைகள் தமிழைக் கற்க வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்து பிள்ளைகள் தமிழைக் கற்பதற்கான ஊக்கத்தை அளித்து வருகிறார்கள்.

இன்று கனடாவில் தமிழ் மொழியைக் கற்பதற்கு கனடா அரசாங்கமே பல வசதிகளையும் சலுகைகளையும் அளித்து வருகிறது. பல பாடசாலைகளில் ஒரு கிழமையில் குறிப்பிட்ட நாட்களில் மூன்று மணித்தியாலங்களுக்கு தமிழ் மொழியைக் கற்பதற்கான வசதிகளையும் அதைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கான வேதனத்தையும் அரசாங்கமே அளித்து வருகிறது. அதைவிடச் சில ஆரம்ப பாடசாலைகளில் நாளாந்தம் தமிழை ஒரு பாடமாகக் கற்கக்கூடிய வசதிகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளது. இவற்றைவிடத் தமிழைக் கற்பிப்பதற்கான சில தனியார் அமைப்புக்களும் உள்ளன.

அவ்வாறு தமிழைக் கற்க வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தோடு வரும் பிள்ளைகளும், பல்கலைக் கழகங்களுக்குச் செல்வதற்கான திறமைச் சித்திகளில் ஒன்றைப் பெறலாமென்ற எண்ணத்தோடு தமிழைக் கற்கவரும் மாணவர்களும் பாடசாலைகளுக்கு வந்து தமிழைக் கற்கத் தொடங்கியபின் ஆர்வம் குறைந்தவர்களாகவும் இடையில் தமிழைக் கற்பதில் விருப்பங்காட்டாமலும் இருப்பதோடு சிலர் தமிழ் கற்பதை இடையில் நிறுத்தி விடுகிறார்கள் என்றும் கூறப்படுகிறது. இதற்கான காரணங்களை ஆராயாது பிள்ளைகள் தமிழ் படிக்க வருகிறார்களில்லை, பெற்றோர்கள் பிள்ளைகள் தமிழ் படிக்க ஊக்கமளிக்கிறார்களில்லையென்று குறை கூறிக் கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை. இதற்கான காரணங்களை ஆராய்ந்து அவற்றை நிவர்த்தி செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியது பெற்றோரினதும் ஆசிரியர்களினதும் கடமையாகும்.

அதற்கான காரணங்களை ஆராயுமிடத்து பின்வரும் விடயங்களில் நாம் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். அவையாவன:

கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களின் அணுகுமுறை, கையாளப்படும் கற்பித்தல் முறைகள், கற்பிக்க உபயோகிக்கப்படும் நூல்கள், பாடசாலைகளில் உள்ள வளங்களைப் பாவிக்கமுடியாத நிலை.

முதலாவது, ஆசிரியர்களின் அணுகுமுறையைப் பற்றிப் பரர்ப்போமாயின் ஓர் ஆசிரியரின் பேச்சு, செயற்பாடுகள் மூலம் மாணவர்களுக்கு அவ்வாசிரியர் மேலும் அவர் கற்பிக்கும் பாடத்தின் மேலும் விருப்பமும் ஆர்வமும் ஏற்படச் செய்தல் வேண்டும். இதை நாம் அனுபவ மூலமாகவே உணர்ந்துள்ளோம். இது ஒவ்வொரு மாணவனுக்கும் ஏற்படுகின்ற ஒரு இயல்பு. எல்லா மாணவர்களும் கற்றலில் ஒரே தன்மையினராக இருப்பார்களென எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆகவே அவர்களுக்கேற்ற அணுகுமுறைகளைக் கையாள்வதன் மூலம் அவர்கள் அப்பாடத்தை விரும்பிக் கற்பதற்கான ஆர்வத்தை ஏற்படச் செய்தல் வேண்டும். அடுத்து கற்பிக்கும் முறைகள் மிகவும் முக்கியமானவை. ஒரு ஆசிரியருக்கு பாடத்திலுள்ள அதிதிறமையைக் காட்டிலும் அவர் அதை மாணவர்களுக்கு கற்பிக்கும் முறையால்தான் மாணவர்கள் அப்பாடங்களில் போதிய விளக்கத்தையும், திறமையையும் அடைய முடியும். குறிப்பிட்ட பாடங்களில் அதிதிறமையுடைய ஆசிரியர்களைவிட பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் அப்பாடங்களைத் திறமையாகக் கற்பிக்கக்

சூடியவர்களாகவும் மாணவர்கள் அப்பாடங்களில் திறமையாகச் சித்திகளைப் பெறக்கூடியவர்களாகவிருப்பதையும் நாம் காண்கிறோம். இதற்குப் புறநடையாகச் சிலர் இருக்கலாம். அதனால்தான் பட்டதாரி ஆசிரியர்களாகவிருந்தாலென்ன, சாதாரண ஆசிரியர்களாகவிருந்தாலென்ன அவர்களுக்கு கற்பித்தலுக்கான பயிற்சிகள் முக்கியமாகும். இன்று கனடாவிலே தமிழ் மொழியைக் கற்பிப்பதற்கு தமிழ் தெரிந்தால் போதும், அவர் தமிழ் படிப்பிக்கலாம் என்ற எண்ணம் சில பாடசாலைகளிலும் சரி, சில தனியார் கல்வி நிலையங்களிலும் காணப்படுகிறது. இதனால் கற்கச் செல்லும் மாணவர்கள் தமிழ் கற்பதில் பின்னடைவைப் பெறுவதோடு, சில மாணவர்கள் இடையிலேயே நின்று விடுகிறார்கள். இன்று கனடாவில் படிக்கும் மாணவர்களில் பெரும்பாலானோர் இங்கு பிறந்து வளர்ந்து ஆங்கிலத்திலேயே கற்று வருபவர்கள். அவர்களுக்குக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு ஓரளவாவது ஆங்கிலம் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அவ்வாறில்லாவிட்டால் மாணவர்களுடன் கலந்துரையாடிக் கற்பிப்பதில் ஆசிரியர்களுக்குச் சிரமமேற்படும். ஆசிரியர்கள் தங்களைத் தயார்படுத்திக் கொள்வதோடு தொடர்ந்து கற்று புதியனவற்றைத் தமது கற்பித்தல் முறைகளில் கையாளவும் வேண்டும்

அடுத்து, நாம் கனடாவில் தமிழ் கற்பிக்க ஒரு தரமான மாணவர்கள் கற்கக் கூடிய முறையில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட பொதுவான நூல்கள் இடம் பெறவில்லையென்றே கூறலாம். இங்கு கல்விச் சபைகளாலும், ஆசிரியர் குழாத்தினாலும், தனிப்பட்டவர்களாலும் தமிழ் கற்பதற்கான பல நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொருவரும் தமது நூல்களை சிறந்ததெனவும் கருதுகிறார்கள். இவர்களின் முயற்சிகளும் செயற்பாடுகளும் பாராட்டத்தக்கவை. இந்நூல்களை எவ்வாறு கற்பிக்க வேண்டும் என்ற பயிற்சிகளையும் ஆசிரியர்கள் பெறவேண்டும். ஆனால் இதுவரை எல்லா ஆசிரியர்களாலும் கையாளக்கூடிய பொதுவான நூல் ஆக்கம் பெறவில்லை - யென்றே கருத வேண்டியுள்ளது. இங்கு முக்கிய பிரச்சனைகளில் ஒன்றாகவுள்ளது. மாணவர்களை எழுதச் செய்வதில் பலமுறைகளைக் கையாளுகிறார்கள். இலகுபடுத்தி எழுத்துகளைக் கூறுபோட்டு எழுத கற்பிக்கும் முறை மாணவரிடத்தே எழுத்துப் பற்றிய முழுமையான வடிவத்தை ஏற்படுத்த மாட்டாது என்பதே எனது கருத்து. யானும் தாயகத்திலும், கனடாவிலும் தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியவன் என்றமுறையில் கூறுகிறேன். ஏன் எழுத்துக்களை கோடென்றும் சுழி என்றும் பிரித்துக் கற்பிக்க வேண்டும். தமிழில் உயிர் எழுத்துகள் பன்னிரெண்டையும், மெய்யெழுத்துகள் பதினெட்டையும் எழுதக் கற்றுக் கொண்டாலே ஏனைய எழுத்துகளை இலகுவாக மாணவர்கள் கற்று விடுவார்கள். உயிர் எழுத்துகளுக்கும் மெய் எழுத்துக்களுக்கும் உள்ள ஒலி, அளபடை வேறுபாடுகளைக் கண்டறிந்து கொள்ளவும், உயிர் மெய் எழுத்துகளின் வடிவமைப்பையும் அறிந்து கொண்டால் தமிழை இலகுவாகக் கற்றுவிடலாம் என்பது மாணவர்களுக்கு உணர்த்தப்பட வேண்டும்.

கனடாவில் ஆங்கில மொழியாகவிருந்தாலென்ன வேறு எந்த மொழியாகவிருந்தாலென்ன இரண்டாம் மொழியாகப் கற்பிப்பதற்கு எழுத்தைப் பிரித்து எழுதப் பழக்கும் முறை இல்லையென்றே கூறலாம். பிள்ளைகள் எழுத்துகளை முழுமையாக எழுதிப் பழகுவதால்தான் அவனிடத்தே

எழுத்துகள் பற்றிய ஆளுமையும் இதுபற்றிய வடிவமும் அவன் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்துவிடும். இதுபற்றி பேராசிரியர் மனோன்மணி சண்முகதாஸ் அவர்கள் சிறப்பாகக் கூறியுள்ளார். சிலர் எழுத்துகளைப் பிரித்து எழுதினால்தான் மாணவர்கள் இலகுவாக எழுதக் கற்றுக் கொள்வார்களென்று கூறுகிறார்கள். இது ஆசிரியர்களுக்கு இலகுவானதாக இருந்தாலும் மாணவர்களுக்கு ஓர் எழுத்தின் வடிவத்தைக் கற்பதற்குக் காலதாமதத்தையும் விளக்கக் குறைவையும் ஏற்படுத்தலாம். தாயகத்தில் தமிழை ஆரம்பிக்கும் பிள்ளைகள் எழுத்துகளை முழுமையாக எழுதியே கற்கிறார்கள். இங்கும் தமிழைக் கற்க வரும் மாணவர்கள் வெவ்வேறு வயதினராகவிருந்தாலும் தமிழ் எழுத்துகளை ஆரம்பத்திலிருந்தே எழுதப் போகிறார்கள். உதாரணமாக, சீன மக்களின் எழுத்துகளை நாம் பார்த்தால் எழுதுவது கஷ்டம் போலத் தெரிகிறது. ஆனால் அவற்றை அப்பிள்ளைகள் இலகுவாக எழுதப் பழகி விடுகிறார்கள். ஆகவே அது சிரமமாயிருக்க மாட்டாது.

பாடசாலைகளிலுள்ள வசதிகளை எடுத்துப் பார்ப்போமானால் பாடசாலைக்குப் பாடசாலைகள் வித்தியாசப்படுகின்றன. சில பாடசாலைகளில் தமிழ் வகுப்புக்கள் மாலை வேளைகளிலோ, ஓய்வு நாட்களிலோதான் அதிகமாக நடைபெறுகிறது. மாணவர்கள் நாள் முழுதும் வகுப்பறைகளிலிருந்து விட்டுப் பின்னர் தொடர்ந்து மாலையிலும் வகுப்பறைகளில் அமர வேண்டிய கட்டாயத்திற்குள்ளாகிறார்கள். இதனால் மாணவர்கள் களைப்படைந்து பாடத்தில் அக்கறை செலுத்தாதுமிருக்கலாம். இவர்களுக்கான வசதிகளும் அனேக பாடசாலைகளில் மட்டுப்படுத்தப்பட்டனவாகவே - யுள்ளன. சில தேவையான உபகரணங்களும் எல்லாப் பாடசாலைகளிலும் வழங்கப்படுவதுமில்லை. நவீன தொழில்நுட்பம் சார்ந்த கற்றல், கற்பித்தல் முறைகளுக்கு உள்ள வளங்களைச் சில பாடசாலைகளில் தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்த முடியாமையும் உள்ளது.

பெற்றோரைப் பொறுத்தமட்டில் தங்கள் வேலைப்பளு காரணமாக பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ்ப் பாடங்களில் உதவமுடியாமை, பிள்ளைகளைத் தமிழ் வகுப்புகளுக்கு ஒழுங்காக அனுப்பாமை, நீச்சல், இசை, நடனம், கராட்டி போன்ற வகுப்புகளுக்குப் பிள்ளைகளை அழைத்துச் செல்வதில் காட்டும் அக்கறைபோல் தமிழ் வகுப்புகளுக்கு மாணவரை அழைத்துச் செல்வதில் ஆர்வம் காட்டாமை போன்ற காரணங்களாலும், வீட்டுப்பாடங்களை ஒழுங்காக மாணவர்கள் செய்யாது விடுவதினாலும் தமிழ் மொழியைக் கற்பதில் பிள்ளைகள் பின்னடைவைப் பெறுகிறார்கள். அத்துடன் சில மாணவர்கள் தமிழ் கற்பதில் ஏனோதானோ என்ற மனப்பான்மையுடன் பெற்றோரின் நெருக்குதலுக்காகச் செல்வதையும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

இவ்வாறான பல பிரச்சனைகளை மாணவர்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இவற்றின் காரணமாகச் சில மாணவர்கள் தமிழ்மொழியைக் கற்பதில் ஆர்வம் காட்டாமலும், தொடர்ந்து கற்காமலும், இடையில் விலகியும் விடுகிறார்கள். ஆகவே இவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை ஆசிரியர்களும், பெற்றோர்களும், நிர்வாகத்தினரும் எடுப்பது நம் தாய் மொழியாம் தமிழ் மொழியைக் கற்பதற்கு மாணவர்களுக்கு விருப்பையும் ஆர்வத்தையும் மேலும் ஏற்படுத்தக் கூடியதாக அமையும்.●

வயிரமுத்து திவ்வியராஜன்

புலம்பெயர் தமிழ்க் கல்வியூட்டலில் பேச்சுத் தமிழ்

உலகில் 6000 முதல் 7000 மொழிகள்வரை இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. பல மொழிகள் அழிந்திருக்கின்றன. பல மொழிகள் புதிதாக உருவாகி இருக்கின்றன. தொடர்ந்து வாழுகின்ற தொன்மையான மொழிகளில் தமிழும் ஒன்று என்பதில் தமிழர்கள் ஆகிய நாம் பெருமைப்படலாம். தொகை ரீதியில் மன்டரின் (Mandarin - 955 மில்லியன் மக்கள்) முதலாம் இடத்தையும், ஸ்பானிஸ் (Spanish - 470 மில்லியன் மக்கள்) இரண்டாம் இடத்தையும், ஆங்கிலம் (English - 360 மில்லியன் மக்கள்) மூன்றாம் இடத்தையும் இந்தவகையில் தமிழ் 20வது இடத்துக்குள்ளும் வருகின்றன. உலகில் ஒரு வீதமான மக்கள் தமிழ் பேசுகின்றனர். செம்மொழிகளுள் ஒன்றாக தமிழ் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பதும் தமிழுக்குப் பெருமை சேர்ப்பது.

காலனித்துவக் காலங்களில் தமிழர்கள் பல்வேறு நாடுகளிலும் குடியேற்றப்பட்டனர். தொடர்ந்து தொழில் ரீதியாகவும், வர்த்தக நோக்கங்களுக்காகவும் தமிழர் பல்வேறு நாடுகளிலும் குடியேறினர். சிரீலங்காவில் 1977இன் பின்னர் இனப்பிரச்சனைகளும் இனப்படுகொலைகளும் அதிகரித்ததைத் தொடர்ந்து ஈழத்தமிழர் உலகெங்கும் அகதிக் கோரிக்கை - யுடன் அதிகளவில் குடியேறத் தொடங்கினர். இன்று உலகம் முழுவதும் ஏறக்குறைய 50 நாடுகளுக்குக் குறையாமல் தமிழர்கள் பரந்து வாழுகின்றனர். கிடைக்கும் தகவல்களின் அடிப்படையில் தமிழர்கள் அதிகமாக வாழும் பத்து நாடுகளை பின்வருமாறு அடையாளப்படுத்தலாம்.

நாடு	சனத்தொகை
இந்தியா	60 800 000
சிறிலங்கா	3 500 000
மலேசியா	1 400 000
கனடா	350 000
ஐக்கியராச்சியம்	300 000
தென்னாபிரிக்கா	300 000
சிங்கப்பூர்	200 000
பிரான்ஸ்	150 000
றியூனியன்	125 000

தமிழர் எனும் இனத்துவ அடையாளத்துக்கு அடிப்படையாக இருப்பது மொழியே. மொழியை இழந்து போனால் தமிழர் தமது இனத்துவ அடையாளத்தை இலகுவில் இழந்து போவார்கள். சமூக இயக்கத்துக்கு ஆதாரமாக இருக்கும் மொழி என்பது பண்பாட்டு ஊடகமாகவும் விளங்குவதால் மொழியை இழந்துபோவது மொழி சார்ந்த பண்பாட்டையும்

இழந்து போவதாகும். இதனால் தமிழர்தம் உன்னதமான பாரம்பரியங்களை, விழுமியங்களை, வரலாற்றை நாம் காலப்போக்கில் இழந்துபோக நேரிடும். அதனால் நாம் அடுத்த சந்ததிக்கு கையளிப்பது என்பதில் மொழியும் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது.

தமிழர்தம் பூர்வீகத் தாயகங்களிலிருந்து தமிழ் முற்றாக அழிந்துவிடாது எனும் கருத்து இருந்தாலும் தமிழர் அண்மையில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஐரோப்பிய நாடுகள் ஆஸ்திரேலியா, அமெரிக்கா, கனடா ஆகிய நாடுகளில் தமிழ் அடுத்தடுத்த சந்ததிகளுக்கும் நின்று நிலைக்குமா என்பது கேள்விக்குரியதாகவே இருக்கின்றது. புலம்பெயர் தமிழர்கள் தமது இன, மொழி, பண்பாட்டு அடையாளங்களைப் பேணுவதில் அக்கறை எடுத்து வருகின்றனர் என்பது உண்மையே. இதன் அடிப்படை அம்சமாகவே புலம்பெயர் தமிழர்கள் தமிழ்க் கல்வியூட்டலில் குடியேறிய காலங்களிலிருந்து தொடர்ந்தும் அக்கறை எடுத்து வருகின்றனர்.

புலம்பெயர்ந்த நாடுகளின் பல்கலாசாரப் பண்பாடுகளும் சட்டரீதியிலான அங்கீகாரங்களும் அந்தந்த நாடுகளில் ஏனைய சிறுபான்மை இனங்களைப் போலவே தமிழரும் தமது மொழியையும் பண்பாட்டையும் பேணவும் விருத்தி செய்யவும் வாய்ப்புகளாக அமைந்தன.

கனடாவில் அரசு கல்விச் சபைகளால் 59 மொழிகளில் ஒன்றாக தமிழும் கற்பிக்கப்படுகின்றது. இவற்றைவிட பல்வேறு சமூக நிறுவனங்களும், தனியார் கல்விக்கூடங்களும் தமிழைக் கற்பிப்பதில் பங்கெடுத்து வருகின்றன. ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், நோர்வே, டென்மார்க், சுவீடன், ஆஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளிலும் இவ்வாறே தமிழ்க் கல்வியில் தொடர்ச்சியான முயற்சிகள் எடுக்கப்படுகின்றன.

இவ்வாறு புலம்பெயர் தேசங்களில் தமிழ்க் கல்வியில் எம்மவர்கள் எடுக்கும் அக்கறையையிட்டு நாம் ஓரளவு ஆறுதலடைந்தாலும் எழுத்தறிவித்தலுக்கு அப்பால் மொழியைப் பேசுவதற்கான கற்பித்தலில் எவ்வளவு அக்கறை எடுக்கப்படுகின்றது என்பதே இங்கு ஆராயப்பட வேண்டியதாகும்.

பேசாத் தமிழ்

மொழி பேசுவதற்குரியது. பேச்சை இழந்து போனால் மொழியின் பயனை நாம் இழந்து போகிறோம். குறியீடுகள்,

எழுத்துகள், வரிவடிவங்கள் என்று மொழிவடிவங்களைப் பெறுவதற்கு முன்னால் எல்லா மொழிகளும் ஒலிகளாகவும், பேச்சுக்கு உரியதாகவுமே இருந்துள்ளன. உணர்வுகளின் வெளிப்பாடு மொழியாகும். ஆகவே புலம்பெயர் தமிழர்கள் அடுத்த சந்ததிக்கு தமிழைக் கையளிப்பது என்பது இனிவரும் சந்ததிகளும் தமிழைப் பேசும் வகையில் கையளித்தலையே குறிக்கும். இல்லையெனில் எமது தமிழ் பேசாத்தமிழ் ஆகிவிடும்.

இதற்கான ஒரேயொரு சக்திவாய்ந்த செயல் வீடுகளில் தமிழ் பேசுதலே. இதைவிட வேறெந்த வகுப்பறைக் கல்வியாலும் 'தமிழ் பேசுதல்' என்பதை முழுமையாகச் சாதிப்பது சாத்தியமில்லை.

இன்று வீடுகளில் தமிழ் பேசுவது அருகி வருகிறது. தமிழரின் வீடுகளைப் பார்க்கும்போது எமது அச்சம் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது. தமிழ்ப் பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளுடன் ஆங்கிலத்திலேயே உரையாடுகிறார்கள். பிள்ளைகள் தமக்கிடையே ஆங்கிலத்திலேயே உரையாடுகிறார்கள். பிரான்ஸ், ஜேர்மனி போன்ற நாடுகளிலும் அந்தந்த நாட்டு மொழிகளில் வீடுகளில் உரையாடும் போக்கு வளர்ந்து வருகிறது. கயானா, தென்னாபிரிக்கா, பிஜி போன்ற தேசங்களில் தமிழை இழந்து போனது இவ்விதமாகவே.

வகுப்பறையில் பேச்சுத்தமிழ்

தாயகத்தில் பிள்ளைகள் மழலைத் தமிழிலிருந்து ஆரம்பித்து பேசும் ஆற்றலைப் பெற்றுக் கொண்ட நிலையிலேயே பாடசாலையில் தமிழ்க் கல்வியைத் தொடங்குகிறார்கள். அதனால் அவர்களால் தமிழ் எழுத்துகளையும், சொற்களையும், வசன ஆக்கங்களையும் அதேபோல் வாசிப்பினையும் வகுப்பறையில் இலகுவாகக் கற்க முடிகிறது. தமிழோடு வகுப்பறைக்கு வரும் பிள்ளைகளால் தமிழ் கற்பது இலகுவாகின்றது.

ஆனால் புலம்பெயர் குழலில் இந்த நிலைமை பெரிதும் இல்லாமலே போய்விட்டது. பிள்ளைகள் வீட்டில் தமிழ் பேசுவதில்லை. வெளியில் தமிழ் பேசுவதில்லை. விளையாட்டில் தமிழ் பேசுவதில்லை. சமூக நிகழ்வுகளில் தமிழ் பேசுவதில்லை.

இவர்கள் தமிழ் பேசும் ஆற்றல் இல்லாமலேயே தமிழ் வகுப்புகளுக்குத் தமிழ் கற்க வருகின்றனர். ஆகவே தமிழ் பேசாத இந்தப் பிள்ளைகளுக்கு தமிழ் கற்பித்தல் என்பது அடிப்படையில் தமிழை முறையாகப் பேசக் கற்றுக் கொடுத்தலே.

ஆகவே இவர்களுக்கான தமிழ் கற்பித்தல் அனைத்திலும் பேச்சுத் தமிழுக்கே முதன்மை அளித்தல் வேண்டும். பேசுவதற்கு ஆதாரமாக இருப்பது கேட்பது. புலம்பெயர் குழலில் தமிழை இரண்டாவது அல்லது மூன்றாவது மொழியாகக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு பாரிய பணி இருக்கிறது. தமிழைக் கேட்க வைப்பதும் பேச வைப்பதுமே அது. வகுப்பறைப் பாடத்திட்டங்கள் அனைத்தும் இவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் வகையில் முற்றாகவே மாற்றப்பட வேண்டும்.

மாணவர்கள் ஆர்வமும், ஈடுபாடும் கொள்ளும் விதத்தில் அதிக உரையாடல்கள் இடம்பெற வேண்டும். இந்த உரையாடல்கள் மிகச் சாதாரணமான இயல்பான உரையாடல்களாகவே இருப்பது நல்லது. புத்தகங்களில் இருப்பது போன்ற தூயதமிழ் உரையாடல்கள் தேவையில்லை. இந்தவிதமான உரையாடல்களால் பிள்ளைகள் பழைய அரச நாடகங்களில் பேசுவது போன்று பேசுகின்றார்கள். இது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். சில ஆசிரியர்களே இவ்வாறு எழுத்துத் தமிழில்தான் வகுப்பையே நடத்துகிறார்கள். இதைக் கேட்கும்போதே கஷ்டமாக உள்ளது. மொழியின் இயல்பான மாற்றங்களை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். மொழியின் தேவையை சரியான முறையில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

புலம்பெயர் தேசங்களின் தமிழ் வகுப்பறைகள் அனைத்தும் பிள்ளைகளுக்கு விருப்பத்தையும், மகிழ்ச்சியையும் கொடுக்கும் விதத்தில் பாடத்திட்டங்களில் விளையாட்டுகள், இசைப்பாடல்கள், நடனங்கள், சினிமாக்கள், நாடகங்கள், பட்டிமன்றங்கள், ஓவியங்கள், கதை சொல்லல், போன்ற பல்வேறு செயல்களையும் உள்ளடக்கியவைகளாகவும் பேச்சாற்றலை வளர்ப்பனவாகவும் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும்.

சினிமாக்கள் இளையோரை அதிகம் கவர்வதால் நல்ல தமிழ்ச் சினிமாக்கள் ஊடாகவும் தமிழைப் புரிய வைக்கவும், கேட்க வைக்கவும், பேச வைக்கவும் முடியும். நல்ல சினிமாப் பாடல்களையும் இதற்குப் பயன்படுத்தலாம். சினிமாக்கள் தொடர்பான விமர்சன உரையாடல்களும் பேச்சுத் தமிழை வளர்ப்பதற்குப் பயன்படும். கணினி மூலமான தமிழ்க் கற்கைகளும், கற்பித்தலும் தமிழ் கேட்பதற்கான வாய்ப்புக்களை அதிகரித்து பேச்சாற்றலையும் தமிழ் அறிவையும் இலகுவில் அடைய வழிசமைக்கும்.

அடுத்த தலைமுறையைத் தமிழ் பேச வைப்பதில் பெற்றோர்க்கும் சமூகத்துக்கும் பெரும் பங்குண்டு.

குழந்தைகளுக்கு தமிழில் பெயர் சூட்டல், தமிழால் தாலாட்டி, சீராட்டிப் பாராட்டி வளர்த்தல், வீட்டு உரையாடல்களில் தமிழை வைத்திருத்தல், இரண்டாவது அல்லது மூன்றாவது மொழியாக தகுந்த ஆசிரியரிடம் தமிழைக் கற்க வைத்தல், இசை, நடனம், வீணை, வயலின், மிருதங்கம் போன்ற கலைகளை தமிழ் மூலம் கற்க வைத்தல், தமிழ்ச் சமூக நிகழ்வுகளையும், தமிழ்க் கலை நிகழ்வுகளையும், அரங்கேற்றங்களையும், குடும்பக் கொண்டாட்டங்களையும் தமிழுக்கு முதன்மை அளித்து நடத்துதல், தமிழ் ஊடகங்களில் இளஞ்சந்ததிக்கு இடமளித்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளை பெற்றோரும் சமூகமும் இணைந்து செயற்படுத்துதல் வேண்டும்.

உலகின் பல்வேறு மொழிகளையும் கற்றுத் தேர்ந்து அளப்பரும் சாதனைகள் புரியும் எமது இளஞ்சந்ததிக்கு தமிழ் பேசுவது என்பது பெரிய விடயமல்ல. பொறுப்பு எம்முடையது. புலம்பெயர் தேசங்களில் தமிழோடு வாழும் இன்றைய தலைமுறை தம் பிள்ளைகளுடன் தமிழில் பேச மறந்தால் இனி எந்தத் தலைமுறையும் தமிழ் பேசா நிலையே உருவாகும். அதைத் தடுக்க புலம்பெயர் தமிழர்களாகிய நாம் தமிழ் பேசுவதை ஒரு பேரியக்கமாக்குவோம். தமிழ் பேசுவோம்! ●

குரு அரவிந்தன்

தாய்மொழி என்றால் என்ன?

சிறுவர்களுக்கான பாடல்கள் மூலமும் தமிழ் மொழியை ஓரளவு இலகுவில் கற்பிக்க முடியும் என்பதில் எனக்கு நீண்ட நம்பிக்கை உண்டு, பாரம்பரிய முறைப்படி தமிழ் மொழியைச் சில பாடசாலையில் கற்பித்தாலும், புலம் பெயர்ந்த மண்ணில் சிறுவர் பாடலூடாக அதை நடைமுறைப்படுத்திப் பார்த்தபோது அதுவும் நல்ல பலனைக் கொடுத்தது.

இசையோடு கூடிய 'அணிலும் ஆடும்' என்ற பாடலைப் பொதுவாக முதலில் நான் சொல்லிக் கொடுப்பதுண்டு. 'அ, ஆ பாடம் கற்றோமே அரிச்சுவடி அறிந்தோமே' என்று அந்தப் பாடலை முடிக்கும் போது, உயிர் எழுத்து அத்தனையும் படித்து விட்டோம் என்று சிறுவர்களின் முகத்தில் தங்களாலும் தமிழ் கற்க முடியும் என்ற தன்னம்பிக்கை ஒளியை என்னால் அவதானிக்க முடிகின்றது. வீட்டிலே தங்கள் குழந்தை அந்தப் பாடலைப் பாடிக்கொண்டிருந்தது என்று சொல்வதில் பெற்றோர் முகத்திலும் மகிழ்ச்சி தெரிந்தது.

அந்தக் கட்டத்தைத் தாண்டி அடுத்த கட்டத்திற்குச் சென்றபோது, அன்று தமிழ் மொழி மூன்றாம் வகுப்பில் 'தாய் மொழியாம் தமிழ் மொழி' என்ற இசையோடு கூடிய சிறுவர் பாடலைப் பாடிப் பழகிக் கொண்டிருந்தோம். புலம் பெயர்ந்த மண்ணில் தாய் மொழி என்றால் என்ன என்று அடுத்த தலைமுறையினர் சிலர் அப்போது கேள்வி கேட்டார்கள். தாய்லாந்து நாட்டில் பேசும் மொழியா என்று ஒரு மாணவன் கேட்டான். அவனது பொது அறிவை மெச்சினேன். மூன்றாம் வகுப்பில் தமிழ் கற்கும் மாணவர்கள் சிலருக்குத் தாய் மொழி என்றால் என்னவென்று ஓரளவு புரிந்திருக்கிறது, ஆனாலும் ஒரு சிலருக்கு அது புரிந்திருக்கவில்லை. அதற்கும் அவர்களிடம் சில காரணங்கள் இருந்தன. சிலருக்குத் தங்கள் தாயாரின் பெயர் தெரிந்திருக்கவில்லை. வேறு சிலருக்குத் தாத்தாவின் பெயர் தெரிந்திருக்கவில்லை.

தாயின் பெயரையோ, அல்லது தாத்தாவின் பெயரையோ அறிந்து கொள்வதில் ஆர்வம் இல்லாதவர்கள் எப்படி தாய் மொழி என்றால் என்னவென்பதை அறிந்து கொள்ள ஆர்வம் காட்டுவார்கள் என்பதை அப்போது புரிந்து கொண்டேன்.

ஆகவே அவர்களுக்கு, அவர்களின் தாய் மொழியாம் தமிழ் மொழியைப் பற்றிக் கொஞ்சம் விளக்கம் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது.

ஒரு தலைமுறையில் இருந்து அடுத்த தலைமுறைக்குக் கொண்டு செல்லப்படும் மொழியைத் தாய் மொழி என்று சொல்லலாமா? அல்லது, எங்கள் தாயை எப்படிப் போற்றுகின்றோமோ, அதே மதிப்பும் மரியாதையும் எங்களிடம் இருந்து பெறும் மொழிதான் தாய்மொழி என்பவர்களும் உண்டு. தாய்மொழிக்குப் பல்வேறு விளக்கங்கள் தருபவர்களும் உண்டு. தமிழ் மொழி தமிழர்களினதும், தமிழ் மொழி பேசும் மக்களினதும் தாய் மொழியாகும். திராவிட மொழிக் குடும்பத்தில் தமிழ் மொழியும் ஒன்றாகும். மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேல் பழமை வாய்ந்த இலக்கிய மரபைக் கொண்டுள்ளது தமிழ் மொழி. தற்போது வழக்கில் இருக்கும் சில பழைய மொழிகளில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

தமிழ் மொழி தொடக்க காலத்தில் இந்தியா, இலங்கையிலும் அதன் பின் மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளிலும் பேசப்பட்டது. இதைவிட தென்னாபிரிக்கா, மொறிசஸ், பீஜீத் தீவு, ரீயூனியன், ரிநினிடாட், கயானா போன்ற நாடுகளிலும் பிரித்தானியர் காலத்தில் சென்று குடியேறிய தமிழர்களால் ஓரளவு பேசப்படுகின்றது. இலங்கையில் 1983ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட இனமுரண்பாடுகள் காரணமாக அங்கிருந்து இடம் பெயர்ந்த பல தமிழர் கனடா, ஆஸ்திரேலியா, இங்கிலாந்து, ஐக்கிய அமெரிக்கா மற்றும் பெரும்பாலான ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் தற்போது வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். சுமார் என்பது கோடி மக்களால் பேசப்படும் மொழியாகத் தமிழ் மொழி இன்று இருக்கின்றது.

இந்தியாவில் மட்டும் அறுபது கோடி மக்கள் தமிழ் மொழியைப் பேசுகின்றார்கள். கிட்டத்தட்ட நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் தமிழர்கள் சிறிதளவாயினும் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இப்படிப் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் அந்த மண்ணில் ஓரளவு தமிழ் மொழியைப் பேசுவர்களாக இருக்கின்றார்கள்.

மொழி என்பது சமுதாயத்தின் உயிர்நாடியாக இருக்கின்றது. இந்த நிலை தொடர்ந்தும் நீடிக்க வேண்டும் என்றால்

அதற்கான பலனுள்ள நல்ல முயற்சிகளை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அடுத்த தலைமுறையினர் தாய்மொழியை மறந்தவர்களாக, எங்களிடம் இருந்து வேறுபட்டவர்களாக, புதியதொரு இனமாக விரைவில் மாறிவிடக்கூடும். காதல், திருமணம் என்பது அவர்களின் தனிப்பட்ட விடயம், அதில் தலையிட முடியாது. ஆனால் தாய்மொழியைத் தக்கவைக்க எம்மால் முடிந்த அளவு அவர்களுக்கு உதவிகளைச் செய்ய முடியும். தாய் மொழியைவிட தேசிய மொழி, தொடர்பு மொழி போன்றவற்றை அறிந்திருப்பதில் தவறில்லை. ஆனால் வேற்று மொழிகளைத் தெரிந்திருப்பதற்காகத் தாய் மொழியைப் புறக்கணிப்பதுதான் தவறாகும். அடுத்த தலைமுறையினருக்கு நாங்கள் அதைத் தெளிவு படுத்தாவிட்டால், அதுவே தாய் மொழி அழிந்து போவதற்கும் காரணமாகிவிடும். எமது அடையாளமே தமிழ்மொழி தான் எனவே எங்கள் மொழி அழிந்தால், எங்கள் இனமே அழிந்து விடும் என்பதை எப்போதும் நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டும்.

செம்மொழி என்பது ஒரு மொழியின் இலக்கியப்பழமை, பிற பண்புத்தகுதிகள் போன்றவற்றின் அடிப்படையில் செய்யப்படும் வகைப்பாடு ஆகும். செம்மொழியாக ஒரு மொழியைத் தெரிவு செய்ய அதன் இலக்கிய, கலைப் படைப்புகள் வளம் மிகுந்ததாகவும் பழமையானதாகவும், அதன் தோன்றல் ஏனைய மொழிகளில் சாராதிருத்தலும் வேண்டும். இத் தகுதியின் அடிப்படையில் இன்று எங்கள் தாய் மொழியாம் தமிழ் மொழியையும் செம்மொழியாக அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

சேர, சோழ, பாண்டியர் காலத்தில் தென்னிந்தியாவில் தமிழ் மொழியே பேசப்பட்டது. அவ்வப்போது, பல வடநாட்டு மன்னர்களின் படையெடுப்பால் தமிழ் மொழியில் கலப்பு ஏற்பட்டுச் சில இடங்களில் வட்டார மொழியாக மாறியது. தமிழ் மொழியும், மலையாள மொழியும் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு வரை ஒரே மொழியின் இரு வட்டார வழக்குகளாகவே இருந்து வந்தன. மலையாளத்துக்கும், தமிழுக்கும் இடையே வட்டார வழக்கில் இருந்த வேறுபாடுகள் காரணமாக, பதின்மூன்றாம், பதினான்காம் நூற்றாண்டுக் காலப் பகுதியிலே இரண்டு தனி மொழிகளாகப் பிரிந்து விட்டன. தமிழ் மொழியைப் போலவே ஏனைய சில மொழிகளான கிரேக்க, சமஸ்கிருத, இலத்தீன், பாரசீக, அரபு, ஹிப்ரூ, சீன மொழிகள் போன்றவையம் இதுவரை செம்மொழி அந்தஸ்தைப் பெற்றிருக்கின்றன. எனவே எமது தாய் மொழி எவ்வளவு பழமையும் சிறப்பும் வாய்ந்தது என்பதையிட்டு நாம் மிகவும் பெருமைப்பட வேண்டும். இதை நாம் எமது அடுத்த தலைமுறையினருக்கும் தெரியப்படுத்த வேண்டும்.

தமிழ் மொழியைப் பொறுத்தவரையில் இன்று பல சோதனைகளை எதிர்கொள்ளவேண்டிய நிலையில் அது இருக்கிறது. பல்லாயிரக்கணக்கான வருடங்களாகத் தமிழ் மொழி, சற்றும்தளராது, பல மாற்றங்களுக்கு முகம்

கொடுத்து வந்திருக்கிறது. இந்த நிலை தொடருமா என்பது இன்றைய தலைமுறையின் கேள்வியாக இருக்கின்றது. ஆங்கிலக் கலப்புடனான தமிழ் மொழியைப் பேசுவதுதான் நாகரிகம் என்று தமிழ் நாட்டில் சில ஊடகங்கள் நினைத்து அப்படியே செயற்படுத்துகின்றார்கள். பிற மொழிகளில் உள்ள பல புதிய சொற்களைத் தமிழ் மொழி உள்வாங்குவதில் தயக்கமோ அல்லது தாமதமோ ஏற்படுகின்றது.

கணினி, விண்வெளி, இணையத்தளம் சம்பந்தமான பல புதிய சொற்களுக்கு இன்னும் தமிழ்மொழியில் தகுந்த சொற்கள் கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. அதனால் இத்துறை சம்பந்தமான பிறமொழிச் சொற்கள் சமீப காலமாக நிறையவே தமிழில் கலந்து கொண்டிருக்கின்றன. இன்றைய நிலையில் இச்சொற்கள் பாவனைக்கு மிகவும் அவசியம் என்பதால் வேறு வழியின்றி பிற மொழிச் சொற்களையே தமிழிலும் பாவிக்கத் தொடங்கி விட்டனர். சமஸ்கிருதமும், இலத்தீனும் இன்று பேச்சு வழக்கில் இல்லாமல் போய்விட்டதில் இருந்தாவது நாம் பாடம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். பிறமொழிப் புதிய சொற்களுக்குரிய சரியான சொற்களைத் தமிழில் உருவாக்கி வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சீராக எடுத்து நடைமுறைப்படுத்தாவிட்டால் தமிழ் மொழி கலப்பு மொழியாகவோ அல்லது காலத்தோடு ஒவ்வாத மொழியாகவோ மாறிவிடக்கூடும். இவற்றை நடைமுறைப்-படுத்தத் தமிழர்களுக்கு என்று ஒரு நாடு இல்லாதிருப்பதும் ஒரு குறைபாடாகும்.

எதிர்காலத்தில் எங்கள் தாய் மொழியாம் தமிழ் மொழியின் நிலை என்னவாகவிருக்கும் என்ற கேள்வி இன்று பலரிடமும் இருக்கின்றது. 2009ஆம் ஆண்டுக்குப்பின் புலம்பெயர் மண்ணில் எமது சிறுவர்கள் தமிழ் கற்பதில் ஒரு வித பின்னடைவு ஏற்பட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இத்தகை பின்னடைவு காரணமாக, பல்லாயிரக் கணக்கான வருடங்களாக அசையாது நின்றபிடித்த தமிழ்மொழி வருங்காலங்களில் மெல்ல மெல்ல அழிந்து விடுமோ என்ற பயம் ஏற்படலாம். எங்கள் தாய் மொழிக்கு இப்படி ஒரு அவலநிலை ஏற்படுவதை எப்படியாவது தவிர்க்க வேண்டும். மற்ற மொழிகளுடன் போட்டி போட்டுக் கொண்டு காலத்துக்கு ஏற்ப எங்கள் தமிழ் மொழியும் வளர்ச்சி அடைவதற்கு எம்மால் முடிந்தளவு புதிய முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் எவ்வித மாறுபட்ட கருத்தும் இருக்கப்போவதில்லை.

மாவீரர்களின் தியாகங்கள் வீண் போகக்கூடாது என்பதில், இன்று தமிழ்மொழி பற்றிய ஒரு புதிய உணர்வு உலகெங்கும் வாழும் தமிழர்களிடையே பரந்து காணப்படுகிறது. தமிழ்த் தாய் பலகோடி மக்களின் இதயத்தில் வாழ்ந்து வருவதால், அந்த உணர்வைப் பெற்றோரின் உதவியுடன் அடுத்த தலைமுறையினரிடம் வளர்த்தெடுத்து அதன் மூலம் தாய் மொழியாம் தமிழ் மொழியைக் காலமெல்லாம் பேணிக்காப்பது தமிழர்களாகிய எமது கடமையாகும்.●

கந்தசாமி கங்காதரன்

கனடிய அரசியலில் தமிழரின் வகியாகம்!

தமிழர் பெருமளவில் கனடாவுக்குக் புலம் பெயரத்தொடங்கி 30 ஆண்டுகளை நிறைவு செய்திருக்கிறோம். கல்வி, வணிகம் போன்ற துறைகளில் இந்த 30 ஆண்டுகளில் பாரிய வளர்ச்சியைக் கண்ட கனடியத் தமிழ்ச் சமூகம், 2000ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல்களிலும் நாடாளுமன்றத் தேர்தல்களிலும் போட்டியிடும் சூழல் உருவானது.

2006 இல் மார்க்கம் மாநகர சபையில் 7ம் வட்டர் உறுப்பினராக லோகன் கணபதியும் கல்விச் சபை அறங்காவலராக நீதன் ஷாணும் வெற்றிபெற்றமை கனடிய அரசியலில் தமிழர்களுக்குப் பாரிய ஈடுபாட்டையும் பேராசையையும் ஒரு சேர உருவாக்கியது. 2010 மாநகர-சபைத் தேர்தலில் மீண்டும் லோகன் கணபதி வெற்றிபெற, அறங்காவலர் பதவிக்காக நீதன் ஷான் போட்டியிட்டாததால் அவ்விடத்துக்குப் போட்டியிட்ட வனிதா நாதன் வெற்றிபெற்றார்.

கல்விச்சபை அறங்காவலர் பதவிக்குப் போட்டியிட்ட பலரில் பார்த்தி கந்தவேள் ரொறன்ரோ கல்விச்சபையின் 18ம் வட்டாரத்தில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார். 2010இலும் இதே வட்டாரத்தில் போட்டியிட்டு 7416 வாக்குகளைப் பெற்றிருந்தார். இம்முறை ஏற்கனவே பதவியிலிருந்த அறங்காவலரை தோற்கடித்து 6983 வாக்குகள் பெற்று வெற்றி கொண்டிருக்கிறார். கணிதத்திலும் அரசியலிலும் இளமாணி, கல்வியியலில் முதுமாணிப் பட்டதாரியான இவர் ரொறன்ரோ வட்டாரக் கல்விச்சபையின் Regent Heights, John A. Leslie உயர் பாடசாலைகளில் கற்பித்து, இப்போது ஸ்காப்பரோவிலுள்ள Sathya Sai School of Canada இல் ஆசிரியராக உள்ளார்.

2011 நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் ராதிகா சிற்சபைச்சன் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகத் தெரிவானதோடு, தமிழர் மத்தியில் அரசியல்வாதிகள் புற்றீசல் போலப் பெருகத் தலைப்பட்டனர்.

முதன்மைச் கட்சிகளில் வேட்பாளராவதென்பது மிகக்கடினம். பழமையைப் பேணும் கட்சியில், 'வெற்றிபெற மாட்டோம்' என உறுதியாகத் தெரிந்த தொகுதிகளை 'சிறுபான்மையினரையும் அவ்வணைக்கிறோம்' எனும் போர்வையில் சிறுபான்மையினருக்கு அள்ளி வழங்குவார்கள். இன்னொரு கட்சியினர், 'நாங்கள் தமிழரின் கட்சி!', 'தமிழரின் வாக்கு எப்போதும் எமக்கே' என்று சொல்லிச் சொல்லியே தமிழர் தலையில் மிளகாய் அரைத்துக் கொண்டு வந்தனர். தமிழர்கள் வேட்பாளராக வரக்கூடிய வாய்ப்புகளையெல்லாம் கட்சி

மேலிடங்களும் மேலிடங்களுக்குச் சாமரம் வீசும் சில தமிழரும் சேர்ந்து முறியடித்தமை மறைக்கப்பட்ட வரலாறு. மக்களாட்சிக் கட்சி, 'யாராவது கிடைப்பார்களா?' என்று பார்த்துக்கொண்டிருக்கும். இது வெற்றி வாய்ப்பு உறுதியான தொகுதிகளுக்கல்ல. யாராவது கிடைத்தால் அவர்தான் வேட்பாளர். உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல் என்றால் சொல்லவே தேவையில்லை. 100 டாலரும் 200 டாலரும் இருந்தால் நகரசபை உறுப்பினர், நகர முதல்வர் பதவிகளுக்கு நீங்களும் வேட்பாளர். நானும் வேட்பாளர்.

இவ்வாறான நிலையில்தான் நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் புதிய ஜனநாயகக் கட்சி, கொன்சர்வேட்டிவ் கட்சிகளில் தேர்தலில் போட்டியிட்டவர்கள் உளர். வெற்றிபெற்ற ஒருவரை இப்போது உலகமேயறியும். லிபரல் கட்சி அடுத்த தேர்தலில் ஒரு தமிழரை வேட்பாளராக ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டது. இது கடந்த தேர்தலில் தமிழர் அதிகம் வாழும் பகுதிகளில் வாங்கிய அடியின் விளைவாகவுமிருக்கலாம். குறைந்த கட்டுக்காசும் யாராவது கிடைத்தால் வேட்பாளராகும் கட்சிகளும் வேட்பாளரின் தகுதி, பின்னணி பற்றி எந்தவிதமான யோசனையுமின்றி கண்ணை மூடிக்கொண்டு வாக்களிக்கும் வாக்காளருமே தமிழ்ச் சமூகத்தில் கண்ட கண்ட அரசியல்வாதிகளும் உருவாகத் தலையாய காரணம். 'தாம் என்ன பதவிக்குப் போட்டியிடுகிறோம்?', 'தங்கள் கடமைகள், தமக்குள்ள வரையறைகள் என்ன?' என்பன பற்றிய எதுவிதமான அறிவும் அற்றவர்களாகத் தாம் இருக்கிறோம் என்பதையே உணர்ந்துகொள்ள முடியாதவர்களையும் வேட்பாளர்களாகக் கனடியத் தமிழ்ச் சமூகம் 2014 இலும் கண்டுள்ளது.

அரசியல் ஆசை பெரும்பாலும் வணிகர்கள் மத்தியிலேயே அதிகம் உள்ளது. நடக்கின்ற விழாக்களுக்குச் சென்று புகைப்படங்களுக்கும் 'போஸ்' கொடுத்துவிட்டு, கண்ணில்-படுகின்ற தேசிய, மாகாண, மாநகர அரசியல்வாதிகள் எல்லோருடனும் நின்று படம் எடுத்து, அந்தப் படங்களை வைத்து தாம் பெரிய பிரமுகர்கள் என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு கூட்டத்தினால்தான் கடந்த உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல் வேட்பாளர்களால் நிறைந்து வழிந்தது. வருகின்ற நாடாளுமன்றத் தேர்தலிலும் இந்நிலை தொடரக்கூடிய அபாயமும் உள்ளது. தேசிய அரசியல்வாதி யாரோ ஒருவரோடு பேசிக்கொண்டிருக்க அவருக்குத் தெரியாமலேயே அருகே நின்று எடுத்த படங்களை வைத்துக் கொண்டு படங்காட்டப்படுவதுதான் வேடிக்கை. வணிக

சமூகத்திலிருந்து வேட்பாளர்களான பலரைக் கடந்த காலங்களில் பார்த்திருக்கிறோம். சிலர் தமது தொழிலில், வணிகத்தில் ஏமாற்றுக்காரர்கள், மோசடிப் பேர்வழிகள் என்று பெயரெடுத்தவர்கள். தமது தொழிலிலேயே அடிப்படை நேர்மையில்லாதவர்கள் திடீர் சமூக சேவகர்களாக அவதாரமெடுத்து எங்கள் பிரதிநிதிகளாகி நேர்மையாகப் பணியாற்றுவார்கள் என்று எவ்வாறு ஒரு வாக்காளன் எதிர்பார்க்க முடியும்?

வேட்பாளர்கள்தான் இப்படியென்றால், வாக்காளர்களும் திருந்த நிறையவே இடமுண்டு வெல்லுகின்ற குதிரைக்கே பணம் கட்டிப் பழக்கப்பட்டவர்கள் நாம். இப்படி நாம் இருப்பதனால் வெல்லக்கூடிய குதிரைகளைத் தோல்வியின் விளிம்புக்குத் தள்ளுகின்ற வேலையையும் செய்கின்றோம். ஒரு வேட்பாளர் தமிழ்ச் சமூகத்தோடே தொடர்ச்சியாக இயங்கி வருபவர். பல்லின சமூகத்தவர் மத்தியிலும் அவரது சேவைகளுக்காக அறியப்பட்டவர். அவர் வெற்றிபெற வேண்டும் என்று விழாக்களிலும் கோயிலிலும் கடை வாசல்களிலும் கோப்பிக் கடைகளிலும் இருந்து ஆசைப்படும் நாம், அந்த வேட்பாளர் வெற்றி பெறுவதற்குத் தேவையான வாக்கை மட்டும் அளிக்க மாட்டோம்.

ஒரு வேட்பாளர் வீடு தேடி வருவார் - வாயெல்லாம் பல்லாக "எங்கள் வாக்கு உங்களுக்கே!" என்று அறுதியும் உறுதியுமாகச் சொல்வோம். முற்கூட்டிய வாக்களிப்பு 5 நாள் நடந்தாலும் "தேர்தல் நாளன்று வாக்களிப்போம்" என்று வாக்களிப்பைப் பிற்போட்டு விடுவோம். தேர்தல் நாளன்று வேட்பாளரின் அலுவலகத்திலிருந்து தொலைபேசி அழைப்பு வரும். "பின்னேரத்துக்குள் எங்கள் வாக்குகளைச் செலுத்திவிடுவோம்" என்று வாக்குறுதி கொடுப்போம். அலுவலகத்திலிருந்து மீண்டும் பிற்பகல் தொலைபேசி. "6 மணிக்குப் போகப் போகிறேன்" என்று சத்தியம் செய்வோம். 6 மணிக்குப் பின்னர் தொலைபேசி ஒலிக்கும் - ஒலித்துக் கொண்டேயிருக்கும். ஆனால் நாம் வீட்டிலேதான் இருப்போம்.

தேர்தல் முடிவுகள் வருகின்றன. அந்த வேட்பாளர் வெற்றி பெறுகின்றார். பார்த்துவிட்டு, ஓடிப்போய் வெற்றி பெற்றவ - ரோடு நின்று படமெடுத்து எதுவிதமான உறுத்தலுமின்றி முகநூலில் பகிர்ந்துகொள்வோம். ஒட்டுமொத்தமாக முழுத்தமிழர்களும் என்று பேராசைப்படாமல் 80 வீதத் தமிழர்கள் வாக்குச் சாவடிக்குச் சென்றிருந்தாலே கடந்த காலங்களில் இன்னும் 2 தகுதியான தமிழ்ச் சமூகத்து வெற்றிகளை நாம் பார்த்திருக்கலாம்.

ஒரு வேட்பாளரின் வெற்றி தோல்வியில் ஊடகங்களுக்கும் பங்குண்டு. சில தமிழ் ஊடகங்கள் யாரை ஆதரிப்பது என்பதிலும் பார்க்க யாருக்கு ஊதுகுழலாக இருக்கப் - போகிறோம் என்பதிலேயே அக்கறை காட்டின. ரொன்றோ மாநகரசபைத் தேர்தலில் மாநகர முதல்வர் பதவிக்கு 65 பேர் போட்டியிட்டாலும் அதில் முன்னிலையில் இருந்த மூன்று பேரைத் தவிர்த்து ஏனையோரை ஊடகங்கள் கண்டுகொள்ளவில்லை. ஊடகங்கள் தெளிவாகவே இருந்தன. ஆனால் தமிழ் ஊடகங்கள் இந்த விடயத்தில் இறுக்கமான ஒரு கொள்கையையும் கொண்டிருக்கவில்லை. பணம் செலுத்துவோருக்கு விளம்பரம் வெளியிடலாம். சரி - அதில் தவறில்லை. ஆனால் பத்திரிகை, இணைய ஊடகங்கள் பக்கம் பக்கமாக செவ்விகளையும் வானொலி, தொலைக்காட்சிகள் அரை மணிநேரம் ஒரு மணி நேரம் என

நேர்காணல்களையும் அள்ளி வழங்கின. இந்த ஊடகங்களுக்கு இது குறித்த எதுவிதமான பிரக்களையும் இருந்திருக்கவில்லை. 'அவர் சொன்னார். தவிர்க்க முடியாது. அவருக்காக' என்ற நிலையை விடுத்து 'ஏன், எதற்காக இதைச் செய்யவேண்டும்?' என்று தம்மையே கேள்வி கேட்கும் நிலை வரவேண்டும். சமூக அக்கறையும் எதுவிதமான அடிப்படைத் தகுதிகளும் இல்லாத ஒருவரை இப்படியான மக்கள் பிரதிநிதியாக்க எந்த வகையில் நீங்கள் ஊதுகுழலாக இருக்கலாம்?

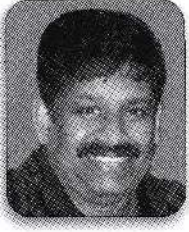
ஊடகங்கள் ஒரு புறமிருக்க இன்னொரு மிக ஆபத்தான கூட்டம் தேர்தல் காலங்களில் மிக மும்முரமாக வேலை செய்யும். வெற்றிவாய்ப்புள்ள ஒரு தமிழ்ச் சமூகத்து வேட்பாளரின் வெற்றியை முறியடிக்க அவருக்குக் கிடைக்கக் கூடிய வாக்குகளைப் பிரித்து வேறொருவருக்கு வெற்றி கிடைக்கச் செய்வதற்காகவே களமிறக்கப்படும் குள்ளநரிக்கூட்டம் இது. இவர்களும் சரி இவர்களைப் பின்னிர்ந்து இயக்குபவர்களும் சரி. மிக ஆபத்தானவர்கள்.

சில அமைப்புகளும் கூட இது விடயத்தில் குள்ளநரியையே தோற்கடித்து விடுமளவுக்கு வஞ்சகவலை பின்னிடுக்கின்றன. வேட்பாளராக வேறு தமிழர் வராமற் தடுக்கவும் உங்களுக்குப் பிடிக்காத, உங்களுடன் ஒத்துப்போகாத ஒருவரைத் தோற்கடிக்கவும் நீங்கள் எத்தகையோருக்கும் ஆதரவு வழங்குவீர்கள் என்றால், நீங்கள் எப்படி ஒரு சமூகத்தை முன்னேற்றுவதற்கான ஓர் அமைப்பாக நிலைத்திருக்க முடியும்? காலை வாரிவிடவும் குழிபறிக்கவும் இத்தகைய அமைப்புகள் பாடம் சொல்லிக்கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு வல்லமைமிக்கவை.

நிறைவாக, தமிழர் ஒருவர் போட்டியிடுகின்றார் என்பதற்காக எல்லாத் தமிழ் வாக்காளர்களும் தமக்கே வாக்களிப்பர் என்று எண்ணத்தைச் கொண்டிருக்கும் வேட்பாளரைப் போலவே தமிழர் என்பதால் எமது வாக்கு அவருக்கே என்ற சொல்லும் வாக்காளரும் அடிமுட்டாள்தான்.

வேட்பாளர் யார்?, என்ன செய்தார்?, என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்?, சமூகம் சார்ந்த அவரது அக்கறை என்ன?, இதுவரையில் அவரால் சமூகத்துக்கு என்ன பயன்?, என்று பலவாறாகக் கேள்விகள் கேட்டு எமது வாக்குக்கு அந்த வேட்பாளர் பொருத்தமானவரா என்று சீர்தூக்கிப்பார்த்து வாக்களிப்பதே ஒரு நல்ல வாக்காளரின் கடமை. நாம் ஒரு விடயத்தில் தெளிவாக இருக்கவேண்டும். வேட்பாளர் தமிழராக இருந்து, தேர்தலில் வெற்றி பெற்று தமிழருக்கான பணியாளராக அவர் இருக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பது தவறு. தமிழரும் ஓர் அங்கமாய் இருக்கும் பல்லின சமூகத்தை அவர் பிரதிநிதித்துவம் செய்யவேண்டும். ஆனால் தமிழர் நலன் சார்ந்த விடயங்களில் அவர் அக்கறையில் - லாதிருந்தால் அல்லது தமிழர் நலனுக்கு எதிரான சக்திகளோடு கூட்டுச் சேர்ந்திருந்தால் அவருக்கு வாக்களிப்பது பற்றி யோசிக்கவேண்டும்.

கனடாவில் குடியேறிய எல்லாச் சமூகத்தவரும் தேசிய அரசியலில் பங்காற்றி வருவதோடு தமது சமூகம் சார்ந்த அக்கறையோடும் இருக்கின்றனர். தமிழ் அரசியல்வாதிகளும் கிடைக்கும் வாய்ப்புகளில் எமக்கான குரலாக இருப்பார்களென ஒரு தமிழ் வாக்காளன் எதிர்பார்ப்பதில் என்ன தவறு?●

கனடா முர்த்தி

தமிழ்க் கனடாவின் அரசியல் தலைமை உருவாக்கப் போக்கு

கனடாவில் தமிழர்களின் வளர்ச்சி குறித்து பலவிதப்பட்ட ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் பெரும்பான்மையானவை கனடாத் தமிழர் தமது புலம்பெயர் நிலையில் இருந்து முழு உரிமைபெற்ற கனடியர்களாக எண்ணிக்கையில் மாறிய நிலைமை அடிப்படையிலேயே செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது, தமிழ் மக்கள் தொகை அதிகரித்ததன் காரணமாக உருவான மாற்றங்களே ஆய்வுகளின் அடிப்படையாக இருப்பதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

ஆனால் ஒரு சமூகத்தின் மாற்றமானது எண்ணிக்கை சம்பந்தப்பட்ட காரணிகளால் மட்டும் தீர்மானிக்கப்படுவ - தில்லை. சமூக மாற்றத்தில் சமூக உளவியல் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றது. பலவினக் கலாசாரப் பின்னலில் ஒரு சிறுபான்மைக் குழுவாக தன் வகிபாகத்தைக் கொண்டிருக்கும் கனடாத் தமிழ்ச்சமூகம், உளவியல் அடிப்படையில் ஏற்றுக் கொள்ளும் மாற்றங்கள் குறித்து தனித்த ஆய்வுகள் அதிக அளவில் நடந்திருப்பதாக தெரியவில்லை.

ஒரு சமூகத்தின் சமூக உளவியல் என்பது சமூகம்சார் நிலையில் அச்சமூகம் மதிக்கும் பெறுமதிகளின் தன்மை களைப் பொறுத்தே உருவாகிறது. இப் பெறுமதிகள் (1) தனிநபர்களின் வழிவருவதாயும், (2) தனிநபர்கள் மற்றவர்களோடு வைத்திருக்கும் ஊடாட்டங்கள் சார்ந்தும் (3) குழுக்கள், முழுச் சமூகம் என பல நிலைப்பட்ட சமூகப் பிரிவுகளின் நடவடிக்கைகள் சார்ந்தும் வடிவம் பெறும். சமூகமாக வெளிப்படுத்தப்படும் எண்ணப்பாடுகள், நடவடிக்கைகள், உணர்வுசார் வெளிப்பாடுகள் என்பனவற்றைக் கொண்டே சமூக உளவியலை அளக்க முடிகிறது.

சமூக உளவியலின் தன்மையில் இருந்தே ஒரு சமூகத்தின் தலைவர்கள் உருவாகுவார்கள். தனிமனிதர்களின் தனிப்பட்ட ஆளுமைகள் சமூக உளவியலில் தாக்கத்தை உருவாக்கும் என்பது வெளிப்படையேயானாலும் ஒட்டுமொத்த சமூக உளவியலே 'யார் சமூகத் தலைவர்?' என்பதைத் தீர்மானிக்கிறது.

மேலும், அரசியல் தலைமைக்கான கோட்பாட்டை வடிவமைப்பதும் சமூக உளவியலே ஆகும். இதனால்தான்

தமிழ் நிலைப்பட்ட ஆய்வுகளின்போது சமூக உளவியல் குறித்த பார்வை விசாலப்படுத்தப்பட வேண்டும். கனடாத் தமிழ் உலகத்தில் அவ்வகை ஆய்வுகள் குறைவு. இது தெரிந்தும் இக் கட்டுரை சமூக உளவியலை விரிவாக அலசாமல் அதன் ஒரு பகுதியாக வரும் அரசியல் தலைமை உருவாக்கப்போக்கின் ஒருபகுதியை மட்டும் மிகச் சுருக்கமாக தொட்டுச் செல்லும்.

தமிழ்க் கனடாவின் சமூக உளவியல் 1983க்கு முன்பு ஒருவிதமாகவும், 1983இலிருந்து 1987 காலப்பகுதிவரை இன்னொருவிதமாகவும், 1987 இல் இருந்து 2009 காலப்பகுதிவரை பிற்தொரு தன்மை கொண்டதாகவும், 2009க்குப் பின்னர் முன்னையவற்றில் இருந்து முழுதே மாறுபட்டதாகவும் இருப்பதை நாம் அவதானிக்கலாம். இம் மாறுபட்ட நான்கு வடிவங்களும் தத்தம் காலகட்டத்திற்கேற்ற தமக்குரிய தலைமைகளை ஏற்றுக் கொள்வதாகவும் கணிக்கப்படலாம்.

2009க்குப் பின்னர் கனடிய அரசு நிர்வாகத் தேர்தல்களில் (1) ஈழத்தமிழர்கள் ஒரு சமூகமாக அளிக்கும் பங்களிப்பும், (2) போட்டியிடும் எண்ணப்பாடு கொண்டவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பும் இன்று குறிப்பாகக் கவனிக்கப்படுகிறது. 'அதிகரித்த தமிழ் வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை ஒட்டுமொத்த சமூக வளர்ச்சிக்கு பங்களிப்பு செய்கிறதா?' என்ற கேள்வியும் இந்நிலையில் கூடவே எழுகிறது. இவை குறித்து வெளிப்படையான பல்கலைக் கழக ஆய்வுநிலை எடுகோள்கள் இல்லாத காரணத்தால் தனிநபர் பார்வைகளே இன்றைய காலகட்டத்தில் விமர்சன நிலையில் வைக்கப்படுகின்றன.

இதற்கு (1) அரசியலில் தாம் செல்வாக்கைச் சம்பாதித்திருப்பதாக நம்புவர்களும், (2) முன்னனுபவம் இல்லாத தனிநபர்களின் அரசியல் பிரவேசமும் ஒன்றையொன்று இடைவெட்டும் நிலையுள் வரும் உரசல்களே காரணமாகக் காட்டப்படலாம். இவ்வரசல்களே அதற்கான பல்கலைக்கழக நிலையில் வரத்தக்க ஆய்வுகள் செய்யப்படவேண்டியதன் தேவையையும் வலியுறுத்தி நிற்கின்றன.

தமிழ்க் கனடாவைப் பொறுத்தவரை 1983 - 1987 வரையிலான காலப்பகுதியில் தனிநாடு குறித்த அக்கறையும் முன்னெடுப்புக்களும் அரசியல் சிந்தாந்தமாக செய்யப்பட்டு வந்தன. மக்கள் இயக்க சார்பாக பிரிந்திருந்தாலும் தமிழீழம் என்ற கருத்தியலின்கீழ் ஒன்றுபட்டு இயங்கி வந்தனர்.

அதன்பின் 1987 - 2009 வரையிலான காலப்பகுதியில் தனியொரு இயக்கத்தின் வளர்ச்சியே தமிழ் மக்கள் தனிநாடு அடைய ஒரேவழி என்ற அக்கறையும் முன்னெடுப்பும் ஏற்பட்டது. 2009க்கு பின் ஏக பிரதிநிதித்துவம் உடைந்து, ஏகப்பட்ட பிரதிநிதித்துவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சுருங்கச் சொல்லின் 2009 மே 18ந் தேதியதனது, தமிழ்க் கனடாவின் போக்கிலும் திருப்பத்தைத் தந்து சென்றிருக்கிறது. போரும் அது சார்ந்த சகல பொறிமுறைகளும் இலங்கையில் உறை நிலைக்கு வந்தன காரணமாக போருக்கான பங்களிப்பாக அரசியலை கையாண்டவர்கள் வேறு வழியில் காரியமாற்றும் நிலைக்கு இன்று தள்ளப்பட்டுவிட்டனர்.

இதன் விளைவாக உருவாகியிருக்கும் சமூக உளவியலே கனடிய அரசு நிர்வாகத் தேர்தல்களில் ஈழத்தமிழர்களின் பங்களிப்பு வலுவடையவும், தேர்தல்களில் போட்டியிடும் எண்ணப்பாடு கொண்டவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கவும், தோல்வியடைபவர்களின் எண்ணிக்கைவீதம் அதிகமாகக் காணப்படுவதற்கும் காரணமாகக் குறிப்பிடப்பட முடியும்.

இவ்விடத்தில் குறிப்பிடப்படவேண்டியது என்னவென்றால், தேர்தல்களில் போட்டியிடும் தமிழர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பு தமிழரிடையேதான் கவனிப்பைப் பெறுகிறதே தவிர அதற்கு ஒரு தரரீதியிலான அங்கீகாரம் அரசியல் அரங்கில் இல்லை. இதை ஒரு கசப்பான உண்மையாக உணரவேண்டியும் உள்ளது. போட்டியிடுபவர்களின் எண்ணிக்கை சடுதியாக அதிகரித்தமை ஒருவித மனக்கிலேசத்தை வாக்காளரிடம் ஏற்படுத்துவதையும் கவனிக்க முடியும்.

மேலும், இச்சடுதியான தர ரீதியற்ற அதிகரிப்பானது வேட்பாளர்கள் குறித்து வாக்காளர்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய பல அத்தியாவசியத் தரவுகளை தமிழ் ஊடகங்கள் தரவேண்டிய கடமையையும் இல்லாமல் செய்துவிடுகின்றன.

2009க்குப் பின் கனடாவின் தேசிய அல்லது மாநில அரசியலில் ஈடுபடுபவர்களை 4 பிரதான பிரிவினராகப் பிரிக்கலாம். கீழ்க்காணும் காரணிகளைத் தனியாகவோ சேர்ந்த நிலையிலோ வைத்திருப்பவர்களே கனடாவின் அரசியலில் ஈடுபட முன்நிற்கிறார்கள்.

1. அரசியல் ஆர்வத்ததுடன் சமூகத்தில் தொடர்ச்சியாக இயங்குபவர்கள்
2. ஒரு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசியல் கோட்பாட்டுக்காக அரசியல் பங்களிப்பு செய்பவர்கள்

3. பண்பலத்தை உருவாக்கிக் கொண்டு அரசியலுக்கு வருபவர்கள்

4. அரசியலில் ஈடுபடுவது ஒரு தொழில்முறை வருமானத்தைத் தரும் என நம்பி வருபவர்கள்

இந்த நான்கு வகையினரிலும் புலம் பெயர்ந்த முதலாந்தலைமுறையினரே பெரும்பான்மையினராகக் காணப்படுகிறார்கள் என்பதும், குறிப்பிட்ட ஓரிரு தொழில்துறையில் பணிபுரிபவர்களே அதிக அளவில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்பதும் வெளிப்படையாகக் கவனிக்கப்படுகிறது.

அதற்கு (1) குறிப்பிட்ட சில தொழில்துறைகளில் இருப்பவர்களுக்கு வேலை நேரம் நெகிழ்வுத்தன்மை கொண்டதாகக் காணப்படுவதும், (2) தேர்தல் விளம்பரங்கள் தொழில்சார்ந்த விளம்பரத்திற்கு இணையாக மாற்றீடாகும் என்பதும், (3) தேர்தலில் தோல்வி கிடைத்தாலும் அது அவர்களது தொழில்சார்ந்த பிரபலத்தை அதிகரிக்கிறது என்பதும் காரணமாக இருக்கலாம். வீடு விற்பனை முகவர்களாயிருக்கும் பலர் தேர்தலில் பங்கெடுக்கிறார்கள் என்ற கவனிப்பும் உண்டு.

கனடாவின் தேசிய அல்லது மாநில அரசியலில் ஈடுபடுபவர்கள் ஸ்காப்பரோ, மார்க்கம் பகுதிகளில் தமிழ் மக்கள் பெருந்தொகையாக வாழும் பகுதிகளின் நிலைவரத்தைக் கணித்தே தம் பிரவேசத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். தமிழ் வாக்காளர் எண்ணிக்கையைக் கவனத்தில் வைத்துத்தான் தேர்தல் வியூகங்கள் வகுக்கப்படுகின்றன.

அதாவது, 'தமிழர் வாழும் ஒரு தொகுதியில் அனைத்துத் தமிழரும் ஒரு தமிழ் வேட்பாளருக்கு வாக்களிப்பார்களே-யானால் அந்தத் தமிழ் வேட்பாளருக்கு வெற்றிக்கான வாய்ப்பு உண்டு' என்ற கணிதமே பலரையும் தேர்தலில் ஈடுபட வைக்கிறது எனலாம்.

அதற்கு அடிப்படையாகவிருக்கும் தமிழர் செறிந்து வாழும் பகுதிகளை அடையாளப்படுத்த 2011ம் ஆண்டில் செய்யப்பட்ட குடிசன மதிப்பு விபரங்களில் இருந்து பல தரவுகளை நாம் எடுத்தாளக்கூடியதாக இருக்கிறது. ரொறன்ரோவில் வீட்டு மொழியாக தமிழைக் கொண்டிருப்பவர்களின் செறிவு அமைந்திருப்பதை இங்குள்ள படம் விளக்குகிறது. படத்தில் வீட்டு மொழியாக தமிழை வைத்திருப்பதாக பதிந்தவர்களின் எண்ணிக்கைச் செறிவு கருமையின் அதிகரிப்பால் காட்டப்பட்டுள்ளது. (பொதுவாகக் குடிசன மதிப்பு விபரங்கள் நம்பகமானவையே எனினும் அவற்றிலிருக்கும் இலக்கங்கள் சில இடங்களில் கேள்விக்கிடமானவை).

பொதுப்படையாக நம்பப்படும் தொகையைவிட குடிசன மதிப்பு காட்டும் இலக்கங்கள் குறைவானதாக இருப்பதாகவும் கருத்துகள் உண்டு. அதற்கு சில வலுவான காரணங்களும் எடுத்துச் சொல்லப்படுகின்றன. உதாரணத்திற்கு,

ஓன்ராறியோவில் வாழும் ஒருவர் தன் வீட்டில் தமிழ் பேசுவதை குடிசன மதிப்பு எடுப்பவரிடம் வெளிப்படையாக உறுதிப்படுத்தாவிடின், அவர் வீட்டு மொழியை தமிழ் எனக்காட்டும் குடிமகனாகக் கணிக்கப்படமாட்டார். ஆயினும் தமிழர்கள் செறிந்து வாழும் பகுதிகளை படம் நன்கு அடையாளம் காட்டுகிறது என்று கருதப்படலாம்.

விளைவாக, தமிழ்க் கனடாவின் அரசியல் தலைமை உருவாக்கப் போக்கும் இந்தப் பாதையிலேயே பயணிக்க எத்தனிக்கிறது. விளங்கச் சொன்னால், தாயகத்து அரசியலைப் பேசாது கனடாவின் அரசியலை மட்டும் பேசவேண்டும் என்ற எண்ணப்பாட்டுடன் இருப்பவர்கள் அரசியலில் பங்கெடுத்து அரசியல் தலைமையை உருவாக்க முனைகிறார்கள்.

ரொறன்ரோவில் தமிழர்கள் செறிந்து வாழும் பகுதிகள்

மேலுள்ள படத்தில் காட்டப்பட்டிருப்பதுபோல ரொறன்ரோ பெருநகரில் சில குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் தமிழர்கள் பெரும்பான்மை வீதத்தில் வசிக்கக் காணப்படுவதால், அப்பகுதி வாக்காளர் பட்டியலில் அவர்களது தொகை அதிகமாக இருக்கிறது என்பதும் வெளிப்படை. இதனால்தான் குறிப்பிட்ட சில தொகுதிகளில் தமிழர்களின் வாக்கு வலிமையானது தேசிய. மாநில அரசியல் கட்சிகளால் தனித்துக் கவனிக்கப்படுகிறது.

தேசிய அளவிலும்சரி, மாநில அளவிலும்சரி, உள்ளூராட்சி அளவிலும்சரி குறிப்பிட்ட சில தொகுதிகளில் வாழும் தமிழ் மக்களை அனுசரித்தே பலரும் - கனடாவின் பெரும் அரசியல் கட்சிகள்கூட - தமது வாக்குச் சேகரிப்பை நடத்துவதையும் நாம் கவனிக்கலாம். அதனால் பெரும் அரசியல் கட்சிகளுடன் தம்மை இணைத்து இயங்க பல தமிழ்ச் சமூக அமைப்புகள் ஆர்வம் காட்டும் நிலையும் இப்போது இருக்கிறது.

அதன் காரணமாக பல தமிழ் அமைப்புக்களும் இன்று தனிநாட்டுப் பிரிவினைப் போராட்ட அரசியலில் இருந்து தம்மை மெதுவாக விடுத்துக் கொண்டு, கனடாவின் தேசிய அல்லது மாநில அரசியலை மட்டும் வெளிப்படையாகப் பேசும் அமைப்புக்களாக மாறி வருவதையும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

ஆயினும், தமிழ்ச் சமூகத்தின் சமூக உளவியல் முற்று முழுதாக இலங்கையின் அரசியல் நடப்புகளில் இருந்து அந்நியப்படாத காரணத்தினால் தமிழ்க்கனடாவின் அரசியல் தலைமை உருவாக்கப் போக்கானது தாயகம் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகளை அனுசரித்தே இன்னும் நடந்து வருகிறது.

கனடாவின் தேர்தல் பிரசாரங்களின்போது போர்க்குற்றம், இலங்கை அரசைப் புறக்கணிப்பது, தமிழ் மக்களின் குறைந்த பட்ச உரிமை என்பவற்றை சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டுச் சொல்வதன்மூலமே தமிழ் வாக்காளர்களிடம் எந்தவொரு வேட்பாளரும் செல்ல முடிகிறது. தமிழ் மக்களின் ஆதரவைப் பெற தமிழர் அல்லாத வேட்பாளர்களும் அதையே செய்வதையும் கவனிக்கலாம்.

இன்று, தனிமூலம் அமைக்கும் போராட்டப் பிரசார அரசியலை கவனமாகத் தவிர்த்திருக்கும் நிலையில்தான் தமிழ்நிலைப்பட்ட அரசியல் கனடாவில் நடக்கின்றது என்றாலும் சிங்களவர் - தமிழர் இணக்க அரசியல் பேசி கனடாவில் அரசியல் செய்யப்படும் நிலை இதுவரை இல்லை.

புலம் பெயர்ந்த தமிழ்ச் சமூகத்தின் சமூக உளவியல் இவ்வகை இணக்க அரசியலை ஏற்காது என்பதால் கனடாவின் பெரும் அரசியல் கட்சிகளும் சிங்கள தமிழ் இணக்க அரசியல் பேசுவதை தவிர்த்தே வருகின்றன என்பது இன்றைய காலகட்டத்தில் கவனிக்கப்பட வேண்டியது.●

பி. விக்னேஸ்வரன்

வெகுஜன ஊடகங்களும் ஊடகவியலும்

எந்தவொரு துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும், அது கலைத்துறை, அறிவியல், பொருளாதாரம், அரசியல், விளையாட்டு என்று மனிதனுக்குத் தேவையான, அவன் ஈடுபடுகின்ற எந்தத்துறைகளாக இருந்தாலும், அவற்றில் ஈடுபடுகின்ற எவரும் அதற்கான தகுதிகளைத் தம்முள் விருத்திசெய்துகொள்ளவேண்டுமென்பது அடிப்படையான விடயம். கலை, விளையாட்டு போன்ற துறைகளில் ஈடுபடுவதற்கு இயற்கையாகவே திறமை இருத்தல் வேண்டும். அதில் வெற்றிபெறுவதற்கு விற்பன்னர்களின் வழிகாட்டலும் கடின பயிற்சியும் அவசியம். மற்றைய துறைகளில் ஈடுபடுவதற்கு அவற்றில் விருப்பும் அத்துறைசார் கல்வியும் பயிற்சியும் அவசியம்.

எல்லாத் துறைகளும் மனிதனின் தேவைகளுக்காக ஆரம்பிக்கப்பட்டவையே. காலப்போக்கில் அவ்வத்துறைசார் விற்பன்னர்களால் அவற்றுக்குரிய இலக்கணங்கள், நியமங்கள், கோட்பாடுகள், நெறிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டு செம்மைப் - படுத்தப்பட்டன. தற்காலத்தில் ஒரு துறையில் ஈடுபட விரும்புபவர் அதை முறைப்படி கற்று அறிந்துகொள்வதற்குப் பல வழிகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொருவரதும் சொந்தத் திறமை, முயற்சி, தேடல் மூலம் தாம் சார்ந்த துறைகளில் மேம்பாடடையக்கூடியதாக இருக்கிறது.

மேற்கூறியவை அனைத்தும் சகலரும் அறிந்ததே. அவற்றை நான் இங்கே நினைவுபடுத்தக் காரணம், சகல துறைகளிலும் ஈடுபட விரும்புபவர்கள் அவற்றைக் கற்பதற்கான அடிப்படைத் தகுதிகளைப்பெற்று, அவற்றை முறைப்படி கற்று, அவற்றில் ஈடுபடுவதற்கான தகுதிகளை வளர்த்து அவ்வத்துறைகளில் ஈடுபடும்போது, நாகரிக வளர்ச்சியடைந்த, சமுதாயத்துக்கு மிக அத்தியாவசியமான ஊடகத் துறையில் ஈடுபடுகின்றவர்கள், அவற்றில் ஈடுபடுவதற்கான தகுதியைப் பெறுவதற்கான முயற்சிகளை எடுக்கின்றார்களா என்ற சந்தேகம் எனக்கு ஏற்படுகிறது.

கணிணித் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி காரணமாக ஊடகத்துறை பல்வேறு பரிமாணங்களில் வளர்ச்சி கண்டுவிட்ட இந்நாளில் வானொலி, தொலைக்காட்சி என்பனவே இன்னமும் அடிப்படை வெகுஜன ஊடகங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. இவை வெகுஜன ஊடகங்களாக இருப்பதால் இவற்றிற்கென மிகக்

கட்டுப்பாடான நெறிமுறைகள், கோட்பாடுகள், தர்மங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவை வெகுஜன ஊடகங்கள் என்றவகையில், இவற்றில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு ஆற்றல், அறிவு என்பவற்றோடு சமூகப் பொறுப்புணர்வு என்ற மிக முக்கியமான குணம்சம் தேவைப்படுகிறது.

இந்த ஊடகங்கள் எந்தெந்த மக்கள் கூட்டத்திற்காக அல்லது சமுதாயத்திற்காக நடத்தப்படுகின்றனவோ அந்தந்த சமுதாயத்தின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல், மொழி, கலை, இலக்கிய, மொத்தத்தில் கலாச்சார வளர்ச்சியில் அவை முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. எமது சமூகத்தின் ஊடகவியலாளர்கள் அனைவருமே தமக்கிருக்கும் இந்த சமூகப் பொறுப்பை உணர்ந்திருக்கிறார்களா?

சமூகப் பொறுப்புணர்வு என்றவுடன், ஊடகவியலாளர்கள் தம்மைச் சட்டாம்பிள்ளைகளாகக் கற்பிதம் செய்துகொண்டு, சமூகத்திற்கு எது நல்லது எது கூடாதென்று வழிகாட்டுவதுதான் தமது பணி என்று வியாக்கியானம் செய்துகொள்கிறார்கள். ஏற்கனவே வரையறுக்கப்பட்ட மொழி, சாஸ்திரியக் கலைகள், விஞ்ஞானபூர்வமாக, அறிவியல்ரீதியாக நிறுவப்பட்டு, உலகத்தால் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்ற விடயங்களில் இது சரியாக இருக்கலாம்.

ஆனால் தற்கால நாகரிக சமுதாயத்தின் அடிப்படை உரிமையாகக் கருதப்படும் தனிமனித சுதந்திரம் அல்லது மனிதஉரிமை சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களில் ஊடகவியலார்களின் சட்டாம்பிள்ளை மனப்பான்மை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட முடியாத ஒன்று. பிழையானவர்களுக்கு ஊடகங்களில் இடமளித்தீர்களானால் அவர்கள் மக்களைக் குழப்பி விடுவார்கள், அவர்களுக்கு இடமளிக்காதீர்கள் என்று ஊடக அறிவுரை வழங்குபவர்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். இது சர்வாதிகாரத்தின் ஆரம்பகட்ட மனநிலை என்பதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை.

இந்த நிலை பெரும்பாலும் அரசியல் சார்ந்த விடயங்களிலேதான் காணப்படுகிறது. பொதுமக்கள் தமக்கு எது உகந்தது என்று தெரிவுசெய்வதற்கு உதவுவதுதான் ஊடகங்களின் ஊடகவியலாளர்களின் பணியேயன்றி அவர்களுக்கு எது சிறந்தது என்று சொல்லுவது அல்லது

ஒருபடி மேலேசென்று வற்புறுத்துவது அல்ல. மக்களுக்குத் தெரிவுசெய்யும் சந்தர்ப்பத்தை அளிக்காமல் ஒன்றில் மட்டும் சார்ந்துநின்று பேசுவதும் வற்புறுத்துவதும் பிரச்சாரம் என்றும் மூளைச்சலவை என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. இவற்றைச் செய்யும் ஊடகவியலாளர்கள் சர்வாதிகாரத்திற்குத் துணைபோகிறார்கள்.

கருத்துச் சுதந்திரம் என்பது ஊடகத் துறையின் ஆதார பலம். சகல தரப்பினரதும் கருத்துகளுக்கு இடமளிக்கும் ஊடகங்கள், மக்கள் சரியான முடிவுகளை சுயமாக எடுக்க வழிகாட்டு - கின்றன என்று கொள்ளலாம். இந்த வழிகாட்டல் என்பது ஓர் அதிகாரத் தோரணையான செயற்பாடல்ல. அது அக்கறைபுடன் கூடிய ஒரு தொண்டு நடவடிக்கை. இதை சரிவரப் புரிந்து கொள்ளும் ஓர் ஊடகவியலாளன் மேன்மையடைகின்றான்.

இனி தனிமனித சுதந்திரம் அல்லது உரிமை மற்றும் கருத்துச் சுதந்திரம் என்றால் என்ன என்பதைப் புரிந்துகொள்வோம். இவற்றை இனங்காண்பதற்கு உடகவியலாளர்கள் சமூக, அரசியல் அறிவுடையவர்களாக இருப்பது அவசியம். தனிமனித உரிமை, கருத்துச் சுதந்திரம் என்று கூறிக்கொண்டு, தாம் நினைப்பவற்றையெல்லாம் வெகுஜன ஊடகங்களில் எவரும் வெளியிடமுடியாது.

உதாரணமாக, ஒரு நாட்டின் இனங்களுக்கிடையே வன்முறைகளைத் தூண்டும் விடயங்கள், மதரீதியான கலவரங்களைத் தூண்டும் விடயங்கள், சமூக ஒழுக்கவியல் சார்ந்த விடயங்கள், வன்முறையைத் தூண்டும் விதமான கருத்துக்கள் தனிமனித சுதந்திரம் என்ற போர்வைக்குள் அடங்கமாட்டா. இவற்றைச் சரிவரப் புரிந்துகொண்டு கடமையாற்றுவதற்கு ஊடகவியலாளர்களுக்கு விடயங்களைப் பகுத்தாய்ந்து புரிந்துகொள்ளும் நுட்பமான அறிவும் உலக அனுபவமும் வேண்டும்.

ஊடகம் என்பது ஜனநாயகத்தின் ஆதாரம். மக்கள் சார்ந்தது. ஒரு வானொலி நிலையத்தையோ தொலைக்காட்சி நிலையத்தையோ தனிப்பட்டவர்கள் சொந்தமாக வைத்திருக்கலாம். ஆனால் இவை மக்களுடையவை. ஊடகங்களின் உரிமையாளர்கள் தமது சொந்த விருப்பு வெறுப்புகளை மட்டும் பிரதிபலிப்பதற்கான சாதனங்களாக அவற்றைப் பாவித்தால் அவை வெகுஜன ஊடகங்கள் என்ற உண்மையான அந்தஸ்தை இழந்துவிடும். அவை வெறும் கருவிகள் மட்டுமே. எனவே ஊடகங்களின் உரிமையாளர்கள், ஊடகவியலின் நெறிமுறைகளை அறிந்தவர்களாக, அவற்றின்வழி ஒழுக்குபவர்களாக இருத்தல் மிகமிக அவசியம்.

பற்றற்றவர்களை ஞானிகள் என்பார்கள். ஊடகவியலாளர்களும் ஞானிகளே. ஆனால் சற்று வித்தியாசமான ஞானிகள். அவர்களும் சொந்த விருப்பு வெறுப்பு, கோபதாபம், ஆசாபாசங்கள், பலம் பலவீனம் போன்ற சகலவற்றையும் கொண்ட சாதாரண மனிதர்கள்தான். ஆனால் அவை எவற்றையுமே தம் தொழிலில் பிரதிபலிக்காதவர்களே உண்மையான நெறிநின்று ஒழுகும் ஊடகவியலாளர்கள் என்று

போற்றப்படுகிறார்கள். இந்த மனநிலையை அடைவதற்குக் கடின பயிற்சி வேண்டும்.

எந்த விடயத்திலும் தமக்கென சொந்தக் கருத்து, விருப்பு வெறுப்பு இருந்தாலும் அவற்றை ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு வெளியே நின்று பார்க்கும் ஆற்றலை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

எந்தவொரு விடயத்திலும் உடனடியாகத் தமது பிரதிபலிப்பைக் காட்டாதிருத்தல், ஆறுதலாக சிந்தித்து சரியான நிலைப்பாட்டை எடுக்க உதவும்.

அனைவருடனும் பழகும் அதேவேளை எவரும் தம்மேல் ஆதிக்கம் செலுத்த இடமளிக்கக்கூடாது.

அரசியல் செல்வாக்கு, அரசியல் நாட்டம், பண்பலம் கொண்டவர்களிடம் அதிகம் நெருங்கக்கூடாது. அவர்கள் எப்போதுமே ஊடகவியலாளர்களைத் தமக்கு அனுசூலமாகப் பயன்படுத்த முனைவார்கள்.

எப்படியாவது பணம் சம்பாதிக்கவேண்டும் என்று கருதுபவர்கள், சமூகத்தில் செல்வாக்கான பதவிகளைப் பெறவேண்டும் எனக் கருதுபவர்கள் ஒருபோதும் மக்கள் நலன்பேணும் ஊடகவியலாளர்களாக விளங்க முடியாது.

வெகுஜன ஊடகங்களில் வானொலி பல காரணங்களால் முதன்மை பெறுகிறது. தற்கால இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகத்தவர்களிடையே வெகுஜன ஊடகங்கள் பெரும் மாற்றங்களுக்குள்ளாகியிருக்கின்றன. இலங்கைத் தமிழர்கள் குறிப்பாக வானொலி ஊடகத்தின் அபிமானிகள். அவர்களின் முக்கிய அடையாளங்களில் ஒன்று வானொலி ஊடகம். வானொலி ஊடகவியலாளர்கள் ஈழத் தமிழ் மக்களிடையே பிரபலம் பெற்று விளங்கினார்கள்.

சுமார் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்புவரை வானொலி ஊடகம் என்பது எல்லோராலும் இலகுவில் நுழைந்துவிட முடியாத ஒரு அரிய ஊடகமாக இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் விளங்கியது. இந்தியாவில் சினிமா பொதுமக்களின் கவனத்தைப் பெரிதும் பெற்றிருந்ததால் அவர்களை சினிமாவே பெரிதும் ஆட்கொண்டிருந்தது. வானொலி மீதான ஆர்வம் இலங்கைத் தமிழர்கள் மத்தியில்தான் மிகக் கூடுதலாக இருந்தது எனலாம். இதற்குக் காரணம் இலங்கையில் மக்களிடையே பிரபலம் அடைவதற்கு உரிய ஒரேயொரு ஊடகமாக வானொலி விளங்கியமையே.

அதிலும் வானொலியில் சினிமாப் பாடல்களை ஒலிபரப்பி அறிவிப்புச் செய்வது மட்டுமே வானொலி ஊடகக் கலையாகப் பெரும்பாலான இளைஞர்கள் கருதினார்கள். தாமும் அறிவிப்புச்செய்து பாடல்களை ஒலிபரப்பினால் பிரபலம் பெற்றுவிடலாம் என்பது மட்டுமே அவர்களது கனவாக இருந்தது. இதைத்தவிர வானொலி ஊடகத்துறைபற்றி, அதன் ஆழ அகலம்பற்றி அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை.

இந்த நிலையில் எமக்கு ஏற்பட்ட புலப்பெயர்வு, இளமையில் தமது வானொலி ஆசையை நிறைவேற்ற முடியாமற்போனவர்களுக்கும் மற்றும் வானொலிக் கலைமேல் ஆர்வம்கொண்ட இளைஞர்களுக்கும் ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்தது எனலாம். தனிப்பட்ட ரீதியாகவே வானொலி நிலையங்களை அமைத்துத் தமது விருப்பங்களைப் பூர்த்திசெய்யும் வாய்ப்பு அவர்களுக்குக் கிடைத்தது. ஏன், இலங்கையிலும் கூட இந்த நிலை உருவாயிற்று.

பலரும் வானொலி ஊடகத்துறையில் ஈடுபடும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டமை ஒரு முன்னேற்றகரமான நிலை என்றாலும் அத்துறையை சரிவரக் கையாளும் அறிவையும் திறமையையும் பெறும் வாய்ப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறதா என்றால் அது கேள்விக்குறியாகவே இருக்கிறது.

இத்துறையில் ஈடுபடும் சிலரின் துறைசார் அனுபவம் ஓரளவுக்குக் கைகொடுத்திருக்கிறது என்றாலும் பெரும்பாலும் ஊடகத்துறை பற்றிய தவறான புரிதலையே நான் காண்கிறேன். ஊடகத்துறை பற்றிய சரியான புரிந்துணர்வை, பயிற்சியைப் பெறுவதற்கு பொருளாதாரக் காரணங்கள் தடையாக இருந்தாலும் இத்துறையில் ஈடுபடும் தனிப்பட்டவர்களின் ஊடகம் பற்றிய புரிதலும் புரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்ற தன்முனைப்பும் குறைவாக இருப்பதாகவே நான் உணர்கிறேன்.

பாடல்களை ஒலிபரப்புவது, பெரும்பாலானவர்கள் கேட்கவிரும்பும் செய்திகளை மட்டும் வேறு ஊடகங்களில் இருந்து எடுத்து அவற்றைத் தொகுத்து செய்தியாக வாசிப்பது, தாம் சார்ந்துள்ள கருத்துகளை அல்லது தமது கருத்துகளை உரையாடல்கள்மூலம் வெளியிடுவது என்ற அளவிலேயே பெரும்பாலான ஊடகவியலாளர்கள் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கான காரணம், ஒன்று, ஊடகம்பற்றிய சரியான புரிந்துணர்வினமை. மற்றையது, இப்படி இயங்கினால்தான் பணவருவாயைப் பெறலாம் என்ற நிலை. ஊடகம் இயங்குவதற்குப் பணம் அவசியம்தான். ஆனால் ஊடக நெறிமுறைகள் அதற்கான விலையாக இருக்கக்கூடாது.

எனது அவதானிப்பின்படி புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் தொலைக்காட்சி உரிய முறையில் ஒரு சக்திவாய்ந்த ஊடகமாக இயங்குவதற்கான சூழலும் அதற்கான பொருளாதார பலமும் தமிழர்மத்தியில் ஏற்படுமா என்பதைச் சொல்வது மிகச்சிரமம். கனடாவில் ஒரேயொரு தமிழ்த் தொலைக்காட்சிச் சேவையை மட்டும் அதற்கான முழுப்பரிமாணங்களுடன் நடத்துவதற்கான பொருளாதார சூழ்நிலையே காணப்படுகிறது. ஆனால் வானொலி ஊடகம் மக்கள் ஊடகமாக இயங்குவதற்கான சாத்தியங்கள் உள்ளன. அதில் ஈடுபடுபவர்கள் அதற்கான அறிவைப் பெறும் முயற்சிகளுக்கு முன்னுரிமையளித்துக் கடுமையாக உழைத்தால், புலம்பெயர் நாடுகளில் சிறந்த வானொலிச் சேவைகளை நடத்துவது சாத்தியமே. ஆனால் அவற்றின் எண்ணிக்கையும் மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக இருந்தால் மாத்திரமே பொருளாதார ரீதியில் அது சாத்தியமாகும்.●

Multiculturalism: Is it unifying Canada? ...3

substantial presence of minority populations — involves not just changes in ethnic composition, but it also creates a ‘social and symbolic centrality’ of a minority group for its members as well as for the dominant society. The emergence of ethnic enclaves often transforms the physical and social characteristics of neighbourhoods, challenges the ‘way of life’ established among long-term residents, and may generate tensions within local space.”

Question of citizenship

There has also been tension around the place of immigrants in Canada when it comes to citizenship. The federal government introduced policy changes last year in the Citizenship Act to address some of the disquiet expressed over what it means to be Canadian. Among other things, the changes introduced in June 2014 stipulate a longer period of physical presence by permanent residents to gain citizenship; while earlier it was three out of four years, under the new rules it has been changed to 183 days during four out of six years before an immigrant can apply to become a citizen. Unlike earlier, when people could leave Canada after acquiring citizenship, the new provisions also necessitate permanent residents to continue living in Canada after acquiring citizenship. But perhaps the provision that has caused the most controversy, especially among human rights advocates, is the power that the government has to revoke citizenship of people holding dual citizenship and are found guilty in terrorism or treason cases. These changes have found its supporters as well as its critics.

Another recent policy announcement from the federal government’s “zero tolerance for barbaric cultural practices,” namely as they relate to violence against women, also raises the question whether such policy initiatives are xenophobic, creating an “us versus them” mentality.

Multiculturalism without integration?

However, mere policy changes won’t necessarily make multiculturalism more or less meaningful. Sandeep Agrawal, professor and inaugural director, planning program, Urban Environment Observatory, University of Alberta, is of the view that multiculturalism is a multi-faceted notion, beyond a simple discussion of culture. “Meaningful multiculturalism should have an economic dimension to it, and not restrict itself to a cultural or social dimension, although those are vital, too.”

(Contd. on page 68)

அ. முத்துலிங்கம்

திரும்பிப் பார்க்கவில்லை

சுமீபத்தில் ஒரு நேர்காணலின்போது என்னை நேர்கண்டவர் ஒரு கேள்வி கேட்டார். நான் அப்படியான கேள்வி ஒன்றுக்கு என்னைத் தயார் செய்யவில்லை. ஆகவே சற்று நேரம் திகைத்துப் போய்விட்டேன். அவர் கேட்ட கேள்வி இதுதான். 'உங்களுக்கு சொந்தமான முதல் புத்தகம் என்ன?' இதுபற்றி நான் இதற்கு முன்னர் யோசித்துப் பார்த்ததே கிடையாது.

எங்கள் வீட்டில் பொதுவாக இருந்த ஒரே புத்தகம் பஞ்சாங்கம்தான். அதைத்தவிர பாடப்புத்தகங்கள் இருந்தன. கேள்வி கேட்டவர் அதைக் குறிப்பிடவில்லை என்றே நினைக்கிறேன். அப்படியிருந்தால்கூட பாடப் புத்தகம் ஒன்றை நான் சொந்தமாக என் வாழ்நாளில் அனுபவித்ததும் கிடையாது.

முதலில் அண்ணருக்கு பாடப்புத்தகம் சொந்தமாக இருக்கும். அவருக்கு பிறகு அக்கா. அதற்கு பிறகு இன்னொரு அண்ணர். பிறகு மற்றுமொரு அண்ணர். இறுதியாக எனக்கு வந்து சேரும். மட்டை கிழிந்து, பல இடங்களில் ஓட்டுப்போட்டு, மூலைகள் சுருண்டு மடிந்து கிடக்கும். அவற்றை படித்துவிட்டு நான் தம்பிக்கு கொடுப்பேன். அதன்பின் அது தங்கையிடம் போய்ச்சேரும். ஆகவே நான் பாடப் புத்தகத்தை சொந்தம் கொண்டாட முடியாது. ஒருவருட்காலம் 'கடன் வாங்கியது' என்று வைத்துக்கொள்ளலாம்.

சிறுவயதில் அம்புலிமாமா, கல்கண்டு முதலியவற்றை இரவல் வாங்கி படித்தது உண்டு. அது பின்னர் கிராமம் முழுக்க சுற்றுக்கு போய்விடும். கொஞ்சம் பெரியவன் ஆனதும் கல்கி, ஆனந்த விகடன் தொடர்களை படிக்க ஆரம்பித்தேன். கொக்குவில் போன்ற சிறிய கிராமத்தில் வாசிக்கசாலைகூட கிடையாது. புத்தகங்களை கடன் வாங்கி படிக்கத்தான் முடியும். பல்கலைக் கழகத்தில் யாராவது நண்பர்களிடம் இரவல் வாங்கி இரவு இரவாக படித்துவிட்டு அடுத்தநாள் காலை திருப்பிவிடுவேன்.

பல்கலைக் கழக படிப்பு முடிந்தபிறகு வேறு படிப்பு தொடங்கியது. ஆகவே கையில் பணம் கிடையாது. ஒரு புத்தகத்தை வாங்கி சொந்தமாக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் எனக்கு எழக்கூட இல்லை.

எனக்கு இருபது வயது ஆரம்பித்தபோதே சிறுகதைகள் எழுதத் தொடங்கிவிட்டேன். அவை இலங்கை பத்திரிகைகளிலும் இந்தியப் பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்தன. என் அன்பு நண்பர் செ.கணேசலிங்கன் 1964ல் இந்தியா சென்று எனது 'அக்கா' சிறுகதை தொகுப்பை தானாகவே பதிப்பித்தார். 500 பிரதிகளை சென்னையிலிருந்து கொழும்புக்கு கப்பலில் கொண்டுவந்தார். அதில் 10 புத்தகங்களை எனக்கு ஆசிரியர் என்ற வகையில் இலவசமாகத் தந்தார்.

இப்பொழுது யோசித்துப் பார்க்கும்போது என் வாழ்க்கையில் முதன்முதல் சொந்தமாகச் சம்பாதித்தது நான் எழுதிய 'அக்கா' சிறுகதை புத்தகம்தான். ஒன்றல்ல, பத்து புத்தகங்கள். ஆனால் அவை ஒவ்வொன்றாக மறைந்து இன்று என் கையில் ஒரேயொரு புத்தகம் மிஞ்சியிருக்கிறது. அதே அட்டை, அதே படம், அதே பழுப்பு நிற தாள், அதே மங்கிய எழுத்து.

பின்னாளில் Margaret Mitchell எழுதிய நூலை படித்தபோது நான் இந்தச் சம்பவத்தை நினைவுசுர்வேன். அவர்தான் உலகப் பிரபலம் பெற்ற Gone With the Wind நாவலை எழுதியவர். இந்த நாவலுக்கு அந்தக் காலத்திலேயே புலிட்ஸர் பரிசு கிடைத்தது. மார்கிரட் ஓர் அகர வாசகி. கணவர் என்ன புத்தகம் கொண்டு வந்தாலும் அதை ஒருநாளில் வாசித்து முடித்துவிட்டு வேறு கேட்பார். ஒன்றிலும் அவருக்கு திருப்தியே கிடைக்காது. அப்பொழுது ஒருநாள் கணவர் சொன்னார். 'உனக்கு ஒரு நாவலும் பிடிக்கவில்லை. நீயாகவே ஒன்றை எழுதுவதுதானே.' அப்படி எழுதியதுதான் அந்த நாவல். அவருக்கு பிடித்த நாவலை அவரே எழுதியது போலத்தான் ஒரு புத்தகத்தை சொந்தமாக்க எனக்கு கிடைத்த ஒரே வழி நானே ஒன்றை எழுதுவதுதான்.

ஓர் எழுத்தாளன் தான் எழுதியதை திரும்ப படிக்கக்கூடாது என்று சொல்வார்கள். ஒன்றில் பிரமிப்பு ஏற்படும். 'இதை நானா எழுதினேன்?' மற்றது வெறுப்பு. 'இதையா நான் எழுதினேன்?' இரண்டுமே ஆபத்தானது. பைபிளில் ஒரு கதை வரும். கர்த்தர் விசுவாசியான லோத்தைப் பார்த்துச் சொல்வார். 'இந்த ஊர் அழியப்போகிறது. உன் மனைவியின்

கைகளையும் இரண்டு குமாரத்திகளின் கைகளையும் பிடித்துக்கொண்டு உன் ஜீவன் தப்ப ஓடிப்போ. பின்னிட்டுப் பாராதே.' லோத்தின் மனைவி ஆர்வம் தாங்காமல் தான் வாழ்ந்து முடித்த ஊரை ஒருமுறை கடைசித் தடவையாக திரும்பிப் பார்த்தாள். அப்படியே உப்புத்தூண் ஆகிவிட்டாள்.

எழுத்தாளர்களுக்கும் இதே பிரச்சினைதான். பல எழுத்தாளர்கள் புத்தகம் அச்சான பின்னர் அதைப் படிப்பதே இல்லை. அச்சாகும் முன்னர் எத்தனை தடவை என்றாலும் திருத்தி எழுதுவார்கள். அச்சான பின்னர் படித்து என்ன பிரயோசனம்? வெளியிட்டவுடனேயே புத்தகம் வாசகர்களுக்கு சொந்தமாகிவிடுகிறது. எழுத்தாளர் திரும்பிப் பார்க்காமல் போய்க்கொண்டே இருக்கவேண்டியதுதான்.

புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர் கல்கி ஒருமுறை ரயில் நிலையம் ஒன்றில் வுட்ஹவுஸ் எழுதிய புத்தகம் ஒன்றை படிப்பதற்காக வாங்கினார். ரயிலில் ஏறி இரண்டு பக்கம் படித்தவுடனேயே அது ஏற்கனவே தான் படித்து முடித்த புத்தகம் என்று தெரிந்தது. அவர் படித்த புத்தகத்தையே அவர் மறந்துவிட்டார். அத்தனை மலிவான எழுத்தாக அது இருந்தது. அப்போது கல்கி விசனப்பட்டார் தான் எழுதுவது குறைந்தது 50 வருட காலத்துக்காவது தாக்குப் பிடிக்குமா என்று. அந்தக் கவலை அனாவசியமானது. அவருடைய புத்தகங்கள் எத்தனையோ பதிப்புகள் கண்டுவிட்டன. இன்றும் இளம் தலைமுறையினர் அவரை படித்தபடியே இருக்கிறார்கள்.

சிறுகதைகள் எழுதுவது இலகுவானது என்ற தவறான அபிப்பிராயத்தான் பொதுவாக நிலவுகிறது. சிறுகதை எழுதும் காரியம் மிகவும் கடினமானது. ஒரு சிறுகதையை எழுதி முடிவுக்கு கொண்டுவர ஏறக்குறைய ஆறு வாரம் எடுக்கிறது. இதை எழுதும்போது கார்ல் இயக்னெம்மா என்ற அமெரிக்க எழுத்தாளர் எனக்கு 2009ல் எழுதிய கடிதம் என் முன்னே திறந்து கிடக்கிறது. இவர் பொஸ்டன் MITயில் இயந்திரவியல் துறை விஞ்ஞானியாக பணியாற்றுகிறார். இவருடைய சிறுகதைகளை தேடித்தேடிப் படிப்பேன். சிறுகதை உருவத்துக்கு புதிய பரிமாணத்தை தந்த அவர் இப்படி கடிதத்தில் எழுதுகிறார்.

'எனக்கு ஒரு சிறுகதை எழுதி முடிக்க 4 மாதம் எடுக்கிறது. முதல் வரைவு முடிவதற்கு ஏறக்குறைய இரண்டு மாதம் ஆகும். பிறகு திருத்தத்துக்கு மேல் திருத்தமாக செய்து முடிக்க மேலும் இரண்டு மாதம் எடுக்கும். நான் மிக மிக மகிழ்ச்சியடைவது இந்த திருத்த வேலைகள் செய்யும்போதுதான்.' அன்றும் சரி, இன்றும் சரி மிக நீண்ட காலம் எடுத்துத்தான் ஒரு சிறுகதையை எழுதமுடிகிறது. கால அவகாசம் நீளும்போதெல்லாம் நான் அவரை நினைத்துக்கொள்வேன்.

நான் அம்பாவின் வயிற்றில் இருந்தபோது அப்பாவின் கனவில் ஒரு வார்த்தை வந்தது. அருணகிரிநாதர் கனவில் முருகன் வந்து 'முத்து' என்ற வார்த்தையை எடுத்தது

கொடுத்ததும் அவர் 'முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண' என்று பாடத் தொடங்கிவிட்டார். என் அப்பாவின் கனவில் வந்த வார்த்தையும் 'முத்து'. அவரால் ஆகக்கூட செய்ய முடிந்தது நான் பிறந்தபோது 'முத்துலிங்கம்' என பெயர் சூட்டியதுதான். அவரவருக்கு அவரவர் உயரம்.

இத்தனை வருடங்களில் நான் எழுதிய ஒன்றையும் என் அம்மா பார்த்ததில்லை. அப்பா பார்த்திருந்தாலும் படித்ததில்லை. எழுதியதை திரும்பவும் படிப்பதில்லை என்று நான் வைத்திருந்த தீர்மானம்போல அப்பாவிடமும் ஒன்று இருந்திருக்கலாம்.

நான் கடந்து வந்த பாதை அளவு தூரம் இல்லை இனி நான் செல்ல வேண்டிய தூரம். இந்த தூரத்தில் எனக்கு ஏற்பட்ட அமமானங்கள், ஏமாற்றங்கள் பழிகள் என்று பலதையும் சொல்லலாம். அவமதித்த பதிப்பாளர்கள், எதிரிகளாக மாறிய வாசகர்கள், என மனதை வருத்திய சம்பவங்களுக்கும் குறைவில்லை. ஏமாற்றங்களை கடக்கும்போது பிரபல பெண் பாடகர் Janis Joplin ஐ நினைத்துக்கொள்வேன். சில அதிர்ஷ்டங்கள் வாசல்வரை வந்து திரும்பிச் சென்றிருக்கின்றன.

ஜேனிஸ் ஜொப்லின் என்று ஒரு பாடகர் அறுபதுகளில் அமெரிக்காவில் மிகவும் பிரபலமாக இருந்தார். அவருடைய 26வது வயதில் நியூஸ்வீக் பத்திரிகை அவருடைய படத்தை அட்டைப் படமாகப் போடுவதற்கு முடிவுசெய்தது. அதற்கான படங்களை எடுத்து பத்திரிகை தயாராகும் நேரத்தில் முன்னாள் ஜனாதிபதி ஐஸன்ஹோவர் இறந்துவிட்டார். நியூஸ்வீக் மனதை மாற்றி ஐஸன்ஹோவர் படத்தை அட்டையில் பிரசுரித்தது. ஆவலாக எதிர்பார்த்து மனமுடைந்துபோன பாடகர் இப்படிச் சொன்னாராம். "ஐஸன்ஹோவருக்கு 14 முறை இருதய அடைப்புகள் வந்திருக்கின்றன. இந்த வாரத்திலா அவர் இறப்பதற்கு முடிவு செய்யவேண்டும்."

சில விசயங்கள் நீங்கள் திட்டமிட்டதுபோல நடப்பதில்லை. ஒருவகையில் பார்த்தால் எழுதியது எல்லாமே தற்செயலாக நடந்ததுதான். ஏரோத் மன்னர் சொன்னதுபோல எழுதியது எழுதியாகிவிட்டது. அதை ஒன்றுமே செய்வதற்கில்லை. சில பாடகர்கள் பாடும்போது விடுபட்ட ஸ்வரங்களை கையை அசைத்து காட்டி ஈடுசெய்யப் பார்ப்பார்கள்.

கிரிக்கெட் விளையாட்டில் பந்தை எறிந்துவிட்டு விளையாட்டுவீரன் தன் தலையை நிமிர்த்தி, உடம்பை வளைத்து நெளித்து, கையை ஆட்டி என்னவோவெல்லாம் செய்வான். என்னதான் செய்தாலும் கையை விட்டுப்போன பிறகு பந்தின் பாதையை அவன் மாற்ற முடியாது.

எழுத்தும் அப்படித்தான். திரும்பிப் பார்ப்பதால் ஒரு பிரயோசனமும் கிடையாது. அது தன் பயணத்தைக் குறித்த பாதையில் தொடரும்.●

என். செல்வராஜா நூலியலாளர் - லண்டன்

புதுமை விரும்பிகளின் யரிசோதனை இலக்கியங்கள்

புடைப்பிலக்கியத்தில் புதுமை செய்யவேண்டும், வித்தியாசமாக எதையும் செய்துவைக்க வேண்டும் என்பது பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு எழுத்தாளனினதும் கனவாக அமைந்திருக்கும். அத்தகைய புதுமை விரும்பிகள் அனைவரது முயற்சிகளும் நின்று நிலைப்பதில்லை. இருப்பினும் சில படைப்புக்கள் அவ்வாறு ஆயிரத்தில் ஒன்றாக நின்று நிலைக்கவே செய்கின்றன. “வண்ண மலர்கள்” என்றொரு நாவல் எட்டு கதாசிரியர்களால் எழுதப்பட்டதென்ற செய்தி எனக்குக் கிட்டியபோதும் அது பற்றிய விபரம் கிடைக்கவில்லை. விபரம் அறிந்த சில விடயங்களை இன்று உங்களுடன் பரிமாற விரும்புகின்றேன்.

தமிழகத்தின் ஒரு இலக்கிய ஆர்வலர். அவர் பெயர் உமாபதி. அவரது பதிப்பகத்தின் மூலம் அறுபதுகளில் “உமா” என்றொரு சஞ்சிகை வெளிவந்துகொண்டிருந்தது. அச்சிறு சஞ்சிகையில் எழுத்தாளர் புவை எஸ்.ஆறுமுகம் அவர்கள் ஒரு புதுமையைச் செய்ய முன்வந்தார். வாசவன் என்ற படைப்பாளியைக்கொண்டு ஒரு நாவலின் முதல் அத்தியாயத்தை மாத்திரம் எழுதுவித்தார். தொடர்ந்து இரண்டாவது அத்தியாயத்தை வல்லிக்கண்ணன் வளர்த்துவிட்டார். இவரைத் தொடர்ந்து சரோஜா ராமமூர்த்தி, கிருஷ்ணா, சீ.ஆர்.ராஜம்மா, நெடுமாறன், எல்லார்வி, ஏ.எம்.மீரான், சி.சு. செல்லப்பா, பி.வி.ஆர் என்று 60களில் பிரபல்யமாகியிருந்த கதாசிரியர்கள் கதையின் ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தையும் கட்டிவளர்க்க, இறுதியில் புவை எஸ். ஆறுமுகம் இறுதி அத்தியாயத்தை எழுதி அதனை முடித்துவைத்தார். “ஆடும் தீபம்” என்ற பெயரில் இந்நாவல் பின்னர் புவை.எஸ் ஆறுமுகத்தைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு காரைக்குடி, செல்வி பதிப்பக வெளியீடாக மார்ச் 1967இல் நூலுருவில் வெளிவந்தது.

இந்நாவல் தனியொருவரால் புனைந்து எழுதப்பட்டதொன்றல்ல. ஒருவரது கருத்தை மையமாக வைத்து பலர் எழுதியதும் அல்ல. ஒருவர் கதையைத் தொடங்கினார். மாதம் ஒருவராக அதை அவரவர் கருத்தோட்டத்தின்படி வளர்த்தார்கள். கடைசியில் ஒருவர் அதனை பொருத்தமான இடத்தில்

முடித்துவைத்தார். இதே காலகட்டத்தில் சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையில் வாராவாரம் “சதுரங்கம்” என்றொரு கதையும் வெளிவந்தது. முதல் அத்தியாயத்தை பி.எஸ்.ராமையா அவர்கள் எழுத, தொடர்ந்து அக்கதையை அவரது வழிநடத்தலில் பலர் எழுதி முடித்தார்கள்.

தமிழகத்தின் வழியொற்றி யாழ்ப்பாணத்திலும் கனக செந்திநாதன் அவர்கள் இம்முயற்சியில் இறங்கினார். “மத்தாப்பு” என்ற நாவல் மலர்ந்தது. அது மலர்ந்த கதையை, பின்னாளில் அந்நாவல் வீரகேசரியில் தொடராக வெளிவந்து நூலுருவான வேளையில் அதன் முன்னுரையில் அவரே இவ்வாறு சொல்கிறார்:

“ஒரு காலில் ஐந்து இலைப் பந்தலாகிய இக்குறுநாவல் (மத்தாப்பு), தோன்றிய வரலாறு சுவாரஸ்யமானது. மட்டக்களப்பிலிருந்து எஸ்.பொன்னுத்துரையவர்கள் யாழ்ப்பாணம் வந்தபோது, இ. நாகராஜனைச் சந்தித்தார். இருவருமாக குரும்பசிட்டிக்கு வந்து என்னைக் கண்டனர். மூவரும் இலக்கிய அரட்டையில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது தமிழ்நாட்டு வானொலியொன்றில் வாசிக்கப்பட்டு சுதேசமித்திரனில் வாராவாரம் வெளிவந்த சதுரங்கம் என்ற கதையையும், அதில் பி.எஸ்.இராமையா அவர்கள் முதலாம் அத்தியாயத்தைத் தொடக்கிவைத்து, கதையை வளர்த்துப் பலகோணங்களைக் காட்டிய மாதிரியையும், மற்றைய எழுத்தாளர்கள் அதை வெற்றிகரமாக முடித்த விதத்தையும் நான் கூறி, கிழித்துப் புத்தகமாகக் கட்டி வைத்திருந்த நூலையும் கொடுத்தேன். “உமா” என்னும் பத்திரிகையில் ஆடும் தீபம் என்ற குறுநாவலும் அதே சந்தர்ப்பத்தில் வெளிவந்துகொண்டிருந்தது.

இவற்றை மாதிரியாகக் கொண்டு ஈழத்துப் பின்னணியிலே ஒரு குறுநாவலை ஐந்து எழுத்தாளர்கள் எழுதினால் என்ன? என்ற பிரச்சினையை அலசி ஆராய்ந்தோம். “யோசிக்க வேண்டியதில்லை. நாமே எழுதிவிடுவோம்” என்று எஸ்.பொன்னுத்துரை அழுத்திப் பேசினார். புதிய புதிய உத்திகளில், முறைகளில் பரீட்சைகளைச் செய்து பார்க்கவேண்டும் என்ற அவா உள்ளவர் அவர். அவாவோடு

தன்னம்பிக்கையும் கொண்டவர். எனவே என்னைப் பார்த்து ஏதாவது ஒரு தலைப்பு நல்லதாகச் சொல்லுங்கள் என்று கேட்டார். சமைதாங்கி, மத்தாப்பு என்று தலைப்பு இரண்டையும் நான் கூறினேன். மத்தாப்பு என்ற தலைப்பு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

மத்தாப்பு என்ற தலைப்பில் ஐந்துபேர் ஒரு குறுநாவலை எழுதுவது என்று தீர்மானித்தோமேயொழிய அதில்வரும் கதைபற்றி ஒருவரும் பேசவே இல்லை. உண்மையில் அது எப்படி வளருமென்று ஒருவருக்கும் யோசிக்கும்போதும் 'ஏன்' எழுதும்போதும் தெரிந்திருக்க முடியாது. வீட்டிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்துக்கு மூவரும் வரும்போது, சன்னாகத்தில் தற்செயலாக சு. வேலுப்பிள்ளை, குறமகள் (இ. வள்ளிநாயகி) என்போரைச் சந்தித்தோம். எங்களது இந்தக் குறுநாவல் முயற்சிக்கு அவர்களும் ஒத்துழைப்பதாக ஒப்புக்கொண்டார்கள்”

இவ்வாறு கனகசெந்திநாதன் எழுதிச் செல்கிறார். இறுதியில் இ.நாகராஜன், கனகசெந்திநாதன், சு.வேலுப்பிள்ளை, குறமகள், எஸ்.பொன்னுத்துரை ஆகிய ஐவரும் இணைந்து எழுதிய இக் குறுநாவல். வீரகேசரியில் தொடர்கதையாக வெளியிடப்பட்டு பின்னர் குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபையரினரால் ஜனவரி 1962இல் நூலுருவாக்கப்பட்டது.

பொறாமை காரணமாக, கொலைக்குற்றம் சுமத்தப்பட்ட மாரிமுத்துவின் துயரக்கதையாக இக்குறுநாவல் வளர்த்துச் செல்லப்பட்டது. 20ம் நூற்றாண்டு நடுப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணக் கிராமப்புற, மலையக, சிங்கள கிராமப்புறச் சமூகங்கள் இதில் பாத்திரங்களாக வருகின்றன. தராதர ஈழத்துத் தமிழும் பேச்சுமொழியும் இணைந்த மொழிநடையை அனைவரும் கையாண்டிருந்த போதிலும், ஐவரின் எழுத்து நடையிலும் வேறுபாடுண்டு. இனப்பிரச்சினை பற்றிய கருத்துக்களும் இறுதி அத்தியாயத்தில் இடம்பெறுகின்றது. மொத்தத்தில் மத்தாப்பு ஒரு புதுமைப்படைப்பாக ஈழத்தில் வலம்வந்தது.

தமிழகத்தில் வெளிவந்த “சதுரங்கம்” பற்றி முன்னதாகக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். அதே பெயரில் ஈழத்தில் எம்.ஏ.ரஹ்மானின் முயற்சியில் மற்றுமொரு நூலும் வெளிவந்திருந்தது. எம்.ஏ.ரஹ்மான், ஆர்.பாலகிருஷ்ணன், வ.அ.இராசரத்தினம், எஸ்.பொன்னுத்துரை, சாலை இளந்திரையன் ஆகியோர் கூட்டு முயற்சியில் இதனை எழுதியிருந்தார்கள். ரஹ்மானின் அரசு வெளியீடு இதனை நவம்பர் 1971இல் வெளியிட்டது.

தலைப்பில் “சதுரங்கம்-நாவல்” என்று அறிமுகப்படுத்தி இருந்த போதிலும். இதன் ஒவ்வொரு அத்தியாயமும் ஒரு சிறுகதையாகவே எழுதப்பட்டு அனைத்தும் இணைந்து சதுரங்கமாகின்றது. ஐந்து இலக்கியவாணர்களின் கூட்டு இலக்கிய அனுபவமாக இப்படைப்பு அமைந்துள்ளது. “அரசு” (ராஜ்மித்ரா), “காலாள்” (இ.பாலகிருஷ்ணன்), “குதிரை” (வ.அ.இராசரத்தினம்), “தேர்” (எஸ்.பொன்னுத்துரை), “யானை” (எம்.ஏ.ரஹ்மான்), “அமைச்சு” (சாலை இளந்திரையன்)

ஆகியவை சதுரங்கத்தின் காய்களைச் சுட்டும் தலைப்புகளாகக் காணப்படுகின்றன. சாலை இளந்திரையனின் அமைச்சு, இக்கதைகளுக்கான ஒரு விமர்சனமாகும்.

எஸ். பொன்னுத்துரை சம்பந்தப்பட்ட இவ்விரு இலக்கியப் புதுமைகளையும் இணைத்து மத்தாப்பு (சசு) சதுரங்கம் என்ற பெயரில் சென்னையிலிருந்து தனது மித்ர பதிப்பகத்தின் வாயிலாக ஒரு நூலை டிசம்பர் 2000இல் மீள்பதிப்பாக வெளியிட்டிருந்தார்.

மத்தாப்பு நாவலுடன் இந்நாவல் தொடர்பான “மத்தாப்பு பிறந்த வரலாறு” (கனக செந்திநாதன்), ஐவர் தீட்டிய மத்தாப்பு வர்ணங்கள் (வீ.லோகநாதன்) ஆகிய கட்டுரைகளும் பின்னிணைப்பாகத் தரப்பட்டிருந்தன.

இந் நூலின் இரண்டாம் பாகமாக முன்னர் நான் குறிப்பிட்ட சதுரங்கம் என்ற நூலை இணைத்திருந்த எஸ்.பொ., அவற்றை தனித்தனியாக சிறுகதைகளாகவே 2000ம் ஆண்டு மீள்பதிப்பில் அறிமுகம் செய்திருந்தார்.

இவை தவிர, இலங்கையின் முன்னோடி எழுத்தாளர்களான அமரர் செ.கதிர்காமநாதன், செ.யோகநாதன் பெனடிக்ட் பாலன் ஆகியோர் இணைந்து “கேட்டிருப்பாய் காற்றே” என்றொரு முக்கோண நாவல் ஒன்றினையும் முன்னர் எழுதியுள்ளனர். மலைநாட்டுப் பின்னணியில் அமைந்த இந்த தொடர் நவீனம் ஈழநாட்டில் தொடராக வெளிவந்து, அக்காலகட்ட இளந்தலைமுறையின் புதிய சிந்தனைப் போக்கினைச் சுட்டுவதாக அமைந்திருந்தது. (நன்றி: செங்கை ஆழியான். “ஈழநாடும் அதன் இருபத்தைந்தாண்டு இலக்கியப் பாரம்பரியமும்”, பத்திரிகையாளன்: வட இலங்கை பத்திரிகையாளர் சங்க வெளியீடு, மலர் 1, இதழ் 1, பெப்ரவரி 1984).

கவிஞர் ஏ.இக்பால் “புதுமை The New” என்றொரு கவிதைத் தொகுப்பினை தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய இருமொழி நூலாகக் கொண்டுவந்துள்ளார். தமிழில் அவர் எழுதிய கவிதைகளும் அதனை ஆங்கிலத்தில் எம்.எஸ்.ஜாபீர் அவர்கள் மொழிபெயர்க்க அந்தக் கவிதைகளையும் சேர்த்து தற்காநகரிலிருந்து ஜூன் 1999இல் இந்நூலை வெளியிட்டிருக்கிறார்.

இலக்கியத்தில் புதுமை செய்வதில் முன்னைய தலைமுறையில் எஸ்.பொன்னுத்துரை துலக்கமாகத் தெரிந்தார். நான் நூலகப் பணியாற்றிய வேளையில் அவரது நூல்களைப் பட்டியலாக்கம் செய்யும் வேளையில் தலைப்பு பெரும்பிரச்சினையாக அமைந்துவிடுவதுண்டு.

எஸ்.பொ. 1972இல் வெளியிட்ட ஒரு நூலின் தலைப்பு “?” என்பது தான். அது வெறும் கேள்விக்குறி. அகரவரிசை அட்டவணை தயாரிப்பதில் தலையைப் பிய்த்துக்கொண்டேன். இந்த நூலுக்கு அசோகமித்திரனின் முன்னுரை முக்கியமானது.

“பொன்னுத்துரை தன்னுடைய படைப்பாற்றலில் ஒரு பரிமாணத்தை மற்றதைக் காட்டிலும் கூடுதலாகவே சாதித்திருந்தார். அது அங்கதச்சுவை. அவருடைய ஒரு நூலின் அட்டை மீது வெறும் கேள்விக்குறி மட்டுமே இருக்கும். அட்டையைப் பிரித்தால் 80 பக்கங்களுக்கு உங்கள் சிந்தனையை ஒரு குறாவளியில் பறக்க விட்டது போன்ற இலக்கிய அனுபவம். உண்மையில் அந்த 80 பக்கங்களை mind boggling என்று தான் கூறமுடியும். அங்கதச்சுவை என்பதை விட அங்கதனின் மகா குரத் தந்தையான வாலிச்சுவை என்று தான் எனக்குத் தோன்றியது”. அசோகமித்திரன் (முன்னுரையில்)

நெடுந்தீவு முகிலனின் அண்மைக்கால (மார்ச் 2009) நூலொன்றின் தலைப்பு “ஃ” (அஹேனம் அல்லது ஆய்த எழுத்து). அதற்கு அருமையானதொரு காரணமும் சொல்லப்பட்டிருந்தது. தவழும் பருவம் முதல் புள்ளி. பள்ளிப்பருவம் இரண்டாவது புள்ளி. வாலிப்ப் பருவம் கடைசிப் புள்ளி. மூன்று புள்ளிகளின் கூட்டுத்தொகையே அகேனம் என்னும் ஆய்த எழுத்து. தவழும் பருவத்தில் பொங்கல் பாணை வைத்த அடுப்பின் மூன்று முனைகளிலும், பள்ளிப் பருவத்தில் பார்த்த தமிழ்ப் பாடப்புத்தகத்திலும், வாலிப்ப்பருவத்தில் ஒரு பெண்ணின் இருவிழிகளினதும் நெற்றிப் பொட்டினதும் கூட்டுச் சேர்க்கையிலும் தான் கண்ட ‘ஃ’ ஆய்த எழுத்தின் வடிவத்தை அடிப்படையாகவைத்து இந்த ஹைக்கூ காதல் கவிதைகளைப் படைத்திருக்கிறார். தமிழுக்குத் தான் ஆய்த எழுத்து. தனக்கோ ஆனந்த எழுத்து என்கிறார் இவ்விளம் கவிஞன் முகிலன்.

தமிழ் நாவல்களை பல பாகங்களில் பல தொகுதிகளில் வெளியிடும் முயற்சி சாண்டில்யன், கல்கி முதலானோருடன் முடிந்துவிட்டதென்று நாம் நினைத்திருந்தால் அது தவறு. தமிழகத்து எழுத்தாளர்களே தற்பொழுது முடிவுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்நிலைப்பாட்டை மீளவும் உயிர்த்தெழ வைத்தவர் தேவகாந்தன்.

கனவுச்சிறை என்ற இவரது நாவல் ஐந்து பாகங்களில் வெளியாகியிருப்பது எமக்கு ஆச்சரியத்தைத் தரக்கூடும். ஈழத்து வரலாற்றின் 1981முதல் 2001வரையிலான சுமார் இருபதாண்டுகளைக் கொண்ட ஒரு காலப்பகுதியை வெட்டியெடுத்து அதன் யதார்த்தப் பாத்திரங்களைச் செழுமைப்படுத்தி இந்த மகாநாவல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. 1981இன் ஆனி மாதத்து ஓர் அதிகாலையில் நயினை ஆலயத்தில் மணி ஒலிப்பதோடு இந்த நாவல் தொடங்குகின்றது. 1981இல் அக்கினிப் பொறிபோன்ற மையச் சம்பவமொன்றின் உந்திப்புடன் ஆரம்பிக்கும் இந்த நாவலில், 1983 கறுப்பு ஜூலை, தேசம் தாண்டுதல்கள், அகதி முகாம் அவலங்கள், மேற்குலகின் அடையாளச் சிக்கல்கள், சமூக நிலை மாற்றங்களும் தேசமளாவிய கருத்துருவின் புத்தாக்கமும் என்று வியாபிக்கும் சரித்திர வெளியில் இன்னொரு சரித்திரம் இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

கனவுச்சிறை தமிழ்ப்பெரும் வாசகர்கள் இதுவரை தரிசிக்காத

களங்களைக் காட்டும் சமகால வரலாற்று நாவல் வரிசையில் காத்திரமான இடம் வகிக்கக்கூடிய வண்ணம் அமைந் - திருக்கின்றது. சமூக அரசியல் இலக்கியத்துறைகள் தோறும் முனைந்த சத்தியத் தேடலாய் விரிகின்றது. இந்நாவலின் புனைவு, ஐந்து பாகங்களாக விரியும் கனவுச்சிறையின் முதலாவது பாகமான திருப்படையாட்சி 1981 முதல் 1983ம் ஆண்டு வரையான காலத்தைப் பதிவுசெய்வதாக அமைகின்றது. இரண்டாம் பாகமான வினாக்காலம் 1985-1987ம் ஆண்டுக்காலப்பகுதிகளில் விரிந்து செல்கின்றது. மூன்றாம் பாகமான அக்னி திரவம் 1989-1991-1993 ஆகிய காலங்களினூடாக இந்தக் கதாபாத்திரங்களது வாழ்க்கைப் போராட்டம் மேலும் சிக்கல்களுக்கூடாக நகர்கின்றது. கனவுச்சிறையின் நான்காம் பாகமான உதிர்வின் ஓசையில் 1995, 1997 1999 ஆகிய காலங்களினூடாக கதாபாத்திரங் - களை நகர்த்திச் செல்கின்றார். ஐந்தாவது பாகம் இந்நாவலின் இறுதிப்பாகமான ஒரு புதிய காலம் என்பதாகும். இது 2001ம் ஆண்டில் கதை முடிவதாக அமைகின்றது. ஐந்து பாகங்களிலும் சுமார் 1300 பக்கங்களில் விரிந்துள்ள இந்த நாவலானது ஈழத்து இலக்கியத்துறையில் குறிப்பாக ஈழத்துத் நாவல் இலக்கியத்துறையில் ஒரு பரிசோதனை முயற்சியாகும். ஈழத்துப் புதுக்கவிதையின் துளிகள் நாவலில் ஆங்காங்கே தெளிக்கப்பட்டுள்ளமையும் சுவையாக உள்ளது. முதல் இரு பாகங்களும் சென்னை இலக்கு புத்தக வெளியீடாக வெளிவந்திருந்தது. பின்னைய மூன்று பாகங்களும் சென்னை கோடம்பாக்கத்தில் உள்ள பல்கலைப் பதிப்பகத்தின் வாயிலாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

பரீட்சார்த்த இலக்கியப் படைப்பாளிகளில் துலக்கமாகத் தெரியும் மற்றொரு படைப்பாளி நிலாந்தன். செப்டெம்பர் 2000இல் வெளியான அவரது மண் பட்டினங்கள் குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும். அண்மைக்காலத்தில் தமிழில் வெளிவந்த படைப்புக்களில் இது மிகவும் தனித்துவமானது என்று கருதுகின்றேன். வரலாறு, நாடகம் என்னும் ஊடகங்களிடையே கவிதையை ஓடவிட்டும், கவிதை, நாடகம், வரலாறு என்னும் இலக்கிய உருவங்களின் கலப்பாகவும் அவற்றின் உடைப்பாகவும் மண்பட்டினங்கள் அமைகின்றது. தமிழ்மக்களுக்கு அவர்களின் வரலாற்றுணர்வை ஏற்படுத்தவும், அதன்வழிவரும் எழுச்சியை பிரயோகப்படுத்துவதற்குரியதாக வழிகாட்டும் அரங்க அளிக்கையாகவும் இந்நூலை நிலாந்தன் ஆக்கித்தந்துள்ளார்.

அதுபோன்றே அவரது மற்றொரு படைப்பு யாழ்ப்பாணமே.. ஓ.. எனது யாழ்ப்பாணமே! என்ற நூலாகும். மார்ச் 2002இல் இது முல்லைத்தீவிலிருந்து வெளிவந்தது. யாழ்ப்பாணத்தின் பெருமைகளையும், யாழ்ப்பாண மக்கள் எதிர்கொண்ட அழிவுகளையும் இப்படைப்பின் பக்கங்கள் பேசுகின்றது. கவிதையாகவும், இடையிடையே விவரண உரைகளாகவும் விளக்கக் குறிப்புகள் கொண்டமைந்தனவாகவும் அமைந்திருக்கும் இந்தப் பரீட்சார்த்த இலக்கியத்தின் மூலம், இன்றைய யாழ்ப்பாணம் தொடர்பான ஒரு முழுமையான காட்சிப்படிமம் எம்முன் விரிகின்றது. 3 பாகங்களில் அமைந்த

இத்தொகுப்பில் புதிய யாழ்ப்பாடி, யாழ்ப்பாணம்: பாலநிலத்தின் புதிர் (பகுதி 1க்கான உரையும் அதன் தொடர்ச்சியும்), கந்தபுராண கலாசாரத்திலிருந்து கரும்புலிகள் வரை ஆகிய தலைப்புக்களில் முறையே அம்மூன்று பாகங்களும் விரிகின்றன.

என் அப்பாவின் கதை என்ற தலைப்பில் என். சண்முகலிங்கன், 1988இல் தெல்லிப்பழை, நாகலிங்கம் நூலாலய வெளியீடாக வெளிக்கொணர்ந்த நூலும் ஈழத்துக் கல்வெட்டுப் பாரம்பரியத்தின் புதியதொரு பக்கமாகும். பின்னாளில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தராகப் பணியாற்றிய சண்முகலிங்கன், தன் அப்பாவின் (அமரர் க. நாகலிங்கம்) கதையை இலக்கியமாக்கும் முயற்சியில் அவர் தந்தையாரின் 31ம் நாள் நினைவுடன் இந்நூலை வெளியிட்டிருந்தார்.

“கல்வெட்டு மரபினின்றும் விலகி ஆக்க இலக்கியங்களையும் பயனான பிரசுரங்களையும் தரத் தொடங்கியுள்ள புதிய மரபினிடை சண்முகலிங்கனின் ‘என் அப்பாவின் கதை’யும் ஒரு புதிய தொடக்கம்” என்று இந்நூலுக்கு முன்னுரை வழங்கிய பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சிறுவரும் சமூகச்சூழலும்: மணியதாஸ் நினைவாக என்ற நூல், புதிய ஜனநாயகக் கட்சியின் பொதுச்செயலாளர் சி.கா.செந்திவேல் அவர்களால் பெப்ரவரி 1998இல் தொகுக்கப்பட்டது. அவரது மகன் மணியதாஸ் (10.5.1990-5.2.1998) அவர்களின் மரணத்தையொட்டிய அஞ்சலி உரைகள், சிறுவர்களும் சமூகச் சூழலும் பற்றிய கட்டுரைகள் என்பனவற்றின் தொகுப்பாக இந்நூல் வெளிவந்தது. இதுவும் முன்னைய நூல் போன்றே கல்வெட்டுப் பாரம்பரியத்தின் மற்றொரு பரிமாணமாகும். இவ்வாறு பல நூல்களை உதாரணத்திற்குக் காட்டலாம்.

கல்வெட்டுப் பாரம்பரியம் போலவே, திருமண வைபவங்களிலும் நூல்கள் வெளியிடும் முயற்சி அமரர் நந்தியின் இளமைக் காலங்களிலேயே தொடங்கிவிட்டது. நந்தியின் ஊர் நம்புமா? என்ற சிறுகதைத் தொகுதியின் சிறப்பம்சம் என்னவென்றால், யாழ்ப்பாணம், நண்பர்கள் வெளியீடாக, ஜூலை 1966இல் வெளியிடப்பட்டிருந்த இந்நூல் “டொக்டர் நந்தி” அவர்களுக்கு அவரது நண்பர்கள் வழங்கிய திருமணப் பரிசாக அமைந்தமையாகும்.

இந்நூலில் நந்தி அதுவரை எழுதியிருந்த 25 சிறுகதைகளில் தேர்ந்த 12 சிறுகதைகள் அடங்கியிருந்தன. திருமணப்பரிசாக ஒரு நூலை அச்சிட்டு வழங்கும் ஒரு வழக்கின் முன்னோடியாக இந்நூல் அமைந்திருந்தது.

இத்தகைய திருமணப் பின்னணியில் வெளியிடப்பட்ட மற்றுமொரு நூல் திருமணக்கிரியை விளக்கம் என்ற தலைப்பிலான நூலாகும். இது தெல்லிப்பழை - கலை இலக்கியக்கள வெளியீடாக ஜூன் 2000இல் வெளியிடப்பட்டது. அ.அன்பழகன், சு. நிலோஷணி தம்பதியரின் திருமணநாள்

வெளியீடாக 12.6.2000 அன்று திருமணப்பரிசாக வெளியிடப்பட்ட இச்சிறுநூல், மணமகனின் தந்தையாரும், தெல்லிப்பழை கலை இலக்கியக்களத்தின் இயற்றமிழ்த்துறைத் தலைவருமான சி.அப்புத்துரை அவர்களும் உபதலைவர் சு.செல்லத்துரை அவர்களும் இணைந்து வெளியிட்டுள்ளனர்.

சைவக்கிரியைகளின் விளக்கங்கள் எதுவுமின்றி ஏதோ நடக்கின்றது என்ற அளவில் இருக்கும் நம்மவர்களுக்கு, வாழ்வின் மிக இன்றியமையாததும் வேண்டப்படுவதுமாகிய திருமணக்கிரியைகள் பற்றிய விளக்கத்தை சாதாரண தமிழறிவு உள்ளவர்களும் விளங்கிக்கொள்ளத் தக்கதாகவும் இந்நூல் ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

புகலிட நாடுகளிலும் அவ்வப்போது பரிச்சார்த்தப் படைப்புகள் வெளிவருவதுண்டு. பிரான்ஸ், தமிழர் கலைக்கலாச்சார மாமன்றம் திவ்வியா என்றொரு நூலை ஒக்டோபர் 1999இல் வெளியிட்டிருந்தார்கள். புதுநகர் செல்லத்துரை அவர்கள் எழுதிய நூல் இது.

தாயகத்தில் வன்னிப்பெருநிலப்பகுதியில் நலிந்து வாழும் தமிழ்மக்களின் பண்பாட்டை, அன்றாட வாழ்க்கை முறைகளைப் புகைப்படமாக்கித் தான் புலம்பெயர்ந்த நாட்டுக்கு எடுத்து வந்து அப்படங்களின் விம்பங்கள் தரும் உணர்வலைகளைத் தொகுத்து புலம்பெயர் சூழலில் கவிதைகளாக்கித் தொகுத்துத் தரும் ஒரு முயற்சியாக இது அமைந்திருந்தது. தமது வேரை அறுத்துக்கொண்டு உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் வாழும் நம்மவர்கள் தமது பழைய வாழ்வின் மலரும் நினைவுகளை மீட்டெடுக்க இத்தொகுப்பு உதவக்கூடும்.

இக்கட்டுரையை எழுதும் வேளையில், ஜூலை1994இல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மூன்றாம் வருட கலைப்பீட மாணவர்கள் வெளியிட்ட வெளியீடொன்று கைக்கொட்டியது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக பொதுக் கலைமாளிப் பட்டப்படிப்பை முடித்து வெளியேறும் மாணவர்களின் முகவரிகள் தாங்கிய பதிவுகள் இவை. முகவரிகளுடன் மாத்திரம் நின்றுவிடாது நறுக்குத்தெறித்த ஓரிரு வாசகங்கள், குறுங்கவிதை வரிகளினூடாக பல்கலைக்கழக வாழ்வு பற்றிய தத்தம் மனப்பதிவுகளையும், நினைவுகளையும் அங்கதச் சுவையுடன் இதில் பதிவுசெய்துள்ளார்கள்.

தமது மாணவப் பருவத்தின் நினைவுகளை காலம்காலமாக மீட்டுப்பார்க்க வழிசெய்யும் ஒரு முயற்சி இதுவாகும்.

பரிசோதனை இலக்கியங்களைப் படைக்க வேண்டுமென்ற அவாக்கொண்டு இலக்கியங்களை உருவாக்கிய ஈழத்தமிழ்ப் படைப்பாளிகளின் பங்களிப்பு ஈழத்து இலக்கிய உலகில் அளப்பரியது. இக்கட்டுரை வாயிலாக ஒருசிலவற்றையே விரிவஞ்சிக் காட்சிப்படுத்த முடிந்துள்ளது.●

Neethan Shan

Tamil Heritage Month: A Message for the Next Generation of Tamil Canadian Young Leaders

Today, Tamil Heritage Month is officially a law in Ontario. Getting the Tamil Heritage Month Act passed was a milestone for Tamil Canadians and it was reached only through a dedicated, organized and strategic effort undertaken by us in the past five years.

This achievement has opened up many doors for us to preserve, promote, celebrate and share the rich traditions and culture of Tamils. But the future growth of the Tamil Heritage Month initiative is in the hands of our younger generation. This may sound cliché but I strongly believe that if our youth take up this amazing opportunity, they can lead us to new heights within the next decade.

With that in mind, in order to assist the next generation of leaders, it is important for us to do two critical things: a) document and share the learnings, historic background and institutional memories and b) provide mentorship, coaching and strategic advice as and when needed. I hope this article can serve as a tool to communicate a few of my thoughts to the leaders of our next generation. In order to continue to succeed in this initiative, we absolutely need to pay continuous and careful attention to five broad areas.

Strategic Direction #1:

Local, National and International Recognitions and Proclamations by Governments:

Proclamations and government recognition is critical for the growth and expansion of the initiative. We have already received formal recognition from many municipalities but we cannot stop here. It is important that Tamil Heritage Month is recognized not just in areas where the number of Tamil residents is high. A few years back, I received a call from a parent living in

Newmarket. She had called to express her delight and to let me know how her son felt proud of his heritage when he had heard about Tamil Heritage Month announced through his school. Therefore, the impact of this initiative need to be felt by the Tamils dispersed around the globe. Therefore, we will need to continue to have annual proclamations in all municipalities and provinces in Canada. We are currently in the process of making Tamil Heritage Month introduced as an Act in Parliament of Canada. We are also working towards having Tamil Heritage Month proclaimed in various cities in the United States, Europe and Australia. To sum up this section, it is important for us younger generation to continuously push for formal recognition of our heritage and language at all levels of governments across the Globe.

Strategic Direction #2:

Organization and Governance:

Tamil Heritage Month is now administered through an officially registered non-profit organization, named Canadian Tamil Heritage Society. With eleven directors and with membership structure that includes organizations, individuals and media, the organization is formed to engage various stakeholders to achieve success for the objectives of the initiative. The challenge for us and for the future leaders is ensure that the organization runs on principles of access, equity and inclusion. In addition to including and engaging various equity-seeking groups that are marginalized within our community, our organization needs to collaborate with allies and other communities of colour to strengthen ways to reach our objectives. We can definitely learn from the experiences of various successful initiatives such as Black History Month, South Asian Heritage Month and Asian Heritage Month. In addition, we need to adhere to

proper governance model with meticulous attention to human resources, financial oversight, legal and fiduciary responsibilities. The relationship with the member organizations need to be built on values of equity and mutual respect. Decision making structures within the organization must be transparent and democratic. Conflict resolution methods should be based on an anti-oppressive framework that takes into account power and privilege. In summary, the organization needs to become a model for others in the community and beyond.

Strategic Direction #3:

Going Deep while Going Broad:

Celebrating Tamil Heritage Month cannot be limited to music and dance. Achievements of Tamils include many dimensions. Our achievements in science, literature, medicine, philosophy, architecture, sports, business, trade, social justice, agriculture, technology etc need to be celebrated, promoted and shared. Merely doing stage shows with lineup of classical dances and music items will not be sufficient. We will need to organize seminars, forums, lectures, poster series, webinars, websites, speaker series, book launches, video documentaries and other contemporary ways to share and learn. Even with-in dances and music, we will need to expand to include diverse dance and music forms that were part of the Tamil traditions. In addition, individuals of Tamil origin excelling and achieving in non-traditional fields including areas that are considered as belonging to other cultures and areas need to be included and celebrated as well, as their success is reflective of the community's growth, talent and versatility.

Strategic Direction #4:

Bridging the Generation Divide:

There is a noticeable gap between scholars of the older generation and activists of the younger generation. Though there are exceptions, this gap has a lot to do with the differences in approach and attitude towards the mandate and role of Tamil heritage in our society. But my view is that there needs to be a way to bring these generations together so that we have a synergy of ideas, experiences, wisdom, innovation, creativity and passion. The key here is about mutual respect and valuing of what each generation brings regardless of the age. While the younger generation needs to respect and value the wisdom, experience and knowledge the scholars bring to the initiative, the older generation needs to

value to innovation, creativity, optimism and passion that the young activists bring. Sticking to a very rigid view on how to do things and expecting formal recognition at every step of the way pose real barriers to our progress together. We have to explore new ways of doing what we do, if we wish to preserve and promote Tamil language and our history. To sum up this section, we will need to have a series of inter-generational dialogues to come up with a productive and collaborative way to move forward.

Strategic Direction #5:

Closing the Language Gap:

A significant section of the young generation is unable to converse in Tamil. This is an unfortunate reality but we cannot grow by ignoring this section of our population. Many of them are unable to speak in Tamil but are very interested in Tamil Heritage and History. Many young adults have decided to learn Tamil in their 20s after they had become interested in their Tamil identity and history. Therefore, it is critical that we engage them in our efforts. But ultimately, it is important for the Tamil Heritage Month initiative to aim to continue to increase the number of children and youth learning to read, write and speak Tamil. One of the benchmarks for evaluating the success of Tamil Heritage Month will need to be looking whether or not there is a resulting increase in the number of children, youth and adults enrolled in learning Tamil language and Tamil history. To sum up this section, while teaching Tamil language, as it is a major part of our identity, need to be on the forefront of our efforts, it is critical to include and engage all Tamils (particularly youth and young adults) regardless of their level of fluency in Tamil language.

To conclude, I hope that we keep these five strategic directions in mind in the next decade as we continue to expand and grow the Tamil Heritage Month initiative across the world.

The growth of this initiative will be a great legacy that our generation in the diaspora can leave to the next one after us.

Neethan Shan - Founder, Tamil Heritage Month Initiative and President, Canadian Tamil Heritage Society

கலாநிதி பால. சிவகடாட்சம்

சைவ நாயன்மார்களின் தேவாரத்தில் இராமாயணம் - ஒரு யார்வை

கடவுள் நம்பிக்கையற்ற சமணம் மற்றும் பௌத்த மதங்களின் பிடியில் இருந்து தமிழகத்தை விடுவித்து அங்கு சைவ மதத்துக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பதே ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சைவநாயன்மார்களின் பிரதான நோக்கமாக இருந்தது. இந்து மதத்தின் இரு பெரும் - பிரிவுகளான சைவம் வைணவம் என்பவற்றின் பொது எதிரிகளாகச் சமணரும் பௌத்தரும் நோக்கப்பெற்ற காலம் அது. திருமாலின் பத்து அவதாரங்களையும் இறைவனாகவே கருதிப்போற்றினர் வைணவ ஆழ்வார்கள். சைவ நாயன்மார்களோ சிவபெருமான் ஒருவரே தனக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத என்றழுள்ள தனிப்பெருங்கடவுள் என்பதில் அசையா நம்பிக்கை உடையவர்களாகத் திகழ்ந்தனர்.

“குழம்பிய மனத்தராய் வாதங்கள் பல செய்து அறிவில் ஏழ்மையைக்காட்டி நிற்கும் மனிதர்களே நீங்கள் என்னதான் கூறிலும் கடவுளர் என்று கருதப்படும் அனைவருக்கும் மகாதேவனாகிய சிவனைத்தவிர வேறு ஒரு கடவுள் இல்லை” என்று உறுதிபடக் கூறுகிறார் அப்பர் சுவாமிகள்.

வாது செய்து மயங்கும் மனத்தராய் ஏது சொல்லுவீர் ஆகிலும் ஏழைகாள் யாதோர் தேவர் எனப்படுவார்க்கு எல்லாம் மாதேவன் அல்லால் தேவர் மற்று இல்லையே.

திருநாவுக்கரசர் திருமுறை 5: பதிகம் 100, பாடல் 4

வைணவர்கள் மீதான நேரடி விமர்சனம் இந்து மதத்தின் இரு கிளைகளான சைவம் வைணவம் என்பவற்றின் பொது எதிரிகளை வலுப்படுத்தும் என்ற காரணத்தால் அதனைத் தவிர்த்து இராமாயணத்தில் இருந்தும் பிறநூல்களில் இருந்தும் பெறப்பட்ட கதைகளை மேற்கோள் காட்டுவதன்மூலம் சிவபிரானின் ஒப்புமையற்ற சிறப்பை வலியுறுத்தும் ஓர் அணுகுமுறையை சைவ நாயன்மார்கள் தெரிந்தெடுத்தனர். வான்மீகி ராமாயணத்தை நன்கு அறிந்துவைத்திருந்த நாயன்மார்கள் அதில் கூறப்படும் குறிப்பாக உத்தரராமாயணத்தில் கூறப்படும் கதைகளை தமது தேவாரங்கள் பலவற்றில் எடுத்தாண்டுள்ளார்கள்.

ராமர் சீதை கதையானது சைவநாயன்மார்களுக்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே தமிழ்நாட்டவரால் நன்கு அறியப்பட்ட ஒன்றாக இருந்து வந்துள்ளது என்பதற்கான ஆதாரங்களை சங்க இலக்கியங்களில் காணமுடிகிறது.

பெருந்தொகையான ஆபரணங்களைத் தமக்குப் பரிசளித்த சோழன் இளஞ்சேட்சென்னியைப் பாடப்புகுந்த ஊன்பொதிப்பசங்குடையார் என்னும் சங்கப்புலவர் இராமாயணக் காட்சி ஒன்றை நினைவு கூருகிறார்.

எமக்கென வகுத்த அல்ல, மிகப்பல,
மேம்படு சிறப்பின் அருங்கல வெறுக்கை
தாங்காது பொழிதந் தோனே அது கண்டு,
இலம்பாடு உழந்தஎன் இரும்பேர் ஒக்கல்,
விரல்செறி மரபின செவித்தொடக் குநரும்,
செவித்தொடர் மரபின விரற்செறிக் குநரும்,
அரைக்கமை மரபின மிடற்றியாக் குநரும்,
கடுந்தெறல் இராமன் உடன்புணர் சீதையை
வலித்தகை அரக்கன் வெளவிய ஞூன்றை,
நிலஞ்சேர் மதர் அணி கண்ட குரங்கின்
செம்முகப் பெருங்கிளை இழைப்பொலிந் தா அங்கு,
அறாஅ அருநகை இனிதுபெற் றிகுமே,

புறநாநாறு: பாடல் 378

“அரசே எமக்கு நீ பரிசாகத் தந்த பெருந்தொகையான ஆபரணங்களை முன்பின் கண்டறியாத எனது உறவினர்கள் விரலில் போடவேண்டியதைக் காதிலும், காதில் போடவேண்டியதை விரலிலும், இடுப்பில் கட்டவேண்டியதைக் கழுத்திலும் போட்டுக்கொண்டு நிற்கிறார்கள். இது அன்று அந்த அரக்கன் சீதையைக் கடத்திக்கொண்டு போகும் - பொழுது அவள் வீசி எறிந்த நகைகளைக் காட்டில் கண்டெடுத்த குரங்குகள் அவற்றை முறையில்லாமல் அணிந்துகொண்டு பார்ப்பவர்களுக்குச் சிரிப்பை மூட்டியதை நினைவுபடுத்துகிறது” என்று பாடுகிறார் இந்த சங்கப்புலவர்.

இந்துமதத்தின் இரு பெரும் கிளைகளையும், இலங்கை இந்தியா ஆகிய இரு நாடுகளையும், இணைக்கும் இராமாயணம் வெகுகாலத்துக்கு முன்பிருந்தே இந்த இருநாட்டு மக்களின் வாழ்க்கை கலாசாரம் என்பவற்றுடன் பின்னிப்பிணைந்து பிரிக்கமுடியாத ஒரு அங்கமாகிவிட்டது.

சங்க காலத்துக்குரிய (உசைஉய 300 டி.ஊ.நு னி 200 ஊ.நு) இலக்கியங்கள் வாயிலாக அக்காலப்பகுதியில் தமிழகத்தில் சிவன் விஷ்ணு இருவருமே பெருங்கடவுளராகப் போற்றி வணங்கப்பட்டனர் என்பதை அறியமுடிகிறது.

சோழன் திருமாவளவன் சிவந்த தோலுடையவன் பாண்டியன்

பெருவழுதி கருநிறமுடையவன். பாரம்பரிய எதிரிகளான இவ்விருவரும் ஓர் அரசவையில் சேர்ந்திருக்கக் கண்டு உணர்ச்சிவசப்பட்ட புலவர் காரிக்கண்ணன், இருவரையும் வெள்ளைத்தோலுடைய பலராமனுக்கும் கருமைநிறக் கண்ணனுக்கும் ஒப்பிட்டுப் பாடினார்.

பால்நிற உருவின் பனைக்கொடி யோனும்,
நீலநிற உருவின், நேமியோனும், என்று
இருபெருந் தெய்வமும் உடன் நின் றாஅங்கு,
உருகெழு தோற்றமொடு உட்குவர விளங்கி,
இந்நீர் ஆகலின், இனியவும் உளவோ?

புறநாநாறு: பாடல் 58

இமயத்தைப் பிடுங்கி எறிய முற்பட்ட இராவணனின் நிலையைக் கபிலர் விபரிக்கும் பாடல் ஒன்றைக் கலித்தொகையில் காணமுடிகிறது.

இமைய வில் வாங்கிய ஈர்ஞ் சடை அந்தணன்
உமை அமர்ந்து உயர் மலை இருந்தனன் ஆக,
ஐ இரு தலையின் அரக்கர் கோமான்
தொடிப் பொலி தடக் கையின் கீழ் புகுத்து, அம் மலை
எடுக்கல் செல்லாது உழப்பவன் போல னி
உறு புலி உரு ஏய்ப்பப் பூத்த வேங்கையைக்
கறுவு கொண்டு, அதன் முதல் குத்திய மத யானை,
நீடு இரு விடர் அகம் சிலம்பக் கூய்த், தன்
கோடு புய்க்கல்லாது, உழக்கும் நாட! கேள்

கலித்தொகை: பாடல் 38

“இமயத்தை வில்லாக வளைத்த, கங்கையின் ஈரம் செறிந்த சடையை உடைய, சிவபிரான் உமாதேவியுடன் உயர்ந்த மலையில் இருக்கையில் அந்த மலையின் கீழ் தனது காப்பு அணிந்த கைகளைவிட்டு அதனைத் தூக்க முயன்ற அரக்கர் கோமானாகிய பத்துத்தலை இராவணன் அந்த மலையை எடுக்க முடியாது அலறியது போன்று பூத்திருக்கும் வேங்கை மரத்தைப் புலி என்று நினைத்து முட்டிமோதிய மதம்பிடித்த யானையின் பிளிறல் சத்தம் ஒலித்தது” என்று வர்ணிக்கின்றார் இந்த சங்ககாலப் புலவர்.

தென்னிந்தியாவில் சமணமும் பௌத்தமும் கோலோச்சி நின்ற காலப்பகுதியில் அமிழ்ந்திருந்த சைவ வைணவ முரண்பாடுகள் ஏழாம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட வைதீக மதங்களின் மறுமலர்ச்சியைத் தொடர்ந்து மீளத்தலைதூக்கின. இராமாயணத்தின் பல்வேறு வாசிப்புகள் தோன்றத் தொடங்கின. சிவன் விஷ்ணு ஆகிய இருபெருங்கடவுளில் ஒருவரது மேன்மையை வலியுறுத்தும் முகமாக புராணங்களில் இடைச்செருகல்கள் நுழைக்கப்பெற்றன.

இராமாயணத்தின் பிற்கால வடிவங்களுள் ஒன்றான துளசிதாசரின் ராமசரிதமானது பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் ஆகிய மூவர்க்கும் முதல்வனாக இராமனைப் போற்றுகின்றது. மற்றும் சில ராமாயணங்களோ அநுமனை சிவனின் அவதாரமாகவும், அரக்கர்களுக்கு எதிரான போரில் ராமனுக்கு உதவும் பொருட்டு சிவன் அநுமனாக அவதாரம் எடுத்ததாகவும் கூறுகின்றன.

சைவ-வைணவ முரண்பாட்டைப் பெரிதுபடுத்தாமல் சம்பந்தர் தவிர்த்தார். அதேசமயம் அவரிலும் வயதில் மூத்தவரான அப்பரோ தனது தேவாரங்களில் சிவபிரானின் ஒப்புயர்வற்ற தன்மையை வலியுறுத்தத் தயங்கியதில்லை. சிவபெருமானில் அளவு கடந்த பக்தி செலுத்திய அப்பர் சுவாமிகள் அப்பெருமானுக்கு எவரும் இணையாக மாட்டார் என்னும் தமது வாத்தத்துக்கு வலிமை சேர்க்க இராமன் கதையையே பயன்படுத்தினார்.

இவ்விடத்தில் இயல்பாக எழக்கூடிய ஒரு கேள்வி, மகாவிஷ்ணுவின் அவதாரமாகக் கருதப்பட்ட ஒரு மானுட அரசனின் கதைக்கு சைவநாயன்மார்கள் ஏன் இவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளனர் என்பதாகும். இங்கே நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டிய விடயம் என்னவென்றால் அப்பரும் சம்பந்தரும் இராமாயணத்தில் இராவணனுக்கும் சிவபிரானுக்கும் இடையில் உள்ள பக்தன் - தெய்வம் பிணைப்புக்கே முக்கியத்துவம் கொடுத்துவிட்டு, மீதிக்கதைக்குள் அதிகம் நுழையாமல் விட்டுள்ளார்கள் என்பதேயாகும்.

இராவணன் சிவபிரான் சந்திப்பு தொடர்பான கதையானது சைவநாயன்மார்கள் காலத்துக்கு பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரேயே தமிழக மக்களுக்கு நன்கு அறிந்த ஒன்றாக இருந்துள்ளது என்பதைக் கலித்தொகையில் இடம்பெற்றுள்ள முற்குறிப்பிட்ட பாடல் மூலமாக உறுதிப்படுத்த முடிகிறது. நாயன்மார்கள் இந்தக் கதையைத் தமது தேவாரங்களில் மீண்டும் மீண்டும் குறிப்பிடுவதை அவதானிக்க முடியும். அப்பரும் சம்பந்தரும் தமது பதிகம் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு பாடலை இந்தக்கதைக்கு ஒதுக்கியுள்ளனர். இவ்விரு நாயன்மார்களின் தேவாரங்களில் காணப்படும் இக்கதையின் சுருக்கம் பின்வருமாறு அமையும்.

தனது உறவினனாகிய குபேரனிடமிருந்து கைப்பற்றிய புஷ்பக விமானத்தில் இமயமலைக்குச் சமீபமாகப் பறந்து கொண்டிருந்தான் இராவணன். இறைவனின் இருப்பிடத்தை வலம்செய்து போவோம் என்ற விமான ஓட்டியின் ஆலோசனையை அலட்சியப்படுத்திவிட்டுத் தனது பயணத்துக்குத் தடையாய் இருந்த அந்த மலையையே எடுத்தெறிய முற்பட்ட அந்த அரக்கன் தனது முர்க்கத்தனத்துக்காக இறைவனால் தண்டிக்கப்பெற்றான். இறைவனின் கால்விரல் ஒன்றினால் நசுக்கப்பட்டு அலறியவன் தனது இசையால் இறைவனை மகிழ்வித்தான். இறைவன் அவனை மன்னித்ததோடு அவனுக்கு ஓர் வாளையும் பரிசாகக் கொடுத்தான்.

கடுகிய தேர் செலாது கயிலாமீது
கருதேல் உன் வீரம் ஒழி நீ
முடுகுவதன்று தன்மம் என நின்று பாகன்
மொழிவானை நன்று முனியா
விடுவிடு என்று விரைவுற்று அரக்கன்
வரையுற்று எடுக்க முடிதோள்
நெடுநெடு இற்று வீழ விரல் உற்ற பாத
நினைவுற்ற தென்றன் மனனே.

திருநாவுக்கரசர் திருமுறை 4: பதிகம் 17, பாடல் 11

அப்பரும் சம்பந்தரும் இந்தக்கதையை மீண்டும் மீண்டும் எமது கவனத்துக்குக் கொண்டு வருவதன் மூலம் அகங்காரம்

பிடித்த அரக்கனாகிய இராவணனை ஒத்த பாவினைக்கூட மன்னித்து ஆட்கொள்ளும் கருணையுள்ளம் படைத்தவர் இறைவனாகிய சிவபிரான் என்பதை எம் நினைவில் நிறுத்த முயற்சிக்கின்றனர். சிவபிரானையும் அவரது அடியார்களையும் எப்போதும் தூற்றிக்கொண்டு திரியும் சமணருக்கும் பௌத்தருக்கும் விடுக்கப்பட்ட மறைமுகமான அழைப்பு என்றுகூட இதனைக் கருதலாம்.

நாயன்மார்கள் திருத்தலங்களைத் தரிசிக்கச் சென்றபோதெல்லாம் இறைவனின் புகழ் பாடுவதுடன் கூடவே திருக்கோவில் அமைந்திருக்கும் ஊரினது அழகையும் இயற்கை எழிலையும் அனுபவித்துப் பாடினர். பொருத்தமான முறையில் அந்தக்கோயிலின் சூழலை இராமாயணக் கதாபாத்திரம் ஒன்றுடன் இணைத்துப் பாடுவதையும் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். இத்தகைய அணுகுமுறையானது ஊரவர்களின் மனதை வென்றெடுக்க அவர்களுக்கு உதவியது.

புள்ளிருக்குவேளூர் என்பது கழுகுகள் வழக்கமாகத் தம் கூடுகளை அமைத்திருக்கும் ஓர் ஊரின் பெயர். இராமாயணத்தில் வரும் கழுகுகளின் அரசனாகிய சம்பாதியும் அவன் தம்பி சடாயுவும் சிவனை வழிபட்ட திருத்தலமே புள்ளிருக்குவேளூர் என்கிறார் சம்பந்தர். நாள்தோறும் இரு கழுகுகள் இக்கோவிலின்மேல் தோன்றி வட்டமிடுவதை சம்பந்தர் உட்பட ஏராளமான பக்தர்கள் கண்டு அதிசயித்துள்ளனர்.

தள்ளாய சம்பாதி சடாயு என்பார் தாம் இருவர் புள்ளானார்க்கு அரையன் இடம் புள்ளிருக்கு வேளூரே

திருஞானசம்பந்தர் திருமுறை 2: பதிகம் 43, பாடல் 1
வாச நலம் செய்து இமையோர் நாள் தோறும் மலர் தூவ
ஈசன் எம்பெருமான் இனிதாக உறையும் இடம்
யோசனை போய்ப் பூக்கொணர்ந்து அங்கு ஒரு நாழும்
ஒழியாமே
பூசனை செய்து இனிது இருந்தான் புள் இருக்கு வேளூரே.

திருஞானசம்பந்தர் திருமுறை 2: பதிகம் 43, பாடல் 3

சம்பந்தர் பாடிய புள்ளிருக்குவேளூர் இன்று வைத்தீஸ்வரன் கோவிலாக அடையாளம் காணப்படுகிறது.

சம்பந்தரால் பாடப்பெற்ற மற்றுமோர் திருத்தலம் திருவடகுரங்காடுதுறை. இராவணனை அவனது இருபது கரங்களுடன் தனது வாலினால் கட்டிய குரங்குகளின் அரசனும் சிவபக்தனுமாகிய வாலி கட்டிய கோயில் இது என்று கூறும் சம்பந்தர் பூக்களும் தூபமும் சந்தனமும் கொண்டு இத்தலத்தில் கோவில் கொண்டிருக்கும் இறைவனை வாலி வழிபட்டதாகப் பாடுகிறார்.

நீலமாமணி நிறத்து அரக்கனை இருபது கரத்தொடு ஒல்க
வாலினாற் கட்டிய வாலியார் வழிபட மன்னு கோயில்
ஏலமோடு இலை இலவங்கமே இஞ்சியே மஞ்சளூந்தி
ஆலியா வருபுனல் வடகரை அடை குரங்காடுதுறையே.

திருஞானசம்பந்தர் திருமுறை 3: பதிகம் 91, பாடல் 8
கோலமாமலரோடு தூபமும் சாந்தமும் கொண்டு போற்றி
வாலியார் வழிபடப் பொருந்தினார் திருந்து மாங்கனிகள்
உந்தி.

திருஞானசம்பந்தர் திருமுறை 3:
பதிகம் 91, பாடல் 7

இராமர் இலக்குவன் ஜாம்பவான் சுக்கிரீவன் மற்றும் அநுமான் ஆகியோரின் வேண்டுகலை ஏற்று அரக்கன் தோற்றுவித்த நஞ்சை உண்டு அவர்களை இறைவன் காப்பாற்றினான் என்று பாடுகிறார் சம்பந்தர்.

நீரிடைத் துயின்றவன் தம்பி நீள் சாம்புவான்
போருடைச் சுக்கிரீவன் அநுமான் தொழக்
காருடை நஞ்சுண்டு காத்தருள் செய்த எம்
சீருடைச் சேடர் வாழ் திருவுசாத்தானமே

திருஞானசம்பந்தர் திருமுறை 3: பதிகம் 33, பாடல் 1

வால்மீகி இராமாயணத்தில் கூறப்படும் ஒரு சம்பவத்தை நினைவு கூருவதாக இத்தேவாரம் அமைந்துள்ளது. வானத்தில் சடுதியாகத் தோன்றிய கருடப்பறவை ஒன்று இராமர் இலக்குவன் ஆகியோரினது உடலில் இருந்து அம்புவிடத்தை உறிஞ்சி அவர்களைக் காப்பாற்றுகின்றது. அந்தப்பறவை யார் என்பதை அறிந்துகொள்ள விரும்புகின்றான் இராமன். 'நான் யார் என்பதை அறிய இப்போது ஆசைப்படாதே. போரில் உனக்கு வெற்றி கிடைத்ததும் நான் யார் என்பது உனக்குத் தெரியவரும்' என்று அந்தப்பறவை அவனுக்குக் கூறுகின்றது.

வானத்தில் கருடன் வடிவத்தில் தோன்றி இராமர் முதலானோரை அம்புவிடத்தில் இருந்து காப்பாற்றியவர் சிவபிரானே என்பது சம்பந்தரின் துணிபு.

முகாவிஷ்ணு சிவபிரானுக்குச் சமமானவராக முடியாது என்ற தனது வாதத்தை வலியுறுத்த இராமாயணக் கதையினை முழுமையாக எடுத்துக்கொள்கிறார் அப்பர் சுவாமிகள். முன்பு ஒருநாள் சிவபெருமான் தன் ஒரு விரலால் நசுக்கி அடக்கிய இராவணனை திருமால் அம்பும் வில்லும் ஏந்தி சேனையைத்திரட்டி சேதுஅணைகட்டி இலங்கைக்குள் புகுந்து யுத்தம் பல புரிந்தே தோற்கடிக்க முடிந்ததைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றார் அப்பர்.

செங்கண்மால் சிலை பிடித்துச் சேனையோடும்
சேதுபந்தனம் செய்து சென்று புகுபு
பொங்கு போர் பலசெய்து புகலால் வென்ற
போர் அரக்கன் நெடுமுடிகள் பொடியாய் வீழ்
அங்கு ஒரு தன் விரலால் இறையே ஊன்றி
அடர்த்து அவர்க்கே அருள் புரிந்த அடிகள் இந்நாள்
வங்கம் மலி கடல் புடைசூழ் மாட வீதி
வலம்புரமே புக்கு அங்கே மன்னினாரே.

திருநாவுக்கரசர் திருமுறை 6: பதிகம் 58, பாடல் 10

சைவநாயன்மார்கள் சிவபிரானின் மேன்மையை வலியுறுத்தும் அதேசமயம் இராவணனை நீதியுள்ள ஒருஅரசனாகவோ இராமனை ஒரு சாதாரண மனிதனாகவோ ஒருபோதும் சித்தரிக்க முற்படவில்லை என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்வது அவசியமாகும். இராமன் திருமாலின் அவதாரமே என்று வலியுறுத்தும் உத்தரராமாயணத்தின் முடிவை அப்பரும் சம்பந்தரும் முழுமையாக ஏற்றுக்கொண்டுள்ளார்கள். இதன் காரணமாகவே தேவாரத்தில் திருமால் என்றும் பாற்கடலில் துயில்பவன் என்றும் இராமன் குறிப்பிடப்பெறுகிறான்.

இராவணன் சிறந்த சிவபக்தன். இராவணன் மேலது ந்று என்று பாடுகிறார் சம்பந்தர். சிறந்த ஒரு சிவபக்தனாகவிருந்தபோதிலும் அவன் செய்த குற்றம் மன்னிக்க முடியாதது.

சீதையைக் கடத்திய மாபெரும் குற்றத்துக்காகவும் தேவர்களை ஆணவத்துடன் அவமதித்ததற்காகவும் அவன் தண்டனைக்கு உள்ளாக நேர்ந்தது.

எனினும் அவன் சாதாரணமான மானுடன் ஒருவனால் கொல்லப்படவில்லை. மாறாக மகாவி்ணுவின் அவதாரமான இராமனால் வதைக்கப்பட்டான்.

இராமேஸ்வரத்தில் இராமன் கட்டி வழிபட்ட சிவாலயம் பற்றிய செய்தி நீண்டநெடுங்காலமாகத் தமிழகத்தில் நிலைத்துவிட்ட ஒரு மரபாகும். வால்மீகி இராமாயணத்தில் கூறப்படாத இந்த மரபுவழிச் செய்தியை அப்பர் சம்பந்தர் ஆகிய இருவருமே நினைவு கூருகின்றனர்.

வால்மீகி இராமாயணத்தின்படி இராம இராவண யுத்தம் முடிந்ததும் இராமனும் சீதையும் படையினரும் இராவணன் பயன்படுத்திய புட்பக விமானத்தில் அயோத்தி திரும்புகின்றனர்.

விமானத்தில் பயணிக்கும்போது கீழே தென்பட்ட ஒரு தீவைச் சுட்டிக்காடிய இராமன் அங்கேதான் மகாதேவரின் அருள் தமக்குக் கிட்டியதாகச் சீதையிடம் கூறுகின்றான்.

அப்பரினதும் சம்பந்தரினதும் பாடல்களின்படி இராமன் போர் முடித்து நாடு திரும்பும் வழியில் முதலில் இராமேஸ்வரம் என்று இன்று நாம் குறிப்பிடும் தீவுக்கு வருகின்றான்.

இராவணன் என்னும் சிவபக்தனைக் கொன்றதனால் ஏற்படக்கூடிய பாவத்தைப் போக்குமுகமாக அந்தத் தீவில் சிவபிரானுக்கு ஒரு கோயில் கட்டுகின்றான்.

தேவியை வவ்விய தென்னிலங்கைத் தசமா முகன் புவியலும் முடி பொன்றுவித்த பழி போயற ஏவியலும் சிலை அண்ணல் செய்த இராமேச்சுரம் மேவிய சிந்தையினார்கள் தம்மேல் வினை வீடுமே

திருஞானசம்பந்தர் திருமுறை 3 : பதிகம் 10, பாடல் 2

கடல் இடை மலைகள் தம்மால் அடைத்து மால்
கரும் முற்றி
திடல் இடைச் செய்த கோயில் திருவிராமேச்சுரத்தைத்
தொடல் இடை வைத்து நாவில் சுழல்கின்றேன் தாய்மை
இன்றி
உடல் இடை நின்றும் பேரா ஐவர் ஆட்டுண்டு நானே.

திருநாவுக்கரசர் திருமுறை 4: பதிகம் 6, பாடல் 3

Multiculturalism: Is it unifying Canada? ...4

He believes that multiculturalism becomes much more effective in the context of proper integration. He says it's critical that the government facilitates newcomers' integration into the Canadian mainstream by creating awareness of the benefits of acquiring the skills necessary to thrive in Canada. "Equally, it is the responsibility of newcomers to better acquaint themselves with the Canadian values, and endeavour to integrate themselves swiftly into the Canadian mainstream," he says.

Many of Agarwal's empirical research studies have shown that the main factors that determine and influence newcomer integration into the Canadian mainstream are age, language and education. "If you immigrate between the age of 15 and 30, if you learn and master English, if you have an education in natural sciences as opposed to social sciences, you do much better," he says.

Respecting differences

Even as debate continues regarding the value and the meaning of multiculturalism, there is no denying that, as a concept, most Canadians prefer multiculturalism in its present form to other alternatives. According to a survey conducted for the Toronto-based Mosaic Institute, eight out of 10 Canadians agree with the following:

- It is important to respect people who are different from you even if you don't agree with their views or choices.
- Canadians should be proud that many different cultural and ethnic groups live and work here in harmony.

Nearly as many also felt that, "I consider myself Canadian first and foremost; any identification I might have with an ethnic, cultural or religious community is of secondary importance to me." John Monahan, executive director of the Mosaic Institute, says, "The concept of multiculturalism is not merely about diversity, which has a quantitative dimension, but it is more importantly also about pluralism, which is about understanding differences, and creating a value system that encompasses differences respectfully into a cohesive identity." Based on the results of such studies, it doesn't appear that Canada will drop the notion of multiculturalism any time soon, but there is a sense that it needs to be periodically evaluated and modified to suit changing needs.

(Contd. on page 73)

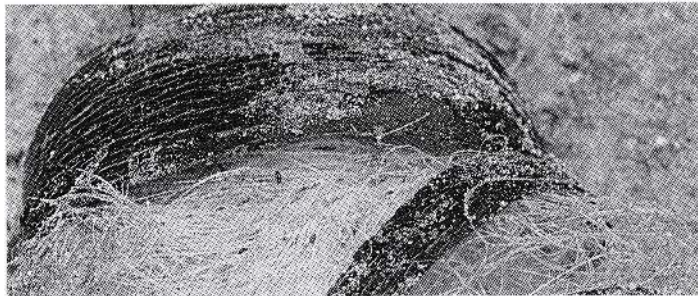
'வெற்றிமணி' மு.க.சு. சிவகுமாரன் - ஜேர்மனி

இயற்கை வரையும் ஓவியங்களும் முதுமையைக் காக்கும் கலைகளும் !

**நீங்களும் ஓவியராகலாம்
இயற்கையை இரசிக்கக் கற்றுக்கொண்டால்!**

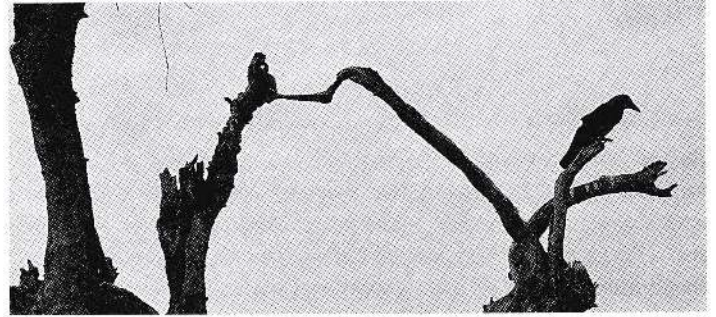
வானம் என்ற திரையினிலே ஏழு வர்ணங்களைக் கொண்டு தினமும் அழித்து அழித்து எவ்வளவோ ஓவியங்களை வரைந்துகொண்டு இருக்கின்றாள் இயற்கை அன்னை. அவள் கடற்கரைகளிலும் காட்டுமரங்களிலும் கற்பாறைகளிலும் வடிக்கும் சிற்பங்களுக்கும் ஓவியங்களுக்கும் நிகரே இல்லை. இவ்வாறு 1990ஆம் ஆண்டு ஜெர்மனியில் நடைபெற்ற சித்திர சிறப்புக் கண்காட்சியில் குறிப்பிட்டேன். அதனைப் புதிய வடிவம் என்னும் கண்காட்சி மலரிலும் அன்று குறிப்பிட்டு இருந்தேன்.

இன்று அக்கண்காட்சி நடைபெற்று 25 வருடங்கள் நிறைவான நேரத்தில் அன்று சொன்ன இந்த இயற்கை வரையும் ஓவியங்களைப் படங்களுடன் சற்றுவிரிவாகப் பகிர்கின்றேன்.

பனைமரத்திலிருந்து விழுந்து சிதறியும் சிரிக்கும் பனம்பழத்திலும் அழகு!

வானத்தில் ஏழு வர்ணங்களைக் குழைத்து வடிக்கும் ஓவியங்களைக் கூர்ந்து கவனிப்போமானால் இயற்கையவள் வரைந்த உருவங்கள் எம் கண்முன்னே விரியும். அந்த வான்வெளியில் நாம் வாழ்வில் கண்டவை, அறிந்தவை என இவற்றை மட்டுமே நாம் இனம் காணமுடியும் வானத்தில் முகில் கூட்டங்கள் கடல் அலைகள் போலவும் அவற்றிடையே கப்பல் போன்ற சில வடிவங்களில் முகில்களும் முப்பரிமாணத்துடன் ஒரு கப்பல் கடலில் மிதப்பது போன்ற ஒரு காட்சியை இயற்கை ஓவியப்படுத்தியிருக்கும். சில நேரங்களில் ஒரு பெண், சேலை காற்றில் பறக்க குடத்துடன் வருவது போலவும் இருக்கும் (கற்பகம் படத்தில் கே.ஆர்.விஜயா மன்னவனே அழலாமா கண்ணீரை விடலாமா பாடல் காட்சி மாதிரி. இது இயக்குனருக்கு இயற்கை

பட்ட மரத்தில் மரமாகிப்போன காகமும்
காகமாகிப்போன மரமும்

கொடுத்த கற்பனைத் துருப்புச்சீட்டு இங்கு முக்கியமானதொரு விடயம் என்னவெனில், இயற்கையை இரசிக்கும் தன்மை, அழகை அனுபவிக்கும் இயல்பு போன்ற கலையுணர்வுகள் வாய்க்கப் பெற்றவர்களாக பார்ப்பவர்களும் இருந்தால்தான், இயற்கை அன்னையின் அற்புதப் படைப்புகளை அறிந்து திளைக்க முடியும். இத்தகைய கலையுணர்வு ஒருவருக்கு இல்லையேல் வானத்தில் உள்ளவை வெறும் மேகக்கூட்டமாகவே தோற்றமளிக்கும். இந்த வான்வெளியில் இயற்கை நாம் காணாத பல வடிவங்களையும் கலைரசனை மிக்கதாக வடித்துத் தருகின்றது. இவை இயற்கை தரும் புதிய வடிவங்களாகும்.

தென்னை மர ஓலைக்கீற்றுக்கு இடையால் தெரியும் நிலவு, நேரே பார்க்கின்ற நிலவை விட அழகு. இது அழகியற்கோணம் தரும் அற்புதக் கலையாக்கம். பார்ப்பவர் மனமும் அவர்கள் பார்க்கின்ற கோணமும் அழகை மெருகூட்டும்.

இன்று சுற்றுலா என்று விடுமுறைக் காலங்களில் செல்லும்போது கமராக்கள் எல்லோருடைய கைகளிலும் இருக்கும். தம்மைப் படம் எடுத்து முகப்புத்தகத்தை நிரப்புவவர்களும், இயற்கையையும் இயற்கையின் இரகசிய அழகைப் படம் பிடித்து தமது அழகியற் கோணங்களால் அழகுக்கு அழகு சேர்ப்பவர்களும் உண்டு. வெளிநாட்டவர் பலரை இச்சுற்றுலாவின்போது பார்த்தால், அவர்கள் தம்மைத்தாமே படம் எடுப்பதிலும் பார்க்க, இந்த இயற்கையை எடுப்பதிலேயே மெய்மறந்து இருப்பர். அவர்கள் பூக்களோடும் கதைப்பர்! பூனைகளோடும் பேசுவர்! அவர்கள் தமக்குத்தாமே இயற்கை மூலம் பூசிக்கொள்வர். இயற்கையை இரசிக்கும் ஒருவரைக் கலை அது.

இந்தக் கலையுணர்வு வெளிநாட்டவர்களுக்கு மட்டும் சொந்தமல்ல. நம் மூதாதையர் பலரைப் பார்த்திருப்பீர்கள். ஆடு, மாடு, கோழி எல்லாவற்றையுமே உயர்திணையாக வைத்துக் கதைப்பார்கள். இவனுக்கு எவ்வளவு குழை போட்டாலும் காணாது. கொஞ்சநேரம் இரு பார்ப்போம். பறந்து திரியிறாய் என்று முட்டைபோடும் கோழியுடன் கதைப்பார்கள்.

மணலும், சங்கும், நீரும், சங்கமம்

தினமும் பிள்ளைகளுடன் எம்மைப்போல் நச்சரிக்காமல், கைகளில் காம்புச் சத்தகத்தை வைத்து அழகிய பெட்டிகளை பனைக்குருத்து ஓலையில் பின்னிக்கொண்டு இருப்பர். தாத்தா பாய் பின்னுவார். அந்தப்பாயில் எத்தனை பெட்டிகளுக்கு ஒருக்கால் வர்ணம் தீட்டிய ஓலை வரவேண்டும் என்று கணக்குப்பார்த்து கலை சமைப்பார். கலை மனிதனை இயற்கையுடன் ஒன்றிப்போக வைக்கிறது. அதனால் அன்று வயதானவர்கள் பிள்ளைகளுடன் உறவைக் கலையாது காத்தனர். அதற்கு கலையே பெரிதும் கைகொடுத்தது.

கடற்கரையில் கடல் அரிப்புக்குள்ளாகிய எத்தனையோ கற்கள் பலபல வடிவங்களில் இருக்கும். அதில் செம்மறி ஆட்டுக்குட்டியும் இருக்கும். கயல்மீன்களும் துடிக்கும். அதனை இனம் கண்டு ஓர் அழகிய பீடத்தில் பொருத்திவிட்டால் கலைக்கு விலை இல்லை என்பது தெரியும்.

வலைக்குள் இலையின் கலையழகு

கற்பாறைக்குள் மனிதன், மீன்வலைக்குள் கலைகள், ஏன் மாடு சூப்பிப்போட்ட பனம்பழத்திலும் அழகு! பனைமரத்தில் இருந்து விழுந்து சிதறியும் சிரிக்கும் பனம்பழத்திலும் அழகு! இப்படி எத்தனை எத்தனை ஓவியங்கள் இயல்பாக நயமாகக் கிடக்கின்றன. நல்ல பகுதியை மட்டும் வெட்டி எடுத்து மாட்டும் இடத்தில் மாட்டினால் (அந்தக்கலை புரிந்தால்) நீங்களும் பிக்காசோதான்.

தனிமையைப் போக்கவல்லது கலை. வாகன நெரிசல் என்று இரண்டு மணிநேரம் வாகனத்தைப் பெருந்தெருவில் நிறுத்திவிட்டு நிற்கும் பலர், தலையைப் பிய்ச்சுக்கொண்டு அங்கும் இங்கும் நடப்பதை அவதானித்திருப்பீர்கள். சிலர் மட்டும் பின் டிக்கியைத் திறந்து விட்டு அதில் அழகாக அமர்ந்து எதனையோ வாசித்துக்கொண்டோ அல்லது அந்த இடத்தின் அழகினை இரசித்துக் கொண்டோ நிற்பதைக் காணலாம். அதில் தமக்குக் கிடைத்த அருமையான நேரம் இது என்று தம்பிள்ளைகளுடன் கைகோர்த்து நடந்து மகிழ்வதையும் காணலாம். எமக்கு இயற்கையே இறைவன். உற்று நோக்கினால் அற்புதமான அற்புதனின் லீலைகள் புரியும்.

நீங்கள் இயற்கையை இரசிக்கத் தொடங்கிவிட்டால் உங்கள் இதயத்தில் நோய் தீண்டாது. இதய நோய் உள்ளவர்கள் பலருக்கு பரிசோதனைக்காக 24 மணித்தியாலமும் இதயத்தின் செயற்பாட்டினை அளவிடும் இயந்திரம் பூட்டி விடுவார்கள். பின்னர் அதனை வாசித்து எந்த எந்த நேரத்தில் இதயத்தின் செயற்பாடு சீராகவும் சீரற்றும் இருந்தது என டாக்டர்கள் பார்ப்பார்கள்.

கிட்டப் பார்த்தால் கிழுவை மொக்கு. எட்டி நின்று பார்த்தால் சொட்டும் கலையழகு!

பெரும்பாலானவர்களுக்கு வெளியில் இயற்கையை இரசித்து நின்ற வேளையிலும் குழந்தைகளுடன் மனம்விட்டு மகிழ்ந்த நேரத்திலும், பூமாலை கட்டும் வேளையிலும், இந்த இதயம் எவ்வளவு சீராக இருந்தது என்பது புரிகின்றது. மனம் லயித்து நிற்கும் போதும் மனம் கலைகளுடன் கலக்கும்போதும் உள்ளம் அழகு பெறுகின்றது. ஒரு கலைஞனால் அல்லது கலையுணர்வு உள்ளவர்களால் மட்டுமே உடம்பின் உட்சுவரை இலகுவாக தூய்மைப்படுத்த முடியும். அதாவது மனதுக்குக் வெள்ளையடிக்கும் கலை தெரியும்.

இங்கு இயற்கையில் கண்ட சில அற்புத ஓவியங்களை உங்கள் பார்வைக்குத் தருகின்றேன். இவை நான் இரசித்து எடுத்த இயற்கை ஓவியங்கள். நீங்களும் ஓவியராகலாம். இயற்கையை இரசிக்கக் கற்றுக்கொண்டால்!

முக்கிய குறிப்பு: படங்கள் எவையும் கூகுளில் கொள்ளையடிக்கவில்லை. தாயக மண்ணில் கிழக்கிலும் வடக்கிலும் என்னைக் கொள்ளை கொண்டவை. படங்கள் நானே எடுத்தவை.●

ப. ஸ்ரீஸ்கந்தன்

எல்லாம் அந்த மாதிரி

“கண்டி றோட் அந்த மாதிரி, காப்பற் றோட்டில் பஸ் காற்றுப் போல் பறக்கிறது, யாழ்தேவி யாழ்ப்பாணம் போட்டுது, பயங்கர டெவலப்மன்ற் நடக்குது, ஐ.ஐ. பொன்னம்பலம், அல்பிரட் துரையப்பாவுக்குப் பிறகு இப்பதான் அபிவிருத்தியைப் பார்க்கிறோம்.”

இவையெல்லாம் வெளிநாடுகளிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் போய் வருபவர்கள் சாதாரணமாகச் சொல்கிற சங்கதிகள். நானும் அண்மையில் யாழ்ப்பாணம் போய் வந்தேன். அவர்கள் சொல்வதெல்லாம் உண்மைதான். ஆயினும் இவற்றை -யெல்லாம் ஊடறுத்துச் சென்று பார்த்தால் பல விடயங்கள் நெஞ்சைப் பிழிகின்ற சோகத்தைத் தருகின்றன. இதயத்தை வருடுகின்றன.

1984இல் மண்ணைவிட்டு வெளியேறியபோது எனக்குத் தெரிந்தவரை கைதடி அநாதைகள் இல்லம், கைதடி முதியோர் இல்லம், முத்துத்தம்பி அநாதைச் சிறுவர் இல்லம் (திருநெல்வேலி) மற்றும் கிளிநொச்சியில் நவஜீவனம், மகாதேவா ஆச்சிரமம் போன்ற சில பராமரிப்பு நிலையங்கள் மட்டுமே இருந்தன. ஆனால் இன்று அப்படியல்ல. ஊருக்கு ஊர் ஏதாவது ஒரு நிலையம் இருப்பதைப் பார்க்கலாம்.

கைதடிக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் எனது ஊரான அரியாலையிலும் ஒரு முதியோர் இல்லம் வந்துவிட்டது. சற்றுத்தள்ளி நாயன்மார்கட்டுப் பகுதியில் பெரியதொரு சிறுவர் இல்லம் இயங்குகிறது. இவ்வாறு எங்கு பார்த்தாலும் சிறுவர் இல்லம், முதியோர் இல்லம், மனநலம் குன்றிய சிறுவர் இல்லம், பெண்கள் பராமரிப்பு நிலையம், திருமணமாகாத கர்ப்பிணிப் பெண்கள் ஆதரவு இல்லம், உளவள நிலையம், வலுவழிநீதோர் இல்லம் என்று எக்கச்சக்கமான நிலையங்கள் இயங்கி வருகின்றன.

யாழ்ப்பாணம் அந்த மாதிரி என்று சொல்பவர்கள் காப்பற் வீதியிலிருந்து இறங்கி உள்ளே சென்று பார்த்தால் போரின் எஞ்சிய வடுக்களின் வலியை உணர முடியும். ஆயினும், யுத்தத்தை மட்டும் குற்றம் சாட்டிவிட முடியாது. அதையும் தாண்டி உலக மாற்றத்துடன் மாறிவரும் சமுதாய மாற்றங்களையும் இங்கு குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும்.

நான் அங்கு பெண்களைப் பராமரிக்கும் ஒரு இல்லத்துக்குச் சென்றிருந்தேன். குடும்ப வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள், துஷ்பிரயோகம் செய்யப்பட்ட பெண்கள், குழந்தைகள் என்று பலர் அங்கு இருந்தார்கள். போரில் மரணித்த அல்லது காணாமல் போனவர்களின் மனைவிமார்

படுகின்ற துயரம் இதில் முக்கியமானது. தனியாகப் பிள்ளைகளுடன் வாழ்ந்துவரும் அவர்களை வல்லுறவுக்கு வற்புறுத்துவது அல்லது உள்ளாக்குவது வேறு யாருமல்ல, எம்மவர்கள்தான். சித்தப்பனும், பெரியப்பனும், மாமனும், மச்சானும் சில இடங்களில் கட்டிய இரண்டாவது புருஷனும்.... கேட்பதற்கு ஆச்சரியமாக இருக்கும். ஆனால் இதுதான் அங்கு நடக்கிறது. இதற்காக அரசு படைகள் ஒன்றும் வல்லுறவு செய்யாமல் அமைதியாக இருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்ல வரவில்லை.

ஒரு போராளியின் மனைவி தனது 12 வயது மகளுடன் அந்த இல்லத்தில் இருந்தார். அவரது சகோதரியின் கணவர் உதவி செய்கின்ற போர்வையில் அடிக்கடி வீட்டுக்கு வந்து போனார். ஒருநாள் தாய் கூலி வேலை செய்ய வெளியே போன சமயம் மகளைப் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தினார். இன்று அந்தத் தாயும் மகளும் அந்த இல்லத்தில் வைத்து உடல், உளவள ரீதியாக சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள்.

அடுத்தது, 'நான் கடவுள்' கதையல்ல. உண்மையான சம்பவம். முள்ளிவாய்க்காலில் தனது மனைவியைப் பறிகொடுத்த ஒருவர் தன் இரு சிறு குழந்தைகளுடன் தப்பி கிளிநொச்சியில் வாழ்ந்து வந்தார். குடிபோதைக்கு அடிமையாகிய அவரால் குழந்தைகளைப் பராமரிக்க முடியவில்லை. போதைக்கும் காசு போதாமல் இருந்தது.

இரு குழந்தைகளையும் பஸ் நிலையத்தில் கொளுத்தும் வெயிலில் பிச்சையெடுக்க விட்டார். அயலவர் ஒருவரால் குழந்தைகள் இந்நிலையத்தில் சேர்க்கப்பட்டனர். பிள்ளைகளை யாரிடம் பாரம் கொடுப்பது என்ற நீதிபதியின் தீர்ப்பிற்காக அவர்கள் காத்திருக்கிறார்கள்.

இவ்வாறு அங்கிருந்த ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் ஒவ்வொரு கதை இருந்தது.

கோண்டாவிலிலுள்ள ஒரு இல்லத்துக்குச் சென்றபோது இரு சிறுவர்கள் வானத்தைப் பார்த்தபடி கையைச் சுழற்றிக் கொண்டு நடந்து திரிந்தார்கள். இவர்களைப் போன்ற பலரை அங்கு காண முடிந்தது. போரினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அச்சம் இன்னமும் அவர்கள் முகத்தில் அப்பிக் கிடக்கிறது.

இவ்வாறு மனநெகிழ்ச்சிப்பட்டவர்களையும், பிறப்பால் மனநிலை குன்றியவர்களையும் மற்றும் மாற்று வலுவுள்ள சிறார்களையும் அவரவர் வீடுகளிலிருந்து பஸ் மூலம் அழைத்து வந்து இல்லத்தில் வைத்துப் பராமரிக்கிறார்கள்.

பின்னர் மாலையில் அவர்களை வீடுகளில் சேர்ப்பிக்கிறார்கள். அந்த இல்லத்திலுள்ள சிறுவர்களைப் பார்த்தால் கண்கள் கலங்கும். நெஞ்சம் உருகும். கடவுள்மீது கோபம் வரும். ஆணவத்துடனும் அகங்காரத்துடனும் இந்தப் பூமிப்பந்தில் உலவுபவர்கள் ஒருமுறை அந்த இல்லத்துக்குள் சென்று வரவேண்டும். அனைத்தும் அடங்கி ஒடுங்கிவிடும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கிவரும் ஒரு ஆசிரியர் சங்கத்தின் முக்கிய பிரமுகர் ஒருவருடன் கதைத்தேன். ஏறத்தாழ 140 ஆசிரியர்கள் பாடம் கற்பிக்க முடியாத அளவுக்கு மனநிலை பாதிக்கப்பட்டவர்களாக வெறுமனே பாடசாலைகளுக்கு வந்து போகிறார்கள். வன்னியில் பாடசாலைகளில் கற்று வந்த சில மாணவர்களை இன்னமும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

ஆனால் அவர்களுக்கான புத்தகங்களை அரசு தொடர்ந்து அனுப்பி வருகிறது. மாணவர்களுக்கு நடந்ததை மூடிமறைக்கும் அரசின் தந்திரமாகவே ஆசிரியர்கள் அதனைப் பார்க்கிறார்கள்.

போரின் வடுக்களைத் தவிர, அந்த மண்ணில் இங்கு உள்ளது போன்ற சமுதாயச் சீரழிவுகள் வெளிச்சத்துக்கு வர ஆரம்பித்துள்ளன. குடும்ப வன்முறை, பெண்கள் துஷ்பிரயோகம் என்பன எமது சமுதாயத்தில் இன்று நேற்று ஆரம்பமானதல்ல.

போராட்டம் வளர்த்த பெண்ணிய விடுதலை காரணமாக இவ்வாறான விடயங்கள் தற்போது வெளியே தெரியத் தொடங்கியுள்ளன. குடும்பம் நடத்தப் பணம் போதாமை, குடிப்பழக்கத்துக்கு அடிமையாதல், வேறு ஒருவருடன் கள்ளத் தொடர்பு மற்றும் தராதரம் பார்த்தல் போன்ற காரணிகளால் குடும்ப வன்முறை நடக்கிறது.

நான் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டது பெண்களைப் பராமரிக்கும் நிலையத்தில் இவ்வாறு பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் பலர் இருந்தார்கள். அவர்களிடையே ஒரு பட்டதாரிப் பெண்ணும் இருந்தார். கணவனின் துன்புறுத்தலைத் தாங்க முடியாது அந்த இல்லத்தில் அடைக்கலம் புகுந்திருந்தார்.

சொந்த உறவுகளால் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட சிறுமியரும் அந்நிலையத்தில் இருந்தனர். இவர்கள் யாவரும் நிலையத்தில் நிரந்தரமாகத் தங்குவதில்லை. தேவையான உடல், உள சிகிச்சைகள் அளிக்கப்பட்டு அவர்கள் சமூகத்தில் இணைத்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

யுத்த நாட்களில் அரசு படைகளாலும் அவர்களின் ஆதரவுக் குழுக்களாலும் கர்ப்பிணிகளாக்கப்பட்ட திருமணமாகாத பெண்களுக்காக யாழ்நகரின் மத்தியில் ஒரு வரவேற்பு இல்லம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அந்த இல்லம் இன்றும் இயங்கி வருவதுதான் சோகம். இன்று எம்மவர்களால் ஏமாற்றப்பட்ட பெண்கள் பலர் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். கிறிஸ்தவ சகோதரிகளால் இந்த இல்லம் நடத்தப்படுகிறது.

இன்று குடாநாட்டின் நீதிமன்றங்களுக்கு வருகின்ற வழக்குகள் இவ்வாறு ஏமாற்றப்பட்ட பெண்களின் வழக்குகளும், இளவயதுத் திருமண முறிவுகளும் மற்றும் காணிப் பிரச்சனைகளும் தான். இளம் பெண்கள் காதலில் விழுவதும்,

காதலர்கள் யார் என்று அறியாமல் தங்களை இழந்து பின்னர் ஏமாற்றப்படுவதும் சர்வ சாதாரணமாக நடக்கின்றன. திருமணமான ஆண்களும் புலம்பெயர் நாட்டிலிருந்து செல்பவர்கள் சிலரும் இவ்வாறான மோசமான நடவடிக்கைகளில் இறங்கியுள்ளனர். சில இடங்களில் பணம், நகைகளையும் இழந்தவர்கள் உண்டு.

இதற்கு முக்கிய காரணம் இன்று அங்கு குடும்பக் கட்டமைப்பு குலைந்து போனதுதான். அப்பா, சித்தப்பா, அண்ணன், தம்பி என்று கட்டுக்கோப்புடன் வாழ்ந்த பெண்கள் இவர்களை வெளிநாடுகளுக்குப் பறிகொடுத்துவிட்டுத் தனியாக வாழ்கிறார்கள். நிறையவே ஆண்கள் போரில் கொல்லப்பட்டு விட்டார்கள். மதுசாலைகள் சரளமாகத் திறந்து விடப்பட்டுள்ளன.

செல் தொலைபேசி போன்ற தொடர்புச் சாதனங்கள் மலிந்து கள்ளத் தொடர்புகள் இலகுவாகி விட்டன. விடுதிகள் என்ற பெயரில் எம்மவர்களால் நடத்தப்பட்ட பாலியல் கூடங்கள் சில யாழ்ப்பாணத்தில் பொலிசாரால் சீல் வைக்கப்பட்டதை நினைவில் கொள்ளலாம். இவற்றுக்கு அப்பால் பற்றை வெளிகளில் கூட பாலியல் அசிங்கங்கள் நடந்தேறியுள்ளன. இவ்வாறு ஏமாற்றப்பட்ட பெண்கள் சிலரின் உடல்கள் வல்லிபுரத்தை அண்மித்த முள்ளிவெளிப் பகுதிகளில் கண்டெடுக்கப்பட்டது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

கடந்த மாவீரர் நாளன்று யாழ்ப்பாணத்தில் “மீண்டும் புலிகள் வேண்டும்” என்ற துண்டுப் பிரசுரத்தை விநியோகித்த இளைஞர் ஒருவர் பொலிசாரால் கைது செய்யப்பட்டார்.

விசாரணையின்போது அந்த இளைஞர் கூறியது இதுதான். “தமிழீழம் பெறுவதற்காக இந்தப் பிரசுரத்தை நான் அச்சிடவில்லை. புலிகளின் காலத்தில் இனம் ஒழுக்கக் கட்டுப்பாட்டோடு வாழ்ந்து வந்தது. ஆனால் இன்று ஒழுக்கச் சீர்கேடுகள் மலிந்துவிட்டன. பண்பாட்டைச் சிதைத்த ஒரு இனம் நீண்டகாலம் வாழ்ந்ததாகச் சரித்திரம் இல்லை. அதற்காகவே மீண்டும் புலிகள் வேண்டும் என்ற பிரசுரத்தை அச்சிட்டேன்”.

அந்த இளைஞரின் கோபம் இன்றைய எமது சமூகத்தின் அவலத்தைக் காட்டி நிற்கிறது!

யுத்தத்துக்கு முகம் கொடுத்த உலக இனங்கள் யாவும் அனுபவித்த சோகங்கள்தான் இவை. இதற்குமேலே கைவிடப்பட்ட, புறக்கணிக்கப்பட்ட, ஒதுக்கப்பட்ட சமூகமாகப் போரடிய - குறிப்பாக ஆயுதம் ஏந்திய போராளிகளின் மறுவாழ்வு பேரவலமாக இருப்பதை வன்னிப் பகுதிகளில் பார்க்கலாம்.

உலக வரலாற்றில் யுத இனம் சந்தித்த பேரழிவை யாவரும் அறிவர். ஆயினும் அவர்கள் தஞ்சம் புகுந்த நாடுகளில் ஒற்றுமையையும் பொருளாதாரத்தையும் வளர்த்துக் கொண்டார்கள். அதன் பிறகு உலகளவில் யுதர்களை இணைத்தார்கள். யுதர்களுக்கான நாடு உருவாக ஏதுவான இடத்தைத் தெரிவு செய்து அந்த இடத்தில் வாழ்கின்ற அவலங்களைப் போக்கி அவர்களின்

மொழி, பண்பாட்டை வளர்ப்பதற்குப் பெருமளவில் பணவுதவி செய்தார்கள். மொழி சார்ந்த ஒரு பல்கலைக்கழகத்தையே உருவாக்கினார்கள்.

ஆனால் நாம் என்ன செய்கிறோம்? போராட்டத்துக்குப் பணத்தை அள்ளிக் கொடுத்த எமது சமூகம் இன்றைய அவலங்களைத் தீர்ப்பதற்கு பணம் கொடுக்கத் தயாரில்லை. ஆங்காங்கே குழுக்களாக சிலர் சேர்ந்து உதவிகள் செய்வதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆனாலும் இவ்வுதவிகள் போதுமானவை அல்ல.

யாழ்ப்பாணம் மட்டுமல்லாது வடபகுதிக்கு அப்பாலும் எம்மவர்கள் யுத்தத்தின் அனர்த்தங்களைப் பெருமளவில் அனுபவிக்கிறார்கள். வடபகுதியைப் போலல்லாது கிழக்குப் பகுதிகளிலும் உள்ள இவ்வாறான நிலையங்கள் பெரும்பான்மையானவற்றுக்கு எங்கள் ஆதரவு இல்லை.

உதாரணமாக, அக்கரைப்பற்றில் உள்ள தமிழ்ப் பெரியார் ஒருவரது பெயரில் இயங்கும் சிறுவர் இல்லத்துக்கு சிறுவர் ஒருவருக்கு தினம் 10 ரூபா வீதம் மட்டும் வழங்கப்படுகிறது. இப்போது 10 ரூபாவுக்கு கால் இறாத்தல் பாண்கூட வாங்க முடியாது.

பதுளையில் பசறை வீதியில் ஒரு கிறிஸ்தவ சகோதரி நடத்துகிற சிறுவர் இல்லத்தில் இருந்தும் ஆதரவற்ற குழந்தைகள், பிள்ளைகள் நல்ல போசாக்கான உணவு இன்றி அவதிப்படுகிறார்கள். அவர்கள் 45 நிமிடம் மலைப்பாதையில் நடந்து பாடசாலைக்குச் செல்ல வேண்டும். போகும் வழியில் பிள்ளைகள் மயங்கி விழும் சம்பவங்கள் அடிக்கடி நடக்கின்றன.

இக்கட்டுரையில் நான் பார்த்த, எனக்குத் தெரிந்த தகவல்கள் சிலவற்றைத் தந்துள்ளேன். குறிப்பிட்ட நிலையத்துக்கோ அல்லது அங்கு வேலை செய்யும் ஊழியர்களுக்கோ அசௌகரியம் எதுவும் ஏற்படாதிருப்பதற்காகவே நிலையங்களின் பெயர்களை இங்கு குறிப்பிடவில்லை.

மற்றும்படி, 'யாழ்ப்பாணம் அந்த மாதிரி' என்பவர்கள் அங்கு என்ன மாதிரி விடயங்களைப் பார்த்தார்கள் என்பதைப் பொறுத்ததுதான்.

கொஞ்சம் ஊடறுத்துப் பார்த்தால் உண்மையில் யாழ்ப்பாணம் வேறுவிதமான 'அந்த மாதிரி' இருப்பதைக் காணலாம்.

இதிலிருந்து விடுபட்டுப் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் நல்வாழ்வுக்காகத் தம்மை அர்ப்பணித்திருக்கும் நிலையங்கள், இல்லங்களுக்குப் புலம்பெயர் மக்கள் பெருமளவிலான உதவிகளைச் செய்ய வேண்டும்.

புலம்பெயர் மண்ணில் எமது மாவீரர்களுக்கு ஒரு நினைவுத் தூபியை.... தூபியை விட்டு விடுங்கள், புலம்பெயர் சமூகம் இதனையாவது செய்யலாமே?●

Multiculturalism: Is it unifying Canada? ...5

Monahan advocates an honest assessment. "Honesty will ensure that we're able to acknowledge the good, the potentially good, and the existence of huge gaps in the practice of multiculturalism in Canada. We must accept that differences often lead to a better society," he says.

According to Agrawal, "Canada's multicultural ethos is based on the constitution. It is enshrined in the Canadian Charter of Rights and Freedoms, and the Canadian Multiculturalism Act of 1988, so the talk of changing it or altering it would necessarily mean changing the constitution, and I don't see that happening in a hurry."

"But, with any major policy that has a deep and constant impact on the fabric of the society, it is important to constantly re-evaluate the policy," says Govier. She feels that problems such as segregation and ghettoization resulting from multiculturalism exist, but are temporary. "Multiculturalism should lead to a more cohesive society. If there are [concentrations of immigrants in one community or another], I think it's a transitional phase. Eventually, there is more mingling of people from all over, with Canadians who have been here for generations. This starts happening with the second generation of immigrants."

And that's no doubt the original vision of multiculturalism in Canada.

Study shows there's life after death
New research suggests patients remain aware, even after their brains shutdown.
This one falls under the slightly eerie yet optimistically upbeat category.
We've all had to deal with death at one time or another, so we all know it isn't exactly the funnest of the fun subjects to broach. Especially since everyone deals with it differently. But now there's scientific proof that there could actually be a form of life after death, and that broadens the conversation considerably.

But let's back up, shall we?

Scientists at the University of Southampton just spent four years studying cases where people were revived after being declared clinically dead from cardiac arrest. More than 2,000 people across 15 hospitals from the UK, U.S. and Austria were included. Of

(Contd. on page 76)

ராஜ்மோகன் செல்லையா

ஆண் - பெண் சமத்துவ இடைவெளி Gender Gap

ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையிலான சமத்துவ இடைவெளி பெண்களைத் தொடர்ந்தும் பாதித்து வருவதாக உலகளாவிய ரீதியில் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கை ஒன்று கூறுகின்றது. மனித நாகரிகம் வளர்ச்சியடைந்துள்ள இக் காலகட்டத்தில் பெண்களுக்கெதிரான இந்தப் பாகுபாடு பெரும் கேள்விக்குறியை ஏற்படுத்தியுள்ளது'

ஆண் - பெண்களுக்கிடையிலான சமத்துவ நிலை ஒரு ஆரோக்கியமான சமுதாயத்தின் அடிப்படை அலகாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இது ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளத்தை மேம்படுத்துவதோடு மட்டுமல்லாமல் தனி மனித சுதந்திரத்தின் கட்டுமானங்களையும், சமூக வன்முறைகளையும் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்க உதவுகின்றது.

புகை மூட்டங்களாகத் தோன்றும் அடிவானம் போல, சமுதாயத்தில் புரையோடிப்போயிருக்கும் இந்த ஆண் - பெண்களுக்கிடையிலான சமத்துவ நிலையின் பாதிப்பினால், இது பற்றிய தரவுகள் தற்போது முக்கிய இடத்தைப் பெற்று வருகின்றன. 2014ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் வெளியிடப்பட்ட ஆண் - பெண்களுக்கிடையிலான சமத்துவ இடைவெளி பற்றிய அறிக்கையின் (Global Gender Gap Index) பிரகாரம் உலகில் ஆண் - பெண் சமத்துவ நிலையில் சிறிய அளவிலான முன்னேற்றம் மட்டுமே காணப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிவிக்கப்படுகின்றது.

முன்னர் 2006ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட ஆண் - பெண்களுக்கிடையிலான சமத்துவ இடைவெளி அறிக்கையின் படி 60 சதவீதமாக இருந்த சமத்துவ இடைவெளியில் சிறிது முன்னேற்றம் கண்டு தற்போது 56 சதவீதமாகக் குறைந்துள்ளது. இந்த 4 சதவீத முன்னேற்றத்தில் வளர்ச்சி காணப்படாது விட்டால் ஆண் - பெண்களுக்கிடையிலான சமத்துவ இடைவெளியை முற்றாக இல்லாமல் செய்வதற்கு இன்னும் 81 வருடங்கள் காத்திருக்க வேண்டும் எனவும் அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

2006ஆம் ஆண்டு World Economic Forum என்ற அமைப்பினரால் முதன் முதலில் வெளியிடப்பட்ட இந்த அறிக்கை தொடர்ச்சியான பல தகவல் சேகரிப்புகளுடன் தனது 9வது வெளியீட்டைக் கடந்த ஒக்டோபர் மாதம்

வெளியிட்டிருந்தது. பொருளாதார அபிவிருத்தி, அரசியல் பங்களிப்பு, கல்வித்துறை முன்னேற்றம், வருமான ஏற்ற இறக்கம், வேலை வாய்ப்பு மற்றும் சுகாதார நிலை உள்ளிட்ட பல விடயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்தக் கணிப்பீடு உலகளாவிய ரீதியில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தது.

நாடுகள் ரீதியாகவும், பிரதேசவாரியாகவும் மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்தக் கணிப்பீட்டில் மொத்தமாக 142 நாடுகள் பங்கெடுத்துக் கொண்டன. 200 க்கும் மேற்பட்ட நாடுகள் இந்தக் கணிப்பீட்டுக்குத் தகுதியாக இருந்த போதிலும் 142 நாடுகளிடம் மட்டுமே குறைந்தபட்சமான 12 குறியீடுகளுக்கான அடிப்படைத் தரவுகளைப் பெறக் கூடியதாக இருந்தது. 2006 ஆம் ஆண்டின் முதலாவது வெளியீட்டில் 136 நாடுகள் தெரிவு செய்யப்பட்டு 111 நாடுகள் மட்டுமே இந்த கணக்கெடுப்பில் பங்கேற்றி இருந்தன.

2014 ஆம் ஆண்டின் சமத்துவ இடைவெளி அறிக்கை, உலக நாடுகளில் உள்ள ஆண் - பெண் சமத்துவ இடைவெளிகள் பற்றிய பல முக்கியமான விடயங்களை உள்ளடக்கி வெளிவந்துள்ளமை அரசியல் ரீதியாக பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மேலும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பெண்கள் உரிமைகளுக்கான அமர்வில் இது பற்றிய விடயங்கள் கவனத்தில் எடுக்கப்படுமெனவும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

ஆண் - பெண்களுக்கிடையிலான சமத்துவ இடைவெளிகள் மிகவும் குறைவான அளவில் அதாவது ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சமமான உரிமைகள் கிடைக்கும் நாடுகளில் முதலாவது இடத்தில் 0.85 புள்ளிகளுடன் ஐஸ்லாந்து தொடர்ந்தும் முதலாவது இடத்தைப் பேணிவருகின்றது. இதன் கல்விசார் வசதிகள் மற்றும் அரசியல் துறை ஈடுபாடுகளைப் பார்க்கும் போது ஐஸ்லாந்து முழுமையாக ஆண் - பெண் சமத்துவ இடைவெளியை இல்லாமல் செய்துள்ளது.

அடுத்த இடத்தில் 0.84 புள்ளிகளுடன் இருக்கும் நாடு பின்லாந்து. இங்கு 42 சதவீதமான பெண்கள் பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்களாகவும், 50 சதவீதமான பெண்கள் அமைச்சர்களாகவும் இருக்கின்றார்கள். அத்துடன் உலகில் பெண்களுக்கு முதன்முதலில் வாக்குரிமை வழங்கிய

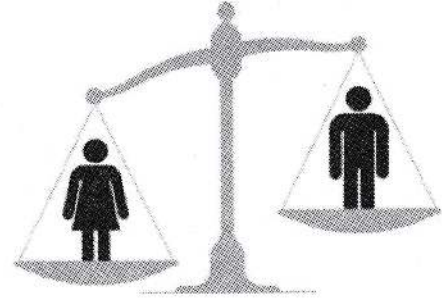
இரண்டாவது நாடு (1906) என்ற பெருமையையும் இந்த நாடு பெற்றுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

முன்றாவது இடத்தில் 0.83 புள்ளிகளுடன் இருப்பது நோர்வே. 4ஆம் 5ஆம் இடங்களில் சுவீடனும் டென்மார்க்கும் உள்ளன. சுவீட்சர்லாந்து 11வது இடத்திலும், ஜேர்மனி 12 ஆம் இடத்திலும் உள்ளன. அமெரிக்கா 0.74 புள்ளிகளுடன் 20ஆவது இடத்திலும், இங்கிலாந்து 0.73 புள்ளிகளுடன் 26ஆவது இடத்திலும் உள்ளன. அமெரிக்காவில் தொழில்நுட்பம் மற்றும் துறைசார் தகைமையில் (Professional and technical workers) 55 சதவீதமானவர்கள் பெண்களே என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் அமைச்சரவைப் பொறுப்புகளில் (Ministerial positions) 32 சதவீதமானவர்கள் மட்டுமே பெண்களாக இருக்கின்றார்கள்.

கனடாவைப் பொறுத்தவரை கடந்த காலக் கணிப்பீடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் சிறிய முன்னேற்றத்துடன் 19ஆவது இடத்தில் உள்ளது. ஆண் - பெண்களுக்கான சமத்துவத்தின் கல்வித்துறையில் மற்றைய முன்னேற்றமடைந்த நாடுகளுக்கு ஒப்பான இடத்தில் கனடா இருக்கின்றது. இங்கு ஆண்களும், பெண்களும் அடிப்படைக் கல்வியைப் பெறுவதற்கு எந்த விதமான பாகுபாடும் காட்டப்படுவது - தில்லை. சுகாதாரத் துறை சார்பாகப் பார்க்கும் போது கனடாவில் பெண்களுக்கான ஆயுள் காலம் ஆண்களை விட அதிகமாகவே காணப்படுகின்றது. அரசியல் மற்றும் அமைச்சரவைப் பொறுப்புகளில் கனடிய பெண்களின் ஈடுபாட்டைக் கருத்தில் கொள்ளும்போது முன்னர் இருந்த 27 சதவீதத்தில் இருந்து 32 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளது. கனடிய பாராளுமன்றத்தில் 25 சதவீதமான பெண்களும் 75 சதவீதமான ஆண்களும் காணப்படுகின்றார்கள்.

கனடாவில் துறைசார் தகைமை மற்றும் தொழில்நுட்பப் பிரிவுகளில் (Professional and technical workers) 57 சதவீதமானவர்கள் பெண்கள் என்பது கனடியப் பெண்களைப் பொறுத்தவரையில் சிறப்பானதொரு விடயமாகக் கருதப்படுகின்றது. இதேவேளை சட்டவல்லுநர்கள், அரசு அதிகாரிகள் மற்றும் முகாமையாளர்களின் (Legislators, officials and managers) எண்ணிக்கையில் ஆண்களின் பல்ம் 64 சதவீதமாக மேலோங்கியுள்ளது.

ஆண் குழந்தைகள் பிறக்கும் வீதத்திற்கும் பெண் குழந்தைகள் பிறக்கும் வீதத்திற்கும் இடையிலான இடைவெளி மற்றும் உள்நாட்டுப் போர், இடம்பெயர்வுகள், பெண் சிசுக்கள் அழிக்கப்படுதல் போன்ற பல விடயங்கள் ஆண் - பெண் சமத்துவ நிலையைப் பாதிக்கும் முக்கிய பிறக் காரணிகளாக உள்ளன. தற்சமயம் உலகில் ஒவ்வொரு 100 பெண் குழந்தைகள் பிறக்கும் போது 107 ஆண் குழந்தைகள் பிறப்பதாகவும் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

மேலும் இந்த அறிக்கையில் இலங்கை 0.69 புள்ளிகளுடன் 79 ஆவது இடத்தில் உள்ளது. ஆசிய பசுபிக் பிராந்தியத்தில் இலங்கை 10வது இடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றது. இந்தியா மற்றும் பாகிஸ்தானுடன் ஒப்பிடுகையில் இலங்கை சற்றுச் சிறப்பான நிலையில் இருந்தாலும் பல துறைகளில் பெண்களுக்கான சமத்துவ நிலையைப் பேணுவதில் பின்தங்கியே இருக்கின்றது.

இங்கு தொழிலாளர்களின் ஆதிக்கத்தில் 81 சதவீதமானவர்கள் ஆண்களாகவே காணப்படுகின்றார்கள். அரசியல் மற்றும் அமைச்சரவைப் பொறுப்புகளில் இலங்கைப் பெண்களின் ஈடுபாடு மிகவும் மோசமான நிலையில் உள்ளது. ஆக 3 சதவீதமான பெண்களே இப் பதவிகளில் இருக்கின்றார்கள் என்பது கவலைக்குரிய விடயமாகக் கருதப்படுகின்றது. இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் 6 சதவீதமான பெண்களும் 94 சதவீதமான ஆண்களும் காணப்படுகின்றார்கள். இடைநிலைக் கல்வி பெறுவதில் (secondary education) பெண்கள் 87 சதவீதத்துடனும் ஆண்கள் 84 சதவீதத்துடனும் காணப்படுகின்றனர்.

தமிழர்களுக்கெதிரான இனப் போரில் ஏற்பட்ட உயிர் இழப்புகளின் காரணமாக ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் இடையிலான சனத்தொகை வேறுபாடு இலங்கையில் அதிகரித்துள்ளதாக சில தரவுகள் தெரிவிக்கின்றன. தற்சமயம் அதிகமான பெண்களையும் குறைவான ஆண்களையும் கொண்டுள்ள இலங்கையில் அரசியல் மற்றும் கல்வித் துறைகளில் சமத்துவ இடைவெளி குறைவடைந்து மேலும் முன்னேற்றம் காண முடியுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

தமிழர் பகுதியில் இடம் பெற்ற மோசமான போரினால் இடம்பெயர்ந்து இன்னமும் தமது சொந்த இடங்களில் குடியேற முடியாமல் இருக்கும் பல லட்சம் தமிழ் மக்கள் இந்தக் கணிப்பீட்டில் கலந்து கொண்டார்களா என்பதும், பொருளாதாரம், அபிவிருத்தி, அரசியல், கல்வித்துறை போன்ற விடயங்களில் தமிழ்ப் பகுதிகளும் உள்வாங்கப்பட்டதா என்பதும் விடைகள் இல்லாத கேள்விகள்! இந்தியாவின் நிலையைப் பார்த்தால் இந்தியா 0.64 புள்ளிகளுடன் 114ஆவது இடத்தில் உள்ளது. பாகிஸ்தான் 0.55 புள்ளிகளுடன் 141ஆவது இடத்தில் உள்ளது. அதாவது கடைசிக்கு முதலாவது நாடாக இருக்கின்றது. இதில் கடைசி இடத்தைப் பெற்ற நாடு யேமன் (Yemen) ஆகும்.

உலக ஆண் - பெண் சமத்துவ நிலையில் சிறிய வீதத்திலான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ள போதிலும் பாகிஸ்தான், இந்தியா, சீனா போன்ற பல நாடுகள் இந்த விடயத்தில் தொடர்ந்தும் பின்தங்கியே காணப்படுகின்றன. ஆண் - பெண்களுக்கிடையிலான சமத்துவ இடைவெளி அதிகரித்துச் செல்லும் போது பெண்களுக்கான உரிமைகள் மறுக்கப்படுதல், பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகள் அதிகரித்தல், பெண் சிசுக்களைக் கருவிலே அழித்தல் போன்ற பல பிரச்சினைகள் சமுதாயத்தில் ஏற்படுவதாகவும் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது.

குறிப்பிட்ட வரையறைகளுக்குள்ளே வாழ்ந்து வந்த பெண்கள் இன்று பல மாறுதல்களைப் பெற்று முன்னேற்றங்கள் பல அடைந்திருந்தாலும் அவர்கள் பயணிக்க வேண்டிய தூரங்கள் இன்னும் அதிகமாகவே காணப்படுவதாக இந்த அறிக்கையின் சாராம்சம் மேலும் விளக்கி நிற்கின்றது.

ஒரு சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியில் பெண்கள் வகிக்கும் பங்கு மிகவும் முக்கியமானது. பெண் அடிமைத்தனம் மேலோங்கிய எந்த ஒரு சமூகமும் தேசிய விடியலை அடைந்ததாக சரித்திரமே எழுதப்படவில்லை. இதனை உலக வரலாறுகள் மட்டுமல்ல ஆண் - பெண்களுக்கு இடையிலான சமத்துவ நிலை அறிக்கையின் முடிவுகளும் போதுமான அளவு நிரூபித்து நிற்கின்றன. ஆனாலும் ஆண் வழியூடான சமூக, அரசியல் மற்றும் சட்ட அமைப்பு என்று கூறப்படும் கருத்தியல் மேம்பாடுகளின் அடிப்படையில் ஆண்களின் அதிகாரம் மேலோங்கி உள்ள நிலமை பல நாடுகளில் தொடர்ந்தும் காணப்படுகின்றது.

பெண் சமத்துவ நிலையின் அடிப்படையில் பெண்களின் அரசியல் பங்களிப்பை மேலும் பலப்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகள் செயற்படுத்தப்படுவதும், சமூகம், பொருளாதாரம், அரசியல் போன்ற தளங்களில் முக்கிய தீர்மானம் எடுக்கும் செயற்பாடுகளில் பெண்களின் அதிகாரத்தை அதிகரிப்பதும் இந்த நூற்றாண்டின் பெண்களின் உரிமைக்கான போராட்டத்தில் பிரதான நோக்கமாக வேண்டும்.

சமுதாய நீரோட்டத்தின் மாற்றங்கள் மூலம் குழந்தைகளைச் சிறுவயதில் இருந்தே இது குறித்த ஆரோக்கியமான சிந்தனைகளுடன் பாகுபாடுகள் ஏதுமின்றி வளர்க்கப்பட்டால் நிச்சயம் ஆண் - பெண் சமத்துவ நிலையுடைய ஒரு சமுதாயத்தை கண்டு கொள்வதற்கு இன்னும் 81 வருடங்கள் காத்திருக்க வேண்டிய தேவையில்லை.

ஓர் இனத்தின் அடிப்படை அலகு அந்த இனத்தின் தனித்துவமான அடையாளங்கள் சார்ந்தே தீர்மானிக்கப் - படுகின்றது. மொழி, மதம், புவியியல் போன்ற பல அடையாளங்கள் மூலம் சமுதாயம் வளர்ச்சி பெற்று ஆளுமை பெறுகின்றது. கணத்திற்குக் கணம் மாறிக்கொண்டிருக்கும் உலக மாற்றங்களுக்கேற்ப ஒவ்வொரு மனிதனும் தம்மை மீள்கட்டுமானம் செய்யும் போது ஆண் - பெண் சமத்துவ நிலையுடன் கூடிய உறுதிபெற்ற சமூகத்தின் இருப்பு உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது.●

Multiculturalism: Is it unifying Canada? ...6

those, nearly 40 per cent of people who survived said that they were actually "aware" they were clinically dead. Why is that so relevant, you ask? Because when your heart stops, so does your brain. Maybe Reese Witherspoon and Mark Ruffalo were actually onto something.

Some of the subjects interviewed were able to recall minute details from the time between death and resuscitation, such as what the nurses were doing, the sounds of the machines or actually being resuscitated. In one case a patient described two beeps of a machine that were set to a three-minute interval, giving the brain plenty of time to "shut off." (That typically takes 20-to-30 seconds after the heart has stopped.)

An even larger sampling of people from the group weren't able to recall exact memories, but revealed they had feelings of unusual peacefulness and slowed time.

It also turns out that there may be something to that image of a great white light. Some of the survivors recalled bright flashes or a shining sun. Others had considerably less pleasant experiences and described feelings of being dragged through deep water, drowning or just plain old fear. Before you go declaring an afterlife to all your friends though, be warned that of the 2,060 patients studied, a mere 330 survived. Of those, 140 revealed a sense of awareness.

So what does that boil down to? Basically that the jury is still out, but we could be onto something. Some doctors believe there would be higher instances of these cases without the heavy medication these patients are typically on. Or that some folk just chalk it all up to a near-death hallucination and don't actually come forward. Then of course there will always be the naysayers, but that's where more research comes in handy.

Written by:
Mayank Bhatt

வாசகன் ரட்ணதுரை

கனடிய தமிழ்த் திரைப்படங்களும் ரசிகர்களும்

கனடாவில் 2014 ஒக்டோபரில் தமிழ் திரைப்படம் ஒன்று 3 வாரங்கள் சினி பிளெக்ஸ் Cineplex திரையரங்கில் திரையிடப்பட்டது. இதுவரை காலமும் பல தமிழ் திரைப்படங்கள் இவ்வாறு - ஆங்கிலத் திரைப்படங்கள் மட்டும் திரையிடப்படும் சினிபிளெக்ஸ் திரையரங்கில் முன்னரும் திரையிடப்பட்டதுதான். ஆனாலும் இந்தத் திரைப்படம் 3 வாரங்கள் மிசிசாகா, வேன், ஸ்காபரோ (vaughan, mississauga, scarborough) திரையரங்குகளில் திரையிடப்பட்டதில் ஒரு விசேடம் உள்ளது.

அதாவது இதுவரை காலமும் அந்த ஆங்கிலத் திரையரங்குகளில் திரையிடப்பட்டவை இந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட தமிழ்த் திரைப்படங்களாகும். ஆனால் இந்த 3 வாரங்களும் திரையிடப்பட்டது முற்றுமுழுதாக கனடாவில் கனடியத் தமிழர்களால் இயக்கி, நடத்து, தயாரிக்கப்பட்ட தமிழ்த் திரைப்படம் 'A Gun & A Ring'.

இதுவரைகாலமும் இவ்வாறு கனடாவில் தயாரிக்கப்பட்ட தமிழ்த் படங்களை திரையிட தமிழ்த் திரையரங்குகள் மட்டும் முன்வந்திருந்தன. அதுவும் ஓரிரு காட்சிகள் மட்டும் திரையிடப்பட்டன.

ஆங்கிலத் திரையரங்கான ஸ்காபரோ சினி பிளெக்ஸ் திரையரங்கில் ஒரு விசேட காட்சியாக அல்லது ஊடகவியலாளருக்கான காட்சியாக மட்டுமே இதுவரை கனடியத் திரைப்படங்கள் திரையிடப்பட்டிருந்தன. \$9.50 என்கிற திரைப்படம் ஒரு நாள் மட்டும் 2010ல் திரையிடப்பட்டது. 2012ல் ஸ்ரார் 67 என்கிற கனடியத் தமிழ் படம் 10 நாட்கள் ஸ்காபரோ சினிபிளெக்ஸ் திரையரங்கில் திரையிடப்பட்டது.

இந்தியத் திரைப்படங்களைப் போல் கனடியத் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் போதிய வசூலைக் கொடுக்காது என்கிற காரணத்தினால், அல்லது எண்ணத்தினால் ஆங்கிலத் திரையரங்குகள் திரைப்படங்களை வெளியிட மறுத்துவந்தன.

மேலும், 1992லிருந்து இன்று 2014வரை கனடாவில் 50 வரையான தமிழ்த் திரைப்படங்கள் வெளியிடப்பட்ட - போதும், அவற்றில் பல, திரையரங்கில் திரையிடுவதற்கு ஏற்ற தொழில்நுட்பத்துடன் தயாரிக்கப்படாதமையும் இதற்கு ஒரு காரணம்.

இவற்றில் 1999, ஸ்ரார் 67, புனிதம், தமிழ் மகன், ஆகிய படங்கள் பெரிய திரையில் திரையிடுவதற்கான தொழில்நுட்ப முறைகளில் தயாரிக்கப்பட்ட படங்களாகும்.

அதேசமயம் 'A Gun & A Ring' திரைப்படம் பல சர்வதேச பட விழாக்களில் கலந்துகொண்டதாலும் அது பெரிய திரைக்கு ஏற்ற தொழில்நுட்பத்துடன் தயாரிக்கப்பட்டதாலும் அந்தத் திரைப்படத்தை 3 வாரங்கள் 3 திரையரங்குகளில் திரையிடுவதற்கு சினிபிளெக்ஸ் நிறுவனம் முன்வந்திருந்தது.

அதேசமயம் அந்த 3 வாரங்களும் போதிய வசூல் கிடைத்த காரணத்தால் தொடர்ந்து வரும் காலங்களிலும் கனடியத் தமிழ்த் திரைப்படங்களைத் திரையிட தாங்கள் தயார் என்று திரையரங்க ஒன்றாறியோ நிர்வாகிகள் தெரிவித்துள்ளனர்.

1992ல் கனடாவில் முதல் தமிழ்த் திரைப்படம் தயாரிக்கப்பட்டதாக தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. அன்றிலிருந்து இதுவரை கனடாத் தமிழர்களால் இயக்கப்பட்டு தயாரிக்கப்பட்ட தமிழ் திரைப்படங்களின் பட்டியலைப் பார்ப்போமானால்..

வருடம்	திரைப்படம்	தயாரிப்பார்	இயக்குனர்
1992	அன்பூற்று	அ. முருகு	அ. முருகு
1995	ஏமாற்றம்	அ. முருகு	அ. முருகு
1996	உயிரே உயிரே	சிறிமுருகன்	ரவி அச்சுதன்
1997	தமிழ் மகன் புனிதம்	இருதயராஜ் ஏ.பி காந்தி	இருதயராஜ் ஜீவன் ராம்
1998	வசந்தகானம் எங்கோ தொலைவில்	Dr. பிகாராடோ மதிவாசன்	Dr. பிகாராடோ கே.எஸ். பாலச்சந்திரன்
2003	கரைதேடும் அலைகள் கனவுகள் மென்மையான வைரங்கள் புது உறவு மெதுவாக	ரஞ்சித் தனபாலன் அப்பன்நடா தமிழீழச் சங்கம் சிறிமுருகன் பரராஜசிங்கம்	எஸ்.எம். தனபாலன் ரவிஅச்சுதன் கே.எஸ். பாலச்சந்திரன் கோபிநாத் ரவி அச்சுதன்
2004	உன்னைத்தொட்டு நான் யார் தமிழிச்சி கலகலப்பு	எஸ்.ஜி. சேகர் இந்திரசித்து எஸ்.கே. தீசன்	எஸ். ஜி. சேகர் இந்திரசித்து மதிவாசன்

	நீருற்று உள்ளம் கவர்ந்தவளே	அ. முருகு அரவிந்	அ. முருகு சத்தியராஜா
2005	சகா இனியவர்கள் சுகம் சுகமே <i>Red Winter</i>	திவ்வியராஜன் லெனின் சிவம் சிறிமுருகன் கோபிநாத்	திவ்வியராஜன் லெனின் எம். சிவம் ரவி அச்சுதன் கோபிநாத்
2006	கனேடியன் துரோகி மதி	ரூபி யோகதாசன் இந்திரசித்து சிறிரங்கன் சபா	ரவி அச்சுதன் இந்திரசித்து சிறிரங்கன்
2007	சதி	மகேன் சிங்கராஜ்	ரவி வெற்றிவேல்
2008	மலரே மௌனமா அப்பா காதல் முதல் காதல் வரை சிவரஞ்சனி 1999 நிலா என் கண் முன்னாலே விடியல்	பரராஜசிங்கம் மகேன் சிங்கராஜ் சதிஸ் சிறிமுருகன் சபேசன் தரன் ரேணுகா மனோ, பாலசுப்பிரமணியம், தரன்	ரவி அச்சுதன் ரவி வெற்றிவேல் பரா குமரேசன் மதிவாசன் லெனின் எம். சிவம் வில்வரட்ணம் தரன் சிறிரங்கன்
2010	சிவப்பு மழை கடற்கரை 9.50 உறவு	மீனா சக்திவேல் மில்லியோ கான்டைந் திவ்வியராஜன்	சிறி கிருஸ்ணமூர்த்தி சோமன் ரஞ்சித் யோசப் திவ்வியராஜன்
2011	சில்லு என் கண்மணிபிரியா அதிகாலை 26	கஜன் கார்த்திக் மகேன் சிங்கராஜா வி.கே. மூர்த்தி	கஜன் சண்முகநாதன் ரவி வெற்றிவேல் வி.கே. மூர்த்தி
2012	ஸ்ரார் 67 காதல் பிசாசே	ரைடன் பாலசிங்கம் சுரேகா ஜெனார்த்தன்	கதிர் செல்வகுமார் ஜனா கே. சிவா
2014	<i>A Gun & a Ring</i> <i>Koon</i> அப்புச்சி கிராமம்	விஸ்ணு முரளி லெனின் எம். சிவம் கே. ராஜகுமார் ஜனா கே. சிவம் வி. ஆனந்	விஸ்ணு முரளி லெனின் எம். சிவம் கே. ராஜகுமார் ஜனா கே. சிவம் வி. ஆனந்

இந்தப் பட்டியலில்: சிவரஞ்சனி, அப்புச்சி கிராமம், என் கண்மணி பிரியா. சிவப்பு மழை, உள்ளம் கவர்ந்தவளே என்பன இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்டு இந்தியாவில் திரையிடப்பட்டவை.

இதில் சிவப்பு மழை கின்னஸ் உலக சாதனையாளர் சுரேஸ் ஜோக்கிம் அவர்களால் கின்னஸ் சாதனைக்காகத் தயாரிக்கப்பட்டது. இந்தத் திரைப்படம் 11 நாள் 23 மணித்தியாலம் 45 நிமிடங்களில் எழுதப்பட்டு, இயக்கப்பட்டு, இசையமைக்கப்பட்டு, எடிட்டிங் செய்யப்பட்டு திரையிடப்பட்டு தணிக்கை சான்றிதழ் பெறப்பட்டது. சென்னை போக்குவரத்து நெரிசல் காரணமாக அரை மணிநேரம் அதிக நேரத்தை எடுத்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ் மகன், புனிதம், சிவப்புமழை என்பன பெரிய திரையரங்கிற்காக 35 மி.மீற்றல் படச்சுருளில் எடுக்கப்பட்டவை. 1999, ஸ்ரார் 67, 'A Gun & A Ring', \$9.50 என்பன டி.சி.பி எனப்படும் Digital Cinema Package (DCP) முறையில் தயாரிக்கப்பட்டவை. அதேசமயம் இத்திரைப்படங்கள் சர்வதேச திரைப்பட விழாக்களிலும் கனடிய திரைப்பட விழாக்களிலும் பங்குகொண்ட படங்களாகும்.

இதில் லெனின் எம் சிவம் இயக்கத்தில் 1999 திரைப்படம் கனடாவில் மட்டும் பெற்ற விருதுகள்
CBC Reel Audience Choice Award, ReelWorld Film Festival in April, 2010

Best Film Award (Midnight Sun), Oslo Tamil Film Festival in February, 2010

Top 10 Canadian Films, Vancouver International Film Festival in October, 2009

Official Selection, Toronto Tamil Studies Conference in May, 2010

Best Feature Film Award, Toronto Independent Art Film Society (IAFS) in June, 2010

Official Selection, University of Toronto Cinema Studies Student Union (CINSSU) in March, 2010

Official Selection, York University Centre for Asian Research (YCAR) in September, 2010

Part of the 'Best Features' Showcase, Toronto 2010 Moving Image Film Festival (MIFF) in October, 2010

அதேசமயம் லெனின் எம் சிவம் இயக்கத்தில் 'A Gun & A Ring' திரைப்படம் கலந்துகொண்ட திரைப்பட விழாக்கள் மற்றும் பெற்ற விருதுகளின் விபரங்கள் பின்வருமாறு:

Golden Goblet Award Nominee, Shanghai International Film Festival in June, 2013

Official Selection, Montreal World Film Festival in August, 2013

Official Selection, Louisville's International Festival of Film in October, 2013

Official Selection, American CineRockom International Film Festival in October, 2013

Best Film Award Nominee, Hamilton Film Festival in November, 2013

Best Film, Director and Actress Awards, Norway Tamil Film Festival in April, 2014

Privilege screening, Chennai Women's International Film Festival in May, 2014

Official Selection, International Film Festival of Colombo in September, 2014

Best Film, Best Director, Best Editor, Best Actor and Best Actress Awards, Chennai Kalakam Awards in October, 2014

இந்தத் திரைப்படத்தை விஸ்ணு முரளி தயாரித்திருந்தார்.●

இரா. சம்பந்தன்

கம்பனின் சேதுயந்தனப் படலமும் இன்றைய அணுக்குண்டும்!

ஒரு யுத்தத்தின் வெற்றியை அங்கு பயன்படுத்தப்படும் ஆயுதங்களின் திறனே எப்போதும் தீர்மானிக்கின்றன! சிறந்த படைவீரர்கள் அனுபவம்மிக்க படைத்தலைவர்கள் என்பவர்களையெல்லாம் கடந்து ஆயுதங்களே முடிவுகளை எழுதுவதை இரண்டாம் உலக யுத்தத்திலும், அண்மையில் இரண்டாம் கரையிலும் நாம் கண்டிருக்கின்றோம்!

அணு ஆயுதம் ஒன்று ஹிரோசிமாவில் வீழ்ந்து வெடிக்கும் வரை அதன் வல்லமையும் அதன் கொடுத்தன்மையும் யாருக்கும் தெரிந்து இருக்கவில்லை! பின்புதான் இவ்வளவு அனர்த்தங்கள் நடந்தேறிவிட்டன என்று உலகம் நடுங்கிப் போனது!

மக்கள் மடிந்தார்கள்! வானம் கரிய மழை பொழிந்தது! இரும்புகள் உருகின! நீர் ஆவியாகியது! எங்கும் அளவு கடந்த தீச்சுவாலை! இதையெல்லாம் உலகம் ஐப்பானில் கண்டு ஏங்கியது போல இதிகாசமான கம்பராமாயணத்திலும் ஒரு தாக்குதல் நிகழ்ச்சி கம்பனால் காட்டப்படுகின்றது!

அந்த நிகழ்வின் விளைவுகள் ஐப்பானை ஒத்திருப்பதால் அங்கு நிகழ்த்தப்பட்டதும் ஒரு அணு ஆயுதத் தாக்குதல்தான் என்று நாம் இனங்கண்டு கொள்ளலாம்! ஆனால் சொன்னவன் தமிழன் ஆயிற்றே! சொல்லப்பட்ட இடம் இதிகாசம் ஆயிற்றே! உலகம் ஏற்குமா?

நடைமுறைக்கு ஒத்துவராத பத்துத் தலையோடு கூடிய ஒரு பாத்திரத்தைப் படைத்ததன் மூலம் எத்தனையோ விஞ்ஞான உண்மைகளைத் தெரிந்து வைத்திருந்த காப்பியத்தில் இராமனை மட்டும் போற்றிக் கொண்டு ஏனையவற்றை தவறவிடும் சூழ்நிலையை கம்பனே ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கின்றான்.

இராவணனால் சிறைப்பிடிக்கப்பட்ட தன் மனைவியை மீட்க வந்த இராமன் தன் படை இலங்கையை அடைவதற்குக் கடல் தடையாக இருப்பதை உணர்கிறான். கடலுக்குப் பொறுப்பான தெய்வமான வருணனிடம் கடலிலே வழி ஏற்படுத்தித் தருமாறு ஏழு நாட்களாக மன்றாடி நின்ற இராமன், வருணனின் உதவி கிடைக்காததால் கடல் நீரை வற்றச் செய்து வழி ஏற்படுத்திக் கொள்ள கடலுக்குள் ஆயுதப் பிரயோகம் செய்கின்றான்.

எடுத்த எடுப்பிலேயே கம்பன் அந்த ஆயுதத்தைப் பற்றி ஒரு செய்தியை சொல்லி விடுகிறான்! அந்த ஆயுதம் நெருப்பை விட மூன்று மடங்கு வெப்பத்தை வெளிப்படுத்த வல்லது என்பதுதான் அந்தச் செய்தி!

பெரிய மால்வரை ஏழினும் பெருவலி பெற்ற வரிகொள் வெஞ்சிலை வளர்பிறையாம் எனவாங்கித், திரிவ நிற்பன யாவையும் முடிவிலில் தீக்கும் எரியின் மும்மடி கொடியன சுடு சரம் எய்தான்.

(கம்பராமாயணம் (வழி வேண்டு படலம்) எரியின் மும்மடி கொடியன சுடு சரம் என்று சொல்கிறானே கம்பன். நெருப்பை விட மூன்று மடங்கு வெப்ப வலிமையை வெளிப்படுத்தக்கூடிய ஆயுதம் ஒன்று அவர்களிடம் இருந்திருக்கின்றது. அது என்னவாக இருக்கும் என்ற கேள்வி இங்கே எழுகின்றது.

அந்த ஆயுதம் வீழ்ந்து வெடித்ததும் கடல் நெருப்புப் பிடித்துக் கொண்டது. அதாவது தாக்குதல் நடந்த மறுகணமே கடல் நீர் கொதிநிலை அடைந்து அதையும் தாங்க முடியாமல் தீப்பற்றிக் கொண்டது என்று அறிவிக்கின்றானே கம்பன் அணுவாயுத்தால் அன்றி வேறு எதைக் கொண்டு இதைச் செய்திருக்க முடியும் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அணுக்குண்டு வீழ்ந்து ஐப்பானிலே கடல் ஆவியானதே தவிர எரியவில்லை. இங்கே கடல் எரிந்தது என்றால் ஹிரோசிமாவில் வீழ்ந்ததைவிட எவ்வளவு சக்தி வாய்ந்த ஆயுதப் பிரயோகமாக அது இருந்திருக்க வேண்டும்.

இதிலே இன்னொரு வியப்பு என்னவென்றால், ஐப்பான் நாட்டின் மீது அணுகுண்டை வீசிவிட்டு அதனால் ஏற்பட்ட பாதிப்பைக் கண்டு கொண்டதான் அமெரிக்க விமானம் தளம் திரும்பியது! ஆனால் கம்பன் தன் காவியத்தில் இராமன் செய்த அந்த ஆயுதப் பிரயோகத்தினால் வானில் சென்று கொண்டிருந்த விமானங்கள் கூட தொடர்ந்து பறக்க முடியாமல் உருகி வீழ்ந்தன என்று, இன்னுமொரு செய்தியைத் தந்தான் என்றால், இன்றைய அணுவாயுதங்கள் எல்லாம் இதிகாச காலத்து ஆயுதங்களோடு அருகிலே வைத்து எண்ண

முடியாத அளவுக்கு வலிமை குறைந்தவையாகத் தென்படுகின்றன.

தசம்பு இடை விரிந்தன என்னும் தாரைய பசும் பொனின் விமானங்கள் உருகிப் பாய்ந்தன் அசம்பு அற வறந்தன, வான ஆறு எலாம் விசம்பிடை விளங்கிய மீனும் வெந்தவே.

(கம்பராமாயணம் - வழி வேண்டு படலம்)

இனி அணுக்கதிரிகள் எப்போதும் நேர்க் கோட்டில்தான் செல்லும் என்று நிறுவியிருக்கின்றது இன்றைய விஞ்ஞானம். அதைக் கம்பனும் எடுத்துச் சொல்கின்றான் தன் காவியத்தில்!

செறிவுறு செம்மைய தீயை ஓம்புவ நெறியுறு செலவின தவத்தின் நீண்டன. உறுசினம் உறப் பல உருவு கொண்டன குறு முனி எனக் கடல் குடித்த கூர்ங்கணை.

(கம்பராமாயணம் - வழி வேண்டு படலம்)

அது செறிவாகவும் செம்மையாகவும் செய்யப்பட்ட வடிவமுடையது! தீச்சுவாலையைக் கக்கக் கூடியது! நேரிய கோட்டிலே செல்லவல்லது! வீழ்ந்து வெடித்ததும் துண்டுகளாகி அவையும் மீண்டும் பல துண்டுகளாகி வெடித்துத் தாக்கும் திறன் கொண்ட ஆயுதத்தால்தான் கடல் தாக்கப்பட்டது என்ற கம்பராமாயணச் செய்யுளுக்கு இன்றைய விஞ்ஞானம் விளக்கம் சொல்லும்!

அடுத்து, இன்றைய விஞ்ஞானம் எட்ட முடியாத செய்திக்கு வருகின்றோம்! ஹிரோசிமாவில் போட்ட குண்டு அந்த நகரத்தை அழித்ததோடு தானும் அழிந்து போனது. பின்பு நாகசாஹியில் இன்னொரு குண்டு வீசப்பட்டது இல்லையா? மொத்தமாக தாக்கப்பட்ட இடங்கள் இரண்டு. பாவிக்கப்பட்ட குண்டுகளும் இரண்டு! ஆனால் இந்தப் பாடலைப் பாருங்கள்.

கரும்புறக் கடல்கேளாடு உலகம் காய்ச்சிய இரும்பு உறச் செல்வன இழிவ கீழ் உற அரும் புறத்து அண்டமும் உருவி அப்புறம் பெரும்புறக் கடலையும் தொடர்ந்து பின்செல்ல (கம்பராமாயணம் - வழி வேண்டு படலம்)

கடலையும் உலகத்தையும் காய்ச்சிய இரும்புபோல உருக்கி அழித்துவிட்டு அந்த ஏவுகணை அந்த இடத்தை விட்டு எழுந்து அடுத்த கடலையும் தாக்கி அழிப்பதற்காகப் புறப்பட்டது! இங்கேதான் இன்றைய விஞ்ஞானம் கம்பனிடம் தோற்றுப் போகின்றது.

இன்றைய விஞ்ஞான உலகால் ஒரு ஏவுகணையைக் கொண்டு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இலக்குகளைத் தாக்கி அழிக்கும் செயல் திறனைக் காட்ட முடியாது! ஆனால் கம்பராமாயணம் காட்டுகின்றது இந்தத் தொழில் நுட்பத்தை இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்.

இதையெல்லாம் நம்ப முடியாமல் அல்ல நம்ப விரும்பாமல் எம்மிடையே பலர் உலவுகின்றார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு சிறிய செய்தி. இராமனால் ஏவப்பட்ட கணை தன் மார்பில் துளைத்ததும் அதை இழுத்து வெளியே எடுத்து அது என்ன பொருள் யாருடையது என்று பார்த்து அதில் இராமன் என்ற பெயரைக் கண்டு கோபப்பட்டான் வாலி என்று படிக்கிறோம் அல்லவா?

அந்தக் கணை வாலி கை விட்டதும் திரும்பவும் வாலியின் மார்பைத் துளைத்துக் கொண்டு போனது என்றால் திரும்பத் துளைப்பதற்கான வேகம் அந்தக் கணைக்கு எங்கிருந்து வந்தது? தானியங்கி ஏவுகணை இரகத்தைச் சேர்ந்ததாகத் தானே அது இருந்திருக்க வேண்டும். அதனால் தான் வாலி அந்த ஆயுதத்தைப் பார்த்துவிட்டு இது வில்லிலே வைத்து செலுத்தக் கூடிய ஆயுதம் அல்ல என்று அடித்துக் கூறினான்!

வில்லினால் துரப்ப அரிது, இவ் வெம் சரம்! என வியக்கும் சொல்லினால் நெடு முனிவரோ தூண்டினார்? என்னும் பல்லினால் கடிப்புறும் பல காலும் தன் உரத்தைக் கல்லி, ஆர்ப்பொடும் பறிக்கும் அப்பகழியைக் கண்டான். (கம்பராமாயணம் - வாலி வதைப் படலம்)

எனவே இதிகாச நெறியோடு இன்று மட்டுமல்ல என்றுமே இன்றைய விஞ்ஞானம் போட்டியிட்டு வென்றுவிட முடியாது. இன்றைய உலகம் கண்டுபிடித்துப் பயன்படுத்தும் சாதனங்கள் எல்லாம் எம் முன்னோரால் இன்னும் திறமையான முறையில் பாவிக்கப்பட்டவை. ஆனால் உண்மைகளை மிகைப்படுத்திச் சொன்னதால் அவை பொய்யாகிப் போய்விட்டன போலும்.

பிரமாஸ்திரம் பாகுபதாஸ்திரம் என்பன எல்லாம் ஏதோ கற்பனைப் பெயர்கள் என்று நாம் எண்ணிக்கொண்டு இருக்கின்றோம்.

ஆனால், அவையெல்லாம் கொடிய அணு ஆயுதங்கள் என்ற உண்மையை பாரத யுத்தம் நடந்த குருவேத்திர அகழ்வராச்சியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட எலும்புகளின் எச்சங்கள் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கின்றன.●

தமிழ் இலக்கியத் தோட்டம்

ஜெயமோகனுக்கு இயல் விருது

கனடா தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தின் வருடாந்திர இயல் விருது இவ்வருடம் திரு. பா. ஜெயமோகன் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. சமகாலத்தில் 'எழுத்து அசுரன்' என்று வர்ணிக்கப்படும் இவர் புதினங்கள், சிறுகதைகள், அரசியல், வாழ்க்கை வரலாறு, காப்பியம், இலக்கியத் திறனாய்வு, பழந்தமிழ் இலக்கியம், மொழியாக்கம், அனுபவம், தத்துவம், ஆன்மீகம், பண்பாடு, திரைப்படம் என தமிழ் இலக்கியத்தின் அனைத்துத் துறைகளிலும் தனது எழுத்தின் மூலம் ஆழமான முத்திரையை தொடர்ந்து பதித்து வருகிறார்.

சிவா ஞானநாயகன்

கிரகம் வக்கிரகித்தல் ஒரு விஞ்ஞான விளக்கம்

கடந்த 'தமிழர் தகவல்' ஆண்டுமலரில் பூமி, சூரியன், சந்திரன் நேராக வந்தால் பூரணை மற்றும் அமாவாசை வரும் எனவும் அவற்றுடன் சேர்ந்து இராகு, கேதுவும் நேராக வந்தால் மட்டுமே கிரகணங்கள் வரும் என்ற விஞ்ஞான விளக்கத்தை பார்த்தோம்.

இவ்விதழில் கிரகம் (planet) ஒன்று வக்கிரகிக்கிறது (Retrograding) என்றால் என்னவென்று விஞ்ஞான விளக்கத்துடன் பார்ப்போம். வக்கிரகித்தல் என்றால் பின்னோக்கி செல்லுதல் ஆகும். பூமி மற்றும் கிரகங்கள் எல்லாம் சூரியனை நீள்வட்டப் பாதையில் சுற்றிவருகின்றன என்பது நாங்கள் எல்லோரும் அறிந்த விடயம். இவ்வாறு சுற்றும்போது ஒரு கிரகம் (சனி என உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வோம்) எவ்வாறு ஒரு இராசியில் (Constellations) இருந்து அடுத்த இராசிக்கு முன்னோக்கிச் சென்றுவிட்டு பின்னர் முன்பு இருந்த இராசிக்கு பின்னோக்கி வந்து திரும்பி முன்னோக்கி செல்கிறது? இது எவ்வாறு சாத்தியமாகும்? எமக்கு தெரிந்த வகையில் கிரகங்கள் எல்லாம் ஒரே திசையில் முன்னோக்கித்தான் சூரியனை சுற்றிக் கொண்டு இருக்கின்றன. எப்போதாவது அவை நின்று திரும்பிப்போய் மீண்டும் வந்ததாக கேள்விப்படவில்லையே? பின்னர் ஏன் சோதிடத்தில் இவ்வாறு கூறுகிறார்கள்?

இது எல்லாம் சோதிடப் புரட்டு என்று தங்களை தாங்களே பகுத்தறிவுவாதிகள் என்று கூறும் சிலர் சொல்வது கேட்கிறது. அதை விட்டு விட்டு நாங்கள் இந்த கிரகம் ஒன்று பின்னோக்கி செல்லும் நிகழ்வை வானசாத்திரம் மூலம் ஆராய்ந்து அறிவோம்.

இதை விளங்குவதற்கு முதலில் நாங்கள் 'தொடர்பு வேகம்' (Relative Velocity) என்றால் என்ன என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இரண்டு பொருட்கள் வெவ்வேறு பாதையில் வெவ்வேறு வேகங்களில் அசையும்போது ஒரு பொருள் தொடர்பாக மற்ற பொருள் அசையும் வேகமே "தொடர்பு வேகம்" ஆகும்.

இத்தொடர்பு வேகம் இரண்டு பொருட்களும் தனித்தனியே அசையும் பாதையை விடவும், தனித்தனியே அசையும் வேகத்தை விடவும் வித்தியாசமானதாக இருக்கும்.

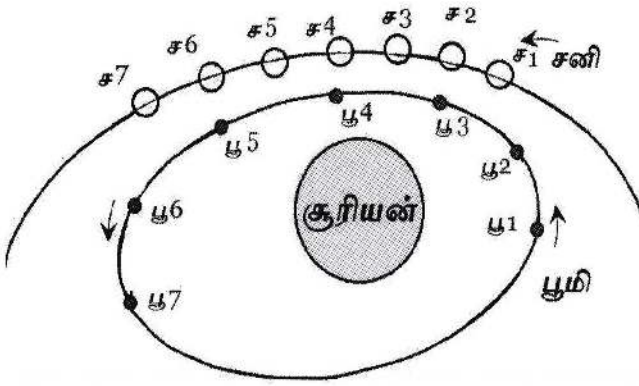
உதாரணமாக நாம் வாகனத்தில் செல்லும்போது அசையாது நிற்கும் மரங்கள் எல்லாம் எதிர்த் திசையில் ஓடுவதுபோல் தெரிவதற்கு காரணம் இந்த தொடர்பு வேகமே. இவ்வுதாரணத்தில் நாம் எமது வாகனத்தில் கிழக்கு நோக்கி மணித்தியாலத்துக்கு 100 கிலோ மீற்றர் வேகத்தில் செல்கிறோம் என வைத்துக் கொள்வோம். மரங்களோ அசையாமல் (அதாவது மணித்தியாலத்துக்கு 0 கிலோமீற்றர் வேகத்தில்) இருக்கின்றன. ஆனால் வாகனத்திலிருந்து பார்க்கும் எமக்கு இவை இரண்டும் செல்லும் திசையிலோ அல்லது பயணிக்கும் வேகத்திலோ இல்லாமல் இன்னொரு விதத்தில் மரங்கள் எல்லாம் மேற்கு நோக்கி மணித்தியாலத்துக்கு 100 கிலோமீற்றர் வேகத்தில் செல்வதுபோல் தெரிகிறது. இதுவே தொடர்பு வேக கோட்பாடாகும்.

இனி நமது வானசாத்திரத்துக்கு வருவோம். நமது பூமி ஒரு செக்கனுக்கு 30 கிலோமீற்றர் வேகத்தில் (108,100 km/hr) ஒரு சிறிய நீள்வட்டப் பாதையில் சூரியனைச் சுற்றி வருகிறது. பூமி சூரியனை ஒரு சுற்றுச் சுற்றிவர ஒரு வருடம் எடுக்கிறது. அதேபோல் சனிக்கிரகமும் ஒரு செக்கனுக்கு கிட்டத்தட்ட 10 கிலோமீற்றர் வேகத்தில் (34,821 km/hr) ஒரு பெரிய நீள்வட்டப் பாதையில் சூரியனைச் சுற்றி வருகிறது. சனி சூரியனை ஒரு சுற்றுச் சுற்றிவர கிட்டத்தட்ட 30 வருடங்கள் எடுக்கின்றன.

அடுத்ததாக நான் என்ன சொல்லப் போகிறேன் என்று இப்போது உங்களுக்கு விளங்கியிருக்கும். அதாவது "தொடர்பு வேகம்" என்ற விஞ்ஞான கோட்பாட்டின்படி பூமியும் சனியும் வெவ்வேறு பாதையில், வெவ்வேறு வேகத்தில் பயணித்துக் கொண்டு (பூமியில்), மற்றதை (சனியை) பார்ப்பவர் கண்ணுக்கு தெரியும் சனியின் பாதை இவை இரண்டும் உண்மையாக செல்லும் பாதை போலவோ அல்லது இவை இரண்டும் உண்மையாக செல்லும் வேகத்திலோ இருக்க மாட்டாது. அப்படியாயின் பூமியில் இருந்து பார்ப்பவரின் கண்ணுக்குத் தெரியும் சனியின் பாதை (Apparent Path) எவ்வாறு இருக்கும்?

இதனை எளிதில் விளங்கிக் கொள்ள இங்குள்ள படங்களைப் பாருங்கள். பூமி சூரியனை சுற்றிவரும் பாதையும், பூமி சூரியனை சுற்றி வரும்போது அதன்பாதையில் இது கடக்கும்

ஏழு இடங்கள் பூ1, பூ2, பூ3, பூ4, பூ5, பூ6, பூ7 எனவும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

பூமி, சனி சூரியனைச் சுற்றும் பாதை

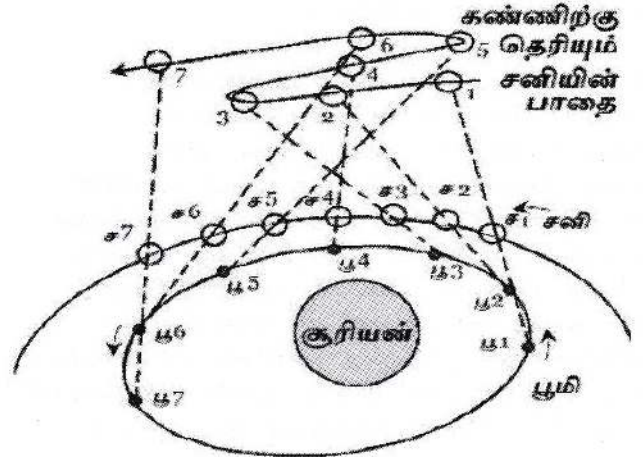
சனி சூரியனை சுற்றிவரும் பாதையும், சனி சூரியனை சுற்றி வரும்போது அதன் பாதையில் ஒரே நேரம் (பூமியின் நிலைகளுக்கு ஏற்ப) சனி கடக்கும் ஏழு இடங்களும் ச1, ச2, ச3, ச4, ச5, ச6, ச7 எனவும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்விரண்டு பாதைகளும் பூமியும் சனியும் தனித்தனியே சூரியனை சுற்றிவரும் நீள்வட்டப் பாதைகள் என்பதை நீங்கள் காணலாம்.

இப்போது பூமியில் இருந்து பார்ப்பவர் கண்ணுக்கு தெரியும் சனியின் பாதை (Apparent Path) இதே ஏழு நிலைகளிலும் எவ்வாறு இருக்கும் என பார்ப்போம். பூ1 ஐயும் ச1 ஐயும் இணைத்து நீட்டினால் அது பலகோடி கிலோமீற்றருக்கு அப்பால் உள்ள நட்சத்திரக் கூட்டங்களுக்குள் (இராசிகள்) 1இல் இருப்பதுபோல் தெரியும். இவ்வாறே பூமியின் ஏனைய ஆறு நிலைகளையும் (பூ2, பூ3, பூ4, பூ5, பூ6, பூ7) சனியின் ஆறு நிலைகளுடனும் (ச2, ச3, ச4, ச5, ச6, ச7) தனித்தனியே இணைத்து நீட்டினால் அவை பல கோடி கிலோமீற்றருக்கு அப்பால் உள்ள நட்சத்திரக் கூட்டங்களுக்குள் முறையே 2,3,4,5,6,7 ஆகிய நிலைகளில் இருப்பதுபோல் தெரியும். இவ் ஏழு நிலைகளையும் இணைத்து ஒரு கோடு கீறினால் அதுவே பூமியில் இருப்பவர் கண்ணுக்கு தெரியும் சனியின் சூரியனை சுற்றிவரும் பாதையாகும்.

இப்போது 1,2,3,4,5,6,7 நிலைகளை இணைத்து கீறிய சனியின் தொடர்பு வேகப்பாதையை பார்க்கவும். இது சனிக்கிரகம் 1,2,3 வரை முன்னோக்கிச் சென்று 4,5 வரை பின்னோக்கி வந்து திரும்பி 6,7 என முன்னோக்கிச் செல்கிறது. இது இப்போது உங்களுக்கு இலகுவாக விளங்கியிருக்கும்.

இவ்வாறு பூமி தொடர்பான சனியின் பாதையில் சனி பின்னோக்கி செல்வதுபோல் தோன்றுவதையே எம்மவர்கள் சனி வக்கிரகிக்கிறது (Retrograding) என சோதிடத்தில் சொல்கிறார்கள்.

“தொடர்பு வேகம்” (Relative Velocity) என்ற கலைச்சொல் ஆங்கில அகராதிக்கு வந்து ஒரு சில ஆயிரம் ஆண்டுகள்கூட ஆகியிருக்காது. ஆனால் எம்மவர்கள் தொடர்புவேகம் மற்றும் அதன் பிரயோகங்கள் பற்றி பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தெரிந்து வைத்திருந்தார்கள் என்பதை எமது சோதிடக்கலை காட்டுகிறது.

சனிக்கிரகம் வக்கிரகித்தல்

கிரகங்களின் அசைவுகளைப் பார்த்து விளங்கியதுடன் நின்றுவிடாமல் அவற்றை விஞ்ஞான முறையில் கணித்து பின்னால் வரும் வருடங்களில் நிகழவிருக்கும் ஒவ்வொரு வக்கிர நிகழ்வுகளை துல்லியமாக எடுத்துக் கூறியுள்ள எமது முதாதையரது விஞ்ஞான அறிவை மெச்சுங்கள்.

எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்பொருள் காண்பதறிவு - திருக்குறள்

தமிழர் தகவல் பிரதிகளை மாதாந்தம் முத்திரைக் கட்டணம் செலுத்தி தபாலிலும் பெறமுடியும்.
விபரங்களுக்கு: 416 920 9250
e-mail: tamilsinfo@sympatico.ca

தவா இளையதம்பி

வரி

2014 ஆம் ஆண்டிற்கான வருமான வரிப்பத்திரங்களைப் பூர்த்தி செய்வதில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள சலுகைகளும், வரியிலிருந்து விலக்களிப்பதற்கான (ஒரு பகுதியையோ அல்லது முழுமையாகவோ) வழிமுறைகள் பற்றிய சில தகவல்களைப் பார்ப்போம்.

வருமானத்தைப் பங்கீடு செய்தல்

வருமானத்தை கணவன் மனைவியரிடத்தில் பங்கீடு செய்வதன் மூலமாகச் செலுத்திய வரியிலிருந்து 2,000 வரையும் மீளப் பெற முடியும். இச் சலுகையானது எல்லாக் குடும்பங்களுக்கும் பொருந்தும்.

ஒரு குடும்பத்தில் ஒருவர் அல்லது இருவரும் (கணவன், மனைவி) வேலை செய்பவர்களாக இருந்தும், 18 வயதுக்குட்பட்ட பிள்ளைகளையுடைய குடும்பங்களுக்குத்தான் இத்திட்டத்தில் உச்ச எல்லையான 2000 டாலர் வரையும் கிடைக்கும்.

இச்சலுகையில் கணவன் அல்லது மனைவி அதியுச்சத் தொகையாக 50,000 டாலர்கள் வரையும் மாற்றீடு செய்ய முடியும்.

கணவன் வேலை செய்து 110,000 வரையும் வரி செலுத்தும் வருமானமுடையவராகவும் மனைவி வேலை செய்யாதவரா - கவும் இருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் கணவரது வருமானத்திலிருந்து 50,000 டாலர்கள் வரையும் மனைவிக்கு மாற்றீடு செய்ய முடியும்.

கணவனும் (ராமு) மனைவியும் (சீதா) வேலை செய்யுமிடத்து ராமு 70,000 வரி செலுத்தும் வருமானமும், சீதா 30,000 வரி செலுத்தும் வருமானமும் 2014ஆம் ஆண்டில் உழைத்திருந்தால், ராமு 20,000 வரையும் சீதாவுக்கு மாற்றீடு செய்ய முடியும். இப்படியான உதாரணத்தில் ராமுவின் வருமானமானது (70,000 - 20,000) 50,000 ஆகக் குறைந்துவிடும். சீதாவின் வருமானமானது (30,000 + 20,000) 50,000 ஆக அதிகரித்துவிடும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் இருவரும் 50,000 வருமானத்துக்கான வரியையே செலுத்த வேண்டும். இவைகளைச் சரியாகக் கணக்கீடு செய்வதன் மூலம் செலுத்திய வரியிலிருந்து கூடிய தொகையை மீளப் பெற முடியும்.

இம்முறையாகப் பகிரப்படும்போது கூடியவரது வருமானமானது எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும், ராமுவின் வருமானமானது சீதாவின் வருமானத்திற்கு சமமாக அல்லது கூடுதலாகவே இருக்கும். ராமுவின் வருமானமானது சீதாவின் வருமானத்தைவிடக் குறைவாக ஒருபோதும் வராது. ஆனால் அப்படி வந்து - விட்டால் அது ஒரு பிழையான கணிப்பாக மாறிவிடும். எனவே இம்முறையைச் சரியாகச் செய்வதற்கு இவை பற்றிய அறிவைப் பெற்ற வரி ஆலோசகர்களிடம் ஆலோசனை பெற்று பிழையில்லாமல் செய்தால் பின்விளைவுகளைத் தவிர்த்துக் கொள்ள கலப்பமாக இருக்கும்.

பிள்ளைகளைப் பராமரிப்பதற்கான செலவுகள். உங்கள் பிள்ளைகளைப் பராமரிப்பு நிலையங்களின் மூலம் கண்காணிப்பதற்காக ஏற்படும் தொகையானது 2015ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1,000 டாலர்களினால் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சலுகையை நீங்கள் 2015 இற்கான வரிப்பத்திரங்களைப் பூர்த்தி செய்யும்போது பாவிக்க முடியும். இவைகளுக்கான திகதிகள் சில நேரங்களில் மாற்றமடையச் சந்தர்ப்பங்களுண்டு.

7 வயது வரையுமுள்ள பிள்ளைகளுக்கான செலவுத் தொகையானது 8,000 டாலர்கள் வரை அதிகரித்துள்ளது. 7,000 ஆகவிருந்தது, 1,000 இனால் அதிகரிக்கப்பட்டு 8,000 டாலர்களாக உயர்ந்துள்ளது.

7க்கும் 16 வயதுக்கும் இடைப்பட்ட வயதெல்லைக்குட்பட்ட பிள்ளைகளுக்கான தொகை 5,000 ஆக உயர்ந்துள்ளது. 4,000 ஆகவிருந்தது 1,000 கூடி 5,000 அதிகரித்துள்ளது. வலது குறைந்த பிள்ளைகளைப் பராமரிப்பதற்கான கொடுப்பனவுத் தொகையானது 11,000 ஆக அதிகரித்துள்ளது. 10,000 ஆகவிருந்தது 1,000 இனால் கூட்டப்பட்டு 11,000ஆக மாறியுள்ளது.

பிள்ளைகளை வளப்படுத்துவதற்கான சலுகை (Fitness credit) பிள்ளைகளுக்கு தேகப்பயிற்சி போன்ற உடலை மேன்மைப்படுத்துவதற்கான பயிற்சிகளுக்கு செலவிடும் தொகையானது 500 இலிருந்து இரட்டிப்பாகியுள்ளது. 2015ம் ஆண்டில் ஒவ்வொரு பிள்ளைகளுக்கும் 1,000 ஆகவுயர்ந்துள்ளது. இச் சலுகையை நீங்கள் உங்கள் 18 வயதுக்குட்பட்ட பிள்ளைகளுக்கு மாத்திரம் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

உலகளாவிய கனடிய பிள்ளைகளுக்கான பராமரிப்புச் சலுகையானது (universal child care benefit) 100 இலிருந்து 160 ஆக அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே நீங்கள் ஒவ்வொரு பிள்ளைகளுக்கும் 160 மாதா மாதம் 6 வயதுவரையும் பெற்றுக் கொள்ளலாம். 6 வயதுக்கும் 17 வயதுக்கும்

இடைப்பட்ட பிள்ளைகளுக்கு புதிதாக இந்த வருடத்திலிருந்து 60 டாலர்களை மாதா மாதம் பெற முடியும்.

கனடிய ஓய்வூதியத் திட்டத்துக்கான (CPP) கொடுப்பனவு, 2015ம் ஆண்டிற்கான வேலை செய்பவர்களுக்கான அறவீட்டு உச்சத்தொகையானது 2479.95 டாலர்களாக மாறியுள்ளது. நீங்கள் சொந்தத் தொழில் செய்பவராக இருந்தால் நீங்கள் செலுத்த வேண்டிய உச்சத் தொகையானது 4959.90 டாலர்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளது.

பதிவு செய்யப்பட்ட ஓய்வூதியச் சேமிப்புத் திட்டம், கனடாவில் வேலை செய்பவர்கள் அல்லது வருமான வரி செலுத்துபவர்-களுக்கு (வேறு வருமானம்) மிகவும் உதவியானதாக இருக்கும் திட்டமாகும். இதில் முதலிடுவதால் ஓய்வூதியக் காலத்தில் உங்களுக்கு மாதாமாதம் இதிலிருந்தும் உங்களுக்கு ஓய்வூதியம் கிடைக்கும்.

இத்திட்டத்தில் முதலிடுவதால், முதலிடும் தொகையானது அந்த வருடத்தின் உங்கள் வருமானத்திலிருந்து இத் - தொகையால் குறைத்துக் கணக்கிடப்படும். இதனால் உங்களுக்குப் பல நன்மைகள் கிடைக்கின்றன.

பிள்ளைகளுக்கான மாதாந்தக் கொடுப்பனவில் அதிகரிப்பு ஏற்பட வாய்ப்புண்டு.

நீங்கள் செலுத்திய வரிப்பணத்திலிருந்து ஒரு பகுதியை மீளப்பெறும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். இத்திட்டத்தில் ஒவ்வொருவரும் வைப்பிலிடுவதற்கான எல்லை வரையும் தேவைப்படின் வைப்பிலிடலாம். இத்திட்டத்தில் வைப்பிலிடுவதற்கான இறுதித் திகதியானது பங்குனி 1ம் திகதியாகும். இத் திகதிக்கு முன்னர் நீங்கள் வைப்பிலிட்டால் தான் 2014ம் ஆண்டிற்கான வரிக்கணக்கில் பாவிக்க முடியும். அதன் பின்னர் வைப்பிலிடும் தொகையானது 2015ம் ஆண்டு வரிப்பத்திரம் பூர்த்தி செய்யும்வரை காத்திருக்க வேண்டும். எனவே காலதாமதமின்றி விரைந்து செயற்படுங்கள். வைப்பிலிடுங்கள். கூடிய பலன்களைப் பெறுங்கள்.

பிள்ளைகளைப் பராமரிப்பவர்கள் கவனத்திற்கு: குடும்பத்தில் ஒருவர் மாத்திரம் வேலை செய்து, மற்றவர் வேலை செய்யாதவிடத்து (கணவன், மனைவியர்) நீங்கள் பிள்ளைகளைப் பராமரிப்பதற்கான சலுகையைப் பெறும் தகுதியை பெற முடியாது. ஒருவர் மாத்திரம் வேலை செய்யும் குடும்பத்தில் வேலை செய்யாதவர் படிப்பு, வேறு ஏதாவது ஒன்றில் முழு நேரமாகவோ அல்லது பகுதி நேரமாகவோ ஈடுபட்டிருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் பராமரிப்பதற்கான சலுகையைப் பெறும் தகுதியைப் பெறுவீர்கள். வருமுன் காப்போம்.

மத்திய அரசின் வருமானவரி கணக்கிடும் விதம் 2014ம் ஆண்டில்:
43,953 வரையுமுள்ள தொகைக்கு 15 வீதம்
43,954 தொடக்கம் 87,907 வரையும் 22 வீதம்
87,908 தொடக்கம் 136,270 வரையும் 26 வீதம்
136,270 இற்குமேல் 29 வீதம்

2014ம் ஆண்டுக்கான வரிப் பத்திரங்களைப் பூர்த்தி செய்யும்போது, 2013ம் ஆண்டுக்கான வரிப் பத்திரம்

அனுப்பிய பின்னர் கிடைக்கின்ற (Notice of Assessment) பத்திரத்தையும் வரி ஆலோசகரிடம் கொடுக்க வேண்டும். ஏனெனில் அதிலிருந்தும் சில தகவல்களைப் பெற வேண்டியிருக்கும். ஆனால் 2013ம் ஆண்டுக்குப் பதிலாக 2012ம் ஆண்டுக்கான பத்திரத்தை மாறிக் கொடுத்துவிட்டால், பார்க்காமல் தேவையான தகவல்களை அதிலிருந்து பெற்று 2014ம் ஆண்டுக்கான பத்திரத்தைப் பூர்த்தி செய்துவிட்டால், பிழையான தகவல்கள் சென்றுவிடும். இவைகளையெல்லாம் நீங்களும் சரி பார்க்க வேண்டும். வரி ஆலோசகரும் சரி பார்க்க வேண்டும். வேலைப்பளு காரணமாகச் சில நேரங்களில் பத்திரம் பூர்த்தி செய்பவர்களும் பிழைகள் விட சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. எனவே ஆவணங்களைக் கொடுக்கும் போது மிகவும் கவனமாகவும், தெளிவாகவும் ஒன்றுக்குப் பலமுறை சரிபார்த்துத் தெளிவடைந்தவுடன் சரியான ஆவணங்களை மாத்திரம் வரி செய்பவர்கள் கொடுப்பதால் நீங்கள் உங்களுக்கு ஏற்படப்போகின்ற பல பிரச்சனை - களிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள முடியும். பிரச்சனை ஏற்பட்ட பின்னர் அப்பிரச்சனை உங்களை யே பாதிக்கும். எதற்கும் முன்னெச்சரிக்கையாக இருத்தல் மிகவும் நன்மைகளை உங்களுக்கு ஏற்படுத்தும்.

2014ம் ஆண்டில் நீங்கள் எங்கெங்கெல்லாம் வேலை செய்தீர்கள், காப்புறுதிப் பணம் பெற்றீர்கள், சொந்தமாக வேலை செய்திருந்தால் அவை பற்றிய தகவல்கள், ஏதாவது வட்டிப் பணம் பெற்றிருந்தால், அவை பற்றிய ஆவணங்கள், ஏதாவது பங்குச் சந்தையில் முதலீடு செய்திருந்து வருமானம் கிடைத்திருந்தால் அதற்கான பத்திரங்கள் போன்றவற்றையெல்லாம் நியாயப்படுத்தி எடுத்துக் கொண்டு செல்வதால் வருமானம் சம்பந்தமான பிரச்சனைகளிலிருந்து வரும் தவறுகளைத் தவிர்த்துக் கொள்ள முடியும்.

Universal child tax benefit மூலம் கிடைக்கின்ற தொகைக்கான ஆவணத்தை அதிகமானவர்கள் மறந்து விடுவார்கள். அதனால் கிடைக்கின்ற தொகைக்கு வரி செலுத்த வேண்டும்.

Child Tax Benefit மூலம் கிடைத்த பணத்திற்கு வரி செலுத்தவோ வரிப்பத்திரங்கள் பூர்த்தியின்போது வருமானமாகவோ காட்டத் தேவையில்லை. இப்பணமானது வருமானமாகவோ அல்லது வரி செலுத்த வேண்டிய தேவையோ இல்லை.

இவைகளை விடவும் தாவரிப்புப் பணம், ஓய்வூதியப் பணம், முதியவர்களுக்கான கொடுப்பனவுகள், காப்புறுதி மூலம் கிடைக்கின்ற வருமானங்கள் போன்றவற்றிலும் கவனம் செலுத்துதல் வேண்டும். சொந்தமாக வீடு வைத்திருப்பவர்கள் சோலைவரிக்கான பத்திரங்களையும், வாடகை வீட்டில் இருப்பவர்கள் அதற்கான கொடுப்பனவுகளுக்கான பற்றுச்சீட்டு போன்றவைகளை ஆவணப்படுத்தி வைத்திருத்தல்.

மேற்சொல்லப்பட்ட விடயங்களைக் கவனத்திலெடுத்தால் பல பிரச்சனைகளை தவிர்த்துக் கொள்வதுடன் CRA இடமிருந்து கிடைக்கின்ற பத்திரம் மிகவும் சரியானதாக அமைந்துவிடும். மேற்கூறிய விடயங்களில் சிலவற்றைச் செய்யத் தவறுவதால் CRA இடமிருந்து கிடைக்கின்ற (NOA) பத்திரத்தில் பல மாறுபட்ட விடயங்களுக்குச் சரி பார்க்குமாறும், பிழையென்றும் அறிவுறுத்துவார்கள். இவைகளைத் தவிர்த்தல் உங்களுக்கு மிகவும் நன்மையாகவும் சரியானதாகவும் அமையும்.●

Amuthu Joseph Vaz Chandrakanthan *Associate Professor, University of Toronto*

Chelva: A Scholar of Literature on a Road Less Travelled

It was a bright sunny afternoon around 1:00 pm in mid-July 1964 and I was about ten years old. My father sent me to wait near the junction in Ilavalai where the main road intersects the College road hardly a hundred meters from our house. I was briefed by my father to look for a Morris Minor car that would come from Keerimalai toward Ilavalai along the main road driven by his revered Tamil professor Chelvanayagam and that his wife and children will also be in the car. The instruction given to me was that I should wave to the car and stop it and direct the car to our house where my Dad had invited them to a vegetarian lunch prepared by my mother.

At that time one would hardly see five cars going along the main road in a gap of five hours. An occasional CTB bus and a bullock cart were the most common mode of transport for people and goods. I gathered from the conversations at my home that the Chelvanayagams had gone that morning to Maviddapuram for the Annual Temple festival and would be retuning through Keerimalai on their way home. Perhaps having known this well ahead of time from professor Chelvanayagam, my father who was taught by the professor in 1958-60 at the University of Ceylon in Peradeniya had invited him to our home at Ilavalai.

I remember vividly that our guests spent a little over two hours at our house. This was my first meeting with the little boy Kanaganayakam who was a year older than me.

My second meeting with Chelva (Kanaganayakam chose the first part of his Dad's name as his first name)

was in December 1979 when he came to Ilavalai as a guest at my sister Kanthimathy's wedding. She was a student of Chelva at the External Honours English degree programme for which lectures were held in Jaffna.

Our third meeting was when I was appointed lecturer in the Faculty of Arts with the Department of Languages and Cultures at the University of Jaffna; it

was too brief a period as Chelva was getting ready to leave for his doctoral studies. We were colleagues in the same department and I remember very well that already then in the early 1980s Chelva as a young lecturer made such a profound impression on students and senior academics like the late professors Kailasapathy, Sivathamby and Indrapala that they would always speak very highly and admirably about Chelva and his passion for literature and his meticulous method of teaching and lecturing.

The senior dons cherished a dream that when "Mr. Kanaganayagam comes back after his doctorate, Jaffna University will have a separate department of English and the time will be ripe to commence the honours degree programme in English."

But fate had destined it otherwise. In fact due to the spiralling of the uncertain and often brutal political situation from the early 1980s until I left the University in 1996, there never was a separate department of English neither did we ever have an honours degree course offered in English at the University of Jaffna.

Chelva went to British Columbia to pursue his doctoral studies and in 1983 I came to the University of Ottawa

to do my doctorate. We hardly ever met during our study period in Canada. When I returned to Jaffna and assumed my teaching responsibilities in 1988, invariably every month at the University Senate and in the Arts Faculty Council I would hear the same refrain: 'we shall begin the honours degree in English when Chelva comes back.' This was repeated many a time. Such was the importance attributed to his excellence as a teacher, scholar and researcher that the University was willing to wait ad infinitum.

In terms of the political situation in the North of Sri Lanka, no light was seen at the end of the tunnel. With the presence of the Indian peace Keeping Forces in 1987-89 the environs of the University of Jaffna became a hunting ground for the Indian military. I could easily understand Chelva's reluctance and indefinite postponement of his return to Jaffna.

In my view it was a self imposed exile on which he had very little choice as a head of a young family, though I never openly discussed this with Chelva in any of our conversations. But many a time I remember telling him of the great vacuum created by his absence in the unborn department of English at our Jaffna University and he would listen to me with very keen interest and a shadow of sadness.

I do know that the University of Jaffna was very close to his heart and I could palpably experience this last August when Jaffna university Professors Sanmugadas, Sivalingarajah, Visakaruban and myself were in the company of Chelva for over four full days reminiscing our past in Jaffna, in London, England during the International Tamil Conference held there in honour of Thani Nayagam Adikal. It was like coming home to the Senior Common room in Jaffna University under the shadows of the eucalyptus trees overlooking Kailasapathy Kalaiaragam.

Following the exodus in October 1995 when the entire city of Jaffna was evacuated, a section of the Jaffna University staff moved into the Faculty of Agriculture buildings in Kilinochchi. Having stayed there for a few months, in 1996 September I came to Concordia University in Montreal on my sabbatical.

My contacts with Chelva were renewed only when I moved to Toronto in 1999 from Concordia University. We met on many occasions at his office in Trinity College and on a few occasions we met at my office at St. Michael's College and would have lunch at the faculty club. I always admired Chelva's simplicity and his immense capacity to listen attentively and respond with a gentle chuckle and a smile.

Chelva was chiefly instrumental in running the first ever course offered in Tamil studies at the New College of the University of Toronto in 2006 and I felt honoured to collaborate with him in this venture.

Chelva was an eminent scholar who was equally at home with classical as well as modern Tamil and English literature. A keen student of comparative literature, and particularly English literature being his chosen forte he traversed the contours of Tamil literature from poetry to prose and fiction to drama with exceptional ease and comfort and ventured to translate and comment on those writings that met his test of quality and finesse.

Chelva's insightful publications can be ranked along the line of such eminent scholars as the late Professors Kamil Zvelebil, Thani Nayaka Adikal, K. Kailasapathy and A. K. Ramanujan. His translation, commentary and literary critique of ancient and modern Tamil poetry, his specific approach to poetics and aesthetics in the world of the multiform creative literatures both in English and Tamil; from short stories to prose, drama to cinema illustrate the depth of his comparative, neo-historicist, structuralist or semiotic perspectives that are in vogue in twenty first century hermeneutics.

As a voracious reader with a keen interest in modern English and Tamil creative literatures Chelva could freely traverse through all forms of literature feeling perfectly at home whether it be Arthur Miller's *Death of a Salesman* or the Tamil novelist Ahilan's *Chithira Pawai*. Thus Chelva had no hesitation in breaking new grounds and **venturing on a literary road less travelled**. In his characteristically quiet and unassuming way he took the challenge to walk into the arena of post colonial literature in South Asia.

He read and presented remarkable critique of translations of non-Tamil South Asian novels and poems or those written in English by eminently creative writers from that region.

Following the light shed by his perceptive pioneers as Zvelebil and Ramanujan he relentlessly sought to dive into the tide of modern and contemporary Tamil South Asian literature both in English and Tamil. By his concerted efforts he placed the creative writings of poets, novelists and short story writers from South Asia with that of many native English authors and assiduously worked out a comparative methodology in literary criticism that would give adequate space to the former in the world of the literati. He himself translated both ancient and modern texts that he chose and judged to be of quality and significance.

During the early days of my teaching at the University of Jaffna I remember Professor Kailasapathy casually speaking to me in admirable terms referring to poets Puthuvai Ratnathurai and V.I.S. Jeyabalan, the latter was then an undergraduate student; though they were budding poets in the early 1980s Kailasapathy predicted that they would make a mark for themselves in their poetic creativity and commitment to social emancipation. It was heartening to find that after a quarter century Chelva choosing to translate and comment on their literary merit, historical consciousness, social sensibility and poetic excellence.

In the expatriate Tamil world, especially in Canada with a weekly bandwagon of book launches, Chelva never sought to showcase his prolific writings, knowledge and erudition. His characteristic simplicity and quietness defined his intellectual rigour and depth. In the person of Chelva Tamils across the world have lost a great educationist, an erudite scholar and an affable academic.

Perhaps it is not an oversimplification to say that in assessing the productive literary contributions of a great critic, the one who makes the assessment inevitably and indispensably brings in a meritorious measuring rod that he considers as a justifiable criterion. A criterion that is objective and valid in the latter's judgement. Here I have in mind, Chelva's remarkable pen portrait of A. J. Canagaratna as a scholar and critic. What Chelva says about AJ is both evocative and illustrative of Chelva's intellectual and scholarly qualities as it pertains to the arena of literary criticism.

This is what Chelva says: "AJ did not target mainstream publications to gather a wide readership, did not engage in trendy debates to flaunt his scholarship, and did not care to join any particular bandwagon that seemed most likely to flourish. Instead, his dedication to literature led him to write with painstaking care, always mindful of the reader who needed enlightenment."

Of the few essays of Chelva that I have read with great interest and facination, I personally feel that it is in writing about AJ that Chelva came very close to home. He reminisces about his early days as a lecturer in the University of Jaffna, his colleagues of great eminence who were teaching in the classrooms next door in the late 1970s and early 1980s.

In concluding that essay on AJ, Chelva quotes a line from the great American poet Robert Frost. Having listened to Chelva on many occasions, I do know that when it came to poetry whether it is Tamil or English or

a translation of a French or Spanish poem, Chelva had the profound intuition and insight to see and discern much more than what is fixed in words in the text.

In the context of Chelva's remarkable scholarship and expertise on post colonial literature in South Asia, the last stanza of Robert Frost's poem "Road not taken" best describes the legacy of Chelva's magnificent literary contributions.

I shall be telling this with a sigh

Somewhere ages and ages hence:

Two roads diverged in a wood, and I —

I took the one less traveled by,

And that has made all the difference.

Robert Frost, "The Road Not Taken" published in 1916

Good bye, dear Chelva! ●

Canadian Citizenship Responsibilities

In Canada, rights come with responsibilities. These include:

- Obeying the law – One of Canada's founding principles is the rule of law. Individuals and governments are regulated by laws and not by arbitrary actions. No person or group is above the law.
- Taking responsibility for oneself and one's family – Getting a job, taking care of one's family and working hard in keeping with one's abilities are important Canadian values. Work contributes to personal dignity and self-respect, and to Canada's prosperity.
- Serving on a jury – When called to do so, you are legally required to serve. Serving on a jury is a privilege that makes the justice system work, as it depends on impartial juries made up of citizens.
- Voting in elections – The right to vote comes with a responsibility to vote in federal, provincial or territorial, and local elections.
- Helping others in the community – Millions of volunteers freely donate their time to help others without pay – helping people in need, assisting at your child's school, volunteering at a food bank or other charity, or encouraging newcomers to integrate. Volunteering is an excellent way to gain useful skills and develop friends and contacts.
- Protecting and enjoying our heritage and environment – Every citizen has a role to play in avoiding waste and pollution while protecting Canada's natural, cultural and architectural heritage for future generations.

Vaidehi Herbert

Thoothu Pādalkal (Messenger Poems)

Classical Tamil literature, 'poetry of the wise' (சான்றோர் செய்யுள்) according to ancient scholars, known as Sangam literature today, is the oldest surviving literature of the Tamil people. Testament to the genius of Tamil poets, it is a sophisticated body of work, consisting of 18 books with poems ranging from 3 to 782 lines, secular for the most part, spanning about 10 generations, starting roughly around 300 B.C. and ending around 300 A.D. The Sangam poems were anthologized in the 8th or 9th century A.D. Ancient commentaries for various Sangam books were written in the 13th and 14th centuries A.D. The poems were lost for many centuries and found only in the late 1800s and early 1900s, thanks to the tremendous efforts of U.V. Swaminatha Iyer, S. W. Damodaram Pillai and many other Tamil scholars who worked tirelessly night and day, against all odds, finding manuscripts, writing commentaries and bringing the books to print.

The 2381 poems written to meter are terse and sweet. There is economy in words, but grandeur in meanings. They abound in similes, metaphors and alliterations which make the poems enjoyable. The poems lend themselves well for many levels of interpretations. Fauna, flora, elements of nature and landscapes are melded organically and flawlessly to express situations and human emotions in subtle ways. In the words of Xavier Thaninayagam, "Many of these poems are landscapes in verse." Sangam poems are divided into Akam and Puram Thinai, each with its own set of conventions. Tholkāppiyam enumerates these conventions, which come from ancient traditions, much older than Tholkāppiyam and the surviving literature. About 78% of the poems are written in the Akam Thinai.

Poems written in Akam, meaning 'internal', deal with all phases of love between a man and a woman - before marriage, in chastity, in infidelity and in reunion. The poems are the voices of just a handful of characters - the heroine, her friend, her foster mother, her mother, the hero, his friend, his charioteer and passers-by. Most of the poems are the words of the heroine and her friend. No names are mentioned in Akam poems, making

them timeless and suitable for all humanity. In his book 'Poems of Love and War' A. K. Ramanujan writes, "In a sense, the tradition of conventions does everything to depersonalize the poetry. It gives all that can be given to a poet, and makes of poetry a kind of second language. The poet's language is not only Tamil: landscapes, personae, the appropriate moods, all become a language within a language."

Poems written in Puram, meaning 'external', are about kings, bards, battles, society, chivalry, brave women, elegies, and praises of donors. They are the voices of the poets, except for a few poems which are uttered by brave women. These Thinai and other conventions come to us from a distant oral past.

Sangam literature is a huge ocean, with many interesting facets like maḍal ēruthal (the hero climbing on a palmyra stem horse and professing his love for the heroine), veriyāttam (frenzied dance by a shaman to rid the heroine of her psycho-somatic illness), talking to flora and fauna about loved ones, and messenger poems where birds and bees are used to convey messages to their lovers.

The Sangam poems employed humans and fauna to send messages. There are Akam messenger poems where the heroine's friend, bards and the dancers have been messengers between the hero and heroine. There are Puram poems where messengers go between warring kings. Poets and brahmins were messengers between kings. King Athiyamān sent Avvaiyar to Thondaimān with a message (Puranānūru 95). In Puranānūru 305, war is averted after a brahmin messenger brings a message from the opposing king.

Tholkāppiyam Akathinai Iyal 27 describes the reasons for separation of the hero and heroine when messages were sent - during education or during war (ஓதல் பகையே தூது இவை பிரிவே). It is followed by the lines, 'only the superior ones are fit to learn or be messengers' (அவற்றுள், ஓதலும் தூதும் உயர்ந்தோர் மேன). Tholkāppiyam Karpīyal 52 lists those who can be 'vāyils' (messengers) to go between the hero and the

heroine – the friend, mother, brahmin, bard, bard's wife, servants, guests, dancers, singers, wise people and passers-by (தோழி, தாயே, பார்ப்பான், பாங்கன், பாணன், பாட்டி, இளையர், விருந்தினர், கூத்தர், விருலியர், அறிவர், கண்டோர், யாத்த சிறப்பின் வாயில்கள் என்ப). The heroine's friend (தோழி) is a messenger between the heroine and the hero. She carries messages from the heroine to the hero and from the hero to the heroine, and facilitates meetings of the lovers. In the infidelity phase, she chides the hero. The post-Sangam grammar books Nampiyin Akkaporul and Purapporul Venpā Mālai also have aphorisms on thoothu.

There are 8 messenger poems in the Sangam literature where fauna is asked to carry messages - Natrinai 54, 70, 102, 277 and 376, Kurunthokai 392, Akanānūru 170 and Puranānūru 67. They are to herons, parrots, a gander, a bee, a dragonfly and a crab. The addresses are by either the heroine or her friend, except for Puranānūru 67, in which the poet Pisiranthaiyār sends a message to the Chōla king through a gander. One poem, Kurunthokai 266, uttered by the heroine, is not a direct address to a bird, but it mentions a bird as a messenger.

Thiruvalluvar wrote 10 couplets (681 - 690) on 'Thoothu' in his Thirukkural (5th century A.D.), listing the qualities necessary for a good messenger. In Nakkeerar's commentary (8th century A.D.) on Iraiyanar's Akkaporul (7th century A.D.), there is an Akam poem of unknown authorship in which the heroine sends a message to the hero through a heron. In the 14th century A.D., a book titled 'Nenju Vidu Thoothu' (நெஞ்சு விடு தூது) by Umapāthi Sivāchāriyar, appeared in which the poet sends his heart as a messenger to his teacher. This book is filled with Saiva philosophy. This was followed by about 150 books on 'thoothu'. Deer, parrots, bees and even the breeze were used as messengers in later thoothu poems. 'Tamil Vidu Thoothu' (தமிழ் விடு தூது) of unknown authorship and time, is a poem where the heroine sends Tamil as a messenger to god Chokkanāthar of the Madurai temple. In the 19th century Amirtham Pillai wrote a book also with the same title, 'Tamil Vidu Thoothu'. Poet Chokkanāthar's 'Alakar Killai Vidu Thoothu' (அழகர் கிள்ளை விடு தூது), Kachiappa Munivar's 'Vandu Vidu Thoothu' (வண்டு விடு தூது) and Koolappa Nāyakkar's 'Virali Vidu Thoothu' (விறலி விடு தூது) are enjoyable works.

The Vaishnava canon Thivya Prabandham has many beautiful messenger songs sung by the Vaishnava poet-saints. These songs retain the passion found in the Sangam poems. The hero here is God, and the heroine who sends love messages is the individual soul seeking the divine. In Nammālvar's Thiruvāymoli (9th century A.D.), love messages are sent to

Thirumāl through bees (2531), through a stork, cuckoos, geese, makanril birds, heron, bee, parrot, mynah, and the north wind (2932-2940), through herons, a stork, a flock of birds, geese, cuckoos, parrot, mynah and bees (3451-3460), through a flock of birds, parrots, bees, dragon flies, mynahs, dolls, herons, storks and geese (3528-3537) and through storks, herons, clouds, bees, herons, dragonflies and geese (3847-3856). In Nammālvar's Thiruvirutham (9th century A.D.), messages are sent to Thirumāl through geese, herons and the cloud (2506-2509). In Thirumangai Ālvar's Thirunedunthāndakam (9th century A.D.), messages are sent to Thirumāl through a bee and a stork (2077, 2078). In Thirumangai Ālvar's Periya Thirumoli, messages are sent to the God through bees and a heron (1198-1201).

In the Saiva canon Thevāram, we find a few lovely messenger songs written by the Saivite poet-saint Thirugnāna Sampanthar (6th - 7th century A.D.). In Thiruthōnipuram 1.60, he sends messages to Lord Sivan through a bee, heron, jungle fowl, stork, pigeon, goose, ibis, cuckoo, mynah, and parrot (645-654).

Sangam literature is the source of all literature that has been created in the Tamil language for almost two thousand years. Many themes, concepts, conventions, stories, expressions of emotions, elements of nature, phrases, similes and metaphors from it appear in later bhakti literature, didactic works, epics, prabandhams and other literature, down to modern works.

குறுந்தொகை 392, தும்பிசேர் கீரனார், குறிஞ்சித் திணை -
தோழி தும்பியிடம் சொன்னது, தலைவன் கேட்கும்படியாக
அம்ம வாழியோ அணிச் சிறைத் தும்பி
நன் மொழிக்கு அச்சமில்லை அவர் நாட்டு
அண்ணல் நெடு வரைச் சேறி ஆயின்
கடமை மிடைந்த தூடவை அம் சிறு திணைத்
துளர் எறி நுண் துகள் களைஞர் தங்கை
தமரின் தீராள் என்மோ அரசர்
நிரை செலல் துண் தோல் போலப்
பிரசந் தூங்கு மலை கிழவோர்க்கே.

Kurunthokai 392, Thumpisēr Keeranār, Kurinji Thinaī - What the heroine's friend said to a dragonfly, as the hero listened nearby

O dragonfly with beautiful wings!
There is no need to fear
utterance of good words.

If you reach her lover's country
with lofty mountains,
where bee hives hang in a row
like the fine shields of kings,

tell him that she cannot escape
from her relatives who raise fine
dust with hoes, weeding amidst
pretty, tiny millet plants
in the fields, thronged by elks.

நற்றிணை 54, சேந்தங் கண்ணனார், நெய்தல் திணை -

தலைவி சொன்னது

வளை நீர் மேய்ந்து கிளை முதல் செலீஇ
வாப் பறை விரும்பினை ஆயினும் தூச் சிறை
இரும் புலா அருந்தும் நின் கிளையொடு சிறிது இருந்து
கருங் கால் வெண் குருகு எனவ கேண்மதி
பெரும் புலம்பின்றே சிறு புன் மாலை
அது நீ அறியின் அன்புமார் உடையை
நொதுமல் நெஞ்சம் கொள்ளாது என் குறை
இற்றாங்கு உணர உரைமதி தழையோர்
கொய் குழை அரும்பிய குமரி ஞாமல்
தெண் திரை மணிப் புறம் தைவரும்
கண்டல் வேலி நும் துறை கிழவோற்கே.

**Natrinai 54, Chēnthankannanār, Neythal Thinaī -
What the heroine said to a heron**

O white heron with pure
feathers and black legs!
You love to dive into
the ocean with your flock
and eat abundant fish.

Please listen to me!

This evening time brings
me great sorrow.

If you understand the reason
for my pain, you'll be kind to
me and let him know how I feel,
the man from the shores where
clear waves spray on the bases
of young *gnālai* trees,
and fences of *thālai* plants
with leaves so easy to pluck
for making clothes, abound.

நற்றிணை 102, செம்பியனார், குறிஞ்சித் திணை - தலைவி
கிளியிடம் சொன்னது

கொடுங்குரல் குறைத்த செவ்வாய்ப் பைங்களி
அஞ்சல் ஒம்பி ஆர் பதம் கொண்டு
நின் குறை முடித்த பின்றை என் குறை
செய்தல் வேண்டுமால் கை தொழுது இரப்பல்
பல் கோட் பலவின் சாரல் அவர் நாட்டு
நின் கிளை மருங்கின் சேறி ஆயின்
அம் மலை கிழவோற்கு உரைமதி இம் மலைக்
கானக் குறவர் மட மகள்
ஏனல் காவல் ஆயினள் எனவே.

**Natrinai 102, Chempiyanār, Kurinji Thinaī - What
the heroine said to a parrot**

O beautiful, red-mouthed
green parrot who eats millet
on bent stalks! Do not fear me!
Eat as much as you want, and when
you are satisfied, take care of my desire.
I beg your favor with joined palms!

If you go to see your relatives near his
country where jackfruits have many
branches, see the lord of the mountain
and tell him that the innocent daughter
of the forest dweller from this mountain
is protecting her millet field!

அகநானூறு 170, மதுரைக் கள்ளிற் கடையத்தன்
வெண்ணாகனார், நெய்தல் திணை - தலைவி நண்டிடம்
சொன்னது

கானலும் கழறாது கழியும் கூறாது
தேன் இமிர் நறு மலர்ப் புன்னையும் மொழியாது
ஒரு நின் அல்லது பிறிது யாதும் இலனே
இருங்கழி மலர்ந்த கண் போல் நெய்தல்
கமழ் இதழ் நாற்றம் அமிழ்து என நசைஇத்
தண் தாது ஊதிய வண்டினம் களி சிறந்து
பறைஇய தளரும் துறைவனை நீயே
சொல்லல் வேண்டுமால் அலவ பல் கால்
கையைப் படு சினை எவ்வொடு அசாஅம்
கடல் சிறு காக்கை காமர் பெடையொடு
கோட்டு மீன் வழங்கும் வேட்டமடி பரப்பின்
வெள் இறாக் கனவும் நள்ளென் யாமத்து
நின்னுறு விழுமம் களைந்தோள்
தன்னுறு விழுமம் நீந்துமோ எனவோ.

**Akanānūru 170, Mathurai kallit Kadaiyathan
Vennākanār, Neythal Thinaī - What the heroine said
to a crab**

The groves don't state firmly, the backwaters don't tell,
and the *punnai* trees with flowers swarmed by bees do
not talk. Other than you, I have nobody else!

O crab, you should go to the lord of the shores,
where swarms of bees, buzzing on cool pollen
of fragrant waterlilies like eyes, become drunk
and not able to fly, and tell him,

"She let go of her sorrow because of love for you,
but she cannot swim through her own affliction
at this night time with pitch darkness, when sea gulls
are with their mates on the low branches of
screw-pines with many trunks, and sharks with
horns in the ocean dream of hunting white shrimp."●

Dr. T. Vasanthakumar

Home – ‘Smart’ - Home!

When you're not home, nagging little doubts can make you worried!

Did I turn the coffee maker off? Did I lock the door? Did I set the security alarm? Are the kids doing their homework or watching television?

With a smart home, you could forget all of these worries with a quick glance at your smartphone or tablet. You could connect the devices and appliances in your home so they can communicate with each other and with you.

What is Home Automation?

Home Automation is automating the control of your home so it works for you, adding convenience and making your life easier, even while saving energy! It can be as basic as dimming lights with a remote control or as complex as setting up a network of items such as a thermostat, security system, lighting, Fridge, washer, dryer, microwave, dish washer TV, garage door, door locks in your home that can be programmed using a main controller or even with your cell phone from anywhere in the world! It is now possible, using wireless home automation devices with state-of-the-art technology, to control every aspect of your home environment without installing a single wire.

Get connected to your home and loved ones !

The wireless technology puts the power of home control and monitoring in the palm of your hand... literally. With your smart phone, tablet or PC you can control and access your devices at home. This means you get

Peace of mind knowing your home is secure — no matter where you are

More money in your pocket by saving energy easily — with no sacrifice

Convenience - one button to “shut down” your home when you leave

Security knowing you'll receive an alert if there is any trouble at home — water, fire, alarm, door/window sensors

Use your smart phone

Your smart phone connects you to your home and gives you peace of mind that everything is ok, even when you're far away.

Turn on the heat when you're heading home

Control who goes in and out of your house

Door locks and garage doors can open automatically as your smartphone approaches.

Program your television so that your children can watch only at certain times.

“Shut down” your home when you leave

At home - Control it all

When you're at home you can use your tablet or smart phone to control your environment.

Make a “wake up” scene that warms the house, turns on a few lights and starts your coffee

Use your tablet as a bed side companion to help feel safe, you don't have to walk around the house to switch on-off!

Light a path for nighttime bathroom trips.

unlock your door automatically as you approach

Cameras will track your home's exterior even if it's pitch-black outside.

At work - Connect from anywhere

Using your computer you can receive instant message alerts from your home. It's great to stay connected with

your loved ones and keep an eye on the house while at work.

Receive message alerts when your kids come home

Turn the heat off when you know you have to work late

Give the illusion someone is home by controlling the lights, shades and television

Motion sensors will send you an alert when there's motion around your house, and they can even tell the difference between pets and burglars.

Technology promises tremendous benefits for elderly people living alone. A smart home could notify the resident when it's time to take medicine, alert the hospital if the resident falls and track how much the resident is eating. If an elderly person is a little forgetful, the smart home could perform tasks such as shutting off the water before a tub overflow or turning off the oven if the cook had wandered away.

History

The start of many smart home products was 1975, when a company in Scotland developed X10. This technology allows compatible products to talk to each other over the already existing electrical wires of a home.

While X10 devices are still around, instead of going through the power lines, many new systems use radio waves to communicate. That's how Bluetooth, WiFi and cell phone signals operate. Two of the most prominent radio networks in home automation are ZigBee and Z-Wave. Both of these technologies are mesh networks, meaning there's more than one way for the message to get to its destination. Z-wave was developed by Zensys, Inc. a start-up company based in Denmark. Z-wave was released in 2004.

Using a wireless network provides more flexibility for placing devices, but like electrical lines, they might have interference. Insteon offers a way for your home network to communicate over both electrical wires and radio waves, making it a dual-mesh network. If the message isn't getting through on one platform, it will try the other.

X10, Insteon, ZigBee and Z-Wave provide only the fundamental technology, called protocols, for smart home communication. They've created alliances with electronics manufacturers who actually build the end-user devices.

Technology

Though there are different protocols, to give an idea how a network is set up, Z-Wave technology is used as an example and explained below:

Each Z-Wave network is identified by a Network ID, and each device is further identified by a Node ID. The Network ID, also called Home ID, is the common identification of all nodes belonging to one logical Z-Wave network. The Network ID has a length of 4 bytes and is assigned to each device, by the primary controller, when the device is "included" into the Network. The Node ID is the address of a single node in the network. The Node ID has a length of 1 byte. It is not allowed to have two nodes with identical Node ID on a Network.

Z-Wave uses a source-routed mesh network topology, and has one Primary Controller and zero or more Secondary Controllers that control routing and security. Devices can communicate to one another by using intermediate nodes to actively route around and circumvent household obstacles or radio dead spots that might occur. A message from node A to node C can be successfully delivered even if the two nodes are not within range, providing that a third node B can communicate with nodes A and C.

A Z-Wave network can consist of up to 232 devices, with the option of bridging networks if more devices are required.

Go for "smart homes" ●

Defending Canada

There is no compulsory military service in Canada. However, serving in the regular Canadian Forces (navy, army and air force) is a noble way to contribute to Canada and an excellent career choice (www.forces.ca).

You can serve in your local part-time navy, militia or air reserves and gain valuable experience, skills and contacts.

Young people can learn discipline, responsibility and skills by getting involved in the cadets (www.cadets.ca).

You may also serve in the Coast Guard or emergency services in your community such as a police force or fire department. By helping to protect your community, you follow in the footsteps of Canadians before you who made sacrifices in the service of our country.

வேலா சுப்பிரமணியம்

புதிய வீடா, மீள் விற்பனை வீடா எதனைத் தெரிவு செய்வது?

பொதுவாக வீடு தேடும் படலத்தில் இறங்கி இருப்பவர்கள் மத்தியில் புதிய வீடா, அல்லது பழைய வீடா, என்ற கேள்வி நிச்சயம் வரத்தான் செய்யும். சுருங்கக் கூறுவதானால் இரண்டு தெரிவுகளிலும் நன்மைகளும் உண்டு. தீமைகளும் உண்டு அந்த வகையில் இரண்டு பக்க நன்மை தீமைகளையும் இங்கு ஒப்பிட்டுக் காட்ட விழைகிறேன். சகலதையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து இறுதி முடிவு எடுப்பதை தனிப்பட்ட விருப்பாகக் கருதி உங்கள் கைகளில் விடுகிறேன்.

முதலில் புதிய வீடுகள் வாங்கும் போது ஏற்படக்கூடிய அனுசூலங்கள் பற்றிப் பார்ப்போம்.

விருப்பத்திற்கேற்ற தெரிவுகள்:

புதிய வீடுகள் வாங்கும்போது எங்கள் விருப்பங்களுக்கேற்ற வகையில் தெரிவுகளை மேற்கொள்ளலாம் என்பது மிகப் பரந்த விரிந்த அம்சங்களைக் கொண்டது. பெரும்பாலான கட்டட அமைப்பாளர்கள் நுகர்வோரின் விருப்பத்துக்கேற்பவும் கட்டட நிர்மாண விதிகளுக்கு முரணாகாத வகையிலும் எந்தவித மாற்றங்களையோ அல்லது உட்புகுத்தலையோ அல்லது நீக்கல்களையோ செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள். உதாரணமாக 4 படுக்கை அறைகள் அமைப்பதா அல்லது 5 படுக்கை அறைகள் போடுவதா என்பது நுகர்வோரின் தெரிவாக இருக்கும். மேற்கள குளியலறை இரண்டா? அல்லது மூன்றா என்பது கூட வீடு வாங்குபவர்களது தெரிவாக அமையலாம்.

சலவை செய்யும் அறையை பிரதான தளத்தில் வைப்பதா? அல்லது மேற்களத்தில் வைப்பதா? அல்லது கீழ் தளத்தில் வைப்பதா? என்பதை நுகர்வோர் தீர்மானிக்கும் வசதி உண்டு. பிரதான தளத்தில் ஒரு அலுவலக அறை அல்லது நூலக அறை இருந்தால் எவ்வளவு வசதியாக இருக்கும் என்பது பலரதும் ஆதங்கமாக இருக்கின்றது, புதிய வீடுகள் வாங்கும் போது அதற்கேற்ற தெரிவுகளை மேற்கொள்ள வாய்ப்பு உண்டு. மறுபுறம் கனடாவில் வயதானவர்களும் ஏன் சில இளைஞர்களும் கூட படிகள் ஏறி இரண்டாம் மாடிக்குப் போவதற்கு மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். பெற்றோரை வீட்டில் வைத்துப் பராமரிக்கும் பிள்ளைகள் பெற்றோர் படும் அவலம் கண்டு பல மாற்று வழிகளைக் காண்பதைப் பல இடங்களிலும் அவதானிக்கலாம். இப்படியான சூழ்நிலைகளில் இருப்பவர்கள் வீடு கட்டும்போதே பிரதான தளத்தில்

படுக்கை அறையும் குளியலறையும் வரக்கூடியதான தெரிவுகளை ஏற்படுத்த முடியும். நூலகத்திற்குப் பதிலாக அதனை படுக்கை அறையாக மாற்றி சகல வசதிகளுடனும் கட்டுவித்துப் பெறும் வாய்ப்பு புதிய வீடு வாங்குபவர்களுக்கு இருக்கின்றது.

அமைப்பு ரீதியான மாற்றங்கள் மட்டுமன்றி வீட்டை அழகுபடுத்தும் விதத்தில் பல தெரிவுகளைச் செய்யக்கூடிய வாய்ப்புகள் புதிய வீடு வாங்குபவர்களுக்கே இருக்கின்றது. சுவரின் நிறம் தொடக்கம் நிலத்தின் நிறம் வரை தமது விருப்பத்திற்கு ஏற்ற வர்ணங்களை தெரிவு செய்யலாம். வீட்டின் வரவேற்புப் பகுதி சமையலறை, சாப்பாட்டறை, Family Room போன்ற பல பிரிவுகளுக்கும், படுக்கை அறை குளியலறை போன்றவற்றுக்கும், நிலத்தை எவ்வாறு அமைப்பது என்ற கேள்விக்கு Granite, Quartz, Marble, Hardwood, Carpet போன்ற தெரிவுகள் நிலத்தைப் பொறுத்தவரை மிக அதிகளவில் உள்ளன. இவற்றுள் எதனை எங்கு எந்த வடிவத்தில் எந்த நிறத்தில் போடுவது என்பது நுகர்வோரது தெரிவாக அமையும்.

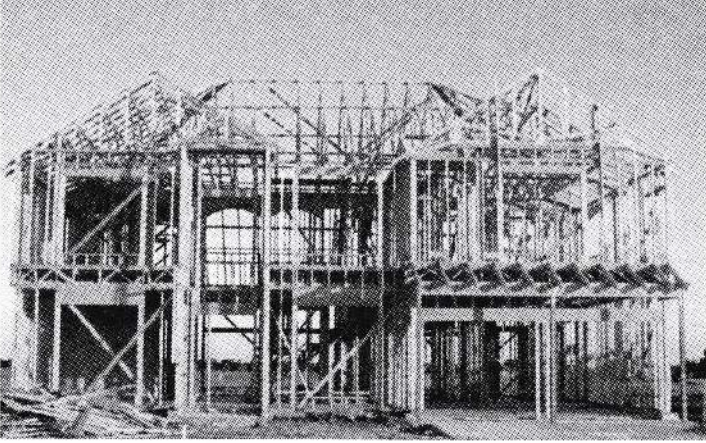
பொதுவாக வீடு வாங்குபவர்களின் கவனத்தை முதலில் கவரும் இடமாக அமைவது சமையலறை. வீடுகள் வாங்கும்போது இறுதி முடிவு எடுக்கும் நிலை பெண்களின் கையில் இருப்பதனாலோ என்னவோ கவர்ச்சிகரமான சமையலறைகளைக் கொண்ட வீடுகள் மிக வேகமாக விற்கப்படுவதாகச் சில ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. அத்தகைய சமையலறைக்கு இருக்கக்கூடிய அலுமாரிகள் எந்த வடிவத்தில் எந்த நிறத்தில் அமையவேண்டும், எத்தகைய கைபிடுகள் போடப்படவேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிக்கும் சுதந்திரம் புதிய வீடு வாங்குபவர்களுக்கு இருக்கும். சமையலறை மேற்தட்டுக்களை (Counter Top) Granite, Quartz போன்ற மிக அழகான நிலைத்து நிற்கக்கூடிய மூலப் பொருட்களில் போடவும் இசைவான வடிவங்களிலும் வர்ணங்களிலும் போட அதிக வாய்ப்பு உண்டு.

Green Appliances:

தொழில்நுட்ப ரீதியாகப் பார்க்கும்போது ஒவ்வொரு வருடமும் உத்தம உளவில் விரயத்தைத் தவிர்த்து, அதிக சக்தியைத் தரக்கூடிய Energy Efficient தன்மை கொண்ட வீட்டுத் தேவைக்கான இயந்திர உபகரணங்கள் ஆண்டுதோறும் அறிமுகமான வண்ணமே இருக்கின்றன. குளிர்சாதனப் பெட்டி,

அடுப்பு, வெப்பமாக்கி, (Furnace) சுடுநீர் தொட்டி, குளிர்நீர் மட்டுமன்றி மின்சார விளக்குகள் கூட Energy Star தன்மை கொண்டனவாகவும், மிக அழகானவையாகவும் ஒவ்வொரு வருடமும் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன. புதிய வீடுகள் வாங்குபவர்களுக்கு நவீன தொழில்நுட்ப உபகரணங்களை உபயோகிக்கும் வாய்ப்பு கிட்டுவது மட்டுமன்றி அவர்களது மாதாந்த செலவு கணிசமான அளவு குறையவும் புதிய வீடுகள் வழி வருக்கின்றன.

புதிய கட்டிட நியமங்கள்:

காலத்திற்குக் காலம் கட்டிட நிர்மாணத்திற்குரிய நியமங்களும் சட்ட திட்டங்களும் புதிது புதிதாக அறிமுகப் படுத்தப் - படுகின்றன. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அவசியமற்றதாக கருதப்பட்டவை காலத்தின் தேவையைக் கருத்திற் கொண்டு தற்போது சட்டமாக்கப்படுகின்றன, அல்லது நியதியாக்கப் - படுகின்றன. அந்த வகையில் நுகர்வோரின் பாதுகாப்பைக் கருத்திற் கொண்டு புகை அறிவுறுத்தும் கருவி, காபன்மொனோக்சைட் (CO) அறிவுறுத்தும் கருவி, என்பவற்றையும் மற்றும் சாளரங்களின் தன்மை, கழிவு நீர் போக்கும் வழிகள், அடைப்புக்கள் (insulation) போன்ற பலவற்றையும் குறிப்பிடலாம்.

முக்கியமாக தற்போது கட்டப்படும் வீடுகள் 'Energy Star Homes' என்று முத்திரை பொறிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். குறிப்பாக வீட்டினுடைய அமைப்பும், கட்டிடத்தின் பாவிக்கப்படும் கட்டிட மூலப் பொருட்களும், காற்றோட்டம், வெளிச்சம், அடைப்புகள் (Insulation) போன்ற அம்சங்களும் மிகக் துல்லியமான முறையில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் Energy Efficient ஆகத் தரமுயர்த்தப்படுகின்றன. 2004ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட கட்டிட நியம அறிக்கை ஒன்றில் முன்னைய ஆண்டுடன் ஒப்பிடுகையில் அந்த ஆண்டில் 17 வீத சக்தி விரயத்தடுப்பின் அதிகரிப்பு (Efficiency) உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

எனவே மிகப் புதிய வீடுகளில் மிக அதிகளவில் சக்தி விரயத்தடுப்பு இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை என்பதோடு அவை மிகப்பாதுகாப்பு மிக்க சூழ்நிலையை உருவாக்கக்கூடிய செலவு குறைந்த ஸ்திரமான வாழ்வுக்கு வழிவகுக்கும் எனவும் கூறலாம்.

உத்தரவாதம்:

புதிய வீடு வாங்குபவர்களுக்கு 30 நாள், ஒரு வருடம், 2

வருடங்கள், 7 வருடங்கள் என்று பலவித உத்தரவாதங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. எனவே இக்காலப் பகுதிகளில் வீட்டில் ஏற்படக் கூடிய பழுதுகளை இலவசமாகத் திருத்துவிக்கும் வாய்ப்பு புதிய வீட்டுரிமையாளர்களுக்கு உண்டு என்பது பலருக்கும் ஆறுதலைக் கொடுக்கும் அம்சமாகக் காணப்படுகின்றது.

இடர்பாடுகள்:

அதிகளவு முற்பணம்:

புதிய வீடுவாங்குபவர்கள் 30 - 40 ஆயிரம் டாலர்களை 3 அல்லது 4 தடவைகளில் முற்பணமாகச் செலுத்த வேண்டியிருக்கும். மிகச் சொற்ப அளவான சேமிப்பை வைத்துக் கொண்டு அதைக்காட்டி இதைக்காட்டி வீட்டில் முதலீடு செய்பவர்களுக்கு இது ஒரு ஒருபாரிய தடைக் கல்லாக அமையும்.

நீண்டகால காத்திருப்பு:

பொதுவாக 1 தொடக்கம் 2 அல்லது 3 ஆண்டுகள் வரை கட்டுப்பணத்தைக் கொடுத்த பின் காத்திருப்பதும், பல தடவைகள் கட்டட அமைப்பாளர்கள் காலத்தைத் தள்ளிப் போடுவதும் புதிய வீடு வாங்குபவர்களுக்கு ஏற்படும் தவிர்க்க முடியாத இடர்பாடுகளில் ஒன்று.

மேலதிகச் செலவு:

எதிர்பாராத செலவுகளை சந்திக்க வேண்டிய சூழ்நிலை வீடு கையேற்கப்படும் போது ஏற்படலாம். உத்தரவாதத்துக்குரிய கட்டணம், இணைப்புச் செலவுகள், (Hookup Charges) மரம் நடுவதற்கான செலவுகள், வண்டிப் பாதைக்கான செலவு போன்ற செலவுகள் பழைய வீடுகளை வாங்கும் போது ஏற்படுவதில்லை.

பொதுவாக அடுப்பு, குளிர்சாதானப் பெட்டி, சலவை செய்யும் இயந்திரம், உலர்த்தி என்பன நுகர்வோரினால் புதிதாக கொள்வனவு செய்யப்பட வேண்டியவையாக இருக்கும். ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களில் மட்டும் அவை வீட்டின் விலையுடன் உள்ளடக்கியதாக இருக்கும். ஆனால் பலருக்கும் இது நன்மையாகக் கூட அமையலாம். அதாவது தமக்குப் பிடித்தமான நவீன கருவிகளை வாங்க இது தான் அருமையான சந்தர்ப்பம் என்ற சாதகமான நிலையையும் பார்க்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

புதிய வீடுகளில் திரைச்சீலைக்கான செலவு மேலதிகமாக அமையும். ஆனால் பிடிக்காத வர்ணங்களில் பல காலம் வருத்தத்துடன் காலம் கழிப்பதை விட தமக்குப் பிடித்த வர்ணங்களையும் வடிவங்களையும் கொண்ட திரைச்சீலைகளைப் போடமுடியும் என்ற ஒரு நன்மையுள்ள பக்கத்தையும் பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

புதிய வீடுகள் கட்டடம் கட்டமாக புதிய இடங்களில் கட்டப்படுவதால் ஆரம்பத்தில் ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு பலவித இடர்களைச் சந்திக்கவேண்டி இருக்கும். கடைகள், பாடசாலைகள், போக்குவரத்து வசதி என்பன அபிவிருத்தி செய்யப்பட காலம் எடுக்கும். தெருக்களும், சுற்றம் சூழலும் சுகதி நிறைந்ததாகக் காணப்படலாம். சில ஆண்டுகள்

கழித்தே சகல வசதிகளும் கொண்ட சுற்றம் சூழலையும், சேவைகளையும் எதிர்பார்க்கமுடியும்.

பெரும்பாலும் புதிய வீடுகளில், உள்ளகப் பகுதிகள் வசிக்கக் கூடிய நிலைக்கு வந்ததும் அவை உரிமையாளர்களுக்குக் கையளிக்கப்பட்டுவிடும். அரை குறை வேலைகள் எல்லாம் உரிமையாளர்கள் வீட்டிற்குள் குடியேறிய பின்னரே செய்யப்படும். இதனால் பலவித அசௌகரியங்களும், அந்தரங்கமற்ற நிலையும் காணப்படும். இது மட்டுமன்றி பின்வளவு, முன்வளவு சமப்படுத்தல், புற்றரை போடுதல், வண்டிப்பாதை அமைத்தல் போன்ற பலவிதமான வெளிப்புற வேலைகளும் உடனடியாகச் செய்யப்படுவதில்லை. 6 மாதம் ஒரு வருடம் எனக் காலம் கடந்தே இத்தகைய வேலைகள் எல்லாம் புதிய வீடுகளில் செய்யப்படும்.

ஒன்றை இழந்துதான் இன்னொன்றைப் பெறலாம் என்ற கூற்றுக்கமைய சில இடர்பாடுகளைச் சகிக்கும் மனநிலை இருந்தால் மட்டுமே புதிய வீடுகளால் ஏற்படும் நன்மைகளை அனுபவிக்கமுடியும்.

பழையவீடுகள்

பழைய வீடுகள் வாங்கும்போது ஏற்படக்கூடிய இடர்பாடுகள்:

- தெரிவுகள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக இருக்கும். அதாவது சந்தைக்கு வந்தவற்றுள் ஒன்றைத்தான் தெரிவு செய்ய முடியும்.
- வீட்டின் அமைப்புகளில் பல வசதியினங்கள் காணப்படும். காலத்துக்குக்காலம் மேற்கொள்ளப்படும், ஆராய்ச்சிகளின் அடிப்படையில் நுகர்வோரின் தேவையையும், பயன்பாட்டையும் கருத்திற் கொண்டு வீட்டின் அமைப்புகள் காலத்துக்குக்காலம் மாற்றப்படுகின்றன. உதாரணமாக சமையலறை, இருக்கையறை (Family Room) என்பவற்றில் செலவிடும் நேரம் அதிகமாக இருப்பதால் புதிய வீடுகளில் அவை பெரிதாக இருக்கும். அதுமட்டுமன்றி பிரதான தளத்தில் சமையலறை சாப்பாட்டறை, இருக்கையறை என்பன தனியறை-களாகப் பிரிக்கப்பாது திறந்த அமைப்பாக (Open Concept) இருப்பது பலரையும் கவர்ந்திருப்பதாக ஆராய்ச்சிகள் கூறுகின்றன. எனவே பழைய வீடுகளில் புதிய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் தன்மை அரிது எனக் கூறலாம்.

வீட்டில் பாரிய திருத்த வேலைகளைச் சந்திக்க வேண்டி இருக்கும். உரிமையாளர்களின் வீட்டுப் பராமரிப்புக்கு ஏற்ப ஒரு வருட வயதுடைய வீடுகளில் கூட பலவித திருத்த

வேலைகளைச் சந்திக்க வேண்டி ஏற்படலாம். குறிப்பாக 10 வருடத்துக்கு மேற்பட்ட வீடுகளில் திருத்த வேலைகள் அதிகமாக இருக்கும் வாய்ப்பு உண்டு. அவற்றிலும் குறிப்பாக ஒரு வீட்டின் வயது 15 20 ஆண்டுகளைச் கடக்கும் பட்சத்தில் பாரிய அளவிலான திருத்த வேலைகளையும் மாற்றீடு வேலைகளையும் செய்யவேண்டிய தேவை இருக்கும். குறிப்பாக கூரை, சாளரங்கள், இயந்திர உபகரணங்கள் என்பன தமது இளைப்பாறும் நிலையை அடைவது இயல்பானது. எனவே, பழைய வீடுகள் வாங்கிய பின்னர் ஒரு தொகைப் பணத்தைப் பராமரிப்புச் செலவுக்காக ஒதுக்க வேண்டியது தவிர்க்க முடியாதது.

வீட்டின் அமைப்பு, வசதிகள், தளங்களின் தன்மை, வர்ணங்கள் போன்ற பல கோணங்களிலும் பார்த்தால் ஒவ்வொரு தங்களின் விருப்பங்களையும் தேவையையும் இருப்பதற்கேற்ப மாற்றவேண்டியதாகவோ அல்லது வீட்டுக் கொடுக்க வேண்டியதாகவோ இருக்கும். அல்லது பாரிய மாற்றங்களைச் செய்ய முற்பட்டால் பாரிய செலவுகளைச் சந்திக்க வேண்டியிருக்கும்.

வீட்டின் பராமரிப்புச் செலவும் மாதாந்தக் கட்டணங்களும் பழைய வீடுகளில் அதிகரித்துக் காணப்படும். "High Efficiency" ன் தன்மை அரிதாக அல்லது குறைவாக இருப்பதே இதற்குக் காரணம் ஆகும். பிறர் விட்டுச் செல்லும் அழுக்குகளை நாங்கள் சுத்தம் செய்வதா? என்பது பலருக்கும் இருக்கும் ஒரு சங்கடமான அம்சமாகக் காணப்படுகிறது.

நன்மைகள்

பழைய வீடுகள் பரந்த காணிகளில் கட்டப்பட்டிருப்பதற்கான வாய்ப்பு உண்டு. பரந்த காணிகளில் பற்றுள்ளவர்கள் பலர் எம்மவர் மத்தியில் உள்ளனர். அதேவேளை பரந்த காணியை பராமரிப்பது பலருக்கும் ஒரு மேலதிக வேலைப் பளுவாகவும் காணப்படலாம். எது எப்படி இருப்பினும் பெரும்பாலான புதிய வீடுகளில் முன்வளவு, பின்வளவு என்பன சிறிய அளவிலேயே காணப்படும். சுற்றம் சூழலும், வசதிகளும் அபிவிருத்தி அடைந்த நிலையில் இருக்கும். கடைகள், பாடசாலை போக்குவரத்து என்பன ஏற்கனவே நல்ல நிலையில் இருக்கும். அயலவர் எப்படியானவர்கள், சுற்றம் சூழல் எப்படியானது என்பதை ஓரளவு அனுமானிக்கலாம்.

எனவே சகலதையும் சீர்தூக்கிப் பார்க்குமிடத்து சுமார் ஐந்து ஆண்டுகள் பழைமை வாய்ந்த வீடு, நல்லமுறையில் பராமரிக்கப்பட்டதாகவும் அதேவேளை வாங்குபவர்களின் பெரும்பாலான தேவைகளையும் விருப்பங்களையும் பூர்த்தி செய்யக்கூடியதாகவும், ஏற்ற முறையில் தரமுயர்த்தப்பட்டதாகவும் இருந்தால் அவற்றை வாங்குகின்றபோது அதிக பலனையும் அடையலாம், பல சிரமங்களையும் தவிர்க்கலாம். ஒருவரது விருப்பத்தினை 100 வீதம் பூர்த்தி செய்யக் கூடிய வீடுகளை எங்கேயும் காண்பது அரிது. ஆனால் சிறிது செலவில் அவற்றை ஓரளவு பூர்த்தி செய்யக் கூடியதாக இருந்தால் அதுவே போதுமானது.

போதும் என்றிருப்பதா? அல்லது தேடலைத் தொடர்வதா? முடிவு உங்கள் கைகளில்! ●

எஸ். பத்மநாதன்

தமிழர் தாயகத்தில் அதிகரிக்கும் தற்கொலை உணர்வுகள்

ஒவ்வொரு வருடமும் செப்டம்பர் 10ஆம் திகதி உலக தற்கொலை தடுப்பு நாள் (World suicide prevention day) என ஐக்கிய நாடுகள் நிறுவனம் தெரிவித்துள்ளது. உலகில் நடைபெறும் தற்கொலைகளை ஆய்வு செய்தால் மலைப்பு ஏற்படுகிறது. 'ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக ஒருவர் தன்னைத் தானே மாய்த்துக் கொள்வதே தற்கொலையாகும்'.

தான் வாழ்வதினைவிட இறப்பது மேலானது எனவும், இயலாமையின் காரணமாக எடுக்கும் முடிவு இது எனவும், வாழ்வில் பற்றும் பிடிப்பும் அற்ற நிலையில் எடுக்கும் முயற்சி எனவும், தாங்க முடியாத வேதனை ஒன்றிலிருந்து தப்பிக்கொள்ள எடுக்கும் நடவடிக்கை எனவும், யுத்த அனர்த்தத்திற்கு பின்னான மன உளைச்சலால் வாழ முடியாது என்ற தீர்மானமும் இதற்கு காரணங்களாகலாம்.

உலகில் ஒவ்வொரு வருடமும் ஒரு மில்லியனுக்கு மேற்பட்டோர் தற்கொலை செய்கிறார்கள். 35 வயதுக்கு உட்பட்டவர்களே அதிகம் தற்கொலை செய்கிறார்கள். பெண்கள் அதிகம் தற்கொலை முயற்சிகளை எடுத்தாலும் அதிகம் இறப்பவர்கள் ஆண்களே எனவும் கறுப்பு இனத்தவரை விட வெள்ளையர்களே அதிகம் தற்கொலை புகிறார்கள் எனவும் கருதப்படுகிறது.

உலக சுகாதார நிறுவனம் 172 நாடுகள் மீது செய்த ஆய்வுகளின்படி இலங்கை நான்காம் இடத்தில் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆபிரிக்க நாடான கென்யாவில் 1 இலட்சம் பேரில் 44.2 பேரும், வடகொரியாவில் 1 இலட்சம் பேரில் 38.5 பேரும், தென்கொரியாவில் 1 இலட்சம் பேருக்கு 28.9 பேரும் இலங்கையில் 1 இலட்சம் பேருக்கு 28.8 பேரும் தற்கொலை செய்துள்ளனர். புள்ளிவிபரப்படி மூன்றாம் இடத்திற்கு செல்லக்கூடிய வாய்ப்புள்ளது.

2013ல் இலங்கையில் 3461 பேர் தற்கொலை செய்துள்ளனர். இவர்களில் 2701 ஆண்களும் 760 பெண்களும் அடங்குவர். உலக சராசரி தற்கொலை அளவு 11.4 பேர். எனினும், இலங்கையில் இது 28.8 ஆகவுள்ளது.

உலகில் நடைபெறுகின்ற தற்கொலைகளுக்கான காரணங்கள் பல. தாழ்வுச் சிக்கல் (Extreme feelings of inferiority),

மறைந்துள்ள ஆவேச உணர்வுகள் (Hidden Aggression), விரக்தி (Frustration), தனிமை (Loneliness), வெறுப்பு (Hate), வெட்க உணர்வு (Shame), குற்ற உணர்வு (Guilty Feelings), பயம் (Fear), நம்பிக்கையின்மை (Hopelessness), உதவியின்மை (Helplessness), உளச்சோர்வு (Depression), பாலியல் பிரச்சனை (Sexuality), குடும்பப் பிரச்சனை (Hostility in family), உறவினர் மரணம், பரம்பரை, நோய்கள், தோல்விகள் போன்றன உள. இதில் ஒன்றோ பலவோ தற்கொலைக்கு காரணமாகி விடுகின்றன. இவற்றுள் விடுதலைக்காக போராடும் தற்கொடை (Suicide Bombers) போராளிகளும் அடங்குவர்.

இலங்கையில் உள்ள தற்கொலைகளில் அதிகம் எமது தாயகமான வடக்கு கிழக்கில் இடம்பெறுவதாக கூறப்படுகின்றது. இவை கூடுதலாக கடும் அதிர்ச்சிக்கு பின்னான மன அழுத்தக் கோளாறுகள் (Post traumatic disorder) மூலமே இடம்பெறுகின்றன. சனாமி போன்ற இயற்கை அனர்த்தங்களும், முப்பது வருடங்களுக்கு மேலாக இடம்பெற்ற யுத்தங்களும் தான் முழுமையான இடத்தினைப் பிடிக்கின்றன.

சனாமிக்கு பின்னரும், யுத்தத்திற்கு பின்னரும்தான் வேகமான தற்கொலைக்குப் பல காரணிகள் உள்ளன. கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தின் சமூகவியல் பீட பேராசிரியர் சிறிகெட்டிகே அவர்களின் கூற்றுப்படி "வறுமை, இளம் சமூகத்தில் ஏற்பட்டுள்ள மன அழுத்தம், வன்முறைகள், உளச்சோர்வு, உறவினர்களின் இழப்பு" என்பனவே முக்கிய காரணிகளாகின. எனினும், பேராசிரியர் தயா சுந்தரத்தின் கூற்றுப்படி "உணவுப் பற்றாக்குறை, வேலையின்மை, பொருளாதார நெருக்கடிகள், இராணுவ தாக்குதல்கள், மருத்துவக் குறைபாடுகள், உயிர் உடல் சொத்து இழப்புகள்" என்பன காரணங்களாகின. எனினும் தற்போது இவை வேறு வடிவங்களில் மாறியுள்ளன. தாயகத்தில் உறவுகளின் நெருக்கம் குறைந்துவிட்டது. குடும்பங்களுக்கு உள்ளேயே தனிமனித உறவுகள் சிதைந்துவிட்டன. குடும்பங்களுக்கு வெளியே பகைமைகள் அதிகரித்துவிட்டன. ஒற்றுமை சீர்குலைந்துவிட்டது. புதிய இளந்தலைமுறையினரின் பாலியல் தொந்தரவுகளும் அதிகரித்துள்ளன. இராணுவத்தினரின் பாலியல் பலாத்காரங்கள் கூடி வருகின்றன.

தற்போது தமிழர் தாயகத்தில் நேர்மறை எண்ணங்களை (Positive thinking) வளர்த்துக் கொள்ள முடியாது எதிர்நோக்கும் சிக்கல்களுக்கும், நெருக்கடிகளுக்கும் தீர்வாக தங்களை தாங்களே அழித்துக் கொள்ள முனைகின்றனர். வயது வித்தியாசமின்றி தற்கொலைகள் இடம்பெறுவதே வேதனை தருவதாகும்.

இலங்கையில் மட்டுமன்றி தமிழர் தாயகத்தில் ஏற்படும் உளச்சோர்வு (Depression) மூலம் 40 வீதமானவர்கள் இறப்பதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. இலங்கையில் 8,000 பேர் தற்கொலைக்கு முயற்சி செய்வதாகவும் 4 இலட்சம் பேர் தற்கொலை எண்ணங்களுடனும் உள்ளனர் எனவும் அறியப்பட்டுள்ளது.

சுனாமி ஏற்பட்டதும் கூட ஒரு இயற்கை அனர்த்தமாகும். இதனால் பல்வேறு முறைகளில் தாயகத்தினர் பாதிப்புற்றனர். ஒருவர் இறக்க ஒருவர் தப்பினர். சொத்துக்களை இழந்து வீதிக்கு வந்தனர். எதுவுமற்ற ஏதிலிகளாக நின்றனர், வெளிநாடுகள் செய்த உதவிகளையும் இழந்தனர்.

இதனால் பாதிப்புற்றோர் மூளையால் பாதிப்புற்றனர். பலர் விரக்தியடைந்தனர். இத்தகைய சூழ்நிலையில் 2009இல் ஏற்பட்ட உக்கிரமான போர் முடிவடைந்த பின்னர் ஏற்பட்ட சூழ்நிலைகள் இதனை இரட்டிப்பாக்கின. போருக்குள் வாழ்ந்த துயரங்களும், வேதனைகளும் அளப்பரியவை.

அதிர்ச்சிக்கு பின்னதாக ஏற்படும் உளவியல் தாக்கம் மிகவும் மோசமானது. ஒவ்வொருவரும் தமது இழப்புக்களை மீள எண்ணுவர் (Flashback). அதாவது மீளமீள இதனை அனுபவிப்பர் (Re-experiencing the traumatic event). சிலர் இதனை தவிர்க்க முயல்வர் (Avoiding reminders of the trauma). சிலருக்கு பதட்டம், மனஎழுச்சி பாதிப்பு ஏற்படும். எதுவும் நடைபெறாது விட்டாலும் ஞாபகங்கள் மீட்டுக் கொண்டேயிருக்கும்.

இத்தகைய எண்ணமுடையவர்கள் பயத்துடன் வாழ்வர், பயங்கர கனவுகளை காண்பர், எதிலும் வெறுப்பு கொள்வார்கள், அடிக்கடி பெருமூச்சு விடுவார்கள், விறைத்து போய் உட்கார்ந்திருப்பர் - சிலவேளை அழுவார்கள். சிலவேளை சிரிப்பார்கள். தன்பாட்டில் ஏதோ எல்லாம் பேசுவார்கள். திரும்பவும் வாழ்வு, திருமணம், தொழில் எதுவுமே வேண்டாம் என்பார்கள். கோபமும் எரிச்சலும் தானாக வரும், தனித்து வாழ முற்படுவர், தற்கொலை எண்ணங்களால் தவிப்பர்.

போருக்கு பின்பு தற்கொலைகள் மட்டுமல்ல, கொலைகளும் கூட அதிகரித்துள்ளன. மோசமான - வன்மம் தீர்க்கும் கொலைகள் நடைபெறுகின்றன. அந்தளவுக்கு குரூர எண்ணங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. சமூகக்கட்டுப்பாட்டு உடைத்தெறியப்பட்டுள்ளது. யாரும் எதையும் செய்யலாம் என்பது போன்ற நிலை அங்குள்ளது.

தற்கொலை எண்ணங்களை குறைப்பதற்கு உலக நாடுகள் செய்யும் முயற்சிகளை தாயகத்திலும் மேற்கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலை எழுந்துள்ளது. கனடாவிலிருந்தும் பல வைத்திய நிபுணர்கள் அங்கு சென்று பல உளவள துணைகளைச் செய்துள்ளனர். எனினும், அது போதியளவில் இல்லை. தனிப்பட்ட சிலரினால் இதற்கு விடை காண முடியாது. அரசாங்கமும், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களும், புனர்வாழ்வு நிறுவனங்களும் ஒன்று சேர்ந்தே சில அவசர நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியுள்ளது.

பல ஆண்டுகள் குண்டுச் சத்தங்களுடன் வாழ்ந்தவர்கள் அமைதி ஏற்பட்ட காலத்திலேயே தற்கொலைகளை அதிகரித்துள்ளனர். உண்மையில் இலங்கையில் தமிழர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள இத்துன்பியல் நிலைமை சர்வதேச அரங்கில் முக்கியமாக பார்க்கப்படுகின்றது.

முதலாவது தீர்வாக தமிழர் தாயகத்தில் ஏற்பட்ட மனப்பாதிப்புகள் நீக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. இதற்கு அறிவூட்டல், விழிப்பூட்டல், செயற் திட்டங்கள் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும். இந்த விடயத்தில் நிறுவனங்கள் மட்டுமன்றி ஊடகங்கள் பெரிய பங்கினை ஆற்றலாம். உளவியல், சட்டத்துறை, சமூகவியல், மருத்துவ துறை போன்றவற்றில் ஏக காலத்தில் இப்பிரச்சனை தீர்க்கப்பட உளவளத்துணையும் ஊடக துறையும் உதவ முடியும்.

24 மணிநேரத்தில் செயல்படும் வானொலி, தொலைக்காட்சிகள் சிறந்த ஊடகங்களாகும். தற்கொலை சம்பந்தமான செய்திகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது, சமூக வலைத்தளங்கள் மூலமும் செய்தி வழங்குவது முக்கியமாகும். வெறும் சினிமா பாடல்களையே பயன்படுத்தும் வானொலி, ஒளிபரப்புச் சேவை மூலம் தற்கொலையை ஒரு சமூகக் குறைபாடாக கருதி சேவை செய்யலாம். சமூக பிரச்சனைகள், கல்வித்துறை, புதிய சமூகக் கட்டமைப்புகளையும், எதிர்கால சந்ததியினரையும் உருவாக்குவதில் முக்கிய பங்கை ஊடகங்கள் வகிக்க முடியும்.

பாடசாலைகள், பல்கலைக்கழகங்களில் உளவளத்துணையை ஆரம்பிக்கலாம். உலகில் இதற்காகவே பல தற்கொலை தடுப்பு மையங்கள் உள்ளன. அமெரிக்காவிலுள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் 'தற்கொலையியல் (Suicidology) என்ற துறையே கற்றுலுக்காக உள்ளது.

தாயகத்தில் அத்தகைய வசதிகள் இல்லாதமையும், அரசின் அனுசாரணை இல்லா நிலையும் தமிழர்களின் எதிர்காலத்தை கேள்விக் குறியாக்கியுள்ளது. தற்காலிக பிரச்சனைக்கு தற்கொலை நிரந்தரமான தீர்வு அல்ல (Suicide is not a permanent solution to a temporary problem) என்பதனை ஆழமாக அவர்களிடம் புகுத்த வேண்டும்.●

தீவகம் வே. இராசலிங்கம்

இனிமேலாவது பூக்குமா?

சிலநேரப் பரிணாமங்கள்
பரிமாணங்களாய் ஆகிவிடுவதும்
உண்டு!
கனடிய நாட்டின் பதிவு
மூன்று இலட்சம் தமிழர் என்கிறது
முகப்புக் கணக்குகள்!

தமிழர் விழாக்கள், விருது விழுமியங்கள்
அமிழ்தான சினிமா அலங்காரங்கள்
என்று அவ்வப்போது
அடுக்கப்படுகின்றன!

இலவசப் பத்திரிகைகள் வந்த
மாத்திரத்திலேயே
இலவம் பஞ்சாகின்றன!

நூல் வடிவங்கள் நூதனமாகி
சாலில் விளைந்த
சரித்திரமாகின்றன!

கவிதைப் புத்தகங்கள்
கணக்குப் பரிமாறுகின்றன!

அய்நாக் கணக்குகளில் பலநூல்கள்
அவதாரம் எடுக்கின்றன!
அரசியல் விழாக்கள்
அரங்கம் எடுக்கின்றன!

இவைகள் எல்லாவற்றையும்
ஒரு அரிதட்டில் அலசிப்
பார்த்தபொழுது
இலக்கியப் பரிணாமங்கள்
எத்தனை என்பது
இன்னமும் பதியப்படாமல்
இடாப்பு இருக்கிறது!

புற்றீசல் போலே பிரசவங்கள்
வந்தாலும்
இலக்கியப் பரப்பு ஒரு
இலக்கிய சஞ்சிகை இன்றி
இடம்மாறிக் கிடக்கிறது!

இவை எல்லாவற்றையும் சொல்லி
இந்தப் புறப்பாடு
இருப்பிடத்திற்கு வருகிறது!

ஆம்! கனடியத் தமிழர் மன்றில்
அழகு தமிழுக்கு அஞ்சல் செய்யும்
ஒரு இலக்கியச் சஞ்சிகை
இன்னமும் இல்லாதிருக்கிறது!

ஒரு இலக்கியப் பூம்பொழிற் சஞ்சிகை
இனிமேலாவது பூக்குமா?
காலப் பரிசோதனையில்
நேர கால நிகழ்ச்சி நிரலில்
நிசங்கள் எழுதுமா?
இலக்கியக் கோலமாய் நீந்துமா?
காலப் பரிசோதனையில்
கணக்கு எடுக்கட்டும்!●

காதலித்துப் பார்!

கவிஞர் வைரமுத்து

காதலித்துப் பார்
உன்னைச் சுற்றி ஒளிவட்டம் தோன்றும்
உலகம் அர்த்தப்படும்
இராத்திரியின் நீளம் விளங்கும்
உனக்கும் கவிதை வரும்
கையெழுத்து அழகாகும்.
தபால்காரன் தெய்வம் ஆவான்
உன் பிம்பம் விழுந்தே கண்ணாடி
உடையும்
கண்ணிரண்டும் ஒளி கொள்ளும்.....
காதலித்துப் பார்!

தலையணையை நனைப்பாய்
மூன்று முறை பல் துலக்குவாய்
காத்திருந்தால் நிமிடங்கள் வருடம்
என்பாய்
வந்துவிட்டால் வருடங்கள் நிமிடங்கள்
என்பாய்!
காக்கை கூட உன்னைக் கவனிக்காது
ஆனால் இந்த உலகம் உன்னையே
கவனிப்பதாய் உணர்வாய்
வயிற்றுக்கும் தொண்டைக்கும்
உருவமில்லா உருண்டை ஒன்று
உருளக் காண்பாய்
இந்த வானம், இந்த அந்தி, இந்தப்
பூமி, இந்தப் பூக்கள் எல்லாம் காதலைக்
கௌரவிக்கும் ஏற்பாடுகள் என்பாய்.....
காதலித்துப் பார்!

இருதயம் அடிக்கடி இடம் மாறித்
துடிக்கும்
நிசப்த அலைவரிசைகளில் உனது குரல்
மட்டும் ஒலிபரப்பாகும்
உன் நரம்பே நாண் ஏற்றி, உனக்குள்ளே
அம்பு விடும்
காதலின் திரைச்சீலையைக் காமம்
கிழிக்கும்

108ஆம் பக்கம் வருக

செல்வா வெற்றிவேல்

வீடு விற்பனை மற்றும் சேவைத்துறைகளில் பொதுமக்களின் பாதுகாப்பு

Public Protection in Real Estate and Other Service Industries

வளர்ந்துவரும் தென்கிழக்காசிய நாடுகள் போலன்றி, வளர்ச்சியடைந்த நாடான கனடாவில் வீடு விற்பனைத்துறை, மற்றும் வைத்தியர்கள், ஆசிரியர்கள், சட்ட நிபுணர்கள் போன்ற துறைகள் அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாடு மற்றும் விதிமுறைகளால் நெறிப்படுத்தப்பட்டே லைசன்ஸ் வழங்கப்படுகிறது.

கனடா ஒரு முதலாளித்துவ நாடாகும். சாதாரணமாக ஒரு தொழில் நிறுவனத்திலோ அன்றி உற்பத்தி நிறுவனத்திலோ வேலை செய்யும் மக்கள் மட்டுமன்றி சுயதொழிலில் ஈடுபடும் பெரும்பான்மையான மக்களையும் இங்கு சர்வசாதாரணமாகக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

சுயதொழில் துறைகள் இரண்டு பிரிவுகளுக்குள் உள்ளடக்கப்படலாம். முதலீட்டாளர்கள் (Capitalist or Capital Investors) சேவை சார்ந்த துறையிலுள்ளோர் (Service Industry Professionals)

முதலீட்டாளர்கள் (Capitalist or Capital Investors)

பொருளாதாரத்தில் மிகவும் உயர்ந்த நிலையிலுள்ள பெரும் தனவந்தர்கள் தமது சொந்தப் பணத்தையோ அன்றி தமது தகைமை காரணமாக வங்கி மூலம் பெற்ற பணத்தையோ தொழில்சார் மற்றும் உற்பத்தி சார்ந்த நிறுவனங்களில் முதலீடுவதன் மூலம் சுயதொழில் புரிபவர்கள்.

சேவை சார்ந்த துறையிலுள்ளோர் (Service Industry Professionals)

இத்துறைகளில் பணமோ பொருளோ நேரடியாக முதலீடப்படுவதில்லை. பெரும் பணச் செலவில் பெறப்பட்ட கல்வித் தகைமைகள், பயிற்சிகள் மூலம் மக்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான சேவைகள் வழங்கப்படுகின்றன.

கனடா ஒரு தனிநாடாக மத்திய அரசு மற்றும் ஆளுநரின் அதிகாரத்துக்கு உட்பட்டு இருப்பினும், ஒவ்வொரு மாகாணமும் தத்தமக்கென தனிப்பட்ட அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளன. மாகாணத்துக்கு மாகாணம் சட்டமூலங்களில் சில பல வேறுபாடுகளும் காணப்படுகின்றன. ஆயினும் எந்த சேவைத்துறைக்கும் பொதுமக்கள் நலனுக்கான நெறிமுறைகள்

மத்திய அரசு மற்றும் மாகாண அரசுகளால் மிகவும் கண்டிப்பான சட்டதிட்டங்கள் மூலமும், மாகாணங்களின் பல்வேறுபட்ட சேவைத்துறைக்களுக்கான தனிப்பட்ட அமைப்புகள் மூலமும் நெறிப்படுத்தப்படுகின்றன.

நாம் ஒன்றாறியோ மாகாணத்தில் வாழ்பவர்கள். அதலால் இக்கட்டுரையின் இந்த மாகாணத்தின் சேவை சார்ந்த துறைகளில் பொதுமக்களின் பாதுகாப்பு நலன் பற்றியே பேசப்படுகிறது. சேவை சார்ந்த துறைகள் பல்வேறுபட்ட துறைகள் பற்றியதாக இருந்தாலும், மக்களால் அன்றாடம் அல்லது அடிக்கடி நேரடியாக நுகரப்படும் துறைகளாக பின்வருவன உள்ளன:

போக்குவரத்துத்துறை (Transportation Industry)
ஆசிரியர்கள் மற்றும் குழந்தைப் பராமரிப்பாளர்கள் (Teachers and Early Childhood Educators)
தாதியர் (Nurses – RN's & RPN's)
பல்வைத்தியர்கள் (Dentists)
மருத்துவர்கள் (Medical doctors)
சட்டநிபுணர்கள் (Lawyers)
வீடு விற்பனை முகவர்கள் (Real Estate Sales Professionals)

மக்களின் நேரடித் தொடர்பு கொண்ட இது சேவைகள் Vulnerable Sector, அதாவது மக்கள் நலன் இலகுவில் பாதிக்கப்படக்கூடிய சேவைகள் என்பதால் மக்களின் பாதுகாப்பைக் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டிய அவசியமானவை எனக் கருதப்படுவதால், பல்வேறு சட்டங்கள் மூலமும் மத்திய மாகாண மாநகர சபை அரசுகள் மூலமும், மற்றும் தனிப்பட்ட ஒவ்வொரு சேவைக்குமுரிய பிரத்தியேக கட்டமைப்புகள் மூலமும் கண்காணிக்கப்பட்டு நெறிப்படுத்தப்படுகின்றன.

வீடு விற்பனைத் துறையில் பொதுமக்களின் பாதுகாப்பு மற்றைய துறைகள் எல்லாமே அனேகமாக மக்களால் பலகாலமாக அறியப்பட்டவை. வீடு விற்பனைத்துறை (Real Estate) கனடாவில், அதிலும் சிறப்பாக ஒன்றாறியோ மிகவும் பிரபலமாகத் தொடங்கியது தொண்ணூறுகளின் பிற்பகுதி மற்றும் 2000களின் முற்பகுதியில்தான்.

பெருமளவு குடிவரவாளர்களின் வருகையாலும், மற்றும் கணினித்துறை வளர்ச்சி, Internet marketing ஆகியவற்றின் காரணமாகவும் ஒன்றாறியோ மாகாணத்தின் வீடு

விற்பனைத்துறை பெரும் வளர்ச்சி கண்டுள்ளதுடன் இன்னும் பல ஆண்டுகள் இந்த வளர்ச்சியில் எந்த மாற்றமும் ஏற்படப் போவதில்லை என்ற எதிர்வு கூறலும் உள்ளது.

இவ்வண்ணம் வளர்ச்சியுற்ற துறையில் சேவை புரிபவர்களுக்கான தகுதி, கல்வித்தரம் மற்றும் லைசன்ஸ் என்பவை எவ்வாறு வழங்கப்படுகிறது? மக்களின் பாதுகாப்பு பற்றிய கண்காணிப்பு எவ்வாறு நெறிப்படுத்தப்படுகின்றது? ஒன்றாறியோ மாகாணத்தில் Real Estate முகவராகச் சேவையாற்றுவதற்கான லைசன்ஸ் பெறுவதற்கான தேவைகள் மற்றும் கல்வித் தகுதிகள் என்ன? மக்களின் பாதுகாப்பு எவ்வாறு உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது? யாரால் எவ்வகையில் வீடு விற்பனைத்துறை நெறிப்படுத்தப்படுகின்றது?

வீடு விற்பனை முகவராவதற்கான தகுதிகள் மற்றும் லைசன்ஸ் பெறுவதற்கான படிகள். ஒன்றாறியோ மாகாணத்தின் வீடு விற்பனை முகவர் லைசன்ஸ் பெறுவதற்கான கல்வித் தகைமைகள் OREA Real Estate College எனப்படும் Ontario Real Estate Association College மூலம் நெறிப்படுத்தப்பட்டு வழங்கப்படுகின்றது.

Admission Requirements

OREA Real Estate College இல் பிரவேச அனுமதிக்கான தகுதிகள் மற்றும் கல்வித் தகைமைகள்

The salesperson Registration Education இற்கு பிரவேச அனுமதி பெறுவதற்கு, கட்டாயமாக Have an Ontario Secondary School Diploma or Equivalent ஒன்றாறியோ மாகாணத்தில் 12ம் தரம் நிறைவேய்தியமைக்கான டிப்ளோமா சான்றிதழ் அல்லது அதற்கு நிகரான ஒரு தகைமைச் சான்றிதழ். அல்லது, Be atleast 18 years of Age and pass OREA Real Estate College Admission Test.

The salesperson Registration Education Program - இந்தப் பாடத்திட்டத்தின் Pre-registration segment எனப்படும் முகவர் பதிவிற்கான (application இற்கு முன்பான) பாடங்கள். இவற்றை நிறைவு செய்வதற்கு முதல் பாடம் ஆரம்பித்த திகதியிலிருந்து 18 மாதங்கள் வழங்கப்படும். இப்பாடங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் பின்வரும் நிரலில் நிறைவு செய்யப்பட வேண்டும்.

Real Estate as a Professional Career

வீடு விற்பனைத் துறையின் அடிப்படைக் கொள்கைகள், நிறுவனம் மற்றும் முகவர்களுக்கிடையேயான உறவுகள், சந்தை நிலைவரங்கள் மற்றும் பல்வேறுபட்ட கணித முறைகள்.

Land, structures and Real Estate Trading (60 மணித்தியாலங்கள்).

இந்தப் பாடத்தில் Statutory requirements விளக்கமாக ஆராயப்படுகின்றன. மேலும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட Trading Practices, Representation Relationships இற்கான technical தேவைகள் போன்றவை கற்பிக்கப்படுகின்றன.

The Real Estate Transactions – General Plus either

The Residential Real Estate Transaction (80 மணித்தியாலங்கள்). அல்லது,

The Commercial Real Estate Transaction

இந்த வகுப்புகள் ஒரு Real Estate Transaction என்பது ஆரம்பம் முதல் முடிவுவரை (from listing agreement through to the final sale) எவ்வாறு நடைபெறுகின்றது என்பது விளக்கமாக அறியத்தரப்படுகின்றது.

*Re-registration segment இல் மாணவர்கள் The Real Estate Transaction – General மற்றும் The Residential Real Estate Transaction அல்லது The Commercial Real Estate Transaction ஆகிய பாடங்களை நிறைவு செய்ய வேண்டும். மிகுதியுள்ள பாடம் Articling Segment பகுதியில் முடிக்கப்பட வேண்டும்.

மேற்கூறப்பட்ட வகுப்புகளில் தேர்ச்சி பெற்ற பின்னர் Real Estate Council of Ontario இல் Sales person ஆகப் பதிவு செய்வதற்கான தகுதியைப் பெறுகின்றார்.

லைசன்ஸ் பெறுவதற்கான விண்ணப்பம் RECO இல் Register பண்ணப்பட்டுள்ள ஒரு Brokcrage இன் மூலமாகவே அனுப்பப்பட வேண்டும். அந்த Brokerage RECO இன் Regulation இற்கு உட்பட்டதாகும்.

Real Estate ஒரு Vulnerable Sector ஆகையால் Application உடன் Police Clearance உம் அனுப்பி வைக்கப்பட வேண்டும்.

அதன் பின்னர், Articling Segment எனப்படும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் மேலும் மூன்று பாடங்கள் முடித்துக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

Ontario Land Law – கட்டாய பாடம்

The Residential Real Estate Transaction or The Commercial Real Estate Transaction என்பவற்றில் Pre-registration segment இல் எடுக்காத பாடம் கட்டாய பாடம்.

Principles of Mortgage Financing or Principles of Appraisal or Reals Estate Investment Analysys or Principles of Property management ஆகிய பாடங்களில் ஏதாவது ஒன்று.

மேற்கூறப்பட்ட கல்வித் தகுதிகள் மற்றும் நன்நடத்தைச் சான்றுகள் (e clearance) போன்றவை பெற்று RECO இன் Permanant License பெற்றவர்கள்,

The Real Estate Brokerage என்ற பாடத்தை முடித்து Broker License பெற்று Broker தகைமை பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இவை அனைத்துக்கும் மேலாக ஒரு தகைமைசார் சேவை என்பது சுயமான நெறிப்படுத்தலின் மூலம் ஒருவரது தகுதியை வளர்த்துக் கொள்ள, அவரைப் பண்படுத்த வழி வகுக்கிறது. (Self regulation recognizes the maturity of profession. It honours the special skills, knowledge and Experience that Profession possesses)

Real Estate துறையில் மக்களின் பாதுகாப்பு எவ்வாறு உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது? யாரால் எவ்வகையில் நெறிப்படுத்தப்படுகிறது?

CREA – Canadian Real Estate Association

கனடாவின் Largest Single Industry Trade Association களில் ஒன்றாகும்.

மாகாணங்களில் சட்டமூலங்களைப் பொறுத்து நேரடியாகவோ அன்றி தமது Real Estate Board மூலமோ CREA இல் அங்கத்துவராக முடியும். CREA இன் அங்கத்தவர்கள் Realtor என அழைக்கப்படுகின்றனர்.

CREA பொதுமக்களின் பாதுகாப்புக்காக Realtor Code எனப்படும் Regulation மூலம் அதன் அங்கத்தவர்களை நெறிப்படுத்துகின்றது.

Public Protection in Service Industries

Industry	Provincial Govt. Ontario	Federal Govt.
Transportation	Ministry of Transportation, ON	Ministry of Transportation Transportation Safety Board
a) Early Childhood Educators	College of Early Childhood Educators of ON (CECE)	Ministry of Education Day Nurseries Act and Regulations
b) Teachers	The Ontario College of Teachers	Ministry of Education
Nurses (RN and RPN)	The College of Nurses of Ontario Regulated under the International Council of Nurses (ICN)	
Dentists	The Royal College of Dental Surgeons of Ontario (RCDSO)	Licensing authority given to provincial govt.
Medical Doctors	The College of Physicians and Surgeons of ON	The Royal College of Physicians and Surgeons Canada
Lawyers	Law Society of Upper Canada	The Federation of Law Societies of Canada
Real Estate Professionals	RECO – Real Estate Council of Ontario Regulated under The Real Estate Business Brokers Act, 2002 OREA – Ontario Real Estate Association Local Real Estate Boards (Eg: TREB – Toronto Real Estate Board)	CREA

மேற்கூறப்பட்ட அட்டவணையில் வெவ்வேறுபட்ட சேவைத் துறைகளின் பொதுமக்களின் பாதுகாப்பு எவ்வாறு நெறிப்படுத்தப்படுகின்றது எனக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

மற்றைய சேவைகளுடன் ஒப்பிடும்போது வீடு விற்பனைத் துறையைப் பார்த்தால் Real Estate Professionals பல்வேறுபட்ட மட்டங்களில் பல்வேறுபட்ட சட்டமூலங்கள் மூலம் நெறிப்படுத்தப்படுகின்றனர்.

Real Estate முகவர்கள் தமது லைசன்சை 2 வருடங்களுக்கு ஒருமுறை புதுப்பித்தல் வேண்டும். அத்துடன் தனது தனிப்பட்ட, பொருளாதாரம் சம்பந்தப்பட்ட, தொழில், நடத்தை போன்றவற்றில் சிறிய மாற்றம் ஏற்பட்டாலும், ஏற்பட்டு 5 நாட்களுக்குள் RECO இற்கு அறியத்தரப்பட வேண்டும்.

Accountable to the public.
An important element of self-regulation for the Real Estate profession, and any other profession, is public accountability.

பொதுமக்களின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாக இருப்பது என்பது வீடு விற்பனை மட்டுமல்ல மற்றைய எந்த தொழிலிலும் சுயநெறிப்படுத்தலுக்கான முக்கியமான கூறாகும்.

RECO – Real Estate Council of Ontario
ஒன்றாறியோ மாகாணத்தின் Administrative Authorities இரு பிரிவுகளுள் அடக்கப்படுகின்றன.

Consumer protection

Public Safety

RECO, Consumer Protection என்ற பிரிவுக்குள் வருகிறது. Real Estate Business Brokers Act 2002 என்ற நெறிப்படுத்தல்கள் மூலம் Real Estate brokerages, brokers, sales persons ஆகியோரை கட்டுப்படுத்துகின்றது.

கடுமையான நுழைவு விதிகள் தேர்வுகள் மூலம் தகுதியான முகவர்கள் உருவாக்கப்படுவதை OREA, RECO ஆகியவை நெறிப்படுத்துகின்றன.

அதியுயர் திறமை, நிபுணத்துவம் பேணப்படுதல் RECO இனால் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது.

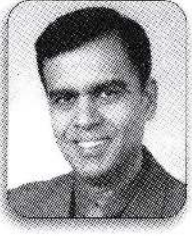
நம்பிக்கை நிதியங்களின் (Trust Account) நிதிப் பரிவர்த்தனை RECO இனால் கணக்காய்வு செய்யப்பட்டு

கண்காணிக்கப்படுவதன் மூலம் பொதுமக்களின் நம்பிக்கை மற்றும் பாதுகாப்பு பேணப்படுகின்றது.

முறையீடுகள் ஆராயப்பட்டு முகவர்களின் சேவைத்தரம் பேணப்படுகிறது.

Liabilities Insurance – Errors and commission Insurance மூலம் பொதுமக்களின் நலம் பேணுகிறது.

யாராவது முகவர் அல்லது brokerage இன் சேவை இடைநிறுத்தப்படி அவரின் வாடிக்கையாளரின் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்கிறது.●

எஸ். காந்தி

கனடியப் பொருளாதாரத்தில் விவசாயத்துறை

எந்த ஒரு நாடும் எத்தகைய துறைகளில் வளர்ச்சி அடைந்திருந்தாலும் தனது சுயதேவைப் பொருளாதாரமாக இருப்பது விவசாயம் ஆகும். இந்த அடிப்படையில் நாம் வாழும் கனடாவில் விவசாயத்துறையின் முக்கியத்துவம் மற்றும் அதுசார்ந்த தொழில் துறைகள், அது தனது தேசிய பொருளாதாரத்தில் வகிக்கும் பங்களிப்புகள் போன்ற தகவல்களை தருவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது. கனடிய விவசாயத்துறையானது தனது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 8 சதவீதமாகக் காணப்படுகிறது. ஏறத்தாள 2.1 மில்லியன் பேர் இந்த விவசாயத்துறையில் தொழில் புரிகின்றனர்.

கனடா சில விவசாய உற்பத்திப் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்கின்றது. அதேவேளை சில பொருட்களை இறக்குமதியும் செய்கின்றது. உலகில் விவசாய பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்வதில் ஆறாவது இடத்தினை கனடா பெற்றிருக்கின்றது. அதே போன்று இறக்குமதி செய்வதிலும் அதே இடத்தில்தான் இருக்கின்றதாம்.

உலகில் 85 சதவீதத்துக்கு மேற்பட்ட மேப்பிள் சிறப் (Maple Syrup) உற்பத்தியை ஏற்றுமதி செய்கின்றது. அது மாத்திரமல்ல கனோலா எண்ணை (Canola Oil) Flax Seed, மற்றும் Durum Wheat என்பவற்றினை ஏற்றுமதி செய்வதிலும் முன்னணி வகிக்கின்றது.

விவசாயத்துறையில் முன்னணியில் நிற்கும் மாகாணங்களில் Saskatchewan மற்றும் Alberta முக்கிய பங்கு வகிப்பதாகக் கூறலாம். சஸ்கச்சுவான் மாகாணத்தில் பயிரிடப்படுவதில் முக்கியமானவை Lentil என அழைக்கப்படும் தானிய வகை. இவற்றில் பல வகை உண்டு. இதற்குள் நாம் பாவிக்கும் பருப்பும் உள்ளடங்குகிறது. இங்கு உற்பத்தியாகும் பருப்பு இலங்கைக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றது. பொதுவாக இந்த Lentil என்னும் தானியவகை உலக ஏற்றுமதியில் 65 சதவீதத்தினை இந்த மாகாணம் வழங்குகின்றது.

இந்த மாகாணம் விவசாயப் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்வதன் மூலம் பெருமளவு அந்நிய செலவாணியை கனடாவுக்குப் பெற்றுக் கொடுக்கின்றது. 2013ம் ஆண்டு புள்ளிவிபரத்தின் படி Canola Seed, Canola Oil, Lentils, Pea,

Flax Seed, Oats, Canary Seed, Mustard Seed (கடுகு), Chick Peas போன்றவற்றின் மூலம் ஏறத்தாள 7 Billion டாலரினை பெற்றுள்ளது.

இங்குள்ள விவசாயி ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் இருந்து சராசரியாக நிகர இலாபமாக 3000 டாலர் தொடக்கம் முதல் 5000 டாலர்கள் வரை பெறுகின்றார். இங்கு வருடாவருடம் 5 Million இறாத்தல் பழவகைகளும் உற்பத்தியாகின்றன.

இந்த மாகாணத்தின் ஏற்றுமதியை பெறும் நாடுகளான அமெரிக்கா, சீனா, ஐப்பான், மெக்சிக்கோ, இந்தியா, இத்தாலி, பெல்ஜியம், துருக்கி, ஐக்கிய அரபு இராச்சியம் முக்கியப் பங்கு பெறுகின்றன.

அத்துடன் பன்றி வளர்ப்பு, இறைச்சிக்கான மாடு வளர்ப்பிலும் குறிப்பிடத்தக்க வருமானத்தினை உழைக்கும் மாகாணமாக உள்ளது. 2013ம் ஆண்டில் மாட்டிறைச்சி உற்பத்தியில் கனடாவில் இரண்டாம் இடத்தில் இருக்கின்றது.

அடுத்ததாக அல்பேட்டா மாகாணத்தினை பற்றி பார்க்கையில் அங்குள்ள எண்ணை வளங்கள், வேலை வாய்ப்பு வசதிகள், மாகாணத்தில் விற்பனை வரி இல்லாத மாகாணம் போன்ற விடயங்கள் பலருக்குத் தெரிந்த விடயமாக இருந்தாலும், அது விவசாயத்திலும் அது சார்ந்த கைத்தொழில்களிலும் கணிசமான பங்கு வகிக்கின்றது.

அல்பேட்டா மாகாணத்தில் 2013ம் ஆண்டு புள்ளி விபரத்தின்படி இங்கு 43,000 விவசாய எண்ணைகள் இருப்பதாகவும் ஏறத்தாழ 50 (Million) மில்லியன் ஏக்கர் நிலம் விவசாயத்துக்கும், கோழிப்பண்ணை, மாட்டுப்பண்ணைகளுக்காவும் பயன்படுத்தப்படுவதாக சொல்லப்படுகின்றது.

இதே ஆண்டு இந்த மாகாணம் விவசாயப் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்வதன் மூலம் 8.8 பில்லியன் (Billion) வருமானமாகப் பெற்றுள்ளது.

தானியவகை உற்பத்தியில் தன்னிறைவு கண்டு 2013ம் ஆண்டு ஏற்றுமதியும் செய்திருக்கின்றது. இதற்கான தரவுகளை பார்க்கும் போது கோதுமை 11.3 மில்லியன் தொன்னும்,

கனோலா விதை 6.0 மில்லியன் தொன்னும், பார்லி என்னும் தானியம் 5.5 மில்லியன் தொன்னும் ஏற்றுமதி செய்துள்ளது.

Live Stock என்று ஆங்கிலத்தில் அழைக்கப்படும் மாடு, பன்றி, பால்பண்ணை, கோழிப்பண்ணை, முட்டை உற்பத்தி என்பவற்றை உள்ளடக்கிய துறையிலும் முன்னணி வகிக்கின்றது. இதனால் இங்கு இறைச்சி பதனிடும் கைத்தொழில் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது.

கனடாவின் மொத்த இறைச்சி உற்பத்தியில் நான்கில் மூன்று பங்கு மேற்கு மாகாணங்களிலேதான் நடைபெறுகின்றது. அதிலும் அல்பேட்டா மாகாணம்தான் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. இதற்கான காரணமாக இருப்பது சாதகமான காலநிலை, சுத்தமான நீர்வசதி, மண்வளம் என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். அல்பேட்டாவில் வளர்க்கப்பட்ட மாட்டு இறைச்சி சுவைக்குப் பெயர் போனதாகவும் இருக்கின்றதாம்.

இது மாத்திரமல்ல Rye என்னும் தானியத்தினை பயன்படுத்தி Whisky என்னும் மதுபானத்தினை தயாரிப்பதிலும் முன்னணி வகிக்கின்றது. இதனுடைய உற்பத்தி 2013ம் ஆண்டு 968 மில்லியன் டாலராக இருந்திருக்கின்றது.

அடுத்ததாக British Columbia மாகாணத்தினை பார்க்கும் போது, இது கனடாவின் மேற்குப்பகுதியாக இருப்பதும், இந்த மாகாணத்தின் மேற்குக்கரை கடற்கரையோரமாக இருப்பதும், இதன் காலநிலை பெரும்பாலும் மத்தியத்தரைக் கடல் கால நிலையை ஒத்ததாகவும் இருக்கின்றது.

இதனால் இம்மாகாணம் கடலுணவு உற்பத்தியில் முக்கியப் பங்கு பெறுகின்றது. கடலுணவு ஏற்றுமதி மூலம் 2011ம் ஆண்டு 900 மில்லியன் டாலரைப் பெற்றிருக்கின்றது.

இங்கு ஏறத்தாழ 20,000 மேற்பட்ட விவசாய பண்ணைகள் இருப்பதாக புள்ளிவிபரம் கூறுகின்றது. இங்கு 35 வகைக்கு மேற்பட்ட மரக்கறிகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. இதற்காக 61,000 ஏக்கர் நிலம் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அத்துடன் தமது சுயதேவைக்காக Livestock உற்பத்தியுடன் சிறிதளவு ஏற்றுமதியும் செய்கின்றது. இவர்களின் முக்கிய ஏற்றுமதியில் பழங்களும், மரக்கறி வகைகளும் முக்கியப் பங்கு பெறுகின்றது.

மனிற்றோபா (Manitoba) மாகாணமும் இவ்விடயத்தில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு பங்கு வகித்தாலும் அதன் விகிதாசாரம் குறைந்து வருவதாக சொல்லப்படுகின்றது. இருப்பினும் இங்கு 15,877 விவசாயப் பண்ணைகள் இருப்பதாக 2011ம் ஆண்டு தகவல் தெரிவிக்கின்றது. இது 2006ம் ஆண்டுடன் ஒப்பிடும்பொழுது குறைவானது என்று சொல்லப்படுகின்றது.

இங்கு சூரியகாந்தி எண்ணை தயாரிப்பதற்காக சூரியகாந்திப்பு பயிரிடுவதிலும், சோயா உற்பத்தியிலும் முக்கியம் பெறுவதுடன் பன்றி வளர்ப்பில் கனடாவில் மூன்றாவது இடம் வகிப்பதாகவும், இங்குள்ள ஏறத்தாழ 180

விவசாயப்பண்ணைகள் Certified Organic பண்ணைகளாக இருக்கின்றன.

ஒன்ராறியோ மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரையில் சோயா உற்பத்தியில் தேசிய அளவில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. 2011ம் ஆண்டு புள்ளிவிபரத்தின்படி ஏறத்தாழ 2 மில்லியன் ஏக்கரில் இது பயிரிடப்படுகின்றது.

மற்றும் திராட்சைப்பழம், அப்பிள், பியர்ஸ், Peaches உற்பத்தியுடன், பயிர்களை நாற்றுமேடையில் போட்டு வளர்த்து விற்பதில் கனடாவில் 44 சதவீதத்துக்கு மேற்பட்ட பங்கினை வகிக்கின்றது. இத்துடன் Green House முறை மூலம் மரக்கறி, மற்றும் பழங்கள் போன்ற பயிர்கள் வளர்ப்பதில் ஒன்ராறியோ முன்னணி வகிக்கின்றது.

மற்றும் (Maple Syrup) மேப்பிள் சிறப் உற்பத்தி, கோதுமை என்பனவும் உள்ளடங்குகின்றது. Livestock இல் முக்கியமாக ஏனைய மாகாணங்களைவிட செம்மறி ஆடு, ஆடு வளர்ப்பிலும் முன்னணி வகிக்கின்றது. 2011ம் ஆண்டு 352,807 செம்மறி ஆடுகளை இறைச்சிக்காக பயன்படுத்தியிருக்கின்றது.

New Brunswick மாகாணத்தினை பொறுத்தவரையில் Blueberry, Cranberry போன்ற பழ உற்பத்தியில் முன்னிலை வகிக்கின்றது. இத்துடன் சோளம், சோயா, Canola உற்பத்தியில் கணிசமான பங்கு வகிக்கின்றது. இங்கு மாடு, மற்றும் பன்றி, கோழி வளர்ப்பும் கணிசமான அளவில் உண்டு. மற்றும் மாட்டுக்கான உணவான HAY என்னும் பயிரும் முக்கியம் பெறுகின்றது.

அடுத்ததாக Nova Scotia மாகாணத்தினை பொறுத்தவரையில் சோளம் மற்றும் சோயா உற்பத்தியுடன் பால் மாடு வளர்ப்பு, இறைச்சிக்கான மாடுவளர்ப்பு மற்றும் பன்றி வளர்ப்பு கணிசமான அளவு உண்டு.

Quebec மாகாணப் பால்மாடு வளர்ப்பில் முன்னணி வகிக்கின்றது. ஏறத்தாழ கனடாவின் தேவையில் மூன்றில் ஒரு பங்கினை இம்மாகாணம் வழங்குகின்றது. மற்றும் Blueberry, Cranberry, Strawberry, Grape போன்றவையும் முக்கியம் பெறுகின்றது. இத்துடன் Maple Syrup உற்பத்தியிலும் முன்னிலை வகிக்கின்றது.

Prince Edward Island உருளைக்கிழங்கு உற்பத்தியில் முன்னணி வகிக்கின்றது. 2011ம் ஆண்டு புள்ளி விபரத்தின்படி 86,560 ஏக்கர் நிலத்தில் இது பயிரிடப்படுகின்றது. அத்துடன் Blueberry உற்பத்தியிலும் கணிசமான பங்கு வகிக்கின்றது.

Newfoundland and Labrador மாகாணத்தில் ஏறத்தாழ 665 விவசாய பண்ணைகள் இருப்பதுடன், சுயதேவைக்காக பலவகைப்பட்ட பயிர் செய்கைமுறைகளும் காணப்படுகின்றன.

திருமாவளவன் கனகசிங்கம்

நினைவின் சுவை: தருமபுரம்

போர் உச்சக்கட்டத்தில் இருந்தது. சனங்கள் இடம்பெயர்ந்து தருமபுரத்தில் தங்கியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அடுத்தவாரத்தில் நெத்தலியாற்றைக் கடக்க வேண்டியிருந்தது.

அடுத்தடுத்த வாரத்தில் கல்மடுக்குளத்தை உடைத்து விட்டதாகவும், அது இராணுவத்துக்குப் பெருமழிவை ஏற்படுத்தியதாகவும் செய்திகள் கனடிய தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தன.

தருமபுரம் சிறுவயதில் நான் தவழ்ந்த பூமி. ராமருக்குதவிய அணற்பிள்ளைபோல என் தந்தையும் அக்கிரமத்துக்காக சிறுகல் சுமந்திருக்கிறார். எழுபத்தைந்தாம் ஆண்டுவரை அடிக்கடி நான் அங்கு சென்று வந்திருக்கிறேன். அதன் ஒவ்வொரு வளர்ச்சிப் படியையும் பார்த்து வளர்ந்தவன்.

அந்த பாதிப்பில் எழுதியதுதான் 'நெத்தலியாறு' கவிதை. அதன் தொடர்ச்சியே இந்தப் பதிவு.

1958 - இலங்கையில் முதல் தமிழ் சிங்கள கலவரம் தொடங்கியது. எல்லாமே பின்னாளில் நடந்தவற்றைப்போல வழமைப்படி.

சிங்களப் பிரதேசங்களிலிருந்து உயிரிழப்புகளோடும் பெரும் சொத்து இழப்புகளோடும் உடலிலும் மனதிலும் ரணங்களைச் சுமந்தவாறு பெருவாரியாக தமிழ் மக்கள் வடபகுதி நோக்கி இடம் பெயர்ந்திருந்தனர்.

பாடசாலைகள் பொதுவிடங்கள் உறவினரது வீடுகள் எனத் தற்காலிக அகதி முகாம்கள் பல முளைத்தன. இரண்டொரு மாதத்தில் நிலமை சற்றுத் தணிந்து. மெல்லச் சிங்களம் சிநேகம் காட்டத் தொடங்கிற்று.

என்னதான் தத்துவம் பேசினாலும் மனிதனுக்கு வயிறும் வருமானமும் முக்கியமல்லவா? தொழில் நிமித்தம் பலர் மீளத்திரும்பிச் செல்லத் தொடங்கினர். அகதி முகாம்கள் மெலிந்தன. முடிவில் பெரும்பான்மையான மலையக மக்களை மட்டுமே தாங்கி நின்றது.

அன்று அவர்கள் நிலை இப்போதிருப்பதுபோல் அல்ல. குடியரிமை கிடையாது. அரிசி பெறுவதற்குக்கூட தனியாக பச்சைக் கூப்பன் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. சிறுபான்மை பெரும்பான்மையின்றி எல்லா யாழ்ப்பாண மக்களாலும் 'கள்ளத்தோணிகள்' என்றே அழைக்கப்பட்டனர்.

அவர்களுக்காகவே அன்று தருமபுரம் கிராமம் உருவாக்கப்பட்டது. அந்த நாட்களில் அரசாங்க அதிபர் பணிமனைகளுக்கு பதிலாக "இ.ஆர்.ஓ. கந்தோர்" என்ற சொற்பிரயோகமே வழக்கில் இருந்தது. பளைப் பிரதேசத்தின் இ.ஆர்.ஓ. பிரிவின் கீழ் கிளிநொச்சிப் பிரதேசம் முழுவதும் அடங்கியிருந்தது. அக்காலத்தில் 'இ.ஆர்.ஓ.' வாக முருகேசம்பிள்ளை பதவியிலிருந்தார்.

இத்தகைய ஒரு காலத்தில்தான் பல தொழில்கள் செய்தும் விருத்தியடையாத நிலையில் என் அப்பா இருந்தார். அவருக்கும் கம்யூனிட் கார்த்திகேசன் மாஸ்டருக்கும் நெருங்கிய தொடர்பிருந்தது. அவர் மூலமாகவே அப்பாவுக்கு 'இ.ஆர்.ஓ.' முருகேசப்பிள்ளையுடனான தொடர்பு கிடைத்திருக்க வேண்டும். காடு வெட்டி களனியாக்கும் ஒப்பந்தகாரராக பிழைப்புத்தேடி அவர் தருமபுரம் வந்தார்.

அப்பா இளவயதில் மலேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் ஆயுதப் போராளியாக இருந்தவர். மலேசியாவின் பெருமழைக் காடுகளில் உறைந்து வாழ்ந்தவருக்கு வன்னிக்காடுகள் என்பது இயல்பான ஒன்று. அவரை ஒரு வனராஜா என்றே சொல்வேன். காட்டுக்குள் நுழைந்து விட்டால் அவர் சிங்கந்தான்.

எந்த இருள் சூழ்ந்த அடர்ந்த பெருமரக் காட்டினுள்ளும் அச்சமின்றி ஒரு திசையால் நுழைந்து வேறொரு திசையால் வெளிவரும் வித்தை கண்டு நான் சிறுவயதில் வியந்திருக்கிறேன்.

அப்பாவுக்கு தருமபுரத்துப் பணியும் அந்த மக்களுடனான வாழ்வும் மிகவும் பிடித்துப் போயிற்று. பின்னர் அவர் அங்கேயே நிரந்தரமாகத் தங்கிவிட்டார். ஓரளவு குடியேற்றம் நிகழ்ந்தபின் அம்மாவையும் அழைத்துக்கொண்டார்.

எங்களுக்கு அங்கே காணியிருக்கவில்லை. அம்மாவின் தாய்மாமன் செட்டிமாமா மற்றும் ஒன்றுவிட்ட சகோதரன் கதிரித்தம்பி இருவரும் அனுராதபுரத்தில் சிங்கள மக்களுடன் பலகாலம் தனித்து வாழ்ந்தவர்கள். இருந்தும் இனவெறி நெருப்பு அவர்களை விடவில்லை. மிக ஆழ் ரணப்படுத்திவிட்டது. மீளத் திரும்பபோவதில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களும் பதிவு செய்து தருமபுரத்தில் காணி பெற்றிருந்தனர்.

அனுராதபுரம் சுமுக நிலைக்கு வர நெடுநாளாயிற்று. மீளச்சென்று தங்கள் எஞ்சிய சொத்துகளைப் பார்த்து

வரலாம் எனப் புறப்பட்டவர்கள் சிங்கள மக்கள் காட்டிய அன்பில் நெக்குருகிப் போனார்கள். அவர்களின் வேண்டுகளின் பேரில் அங்கேயே தங்கியதோடு தருமபுரத்திலுள்ள தங்கள் காணிகளில் அப்பாவை இருக்கும்படி கேட்டனர்.

“நாலாம் ஐந்தாம் ‘புளொக்’குகளுக்கிடையில் தெருவோரம் அந்தக் காணிகள் இரண்டும் ஒன்றாக அமைந்திருந்தன. அதில்தான் நாங்கள் தற்காலிகமாகக் குடியிருந்தோம்.

அப்பா குடும்பத்தோடு தருமபுரம் சென்றபோது எனக்கு அங்கு நல்ல பள்ளிக்கூடம் இல்லை என்ற காரணம் சொல்லி என் மாமனார் தன்னோடு கூட்டிச்சென்றார். அப்போது அவர் தலவாக்கல பிரதேசத்தில் கல்கந்தை எஸ்டேட்டில் ‘ரீ மேக்கராக்க’ இருந்தார். நான் அவருடன் ஆறு அல்லது எட்டுமாதங்கள் வரையில்ல்தான் இருந்ததாக நினைவு.

நான்பள்ளிக்கு போகும்போது “தோட்டக்காட்டு” பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து விளையாடுவதாகவும். அவர்களுடன் உணவு பரிமாறுவதாகவும் என்மீது குற்றச்சாட்டு எழுத்தொடங்கியது. பாவம், அவரால் என்னைக் கட்டிமேய்க்க முடியாமல் போய்விட்டது.

என்ன செய்வதென்ற பலத்த யோசனையின்பின், அம்மாவின் வழியில் சிறிய தாய் வீட்டுக்கு இடம் மாற்றப்பட்டேன்.

அவர்கள் தொழில் நிமிர்த்தம் திருகோணமலை பகுதியில் சீனன்குடாவில் இருந்தார்கள். அது முஸ்லிம் மக்கள் வாழும் பிரதேசம். ஒருவன் மீது ஒரு குற்றச்சாட்டு வந்துவிட்டால் போதும் பின் அதிலேயே குறிவைத்திருப்பார்கள் அல்லவா? சில காலத்தின்பின் அங்கும் அதே பிரச்சனைதான்.

சோனகப்பிள்ளைகளிடம் மிட்டாய் வாங்கித் தின்பதாகவும், அதனால் எனக்கு நோய்க்குறைபாடு ஏற்பட்டுவிட்டதாகவும் சொன்னார்கள். எனது முழங்கையின் அடிப்பகுதி தோல்கள் தடித்து கரடுமுரடாக இருப்பதை கூட்டிக்காட்டினார்கள். அது விட்டமின் குறைபாட்டால் வரும் தவளைத்தோல்நோய் என பின்நாளில் அறிந்திருந்தேன்.

இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை கேட்ட அம்மாவுக்கு அவர்கள்மேல் கோபம் வந்தது. என்ன இருந்தாலும் தவமிருந்து பெத்த பிள்ளை அல்லவா? நீங்கள் என் பிள்ளையை வளர்த்தது போதும், என்னிடமே கொண்டுவந்து தாருங்கள் என்று சொல்லிவிட்டார். முடிவில் நான் தருமபுரம் வந்து சேர்ந்தேன். அப்போது எனக்கு ஆறுவயதை தாண்டியிருக்கலாம்

நீரின் ஆழத்தில் போட்டுவைத்த கல்லைப்போன்று மனதின் அடி ஆழத்திலுள்ள புதைந்து கிடக்கிறது நினைவுகள். அள்ள அள்ளப் பெருகும் கிணறுபோல ஊற்றுக்கண் திறந்து பாய்கிறது

தருமபுரம் கிராமம் பரந்தன் முல்லைத்தீவு வீதியில் நெத்தலி ஆற்றுக்கு மேற்கில் அமைந்திருந்தது. இருபுறமும் ஒன்றிலிருந்து பத்துவரை கிளை வீதிகளைக் கொண்டது. ஒவ்வொன்றும் முதலாம் புளொக், இரண்டாம் புளொக்கென வரிசையாக வீதிகள் அமைந்திருந்தன. இப்போது அவற்றுக்கு வீதிப்பெயர்கள் வந்திருக்கக்கூடும்.

நாங்கள் இருந்த அந்த இரண்டேக்கர் காணி நாலாம் ஐந்தாம் புளொக்குக்கிடையில், முல்லைத்தீவு வீதியோடு தென்புறம் இருந்தது. அதற்குள் கிழக்கே பார்த்தபடி வீடு.

நெடுத்த யாவரணை மரத்தாண்களின் மேல் நேரிய காயாந்தடிகளைப் பரப்பி கிடுகால் வேய்ந்த பெரிய வீடு. நடுவில் சுவர்போல தடிகளை நிறுத்தி சிறு கம்புகளால் வரிச்சுப் பிடித்து மரந்தெரியாது இடைகளை மண்ணால் நிரவிய சுவர்களைக் கொண்ட ஒரு பெரிய அறை இருந்தது அதன் வலப்புறத்தில் அடுக்களை இருந்தது

அடுக்களையைத் தாண்டி மேற்கில் இருபது யார் நடந்தால் கிணறு வரும். அதற்கு சுற்றுச்சுவர், தொப்பிகட்டு என எதுவும் கிடையாது. கிணற்றின் மிதிபோல சில காட்டு மரங்களை அடுக்கியிருந்தார்கள். வெளிநீர் போகாது நாலுபுறமும் கிணற்றில் வெட்டிய கிறவல் பிட்டியாக இருந்தது. பிட்டிமேல் குத்தச்செரிகள் வளர்ந்திருந்தன. நீர்ள்ளுவதற்கு துலா அல்லது உழண்டி எதுவும் கிடையாது. வெறும் ‘கயிற்றுவாளி’ கொண்டே நீர்மொள்ள வேண்டும். எப்போதும் தண்ணீர் மங்கலாக தெரியும்.

வீட்டின் முன்கூடம் வீதியைப் பார்த்தபடி இருந்தது. அதில் எப்போதும் குறைந்தது ஐந்தாறு நெல் மூடைகளாவது அடுக்கி இருக்கும். அதைவிட யாராவது வந்தால் இருப்பதற்கு ஒரு கைவாங்கு. ஒரு சாக்குக் கட்டில் அவ்வளவுதான்.

அப்பா அந்தக் காணிக்குள் ஒரு தடவை மாட்டினால் உழுது கச்சான் பயிர்செய்தார். நான் கலப்பை கீறிச் சென்ற பிறவுக்குள் கச்சான் விதைகளைப் போட்டேன். கச்சான் பூத்தகாலத்தில் மஞ்சள் கம்பளம் விரித்தாற்போல் மிகஅழகு. பிறிதொருதடவை எள்ளு விதைத்தாக நினைவு. வரப்புகளில் சீனி வத்தாளங்கிழங்கு அல்லது சோளம் பயிரிடுவோம்.

அந்த வீட்டுக்கும் தெருவுக்குமிடையில் பெரிய மாட்டுப்பட்டி இருந்தது. அம்மா காலையில் பால் கறந்ததும் பட்டிக் கடப்புகளைத் திறந்துவிட்டால், அவை தன்னாரவாரம் மேய்ச்சலுக்கு கிளம்பிவிடும். கன்றுகள் மட்டும் பட்டிக்குள் கட்டிநிற்கும். மாலையில் மாடுகள் அவையாகவே பட்டிவந்து சேரும்.

சிலவேளை தாய்மாடுகள் எப்படியோ பட்டிக்குள் நுழைந்த கன்றுக்குப் பாலூட்டிவிடும். அம்மா வாயில்வந்தபடி மாட்டைத் திட்டுவா. எப்போதாவது அரிதாக ஒரு மாட்டைக் காணவில்லை என்று அப்பா தேடுவார். அவை வேறு மாடுகளுடன் பட்டிமாறிப் போய்விடும். எப்படியோ இரண்டொரு நாட்களில் அங்குள்ளவர்களே சாய்த்து வந்து கொடுத்துவிடுவார்கள்.

நானிருந்த காலத்திலேயே அங்கு புதிதாக பாடசாலை கட்டிவிட்டார்கள். முதலாம் இரண்டாம் புளொக் (வீதி) கிடையில் இருந்த நினைவு. அங்கு ஐந்தாம் வகுப்புவரை படிக்கும் வசதியிருந்தது. அது பகல் ஒரு மணிவரை இயங்கும். யாழ்ப்பாணத்து ஆசிரியர்களே வந்து தங்கியிருந்து கற்பித்தார்கள்.

நான் இரண்டாம் முன்றாம் வகுப்புகளை அங்கேயே

படித்தேன். தம்பிராசா என்ற ஆசிரியரை இப்போதும் நினைக்கத் தோன்றுகிறது. ஒற்றைக் கண் பார்வையற்றவர். எப்போதும் அவர் மேசையில் ஒரு மெல்லிய - அவர் போலவே கறுத்த துவரந்தடி இருக்கும். அக்காலத்தில் மட்டுவிலை சேர்ந்த ஒரு ஆசிரியையும் இருந்தார். அவர்கள் அடிக்கடி எங்கள் வீட்டுக்கு வந்து போவார்கள். பின்நாளில் அவர்கள் இருவரும் திருமணஞ்செய்து தம்பதியராகினர்.

நாங்கள் பள்ளிக்கூடத்தால் வந்ததும் மதிய உணவுக்குப் பின் நெத்தலியாற்றுக்கு குளிக்கப் புறப்படுவோம். இப்போது இருப்பது போல நெத்தலியாற்றுக்கு பெரிய மேம்பாலம் கிடையாது. கோடையிலே குறுக்கறுக்கும் றோட்டை மேவி கணுக்கால் நனையும் வரை நீர் பாயும். மாரியில் சற்று நீர் நிமிரும்.

வானம் வெறிகொண்டால் கல்மடுக் குளம் வான்பாயும். நெத்தலியாறு உருக்கொண்டெழும். ஒருவாரம் இரண்டுவாரம் வரையில் போக்குவரத்து தடைப்படும். பின் நீர் தணிந்து வழமை போலாகிவிடும்

கோடைகாலங்களில் ஆற்று மணலிடை தண்ணீர் தேங்கித்தேங்கி ஓடும் சில இடங்கள் ஆழமாகவும் சில இடங்கள் மணல் வெட்டையாகி உலர்ந்தும் காணப்படும் அந்த நாட்களில் நீரோட்டத்துக்கு எதிர்த்திசையில் ஆற்றின் மணல் வெட்டைகளால் நடந்து காட்டின் அடியாழத்துக்குச் செல்வோம். அங்கு யாரும் இருக்கமாட்டார்கள்

இரண்டு புறமும் மரங்கள் ஆற்றினுள் சரிந்து குடை விரித்திருக்கும். காட்டு மல்லிகை மற்றும் காட்டு சிவப்புப்பு (எக்ஸ்சோரா) வண்ணத்துப் பூச்சிகள் என ஆறு எப்போதும் சீவிச் சிங்காரித்தபடி நடக்கும்.

'சில்' வண்டுகளின் இரைச்சலும் இடையிடை எழும் புறவைகளின் ஒலியும் காட்டின் மௌனமும் அல்லது ரகசியமும் அதன் ரம்மியமும் இணைந்து ஒருவித அச்சங்கலந்த கிளர்ச்சியை உணர்த்தும்.

அம்மா கழுவவெனக் கொண்டுவந்த உடைகளை கசக்கித் துவைப்பார். நாங்கள் தண்ணீரில் இறங்கி குளிக்கத் தொடங்குவோம். ஆற்றில் உள்ள சிறு மீன்கள் கால்களில் கொத்துவதும் சிறு புண்களை கடிப்பதும் நாங்கள் பாய்ந்து நீருக்கு வெளியில் வருவதும் பின் ஆசையில் மீளக்குதிப்பதுமென ஒரு மணிநேரமாவது குதியன் குத்துவோம்.

வீதியோடு பாலைமரத்தடியில் பிள்ளையார் குடியிருந்தார். ஆத்தங்கரை குளக்கரை என்றால் அவர்தானே துணை. அதிலும் இது யானைக்காடு - பிள்ளையாரை விட்டால் வேறு யார் துணை. அப்போது பெரிதாக அவருக்குக் கோவில் கிடையாது. கல்லில் செதுக்கிய சிலைகூட இல்லை. மொக்கும் மொழியுமாய் வெறுங்கல்லுத்தான். முகப்புக் கப்பில் சிறு சிரட்டைக் குடுவையில் திருநீறு தொங்கும். அதில் வந்து சாமி கும்பிட்டு திருநீறு பூசித்தான் வீடு வருவோம்.

மாலை என்றால் நெத்தலி ஆறு தாண்டி வேலைக்கு போகிறவர்கள் திரும்பிவரும்போது ஆற்றில் குளித்துதான் வீடு வருவார்கள். அந்த நேரம் ஒரே சனக்கூட்டமாக இருக்கும்.

அந்த றோட்டில் தினமும் இரண்டு தடவை மட்டுமே பஸ் சென்றுவந்தது. காலையில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து புறப்பட்டு முல்லைத்தீவுக்குச் சென்று திரும்பும் ஒரு பஸ். அதுபோல மாலையில் ஒன்று. பின்னர் கிளிநொச்சி 'டிப்போ'விலிருந்து ஒரு பஸ் ஓடியதாகவும் நினைவு. அது முன்பு அல்லது சற்றுப் பின்னரா என்பது சரியாக நினைவில்லை.

அக்காலத்தில் அப்பாவிடம் ஒரு 'ஏ போட்டி'க் கார் இருந்தது. அதன் றைவராக 'கொப்பா' என்றொருவர் இருந்தார். யாராவது சுகவீகனமுற்றால் அக்காரில் கிளிநொச்சிக்கு ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டோடுவார்கள். பாம்பு கடிச்சுப் போனவர்கள்தான் அனேகம்.

யார் இறந்தாலும் அந்தக் காரின் மேல்கரியில் வைத்துத்தான் சுவ ஊர்வலம் நடக்கும். அப்போது கூடலை நெத்தலியாறு தாண்டி ஒரு அரைக்கட்டைக்கப்பால் இருந்தது. ஊர்வலத்தின் முன் பறையோடு வேசமிட்டுப் புலியாட்டம், பறைமேளக்கூத்து எல்லாம் பார்க்கலாம்.

அம்மாவுக்கு உந்தக் கலை கலாசாரம் கத்தரிக்காயெல்லாம் தெரியாது. அவளுக்கு அது பற்றிய எந்தப் பிரக்கூயும் இல்லை. "உவங்கள் சுமமா குடிச்சுப்போட்டு ஆடுறாங்கள்" என்று சொல்வார்.

அவவின் பிரச்சனையெல்லாம் தங்களுடைய காரில் சுவம் கொண்டு போகிறார்களே என்ற கொதிப்பு மட்டும்தான். அன்று முழுவதும் அப்பாவைத் திட்டியபடியே இருப்பா.

இந்த விடயம் 'கொப்பா'வுக்கு நல்லாகத் தெரியும். அவர் கூடலைச் சடங்கு முடிந்து வரும்போது நெத்தலியாறில் காலை நிறுத்தி நன்றாகக் கழுவித் துடைத்து கொண்டுவந்து வீட்டின் முன் நிறுத்திவிட்டு நைஸாகப் போய்விடுவார்.

அன்று இரவு முழுவதும் அப்பாவுக்கு அர்ச்சனைதான். "இனி நான் செத்தாலும் சுவம் ஏற்றிய உந்தக்காரில் ஏறமாட்டேன்" என்று அடம்பிடிப்பார். காலையில் எல்லாம் சுமுகமாகிவிடும்.

முல்லைத்தீவு றோட்டில் பத்தாங்கட்டைக்கு அண்மையாக ஒரு கிறவல் பாதை பிரிந்து வடக்கில் சண்டிக்குளம் கடற்கரைக்கு செல்லும். அங்கு மாதகல், மயிலிட்டி போன்ற இடங்களில் இருந்து பெரும் சம்மாட்டிமார் வந்து வாடி போட்டு கரை வலைத் தொழில் செய்வார்கள்.

தருமபுரத்திலிருந்து ஆறேழு மைல்தூரம். சீசன் காலத்தில் வியாபாரிகள் சைக்கிளில் சென்று மீன்வாங்கி வந்து விற்பார்கள். சீசன் இல்லாத காலத்தில் கடற்கரைக்கு முன் உள்ள களப்பிலிருந்து இறால் மற்றும் பெரு நண்டு கொண்டு வருவார்கள்.

பெரிய கறுப்பு நண்டுகள். சைக்கிள் கரியரில் கட்டிய பெட்டிக்குள் உயிருடன் இருக்கும். பெட்டியால் எடுத்து தராசில் போடுமுன் தெறித்து விழுந்து ஓடத் தொடங்கும். நல்ல கொழுத்து சினைப்பிடித்த நண்டுகள். அதை சுடுநீரில் அவித்த பின்பே நல்ல இஞ்சி, பூடு போட்டு அம்மா கறிவைப்பா.

மாலையில் குளத்துமீன் கொண்டுவந்து தெருவோரத்தில் பரப்பி வைத்து விற்பார்கள். அவற்றை மூன்று நான்கு எனச்

சேர்த்து கோர்வையாக கட்டியிருப்பார்கள். யப்பான் குளறி மீன்தான் அதிகம். சிலசமயம் அவை உயிரோடு துடித்தபடி மூச்செடுக்கும். அரிதாய் குளத்து விரால் இருக்கும். ஒருபோதும் அம்மா அவற்றை வாங்கியதில்லை. குளத்து மீன் கடும் வெடுக்கு என்று முக்கைச் சுழிப்பார்.

ஏதாவதொன்று மறுக்கப்படும்போது அதைச் செய்து பார்க்க ஆசை எழுமல்லவா? பின்னைய நாட்களில் விரால் மீனை தேடித்தேடி சுவைத்து ரசித்து உண்டிருக்கிறேன்.

அனேக நாட்களில் இறைச்சி கிடைக்கும். மான், மரை, காட்டுப்பன்றி என ஏதாவதொன்று கறிக்கு அகப்படும். சில சமயங்களில் உயிரோடு உடம்பு கொண்டு வருவார்கள். அதன் சுவையே தனி.

ஐந்தாம் புளொக் சந்தியில் ஒரு பலசரக்குக்கடை இருந்தது. பகலை விடவும் மாலையில் 'பெற்றோல் மாக்ஸ்' வெளிச்சத்தில் வியாபாரம் களைகட்டும். வெத்திலை பாக்கு புகையிலையிலிருந்து அரிசி பருப்பு சாடின் மீன்ரிள் போன்றவையே அதிகம் அழியும். அதில் ஜீவா என்றொரு பையன் வேலை செய்தான். அவன் மீதும் அந்தப் பெயர் மீதும் எங்கள் வீட்டில் எல்லோருக்கும் பிரியம் அதிகம். பின் நாளில் என் தம்பி ஒருவனை ஜீவா என்றே அழைப்போம்.

தருமபுரத்துக்கு அப்பால் சுண்டிக்குளம் பாதையில் ஒரு பத்து ஏக்கர் திட்டம் இருந்தது. அது 'எம்.பி. கோட்டா' மூலம் வழங்கப்பட்ட காணித்திட்டம். அப்போதிருந்த 'எம்.பி.'மார் வயல் செய்பவர்களுக்கு எங்கே காணி கொடுத்தார்கள். எல்லாம் அவர்கள் பின்னாலிருந்த பெரும் பணக்காரருக்கே கிடைத்தது. அம்மாவின் உறவு முறையில் இருந்த ஒருவருக்கு அந்த பத்தேக்கர் காணித் திட்டத்தில் காணியிருந்தது.

அவர் வெள்ளையும் சொன்னையுமாக வாழ்பவர். அவருக்கு வயல் என்பது பயனில்லாத ஒன்று. ஒருபோதும் வயல் செய்ய அந்தக்காட்டுக்குள் வரப்போவதும் இல்லை. சும்மா வந்த சொத்து என்ற அடிப்படையில் அதை அவர் எடுத்திருந்தார்.

அப்பா தருமபுரத்தில் இருப்பதை அறிந்து, விரும்பினால் அதை வெட்டி செய்யும்படி சொல்லியிருந்தார். அப்பா அதற்குள் ஒரு ஆறு ஏக்கர் வரையில் வெட்டி வயல் செய்தார்.

வேறும் சிலர் காடு வெட்டி பயிர் செய்ய முற்பட்டார்கள் அவர்களுக்காக காடு வெட்டிக் கொடுக்கும் ஒப்பந்தகாரனாயும் அப்பா இருந்தார். அதனால் காடு வெட்டுதல், கட்டை பிடுங்குதல், மரங்களை ஒதுக்கி வேலி அமைத்தல், மந்து கொத்துதல் என தருமபுரத்தில் இருந்த பலருக்கு தொடர்ச்சியாக வருவாய் இருந்தது.

அது வானம் பார்த்த பூமி. பெரிய யானைக்காடு. விதைத்து காவலிருந்து, கதிர் அறுத்து, நெல்லாக்கி வீடு வந்து சேர்ந்தால்தான் உண்டு. சிலசமயம் விதை நெல்லுக்கூட தேறாது. சிலவேளை வாய்க்கும். சிலவேளை வானம் பொய்த்துவிடும். யானையின் அட்டகாசம் தாங்க முடியாது.

அதனால் அடுத்தடுத்த வருடத்தில் பலர் வயலைக்

கைவிட்டுச் சென்றனர். பல காணிகள் மந்து முளைத்து மீளக்காடாக்கிக் கிடந்தது. ஏதோ சாப்பாட்டுக்காதல் வரட்டும் என்று அப்பா தொடர்ந்து செய்து கொண்டிருந்தார்.

ஆனால், உண்மைக் காரணம் அவுதல்ல. அவருக்குக் காடென்றால் பிரியம். காட்டுக்குள் வாழ வேண்டும் அவ்வளவே! காட்டு வாழ்க்கையே அவர் தேர்ந்த விருப்பு வாழ்க்கை. சாப்பாடுகூடத் தேவையில்லை. தேநீரும் பீடியும் இருந்தால் போதும். இரண்டு மூன்று நாட்களைக் காட்டுக்குள் கழித்துவிடுவார்,

அம்மா அதற்கு நேர் எதிரானவர். அவரது போக்குக்கு தருமபுர வாழ்க்கை ஒத்துவரவில்லை. எப்போ ஊர் போய் சேருவேன் என்பதுதான் அவர் குறி. அதனால் ஒவ்வொன்றிலும் குறை கண்டுகொண்டே இருப்பார்.

ஒரு சீசனில் 'சக்கரைப்பாண்டி' வண்டு வரும். மாலையில் விளக்கு வைத்தால் அந்த வெளிச்சத்தை நோக்கி மொய்க்கும். கெட்ட நாற்றம். சாப்பாட்டுக் கோப்பைக்குள் விழுந்தால் அவ்வளவுதான். அத்தனையும் நாசம். சிலசமயம் காதுக்குள் நுழைந்துவிடும். அது பின்புறமாக நகராது, பெரும் வேதனை. அதை அகற்றுவதென்பது பெரும் சோதனைதான்.

அக்காலங்களிலெல்லாம் நாங்கள் இருள்வதற்கு முன்பே இரவுச் சாப்பாட்டை முடித்துக் கொள்வோம். சிலசமயம் விளக்கு கொளுத்துவதே இல்லை. நிலாக்காலமெனில் முற்றத்தில் இருந்து உண்போம். இந்த சக்கரைப்பாண்டி காலம் வந்தால் அம்மா புறுபுறுத்தபடியே இருப்பார்.

தீபாவளி வந்தால் தருமபுரத்துக்குப் புதுத்தெம்பு வந்துவிடும். தருமபுரத்தின் பெரும் பண்டிகை அதுதான். எல்லோரும் அதற்கு முதற் சனிக்கிழமை கிளிநொச்சிச் சந்தைக்கு சென்று பண்டிகைக்கான பொருட்கள் துணிமணி புடவைகள் என வாங்கி வருவார்கள். இரண்டுமூன்று நாட்கள் கொண்டாட்டந்தான்.

எது இல்லையோ சாராய வியாபாரம் மட்டும் சூடுபிடித்துவிடும். காய்ச்சுச் சாராயந்தான் அதிகம். அது எத்தகைய பொலிஸ் கெடுபிடிகளையும் வெற்றிகொள்ளும்.

அதைவிட்டால் புளியம்பொக்களை நாகதம்பிரான் கோவில் பொங்கல் பண்டிகைக்கு ஊர் திரளும். அப்பா புளியம்பொக்களை கோவில் உரிமையாளர் வீட்டுக்கு அடிக்கடி போய் வருவார். அவர்கள் வீட்டில் பாம்புகள் இயல்பாக உலாவுவதாகவும் அவர்களின் சொற்கேட்டு பாம்புகள் நடப்பதாகவும் அப்பா சொல்வார். எனக்கும் ஒரு முறைபோய் பார்த்துவர விருப்பம் இருந்தது. ஆனால் ஒருபோதும் வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை.

எங்கள் வீட்டின் கோடிப்புறம் கறையான் புற்றுக்கள் வளரத் தொடங்கியிருந்தன. அம்மா மீன் கழுமிய தண்ணீரை கொண்டுசென்று அவற்றின்மீது ஊற்றுவார். கேட்டால் மீன் வெடிலுக்க பாம்பு வராதென்பார்.

எப்படியோ ஒரு இரவு பாம்பு வந்துவிட்டது. அம்மா எழுந்து பாம்பு பாம்பு எனக் குளறத் தொடங்கிவிட்டார். முதலில் அப்பா வெறும் மனப்பிரமை என அம்மாவை அதட்டிவிட்டார்

அம்மா எங்கள் எல்லோரையும் தூக்கிக் கொண்டு அறைக்கு வெளியே வந்துவிட்டார். எப்படியோ அப்பா எலியை துரத்திச் சென்ற பாம்பை கண்டு கொண்டார். நல்ல பெரிய உருப்படி. நல்லபாம்பு என்று சொன்னார்கள்.

யாரும் அடிக்கத் தயாராக இல்லை. ஆளரவங்கேட்டு அதுவும் எங்கோ ஒளித்துவிட்டது. அப்போது அம்மா கர்ப்பமாக இருந்தார். அப்பா அடிக்க முனைந்தபோது அடிக்கக்கூடாது என அம்மா கெஞ்சத் தொடங்கிவிட்டார். அதனால் பாம்பை எப்படி அறையைவிட்டு விலக்குவது என்பதிலேயே குறி இருந்தது. நீண்ட தடியின் நுனியில் துணியை சுற்றி அதில் மண்ணெண்ணையை ஊற்றி பாம்பு மறைந்த இடங்களுக்குச் சொருகினார்கள்

இரண்டு மணித்தியாலப் போராட்டத்தின்பின் பாம்பு தானாகவே விலகிச் சென்றது. அம்மா நாகதம்பிரானுக்கு நேத்திவைத்து ஒரு முடிச்சில் பணம் கட்டி வைத்தார். அடுத்தடுத்த வாரத்தில் நாகதம்பிரான் கோவிலுக்கு சென்று பொங்கல் வைத்தோம்.

அறுபத்தியிரண்டாம் ஆண்டு அந்த வருடம் நல்ல விளைச்சல் என்று அப்பா சொன்னார். அம்மா நிறைமாதக் கர்ப்பினி. பொங்கல் கழிய, அருவி வெட்டி சூட்டித்துவிட்டு வந்த அப்பாவின் முகத்தில் மகிழ்ச்சி இருந்தது.

அப்போது எட்டுக் கிரகங்கள் ஒருவீட்டில் கூடுவதாகவும் உலகம் பேரழிவுகளைச் சந்திக்கப் போவதாகவும் சோதிடர்கள் பேசிக் கொண்டார்கள் அம்மாவின் மகப்பேற்றுக் காலம் அதற்குள்ளே அமைவதால் அம்மாவின் வற்புறுத்தலில் ஊருக்கு வந்திருந்தோம்.

எட்டுக் கிரகத்தில் ஒரு கிரகம் விலகிப்போக ஏழுகிரகம் ஒருவீட்டில் அமைந்த கிரக நிலையில் தம்பி பிறந்தான். சுகப்பிரசவந்தான். எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சி. உள்ளூர் சோதிட விற்பன்னர்கள் ஆய்வு என்ற பெயரில் அவனது பலனைக் கணித்து புளுகியிருந்தனர்.

அடுத்தவாரம் அப்பா தருமபுரம் போய் வயல் பார்த்து வருவதாக சொல்லி புறப்பட்டார்.

மூன்றாம் நாள் கழிந்திருக்கும். முகம் மிகவாடிச்சோர்ந்து வீடு வந்தார். முதலில் எதுவும் சொல்லும் மனநிலையில் அவர் இல்லை. மறுநாள் மகப்பேறு பார்க்க வந்த உறவினர்களுடன் பேசும்போதுதான் நாங்களும் கேட்டோம்.

அப்பா வயல் பக்கம் போயிருந்தாராம். தூரத்தில் போகும்போதே பெரும் குடில்போல் அடுக்கிவைத்த சூட்டின் முகடு தெரியவில்லை. அதிர்ச்சியில் விறைத்துப்போக அங்கு பல யானைகள் தென்பட்டன. ஒன்று இரண்டல்ல பதினாறு யானைகள்.

அடுக்கிவைத்த சூட்டைப்பிரித்தெறிந்து அதை மெத்தையாக்கி ஒரு யானைக்குப் பிரசவம் பார்த்திருக்கின்றன. மிதித்துப் பரப்பிய கதிர் படுக்கையின் மீது தன் குட்டிக்குப் பாலூட்டியபடி நின்றதாம் தாய் யானை.

பிறகென்ன? சொல்லவா வேண்டும்!●

காதலித்துப் பார்!

98ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி

ஆர்மோன்கள் நைல் நதியாய்
பெருக்கெடுக்கும்
உதடுகள் மட்டும் சகாராவாகும்
தாகங்கள் சமுத்திரமாகும்
பிறகு கண்ணீர்த் துளிக் குள் சமுத்திரம்
அடங்கும்.. காதலித்துப் பார்!

பூக்களில் மோதி மோதி உடைந்து போக
உன்னால் முடியுமா?
அகிம்சையில் இம்சையை அடைந்ததுண்டா?
அழுகின்ற சுகம் அறிந்ததுண்டா?
உன்னையே உனக்குள் புதைக்கத் தெரியுமா?
சபையில் தனிமையாகவும், தனிமையைச்
சபையாக்கவும் உன்னால் முடியுமா?
அத்வைதம் அடைய வேண்டுமா?
ஐந்து அங்குல இடைவெளியில்
அமிர்தமிருந்தும் பட்டினி கிடந்து
பழகியதுண்டா? காதலித்துப் பார்!

சின்னச் சின்ன பரிசுகளில் சிலிரக்க
முடியுமே
அதற்காகவேனும் புலன்களை வருத்தி
புதுப்பிக்க முடியுமே
அதற்காகவேனும் ஆண் என்ற
சொல்லுக்கும், பெண் என்ற சொல்லுக்கும்
அகராதியில் ஏறாத அர்த்தங்கள்
விளங்குமே!
அதற்காகவேனும் வாழ்ந்து கொண்டே
சாகவும் முடியுமே
செத்துக்கொண்டே வாழவும் முடியுமே
அதற்காகவேனும் காதலித்துப் பார்!

சம்பிரதாயம் சண்டை பிடித்தாலும்
உறவுகள் உயிர் பிழிந்தாலும்
விழித்துப் பார்க்கையில் உன் தெருக்கள்
களவு போய் இருந்தாலும்
ஒரே ஆணியில் இருவரும் சிலுவையில்
அறையப்பட்டாலும்
நீ நேசிக்கும் அவனோ அவனோ உன்னை
நேசிக்க மறந்தாலும்!
காதலித்துப் பார்!
சொர்க்கம், நரகம் இரண்டில் ஒன்று
இங்கேயே நிச்சயம்!

எஸ். கணேஷ்

Pan Am Games – ரொறன்ரோ

உலகின் தலைசிறந்த நகரங்களில் ஒன்றாக மதிக்கப்படும் ரொறன்ரோ மாநகரில் 17வது Pan American Games இந்த வருடம் ஜூலை மாதம் 10ம் திகதியிலிருந்து 26ம் திகதி வரையும் நடைபெறும். பின்னர் 2015ம் ஆண்டுக்கான Para Pan Am Games ஆகஸ்ட் மாதம் 7ம்திகதியிலிருந்து 15ம் திகதிவரை நடத்தப்படவுள்ளது.

Pan Am விளையாட்டுப் போட்டியில் 41 நாடுகளின் சுமார் ஆறாயிரம் வீரர்கள் 36 வித்தியாசமான விளையாட்டுகளில் பங்கேற்கவுள்ளனர். மாற்று வலுத் திறனாளிகள் பங்குபற்றும் Para Pan Am விளையாட்டுப் போட்டியில் 26 நாடுகளைச் சேர்ந்த சுமார் 1300 வீரர்கள் 13 வித்தியாசமான விளையாட்டுத் துறைகளில் ஈடுபடுவர்.

2011ம் ஆண்டு இப்போட்டிகளில் 119 பதக்கங்களை வென்று Defending Champion அந்தஸ்துப் பெற்ற கனடா நாடு, முதன்முறையாக ஒன்ராறியோ மாநிலத்தில் இவ்வருட போட்டிகளை நடத்துகின்றது.

மெக்சிகோ நகரின் Guadalupe நகரில் 2011ம் ஆண்டு 16வது Pan Am போட்டிகள் நடைபெற்றவேளை ரொறன்ரோ நகர முதல்வராயிருந்து ரொப் ஃபோர்ட்டுடன், கனடிய விளையாட்டுத்துறை அமைச்சர் Bal Gosal இணைந்து 2015ம் ஆண்டு இப்போட்டிகளை இங்கு நடத்துவதற்கான கொடியைப் பெற்றுக் கொண்டனர்.

இப்போட்டிகள் கனடாவில் மூன்றாவது தடவையாக

நடைபெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. 1967ம் ஆண்டும் 1999ம் ஆண்டும் இப்போட்டிகள் மனிற்றோபா மாநிலத்திலுள்ள வினிபெக் நகரில் நடைபெற்றன.

1951ம் ஆண்டு முதன்முறையாக ஆர்ஜென்டினாவில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப்போட்டிகள் இவ்வருடம் ஒன்ராறியோ மாநிலத்தின் 30 இடங்களில் நடைபெறுகின்றன. ரொறன்ரோ, ஸ்காபரோ, பீல், ஹால்ட்டன், ஹமில்டன், நயாகரா, யோர்க், டூர்கம், ஹலிபேர்டன், சிம்கோ ஆகிய நகரங்கள் இவற்றுள் முக்கியமானவை.

இவ் விளையாட்டுப் போட்டியை மையப்படுத்தி ஒன்ராறியோ மாகாண மக்களின் பெருந்தொகையான வரிப்பணம் சில தனிப்பட்டவர்களின் சொந்தத் தேவைகளுக்காகவும் அவசியமில்லாமலும் செலவு செய்யப்படுவதாக ஏற்கனவே பல செய்திகள் ஊடகங்களில் வெளிவருகின்றன.

இதன் தொடர்ச்சியாக, இப்பணியிலிருந்த முக்கியமான நிர்வாக அதிகாரியொருவர் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டு அவ்விடத்துக்கு வேறொருவர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

இந்த விளையாட்டுப் போட்டிக்கென பெருமளவிலான கட்டிடங்கள் ஒன்ராறியோவின் பல்வேறு இடங்களில் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. வீதிகள் நிர்மாணம், வீதிகள் திருத்தம் என்பனவும் துரித வேகத்தில் இடம்பெற்று வருகின்றது.

முக்கியமாக மூன்று இடங்களில் பிரதான விளையாட்டுத் திடல்கள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவைகளால் ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிடைத்துள்ளது.

விளையாட்டுப் போட்டி நடைபெறவிருக்கும் இடங்களுக்கு அண்மையிலுள்ள வீடுகளின் விலை பல மடங்கு அதிகரித்துள்ளது. இப்பகுதிகளிலுள்ள வணிக நிறுவனங்கள் வெளிநாடுகளிலிருந்து வருபவர்களை வசீகரிக்கும் வகையில் மெருகூட்டப்பட்டு வருகின்றன. இப்போட்டிகளை நடத்துவதால் ரொறன்ரோ பெருநகரத்தின் பொருளாதாரம் பெருமளவு வளர்ச்சியடையுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

பிரபல்யம் வாய்ந்த உதைபந்தாட்டப் போட்டிகள் ஹமில்டன் நகரிலும், கூடைப் பந்தாட்டப் போட்டிகள் றையர்சன் பல்கலைக்கழக மைதானத்திலும், நீச்சல் சம்பந்தப்பட்ட போட்டிகள் ஸ்காபரோ நகரிலும், தடகளப் போட்டிகள் பிரம்மாண்டமாக ரொறன்ரோவிலும், யோர்க்க பிராந்தியத்திலும் அமைக்கப்பட்டுள்ள CIBC அரங்கங்களிலும் நடைபெறவுள்ளன.

பேஸ் போல் போட்டிகள் ஏஜக்ஸ் நகரிலும், கராத்தே - ஜூடோ போட்டிகள் மிஸிலாகா நகரிலும், கரப்பந்தாட்டம், ரென்னிஸ் போட்டிகள் ரொறன்ரோ நகரிலும் நடைபெறும். CIBC, Chevrelot, CISCO, ATOS, OLG போன்ற மிகப்பெரிய நிறுவனங்கள் மில்லியன் கணக்கில் இப்போட்டிகளுக்கு செலவு செய்கின்றன.

2011ம் ஆண்டுப் போட்டியின் பதக்க நிலைவரம்

தரம்	நாடு	தங்கம்	வெள்ளி	வெண்கலம்	மொத்தம்
1	அமெரிக்கா	92	79	65	236
2	கியூபா	58	35	43	136
3	பிறேசில்	48	35	58	141
4	மெக்சிகோ	42	41	50	133
5	கனடா	30	40	49	119
6	கொலம்பியா	24	25	35	84
7	ஆர்ஜென்டீனா	21	19	35	75

உலகின் மூன்றாவது மிகப்பெரிய விளையாட்டுப் போட்டியாகக் கருதப்படும் Pan Am, உலகளாவிய ரீதியில் கனடிய மக்களின், ரொறன்ரோ வாழ் மக்களின் கலாசாரத்தை உலகிற்கு வெளிக்கொணர்வதாயும், ஒன்றாறியோ மாகாணத்தை சர்வதேசப் பார்வைக்கு கொண்டு செல்வதாகவும் பார்க்கப்படுகிறது.

நான்கு வருடங்களுக்கு ஒருமுறை நடக்கும் இப்போட்டிகள் 1940ம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. ஆனால் 2வது உலக மகாயுத்தம் காரணமாக இது பின்போடப்பட்டு, 1951ம் ஆண்டு ஆர்ஜென்டீனாவில் முதல் போட்டி நடைபெற்றது. 18வது போட்டிகள் 2019ம் ஆண்டு பெரு நாட்டிலுள்ள லிமா நகரில் நடைபெறும்.

கடந்த 16 போட்டிகளிலும் அதிகூடிய பதக்கங்களைப் பெற்ற நாடுகளின் விபரம்

தரம்	நாடு	தங்கம்	வெள்ளி	வெண்கலம்	மொத்தம்
1	அமெரிக்கா	1861	1379	932	4172
2	கியூபா	839	576	527	1932
3	கனடா	377	586	733	1696
4.	பிறேசில்	287	319	460	1066
5.	ஆர்ஜென்டீனா	279	305	407	991

Canada Day

Canada Day occurs on July 1st, the anniversary of Canada's confederation. Canadians commemorate the day with parades, fireworks, cookouts, and concerts. The popularity of the holiday has been on the incline since the late 1960's and has since become a nationwide celebration.

Formerly known as "Dominion Day," Canada Day marks the anniversary of the Constitution Act of 1867, joining Nova Scotia, New Brunswick, and the Canada province (now Ontario and Quebec) into a single country. The Constitution Act granted Canada a substantial amount of independence from England, although complete independence was not given until 1982. Prior to 1900, there was little Canadian nationalism as many Canadians regarded themselves as British citizens. The first official celebration was held in 1917 to honor Canada's 50th birthday. It was not until 1946 that Phileas Cote, a member of the Quebec House of Commons, sent a private member's bill to rename Dominion Day as Canada Day.

The Senate responded by recommending the holiday be named the "National Holiday of Canada." Since no one could agree on the name, the bill was defeated. The government first recognized Canada Day in 1958 by holding a trooping of the color on Parliament Hill in Ottawa. Canada's centennial marked the first widespread celebration in 1967. The event promoted nationalism and Canadian pride. The holiday continued to grow in the late 1960's and many Canada Day events were televised and broadcasted throughout the country. In the 1980's, the government began funding Canada Day activities in smaller communities. The holiday was finally made official by a unanimous vote on October 27, 1982; the same year that the Canada Act was passed, removing any remaining dependence of Canada on the United Kingdom. While the public had recognized the holiday for decades, this marked a significant change in the magnitude of the celebrations.

In addition to independence from the United Kingdom, Canada Day also marks a number of revolutionary breakthroughs and significant events. The first national radio hookup was initiated by the Canadian National Railway on July 1, 1927. The Canadian Broadcasting Corporation (CBC) held their first cross-country broadcast on Canada Day in 1958. The first color television transmission in Canada was held on July 1st of 1966. In 1967, the Order of Canada was inaugurated. "O Canada" was also named the official national anthem on Canada Day, 1980.

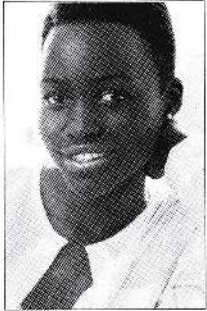
ஆரணி ஞானநாயக்கன்

2014இன் மறக்க முடியாத பெண்மணிகள்

ஒவ்வொரு ஆண்டும் பல விருது வழங்கும் விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. வருடம் தொடங்குகையில் வரும் முதல் பெரிய விருது வழங்கும் விழாவை ஒஸ்கார் என்று கூறலாம். 2014ம் ஆண்டின் ஒஸ்கார் விருது பெற்ற பெண்களில் ஒருவர் Lupita Nyong'o. அவர் இப்பொழுது பல பெண் பிள்ளைகளுக்கு ஒரு நல்ல உதாரணமாக இருக்கிறார்.

அவரைப்போல் இன்னும் ஒரு நடிகை Emma Watson ஆவார். 2014இல் அவர் ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் ஒரு பெண்கள் நிகழ்ச்சியை தொடக்கி விட்டார். இதைப்போல ஐக்கியநாடுகள் சபையில் 2014இல் பேசிய இன்னும் ஒரு பெண் 17 வயது நிரம்பிய Malala Yousafzai ஆவார். இவர் பிள்ளைகளின் படிப்பறிமைக்கும், பெண்கள் உரிமைக்கும் போராடுபவர். இனி இம்மூவரின் கதைகளைப் பார்ப்போம்.

Lupita Nyong'o

மெக்சிகோ நகரில் இவர் பிறந்தார். இவரின் தந்தையும், தாயும் கென்யாவின் Luo இன மக்களைச் சேர்ந்தவர்கள். அவரது பெயர் ஸ்பானிஷ் பெயராகும். லுபிற்றாவுக்கு ஒரு வயதாகும் முன்னரே அவரது குடும்பம் மெக்சிகோவிலிருந்து மீண்டும் கென்யாவுக்கு சென்றார்கள்.

அவரது குடும்பம் முழுக்க கலையைச் சார்ந்ததும், சாதனையாளர்கள் நிறைந்ததுமாக இருந்தார்கள். 14 வயதிலேயே லுபிற்றா முதல் முறையாக ஒரு நாடகத்தில் முக்கிய பாத்திரத்தில் நடித்தார். அதாவது Romeo & Juliet இல் அவர் Juliet ஆக நடித்தார். 16 வயதில் அவர் பெற்றோர் அவரை ஏழு மாதங்களுக்கு மெக்சிகோவில் ஸ்பானிஷ் படிக்க அனுப்பினார்கள். லுபிற்றா இப்பொழுது ஆங்கிலம், ஸ்பானிஷ், Swahili மற்றும் Luo மொழிகளைப் பேசுவார். 2001இல் அவர் Nairobi இல் IB பட்டம் பெற்றபின் அமெரிக்காவுக்கு மேற்படிப்புக்குச் சென்றார். Yale பல்கலைக்கழகத்தில் அவர் Masters பட்டம் பெற்றார். படிக்கும்பொழுதே அவர் பல குறும்படங்களில் நடித்தார்.

2013 இல் '12 Years a Slave' படத்தில் நடித்ததால் லுபிற்றாவின் பெயரும் புகழும் உலகில் பரவியது. இது அவரது முதல் படம். இதற்கு அவர் ஒஸ்காரின் 'Best supporting Actress' விருது உட்பட பல விருதுகளைப் பெற்றார். ஒஸ்கார் விருது பெற்ற முதல் ஆபிரிக்கர் இவர்

ஆவார். இந்த ஒஸ்கார் விருது பெற்ற முதல் கென்யா இனத்தவரும் இவரேயாவார்.

அவரது ஒஸ்கார் பேச்சில் 'எங்கிருந்து வந்தாலும் ஒவ்வொரு பிள்ளையின் கனவுகளும் உண்மையானவை' எனக்கூறி பல சிறுவர்களின் மனதைக் கவர்ந்ததுமல்லாமல் அவர்களையும் ஊக்குவித்தார். Oprah Winfrey, Whoopi Goldberg மற்றும் Alek Wek போன்றவர்களையும் கண்டு ஊக்குவிக்கப்பட்டவர் இப்பொழுது தற்போதைய சிறுவர்களுக்கு ஒரு முன்மாதிரியாக இருக்கிறார்.

Emma Watson

பாரிஸில் பிறந்த இவர் ஐந்து வயதில் தன் தாயுடன் Oxfordshire இலும், தந்தையுடன் லண்டனிலும் மாறி மாறி வளர்ந்தார்.

எம்மா ஒரு பேட்டியில் தான் நன்றாக படித்தாலும், தன் பெற்றோர்கள் கஷ்டப்பட்டுத்தான் தன்னை படிப்பித்தார்கள் என்று கூறியிருக்கிறார். தன்னுடைய பெற்றோர்தான் பிறந்த

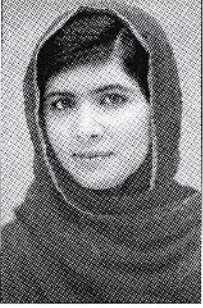
பின்னர், அவர்களிடம் பணம் மிக குறைவாக இருந்ததால், தன்னுடைய பிறந்தநாள் பரிசுகளாக பள்ளிக்கூட சீருடையும், பென்சில் வைக்கும் பேட்டியும்தான் கிடைக்கும் என்றார். இதனால் தன் தந்தைக்கு நன்றி தெரிவிக்க அவர் மிக கடினமாக முயற்சி செய்து படித்தார் என்றார். ஆறு வயதிலிருந்து நடிகையாக வர விரும்பிய இவர், பல நாடகங்களிலும் நடித்தார்.

அதன்பின்னர் எம்மா தனது முதலாவது படமான Harry Potter இல் கதாநாயகியாக நடித்து உலகப் புகழ் பெற்றார். Harry Potter படங்களில் அவர் நடித்த பின்னர் பல படங்களில் நடித்து வருகின்றார். 2014 மே மாதத்தில் பல்கலைக்கழகத்தில் Bachelor பட்டம் பெற்றார்.

ஜூலை 2014இல் இவர் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் 'Women Goodwill Ambassador' ஆக நியமிக்கப்பட்டார். செப்டம்பர் 2014இல் இவர் ஐக்கியநாடுகள் சபையின் He for She Campaign ஐ ஆரம்பித்து பேசுகையில் பெண்களின் உரிமை பற்றியும், ஆண்களும் பெண்களும் சமநிலைக்கு வர வேண்டும், இவ்வாறு நடக்க ஆண்களும் சேர்ந்து போராட வேண்டுமென்றார்.

பெண்ணியம் என்றால் ஆண்களுக்கு எதிரானதல்ல, பெண்களை உயர்த்துவதாகும் என்றும் விளக்கினார். இதனால் இவரும் பெண்பிள்ளைகளுக்கு ஒரு முன்மாதிரியாக திகழ்கின்றார்.

Malala Yousafzai

பாகிஸ்தானில் பிறந்து வளர்ந்த இவர், இந்த மூவரிலும் இளமையானவர். தந்தையின் ஊக்குவிப்பாலும், தன்னுடைய ஆர்வத்தாலும் மிக நன்றாகப் படித்தார்.

சொந்தப் பள்ளிக்கூடம் ஒன்றை நடத்துபவரும், கவிஞருமான மலாலாவின் தந்தையின் உதவியுடன் அவர் படித்தார். மலாலா ஆங்கிலம், Pashto மற்றும் உருது மொழிகள் பேசுவார்.

2008இல் BBC இற்கு வேறு பெயரில் பாகிஸ்தான் மக்களின் வாழ்க்கை பற்றியும், பெண்கள், பிள்ளைகள் படும் கஷ்டங்கள், பெண்கள் பள்ளிகள் மூடியது பற்றியும் எழுதினார். பள்ளிக்கூடங்கள் திறந்ததை பற்றியும் எழுதினார். அங்கு நடக்கும் தீவிரவாதிகளின் கொடுமைகள் பற்றியும் கூறினார்.

ஒக்ரோபர் 2012இல் மலாலாவுக்கு 15 வயதாக இருந்தபொழுது அவர் பள்ளிக்கு பஸ்ஸில் செல்கையில் தீவிரவாதிகள் அவரைச் சுட்டனர். அவரைத் தடுக்க இது செய்யப்பட்டது என்று தீவிரவாதிகள் கூறினாலும், இதனால் மலாலாவின் பெயரும் புகழும் உலகெங்கும் பரவியது. ஜனவரியில் இலண்டனில் சிகிச்சை முடித்து, அங்கேயே பள்ளிக்குச் செல்ல தொடங்கினார்.

தனது 16வது பிறந்தநாளில் ஐக்கியநாடுகள் சபையில் பேசியவர், பெண் உரிமைக்காகவும் பிள்ளைகளின் படிப்பரிமைக்காகவும் போராடுவதாகக் கூறினார். ஒக்ரோபர் 10, 2014இல் மலாலா 2014ம் ஆண்டின் நோபல் பரிசை பெறுகிறார் என அறிவிக்கப்பட்டது. உலகிலுள்ள பெண்பிள்ளைகளுக்கு மலாலா ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறார்.

இம்மூவரும் வெவ்வேறு இடங்களிலிருந்து வந்து, வெவ்வேறு விதங்களில் சாதனைகள் புரிந்திருக்கிறார்கள். இவர்களை தமது வழிகாட்டியாகக் கொள்ளும் பிள்ளைகள் பல விடயங்களை எதிர்காலத்தில் சாதிக்கலாம். லுபிற்றா தன் இனத்தவர் நடப்பதைக் கண்டு நடிக்கத் தொடங்கியதைப்போல லுபிற்றாவைக் கண்டு இன்னொரு பெண் பிள்ளைக்கு நடிக்க ஆசை வரலாம். எம்மாவின் பெண் உரிமை பேச்சைப் பற்றி அறிந்து பிள்ளைகள் தன்னம்பிக்கையை வளர்க்கலாம்.

மலாலாவின் போராட்டத்தால் பல பிள்ளைகள் பள்ளிக்குச் சென்று சாதனைகள் புரியலாம். இம்மூவரும் உதாரணங்களாகத் திகழ்ந்து 2014இன் மறக்க முடியாத பெண்மணிகளாக சரித்திரத்தில் இடம்பெறுகிறார்கள்.●

Studying in Canada?

5 simple tips to boost your academics

Here are five tips to help you do your best at your studies in Canada. They may sound simple, but follow them and you may improve your grades, feel more confident and continue to benefit, even after you graduate.

1. Attend all classes

When you attend all classes, there shouldn't be any big surprises. You know the material being covered and what the professor feels is important. You are present for the instructions for upcoming assignments and tests.

And during classes right before examinations, professors often review important material. This repetition helps determine your study focus and may also improve your learning.

Being a constant presence in the class also demonstrates your keen interest to the professor. In some courses, regular attendance can help you boost your participation marks. In addition, it may be useful if you need to make a request or ask for a reference at a later time.

2. Pace yourself

The academic year is fairly short in Canada. You will want to get to your academic work as soon as possible, so that you don't fall behind and new learning has time to sink in. The professor usually gives out a syllabus (also called a course outline) so you will be aware of assignments and examination dates. Leaving too much work until later in the semester may coincide with work from other courses and could bring on anxiety or panic that can interfere with your concentration.

3. Take notes, but not too many

Notes are useful for recalling the content of lectures. Make a template for your notes that includes the date and topic; leave space to add material you may have missed and your own comments or questions. Use an interesting pen and good paper and you'll feel like taking careful, legible notes. Try to avoid taking notes on a laptop, as recent research shows the results are inferior to handwritten notes.

(Contd.. Page 115)

Prathishni Mathieswaran

What does it mean to be Canadian?

Maple Syrup, hockey and Tim Hortons are the first thing that comes to our minds when we think about Canada.

However, this beautiful country we live in is comprised of much, much more! It is impossible to imagine Canada without the variety of cultures, ethnic groups, festivities and religions that are now engrained into mainstream Canadian culture.

Canada is proudly the epitome of multiculturalism and it sets a prime example for other nations around the world on how people from various different parts of the world come together to form one strong, powerful nation!

One of the first things you notice about Canada is the amount of diversity you see on the streets. Canada is a country that does not discriminate against others based on race, sexual orientation, sex or gender. Our country does not look down upon differences between people but encourages everyone to have their own sense of identity and freedom. The term diversity does not only refer to skin colour but it provides a good example of how people with different backgrounds live together in unison.

From a global perspective, Canada is a country that is very accepting of immigrants. In fact you could say that in today's day and age the country even depends on immigrants to keep the economy not only running but to preserve its strength. According to Statistics Canada, one in five Canadians are foreign born individuals. This startling statistic shows us the value of Canadian identity across the globe. Many immigrants migrate to Canada in search of a higher value of living as well as means to make a living and provide for their family. Throughout the years, memories of their homeland start to diminish and Canada becomes their home.

In my opinion, Canadian culture is not one that has a definite shape or form. It is hard to put a box around what "normal" Canadian culture is because we all carry our own story. However, as I've noticed over the years, us Canadians are very good listeners and we learn to adapt to our surroundings. We stick our hand out in friendship to the new neighbours or we

help our local community centre in order to broaden our perspective about the various cultures that make up Canada. Adaptability is not just learning to cope with harsh Canadian winters or brutal ice storms but it also includes trying to place ourselves in the puzzle of Canada. Most new Canadians think that they have to learn to fit in to society, especially since their new but this is certainly not the case. Canada cherishes each individual in the country and allows them to be whomever they please and also to practice any religion they want.

Canadians celebrate the fact that Canada is a free country and we are able to voice our opinions in a democracy. The power of voting that Canadian citizens have is one of our greatest rights and is the responsibility of the entire Canadian population. Canada values all of its citizens and gives us the right to choose a suitable leader to not only represent us but also to address our concerns.

As a Tamil Canadian I often get the question as to how I'm able to manage both important aspects of my life. Many people look at immigrants and think that they have to compromise one part of their life to truly be "Canadian" per se. But I have learned that what makes me Canadian is my identity as whole and not just one portion of it. The trouble lies in finding a balance and being able to incorporate your identity into your daily life.

For example, I attend university, I speak English and I have friends from all different parts of the world but at the same time I perform Carnatic vocal concerts and attend various Tamil Events and all of this is what makes me Canadian. We are the living, walking and breathing "multiculturalism" that Canada has worked so hard to build! It is impossible to be myself without all of this and it is this fact that Canada is so proud of!

Come to Canada, be yourself, practice your own religion, embrace your own culture and be willing to learn about others and you will definitely be seen as a Canadian!●

Ajanthie Mathanakaran

A Look at the Integration of South Indian Music in the Elementary Panel within the Toronto District School Board

Music is an essential component that helps us maintain our rich traditions and cultures no matter which part of the world we live in. It can serve as a vehicle for passing on our beliefs and values to future generations. Even though we have settled in Canada, through music, we are able to sustain and continue to nourish our Tamil heritage, culture and traditions. By giving students the opportunity to share and experience their 'cultural music' within the school environment, it engages them on a personal level and gives them a chance to demonstrate leadership. For those students who are having difficulty in their academics, this opportunity might be what captures their interest and allows them to participate in 'on task discussions' with their classmates.

The integration of global music within the elementary panel of the Toronto District School Board (TDSB) encourages teachers to be inclusive in their practices and opens the door for incorporation of South Indian music. It gives students ownership of their learning and helps them feel represented within their school community. Inclusive and democratic classrooms promote a curriculum of diversity of content, values and knowledge and where students are given some level of choice as to what they learn and how they learn it ensures access and success for all students. (June Countryman & Leslie Stewart Rose 2009).

"Bringing 'world music' into school classrooms can be complicated. Just the term *world music* is problematic, as it identifies western-European music as the norm, and all the rest as a lesser *other*. Issues of power such as appropriation, essentialization, and othering must be discussed as part of that curriculum" says Leslie Stewart Rose, professor of music education at the Ontario Institute for Studies in Education at the University of Toronto. The Ontario Curriculum for The Arts Grades 1-8 was last

revised in 2009. The overall and specific expectations relevant to this topic that students are expected to achieve are a modified version of what is listed below and reflects each grade level.

Overall Expectation - Exploring Forms and Cultural Contexts:

Student demonstrates an understanding of a variety of musical genres and styles from the past and present, and their sociocultural and historical contexts

Specific Expectations:

Student sings and/or plays in tune, from musical notation, unison music and music in two or more parts from a wide variety of cultures, styles, and historical periods (e.g., performs pieces using technology to provide the accompaniment) Student identifies and describes ways in which awareness or appreciation of music is affected by culture and the media (e.g., students attend concerts of music that they know and like or have found out about through the media) Student compares some aspects of the music of one culture and/or historical period with aspects of period (e.g., writes a review of music from another society comparing the music of that society with the music with which they are familiar)

The TDSB supports its teachers by offering workshops and providing resources about a wide variety of global music. An annual "Global Music Fair" is also held where information and resources are provided about music from various different cultures. Teachers can supplement their program further by approaching community members, giving students the opportunity to experience the music for themselves by taking them on a class trip to a music performance and by finding age appropriate information or activities on the internet.

Janet Bambrick is the Program Coordinator of the music department at TDSB and has been instrumental in working with Suba Sankaran and Dylan Bell on developing a unit titled "South Indian Music – Junior/Intermediate Curriculum Resource" which was released in 2010. As the two co-authors have indicated in their overview, this is a self-contained teaching unit that enables teachers to teach the salient elements of South Indian music such as *raga* (melodic elements), *tala* (rhythmic elements), *swaras* (Indian solfege) and *solkattu* (rhythmic syllables).

The correct terminology and sequence of lessons in progression is very user friendly for the teachers and easily understood. Students will also learn about different music styles such as folk music, Carnatic music (South Indian classical music), Bollywood and fusion (cross-cultural music, mixing elements of Western and Indian music).

To assist teachers in delivering this unit successfully, there is an accompanying CD with sound tracks that supplement each lesson and music piece. The intended outcome of this unit is that students will be able to learn up to four pieces suitable for public performances.

Teacher workshops are available on an ongoing basis to further equip the teachers with knowledge and experience. Suba Sankaran, in collaboration with other musicians, also provides in school live performances and student workshops which will promote a rich hands-on experience and gives the students the opportunity to 'live, feel and experience' the lessons taught during their music class in school.

Canadian-born Andrea Simsons, elementary teacher with TDSB says, "I'm excited to try this unit because it gives me a common language to communicate with many of my students who pursue South Indian music outside of school.

I'm looking forward to being able to learn from my students who are thrilled about being able to take on the 'teacher role' and teach their teacher something about South Indian Music. This makes them feel appreciated and proud of their heritage." ●

Studying in Canada? 5 simple tips to boost your academics

Contd. from Page 112

Taking notes during a lecture should not distract you from listening. Write what is important to study, add enough detail that you can recall the professor's examples and, after that, focus on listening. Usually, if a professor is putting something on a board or slide, it is probably important and should be noted. Soon after you take lecture notes (within a day), go back and look at your notes and fill in any gaps.

If you prepared for the lecture ahead of time by looking at the material, listened to the lecture and then reviewed your notes, then you have already had three opportunities to learn the material.

4. Identify where you need help

Worrying about doing well is not nearly as productive as identifying where you might need help and doing something about it. If you are underprepared, consider a preparatory or remediation course before you start your regular academic program. Make use of the school's writing and tutoring services, and see your professor or the teaching assistant for clarification and guidance with assignments or material you don't understand. Consider looking for a study partner. The weaker student gets help, the stronger student gets a chance to review the material.

If you have a disability, connect with the school's disability office. If you have difficulty managing stress, speak to a counsellor. Financial assistance staff may help you with loans and bursaries so you can concentrate on your studies and not have to work too many hours. Staff in the career centre can help with job- and career-related issues. Medical staff may also be available on campus. These services are usually covered by your tuition fees so you can access them at no additional charge.

5. Meet people

Make friends with your classmates; you can help each other if one of you misses class. They can also become your new social network and future work contacts. Meet other people by joining a club, volunteering or working on campus. Using much of what your school offers may make your academic life easier and more interesting. Being a student can be an enriching and life-changing experience, if you let it.

Rishani Vettyvel

Through the lenses of Studying Law Abroad

When first posed the question of whether or not to study abroad, many people address this issue weighing the benefits of travelling with the disadvantages of cost and adapting to a new lifestyle. As thoughts such as “do the costs incurred outweigh the exposure of living in a new country” and “will I be able to make new friends” circulate through the mind, many people decide against studying abroad and unfortunately miss out on the multitude of benefits that arise from the international exposure and education.

“Travel and change of place impart new vigor to the mind” – Seneca

Having personally lived in England for 2 years while completing law school and obtaining my LL.B (Honours), the opportunity to live in London, U.K was nothing short of the best experience of my life. When first deciding whether or not to pursue Law School in the UK, I thoroughly conducted my research and discovered that no Law School Admission Test (LSAT) was required to gain admission into a U.K Law School and that many UK law schools offered both 2 year LL.B programs (special eligibility for students with a 4 year university degree in Canada) and 3 year LL.B programs.

Furthermore, in addition to the ease of applying directly to 5 UK law Schools through www.ucas.ca, writing 1 generic personal statement and the application fee at £35 total (£7/school), many of the universities offered helpful information and guidance in choosing an appropriate residence upon acceptance. Most importantly, I researched the degree equivalency requirements upon return to Canada and discovered that the National Committee on Accreditation (NCA) is the governing body for foreign trained lawyers/law students and that the accreditation

process would require me to take 7 NCA equivalency exams upon my return to Canada. It was at this point when I decided that I would undertake the opportunity to pursue a law degree abroad.

From the onset of deciding to pursue my Law Degree in London, I was excited to embark on this new journey, as I knew that great changes were in store for me. However, even I did not know to what extent that statement was accurate until I began to live there.

The opportunity to study abroad not only allows you to grow and develop as a person, it allows you to obtain a different and unique perspective on the world including adaptability, cross-cultural sensitivity and an intellectual flexibility that is beneficial on your development both personally and professionally.

Just like every other person who studies abroad, the first semester entailed making new friends, learning how to cook and clean for myself and getting used to living away from my family and old friends. This instilled not only a sense of independence within me, but a growing appreciation of all that I used to take advantage of while living at home in Canada. As the semesters progressed, I became heavily involved in extra-curricular activities both within the Law School and within the community.

In particular, as a law student for the Free Representations Unit, a non-profit organization dedicated to helping clients who were unfairly dismissed from their workplaces, I got the opportunity to interact with members from diverse backgrounds while learning the technical legal aspects of the position.

This experience, in conjunction with living in the heart of London, travelling frequently and studying provides you with a perspective of the world and an understanding of

yourself that is unparalleled. When situated in a classroom surrounded by students from Russia, India, Romania and different parts of Europe and Asia, your interpersonal skills and inter-cultural abilities widen as you slowly learn how to relate to each one of them and become friends with people who you never thought possible! Furthermore, the ability to make your own decisions and think on your feet is heightened as you are now forced to make independent decisions for the most part.

Having international exposure and experience is also beneficial from a professional perspective. In an era where globalization is on the rise, many corporations do business globally and having that international experience will be well received amongst employers. Provided that you make efficient use of your time abroad, international exposure is often correlated with high adaptability and the understanding that mannerisms can vary depending on culture and context.

Furthermore, it speaks volume to your personal characteristics, including your level of ambition, determination and courage as it is a strong signal that you are not afraid to embark on challenges that others may be too fearful to tackle.

In relation to law students specifically, possessing knowledge of the law in multiple jurisdictions will be especially beneficial for major law firms with offices in multiple locations around the world. Furthermore, even for the smaller firms that don't deal with files beyond the borders of the province will appreciate your perspective on how to approach a case and the courage to take on difficult cases.

Although it is understandable that many are unable to study abroad due to financial restraints and degree recognition requirements in Canada, provided that sufficient funding can be provided and that all degree equivalency requirements for those wishing to return to Canada afterwards can be met, I highly recommend all those who are lucky enough to be given this opportunity to take it!

The benefits and exposure obtained while studying abroad are life-changing and the experience and knowledge obtained is unparalleled.

"The future depends on what you do today."

- Mahatma Gandhi

The Government of Canada marks the 150th Anniversary of the Charlottetown Conference

The Government of Canada is committed to commemorating a number of nation-building milestones that will culminate in the 150th anniversary of Confederation in 2017. Each of these anniversaries represents an opportunity to celebrate the events that have shaped our history and made Canada what it is today: Strong, Proud, and Free.

To this end, on June 19, 2014, Prime Minister Stephen Harper visited the Confederation Centre of the Arts and Province House in Charlottetown, Prince Edward Island, to mark the upcoming 150th anniversary of the Charlottetown Conference and to pay tribute to the important role that the meeting, the city and the province played in the creation of Canada.

He also announced additional support to PEI 2014 Inc. for Phase II of the celebrations to mark the 150th anniversary of the Charlottetown and Quebec Conferences.

About the Charlottetown and Quebec Conferences

On September 1, 1864, delegates from Prince Edward Island, Nova Scotia, New Brunswick and the Province of Canada (now Ontario and Quebec) convened to discuss options for a union or confederation. Over the next eight days, the merits of Confederation were discussed during formal meetings, grand balls and banquets. Although further discussions were required at conferences held in Quebec and London, United Kingdom, the concept of Confederation, which would eventually lead to the birth of Canada, was approved in Charlottetown.

Later in October, the delegates regrouped in Québec City, prepared resolutions and hammered out what the new country would look like: system of government, structure and how power would be shared among the provinces and the new federal government.

As a result of the work done and goodwill generated at the Prince Edward Island meeting, and the subsequent discussions in Quebec and London, United Kingdom, the Dominion of Canada became a reality on July 1, 1867, under the *British North American Act*.

Support for PEI 2014 Inc.

The \$5 million in additional support is being provided to PEI 2014 Inc, a not-for-profit organization whose aim is to create an unforgettable 150th anniversary year that will celebrate and commemorate the historic Charlottetown Conference of 1864 and Prince Edward Island's role in the formation of Canada. The support will be used for the following activities:

Ishwaria Chandru

Who's Smarter, an Arts or Science Student?

As students begin their grade twelve year, they are immediately thrown into a huge pool full of stress, peer pressure, societal expectations, sacrifices, and decisions. To be more specific, more and more grade twelve students are becoming very confused and frustrated when choosing which field of subject to pursue further education in. Generally, students either choose one of the two fields; the Arts or the Sciences. In today's society, particularly within the Asian community, there is a strong misconception that a Science degree is better and defines a person as more intelligent, prepared for the "real world", and more susceptible for "good" jobs. According to the University of Cambridge, 84.6% of the Arts students have received jobs within six months of finishing their degree and have been very successful in their positions, where as the percentile are a shocking 72% for the students who hold a science degree. In fact, this myth of science degree holders being more successful has influenced choosing marital partners as well! Nevertheless, as a university student pursuing a double major in Neuroscience and Cross-Cultural Dance, I am here to give a clear and unbiased view from both the science and arts fields.

It is a well proven fact that science students are very analytical. Living in a society advancing rapidly in science and technology, being analytical is important, but to only a certain measure. In today's world, most companies and major institutions prefers job applicants who are creative, original, and are able to strongly communicate with others. Now this does not mean that one field is better than the other. Rather, it is important to understand that the skills and way of thinking obtained in the Arts field is vital to adapt, as it allows for a person to be more approachable and wanted.

Another misconception prevalent in most people's beliefs is that the Science field is more academic than the Arts field. As a matter of fact, the complexity and quantity of the materials presented in both fields are equally presented. For instance, in my Neuroscience program, a lot of material is covered throughout the lectures and tutorials. However, most of the notes are given before hand and can also be self taught. In other words, the materials presented are straight forward and very analytical with usually only a few approaches to questions. In my dance pro-

gram, we are required to prepare ourselves ahead of time and are required to take our own notes. In addition, there are several approaches questions presented in class, hence forcing students to prepare discussions beforehand, think "outside the box" and present unique ideas. Students in the visual arts, dance, music, or drama faculties are also required to practice daily to stay in their competitive programs. Nonetheless, both fields present the same amount of workload and same level of complexity. What varies instead is the hours spent preparing for each class, which is significantly greater in the Arts field.

As a society, it is so important that we rid ourselves of the notion that science is the only domain for intellectuals. Such an outlook is the main reason why students are so unwilling to consider taking arts subjects in the first place. Children need to be encouraged to pursue their education according to their interests; this will ensure that they are happy with the career choice they have made. It can also help lower the "cram-culture", since cramming is mostly practised when one is unable to grasp a concept and forcefully stuffs the mind with those alienated theories that are not understandable altogether. To pursue a career in one's area of choice is something that eventually leads to success in professional life. When done so, work doesn't become a burden, and life becomes more enjoyable. Even businesses today make sure that professional goals of their employees are in line with company's goals, which means that firms want employees to take pleasure in their work while they fulfil their duties. They realise that promoting such a culture is crucial to boost creativity, leading to productivity and revenues. The same idea works in all professions.

Summing up, the Science and Art streams both have their own significances and should be given their deserved importance to keep a balance in the world. It is important to accept that none can take the place of the other and both will continue to contribute positively towards progression of economies. It has come time that we abandon the science-dominated mentality which has been restricting our minds to focus on a larger and more fulfilling perspective. After all, at the end of the day, our attempt to understand the world around us and the life that passes us is only possible with the unity of Art and Science. ●

Abicumaran Uthaman

The sciences: Why is it limitless yet bound?

The disciplinary branches of modern science have become the key symbolic measure of human intellect in the 21st century. Defining the philosophies of methodologies of scientific analysis is a historical process that stems from the minds of those who attempted to rationalize the world around us with logic and reason. However, the essential principle behind which this intuitive capacity stems from or rather that which enables us to reason is left out of the larger frameworks of science.

Regardless of the discoveries we have made in the empirical groundwork of science ranging from defining the fundamental forces of nature to the biotechnological interventions used in allopathic medicine, uncertainty haunts us to the core of the scientific principles that we claim to well represent the universe around us. Yet we fail to realize that it demonstrates nothing about the universe within us; the logically and structurally empirical mechanism that defines consciousness.

Evolution by natural selection led to the rise of the homo sapiens (humans), who were intellectually capable of utilizing tools for ensuring their survival and sufficiently engage in methods that ensured their species' biological reproduction. Although we can associate this leap in mental activity to the reductionist integration of neural networks becoming more complex in their neuro-anatomical wiring, we still lack a clear explanation as to how this network is able to transform and alter its level of organization over time. We can reason that environmental conditions influence the genetics of the species to adapt to a higher form of conscious beings, yet the intrinsic parameter of life that causes adaptations to occur are still left out of the picture.

We can add further onto this thought process that the organism has a dynamic metabolic profile involving a multitude of proteins transcribed and expressed by the genetic machinery of the cells leading to the chaotic field of biochemistry being the central dogma behind why we are living entities. However, this explanation is unsatisfactory as it provides no explanation for what drives these processes to be self-regulated in autonomy

and coexist together as one living system. Then we would need the help of a physicist to be present in this situation to inquire upon the physical nature of these processes and claim that life is merely a random assembly of organic molecules that somehow either through the phenomena of abiogenesis or a meteorite containing atomic residues that can form biological macrostructures under the appropriate life earthly conditions formed the progenitor of life. This is still an unsatisfactory view of the genesis of life based on looping justifications.

Finally, the theoretical physicist would attempt to fix this issue by persuading that since atomic combinations are based on random transitions of energy in a given environment that according to the random nature given by the Copenhagen interpretation of Quantum mechanics (or the many world's hypothesis) leads to an entropic condition where life has managed to sustain as a coincidence. The modern sciences strongly advocate the idea that there is nothing beyond the scope of our mechanistic sciences that explain our existence and that this existence is just a random fluctuation in space-time that could seem like a hologram or rather an extremely probabilistic and inferior speck in the fabric of the grand universe. The natural sciences have become influenced very strongly by the ideologies of reductionism and physicalism that it has lost the true progenitor of life in its descriptions: nature.

What caused the big bang? What is dark energy or rather what is energy? Are the equations we use to describe these parameters sufficient in understanding their true nature? Likewise, there are so many questions boggling our minds and leaving behind major gaps in the portrayal of sciences.

However, it is by human tendency of many scientists who follow the principles of empiricism that the plausible answers to all these questions are adherent to only what we know so far. For example, anything disobeying Einstein's relativistic model such that a speed beyond that of light is considered either pseudo-scientific or science-fiction. Phenomena in quantum

mechanics such as entanglement and quantum tunneling are still in a fuzzy spectrum of understanding that could potentially one day make such an idea of faster than speed of light possible. The reaction of our scientists (who are humans with psycho-social motives and personalities after all) would then be to assimilate the newly discovered principle as an additional category to what we know so far in the field of science. This kind of an approach limits

science by categorization and classification by what we define as “laws of nature”. However, many of these scientists still lack the wisdom and personal connectivity to nature. The natural order of universal phenomena and how they all cohere into a synchronized event in our reality is beyond words. Although we can all have subjective views of life, that unifying principle that interconnects all of our experiences and existence into this shared reality is what science should be driven towards.

Hence, why isn't science progressing towards explaining the holistic view of life? Perhaps, the reason isn't science itself but the society which advocates it. The restricted minds of many is one criteria, limits in our tools and techniques of observation is another reason to account for and the limits of expressing these knowledge to the general public is another factor since education is highly specialized nowadays. In retrospect, our socio-political and commercial infrastructure is perhaps one of the primary limitations in how science is developed. I will simply focus on the first factor as human tendencies can be shaped and re-configured to a more open mind-set by such inquiry.

To understand the limits of modern science, let us take a quick leap into the historical development of the philosophy of science. Early sciences such as those in the Eastern parts of the world were based on acceptance of us being part of nature and analyzing the imbalances and movements of energy in the universe. It embraced the environment as a crucial component of life and attempted to integrate life as a universally connective element. The arrival of Western sciences abolished many of these systematic approaches leading to doctrines of science that seem very practical and testable by scientific conduct, but have no concrete moral value. In the Western spectrum of sciences, Descartes proposed the mind-body duality and inferred the question that even if we can doubt all knowledge, there still remains something performing the act of doubting inside us. He demonstrated that this ‘witness’ within us remains un-altered even if our physical components transform over time by the demonstration of burning wax. This depicted that the essence of wax was not bound to its physical form as it can vary.

Thus, he developed the bridge between rationalization and scientific conduct. These stem from ancient philosophies that can be found in many cultures and religious doctrines such as that pertaining to the “atman” in Vedanta. Following Descartes,

many like Hume and Locke developed the idea that science should be based on empirical findings alone that can be verified upon observation by experimentation. This view limited the world of science to only sense-perceptions! Empiricism limited all knowledge as being derived upon the external world alone. It was later on that Karl Popper adjusted this error by his principle of falsification, upon which the sciences became something that can only be justified and never proven. Following this, our world has been segregated into few scientists who attempt to falsify the view of the logical positivists and many conventional, restricted and “orthodox” scientists that make the sciences seem like a strict religious cult.

Where does all of this lead us to? Despite the fact that there are many breakthroughs in science daily from newly discovered particles in the CERN's Large Hadron Collider to tissue regeneration by programmed stem cells, the spectrum of scientific analyses is critically limited mostly by human-derived boundaries. We need a bridge between the relativistic world of Einstein explaining macroscopic phenomena with the uncertain world of Quantum mechanics at the atomic scale events. Many scientists such as David Bohm, Wigner and Schrodinger have proposed that we will not be able to achieve such a goal until an element of consciousness (whatever defines the existence of life to sustain) is applied to these scientific models. Perhaps the greater quest for humanity is to understand each other and consider the well-being of others as one system. As Kuhn said, we need a paradigm shift to unravel the mysteries behind the cosmic evolution.

Modern scientific interpretations are illustrating the nihilistic image that our life is meaningless and completely due to a factor of chance. Now tell me, beyond all the knowledge present to us that we can employ skepticism upon, is your life meaningless? Maybe, once we break out of the conventional boundaries science places on our understanding of the world, that would become an unnecessary and ‘meaningless’ question. This problem I present to you does not pertain to only the sciences but all currently held aspects of societal functionality. Our goal should be to break out of these social norms and find our true independence in inquiring upon the nature of existence.

At last, we realize by re-questioning the world around us that the barrier we hold between religion (by which I refer to metaphysical notions and spirituality; not confined restrictive views segregating others) and science due to our fears, lack of understanding, ignorance and insecurities is an obstacle we must relinquish to further progress in this journey we call life.

“Science without religion is lame, religion without science is blind.” - Albert Einstein ●

சுதா வாமதேவன்

தொழில்நுட்ப மாற்றங்களும் சவால்களும்

வளர்ந்து வரும் தொழில்நுட்ப மாற்றங்கள் நாம் விரும்பியோ அன்றி விரும்பாமலோ நம் இளைய தலைமுறையினரது அன்றாட வாழ்கையில் மிகப்பெரும் செல்வாக்கினைச் செலுத்தும் காரணியாக உள்ளது என்பது மறுக்க / மறைக்க முடியாத நிதர்சனம்.

மூளைத்திறன் விருத்தி, பரந்த அறிவு, இலகுவாகவும் விரைவாகவும் வேலைகளை செய்து முடிக்கும் தன்மை இவ்வாறு புதிய தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் பயன்களை பட்டியலிட்டால் அவை எண்ணிலடங்காது. மறுபுறத்தில் தொழில்நுட்ப கருவிகளைச் சார்ந்து வாழவேண்டிய சூழ்நிலை, உடலுழைப்பற்ற சூழல் அதன் காரணமாக நோய்கள் மற்றும் அளவுக்கதிகமான தகவல்கள் பகிரப்படுவதனால் அந்தரங்கம் பாதிக்கப்படுதல் என்று இதன் தீமைகளையும் அடுக்கிக் - கொண்டே போகலாம். இக்கட்டுரையின் நோக்கம் அதனை எதிர்கொள்ளவதிலுள்ள சவால்கள் பற்றிப் பேசுவதே.

பெரும்பாலான பெற்றோர்களது மிகப் பெரிய கவலை அல்லது சவால் என்பது தம் இளைய தலைமுறையினரது வாழ்வில் புதிய தொழில்நுட்ப மாற்றங்களின் செல்வாக்கு என்பதேயாகும். இன்று 2-3 வயதுடைய குழந்தைகளே, இன்றைய தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் ஒரு பகுதியான நுண்ணறிபேசி (Smartphone), கைக்கணினி (Tablets) போன்றவற்றின் தொடுதிரையை இயக்கக்கூடிய வல்லமையைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதே போலவே பெரும்பான்மையான சிறுவர்கள், பெற்றோர் மற்றும் ஆசிரியர்களது உதவியின்றித் தாமாகவே ஒரு கேள்விக்கான விடையை, இணையத் தேடுபொறியின் உதவியுடன் கண்டுபிடிக்கும் தகமையுடையவர்களாக உள்ளனர்.

புதிய தொழில்நுட்ப கருவிகளின் ஆதிக்கம் இளைய தலைமுறையினரை தமது பண்பாட்டு விழுமியங்களிலிருந்து பிறழச் செய்தல், உடல் மன ஆரோக்கியமற்ற ஒரு தலைமுறையை உருவாக்குதல், கல்வியில் நாட்டமின்மை, எதிர்காலம் குறித்த நம்பிக்கையின்மை போன்ற பல வகைகளில் பாதிக்கின்றது என்பது இன்றைய தலைமுறையினரது கவலை. இது குறித்து University of New Hampshire யை சேர்ந்த சமூகவியல் துறையாளர் David Finkelhor அவர்கள் "இது இளைய தலைமுறையினரது சமூக மாற்றம் குறித்த மிகப்பெரிந்தப்பட்ட பயம் அல்லது கவலை" என்று கூறுகின்றார். பல உளவியலாளர்கள், சமூகவியலாளர்களின் ஆராய்ச்சிகளின்படி, இது தலைமுறைகளுக்கு இடையிலான முடிவேயில்லாத ஒரு மோதலாகும். அடுத்த தலைமுறையின் எதிர்காலம் குறித்து வருத்தப்படும் இன்றைய பெற்றோர்கள் பலர் தாங்கள் சிறு வயதினராக இருந்தபோது இடம்பெற்ற தொழில்நுட்ப மாற்றங்களையும், அவற்றின் தாக்கங்களிலிருந்து

தாம் மீண்டெழுந்து வந்ததையும் மறந்து விடுகிறார்கள்.

இன்றைய பெற்றோர் மற்றும் கலாசாரக் காவலர்கள் பலர் தாம் கடந்து வந்த பாதையிலே உருவான தொழில்நுட்ப மாற்றங்களை இயல்பானவையாகவும், வளர்ச்சிக்கான படிகளாகவும் ஏற்றுக்கொண்ட மனப்பான்மையானது, காலப்போக்கில் மறைந்து, இன்று அதுவே அடுத்த தலைமுறையினர் குறித்த பயமாக உருவெடுத்துள்ளது. இளையோர் மீதான நம்பிக்கையின்மையும் புதிய தொழில்நுட்பம் குறித்த சரியான அறிவின்மையும் இதற்கான பிரதான காரணிகளாகக் கொள்ளலாம்.

இளைய தலைமுறையினர் குறித்த இந்த நம்பிக்கையின்மை, பயம் கலந்த அதீத அக்கறை மற்றும் மிகப்பெரிந்தப்பட்ட பாதுகாப்புணர்வு போன்றவை காரணமாக இளைய தலைமுறையினரின் எதிர்ப்புக்கும், எரிச்சலுக்கும் உள்ளாக நேரிடுவது மட்டுமல்லாது, அவர்கள் தங்களுக்கான மாற்றுப் பாதையை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டிய சூழலை உருவாக்குவதுடன் அவர்கள் தவறான பாதையிலே செல்வதற்கும் வழிவகுக்கின்றது.

இன்றைய பெற்றோர் தம்மைத் தாமே கேட்டுக்கொள்ள வேண்டிய மிக முக்கியமான கேள்வி "நாம் அன்று வாழ்ந்த சூழலின் விழுமியங்கள், இன்றைய சூழலுக்கு பொருந்தி வருமா" என்பதேயாகும். தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் விளைவுகள் இளைய தலைமுறை- யினரது வாழ்வில் பாரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் என்பதும் முறையாக கையாளப்படாதவிடத்து தீய விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்பதும் மறுக்கமுடியாத உண்மை. இது குறித்த பெற்றோர்களினது நியாயமான கரிசனைகளும் ஏற்கக்கூடிய - வைவே. ஆனால் இதற்கான சிறந்த தீர்வென்பது முறையான அணுகுமுறையிலேயே தங்கியுள்ளது.

இன்றைய புதிய தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் விருத்திகளை இளைய தலைமுறையினரிடமிருந்து எவ்வித அகந்தையுமின்றிக் கற்றுக்கொள்ளும்போது, அவற்றின் நன்மை தீமைகளை நாம் சரியாக புரிந்துகொள்வதுடன், இளையவர்களுடன் ஒரு நட்புரீதியான உறவை மேம்படுத்தி, அதன்மூலம் அவர்களைச் சரியான வழியில் வழிநடத்தி ஒளிமயமான எதிர்காலத்தை ஏற்படுத்திக்கொடுப்பதே சிறந்த அணுகுமுறையாக அமையும்.

எதிர்காலத் தலைமுறையினரின் வாழ்வின் தொழில்நுட்ப மாற்றங்கள் குறித்த பெற்றோரின் அர்த்தமற்ற பதற்றங்களைத் தவிர்த்து, முறையான அணுகுமுறையுடன் கையாளப் - படும்போது எதிர்காலத் தலைமுறையினர் நிச்சயமாக நாம் எதிர்பார்ப்பதைவிட சிறந்தவர்களாக உருவாகுவார்கள்.●

Krishna Saravanamuthu

Tamils and Palestinians: Parallel realities of occupation

At the close of 2008, I joined thousands in Toronto to protest Israel's attack on Gaza, and even spoke at some of the rallies. Like people all over the world, we called for an immediate end to the war. At York University, where I was a student, we mobilized the campus to stop the bombing and to defend Palestinian rights. Only a few months after the siege, the bombs dropped again, but this time, they were falling on my own people – in the Vanni region of northern Sri Lanka. And once again, we hit Toronto's streets in protest.

I realized then that even though our homelands are oceans apart, Palestinians and Tamils have much in common.

Through the "war on terror," the Israeli Defense Force (IDF) and Sri Lanka's Armed Forces have waged war on civilian populations. The Rome-based Permanent Peoples' Tribunal commissioned an independent report that found the Sri Lankan state guilty of bombing hospitals, humanitarian operations, and even government-declared "safe zones," in clear violation of international humanitarian law (PPT Sri Lanka).

A UN Secretary-General report estimated that from January to May 2009 between 40,000 and 75,000 people were killed (UN Panel of Experts Report on Sri Lanka). The Sri Lankan government's own statistical data reveals 146,679 people remain unaccounted for: no one knows if they are held in prison, injured, or dead (Bishop of Mannaar).

But there are more direct connections. According to Dr. Jude Lal Fernando, a lecturer at Trinity College in Dublin, Israel has been a major arms supplier to Sri Lanka's government and gave it strategic advice (Dr. Jude Lal Fernando). With permission from the United States, Israel sold Sri Lanka nine Kafir jets by 1997, and

seven more by 2005 – even during its ceasefire agreement with the Liberation Tigers of Tamil Eelam. In addition, Israel supplied Sri Lanka with Dvora fast naval attack crafts, as well as electronic and imagery surveillance equipment. Israel also helped Sri Lanka to create the Special Task Force, a brutal commando unit, which have used the same repressive tactics as the IDF like extrajudicial killings.

The similarities don't end there. Both Palestinians and Tamils have been subjected to a process of settler-based colonialism. Indeed, in the 1980's Israel offered advice to Sri Lanka as it built Sinhala-only armed settlements in the eastern province, which aimed to create buffer zones around Tamil majority populations (the Sinhalese are the ethnic majority of Sri Lanka) (Sinhala Academic Blames US-UK Axis). The strategy is the same as Israel's in the West Bank: to destroy the local population's claim to national existence and render invalid any political solution based on popular sovereignty.

Just like in Palestine, land seizures and settlement programs in Sri Lanka are fragmenting the Tamil people's national and social coherence throughout their historic homeland in the north and east of the island: the effect is to undermine any possibility of creating a contiguous national homeland (Sri Lanka: The intentions behind the land grabbing process).

Within the Occupied Palestinian Territories, this process takes place against the backdrop of "dialogue," which more and more Palestinians see as a sham, as Israeli settlements spread across their land. After the 2009 war the Sri Lankan government uses the rhetoric of "reconstruction" and "redevelopment" to obscure its process of rapid colonization.

For Tamils, "post-war development" has become another form of counter-insurgency warfare, whereby

Sinhala settlements, state-led militarization and the open gerrymandering of constituencies all threaten the Tamils' historic relationship to their homeland.

The Palestinian experience – in particular, the Oslo Accords signed by Israel and the Palestine Liberation Organization in 1993 – has been instructive for Tamils (The Oslo Illusion). An international agreement with India will see Sri Lanka hold elections this September for a Northern Provincial Council, supposedly another gesture of reconciliation. The US backs the election, despite serious reservations within Tamil civil society and the Diaspora. The Council, if elected, would provide Tamils only the perception of self-determination – similar to the experience of the Palestinian Authority – while the military occupation continues to dominate every aspect of civilian life. Even if it forms, the Council's powers will remain under the control of the Sinhalese-dominated government in Colombo, Sri Lanka's capital, and its governor will be a direct appointment of the Sri Lankan president (Much Ado About Nothing).

Regardless of the façade of self-government, the crime of apartheid remains a fact of life for Tamils in Sri Lanka, as it does for Palestinians under Israeli rule. Sri Lanka's treatment of the Tamils in the north and east of the island falls within the meaning of the 1973 International Convention on the Suppression and Punishment of the Crime of Apartheid (International Convention on the Crime and Prevention of Apartheid). This Convention is not restricted to the particular manifestation of apartheid in South Africa or to majorities being oppressed by minorities. Instead, it condemns practices that resemble apartheid – of which there is more than one version.

Without a doubt, there are critical differences between the oppression faced by Palestinians and the oppression faced by Tamils (and by black South Africans, for that matter). Nevertheless, both Israel and Sri Lanka in practice are characterized by discrimination, repression and territorial fragmentation through stolen land. The Convention criminalizes “systematic oppression and domination” by one group over another, “committed with the intention of maintaining that regime.” The unitary Sri Lankan state structure constitutionally places all power of the state exclusively in the hands of the Sinhalese people, while denying Tamils equal access to education, their own language, their land, and self-determination.

In light of this common experience, despite whatever differences exist, the Palestinian and Tamil peoples are enduring a slow and relentless genocide. The massacres in Gaza and the Vanni were carried out to kill civilians, cause serious bodily and mental harm, and impose conditions of life that produce partial and gradual physical destruction – all with little meaningful opposition from global capitals (UN Genocide Convention). In the case of Sri Lanka, as long as it uses the language of “reconciliation,” it will continue to pursue the same strategy and enjoy praise from major powers.

But, the realization of our peoples' aspirations does not depend on the whims of foreign governments. It rests with the Tamil people – as the aspirations for a liberated Palestine rest with the Palestinians – and the support of a mobilized and engaged international solidarity movement. By supporting each other's struggles, and by learning from each other's histories, we can get one step closer to a more just world.

For both Palestinians and Tamils, the conflicts of 2009 were part of a broader history of dispossession, occupation and genocide. Our people have a lot in common in the struggle for peace and justice. In fact, our oppressors appear to have lots in common too.

Krisna Saravanamuttu is an activist based in Toronto, Canada. He is formerly the National Executive Representative of the Canadian Federation Students-Ontario. Krisna is a member of the steering committee of the Canadian Peace Alliance, and is the spokesperson of the National Council of Canadian Tamils. ●

What is a refugee?

Canada will welcome between 240,00 and 265,000 new permanent residents this year, of which as many as 13,900 will be sponsored refugees. Refugees are people who are outside their home country or the country where they normally live and are unwilling to return because of well-founded fear of persecution based on race, religion, political opinion, nationality or membership in a particular social group. There are three different ways for refugees to get to Canada:

Asylum seekers

They have made their own way to Canada and claim protection under international law in this country. In 2013, Canada accepted 8,094 asylum claims.

Government-assisted refugees:

Refugees overseas whose initial resettlement in Canada is entirely supported by the Government of Canada or Quebec. In 2013, Canada resettled 5,781 refugees. The target for 2015 is 7,100.

Bharati Rajanayagam - Editor, Sunday Thinakkural (Colombo)

Implications of War on Terror on the media in Sri Lanka

This essay was originally written to be presented as a talk at International Association of Tamil Journalists, in UK, Last october. As the conference title suggests, there is a close nexus between the war on terror declaration and the function of the media. Media coverage of human rights issues in conflict situations within the context of war on terror is an important subject for discussion and research.

It is evident that in the post September 11 era, the world is facing a new type of war, almost entirely different form previous wars in modern history. As scholars would say the basic conflict structure is not a confrontation between nation states, but rather one between an international coalition of states and a loosely constructed and less nation state-based antagonist.

The U.S president Bush expressed soon after the September 11 attack that "I will seize the opportunity to achieve big goals. There is nothing bigger than achieve peace", and declared 'war on terror'.

Most of the governments gave their unconditional support to Bush. Bush said, "who is not with me is against me" and the cluster bombs in Afghanistan left no doubt that he meant what he said.

Many governments saw the 'war on terror' a great opportunity and crush separatist movements in their countries using the war on terror discourse and in the name of 'global war on terror'. President Bush saw 'terrorism' as evil, which can be treated by killing terrorists everywhere in the world.

It was not a surprise that the Sri Lankan government which was fighting against LTTE, found the 'war on terror' declaration as a golden opportunity to win the war. The U.S embassy in Sri Lanka also issued a statement in October 2001 that, "Sri Lanka the little Island would not be left out in U.S's fight against terrorism. Recent attacks in New York and the Pentagon in

Washington had provoked worldwide revolution against terrorism and strengthened the resolve of the international community towards fighting the global plague. Our commitment to assist to Sri Lanka in its fight against terrorism is undiminished and will continue. We also reiterate our support for the position of the Sri Lankan government against the establishment of an independent Tamil Eelam."

This U.S's statement came little after the Sri Lankan President Chandrika Kumaratunga called for an extra support to fight terrorism and criticized the west for its double standards in tackling the problem.

Bush said that, he was going to war in order to bring peace. He outlined why it was necessary for the U.S government to launch a war against the state and people of Iraq. "We seek peace. We strive for peace and sometimes peace must be defended" this is how Bush remarked.

It was in the premise of the 'war on terror' that the president Chandrika Kumarathunga's so called "War for Peace" strategy and current President Mahinda Rajapaksha's so called 'Humanitarian War' were pursued.

The consequences of these so called wars within the context of 'global war on terror' severely impacted democratic process of the country in all dimensions.

The media was and continues to be one of the most affected sectors as a result of these wars. It affected all aspects of the dynamics of news production of human rights reporting.

There are a number of factors that hamper human rights reporting in Sri Lanka. Among these factors, media suppression is the main constraint. Lack of access to information, ethnic division, interest of the ownership and a lack of professionalism also have been identified as common constraints in Sri Lanka.

Global war on terror discourse and its associated policies have been enabling the consecutive Sri Lankan governments in Sri Lanka to comfortably curb media's freedom and punish journalists in the name of 'war for peace' and 'humanitarian war'.

Majority of journalists who cover the conflict issues had to face a number of constraints. There have been numerous instances of journalists receiving death threats, or being harassed, arrested, attacked, abducted or killed. Many journalists have been threatened at gun point just for the reason that they reported the truth.

Since 2005, 34 journalists have been murdered, not a single murderer has been sent to prison, and up to 25 journalists a year are fleeing the country. Many media institutions have been bombed and burnt. Generally the journalists have been the target; however threats, murders and abductions are not confined only to Tamil journalists. Not a single perpetrator has been brought to justice. Sri Lanka is ranked 162nd out of 179 countries in its 2013 press freedom index.

Although, there are provisions in the constitution to protect the freedom of expression in Sri Lanka, there are also legal regulations and statues which limit the media freedom. There are a number of instances in the legislation that encourage secrecy and weaken the liberal flow of information.

The result is that many have stopped reporting and some have fled the country for their own security. They have to report on news according to the instructions of the instructions of the editors and owners of newspapers, such as avoiding news that antagonises the paramilitary groups, army and certain politicians, which causes a negative effect on their professional dignity, practice and increases insecurity.

This has restricted the media to pay its role to promote democratisation and consequently created a serious democratic deficit negatively impacting on the promotion and protection of human rights.

On the other hand, this situation has created a situation, where interest among Tamil students to become journalist and study journalism has drastically declined in Sri Lanka in the post war period, and consequently the Tamil journalism in Sri Lanka is in a crisis.

This has created an acute shortage for talented journalists and affected the standards of journalism.

Currently journalists are following three types of censorship: firstly, when journalists themselves decide whether the news item which they are reporting will threaten them, and where

they do not report on such an item if there is a threat to them; secondly, when censorship is imposed by their institution; and, thirdly, when the censorship is imposed by the government.

For example, since the end of armed war in May 2009, the Tamil Newspapers in Sri Lanka have almost stopped reporting the events and happenings in the Tamil diaspora as a result of self-censorship caused by threats, intimidation and legal actions Prevention of Terrorism Act. As you may be aware, the Sri Lankan government recently banned a number of Tamil Diaspora Organizations linking them with terrorism under U .N. Security Council Resolution 1373 of 2001.

Freedom of expression is one of the basic pillars of a democratic society. The professional journalism in a free media society is essential to inform both decision-makers and the people about existing realities concerning the conflict issues.

Furthermore, the professional journalism can be instrumental in conflict resolution, where the information it disseminates is reliable, protecting and promoting human rights and representing diverse views.

It is a kind of media that reduces conflict and fosters human security. Currently, there is a dire need in Sri Lanka to establish a media platform that provides free flow of information exposing human rights violations, giving the citizens the opportunity to make informed choices about their future while providing a watchdog function.

This is where the role of internet media becomes important. However, the growth and professionalism of the internet media are not satisfactory. Of course, there are a lot of Tamil Diaspora media websites coming out. But they lack the standards of journalism and professionalism.

They often report rumour as facts and often fall in the trap of propaganda, and create panic, misunderstanding and suspicions among the Tamil people. Most of these websites are operated by a single person without any journalistic experience and skills.

I would like to end this speech by appealing to the Tamil diaspora to extend their hands to the Tamil Media Alliance to strengthen and develop the Tamil media in Sri Lanka by means of trainings, technical support, best practices etc.

Media is the cornerstone of success of the Tamil people in Sri Lanka and their positive socio-economic and political change.●

மாலினி அரவிந்தன்

எழுத்தால் உயர்ந்த ராஜம் கிருஷ்ணன்

என்னை எழுதத் தூண்டிய எழுத்துக்களில் ராஜம் கிருஷ்ணனின் எழுத்துக்களும் அடங்கும் என்பதில் நான் எனக்குள் பெருமைப்படுகின்றேன். எழுத்தாளர்கள் என்றால் ஆண்களே ஆக்கிரமித்து இருந்த துறையை உடைத்துக் கொண்டு உள்ளே நுழைந்து, பெண்களாலும் எழுத்துத் துறையில் சாதனை படைக்க முடியும் என்று செயலில் காட்டியவர்களில் எழுத்தாளர் ராஜம் கிருஷ்ணனும் ஒருவர். பேனா முனையில் பெண்களின் சுதந்திரத்திற்காகக் காலமெல்லாம் போராடியவர். காரணம் அன்றைய சமூகக் கட்டுப்பாடு காரணமாகப் பெண்ணாகப் பிறந்த இவரும் வாழ்க்கையில் ஏதோ ஒருவிதத்தில் பாதிக்கப்பட்டவராகவே இருந்தார்.

திருச்சியில் முசிறி என்ற கிராமத்தில் 1925ஆம் ஆண்டு பிறந்த இவருக்கு அன்றைய சமூக வழக்கப்படி 15 வயதிலேயே இவரது பெற்றோர், பொறியியலாளரான கிருஷ்ணன் என்பவருக்குத் திருமணம் செய்து வைத்து விட்டனர். விவரம் அறியாப் பருவத்தில், திருமண பந்தத்திற்குள் அகப்பட்டதால், முறையாகப் பள்ளிக்கூடம் சென்று இவரால் கல்விக்கூடக் கற்க முடியாமல் போய்விட்டது. மாமனார் மாமியாரைவிட இவருக்கு ஒன்பது நாத்தனார்கள் இருந்ததால் புகுந்த வீட்டில் பெரிய குடும்பமாகப் போய்விட்டது. திருமணத்தின்பின் தாம்பரத்தில் குடியேறிய இவருக்குக் கணவனின் ஆதரவு கிடைத்ததால், இலக்கிய நூல்களைப் படிக்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. நிறைய நூல்களை வாசித்ததால், தானும் எழுதவேண்டும் என்ற ஆர்வம் அவருக்கு ஏற்படவே, அதை நடைமுறைப்படுத்திக் காட்டினார்.

பதினாறு வயதில் இவர் கதைகள் எழுதத் தொடங்கியிருந்தார். புதினம், சிறுகதை, கட்டுரை, மொழிபெயர்ப்பு, சிறுவர்களுக்கான படைப்புகள் என்று அனைத்துத் தளத்திலும் இவர் இயங்கிவந்தார். அக்காலத்தில் வெளிவந்த மஞ்சரி இதழில் இவரது மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள் வெளியாகி இருந்தன. இவரது அனேகமான கதைகளில் யதார்த்தம் நிறைந்து காணப்படுவதற்கு முக்கிய காரணம், கதைத் தளத்திற்குத் தானே சென்று அங்கே உண்மையில் என்ன நடக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்வதில் ஈடுபாடு கொண்ட வராக இருந்தார். இவரது சமகாலத்தில் வாழ்ந்த பெண்களின் நிலையையும், மற்றும் சமூக அவலங்களையும் இவரின்

ஆக்கங்கள் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றன.

'கரிப்பு மண்கள்' என்ற இவரது புதினம் மீனவர்களின் வாழ்க்கை நிலையை எடுத்துக் காட்டுவதாக இருந்தது. இந்த புதினத்தை எழுதுவதற்காக இவர் 1970இல் தூத்துக்குடிக்குச் சென்று அங்கே உள்ள மீனவர்களுடன் சில காலம் தங்கியிருந்து அவர்களுடைய வாழ்க்கை முறையை அறிந்து கொண்டதாகத் தெரிகின்றது. அதுபோலவே பீகார் கொள்ளைக்கூட்டத் தலைவனைச் சந்தித்து அங்கே தங்கி உரையாடியபின் எழுந்த புதினம்தான் 'முள்ளும் மலரும்'. சுமார் எண்பது நூல்கள் வரை இவர் வெளியிட்டிருக்கின்றார். இவற்றில் நாற்பது புதினங்களும், சிறுகதைத் தொகுப்புக்களும் அடங்கும். இவர் எழுதி வெளிவந்த நூல்களில், கூட்டுக் குஞ்சுகள், வனதேவியின் மைந்தர்கள், மலர்கள், கரிப்பு மணிகள், உத்தரகாண்டம், மாறி மாறி பின்னும், பாதையில் பதித்த சுவடுகள், பொதுவுடைமை, உயிர் விளையும் நிலங்கள், புதியதோர் உலகம் செய்வோம், வளைக்கரம், இடிபாடுகள், கூடுகள், அவள், குறிஞ்சித்தேன், ஊசியும் உணர்வும், வேருக்கு நீர், அலை வாய்க்கரையில், முள்ளும் மலர்ந்தது, அன்னையர்பூமி, சுழலில் மிதக்கும் தீபங்கள் போன்றவற்றைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம்.

மித்ரா என்ற புனைப்பெயரில் மலையாள மொழியில் இருந்து நிறையவே மொழிபெயர்ப்பு செய்திருக்கின்றார். தனது எழுத்தாற்றலால் பல பரிசுகளையும், விருதுகளையும் இவர் பெற்றிருந்தார். நியூயோர்க் ஹெரால்ட் ட்ரைப்பூன் வழங்கிய சர்வதேச விருது இவருக்கு 1950ஆம் ஆண்டு கிடைத்தது. 1953ஆம் ஆண்டு கலைமகள் இதழில் இவர் எழுதிய 'பெண்குரல்' என்ற புதினத்திற்கு கலைமகள் பரிசு கிடைத்தது. 'வேருக்கு நீர்' என்ற புதினத்திற்கு 1973ஆம் ஆண்டு சாகித்திய அக்காடமி விருது கிடைத்தது. இதைவிட சோவியத்லாண்ட் நேரு விருது 1975ஆம் ஆண்டும், திரு.வி.க. விருது 1991ஆம் ஆண்டும் கிடைத்தன.

சில வருடங்களுக்கு முன் சுபமங்களா என்ற இதழுக்கு அவர் வழங்கிய நேர்காணலில் 'திருக்குறளைத் திருத்த வேண்டும்' என்றும், 'பாரதிதாசனும் பெண்களை நுகர்பொருளாகத்தான் பார்த்தார்' என்றும் குறிப்பிட்டு இருந்தது பற்றி இலக்கிய விமர்சகர்கள் சிலர் கடுமையாக விமர்சித்திருந்தார்கள். அப்படியான விமர்சனங்களைக் கண்டு இவர் பயந்துவிடவில்லை. திருக்குறளை (128ஆம் பக்கம் வருக)

வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம் (குறமகள்)

இலங்கையின் நுழைவாயிலாக இயங்கி வந்தது காங்கேசன்துறையே!

காங்கேசன்துறைமுகம் எனப்பெயர் வந்தது மிகப் பிற்பட்ட காலத்திலாயினும் மிகப் பழங்காலத்திலிருந்தே வெவ்வேறு பெயர்களாக ஏறுதுறை இறங்குதுறைகள் அமைந்திருந்தன.

போர்த்துக்கேய ஆவணங்களைச் சுவடிச்சாலையில் ஆராய்ந்தபோதும்சூட குரக்கன்துறை என்ற பெயரே காணப்பட்டது. மாருதப்புவரீகவல்லியின் வருகை கி.பி. எண்ணூறாம் ஆண்டுவரையிலேயே நிகழ்ந்திருக்கிறது. அதன் பின்னரே காங்கேசன்துறை எனும் பெயர் வழக்கில் வந்திருக்கிறது.

இப்பிரதேசம் கண்டமேடையை ஒட்டி அமைந்திருப்பதால் பாரிய யுத்தக் கப்பல்கள் பாக்குநீரிணைக்குள் வர முடியாது. கிழக்கே வங்காளப் பெருங்குடாவுமீ மேற்கிலும் தெற்கிலும் இந்துப் பெருஞ் சமுத்திரம் அமைந்திருப்பதாலும் பாதுகாப்பான பிரதேசம் கீரிமலை மேட்டுக்குக் கிழக்கே அமைந்திருக்கும் வீரமாகாளியம்மன் துறையிலிருந்து (பழைய அரசினர் வைத்தியசாலையின் மேற்கெல்லை) மயிலிட்டி மேற்கெல்லைவரை அமைந்திருந்த மாணிக்கதேவன்துறைவரை விரிந்திருந்தது.

சன்னதியை ஒட்டிய இடத்தில் வீரமார்த்தாண்டன்துறை அமைந்திருந்தது. அது காங்கேசன்துறை எல்லைக்குள் வரவில்லை. எனவே அது இங்கே தவிர்க்கப்பட்டது. இந்தியாவில் கிழக்கெல்லையில் இருக்கும் கோடிக்கரை எனும் துறையே மிக அண்மையில் அமைந்திருக்கும் துறையாகும்.

காங்கேசன்துறையிலிருந்து கோடிக்கரை இருபத்தெட்டு கிலோமீற்றரில் அமைந்திருக்கிறது. பருத்தித்துறைக்கும் கோடிக்கரைக்கும் இடைப்பட்ட தூரம் நாற்பத்தாறு கிலோமீற்றர் ஆயினும் பருத்தித்துறையின் கிழக்கெல்லை வங்காள விரிகுடா எனும் பெருங்கடலும் இந்து சமுத்திரமும் ஆகும். பெருங்கப்பல்கள் யுத்தக் கப்பல்கள் போக்குவரத்துச் செய்யக்கூடிய ஆழ்கடலின் அண்மையில் இருப்பது அவ்வளவு பாதுகாப்பானதல்ல.

காங்கேசன்துறை எனும் பெயரில் அமைந்திருந்த சிறு துறைகள் அக்காலத்தில் வெவ்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டன.

பொதுவாக கயாத்துறை என்பதாகும் 'ய' எனும் எழுத்து 'ச'

எனும் உச்சரிப்பிலும் சொல்லப்படும். ஆதனால் கயாத்துறை, கசாத்துறை எனவும் கூறப்படும். இதற்கு இரு பொருள்கள் கூறப்படுகின்றன. 'புத்தகாயா' எனும் திருத்தலத்துக்கு ஏறுதுறையாக அமைந்திருந்தமை, கசகசா போன்ற வாசனைத் திரவியங்கள் ஏற்றுமதி செய்யும் இடமாக அமைந்திருந்தமை எனக்கூறப்படுகின்றது.

பட்டினப்பாலை எனும் சங்கத்தமிழ் நூலில் காவிரிப்பூம்பட்டணத்துத் தெருக்களில் ஈழத்து ஆக்கமான நெல்லோ நெல்' எனக்கூவி விற்கும் வணிகர்களும் அத்தெருக்களில் காணப்பட்டதாகக் கூறப்படுவதால் ஈழத்து வன்னிப் பிரதேச நெல் இத்துறைகள் வழியாக ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது புலனாகிறது.

அன்றைய காவிரிப்பூம்பட்டினமே இன்றைய மதுரையாகும். கடந்த நூறு ஆண்டுகளுக்குள்ளேயே கடவுச்சீட்டு இல்லாமலே வேதாரண்யம் எனும் திருமறைக்காட்டுக்குச் சென்று விடியும்வரை திருவிழாப் பார்த்து விடிய ஐந்து மணிக்குள்ளேயே வந்துவிடுவார்கள்.

சுவடிச்சாலைகளில் போர்த்துக்கேய ஆவணங்களை ஆராய்ந்தபோது குரக்கன்துறை ஒன்றே காணப்பட்டது. சோழ இளவரசியின் வருகை கி.பி. 18ம் நூற்றாண்டளவிலேயே காங்கேசன்துறை எனும் பெயர் புழக்கத்தில் வந்தது.

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் இறைவரி வசூலிப்பதற்காக மாகாணம் மாநிலம் போன்ற பிரிவுகளும் இறைவரிப் பிரதேசங்களும் வந்தன. கடற்கரையிலிருந்து ஒன்று ஒன்றரை மைல் தூரத்துக்கு மக்கள் குடியிருப்புகள் அமைவதில்லை. மக்களின் ஆடு, மாடு போன்றவை மேயவும் தூங்கவுமான இடமாகும்.

தெல்லிப்பளையின் வடக்கேயுள்ள பிரதேசம் 'பளை இறைவரிப் பிரதேசமாகும்'. இன்றும் அப்பிரதேசத்து மக்கள் குடியிருப்புகள் அனைத்தும் பளை இறை எனப் போட்டுத்தான் கிராமங்களின் பெயர் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

இன்றும் மற்றைய பிரதேசங்களில் வசிப்பவர்கள் 'பளையார்' என்றே குறிப்பிடுகின்றனர். குடிப்பெருக்கம் ஏற்பட்டபோது கரையை நோக்கி குடியிருப்புகள் நகரத் தொடங்கின. எனவே பளையாரின் ஒரு பகுதி கரையார் ஆயினர். ஆகவே அது இன்னொரு சாதியினர் அல்லர். கடல்படு திரவியங்களுக்கு

இலங்கையின் நுழைவாயிலாக...

உரிமையாகினர். வீரமாகாளியம்மந்துறை மக்கள் வந்து இறங்குதுறையாகவும் குரக்கந்துறை தானியங்கள் வந்து இறங்கும் துறையாகவும் கசாத்துறை நெல், வாசனைப் பொருட்கள் ஏற்றுமதி செய்வதாகவும் வீரமாணிக்கதேவந்துறை மக்கள் ஏறுதுறையாகவும் செயற்பட்டன.

சிறுவள்ளங்கள், தோணிகள், கட்டுமரங்கள் என்பனவே பிரயாணத்துக்கு உதவியானவை.

மதுரை வேறு இலங்கைத் தமிழர்வேறு எனும் உணர்வு இலங்கை சுதந்திரம் அடையும்வரை இருந்ததில்லை. கல்வி பெறவும் செல்வம் ஈட்டவும், பக்தி வளரவும் இத்துறைகள் பயன்படுகின்றன. முதிய பெண்கள்கூட காசிவரை சென்று கங்கையில் நீராடி வந்திருக்கிறார்கள்.

எமது பண்டைய புலவர்கள் மதுரைப் பண்டிதர்களாக விளங்குகிறார்கள்.

வணிகத்தில் பெயர்போன நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமார் இத்துறைகளுடாக வந்து நெல்லை ஏற்றுமதி செய்து அரிசியாக்கி, அந்த அரிசியை இத்துறைகளுடாக இறக்குமதி செய்தார்கள். கிட்டங்கி என்று சொல்லப்படும் பண்டகசாலை-களை எழுப்பி அடுக்கி வைத்து வண்டில் மாடுகள் மூலம் விநியோகம் செய்தார்கள். யாழ்ப்பாண நகரத்தில் சிலர் குடியேறி இவற்றைக் கண்காணித்தார்கள்.

நாட்டுக்கோட்டை செட்டிமாரின் மொழி தெலுங்கு ஆகையால் காங்கேசந்துறைத் தமிழரிடம் பல தெலுங்கு மொழிகள் புழக்கத்தில் வந்தன. ஆறுமுக நாவலர், மாசிலாமணி போன்றோர் மதுரையிலும் திருச்சியிலும் பாடசாலைகள் கட்டியும் பண்ணைகளை அமைத்தும் செல்வாக்காக விளங்கினர்.

இலங்கை சுதந்திரமடைந்ததும் கடவுச்சீட்டு பெற்று வெளியே போகும் நிலையும், சட்டத்தை மீறிச் செல்வோர்க்கு தண்டனையும் உருவாகியது. ஆயினும் இத்துறைகள் இன்றுவரை செயற்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கின்றன.

இந்தியாவுக்கு மாத்திரமல்ல, உலகின் எப்பாகத்துக்கும் சென்றுவர இத்துறைகளே உதவுகின்றன. இத்துறைகளுக்குப் பழைய பெயர்களோ அல்லது பழைய செயற்பிரிப்புகளோ இல்லை எனலாம்.

தமிழரின் விடுதலைக்காகப் பாடுபடுபவர்கள் போராளிகள், அரசுக்கு எதிரான சிங்களக் கட்சிகளின் சிங்களத் தலைவர்கள், அரசுக்கெதிரான மற்றைய கட்சிகளின் உயிராபத்துக்குரியவர்கள், எமது தீவிரவாதிகளுக்கு பயிற்சி அளிக்க வரும் பிறநாட்டுத்துறை வல்லுநர்கள், ரகசியமாக வருபவர்கள், அரசாங்கத்தினால் நாடு கடத்தப்பட்டவர்கள், தங்கள் உறவையோ அல்லது கொள்கை பரப்பவோ வருபவர்கள் முதலியோர் முப்படைக்கும் டிமிக்கி கொடுத்து உள்ளே புகவும் இத்துறைகள் பயன்பட்டு வருகின்றன.●

எழுத்தால் உயர்ந்த...

ஏன் திருத்த வேண்டும் என அதற்கும் அவர் விளக்கம் கொடுத்திருந்தார். 'ஒரு படைப்பை அதன் காலத்திலும் இடத்திலும் வைத்துத்தான் பார்க்க வேண்டும். இன்றைய பெண்ணியப் பார்வையை ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய திருக்குறளில் தேடுவது எப்படிச் சரியாகும்' என்று வாதிட்டவர்களுக்கு, 'அப்படியானால் திருக்குறளை ஏன் எல்லாக் காலத்திற்கும் ஏற்ற நூல் எனக் கூறுகிறீர்களோ தெரியவில்லை' எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார். மகாகவி பாரதிதான் உண்மையிலே பெண்விடுதலைப் போராளி என்றும், பாரதிதாசன் அல்லவென்றும் 'கோரிக்கை யற்றுக் கிடக்குதண்ணே இங்கு வேரிற் பழுத்த பலா' என பெண்ணை நுகர்பொருளாகவே அவர் பார்த்தார் என்றும் பாரதிதாசனைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு வாதிட்டிருந்தார்.

ராஜம் கிருஷ்ணன் தம்பதிகளுக்குக் குழந்தைப் பாக்கியம் கிடைக்கவில்லை. இவரது கணவரான கிருஷ்ணன் பக்கவாதம் காரணமாகப் படுக்கையில் சிலகாலம் இருந்து 2002ஆம் ஆண்டு இயற்கை எய்தினார். போதிய வருமானம் இல்லாததால் பிறகாலத்தில் ராஜம் கிருஷ்ணன் வறுமையில் தள்ளப்பட்டார். இவரது எழுத்துகளுக்கு மதிப்புக் கொடுக்க எண்ணிய தமிழக அரசு இவரது நூல்களை அரசுடமையாக்கியது.

இதன் காரணமாக இவருக்கு சுமார் மூன்று லட்சம் ரூபா சன்மானமாகக் கிடைத்தது. நாம் இந்த மண்ணில் வாழும்போதே ஒருவரைக் கௌரவிப்பதுபோல, முதன் முறையாக ஒரு எழுத்தாளர் உயிருடன் இருக்கும்போதே தமிழகத்தில் அரசுடமையாக்கப்பட்டது இவரது ஆக்கங்களேயாகும்.

1980களில் இந்திய மாதர் தேசிய சம்மேளனத்தில் ராஜம் கிருஷ்ணன் அவர்களும் ஒரு உறுப்பினராக இணைந்திருந்தார். பெண்ணியத்திற்கு முன்னுரிமை கொடுத்த அவர், காலம்-தோறும் பெண், காலம்தோறும் பெண்மை, யாதுமாகி நின்றாய், இந்திய சமுதாய வரலாற்றில் பெண்மை போன்ற பெண்ணியம் சம்பந்தமான நூல்களை எழுதியுள்ளார். எழுத்தாளர் நீல பத்மநாதன் எழுதிய 'தேரோடும் வீதியிலே' என்ற புதினத்தில் வரும் ஒரு வயதான பெண் கதாபாத்திரம் ராஜம் கிருஷ்ணனாக இருப்பாரோ என்று சந்தேகப் பட்டவர்களும் உண்டு.

பிற்காலத்தில் வறுமையில் வாடிய ராஜம் கிருஷ்ணன் நோய்வாய்ப்பட்டு 2014ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 20 ஆம் திகதி இயற்கை எய்தினார். இவர் இயற்கை எய்தியபோது இவருக்கு வயது தொண்ணூறு. இறந்த பிறகு தனது உடலைத் தனக்குச் சிகிச்சை அளித்த ஸ்ரீ ராமச்சந்திரா மருத்துவமனைக்கே தானமாக அளித்து விடும்படி ராஜம் கிருஷ்ணன் விருப்பம் தெரிவித்திருந்தார். உலகைவிட்டு அவர் பிரிந்தாலும் எம்மவர் மத்தியில் தமிழ் இலக்கியம் வாழும்வரை அவருடைய எழுத்துக்களும் நினைவுகளும் வாழும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.●

எஸ். ஜெகதீசன்

முதலாவது தசாப்த மாண்புறு மலர்கள்

கனடியத் தமிழரின் கடந்த 25 வருட வாழ்வின் விலாசத்தையும், வளர்வின் விகாசத்தையும் காட்டுவது தமிழர் தகவல்.

எதைச் சொல்லவேண்டும் என்பதில் மட்டுமல்ல எப்படிச் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்கும் மிகுந்த முக்கியத்துவம் கொடுப்பது முதன்மை ஆசிரியர் திரு எஸ். திருச்செல்வம் அவர்களின் அனுபவமும் ஆற்றலும் சேர்ந்த சாதாரியம்.

தேவையான தகவல்களை தேவையான தருணத்தில் தரும் தமிழர் தகவல் ஒவ்வொருவரினது நினைவையும் நிமிர வைக்கும் என்பது வாசகர்களின் ஏகோபித்த அபிப்பிராயம்.

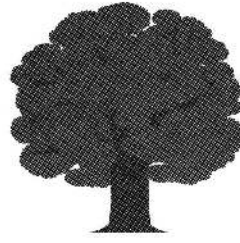
பார்க்கத் தவறியவர்களும்....
தவறாமல் பார்க்க வேண்டியது -
தமிழர் தகவல்!

தலைவர்கள், மருத்துவர்கள்,
வழக்கறிஞர்கள்,
கணக்கியலாளர்கள், விஞ்ஞானிகள்,
பொறியியலாளர்கள், அதிபர்கள்,
ஆசிரியர்கள், பத்திரிகையாளர்கள்,
நவீன சிந்தனையாளர்கள்,
கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், ஓவியர்கள்,
தொழிலாளர்கள், வணிக விற்பன்னர்கள், மாணவர்கள் என்று
தத்தம் துறைகளில் தடம்பதித்தவர்களின் அதிரடியான
ஆழமான சிறப்பான கருத்துகள் இல்லங்களைச்
சென்றடைகின்றன.

இத்தனை எழுத்தாளர்கள் தொடர்ச்சியாக 24 ஆண்டுகள்
எழுதுவது தமிழ் இதழியல் உலகில் ஒரு சாதனை.

ஆண்டு மலரில் எழுதும் பலர் வருடாவருடம் அதிகரித்து
பதிவுகளை வரலாறுக்குகின்றார்கள்.

கனடியத் தமிழரின் அடையாளம் என அவை மூளைக்குள்
முகாமிடுகின்றன.

Growing
with the
Community
ESTD-1991

முதியவர்களின் அனுபவத்தையும், இளைஞர்களின்
ஆர்வத்தையும், இணைத்துச் செயற்படும் தமிழர் தகவல்
மக்களின் எண்ணங்களையும், வாழ்வியல் அழகையும்,
இதயங்களில் பதிய வைக்கின்றது.

கனடியத் தமிழரின் வாழ்வாதாரத்திற்கு தகுந்தவொரு
சான்றாவணமாக தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டு
தொலைநோக்குப் பார்வையுடன் செயற்படும் தமிழர் தகவல்
நமது சரித்திரமும் நமது எதிர்காலமும் எழுதப்பட்டுள்ள
ஒரேயொரு ஊடகம் என்ற பிரமிப்பை இதயத்தில்
ஊட்டுகின்றது.

கலை கலாசாரம் இலக்கியம்
மருத்துவம் சரித்திரம் சமூகம்
தத்துவம் சட்டம் அரசியல்
விஞ்ஞானம் சமயம் சாஸ்திரம்
சர்வதேச - உள்நாட்டு விவகாரம்
என எண்ணற்ற துறைசார்ந்த
கட்டுரைகளால் கனடாவில் உள்ள
முன்னணி படைப்பாளிகளும் இளம்
எழுத்தாளர்களும் இணைந்து ஒரு
சகாப்தத்தை உருவாக்குகின்றனர்.

வருடந்தோறும் ஆண்டு மலர்
வெளியீட்டு விழாவில் சூட்டப்படும் தமிழர் தகவல் விருது
மற்றவர்களுக்கும் பெருமிதம் சேர்க்கின்றது. தானும்
பெருமைப்பட்டுக் கொள்கின்றது.

வெள்ளையரது நாட்டில் தமிழர்கள் விருது பெறுவது
உற்சாகப்பட வைக்கின்றது. தமிழரது ஏட்டில் கடந்த 24
வருடங்களாக வெள்ளைக்காரர்கள் விருது பெறுவது கர்வப்பட
வைக்கின்றது.

தமிழரல்லாதோருக்கும் அளிக்கப்படும் கௌரவ விருதுகளால்
ஒட்டு மொத்தமாக தமிழ் சமுதாயமுமே நெஞ்சை
நிமிர்த்துகின்றது.

Life has its Rewards ! Work has its Awards! என்பதே தமிழர்
தகவல் விருதிற்குரிய வெற்றி வாக்கியம்.

தமிழர் தகவல் முதன்மை விருதுகள், சமூக மற்றும் இலக்கிய சேவைகளுக்காக வழங்கப்பட, வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது விசேட விருதாக அமைகின்றது.

அகதிகள் சேவை, தமிழ் மொழி, பொதுநலன், கல்வி, மருத்துவம், சட்டம், ஊடகம், அரசியல், கலை, எழுத்து, இசை, நடனம், வாத்தியம், நாடகம், வர்த்தகம், சிற்பம், ஆன்மீகம், அச்ச வெளியீடு போன்ற துறைகளில் தேர்ந்தோர் துறைசார் சிறப்பு விருதுகளையும், கல்வி, விளையாட்டு, இளைஞர் சேவை, இசை ஆகிய துறைகளிற் சிறந்த மாணவர்கள் சாதனை விருதுகளையும் பெறுகின்றார்கள்.

ஆரம்பம் முதல் இன்றுவரை பெப்ரவரி மாதம் 5ம் திகதி என மாதம் தவறாது திகதி தவறாது வெளிவரும் தமிழர் தகவல் 416 920 9250 என்ற தொலை பேசி இலக்கத்தைக் கூட அன்று முதல் இன்று வரை கொண்டுள்ளமை நேர்த்தியையும் நம்பிக்கையையும் மனதிற்கு நல்கின்றது.

ஜூன் ரோலண்ட்ஸ் (June Rowlands), பார்பரா ஹோல் (Barbara Hall), மெல் லாஸ்ட்மன் (Mel Lastman), டேவிட் மில்லர் (David Miller), ரொப் போட் (Rob Ford), ஜோன் ரொரி (John Tory) என ஆறு பேர் நகர முதல்வர்களாக வீற்றிருந்த அதே மண்டபத்திலிருந்துதான் தொடர்ச்சியாக எவ்வித மாற்றமுமின்றி கடந்த 24 வருடங்களாக தமிழர் தகவல் ஆண்டு மலர்கள் கம்பீரமாக வெளியிடப்படுகின்றன.

இதுவரை 23 ஆண்டு மலர்கள் வெளிவந்துள்ளன. 24ஆவது மலரில் இன்று இதனை நீங்கள் வாசிக்கின்றீர்கள். அனைத்தையும் அலசி ஆராய ஆழ்ந்து விமர்சிக்க என்னைப் போலவே எல்லோரும் விரும்புவர். எனினும் கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வு மாணவர்களால் மட்டும் அது சாத்தியம். அதனால் நான் மிலேனியத்துக்கு முன்வந்த மலர்களிலிருந்து கொஞ்சமாய் வாசனையை முகர முனைகின்றேன்.

அரசியல், இலக்கியம், சரித்திரம், சமுத்திரம், சட்டம், திட்டம் என பிரபஞ்சத்தில் எதைப்பற்றியும் கருத்துச் சொல்லும் வல்லமையுடைய முதன்மை ஆசிரியரின் தலையங்கத்திலிருந்து தகவல் துளி ஒன்றிலும் முகப்பு அட்டையின் தோற்றத்திலும் எல்லோரும் லயிப்பர் என்பதனால் அவற்றைத் தவறவிடவில்லை.

முதலாவது ஆண்டு மலர் 1992ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 52 பக்கங்களுடன் மலர்ந்தது. சமூகத்தில் முக்கிய பணிகளைப் புரிந்து வருபவர்களுக்கான தமிழர் தகவலின் விருதுகளை ஏற்று புதிய சகாப்தத்தை ஆரம்பித்து வைத்தவர்களான திரு. நா.சிவலிங்கம் (சமூக சேவை) திரு. க. தா. செல்வராஜகோபால் (இலக்கிய சேவை) ஆகியோரின் முகப்படங்களும் தமிழர் தகவலின் முதல் பன்னிரண்டு மாதமஞ்சரிகளின் முகப்புப் படங்களும் மலரின் முகப்பை அலங்கரித்தன.

சுமார் 45000 தமிழர்கள் இருப்பதாகக் கூறும் முதன்மை

ஆசிரிய தலையங்கத்தின் முதலாவது வரி அந்நாட்களில் வாழ்ந்த தமிழர் தொகையை பார்வையிட விரும்புபவர்களுக்கு இன்றும் ஆதாரம் ஆகும். திருமதி கனகேஸ்வரி நடராசா எழுதிய இலங்கைப் பெற்றோரும் கனடாக் குழந்தைகளும் என்பதே முதலாவது ஆண்டு மலரை அலங்கரித்த முதலாவது கட்டுரை. தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் துறைசார் எழுத்தாளர்களால் இதர கட்டுரைகள் பல காலத்திற்கு ஏற்ற அறிவை அளிக்கின்றன. அளவில் பெரிதும் சிறிதுமாக இருப்பினும் சுமார் 20 கட்டுரைகள் தமிழிலும், 04 கட்டுரைகள் ஆங்கிலத்திலும் தகவல்களை பெரிதாய் தருகின்றன. குடும்பப் பெயர் எது அல்லது முதற் பெயர் எது என தெரியாது தடுமாறுபவர்கள் திரு. அருள் எஸ். அருளையாவின் கட்டுரையை இப்பொழுதும் ரகசியமாக புரட்டிப் பார்த்துக் கொள்வர்.

இரண்டாவது ஆண்டு மலர் 1993ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 60பக்கங்களுடன் விரிந்தது. திருமதி. ரோசலின் இராசநாயகம் (சமூக சேவை) திரு. எம்.பி. கோணேஷ் (இசைத்துறைச் சேவை) திரு.இரமணன் இராம சந்திரன் (தீர்த்திற்கான கௌரவம்) திருமதி. நான்ஸி பொக்கொக் (அகதிகள் பணி) என விருது பெற்றவர்களின் படங்களுடன் இரண்டாம் ஆண்டில் வெளிவந்த பன்னிரண்டு மாதமஞ்சரிகளின் முகப்புப் படங்களும் மலரின் முகப்பாகி உள்ளது.

வெறுமனே தகவல்களை வழங்குவதற்காக மட்டும் தமிழர் தகவல் அமைந்துவிடவில்லை. இங்கு நடைபெறும் சமூக நிகழ்ச்சிகள், தமிழ் மக்களின் அரசியல்ரீதியான செயற்பாடுகள் ஆகியவற்றிற்கும் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தை தமிழர் தகவல் வழங்குவதாக குறிப்பிடும் முதன்மை ஆசிரிய தலையங்கம் அந்த ஆண்டில் தமிழ் மக்களின் தொகை 70000 எனவும் மதிப்பிடுகின்றது. 21க்கும் மேற்பட்ட தமிழ் கட்டுரைகள், 03 ஆங்கில கட்டுரைகள் தமது பணியைச் செவ்வனே செய்கின்றன.

கனடாவின் தேசிய கீதம் கவிநாயகர் திரு. கந்தவனத்தால் தமிழ் வடிவம் பெற்று முதன்முதல் ஊடகத்தில் வந்தது இந்த மலரில்தான். பாடசாலையிலிருந்து மாணவர் நழுவிச் செல்வது பெற்றோருக்கு இன்றும் உள்ள பிரச்சனை. மகாஜனா அதிபர் திரு. பொ.கனகசபாபதி அதற்கு கூறும் ஆலோசனை அலாதியானது. பொதிகை சஞ்சிகை எந்த ஆண்டில் வெளிவந்தது என்று அறிய நப்பாசையா? அதற்கும் ஒரு சிறு குறிப்பு உண்டு. (அது அந்த ஆண்டிலேயே நின்றுபோனது என்பது மேலதிகமான ஒரு தகவல்)

முன்றாவது ஆண்டு மலர் 1994ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 76 பக்கங்களுடன் மேலும் விரிந்தது. திருமதி. குறமகள் வள்ளி நாயகி இராமலிங்கம் (இலக்கிய சேவை) கவிநாயகர் கந்தவனம் (இலக்கிய சேவை) திரு. சுப்பிரமணியம் சஞ்சீவசிறீநாதன் (சமூக சேவை) திரு. எஸ்.ஏ.சிவபாதம் (பொதுப்பணி) கலாநிதி ரொம் கிளாக் (அகதிகள் பணி) ஆகியோர் விருதுகளால் அகங்கலிக்க, அவர்களது படங்கள் மலர் முகப்பை அலங்கரித்தன. தமிழ் கட்டுரைகள் 27 ஆக

அதிகரித்துள்ளது. 03 கட்டுரைகள் ஆங்கிலத்தில். எங்கும் விடுமுறை எதற்கும் விடுமுறை என இருந்து வந்த எம்மவர்களின் கனடிய இயந்திர வாழ்வுக்கு மனநிம்மதி தருகின்றார் பிரபல எழுத்தாளர் திருமதி. (குறமகள்) வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம்.

வருடப்பிறப்பு, கந்த சஷ்டி, ஆடி அமாவாசை எப்போது என கேட்டு உரிய முறையில் இதற்கு விடை காணவேண்டும் என்கிறார் சிவரீ பஞ்சாட்சர விஜய குமார குருக்கள் - சரியான முறையில் முக்திபெற யாருக்குத்தான் விருப்பமில்லை ஐயா?

நான்காவது ஆண்டு மலர் 1995ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 84 பக்கங்களுடன் கவர்ந்தது. திரு. அலோய் இரத்தினசிங்கம் (சமூக சேவை) திருமதி.நவராஜகுலம் முத்துக்குமாரசாமி (இசைப்பணி) திருமதி. மிராண்டா பின்ரோ (அகதிகள் பணி) திரு. தி.மாணிக்கவாசகர் (கல்விப்பணி) திரு. கே.எஸ்.நடராசா (மறைவின் பின் விருது) ஆகியோரை விருதுக்குரியவர்கள் எனக் காட்டியது மலர் முகப்பு.

ஏராளமான பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் தமிழில் கனடாவில் வந்துகொண்டிருப்பினும் புதிதாக குடியேறுவோருக்கு தேவையான சகல தகவல்களையும் அரசாங்கம் மூலமாகவும் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் மூலமாகவும் உரிய முறையில் தரும் ஒரே ஒரு ஏடு தமிழர் தகவல் மட்டுமே என உறுதிபுடன் நெஞ்சை நிமிர்த்திக் கூறுகின்றது முதன்மை ஆசிரிய தலையங்கம். அண்ணளவாக 30 தமிழ் கட்டுரைகள். ஒன்றோ இரண்டு ஆங்கிலத்தில். மற்றும் மதித்து மேவி மன்னித்து நடந்தால் மனதுக்கு மனமே நல்மதி என ஆழமாக அழகாக கவி வடிக்கின்றார் கவிஞர் திரு. சிவா சின்னத்தம்பி. கனடாவின் காதுகளும் கண்களும் எவை எனக் காட்டுகின்றார் புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தன். கனடா தமிழரில் பன்னிரண்டு வீதம் மொன்றியலில் என்ற கவிஞர் திரு. திருமாவளவனின் கட்டுரை அர்த்தமுள்ளது. அவர் இன்று ரொறன்ரோவிற்கு இடம்பெயர்ந்துவிட்டது வேறு கதை.

ஐந்தாவது ஆண்டு மலர் 1996ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 100 பக்கங்களுடன் சாதனை புரியத்தொடங்கியது. திரு. பொ.கனகசபாபதி (கல்விப்பணி) திரு. எம்.ஏ.அகஸ்தின் ஜெகநாதன் (சமூக சேவை) திரு. எஸ்.எஸ். அச்சுதன்பிள்ளை (கலைப்பணி) திருமதி. கீதா யோகேந்திரன் (கலைப்பணி) திரு. அலி கொலாபூர் (அகதிகள் பணி) ஆகியோர் அவ்வாண்டின் விருதுக்கும் மலர் முகப்புக்கும் உரியவர்கள்.

மக்களின் அமோக ஆதரவு சமூக வர்த்தகர்களின் விரிந்த மனம் அறிஞர்கள் கல்வியியலார்கள் மற்றும் வல்லாளர்களின் ஆரோக்கியமான பங்களிப்பு கரமாகவும் உரமாகவும் கிடைக்க ஒன்றோகால் இலட்சத்தை எட்டியுள்ள தமிழரின் சனத் தொகைக்கு ஏற்ப தமிழர் தகவலின் சேவையும் பல கோடுகளைத் தாண்டி மேலோங்கிச் செல்ல நேர்ந்தது என்கின்றது முதன்மை ஆசிரிய தலையங்கத்தின் சில வரிகள். 32 தமிழ் கட்டுரைகள்.

சிறுவர் பாதுகாப்பை அறிவுறுத்துகின்றார் சட்டத்தரணி திருமதி.யசோ சின்னத்துரை. தமிழ் தெரியாமல் தமிழிசை கற்பு சாத்தியமா? என்னும் சட்டத்தரணி திரு. தம்பையா ஸ்ரீபதியின் கேள்வி அவரது மேடைப் பேச்சுகளைப் போலவே மிகவும் உரத்து இன்னமும் கேட்கின்றது. பல்வையத்திய சேவையின் எதிர்காலம் பற்றி டாக்டர். அ.சண்முகவடிவேல் சொல்வது ஆரோக்கியமான சிரிப்புக்கு வழிவகுக்கின்றது.

ஆறாவது ஆண்டு மலர் 1997ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 100 பக்கங்களுடன் மலர்ந்தது. திரு. கிங்ஸ்லி அரியரத்தினம் (சமூக சேவை) திருமதி. கமலா பெரியதம்பி (இலக்கிய சேவை) திரு. தா.இராசலிங்கம் (இசைப்பணி) கலாநிதி இலகுப்பிள்ளை (கல்விப்பணி) திரு. எஸ். கே.மகேந்திரன் (மறைவின் பின் விருது) ஆகியோருடன் ரொறன்ரோ ஸ்டார் பத்திரிகையும் (அகதிகள் பணி) விருதையும் முகப்பையும் தமதாக்கினர். அரசாங்கத்தினால் செய்யப்பட வேண்டிய பணியொன்றினை அரசாங்கத்தின் எவ்வித உதவியுமின்றி நிறைவு செய்து தொடரும் பயணத்தில் அனைத்துக் கரங்களையும் இணைத்துக் கொள்ள விரும்புகின்றோம். பாதங்களைச் சேர்ந்தே பதிப்போம்.

சோதனையிலும் சாதனைகள் செய்வோம் என அறைகூவல் விடுக்கின்றார் முதன்மை ஆசிரியர். 33 தமிழ் கட்டுரைகள். 03 ஆங்கில கட்டுரைகள். தமிழ் மரபில் கோலம் போடும் பழக்கம் பற்றி கோலமிட்டுள்ளார் திருமதி. பாமினி சதீன். தமிழர்களின் புதிய நாடுகளில் கையேடுகளின் அவசியம் பற்றி கையேடு சொல்லிவிடுகின்றார் தமிழன் வழிகாட்டி திரு. செந்தி. ஒன்றாயியோவில் குடும்ப வைத்தியம் பற்றி ஆரோக்கியமான கருத்துக்களை டாக்டர் விக்டர் ஜெ. பிகரடோ நாடி பிடிக்கிறார். திரு. தேசா தெய்வேந்திரனோ கம்பியூட்டர் செயற்பாட்டின் அடிப்படைத் தகவல்கள் சிலதை வடிவமைக்கின்றார்.

ஏழாவது ஆண்டு பூர்த்தி மலர் 1998ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 120 பக்கங்களுடன் விரிந்து மலர்ந்தது. எங்கள் சுவடுகளை நேர்த்தியாகவும் ஆழமாகவும் பதிப்போம்! இளைய சமூகத்தினரையும் இணைத்தே செல்வோம்! புதிய நெடுஞ் சாலையில் தொடரும் பயணம் என்ற கருத்தாழமுள்ள வாசகத்துடன் மணி பத்மராஜா (சமூக சேவை) திரு. பொன் சுந்தரலிங்கம் (இசைப்பணி) கனகேஸ்வரி நடராசா (கல்விப்பணி) கவிஞர் (அம்பி) அம்பிகைபாகர் (மொழிப்பணி) வசந்தா நடராஜன் (இலக்கியப்பணி) திரு. நிலா குகதாசன் (மறைவின் பின் விருது) திரு. கிம் புக் (அகதிகள் பணி) முகப்புக்கு வந்துள்ளார்கள்.

Growing with the community என்ற logo முகப்பில் நிர்ந்தரமாகியது இந்த மலரிலிருந்தே. புதிய சமூகமொன்றின் முதலாவது தமிழ் சந்ததியினரின் வளர்ச்சி அபரிதமானது. கல்வி கலை கலாசாரத்தில் எமது இளைய தலைமுறையின் அக்கறை அபாரமானது. எனவே தமிழர் தகவல் புதிய நெடுஞ்சாலைப் பயணத்தில் திசையறிகல்லாவது அவசியமாகின்றது என வீறு கொள்கின்றார் முதன்மை ஆசிரியர்.

40 கட்டுரைகள் தமிழில். 04 கட்டுரைகள் ஆங்கிலத்தில். Anniversary celebrations பற்றி கொண்டாடுகின்றார் நீண்டகாலமாக தமிழர் தகவல் மலர்களில் எழுதி வரும் Mrs. Miranda Pinto. இன்டர்நெட்டில் ஈழத் தமிழர் என எழுதுகின்றார் திரு. (உதயணன்) ஆர்.சிவலிங்கம். கண்களுக்குப் புலப்படாது வாழுகின்ற தமிழ் மனநோயாளர்கள் பக்கம் கலாநிதி பார்வதி கந்தசாமி பார்வையைச் செலுத்த மாறவேண்டிய மனோபாவத்துடன் வருகின்றார் திருமதி. அருட்செல்வி (அமிர்தானந்தர்) கொட்வின்.

எட்டாவது ஆண்டு பூர்த்தி மலர் 1999ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 132 பக்கங்களுடன் மலர்ந்து விரிந்தது. திரு. எஸ்.தர்மலிங்கம் (சமூக சேவை) திருமதி. தனதேவி மித்ரதேவா (இசைப்பணி) திரு. மு.க.ச.சிவகுமாரன் (மொழி-கலைப்பணி) திரு. ஆர். இராஜதுரை (வர்த்தக விருது) திரு. பிரட் பாலசிங்கம் (முதியோர் பணி) திரு. அடொல்போ ஏ. புரிசெல்வி (அகதிகள் பணி) திருமதி. பெற்றி புரிசெல்வி (அகதிகள் பணி) ஆகியோருடன் ஜெயகரன், துஷ்யந்தன், அஜ்ஜந்தி, அபிதா ஆகியோர் கௌரவம் பெறும் மாணவ-மணிகளாக முதன்முறையாக 'கவரில்' கவர்ந்தனர்.

ஒருவகையில் சொல்லப்போனால் எமது இளைஞர்களுக்கும் முதியவர்களுக்குமிடையில் காணப்படும் பரம்பரை இடைவெளியை நீக்கப் போடப்பட்டுள்ள பாலமாகவும் தமிழர் தகவல் பரிணமிக்கின்றது என கூறும் முதன்மை ஆசிரியர் தகவலின் முகவரியை அதில் காட்டுகின்றார். 41 தமிழ் கட்டுரைகள். 10 ஆங்கில கட்டுரைகள். வணங்க வேண்டிய மண்ணில் வருங்கால தமிழர் என எழுதியுள்ளார் திரு. பொன்.சிவகுமாரன்.

உள உடற் பாதிப்பின் பின்னர் ஏற்படும் தாக்க நோய் பற்றி விளக்குகின்றார் டாக்டர். ரி.சூரியபாலன். கனடிய வழக்கறிஞர் திரு. பொ.கயிலாசநாதன் அற்றோனித் தத்துவம் பற்றி அன்று எழுதியது இன்று பலருக்கு அத்தியாவசியமானது. கனடாவில் தமிழ் வானொலி நாடகங்கள் பற்றி திரு.எஸ்.எஸ்.அச்சுதனும் கனடிய மண்ணில் எழுந்துவரும் தமிழர் திரைக் கலை பற்றி திரு. விஜய் ஆனந்தும், புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் சோதிடத்துக்கும் சோதனை பற்றி திரு. எம்.என். மகேந்திர ராஜாவும் எழுதியுள்ளனர்.

வீடு ஒன்று வாங்குவோமா? என கதவு திறக்கின்றார் திருமதி. மாலினி அரவிந்தன். தமிழ் மொழிக் கல்விக்கான பொதுவான பாடத்திட்டத்துடன் அணுகுகின்றார் திரு. ம.செ. அலெக்சாந்தர்.

இவ்வளவு எழுத்தாளர்களையும் கட்டுரைகளையும் முதன்மை ஆசிரியர்தான் தேடிப் பிடிக்கின்றாரா, அல்லது அத்தனை எழுத்தாளர்களும், கட்டுரைகளும் இவரைத் தேடிப் பிடிக்கின்றார்களா என உள்ளுக்குள் பட்டிமன்றம் நடத்துகின்றது மனது!

அட்டா! மிலேனியம் அதற்குள் பிறந்துவிட்டதா! ஒன்பதாவது ஆண்டு பூர்த்தி மலர் 2000ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 160 பக்கங்களுடன் கமழ்ந்தது.

இருபத்தி மூன்றாவது ஆண்டு பூர்த்தி மலரும் 2014 ஆண்டு வரை தொடர்ந்து 160 பக்கங்களுடன் சிறந்தது.

'இந்த இடத்தில் நான் இருந்தால் நடக்கிற கதையே வேறு' என பிரபல எழுத்தாளரும் சமூக சிந்தனையாளரும் விரிவுரையாளருமான சிந்தனைப் பூக்கள் திரு. எஸ். பத்மநாதன் எங்கிருந்தோ சூளுரைப்பது போன்ற பிரமை எனது ஆழ்மனதை அடிக்கடி எட்டிப்பார்க்கின்றது.

ஏனெனில் பன்னெடுங்காலமாக ஆண்டு மலரின் மீதான விரிவான பார்வையை.. அதன் வளர்ச்சியை...அதன் தளர்ச்சியை.... அதன் வளப்பை..அதன் வாளிப்பை மாதமஞ்சரியில் கிஞ்சித்தும் சுவை குன்றாது துல்லியமாக அலங்கரிப்பவர் அவரே!

தகவல்கள் அனைத்தும் தமிழர் தகவலில் இருக்கும். தமிழர் தகவலில் இல்லாத தகவல் வேறு எதில் இருக்கும்.

வாய்ப்பிருந்தால்... பாருங்கள்! நேரம் வாய்த்திருந்தால் பாருங்கள்!

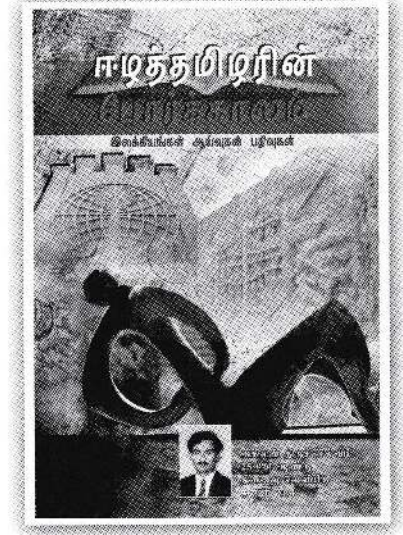
அறிவுள்ளவர்களுக்கு ஓர் அற்புதமான வசீகர வாசிக்காலை - தமிழர் தகவல்!●

பன்மொழிகளில் புத்தாண்டு வாழ்த்து

Happy New Year - English
Gj;jhz;L tho;j;J - Tamil
Felic Any Nou - Catalan
Bonne Annee - French
Felice Anno Nuovo - Italian
Feliz Anno Nuevo - Spanish
Feliz Ano Novo - Portuguese
Gelukkig Nieuwjaar! - Dutch
Godt Nyttar -Norwegian
Gott nytt ar! -Swedish
Head uut aastat! - Estonians
L' Shannah Tovah - Hebrew
Laimigo Jauno Gadu! - Latvian
Laimingu Naujuju Metu - Lithuanian
Onnellista Uutta Vuotta - Finnish
Prosit Neujahr - German
S Novim Godom -Russian
Shchastlyvoho Novoho Roku - Ukrainian
Xin Nian Kuai Le - Mandarin

கே. ஆர். டேவிட்

நூலகர் என். செல்வராசாவின் 'ஈழத்தமிழரின் போர்க்காலம் - இலக்கியங்கள், ஆய்வுகள், பதிவுகள்'

நூலகவியலாளர் என். செல்வராசாவினால் 'ஈழத்தமிழர்களின் போர்க்காலம் இலக்கியங்கள், ஆய்வுகள், பதிவுகள்' என்ற நூல் 'அகிலன் அசோஷியேற்றினால்' செப்டம்பர் 2014இல் (ரொறன்ரோ) கனடாவில் வெளியீடு செய்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. 1989ஆம் ஆண்டு மே மாதம் பத்தாம் திகதி யாழ்ப்பாணத்தில் அகால மரணமான சென் ஜோன்ஸ் கல்லூரி மாணவனான அகிலன் திருச்செல்வம் ஞாபகார்த்தமாக கனடாவில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட 'அகிலன் அசோஷியேற்றினால்' அகிலன் செல்வத்தின் இருபத்தைந் - தாவது நினைவு வெளியீடான இந்நூல் வெளிவந்துள்ளது.

அகிலனின் இருபத்தைந்தாவது ஆண்டு நினைவாக கனடிய தபாற் திணைக்களத்தால் வெளியீடு செய்யப்பட்ட அகிலனின் உருவம் பொறித்த கனடிய தபால்தலை (முத்திரை) அட்டைப்படத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. அத்தோடு அற்புதமான சிற்பங்களின் பிரதிகளும் இடம்பெற்றிருப்பது நூலின் அட்டையை அர்த்தபுஷ்டியுள்ள -தாக்கியிருக்கின்றது.

'சிலையைச் செதுக்கிய சிற்பி, அந்தச் சிலைக்குள் நித்தியமாக வாழ்வான்' என்று கூறுவார்கள். அதேபோல் அகால மரணமான அகிலன் திருச்செல்வம் இந்த நூலுக்குள் நித்தியமாக வாழ்வான் என்று அர்த்தப்படவே இந்த அட்டைப்படத்தை இந்நூல் வெளியீட்டாளர்கள் தெரிவு செய்திருக்கலாமென்றே எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

அகால மரணமடைந்த அகிலன் திருச்செல்வம் நினைவாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட 'அகிலன் அசோஷியேற்றினால்' இதுவரை முப்பது நூல்கள் வெளியீடு செய்யப்பட்டுள்ளன என்ற செய்தி ஆச்சரியத்தைத் தருவதாயுள்ளது.

இந்த நூலின் மூன்றாவது பக்கத்தில் அகிலன் பற்றியதொரு கவிதை இடம்பெற்றுள்ளது.

'பத்துப் பத்தாய் இன்று இருபத்தைந்து வந்தாலும் நித்தம் நீ எங்கள் நெஞ்சத்தில் முத்தேயுள் வித்தைகளை வையம் விளங்கும் வகையில் நாம் புத்தகம் செய்வோமே புலத்தில்' என்ற கவிதையுடன், அகிலன்

தொட்டிலில் கைக்குழந்தையாய் இருந்த பருவம் முதல். 'காலில்லாக் கட்டிலில்' மயானத்தை நோக்கிய மரணயாத்திரை வரையான வாலிபப் பருவம் வரையான பருவமாற்றங்களைப் பிரதிபலிக்கும் வகையிலான பதினெட்டுப் புகைப்படங்களும் பதிவாகியுள்ளன.

அகிலன் சென். ஜோன்ஸ் கல்லூரி மாணவனாக இருந்தபோதே மரணமடைந்தான். அப்போது சென். ஜோன்ஸ் கல்லூரியின் அதிபராக இருந்த கலாநிதி இ. எஸ். தேவசகாயத்தின் அஞ்சலி உரையொன்று நான்காவது பக்கத்தில் பதிவாகியுள்ளது. அகிலன் இறந்த காலப் பகுதியில் வழங்கப்பட்ட இவ்வுரை மீள்பதிவாகியுள்ளது. அகிலனின் பெற்றோர்களான திரு. திருமதி. றஞ்சி திருச்செல்வம் ஆகியோரின் வெளியீட்டுப் பதிவுரை ஐந்தாவது பக்கத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. 'சுதந்திரத் தமிழ்மத்தில் பிறந்து வா' என்ற கவிஞர் வைரமுத்துவின் கவிதையொன்று பதினோராவது பக்கத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது.

மூத்த ஊடகவியலாளர் ஈ.கே. இராஜகோபாலின் 'நினைவுப் பூக்கள்' என்றொரு செய்தி பன்னிரண்டாம் பக்கத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. இவைகள் தவிர நூலாசிரியர் செல்வராசாவின் மிக விரிவானதொரு ஆசிரியர் உரை நான்கு பக்கங்களில் பதிவாகியுள்ளது. இந்நூலாசிரியரான நூலகர் செல்வராசா இந்நூலின் உள்ளடக்கம் பற்றி சுருக்கமாக பின்வருமாறு கூறுகின்றார். முதலாவது கட்டுரை ஈழத்தமிழரின் போர்க்கால பிரசுரங்களும், போராட்ட இலக்கியங்களும் என்பதாகும். சுதந்திரத்துக்கு முன்னதாகவிருந்த முள்ளிவாய்க்காலில் முடியும் வரையிலான காலகட்டத்தில் எழுதப்பட்ட போர்க்காலப் பிரசுரங்களின் விரிவானதொரு அறிமுகமாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

இரண்டாவது கட்டுரை 'ஈழ மண்ணில் இந்திய இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு: நூல்வழிப் பதிவுகள் பற்றியதொரு தேடல்'... 1987-1990 வரையான காலகட்டத்தில் இந்திய இராணுவம் இலங்கையில் நிலைகொண்டிருந்த வேளையில் நடந்தேறிய நிகழ்வுகள் பற்றிய நூல் வழிப்பதிவுகளே இக்கட்டுரையாகும்.

மூன்றாவது கட்டுரை ஈழத்தின் வடபுலப் பெயர்வு அது தொடர்பான இலக்கியங்களும். ஒரேநாளில் பறப்பட்டு சேரிடம் அறியாது மூன்று நாட்களாக உண்ண உணவின்றி மரநிழல்-களில் தங்கிக்கூட ஓய்வெடுக்கும் வாய்ப்பின்றி ஒருவழிப் பயணத்தை மேற்கொண்ட அந்தக் கையறுநிலை, ஈழப்போராட்ட வரலாற்றில் ஒரு பாரிய திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. அது தொடர்பாக வெளிவந்த நூலியல் பதிவுகளின் தொகுப்பினையே இக்கட்டுரை தாங்கி வருகின்றது. இந்நூல் ஆசிரியரான நூலகர் செல்வராசா இந்நூலில் உள்ளடங்கியுள்ள மூன்று கட்டுரைகளில் உள்ளடக்கங்கள் பற்றியும் மேற்கண்டவாறு அறிமுகம் செய்துள்ளார். அத்தோடு இன்னுமொரு விடயம் பற்றியும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

‘இன்று உங்கள் கைகளை அடைந்துள்ள எனது நூல் ஏதோவொரு வகையில் ஈழத்தமிழரின் வீரம் செறிந்ததொரு விடுதலைப் போராட்டத்தை உலகத் தமிழரிடையே எடுத்துச் செல்ல நிச்சயம் உதவி செய்யும் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு’ எனக் கூறுகின்றார்.

நூலகர் செல்வராசாவின் கருத்தோடிணைந்து, அகிலனின் தந்தையான ஊடகவியலாளர் திருச்செல்வமும் தனது பதிவுரையில் வெளிப்படுத்தியுள்ள கருத்தையும் இங்கு கவனத்தில் கொள்வது அவசியமென எண்ணுகிறேன்.

“வரலாறு என்பது தவிர்க்கப்பட முடியாதது பற்றிய ஸ்திரமான பதிகையாகும் என்ற பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் கூற்றின் வழியில், ஈழத்தமிழரின் வாழ்வின் வரலாற்று அம்சங்களில் போர்க் காலமும், அதன் வழிவந்த இலக்கியங்களும் தவிர்க்கப்பட முடியாத கூறுகளாய் உள்ளதால் இவை தொடர்பான ஆவணப்படுத்தல் அவசியமாகின்றது. போர்க்கால அனுபவங்களின் நிகழ்காலச் சாட்சியங்களாய் இருக்கும் நாம் இதனைச் செய்யத் தவறினால் வேறு யார் இதனைச் செய்யப் போகிறார்கள்” எனக் கேள்வி எழுப்பியுள்ளார் திருச்செல்வம். இந்நூல் வெளிவருவதற்கு ஆதார சுருதியாக இருந்த செல்வராசாவின் கூற்றில் உள்ள தொனிக்கும்,

இந்நூல் வெளிவருவதற்கு அடிநாதமாக இருந்த திருச்செல்வத்தின் கூற்றில் உள்ள தொனிக்குமிடையே உணர்வு ரீதியான வேறுபாடுகள் இருப்பது கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகவே தென்படுகின்றது. ‘இந்நூல் நமது எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு சில செய்திகளைக் கூறும் என்பதை தான் ஷநம்புவதாக’ கூறியிருப்பதில் நம்பிக்கைத் தொனி மேலோங்கியுள்ளது. அதேவேளை இறந்தகால வரலாற்றுக்கு நிகழ்கால சாட்சிகளாக இருக்கின்ற நாம் இதைப் பதிவாக்காவிட்டால், வேறு யார் பதிவாக்கப் போகிறார்கள் என்ற திருச்செல்வத்தின் கூற்றில் கடமை உணர்வு மேலோங்கி இருப்பதை உணரமுடிகின்றது. இறந்தகால வரலாற்றுக்கு நிகழ்காலச் சாட்சியங்களான நாம் என்ற திருச்செல்வத்தின் கூற்று ஒரு அருச்சன பாணமாகவே எனக்குத் தென்படுகின்றது.

ஒருவர் இறந்துவிட்டால், அவர் இறந்த முப்பத்தியோராம் நாள் அவர் உயிருடன் இருக்கும்போது விரும்பிய தின்பண்டங்களைச் செய்து அவைகளைப் பரப்பி வைத்து சமயக் தலைவர்களை அழைத்து சில கிருத்தியங்களைச் செய்வார்கள். இவைகளைச் செய்வதன் மூலம் இறந்தவரின் ஆத்மாவுக்கு ஒரு சாந்தியை ஏற்படுத்தலாமென்பது வைதீக நம்பிக்கையாகும். அறுபதுகளில் என்றுதான் நினைக்கிறேன் இந்த ஆத்மசாந்திப் பிரார்த்தனையில் ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டது. இறந்தவர் சமூகப் பெறுமானமுள்ள மனிதராக இருந்தால் அவரைக் கௌரவிப்பதற்காக அவர் பற்றிய விபரங்கள் அடங்கியதொரு சிறு நூலொன்றையும் அச்சிட்டு வெளியீடு செய்தனர். இவ்வழக்கம் பொருளாதார பலம் உள்ள, படித்த மேட்டுக்குடியினரிடமே முதன் முதல் தோற்றம் பெற்றதாக வரலாற்றுப் பதிவுகள் தெரிவிக்கின்றன.

ஒருவரின் மரணத்திற்குப் பின்னர் அவர் நினைவாக இது செய்யப்படுவதால் இது கல்வெட்டு என அழைக்கப்பட்டது. இது மனித ஆத்மாவுக்குச் சாந்தியை ஏற்படுத்தும் முயற்சியாகக் கணிக்கப்பட்டதாலும், அது இறைவனோடு தொடர்புப்பட்ட நம்பிக்கையாகவும் இருந்த காரணத்தினால் இக் கல்வெட்டில் கூடுதலாக இறைவனோடு தொடர்புபட்ட செய்திகள் அதுவும் கவிதை வடிவிலான செய்திகளே இடம்பெற்றன.

எழுபதுகளில் கல்வித்திட்டத்தில் ஏற்பட்ட சில மாற்றங்களான இலவசக் கல்வி, பல்கலைக்கழகத்தில் சுயமொழிப் போதனை போன்ற திட்டங்களினால் கல்வியறிவு அற்றிருந்த விளிம்புநிலை மக்களிடமும் கல்விப்பரம்பல் ஏற்பட்டது. இதனால், கல்வெட்டு வெளியிடுகின்ற முயற்சிகள் கிராமப்புறங்களிலும் பரவலாயிற்று. நாளடைவில் கல்வெட்டு என்ற பெயர் நீக்கப்பட்டு நினைவுமலர் என்ற பெயர் நடைமுறைக்கு வந்தது. இந்த நினைவுமலரில் பாடசாலை மாணவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட விடயங்கள், அறிவியல் சார்ந்த விடயங்கள், முதுமொழிகள், பாரதி பாடல்கள், திருக்குறள் போன்ற சமூக நோக்குடைய விடயங்களும் இடம்பெறத் தொடங்கின.

எழுபதுகளின் பிற்பகுதியிலும், எண்பது காலப் பகுதியிலும் இலக்கியப் பரப்பில் முற்போக்கு இலக்கியம் வலுப்பெற்று இலக்கியம் மக்களுக்கானது என்ற இலக்கியக் கோட்பாடு கூர்மை அடைந்தது. நினைவு மலராக இருந்த இவ்வெளியீடு, நினைவு வெளியீடு என்ற பெயர் மாற்றம் பெற்று கட்டுரை, கவிதை, சிறுகதைத் தொகுதிகளாக வெளிவந்தன. இற்றைவரை இந்த அமைப்பே இருந்து வருகின்றது.

கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக நமது மண்ணில் நடந்த போராட்டமும், அதன் இரத்தம் தோய்ந்த நிகழ்வுகளும், அவற்றை எப்படியாவது பதிவாக்கி நமது எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு வழங்கிவிட வேண்டுமென்ற சத்திய வேட்கையுமே அந்த நினைவு வெளியீட்டை காலங்காலமாக பேணப்படும் அளவுக்கு ஒரு வரலாற்று ஆவணமாக தரம்

Ther's life after death

New research suggests patients remain aware, even after their brains shutdown. This one falls under the slightly eerie yet optimistically upbeat category.

We've all had to deal with death at one time or another, so we all know it isn't exactly the funnest of the fun subjects to broach. Especially since everyone deals with it differently. But now there's scientific proof that there could actually be a form of life after death, and that broadens the conversation considerably.

But let's back up, shall we?

Scientists at the University of Southampton just spent four years studying cases where people were revived after being declared clinically dead from cardiac arrest. More than 2,000 people across 15 hospitals from the UK, U.S. and Austria were included. Of those, nearly 40 per cent of people who survived said that they were actually "aware" they were clinically dead. Why is that so relevant, you ask? Because when your heart stops, so does your brain.

Maybe Reese Witherspoon and Mark Ruffalo were actually onto something.

Some of the subjects interviewed were able to recall minute details from the time between death and resuscitation, such as what the nurses were doing, the sounds of the machines or actually being resuscitated. In one case a patient described two beeps of a machine that were set to a three-minute interval, giving the brain plenty of time to "shut off." (That typically takes 20-to-30 seconds after the heart has stopped.)

An even larger sampling of people from the group weren't able to recall exact memories, but revealed they had feelings of unusual peacefulness and slowed time. It also turns out that there may be something to that image of a great white light. Some of the survivors recalled bright flashes or a shining sun. Others had considerably less pleasant experiences and described feelings of being dragged through deep water, drowning or just plain old fear.

Before you go declaring an afterlife to all your friends though, be warned that of the 2,060 patients studied, a mere 330 survived. Of those, 140 revealed a sense of awareness.

So what does that boil down to? Basically that the jury is still out, but we could be onto something. Some doctors believe there would be higher instances of these cases without the heavy medication these patients are typically on. Or that some folk just chalk it all up to a near-death hallucination and don't actually come forward. Then of course there will always be the naysayers, but that's where more research comes in handy.

உயர்த்தியுள்ளது. இவ்வெளியீட்டின் பின்னணியில் நின்றுழைத்த நூலகர் செல்வராசாவும் ஊடகவியலாளர் திருச்செல்வமும் தமிழ் மக்களின் நன்றிக்குரியவர்கள்.

இந்நூலின் உள்ளடக்கம் மூன்று பெரும் பிரிவுகளாகவும், இருபத்தியொரு உப பிரிவுகளாகவும் அமைந்துள்ளன. 1948இல் இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்ததோடு ஆரம்பிக்கப்படும் இந்நூல் முள்ளிவாய்க்கால் யுத்தம் வரை நீண்டுள்ளது.

தமிழர்களின் வரலாற்றைக் கூறி தமிழர்கள் ஆயுதப் போராட்டத்தை நோக்கி நகர்ந்தமைக்கான காரணங்களைக் கூறி, இந்திய இராணுவத்தின் வருகை பற்றி கூறி இந்திய இராணுவத்தின் நடவடிக்கைகள் பற்றிக்கூறி அனைத்துச் சம்பவங்களுக்கும்மான இலக்கியப் பதிவுகளையும் முன்வைத்துக் கட்டுரை முடிக்கப்பட்டுள்ளது. கூறப்பட்ட அத்தனை விடயங்களுக்கும் ஆசிரியரால் தரப்பட்டிருக்கும் ஆவணங்களே இந்நூலை ஒரு ஆவணம் என்ற நிலைக்கு உயர்த்தியுள்ளது எனலாம்.

ஈழத்தமிழரின் போர்க்காலம் இலக்கியங்கள், ஆய்வுகள், பதிவுகள் என்ற இந்த நூலின் ஆசிரியரான நூலகர் செல்வராசா இந்தக் கட்டுரையை நகர்த்தியிருக்கும் சாதாரியத்தைப் பார்க்கின்ற போது, விளையாட்டு மைதானத்தில் உதைபந்தாட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற ஒரு உதைபந்தாட்ட வீரனிடம் காணப்படுகின்ற சாதாரியத்தையே காணமுடிகின்றது. ஒரு உதைபந்தாட்ட வீரன் மைதானத்தில் இறங்கிவிட்டால் அவன் அந்த மைதானத்தை விட்டு வெளியேறும்வரை அவனது கவனக்குறிப்பு அந்தப் பந்தின் மீதும், தனது அணியினர் மீதுமே நிலைகொண்டிருக்கும். அந்தப் பந்தை எதிரணியினரின் கால்களுக்குள் சிக்கவிடாது மிக நுணுக்கமாக அந்தப் பந்தை நகர்த்தி கோல் காப்பாளனையும் உச்சிவிட்டு கோல் இறக்குவதிலேயே கவனமாக இருப்பான்.

அதேபோல, செல்வராசா தமிழரின் வரலாற்றைக் கூறி அதற்கான ஆவணப்பதிவுகளையும் முன்வைத்து தனது பணியை நிறைவு செய்துள்ளார்.

தனது மகன் அகிலனின் நினைவாகப் பெறுமதியான ஒன்றைச் செய்ய வேண்டுமென்ற திருச்செல்வத்தின் ஆதம் துடிப்பும், திருச்செல்வத்தின் ஆதம் துடிப்பை உணர்ந்து கொண்டு அவரின் ஆதம் துடிப்புக்கு இந்நூல் மூலம் வடிவம் கொடுத்த செல்வராசாவும் தங்கள், தங்கள் முயற்சிகளில் வெற்றி கண்டுள்ளார்கள் என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லையென்று உறுதியாகக் கூறலாம்.●

நன்றி: ஞாயிறு தினக்குரல் - கொழும்பு: 2014 டிசம்பர் 14

சிவதர்மன் விலோஷன்

வாழ்வின் இறுதியிலான அந்திமகாலச் சேவை

ஒவ்வொருவர் வாழ்விலும் மரணம் தவிர்க்க முடியாத ஒரு நிகழ்வு. இது எவ்வேளையில் எந்த வடிவில் எங்கு இடம்பெறுமென்று எவராலும் உறுதியாகக் கூறமுடியாது.

கனடாவில் மரணச் சடங்குகள் அதற்குரிய அந்திமகால சேவை நிலையங்களில் (Funeral Homes) நடைபெறுவதே வழக்கம். புலம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களின் தாயக வழமைக்கு இது பெருமளவில் மாறுபட்டது. தமிழரின் பண்பாட்டுக்கும் இது முரணானதாக சில வருடங்களுக்கு முன்னர் பலராலும் விமர்சிக்கப்பட்டது.

ஒருவரது மரணம் அவரது வீட்டில் அல்லது, நோய்க்குச் சிகிச்சை பெறும் நிலையத்தில் அல்லது தொழில் புரியும் இடத்தில் அல்லது வீதியில்கூட நிகழலாம். இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் உடனடியாக என்ன செய்ய வேண்டுமென்பது பலருக்கும் தெரியாமல் இருக்கலாம். முதலில் இதனை மேலோட்டமாகப் பார்ப்பது நல்லது.

வீட்டில் மரணம் ஏற்பட்டால் முதலில் 911 இலக்கத்துடன் தொடர்பு கொண்டு தகவலைத் தெரிவிக்க வேண்டும். காவந்துறையினர், தீயணைக்கும் படையினர், அவசரசேவை நிலையத்தினர் வீட்டிற்கு வருகை தந்து அடுத்தகட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வர். எதிர்பாராது நடைபெற்ற திடீர் மரணமாக இருப்பின் உடலப் பரிசோதனைக்கு உத்தரவிடப்படலாம்.

எதிர்பார்க்கப்பட்ட ஒரு மரணமாக இருப்பின் குடும்ப மருத்துவரை அல்லது தாதியை அழைக்க வேண்டும். இதற்கு 911 அல்லது காவந்துறையினரை தொடர்பு கொள்ள வேண்டியதில்லை. மருத்துவர் வருகை தந்து இறப்பை உறுதி செய்த பின்னர் மரணச் சான்றிதழ் வழங்குவார். அதன்பின்னர் அந்திமகால சேவை நிலையமொன்றைத் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும்.

மரணம் வைத்தியசாலையில் நிகழுமானால் குடும்ப உறவினர்கள் அந்திமகால சேவை நிலையத்தை நேரடியாகத் தொடர்பு கொண்டு அடுத்த கட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம்.

ஒருவரது மரணம் வீதி விபத்து அல்லது தொழிற்சாலை விபத்தாக இருந்தால், இவ்விடயத்தில் முதலில் காவந்துறையினரும் உடலச் சோதனை சம்பந்தப்பட்டவர்களும் அழைக்கப்பட்டு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

எவ்வகையான மரணமாக இருந்தாலும், முதல் 24 மணி நேரத்திலிருந்து 48 மணி நேரத்துக்குள் முக்கியமான பல விடயங்களை கவனிக்க வேண்டும். இறுதிச் சடங்கைப் பொறுப்பேற்கும் அந்திமகாலசேவை நிலையத்துக்கு இறந்தவரின் முழுப்பெயர், அவரது விலாசம், சமூகக் காப்புறுதி அட்டை (SIN) இலக்கம், அவரது பிறந்த திகதி - மாதம் - வருடம், பிறந்த இடம் போன்ற விபரங்களை ஆரம்பத்திலேயே கொடுக்க வேண்டும். இவ்விடயத்தில் பலரும் எதிர்பாராத அசௌகரியங்களைச் சந்திப்பது வழக்கம்.

ஒருவரது மரணம் தொடர்பான ஏற்பாடுகளை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர் தகவல் கொடுப்பவரின் விபரம், உறவு முறை என்பவையும் முக்கியமாக பதிவுக்குட்படுத்தப்படும்.

கனடாவில் ஒருவரது இறுதிச் சடங்கை நடத்துவதற்கு அவர் உயிருடன் இருக்கும் பொழுதே அதற்குரிய பணத்தைச் செலுத்தும் நடைமுறை உள்ளது. உதாரணமாக, இப்போது அதற்கான செலவு சராசரியாக 8,000 டாலர்களாக இருப்பின், அதனை இப்போதே செலுத்தி வைத்தால், 20 வருடங்களின் பின்னர் மரணம் நிகழுமாயின் அந்தக் கட்டணத்துடனேயே மரணச் சடங்கை நடத்தலாம். இல்லையேல் 20 வருடங்களின் பின்னர் இந்தக் கட்டணம் சுமார் மூன்று மடங்காக அதிகரித்து ஏறத்தாழ 20,000 டாலர்களாகலாம்.

ஒருவரது மரணச் சடங்கைச் செய்வதற்கு அவரது உறவினர்களுக்கோ நண்பர்களுக்கோ வசதியில்லாவிடின் அரசிடமிருந்து நிதி உதவி பெற்று அதனைச் செய்வதற்கும் வசதிகள் உள்ளன. இதில் பல நடைமுறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டியிருக்கும். உதாரணமாக, அதற்கென வழங்கப்படும் மரணப் பேழைகளை (Casket) தவிர்ந்து, விலையுயர்ந்த பேழைகளைப் பயன்படுத்த முடியாது. அரசு நிதியுதவியானது ஒவ்வொரு பிராந்தியத்துக்கும் ஒவ்வொரு நகரசபை

எல்லைகளுக்கும் மாறுபட்டதாகவும் வெவ்வேறான நடைமுறைகளைக் கொண்டதாகவும் இருக்கும். ரொறன்ரோ பிரதேசத்தில் வழங்கப்படும் அரச அனுசரணை யோர்க் பிராந்தியத்திலிருந்து மாறுபட்டதாகக் காணப்படுகிறது.

இவ்வகையான வசதியற்றவர்களுக்கான மரணச் சடங்குகளை ஏற்பாடு செய்வதற்கு முன்னர் இது தொடர்பான விபரங்களை அந்திகாலசேவை நிலைய இயக்குனரோடு உரையாடிப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அதன்பின்னர் அந்தப் பிரதேச சமூகசேவைத் திணைக்களத்தோடு தொடர்பு கொண்டு அதற்குரிய படிவங்களைப் பெற்று விண்ணப்பம் செய்வதற்கான உதவிகளையும் ஆலோசனைகளையும் அந்திமகாலசேவை நிலைய இயக்குனர் வழங்குவார்.

கனடாவுக்குள் இறக்கும் ஒருவரை, உள்நாட்டில் அவரது உறவினர் விரும்புகின்ற நகரத்துக்கு எடுத்துச் சென்று மரணச் சடங்கை நிகழ்த்துவதற்கு அந்திமகாலசேவை நிலையம் ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுக்கும்.

அதுபோன்று, கனடாவில் இறக்கும் ஒருவரது உடலத்தை வெளிநாடொன்றுக்குக் கொண்டு செல்லவும் அல்லது வெளிநாடொன்றில் இறப்பவரது உடலத்தை கனடாவுக்குக் கொண்டு வரவும் ஏற்பாடு செய்ய முடியும். சில நாட்கள் மேலதிகமாக இதற்குத் தேவைப்படும். அத்துடன் மரணச் சடங்குச் செலவும் மேலதிகமாக இருக்கும்.

ஒவ்வொருவரது மரணச் சடங்கும் அவரவரது சமய நெறிகளுக்கும் பாரம்பரிய பண்பாடுகளுக்கும் ஏற்ற வகையிலும் நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு அந்திமகாலசேவை நிலையத்துக்கு உண்டு. அதேபோல, தகனக்கிரியை அல்லது அடக்கம் செய்தல் போன்ற காரியங்களையும் குடும்ப உறுப்பினர்களின் விருப்பங்களுக்கேற்ற கால நேரத்திலும் இடத்திலும் செய்து கொடுப்பதற்கு மேற்படி நிலையத்துக்குரிய கடமை.

சிலரது இறுதிச் சடங்குகளை குறுகிய காலத்துள் நடத்த வேண்டியிருக்கும். வேறு சிலரது இறுதிச் சடங்குகளை சில மாதங்களின் பின்னர் நடத்த வேண்டியிருக்கும். இவற்றைக் கவனித்து அதற்கேற்றவாறு நடத்திக் கொடுப்பதும் அந்திகாலசேவை நிலையத்தின் பொறுப்பு.

இறுதிச் சடங்கின் பின்னரும் சில பிராதான கடமைகள் மேற்படி நிலைய பணியாளர்களுக்குண்டு. முக்கியமாக மரணத்தைச் சட்டபூர்வமாக பதிவதற்கான படிவங்களை நிரப்பிக் கொடுத்தல், கனடாவில் தொழில் புரிந்து அரசாங்க ஓய்வூதியத்துக்கு (CPP) பணம் செலுத்தியவர்களுக்கு அரசு நிதி உதவி பெறுவதற்கான அதிகாரபூர்வ கடிதத்தை வழங்குதல் போன்றவை இவற்றுள் முக்கியமானவை.

ஒருவர் கனடாவில் குறைந்தது ஒன்பது வருடங்கள் முழு நேரம் பணியாற்றியவராக இருந்தால் அவரது குடும்பத்தினருக்கு ஆகக் கூடுதலான தொகையாக 2,500

டாலர்களைப் பெற முடியும். ஒன்பது வருடங்களுக்குக் குறைவாக பணி புரிந்திருந்தால் அதற்குரிய தொகை வேறுபடும்.

இறந்த ஒருவரது வாழ்க்கைத் துணைக்கு Survivor Benefit for spouse திட்டத்தின் கீழ் மாதா மாதம் ஒரு கொடுப்பனவு கிடைக்கும். வாழ்க்கைத் துணையின் வயது, மாற்றுலாவாளர், பிள்ளைகளின்மை போன்றவைகளை கருத்தில் எடுத்து இது மாற்றம் பெறும். CPP Children Benefit திட்டத்தின் கீழ் 18 வயதுக்குட்பட்ட பிள்ளைகளுக்கும், கல்வி பயிலும் 18 - 25 வயதுக்குட்பட்ட பிள்ளைகளுக்கும் குறிப்பிட்ட ஒரு தொகை மாதாமாதம் வழங்கப்படும்.

இக்கொடுப்பனவுகளைக் பெறுவதற்கு இறந்தவரின் பிறப்புச் சாட்சிப் பத்திரம், இறப்புச் சாட்சிப் பத்திரம், திருமணப் பதிவுப் பத்திரம், அவரின் இறுதிச் சடங்கிற்கு பணம் செலுத்தியதற்கான பற்றுச்சீட்டு ஆகியவை அவசியம்.

அத்துடன், சில மரணங்களைப் பொறுத்தளவில் அதன் தாக்கத்திலிருந்து விடுபட முடியாது உளநிலை பாதிக்கப்படுபவர்களுக்கு உரிய ஆலோசனை வழங்குவது (Counselling), தேவைப்படுமிடத்து அதற்குரிய நிறுவனங்களுக்கு இவர்களை அனுப்பி வைப்பது போன்ற விடயங்களும் இந்தப் பணியாளர்களின் பிரதான கடமைகளில் ஒன்று.●

உலகின் மிகப்பெரிய தொலைநோக்கி

இந்தியா, சீனா, ஐப்பான், அமெரிக்கா மற்றும் கனடா ஆகிய ஐந்து நாடுகள் ஒன்றிணைந்து 140 கோடி அமெரிக்க டாலர் செலவில் உலகின் மிகப்பெரிய தொலைநோக்கியை கூட்டாக நிறுவும் பணிகளை ஹவாய் தீவில் துவங்கியிருக்கின்றன.

ஹவாய் தீவில் இருக்கும் புகழ்பெற்ற மவுன கிய எரிமலைக்கு அருகில் நிறுவப்படும் இந்த தொலைநோக்கிதான் உலகின் மிகப்பெரிய தொலைநோக்கியாகும். இதன் மூலம் 500 கிலோமீட்டர் தொலைவில் இருக்கும் மிகச்சிறிய நாணயத்தை மிகத்துல்லியமாக காட்டக்கூடிய அளவுக்கு இந்த தொலைநோக்கியின் திறன் இருக்கும் என்று வானியலாளர்கள் தெரிவித்துள்ளனர். இந்த பிரம்மாண்ட தொலைநோக்கியானது, வானியல் விஞ்ஞான புரிதலை அடுத்தகட்டத்திற்கு கொண்டு செல்வதில் முக்கிய பங்காற்றும் என்று கருதப்படுகிறது.

இந்த மிகப்பிரம்மாண்ட தொலைநோக்கியின் கட்டுமானம் 2022ஆம் ஆண்டு முடியும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. வானியல் விஞ்ஞானத்தின் முக்கிய மைல்கல்லாக இந்த தொலைநோக்கி முக்கிய பங்காற்றும் என்கிறார் சென்னையில் இருக்கும் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்துக்கான பெரியார் மையத்தின் துணை இயக்குநர் சவுந்திர ராஜ பெருமாள்.

அ. முத்துலிங்கம்

நான் இங்கே இல்லை

முதலில் அவர் அந்தச் செய்தியை சொன்னது என்னிடம்தான். Fellow of the Royal Society of Canada விருது அங்கீகாரம் அவருக்கு கிடைத்திருந்தது. அந்தக் கடிதத்தையும் எனக்கு அனுப்பியிருந்தார். அது பற்றி பெருமையாக மற்றவர்களிடம் பகிர்ந்துகொள்ள அவர் தயங்கினார். கனடாவில் ஒரு கல்வியாளருக்கு கிடைக்கக்கூடிய ஆகப் பெரிய கௌரவம் இது. இந்தக் கௌரவம் முதன்- முறையாக ஓர் இலங்கைத் தமிழருக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

'வாழ்த்துக்கள்' என்றேன்.

'ஓரேயொரு பிரச்சினைதான்' என்றார்.

'என்ன?'

'இந்த விழாவுக்கு கியூபெக் சிட்டிக்கு போகவேண்டும். விழாவுக்கு அணிவதற்காக பிரத்தியேக உடை வாடகைக்கு எடுக்கவேண்டும். ஒருநாள் வாடகை 600 டாலர்' என்றார். அவர் என்னிடம் விளையாடுகிறாரா தெரியவில்லை. அப்படி விளையாடுகிறவர் அல்ல அவர்.

'நிச்சயம் போகவேண்டும். உங்களுக்காக இல்லாவிட்டாலும் எங்களுக்காக போகவேண்டும். இது உங்களுக்கு மட்டும் கிடைத்த கௌரவமில்லை. தமிழர்களுக்கு கிடைத்த கௌரவம் அல்லவா?' என்றேன்.

செல்வா கனகநாயகம் பல வருடங்கள் ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கிலப் பேராசிரியராக பணியாற்றியவர். அத்துடன் தெற்காசிய கற்கை மையத்தின் இயக்குநர். கடந்த ஏழு வருடங்களாக ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தின் சார்பாக வருடாவருடம் தமிழ் ஆய்வுகளையும் கருத்தரங்குகளையும் நடத்துவதில் முதன்மையாக இருந்தவர். கனடா தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தின் நிறுவனர்களில் ஒருவராகவும் அதன் தலைவராகவும் 15 வருடங்கள் அந்த அமைப்பை வெற்றிகரமாக நடத்தியவர். ஆய்வுக்கட்டுரை நூல்கள், மொழிபெயர்ப்புகள் தொகுப்புகள் என 13 நூல்களை இதுவரை வெளியிட்டுள்ளார். ஆய்வாளர், எழுத்தாளர், மொழிபெயர்ப்பாளர் என பன்முக ஆளுமை கொண்டவர். இவர் தொகுத்து, தமிழ் இலக்கியத் தோட்டம் சார்பாக சமீபத்தில் வெளியான IN OUR TRANSLATED WORLD, 78 சமகால உலகத் தமிழ் கவிதைகளின்

ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பாகும். இந்து நூலுக்கு உலகளாவிய விதத்தில் சிறப்பான பல விமர்சனங்கள் ஊடகங்களில் வெளியாகியிருந்தன.

செல்வாவும் அவருடைய மனைவியும் கியூபெக் சிட்டியில் ஏற்பாடுசெய்யப்பட்ட விருது விழாவுக்கு வெள்ளிக்கிழமை 21 நவம்பர் 14 அன்று புறப்பட்டார்கள். சனிக்கிழமை காலை விருது விழா. அதிலே ஒரு விசயம் அவர்களுக்கு புதுமையாக இருந்தது. இரண்டு விருது மண்டபங்கள் ஒரே மாதிரி அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. ஒன்றிலே ஒத்திகை நடந்தது. அடுத்ததில் நிசமான விருது வழங்கல் நடைபெற்றது. விழா முன்று மணி நேரம் நடந்து முடிந்து அவர்கள் கிளம்பியபோது நடந்த ஒரு சம்பவம் கணவன் மனைவி இருவரையும் சற்று கலங்கடித்தது. ஆனால் ஒருவருக்கு ஒருவர் அதைக் காட்டிக் கொள்ளவில்லை.

பழைய கனடிய பேராசிரியர் ஒருவர் அவசரமாக அவர்களை நோக்கி வந்து கைகொடுத்தார்.

'வாழ்த்துக்கள். நாங்கள் பல வருடங்கள் முன்பாக சந்தித்திருக்கிறோம்.'

'அப்படியா? நல்லது.'

'அப்பொழுது நீங்கள் ஒன்று சொன்னீர்கள். உங்கள் சந்ததியில் எல்லோருமே முதுமை வரமுன்னரே இறந்துவிடுகின்றனர் என்று. ஞாபகம் இருக்கிறதா?'

'இல்லையே.'

'உங்கள் வயது என்ன?'

'62.'

'ஓ, அச்சப்படவைக்கிறதே.'

இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லிவிட்டு அவர் மறைந்துவிட்டார்.

மிகச் சிறப்பாக நடந்த விழா முடிந்து வெளியே வந்த தம்பதிகளின் உற்சாகம் சட்டென்று குறைந்துவிட்டது. இருவரும் காரிலே மொன்றியல் நகரத்துக்கு புறப்பட்டார்கள். 3 மணி நேரப் பயணம் அது. விருது கிடைத்த சந்தோசத்தில் அவர்கள் கலகலப்பாக இருக்கவேண்டும். ஆனால் பெரும் மௌனமே சூழ்ந்தது.

'பாட்டுக் கேட்போமா?' என்றார் மனைவி. செல்வா 'அது

நல்ல யோசனை. நல்ல பாட்டாய் தெரிவுசெய்து போடுங்கள்' என்றார். திருமகள் தெரிவு செய்த பாடல்கள் பயணத்தை உற்சாகப் படுத்தியது. எல்லாமே 20, 30 வருடத்திற்கு முந்திய சினிமா பாடல்கள். அவர்கள் இளமையை மறுபடியும் நினைவூட்டின. திடீரென்று அவர்கள் இருவருக்கும் பிடித்த பாடல் ஒன்று ஒலித்தது. மணமுடித்த புதிதில் அடிக்கடி கேட்டு மகிழ்ந்த பாடல். வியட்நாம் வீடு படத்தில் எம்.எஸ். விஸ்வநாதன் இசையில் டி.எம்.சௌந்தராஜன் பாடியது. பாடலை பாரதியின் வரிகளில் ஆரம்பித்து கண்ணதாசன் எழுதியிருப்பார்.

'உன் கண்ணில் நீர் வழிந்தால்
என் நெஞ்சில் உதிரம் கொட்டுதடி
என் கண்ணில் பாவை அன்றோ
கண்ணம்மா என்னுயிர் நின்னதன்றோ.'

இருவரும் பழைய நினைவுகளில் மூழ்கினர். சிவாஜி கணேசன் பிரஸ்லஜ் பத்மநாபனாக நடிப்பார். பத்மினி அவருடைய மனைவி. அந்தப் படத்தை இருவரும் சேர்ந்து பார்த்த நினைப்பு.

'என் தேவையை யார் அறிவார்
உன்னைப்போல்
தெய்வம் ஒன்றே அறியும்.'

இந்த வரிகள் வந்தபோது இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தனர். திருமகள் கேட்டார் 'படத்தின் இறுதியில் யார் சாகிறார்கள்?' செல்வா சொன்னார் 'கணவன்தான் சாகிறார்.'

செல்வா இரக்க குணம் உடையவர். இளகிய மனம் கொண்ட பண்பாளர். சுடுசொல் பேசியே அறியாதவர். இது எல்லோருக்கும் தெரியும். நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்களின் பெற்றோர்களை அவர் சந்தித்திருக்கிறார். அந்த மாணவர்களுடன் பேசி அவர்களை நல்வழிப்படுத்தியிருக்கிறார். இருப்பினும் அவருடைய மனித நேயத்தின் ஆழத்தை திருமகள் அறிந்த அளவுக்கு பலர் அறியவில்லை.

செல்வா, கனடாவின் பல பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் முனைவர் பட்ட ஆய்வேடுகளுக்கு ஒப்புதல் அளிப்பதற்காக பயணித்திருக்கிறார். சிலவேளைகளில் பிறநாடுகளுக்கும் பயணம் செய்யவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு மாதம் முன்பு ஐஸ்லாந்து பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து அவருக்கு அழைப்பு வந்தது. அவர் போகாவிட்டால் பல வருடங்களாக முனைவர் பட்ட ஆராய்ச்சி செய்த மாணவருக்கு பட்டம் கிடைக்காமலே போய்விடும். முதலில் மறுத்துவிடத்தான் நினைத்தார்.

ஆனாலும் மனம் கேட்கவில்லை. அந்த மாணவருடைய உழைப்பு வீணாகிவிடும். அவருடைய ஆய்வேட்டை படித்து குறிப்புகள் தயாரித்துக்கொண்டு ஐஸ்லாந்து பல்கலைக்கழகத்துக்கு விமானத்தில் சென்றார். ஆய்வு முடிவுகளை மாணவர் தர்க்கபூர்வமாக நிறுவி, பேராசிரியர் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு தக்க பதில் அளிக்கவேண்டும். மாணவரைப் பார்த்ததும் திகைத்துவிட்டார். அவர் நடுத்தர வயது தாண்டிவிட்ட பெண்மணி. பல வருடங்களுக்கு முன்னர்

ஐஸ்லாந்துக்காரரை திருமணம் செய்து ஐஸ்லாந்துக்கு குடிபெயர்ந்த இலங்கைப் பெண். அவருடைய முனைவர் ஆய்வேட்டு உழைப்பை எப்படி மதிக்காமல் இருப்பது? இப்படி அவருக்கு நேர்ந்த பல சிக்கல்களையும், சம்பவங்களையும் திருமகளுக்கு சொல்லியிருக்கிறார். இது அவருடைய மறுபக்கம்.

இருவரும் மொன்றியல் ஷெர்ட்டன் ஹோட்டலில் அன்று இரவு தங்கி அடுத்தநாள் விமானத்தில் ரொறன்டோ பயணமாவார்கள். அங்கிருந்து செல்வா எனக்கு ஒரு மின்னஞ்சல் அனுப்பியிருந்தார். 'ஞாயிறு திரும்புவேன். திங்கள் உங்களுடன் தொடர்புகொள்வேன்.' அதுதான் அவரிடமிருந்து கடைசியாக எனக்கு கிடைத்த மின்னஞ்சல்.

நாலு மணியாகிவிட்டது. திருமகள் சொன்னார் 'இந்தக் குளிருக்கு ஒரு கோப்பி குடித்தால் நல்லாயிருக்கும்.' செல்வா ஒன்றுமே பேசவில்லை. ஏதோ காரியமாக வெளியே போவதுபோலப் போய் கடுதாசி குவளையில் அவருக்கு கோப்பி வாங்கி வந்தார். 'ஆறுப்போகுது. குடியும், குடியும்' என்றார். 'கோப்பி குடித்தால் நல்லாயிருக்கும் என்று சும்மா சொன்னேன். எதற்காக இந்தக் குளிரில் இவ்வளவு தூரம் போய் வாங்கி வரவேண்டும்' என்று செல்லமாக கடிந்தபடியே திருமகள் கோப்பியை குடித்தார்.

'அருமையான தாஜ் இந்திய உணவகம் இருக்கிறது. நடந்துபோனால் ஏழு நிமிடம்தான். இரவு அங்கே சாப்பிடுவோமே. நீங்கள் நடப்பீங்கள்தானே' என்றார் செல்வா. திருமகள் உடனேயே சம்மதித்தார். நடப்பதற்கு யாருக்கு கஷ்டம் என்பது பின்னால் தெரியவரும். இருவரும் பேசிக்கொண்டே உணவகத்தை அடைந்தார்கள். ஒன்றாக அமர்ந்து உண்ணும் கடைசிப் போசனம் அது. செல்வாவுக்கு 'நான்' ரொட்டி பிடிக்கும். இருவரும் அதற்கு ஆணை கொடுத்தார்கள். பில் வந்தபோது செல்வா பக்கெட்டை தட்டிப் பார்த்தார். அப்பொழுதுதான் பர்சை ஹோட்டலில் மறந்துபோய் விட்டுவிட்டு வந்தது தெரிந்தது. மணமுடித்த 36 வருடங்களில் செல்வா ஒருநாள்கூட பர்சை தவற விட்டது கிடையாது. 'நீங்கள் இங்கேயே இருங்கள். நான் ஹோட்டலுக்குப் போய் பர்சை எடுத்துவருகிறேன்' என்றுவிட்டு செல்வா புறப்பட்டார்.

போய்த் திரும்பி வர 15 நிமிடம் பிடிக்கும் என திருமகள் கணக்கு போட்டுவிட்டு நிம்மதியாகக் காத்திருந்தார். 15, 20, 30, 35, 40 நிமிடங்கள் கடந்தும் செல்வா திரும்பவில்லை. ஏதோ நடந்துவிட்டது என்று மனது சொன்னது. ஹோட்டலுக்கு போய் திரும்புவதற்கு அத்தனை நேரம் எடுக்காது. எழுந்து நின்றார், மறுபடியும் அமர்ந்தார். அவர் பதற்றத்தைப் பார்த்து ஹோட்டல் பரிசாரகர்கள் ஆறுதல் படுத்தினார்கள். 'ஏதாவது விபத்து நடந்துவிட்டதா? நான் இங்கே அவருக்கு காத்து இருக்கிறேன் என்பது ஒருவருக்கும் தெரியாதே. நானே நடந்துபோய் ஹோட்டலில் அவரை தேடுவோமா?' என்றெல்லாம் சிந்தனை ஓடியது. அந்த நேரம் செல்வா

வந்தார். உணவுக்கான காசை கொடுத்துவிட்டு திரும்பும்போது திருமகள் கேட்டார். 'என்ன நடந்தது? ஏன் இவ்வளவு நேரம்? நான் பயந்துபோய் விட்டேன்.' செல்வா 'நான் பர்சை எடுத்துக்கொண்டு திரும்பியபோது என்னால் நடக்க முடியவில்லை. நெஞ்சை இறுக்கிப் பிடித்தது. நான் காரை எடுத்து வந்திருக்கிறேன். நீங்களும் நடக்கத் தேவையில்லை. நாங்கள் காரிலேயே திரும்பலாம்' என்றார். திருமகள் சொன்னார் 'நாங்கள் முதல் வேலையாக ஒரு டாக்ரைப் பார்ப்போம்.' செல்வாவும் நிச்சயம் செய்வதாக உறுதியளித்தார்.

ஹோட்டல் வந்தது. கார் நிறுத்தும் இடங்கள் ஹோட்டலுக்கு கீழேதான் அமைந்திருந்தன. காரை கீழ்தளத்துக்கு இறக்கினார். ஆட்கள் நடமாட்டமே கிடையாது. நேரம் 11 மணியை தாண்டிவிட்டது. கார்களும் இல்லை. ஒரே நிசப்தம். முதல் தளத்தில் காரை நிறுத்துவதற்கு இடம் இல்லை. இரண்டாவது தளத்திற்கு காரை ஓட்டினார். இருவரும் இரண்டு பக்கமும் பார்த்தபடியே சுற்றினார்கள். அங்கேயும் இடமில்லை. ஆச்சரியமாக இருந்தது. மூன்றாவது தளத்துக்கு செல்வா காரை செலுத்தினார். திருமகள் இடம் இருக்கிறதா என இரு பக்கமும் கண்களால் தேடியபடியே இருந்தார். கார் பாதியில் நின்றது. 'இங்கே நிறுத்த வேண்டாம். இது பாதையல்லவா?' என்று சொல்லிக்கொண்டு திருமகள் திரும்பிப் பார்த்தார். அவரின் தலை பின்சீட்டில் சாய்ந்துபோய் கிடந்தது. கண் மூடியிருந்தது. அது பின்னர் திறக்கவேயில்லை.

செல்வாவின் கால் பிரேக்கை அழுத்தியபடியே கிடந்ததால் கார் தன் பாட்டுக்கு உருண்டு கீழே போகவில்லை. திருமகள் காரை பார்க்கில் போட்டார். செல்போன் செல்வாவின் பைக்குள் இருந்தது. கைகளை நுழைத்து செல்போனை வெளியே எடுத்து 911 அவசர நம்பரை அழைத்த அதே சமயம் மறு கையால் கார் ஹோர்னையும் ஒலித்தபடியே இருந்தார். 'என்னைவிட்டு போகவேண்டாம், என்னைவிட்டு போகவேண்டாம்' என்று திருமகள் கதறியது அவருக்கு கேட்கவில்லை.

சிறிது நேரத்தில் ஹோட்டல் காவல்காரர்கள் உதவிக்கு ஓடி வந்தார்கள். அவர்களைத் தொடர்ந்து அம்புலன்ஸ் வண்டியும் வந்தது. 45 நிமிடங்கள் உயிரைக் கொண்டுவர முயற்சித்தார்கள். கார்கள் நிறுத்தும் குளிர்ந்த சிமெந்து தரையில், சனிக்கிழமை முடிந்து ஞாயிற்றுக்கிழமை தொடங்கும் அந்த நேரத்தில், செல்வாவின் உடல் கிடத்தப்பட்டிருந்தது. வெகு விரைவில் அவர் உடம்பும் சிமெந்து தரைபோல குளிர்ந்து போகும்.

பல வருடங்களுக்கு முன்னர் செல்வாவின் அப்பா, தமிழ் பேராசிரியர் செல்வநாயகம் ஓய்வு பெற்ற பின்னர் ஒருநாள் கடைக்கு உரம் வாங்க காரில் புறப்பட்டார். அவரே காரை ஓட்ட பக்கத்தில் அவருக்கு தோட்ட வேலைகளில் உதவுபவர் உட்கார்ந்திருந்தார். பாதி வழியில் கார் நின்றது. அவருடைய தலை சாய்ந்து ஓட்டு வளையத்தின் மேல் வந்து நின்றது. கண் மூடி இருந்தது. அதன் பின்னர் அது திறக்கவே

இல்லை. தகப்பனுடைய சாவு போலவே மகனுடையதும் இருக்கும் என யார் நினைத்திருப்பார்கள்?

செல்வா தன் சாதனைகளைப் பற்றி பேசுவதே கிடையாது. அபூர்வமாக ஏதாவது போகிற போக்கில் சொல்வார், அவ்வளவுதான். அவருடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கை பற்றி அவருடன் நெருக்கமாகப் பழகியவர்கள் கூட அறிய மாட்டார்கள். செல்வா இறந்த செய்தி கேட்டு இலங்கை கிராமம் ஒன்றில் வயதான சிங்கள மூதாட்டி ஒருவர் நிலத்திலே விழுந்து புரண்டு அழுதுகொண்டேயிருந்தார். செல்வாவின் இறுதி யாத்திரை புகைப்படம் ஒன்று வேண்டும் என்று பிடிவாதம் பிடித்ததால் ஒன்றை அவருக்கு அனுப்பி வைக்கவேண்டி நேர்ந்தது. அவருடைய பெயர் மெனிக்கே. செல்வா சிறுகுழந்தையாக இருந்தபோது அவரைப் பார்க்க நியமிக்கப்பட்ட தாதி. செல்வா பல்கலைக்கழகம் செல்லும் வரைக்கும் அங்கே வேலைக்கிருந்தார். 40 வருடங்களுக்கு மேலாக அவருடன் செல்வா தொடர்பில் இருந்தார். அவர் இரண்டாவது தாய்போல. சில வருடங்களுக்கு முன்னர் அவருக்கு விசாவும் விமான டிக்கெட்டும் அனுப்பி அவரை கனடா வரவழைத்தார். செல்வா வீட்டிலே சில மாதங்கள் அவர் தங்கியிருந்துவிட்டு பல பரிசுப் பொருள்களுடன் வீடு திரும்பினார்.

பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகம் அவருடைய ஸ்டேசன் வரமுன்னரே இறங்கிவிட்டார். அவர் மனைவிமேல் வைத்திருந்த அன்பும், மதிப்பும் அளவற்றது. மகள் ஷங்கரியை பற்றியோ, மகன் ஜெகனைப் பற்றியோ பேச்சு வந்தால் கண்கள் பெருமையில் மலரும். பேரப்பிள்ளைகள் என்றதும் அவை கனிவாக மாறும். நிலத்துக்கு கீழே இரண்டாவது தளத்துக்கும் மூன்றாவது தளத்துக்கும் நடுவே நின்றுவிட்ட அவருடைய கார்போல நெடுநல்வாடை மொழிபெயர்ப்பு, ஆக்ஸ்ஃபோர்ட் பல்கலைக்கழகத்து பதிப்புக்காக மேற்கொண்ட 'Uprooting the Pumpkin' எனும் இலங்கை இலக்கியத் தொகுப்பு, தெற்காசிய ஆங்கில இலக்கிய வரலாறு, கவிதை, சிறுகதைகள் மொழிபெயர்ப்பு, இன்னும் பல ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை வேலைகளும் பாதியிலேயே நின்றுவிட்டன.

அவர் இறந்துபோய் பல வாரங்கள் ஆகிவிட்டன. அமைதியான, இனிமையான அவர் குரலைக் கேட்கவேண்டும் என்று தோன்றும் போதெல்லாம் அவருடைய தொலைபேசியை நான் அழைப்பதுண்டு. தகவல் மெசினில் பதிந்த அவர் குரல் 'நான் இங்கே இல்லை' என்று ஆரம்பிக்கும். அவர் அடிக்கடி வெளிநாடு போகிறவர். வழக்கமாக அவர் வீட்டிலே இல்லை என்று நான் அனுமானிப்பேன்.

சில நேரங்களில் அவர் கனடாவில் இல்லை என்று எண்ணுவதும் உண்டு. அந்தத் தகவலை அவர் இந்த உலகத்தில் இல்லை எனவும் விளங்கிக் கொள்ளலாம் என்று அவர் நினைத்திருக்கவே மாட்டார்.●

விருதுகள் - 2015

Life has its Rewards ; Work has its Awards

வாழும்போதே வாழ்த்தி மதிப்பளிப்போம்!

'தமிழர் தகவல்' சஞ்சிகையின் முதலாவது ஆண்டு பூர்த்தி மலர் வெளியீட்டு வைபவம் 1992ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றபோது, அதனுடன் இணைந்ததாக 'தமிழர் தகவல்' விருதுகள் வழங்குவதும் ஆரம்பமானது.

தமது குடும்பம், உற்றார், உறவினர் என்ற வட்டத்துக்கு அப்பால் வந்து, தன்னார்வம் நிறைந்த சமூகப்பற்று உந்துதலில் பணியாற்றுவவர் எவராயினும் அவர் மக்கள் நலன் கருதிய முக்கிய செயற்பாட்டாளராகவும், தலைமைப் பண்பு நிறைந்தவராகவும் பார்க்கப்பட வேண்டியவர். அவர்களை அடையாளம் கண்டு அவர்களுக்குரிய மதிப்பை அவர்கள் வாழும்போதே வாழ்த்தி வழங்கவேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடன் 'தமிழர் தகவல்' விருது வடிவம் பெற்றது.

கடந்த இருபத்துநான்கு ஆண்டுகளில் சமூக-சமயப்பணி, பொதுப்பணி, கல்விப்பணி, கலை இலக்கியப் பணி, அகதிகள் சேவை என்பவைகளுடன் ஈடுபட்டவர்களை அதிகளவில் விருதுக்குத் தெரிவாகியுள்ளனர். 'வாழ்நாள் சாதனையாளர்' விருதினை எட்டுப் பிரமுகர்கள் இதுவரை பெற்றுள்ளனர். கல்வி, விளையாட்டு மற்றும் கல்விசாரா முயற்சிகள், தன்னார்வத் தொண்டு, தலைமைத்துவப் பண்பு கொண்ட இளையோர்/மாணவர்களும், சமூக வணிகத்துறை முன்னோடிகளும் 'தமிழர் தகவல்' விருதுகள் பெற்றுள்ளனர்.

ஐரோப்பிய, அமெரிக்க ஆஸ்திரேலிய கண்டங்களில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் பதினேழு தமிழ்ப்பிரமுகர்கள், அவர்கள் சார்ந்த நீண்டகாலப் பணிகளுக்காக நேரில் வந்து விருதுகள் பெற்றுள்ளனர். கனடாவில் வாழும் தமிழரல்லாத சமூக சேவையாளர்கள் பத்துப்பேர் இதுவரை விருது பெற்றுள்ளனர். ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் சமாதானத் தூதுவராகப் பணியாற்றும் கிம் புக் (Kim Phuc) அம்மையார் இவர்களில் முக்கியமானவர். கனடாவின் முன்னணி ஊடகங்களில் ஒன்றான 'ரொறன்ரோ ஸ்டார்' பத்திரிகை, அகதிகள் சேவைக்கான 'தமிழர் தகவல்' விருதைப் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

கடந்த இருபத்துநான்கு ஆண்டுகளில், தமிழர் தகவல் வருடாந்த விழாவிலும், கனடா தின விழாவிழமாகச் சேர்த்து 200க்கும் மேலானவர்கள் 'தமிழர் தகவல்' விருதுகளைப் பெற்றுள்ளனர் என்பதைப் பதிவு செய்வது பெருமை தருகிறது. இவ்வருட விழாவில் மேலும் எண்மர் விருதுகள் பெறுவதோடு எமது விருதாளர்கள் எண்ணிக்கை 223 ஆகியுள்ளது. இவ்வருட விருதாளர்கள் தொடர்பான சுருக்க விபரங்களை அடுத்துவரும் பக்கங்களில் படிக்கலாம்.

கனடியத் தமிழர் சமூகத்தில் விருதுகள் வழங்குவதைத் 'தமிழர் தகவலே' முதன்முதலாக ஆரம்பித்து வைத்தது என்ற பெருமையுடன் இப்பணியைக் தொடருவது மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது - 2015

மூத்த விஞ்ஞானி முனைவர் மு. சஞ்சயன்

பல்லுயிர் ஒம்பும் பரந்த சிந்தனைச் செல்வன் முனைவர் மு. சஞ்சயன் கொழும்பில் பிறந்து, ஆப்பிரிக்க நாட்டில் ஆரம்பக் கல்வி பெற்று, பின்னர் அமெரிக்காவின் ஓரிகோன் பல்கலைக் கழகத்தில் உயிரியல் துறையில் இளமாணி பட்டத்தையும் அதே பல்கலைக் கழகத்தில் சூழலியற் துறையில் முதுமாணிப் பட்டத்தையும் பெற்றார். தொடர்ந்து 1997ல் அமெரிக்காவின் கலிஃபோர்னியா பல்கலைக் கழகத்தில் உயிரியல் ஆய்வில் முனைவர் பட்டத்தையும் பெற்றார்.

உலகவங்கியில் சிறிது காலம் பணியாற்றிவிட்டு அமெரிக்காவின் மிகப்பெரிய சூழலியல் அமைப்பான The Nature Conservancy இல் சேர்ந்து அதிவிரைவிலேயே உயர்ந்து சூழலியலில் முக்கிய நிபுணராக அறியப்பட்டார். 2014ல் நிறைவேற்றுத் துணைத் தலைவராக 27 நாடுகளில் லாபமற்ற நோக்கில் இயங்கும் Conservation International இல் பதவியேற்றார். 'The New York Times', 'Outside Magazine', 'Vanity Fair' போன்ற பத்திரிகைகள் இவருடைய சூழலியல் விழிப்புணர்வு கட்டுரைகளையும், நேர்காணல்களையும் வெளியிட்டன.

சூழலியல் அறிவுப் பரப்பலை தொலைக்காட்சிகளின் மூலம் முன்னெடுத்தவர்களில் இவர் முதன்மையானவராக விளங்குகிறார். இவர் முக்கிய பங்காற்றி 2014ல் வெளியான 'The Years of Living Dangerously' ஆவணப் படம் Emmy விருது பெற்றது. அத்துடன் இவர் CBS தொலைக்காட்சியின் விஞ்ஞானப் பகுதி பேச்சாளராகவும் நிரந்தரமாக செயற்பட்டார். அந்தப் பணியில், சட்டத்துக்கு புறம்பாக தந்தங்களுக்காக கொல்லப்பட்ட ஆப்பிரிக்க யானைகள் பற்றிய விவரணப் படம், ஊடக செய்தித்துறை ஆய்வுப் பகுதியில் எமி விருதுக்காக பரிந்துரை செய்யப்பட்டது. 'டிஸ்கவரி' சானலில் இவருடைய சுறாமீன்கள் படமும், மற்றும் வன உயிர்கள், காலநிலை மாற்றும், எரிவாயு போன்றவையும் பிரபலமானவை. டேவிட் லெட்டர்மான் நடத்திய 'Today Show'வில் இவர் சூழலியல் சம்பந்தமாக பங்கு பற்றியது இன்னொரு முக்கிய நிகழ்வு.

முனைவர் சஞ்சயனுடைய மிக சமீபத்திய தொலைக்காட்சி திரைப்படம் 'National Geographic' உடன் இணைந்து PBS தயாரித்த 'Earth', a 'New Wild' தொடர் ஆகும். பிப்ரவரி 2015ல் வெளியிடப்பட்ட இந்தப் படம் 29 நாடுகளில் 45 இடங்களில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டது. இதற்கு முன்னர் எவருமே பதிவு செய்திராத வனவுயிர் புதுமைகளைக் கொண்டது. National Geographic Society சமீபத்தில் இவரை அவர்களின் பிரத்தியேகமான Explorers Council அங்கத்தவராக வரவேற்றிருக்கிறது. இவர் அஸ்பென் அமைப்பின் Catto Fellow ஆக அங்கீகரிக்கப்பட்டதுடன் Clinton Global Initiative இன் மூத்த அறிவுரைஞராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

பல வருடங்களாக முனைவர் சஞ்சயன் செய்த ஆராய்ச்சிகளும், விழிப்புணர்வு செயற்பாடுகளும் அவரை சில முடிவுகளை நோக்கி நகர்த்தின. மனிதரும் இயற்கையும் ஒன்றோடு ஒன்று பிணைக்கப்பட்டுள்ளனர். இயற்கை அழிந்தால் மனிதனும் அழிந்துவிடுவான். ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் சூழல் பாதுகாப்பு பற்றி அறிவூட்டுபவர்கள் மிக அரிதாகவே காணப்படுகின்றனர். தொடர்ந்து பல ஆண்டுகளாக சூழலியல் பரப்புரை மூலம் உலகத் தமிழ் சமூகத்தின் முகமாகவும், நம்பிக்கையாகவும், முன்னோடியாகவும் முனைவர் சஞ்சயன் திகழ்கிறார்.

எமது சமூகத்தில் பொதுவாக ஒருவரும் விரும்பித் தேடாத துறையிலே துணிவுடன் கால்பதித்து தனது சிறகுகளை அகல விரித்து தமிழ் இனத்துக்கும், உலகின் சூழல் பாதுகாப்புக்கும் ஆற்றிவரும் அளப்பரிய பணியையும் மற்றும் பல்லுயிர் ஒம்பும் இவரது பரந்த அறிவுத் தேடலையும் பாராட்டி இவ்வாண்டிற்கான வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருதினை மூத்த விஞ்ஞானி முனைவர் சஞ்சயன் அவர்களுக்கு வழங்கி தங்கப் பதக்கம் சூட்டுவதில் 'தமிழர் தகவல்' பெருமை கொள்கிறது.

Lifetime Achievement Award - 2015

Scientist, Author, TV Host and an Advocate for Nature
DR. MUTTULINGAM SANJAYAN

Born in Colombo, Sri Lanka, Sanjayan grew up in Sierra Leone, where his family moved to in 1972. He came to the United States to study at the University of Oregon, where he received both a Bachelor of Science in Biology and a Master of Science in Ecology.

In 1997 he received a PhD in conservation biology from the University of California, Santa Cruz publishing peer reviewed papers in the two most prestigious journals, *Science* and *Nature*.

Dr. Sanjayan pursued a career in conservation and after a brief stint at the World Bank, joined The Nature Conservancy – often considered to be the largest conservation organization in the United States.

He quickly rose to become one of The Nature Conservancy's most visible faces with his work profiled in dozens of magazine and newspaper articles from the New York Times to Outside Magazine and Vanity Fair.

While at The Nature Conservancy, Dr. Sanjayan worked on numerous television documentaries both as host and as creator.

In 2014 Sanjayan took the position of Executive Vice President and Senior Scientist at Conservation International – a non-profit organization that works in over 27 countries around the world.

In his new capacity he oversees both philanthropy and the marketing/branding divisions of the organization.

Dr. Sanjayan's television experience includes serving as a correspondent for *Years of Living Dangerously*, the 2014 climate change series that won the Emmy for Best Documentary Series and as a science correspondent for CBS News. His report on elephant poaching and illegal ivory trafficking for CBS Evening News won him and his team a nomination for an Emmy in the prestigious Investigative Journalism category.

Other notable television appearances including hosting a show during Shark Week – the highly rated show on Discovery Channel, as well as documentaries on wildlife, energy, and climate change for the BBC, Animal Planet International, and the Discovery Channel.

Lifetime Achievement Award - 2015

He is a frequent guest on morning TV shows including CBS This Morning, and the Today Show, and in 2009, he appeared as a guest on Late Show with David Letterman.

He has also published a number of reports on The Huffington Post and Fortune China and is widely quoted in the press on matters of conservation, wildlife, and the environment.

Dr Sanjayan most recently co-created and hosted a multi-part television series for PBS called Earth:

A New Wild, produced by National Geographic Television in association with Passion Pictures.

Filmed in over 29 countries and 45 locations over several years the series illuminated dramatic stories of nature and people and their co-dependencies and reveals never before seen footage of several wildlife spectacles. Earth: A New Wild began airing in February of 2015.

National Geographic Society recently selected Sanjayan to its Explorers Council, a distinguished group of top scientists, and explorers who provide counsel to the Society across disciplines and projects.

Sanjayan is also a prestigious Catto fellow at the Aspen Institute and has served as a senior advisor to the Clinton Global Initiative.

Years of his research and advocacy for nature has convinced Dr. Sanjayan that humans and nature

are inextricably linked and when humans see themselves as part of nature, the reasons for saving nature really becomes about saving themselves. In other words it becomes in our enlightened self-interest to save nature.

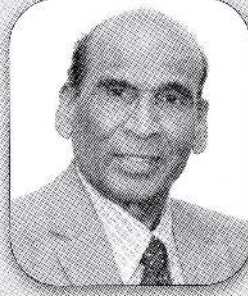
As a person of South Asian origin and with a diverse background that has taken him around the world Sanjayan does not hide the fact that he often finds himself as the only person of color at many environmental gatherings.

Conservation in the western world tends to lack in diversity and role models for Asians, Africans and Latin Americans are not often apparent.

As the natural world becomes more imperiled and people increase their dependence on nature, a diversity of voices and unique leadership is required to inspire, guide and mobilize the next generation of environmentalists. In breaking into this non-traditional arena of science, conservation and media outreach he stands out as a pioneer and a model in the world of Tamil scholarship.

(By Dr. Joseph Chandrakanthan with notes from Bryan Walsh, "Changing the White Face of the Green Movement". Time Science. Time Inc. Retrieved 1 June 2012 And Liz Core, "Why we're excited about PBS' wild new series". Grist. Retrieved 15 December 2014.)

பன்முக ஆளுமைச் சேவையாளர்

கனடியத் தமிழர் சமூகத்தில் - சிறப்பாக ரொறன்ரோ பிராந்தியத்தில் சமூக-சமய-கலைத்துறை உட்பட்ட சகல பொதுப்பணிகளிலும் கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக ஈடுபட்டு, தமது ஆளுமையினால் சிறப்பான ஓரிடத்தைப் பெற்று முன்னணியில் திகழ்பவர் திரு. கதிர் துரைசிங்கம் அவர்கள்.

சமூக அக்கறையுள்ள பணியாளர், அற்புதமான கலைஞர், கருத்தாழமிக்க படைப்பாளர், அரங்க நிகழ்ச்சிகளின் நெறியாளர்/தொகுப்பாளர், சமுதாயச் சிந்தனைமிகுந்த சேவையாளர், ஆர்வமுள்ள தன்னார்வத் தொண்டர் என்று பல்துறைப் பரிமாணங்களைக் கொண்டவராக கதிர் துரைசிங்கம் அவர்கள் எம்மத்தியில் மிளர்கின்றார்.

தமிழீழத்தின் கலாசாரத் தலைநகரான யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள தெல்லிப்பளையில் அமைந்துள்ள பன்னாடையில், சைவசீலராகத் திகழ்ந்த தலைமை ஆசான் கதிர்காமத்தம்பி இணையரின் மூத்த புதல்வராகப் பிறந்த இவர் மகாஜனக் கல்லூரியில் கல்வி கற்று, இலங்கை மருத்துவக் கல்லூரியில் பட்டம் பெற்று, பதிவுசெய்யப்பட்ட மருத்துவ அதிகாரியாக (Registered Medical Officer - RMO) இலங்கையின் பல பாகங்களில் பணியாற்றியவர்.

மருத்துவ அதிகாரியான நோயாளர் சேவைக்கு அப்பால், இலங்கையின் காவர்துறையினருக்கு முதல்தவிச் சிகிச்சையை ஆங்கிலத்திலும் சிங்களத்திலும் போதிக்கும் அதிகாரியாகவும் இவர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். 1981ல் தமது மனைவி சகிதம் நைஜீரியாவின் சொகொடோ நகரில் குடியேறிய கதிர் துரைசிங்கம் அங்குள்ள முஹமதியா மருத்துவ நிலையத்தில் மருத்துவராகவும், பின்னர் அதன் நிர்வாக அதிகாரியாகவும் பணியாற்றினார். விஞ்ஞானப் பட்டதாரியான இவரது மனைவி பூமணி இவ்வேளை அங்குள்ள அரசு பாடசாலையில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார்.

1987ல் தமது மனைவி மற்றும் இரட்டைப் பிள்ளைகளான மகள்மாருடன் கனடாவுக்கு இடம் பெயர்ந்த பின்னரே

இவரது சிறப்பான ஆளுமைகள் வெளிப்படத் தொடங்கின. 1995ம் ஆண்டில் 'தமிழர் தகவல்' வெளியீட்டுத்துறையுடன் தம்மை இணைத்துக் கொண்ட இவர், கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக அதன் முக்கிய அங்கமாக இயங்கி வருகின்றார். இதற்காக மூன்று தடவைகள் ஒன்ராறியோ அரசின் தன்னார்வத் தொண்டர் சேவை விருது இவருக்கு வழங்கப்பட்டது.

மகாஜன கல்லூரியின் கனடாக்கிளையின் நிறுவனர்களில் ஒருவரான இவர், 2000-2001ம் ஆண்டுகளில் இதன் தலைவராகப் பணியாற்றி, இப்போது இதன் காப்பாளர்களில் ஒருவராகவுள்ளார். பாரதி கலைக்கோவிலின் ஆலோசகர்களில் ஒருவராக இருந்து வரும் கதிர் துரைசிங்கம் அவர்கள், இதன் பல்வேறு சமூகம்சார் பொதுப்பணிகளிலும் நிதிசேர் நிகழ்வுகளிலும் முக்கிய பங்காற்றி வருபவர். இதுதவிர, இளங்கலைஞர் மன்றம், வரசித்தி இந்துக் கல்லூரி, மனவெளி கலையாற்றுக் குழு, சாம்பியா-இலங்கை நட்புறவுச் சங்கம், இந்து சமயப் பேரவை, சைவ சித்தாந்த மன்றம், தமிழ் இலக்கியத் தோட்டம், உதயன் ஆகியவற்றுடன் நெருக்கமாக உறவுகொண்டு தொண்டராக இயங்கி வருகின்றார்.

தமிழர் தகவல், தாய் வீடு, வெற்றிமணி, புதினம் ஆகிய வெளியீடுகளில் எழுதிவரும் இவரது 'காதோடு காதாக' என்ற நகையும் சுவையும் நிறைந்த நூல் கனடா உட்பட பல நாடுகளில் வாககர்களின் பலமான வரவேற்பைப் பெற்றது. பல நாடகங்களைத் தயாரித்து நெறிப்படுத்தி மேடையேற்றிய இவர், இங்கு தயாரான சில திரைப்படங்களிலும் நடித்துள்ளார்.

தமிழர் தகவல் 2008ம் ஆண்டு நடத்திய நடத்திய '140வது ஆண்டு கனடிய தின விழா'வில் சமூக-கலை-இலக்கியப் பணிகளுக்காக கனடா தின விருதும் தங்கப் பதக்கமும் பெற்ற திரு. கதிர் துரைசிங்கம் அவர்களின் சிறப்பியல்புகளை மதித்து 'பன்முக ஆளுமை' விருது வழங்கி தங்கப் பதக்கம் சூட்டப்படுகின்றது.

அபிநயக் கலைக்கு அழகூட்டும் ஆடலரசி

தென்னிந்தியாவில் பிறப்பெடுத்த தமிழர்களின் கலைவடிவங்களில் ஒன்றான நடனத்தைப் பாதுகாக்கவும் வளர்க்கவும் கனடாவில் இருபதாண்டுகளுக்கு முன்னர் சிறீ அபிராமி நடனக் கல்லூரியை (Sri Abiramy Dance Academy) நிறுவி, தொடர்ச்சியாக கலைப் பணியாற்றி வருபவர் செந்தில்செல்வி செந்தாரன் அவர்கள்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் கலைப் பட்டதாரியான செல்வி, சிலகாலம் முழுமையான பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றினார்.

தாயகத்தில் 'கலாபவனம்' ஏரம்பு சுப்பையா அவர்களிடம் முறையாக பரதநாட்டியம் பயின்ற இவர், பின்னர் அவரது புதல்வியும் நடனப் போதனாசிரியருமான திருமதி. சாந்தினி சிவநேசனிடமும் மேற்பயிற்சி பெற்றவர். இலங்கையில் பணியாற்றிய காலத்தில் அகில இலங்கை நடனப் போட்டியில் 1977, 1978, 1980 ஆகிய ஆண்டுகளில் முதலிடத்தைப்பெற்ற நடனத்தாரகை இவர்.

நடனம் மீதான தீவிர ஆர்வமும் அடங்காப்பற்றும் இதனை மேலும் கற்று சிறந்த நடன இயக்குனராக வரவேண்டுமென்ற ஆசையால் பிரபல நடன விற்பன்னர்களான அடையாறு லட்சுமணன், ஹரி கிருஷ்ணன் ஆகியோரிடம் மேலும் பயிற்சி பெற்று, நட்டுவாங்கத்துறையில் முத்திரை பெற்றவராகியுள்ளார்.

கனடாவில் மட்டுமன்றி வடஅமெரிக்காவின் பல நகரங்களிலும் ஐரோப்பாவின் பல நாடுகளிலும் இலங்கையிலும் பல தடவைகள் இவரது நடன நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றுள்ளன. சர்வதேசப் புகழ்பெற்ற நாட்டியக் கலைஞர்களான ஜனக் ஹென்றி (Janak Khendry), லதா பதா (Lata Pada), ஹரி கிருஷ்ணன் (Hari Krishnan), சாஹிர் ஹீசைன் (Zahir Hussain), கோபு ஹிரான் (Gopu Kiran), திவ்ய சிவா சுந்தர் (Divya Shiva Sundar) ஆகியோருடன் இணைந்து மேடை நிகழ்ச்சிகளை வழங்கிய பெருமை பெற்றவர் செந்தில்செல்வி.

கனடாவில் 1995ம் ஆண்டு ரொறன்ரோ நகரில் மட்டும் சிறீ அபிராமி நடனக் கல்லூரியை ஆரம்பித்து வகுப்புகளை நடத்தி வந்த இவர், வாட்டர்லூவிற்கும் அதனை விஸ்தரித்தார். பின்னர் இவரது பயிற்சி நெறிக்கான வரவேற்பு அதிகரித்ததால் மிசிசாகா மற்றும் ஸ்காபரோ நகரங்களிலும் வகுப்புகளை ஆரம்பித்தார்.

சிறீ அபிராமி நடனக் கல்லூரி மாணவர்கள் வருடாந்தம் சுமார் இருபது முதல் இருபத்தைந்து வரையான பொது நிகழ்வுகளிலும் சிறப்பு நிகழ்வுகளிலும் பங்குபற்றி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இவைகளில் சில பொதுச் சேவை அமைப்புகளுக்கான நிதிசேர் நிகழ்ச்சிகளாக இடம்பெறுகின்றன.

கனடா போன்ற மேற்கு நாடுகளின் பன்மைப்பண்பாட்டுக்கு ஒத்திசைவாக அடிப்படை நடனத்துடன் புதிய முறைமைகளையும் இணைத்து நடன நிகழ்ச்சிகளை வழங்குவதில் செந்தில்செல்வி சுரேஷ்வரன் ஒரு முன்மாதிரியாகத் திகழ்கின்றார். இதனால், கனடிய தேசிய நீரோட்டத்துடன் பிணைந்த பல்வேறு விழாக்களிலும் இவரது நடனக் கல்லூரியின் நிகழ்ச்சிகளுக்கு மிகுந்த வரவேற்புக் கிடைத்து வருகின்றது.

செந்தில்செல்வியின் நடனத்துறைப் பங்களிப்பைப் பாராட்டி பல பட்டங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. வாட்டர்லூ தமிழக் கலாசார அமைப்பு 2003ம் ஆண்டில் இவருக்கு 'ஆடலரசி' என்ற பட்டத்தை வழங்கிச் சிறப்புச் செய்தது.

ரொறன்ரோ சிறீ துர்க்கா இந்து ஆலயம், சிறீ வரசித்தி விநாயகர் ஆலயம் ஆகியவை பாராட்டுப் பட்டயம் வழங்கியுள்ளன. ரொறன்ரோ கல்விச் சபை கடந்தாண்டு நடத்திய ஆசிய மரபுரிமை விழாவில் 'பல்வகைமை விருது' (Diversity Award) வழங்கியது குறிப்பிடப்படவேண்டியது.

செந்தில்செல்வி சுரேஷ்வரனின் இரு தசாப்த நடனத்துறைச் சேவையை வியந்து தமிழர் தகவலின் கலைத்துறைச் சேவை விருதும் தங்கப் பதக்கமும் வழங்கப்படுகின்றது.

அறுபதாண்டுகள் எழுத்துடன் வாழும் மூத்த படைப்பாளி

ஈழத்தின் புகழ்பெற்ற மூத்த எழுத்தாளராக மதிக்கப்படும் 'உதயணன்' என்ற புனைபெயர் கொண்ட திரு. இ. சிவலிங்கம் அவர்கள் தற்போது கனடாவில் வாழ்ந்து வருகிறார். கடந்த ஐம்பதாண்டுகளாகத் தமது பேனாவினால் இலக்கிய உலகில் வலம் வரும் உதயணன், 1955ம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ந்து எழுதி வருகிறார் என்பது வரலாற்றுப் பதிவுக்குரியது.

நாவலப்பிட்டியிலுள்ள பாடசாலையொன்றில் ஆங்கில ஆசிரியராகத் தொழிலை ஆரம்பித்தவர், பின்னர் அரசாங்க எழுதுவினைஞராகப் பதவிபெற்று ஓய்வுபெறும் வரை பல இடங்கள் மாறிப் பணியாற்றினார். இவ்வேளைகளில் அவருடன் தொடர்ச்சியாகப் பயணித்த ஒன்று அவரது பேனாவே.

1955ல் 'ஈழச்சுடர்' என்ற பத்திரிகை நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் முதல் பரிசு பெற்ற அதே காலத்தில் இவரது 'வானவில்' என்ற முதற் கவிதை வீரகேசரியில் வெளியானது. இதன் பின்னரே திரு. சிவலிங்கம் அவர்கள் 'உதயணன்' என்ற பெயரைத் தமதாக்கிக் கொண்டார். இதனைத் தொடர்ந்து சுதந்திரன் மற்றும் தினகரன் ஆகிய பத்திரிகைகளில் வீச்சாக எழுத ஆரம்பித்தார்.

அக்காலத்தில் களுத்துறையிலிருந்து வெளிவந்த 'ஈழதேவி' என்ற சஞ்சிகையுடன் இணைந்து பணியாற்றும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. 1958ம் ஆண்டு தமிழருக்கெதிரான இனவழிப்பு ஆரம்பமானதையடுத்து, அதனைத் தொடர்ந்து நடத்த முடியாததால் அன்றைய பிரபல எழுத்தாளரான 'சிற்பி' சிவசரவணபவன் அவர்கள் அதனைப் பொறுப்பெடுத்து 'கலைச்செல்வி' என்ற பெயரில் எட்டாண்டுகள் தரமான சஞ்சிகையாக வெளிவரக் காலாக இருந்தவர் உதயணன் அவர்களே.

இதே கலைச்செல்வியில் உதயணனின் 'இதயவானிலே', 'மனப்பாறை' ஆகிய இரு நாவல்கள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்தன. வீரகேசரியின் மாலை நேர வெளியீடான மித்திரனில் 'மனக்கோட்டை' நாவல் தொடராக வெளியானது. 1968ல் 'கொடிமல்லிகை' என்ற குறுநாவல் சிந்தாமணியில் தொடராக வெளிவந்தது. 1975லும் 1977லும் முறையே 'பொன்னான மலரல்லவோ', 'அந்தரங்க கீதம்' ஆகிய நாவல்கள் வீரகேசரிப் பிரசுரங்களாக வெளியாகின.

சுமார் நூறு வரையான சிறுகதைகளை இவர் எழுதியுள்ளாராயினும் நாட்டு நிலைவரம் காரணமாகச் சிலவற்றை இவரால் மீட்டெடுக்க முடியாது போய்விட்டது. சிறுகதை எழுதுவதைக் கைவிட்டுப் பல ஆண்டுகளின் பின்னர் - 2010ல், 'பிரிந்தவர் பேசினால்', 'உங்கள் தீர்ப்பு என்ன?' என்ற இரு சிறுகதைத் தொகுதிகள் தமிழகப் பிரசுர நிலையமொன்றினால் வெளியிடப்பட்டன.

1983 அக்டோபரில் எழுத்தாளர் என்ற அடையாளத்துடன் சுற்றுலா விசாவில் பின்லாந்துக்கு இவர் சென்றதும், பின்னர் மனைவி பிள்ளைகளை அங்கு அழைத்து இரண்டரை தசாப்தம் அங்கு வாழ்ந்ததும் ஒரு தனி வரலாறு. அந்நாட்டு தேசிய மொழியை விரைவாகக் கற்றதன் பயனாக ஹெல்சிங்கி பல்கலைக் கழகத்தில் ஆய்வு உதவியாளர் பதவி இவருக்குக் கிடைத்தது.

அங்கிருக்கையில், பின்லாந்தின் தேசிய காவியத்தை மொழிபெயர்க்கும் சிந்தனை உதயணன் மனதில் தோன்றியது. பின்லாந்து மக்கள் தங்கள் கண்போன்று போற்றிவரும் சிறந்த இலக்கியங்களில் ஒன்றான 'கலேவலா'வைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தது இவருக்கு முத்திரை பதித்த பெருமையைப் பெற்றுக் கொடுத்தது. பின்லாந்து அரசாங்கமே இதனை 75,000 பின்னிஷ் மார்க்குகளைச் செலவுசெய்து 1994ல் நூலாக வெளியிட்டது.

பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க இதனை உரைநடையில் தமிழாக்கம் செய்யும் பொறுப்பும் பல்கலைக்கழகத்தால் உதயணனிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டது. 'உரைநடையில் கலேவலா' நூல் 1999ல் வெளிவந்து சாதனை படைத்தது. உடல்நலக் குறைவு காரணமாக எழுதுவதைக் குறைத்தாலும், பின்லாந்தில் 25 வருடங்கள் வாழ்ந்த நினைவுகளை கனடா 'தாய்விடு' பத்திரிகையில் 'பின்லாந்தின் பசுமை நினைவுகள்' என்ற பெயரில் தொடராக எழுதி வருகின்றார்.

இவ்வருடம் வைரவிழாக் (80 வயது) காணும் உதயணன் அவர்களின் அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேலான எழுத்து-வெளியீட்டுப் பணியை மெச்சி, அவருக்கு தமிழர் தகவலின் இலக்கிய விருதுடன் தங்கப் பதக்கமும் வழங்கப்படுகின்றது.

கலைகள் பல பயின்ற தனித்துவ வித்தகர்

ஆக்கமும் ஊக்கமும் இருந்தால் ஒருவரால் எத்தனை கலைகளையும் கற்றுக்கொள்ள முடியுமென்பதற்கு எம்மத்தியில் ஓர் உதாரணமாகத் திகழ்பவர் பிலோமினா கிருஷ்ணபிள்ளை.

பிலோமினாவின் தந்தையார் பாடசாலை ஆசிரியர்; சித்திரக் கலையில் கரை கண்டவர்; மட்டக்களப்பில் பல சித்திரக் கண்காட்சிகளை ஏற்பாடு செய்து பலரை இத்துறைக்கு இழுத்து வந்தவர். தாயார் தையற்கலையுடன் துணிகளுக்கு வர்ணம் பூசுவது, மணிகள் வைத்து ஆடைகள் தயாரிப்பதில் பிரசித்தமானவர்.

இருவரது கைவண்ணமும் கலைவண்ணமும் சேர்ந்த மகளாகக் காட்சியளித்த பிலோமினா, நூல் சித்திரம் - மெழுகுச் சித்திரம் - மரத்தில் வர்ணம் பூசுதல் - கண்ணாடிகளில் சித்திரம் வரைதல் போன்ற கலைகளில் கற்றுத்தேறி, மற்றவர்களுக்கும் அதனைக் கற்றுக்கொடுக்கும் தன்னார்வப் போதனாசிரியராக இளவயதிலேயே மாறினார்.

தாயகத்தின் அனர்த்தம் காரணமாக குடும்பத்துடன் இந்தியாவுக்கு இடம்பெயர் நேர்ந்ததானது, இவரது கலைத்துறை வாழ்விலும் தொழிற்துறை முன்னேற்றத்திலும் பெரும் மாறுதலை ஏற்படுத்தியது. ஆரம்பத்தில் துணிகளுக்கு வர்ணம் அச்சேற்றும் தொழிலகத்தில் வேலை கிடைத்ததாயினும், சற்றும் எதிர்பாராத வகையில் ஒப்பனைக் கலைஞராக மாறும் சந்தர்ப்பம் இவருக்குக் கிடைத்தது.

'கனவுலகத் தொழிற்சாலை' என்று வர்ணிக்கப்படும் சினிமாத்துறையில் நடிகை லட்சுமியின் தனிப்பட்ட ஒப்பனைக் கலைஞராக முக-சிகை-உடையலங்காரம் ஆகிய அனைத்துக்கும் ஒருவராகத் தாம் பணியாற்றக் கிடைத்ததை தமக்குக் கிடைத்த பாக்கியமாக மட்டுமன்றி அதிர்ஷ்டமாகவும் பிலோமினா கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்கள் மதிக்கின்றார்.

லட்சுமியின் அனைத்து மொழிப்படங்களிலும் ஒப்பனைக் கலைஞராகப் பணியாற்றக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தால், மற்றைய சினிமாக் கலைஞர்களின் நட்பும் தொடர்பும் இவருக்குக் கிடைத்தது.

கலையுலகப் பாராட்டு விழாவொன்றில் அன்றைய முதலைமைச்சராகவிருந்த மக்கள் திலகம் எம் ஜி. ஆர் அவர்களிடமிருந்து கேடயமும் பட்டுப் புடவையும் பரிசாகப் பெற்றது இவரது வாழ்வில் மறக்க முடியாத ஒரு நிகழ்வு.

பிரபல நடிகர்களான சிவாஜி கணேசன், ரஜினிகாந்த், கமல-ஹாசன் ஆகியோருடனும் ஒப்பனைத்துறையில் பணியாற்றிய வேளையில் அனுபவ அறிவினைப் பெற்றதை மறவாத பிலோமினா, சுமார் இருநூறுக்கும் அதிகமான திரைப்படங்களில் பிரபல நட்சத்திரங்களின் ஒப்பனை உதவியாளராகப் பணியாற்றியுள்ளார். நடிகர்கள் சத்யராஜ், விஜயகாந்த், விஜே, அஜித், அர்ஜுன், பிரபு ஆகியோர் இந்தப் பட்டியலில் அடங்குவார்கள். பிலோமினா கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்கள் தமிழகத்தில் சில திரைப்படங்களிலும் நடிக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றவர்.

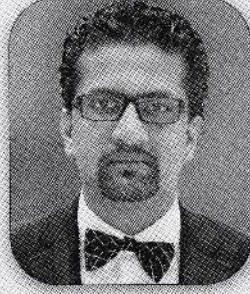
இந்தியாவில் கடினமான வேலைப்பளுக்களுக்கு மத்தியிலும் அகதி முகாம்களில் வசித்த ஈழத்தமிழரின் நலன்களில் அக்கறைகொண்டு அங்கிருந்த பெண்களுக்கு கைப்பணிப் பயிற்சி நெறிகளை வழங்கியதுடன் அவர்களின் தயாரிப்புகளை விற்பனை செய்யும் கைவினைப் பொருட்காட்சிகளையும் ஏற்பாடு செய்துள்ளார்.

கனடாவில் 1998ம் அண்டு Blossoms Styles and Fashions என்னும் நிறுவனத்தை ஆரம்பித்து, இதுவரை ஐநூறுக்கும் அதிகமானவர்களுக்கு தொழிற் பயிற்சி வழங்கியுள்ளார். ஏழு தடவைகள் இது தொடர்பான கண்காட்சிகளையும் நடத்தியுள்ளார்.

'அழகாக இருப்பது எப்படி?' (The Art of Being Beautiful) என்ற இறுவட்டு ஒன்றினை பிலோமினா வெளியிட்டுள்ளார். இதில் நாற்பது விதமான சிகை அலங்காரங்கள் அடங்கியுள்ளன.

பல்கலை வல்லுனராகத் திகழும் பிலோமினா கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களுக்கு தமிழர் தகவலின் இவ்வருட கலைத்துறை முன்னோடி விருதும் தங்கப் பதக்கமும் வழங்கப்படுகின்றது.

கனடிய தமிழ் திரைத்துறைச் சாதனையாளர்

1960களில் இலங்கையில் 'ஆழிக்கரையின் அன்புக் காணிக்கை' என்று தொடங்கி 1973இல் 'மீனவப் பெண்' என்ற பெயரில் வெளியான திரைப்படத்தின் நாயகன் மரகதலிங்கசிவம் எனும் இயற்பெரைக் கொண்ட எம். எல். சிறீகாந்த் 100 நாடகங்களுக்கு மேல் எழுதி மேடையேற்றுமளவுக்குக் கலைத்தாகம் கொண்டிருந்தவர். ஆயினும் கலைத்துறையில் அவரால் ஏனோ மிளிர் முடியவில்லை.

தனது 17வது வயதில் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்த அவருடைய மகன் லெனின் எம். சிவம் தந்தையின் அடியொற்றி திரைப்படத்துறையில் கால்பதிக்க ஆசைப்பட்டார். படிப்பை முடித்துவிட்டு ஆசையை நிறைவேற்றலாம் என்ற நிலையில் வோட்டர்லூ பல்கலைக்கழகத்தில் மென்பொருட் பொறியியற் படிப்பை முடித்த கையோடு ரொறன்ரோ றயர்சன் பல்கலைக்கழகத்தில் 'திரைப்படப் பிரதியாக்க' துறையிலும் தொடர்ந்து ஒளிப்பதிவு, தொகுப்பாக்கத் துறைகளிலும் பயின்றிருக்கிறார். அதைத் தொடர்ந்து 'இனியவர்கள்' (2006), 'உறுதி' (2007), 'பக்கத்து வீடு' (2008) ஆகிய குறும்படங்களை இயக்கினார்.

லெனின் இரண்டாவது முழுநீளத் திரைப்படம் 'A Gun & A Ring'. 'ஆசியாவின் ஒஸ்கார்' என்று புகழப்படும் ஷாங்காய் சர்வதேசத் திரைப்பட விழாவின் போட்டிப்பிரிவுக்குத் தெரிவான முதலாவது தமிழ்த் திரைப்படமெனும் பெருமையை பெற்றது. உலகெங்கும் பல்வேறு திரைப்பட விழாக்களில் பங்குபற்றி பல விருதுகளையும் பெற்றது.

லெனின் இப்போது தனது அடுத்த படத்துக்கான பணிகளில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். ரொறன்ரோவில் மனைவி மாலினியோடு வாழ்ந்துவரும் லெனினுக்கு ஒரு மகனும் 3 மகன்களும் உள்ளனர்.

A Gun & A Ring சீனாவின் ஷாங்காய் சர்வதேசத் திரைப்படவிழாவின் போட்டிப் பிரிவுக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 1655 படங்களில் தங்கக் குவளை (Golden Goblet) விருதுக்காகப் பரிந்துரைக்கப்பட்ட 14 படங்களுக்குள் இடம் பிடித்தது. 2013 ஜூனில் A Gun & A Ring படத்தின் தயாரிப்பாளர் விஷ்ணு முரளியும் இயக்குநர் லெனினும் சில நடிகர்களும் ஷாங்காய் விழாவுக்கு அழைப்பின் பேரில் சென்றிருந்தனர்.

ஒலிவர் ஸ்ரோன், ரொம் ஹூப்பர், ஜாக்கி சான் போன்ற உலகப்புகழ்பெற்ற இயக்குநர்கள், நடிகர்-களோடு ஈழத்தமிழர்களும் ஷாங்காய் திரைப்படவிழாவின் தொடக்கச் செங்கம்பளத்தில் பெருமிதத்தோடு நடந்ததை தமிழ்கூறு நல்லுலகு பார்த்து மகிழ்ந்தது.

கனடாவில் உருவான படமென்றாலும் கனடியத் திரைப்படம் என்பதிலும் பார்க்க புலம்பெயர் தமிழரின் திரைப்படம் என்பதே பொருத்தமானதாக இருக்கும் என்கிறார் லெனின்.

A Gun & A Ring பங்குபற்றிய திரைப்பட விழாக்கள்

மொன்றியல் உலகத் திரைப்படவிழா, அமெரிக்காவின் கென்ரக்கி மாநிலத்தில் லூயிவில் சர்வதேசத் திரைப்பட-விழா, கலிபோர்னியாவில் சினிஹொக்கொம் சர்வதேசத் திரைப்படவிழா, ஒன்ராறியோவில் ஹமில்ரன் திரைப்படவிழா, நோர்வே தமிழ்த் திரைப்படவிழா, சென்னை, பெண்களுக்கான உலகத் திரைப்படவிழா, கொழும்பு உலகத் திரைப்படவிழா.

படத்துக்குக் கிடைத்த விருதுகள்.

சினிஹொக்கொம் சர்வதேசத் திரைப்படவிழா
சிறந்த படம், சிறந்த இயக்குநர், சிறந்த நடிகருக்கான பச்சை விருது (கந்தசாமி கங்காதரன்), சிறந்த நடிகருக்கான மரகத விருது (Jon Betti).

நோர்வே தமிழ்த் திரைப்படவிழா
சிறந்த திரைப்படம், சிறந்த இயக்குநர், சிறந்த நடிகை (தேனுகா கந்தராஜா).

கலகம் விருது விழா - 2014, சென்னை
சிறந்த படம், சிறந்த இயக்குநர், சிறந்த படத்தொகுப்பு (லெனின் எம்.சிவம், பிராஸ் லிங்கம்), சிறந்த நடிகர் (மதிவாசன் சீனிவாசகம்), சிறந்த நடிகை (தேனுகா கந்தராஜா).

கனடியத் தமிழ்த் திரைத்துறையை சர்வதேச அரங்குக்கு எடுத்துச்சென்று புகழ் பெற்றுக்கொடுத்த 'A Gun & A Ring' இயக்குனர் லெனின் எம். சிவம் அவர்களுக்கு தமிழர் தகவலின் கலைத்துறைச் சேவை விருதும் தங்கப் பதக்கமும் வழங்கப்படுகின்றது.

கடின உழைப்பால் உயர்ந்து நிற்கும் முன்னோடி

காப்புறுதியின் பயனைக் காலஞ்சொல்லும் என்ற உண்மை வரிகளோடு காப்புறுதித் துறையில் தனித்துவமான திறமையோடு திகழும் சந்திரன் இராசலிங்கம் கடந்து வந்த பாதை, நம் தாயகத்தின் வரலாற்றைப் போன்று துன்பமும் வேதனையும் நிறைந்திருந்தாலும் வியத்தகு பல வெற்றிகளைத் தன்னகத்தே கொண்டது.

தற்போது அகவை 38ல் காலடி பதித்திருக்கும் இவர், யாழ்ப்பாணத்தின் சிற்றூர்களில் ஒன்றான நயினாத்வைச் சேர்ந்தவர். தாயகத்தில் போரின் கோரம் உச்சத்திலிருந்த வேளை தனது பதினம் வயதில் 1992ஆம் ஆண்டு கனடாவுக்கு ஏதிலியாகப் புலம் பெயர்ந்தவர்.

கனடிய நாட்டின் வாழ்க்கை முறையோடு இசைந்து கொள்ளப் பல சவால்களினூடு கற்றுக்கொண்டார். Vaughan Road Academy பாடசாலையில் இடைநிலைக் கல்வியை முடித்துக் கொண்ட கையோடு தாயகத்திலிருந்த தனது குடும்பத்தாருக்கான பொருளாதாரக் கைகொடுப்பிற்காக கல்வியைத் தொடராமல் வேலையிற் சேர்ந்து கடின உழைப்பாளியானார்.

கடின உழைப்பும் திறமையான அறிவும் இருந்தால் கிடைக்கும் வாய்ப்பை வளமாக்க முடியும் என்பதற்கமைய 2003ஆம் ஆண்டில் காப்புறுதி முகவராக Sun Life Financial நிறுவனத்தில் இணைந்து கொண்டவர், மூன்று ஆண்டுகளிலேயே ஒருபடி உயர்ந்து அந்நிறுவனத்திலேயே மேலாளரானார். அதனைத் தொடர்ந்து இணை மேலாளர் பதவியை வகித்ததோடு பல விருதுகளையும் தகமைகளையும் பெற்றுக்கொண்டார்.

வணிகத்துறையில் ஒன்பது ஆண்டுகள் பெற்ற பட்டறிவு, இத்துறை சார்ந்த முழுமையான அறிவு, மக்கள் மத்தியிலிருந்த நன்மதிப்பு, சாதிக்க வேண்டும் என்ற துடிப்பு என்பவை 2012ஆம் ஆண்டில் இவரை சொந்த நிறுவனம் ஒன்றை உருவாக்க வைத்தது. iNFORCE Group of Companies என்ற பெயரோடு வாடிக்கையாளர்களுக்கு அதிக தெரிவுகளைக் கொடுக்கும் வகையில் பல காப்பீட்டு

நிறுவனங்களினூடாகக் காப்புறுதியைப் பெற்றுக்கொடுக்கும் காப்பீட்டு இடைத் தரகர் நிறுவனமாகச் செயற்படும் இந்நிறுவனம் உருவானது.

இரண்டு ஆண்டுகளிலேயே மிகவேகமாக வளர்ந்து இயங்கும் இந்நிறுவனம், பல திறமையான காப்புறுதி முகவர்களை உருவாக்கி திறம்படச் செயலாற்றி வருவதோடு, மக்கள் மத்தியில் முதல் தர நிறுவனமாகத் திகழ்கின்றது.

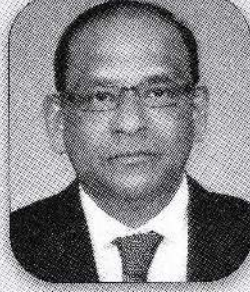
iNFORCE LiFe Financial Services, iNFORCE Health Benefits மற்றும் iNFORCE for Humanity ஆகிய மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டியங்கும் iNFORCE குழுமானது, மிகவிரைவில் மேலும் இரு பிரிவுகளை (iNFORCE Publications மற்றும் iNFORCE Solutions) உருவாக்கவுள்ளதில் பெருமையடைகிறது.

iNFORCE for Humanity ஊடாக தாயகத்திலும் கனடாவிலும் மற்றைய நாடுகளிலும் பல்வேறுபட்ட மனிதநேய உதவிகளை வழங்கி வருகிறது iNFORCE group of Companies.

எத்துறையாயினும் வெற்றிபெற வெறும் கடின உழைப்பும் கிடைக்கும் வாய்ப்பும் மட்டுமே போதுமானதல்ல. புத்திசாலித்தனமான செயற்பாடுகளும் நேர்மையான சேவையும் மற்றவரை ஊக்குவித்து அவர்களையும் தொழிலில் வளம்பெறச் செய்யும் நற்பண்புமுமே சந்திரனை தமிழர் மத்தியில் சிறந்த தொழிலதிபராக எடுத்துக்காட்டியுள்ளது.

குறுகிய காலத்தில் தொழிற்துறையில் முன்னணியில் திகழும் சந்திரன் இராசலிங்கம் அவர்களுக்கு இவ்வருடத்துக்கான தமிழர் தகவலின் தொழிற்துறை முன்னோடி விருதுடன் தங்கப் பதக்கமும் வழங்கப்படுகிறது.

குடும்ப உழைப்பால் வளர்ந்துள்ள வணிகக் குழுமம்

தாயகத்தில் வவுனியாவிலுள்ள நெடுங்கேணியில் அமைந்துள்ள நயினாமடு என்ற இடத்தில் வணிகக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர் தாமோதரம்பிள்ளை யோகநாதன் அவர்கள். தந்தையாரிடமிருந்து முதுசொமாகக் கிடைத்த அரிசி ஆலையையும், பலசரக்கு விற்பனை நிறுவனத்தையும் ஆரம்பத்தில் குடும்பத் தொழிலாக இவர் மேற்கொண்டு வந்தார்.

தமிழர் பிரதேசங்களில் ஏற்பட்ட வன்முறைகள் காரணமாக தமது மண்ணையும் தொழிலையும் துறந்து இவர் புலம்பெயர நேர்ந்தது. ஆயிரத்தித் தொளாயிரத்துத் தொண்ணூறாம் ஆண்டில் கனடாவில் கால் பதித்த யோகநாதன் அவர்கள் குடும்பப் பராமரிப்புக்காக சிறுசிறு வேலைகளைப் புரிந்து கொண்டு, சிறிய அளவில் பணப் பரிமாற்ற தொழிலையும் மேற்கொண்டார்.

காலக் கிரமத்தில் பணப்பரிமாற்றமே குடும்பத்தின் பிரதான தொழிலாக அமையுமென்று அப்பொழுது திரு. யோகநாதன் எண்ணியிருக்கவில்லை. 2004ம் ஆண்டில் தனியான பணப் பரிமாற்ற நிறுவனமொன்றை ஆரம்பித்து, அதனோடு இணைவாக நகை விற்பனை நிலையமொன்றையும் ஆரம்பித்தார்.

குடும்பத்தினர் அனைவரும் இத்தொழிலில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்ட வேளையில் மிஸிலாகாவில் 'தாமோர் குறூப்' என்ற நிறுவனம் உதயமானது.

2013ம் ஆண்டில் தற்போதுள்ள சொந்தமான கட்டிடத்துக்கு இந்த நிறுவனம் இடம் மாறியதோடு பணப் பரிமாற்றத்தில் புதிய சில முயற்சிகளையும் ஆரம்பித்தது.

நேரடியாக எவரும் இந்நிறுவனத்துக்குச் செல்லாமல் நவீன தொழில்நுட்ப வசதிகளைப் பயன்படுத்தி உலகின் எந்த நாட்டுக்கும் பணத்தை அனுப்பும் வசதி இதனூடாக ஏற்படுத்தப்பட்டது.

கனடாவில் பணப் பரிமாற்றத்துக்கென பதிவு செய்யப்பட்ட நிறுவனமாக இருப்பதோடு, இலங்கையிலும் சட்டப்படி

இத்தொழிலைச் செய்வதற்கான பதிவு பெற்ற ஒரு நிறுவனமாக கனடாவில் இயங்குவது 'தாமோர் குறூப்' என்பது இங்கு முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியது. இதேபோன்று, இந்தியாவிலும் 'தாமோர் குறூப்'பை அங்குள்ள வங்கி ஒன்றுடன் இணைத்து சட்டபூர்வமாக பதிவு செய்யும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

தற்போது மிஸிலாகாவிலும், பிராம்ரனிலும் இயங்கிவரும் இந்நிறுவனம் மேலும் இரண்டு கிளைகளை ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் அமைப்பதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது.

கடந்த பத்தாண்டுகளில் சர்வதேச பணப்பரிமாற்றத்தை மேற்கொள்ளும் 48,000 வாடிக்கையாளர்களை 'தாமோர் குறூப்' கொண்டிருப்பதாக நிறுவனத்தின் தலைவர் திரு. தாமோதரம்பிள்ளை யோகநாதன் பெருமையுடன் கூறுகிறார்.

இவரது நான்கு புதல்வர்களும் கனடாவில் படித்து பட்டம் பெற்றவர்கள். ஆனால் வேறு எந்தத் தொழிலையும் நாடிச் செல்லாது இந்நிறுவனத்தின் அபிவிருத்தியிலும் வளர்ச்சியிலும் அக்கறை கொண்டு வெவ்வேறு துறைகளை நேரடியாகக் கண்காணித்து வருவது இதன் குறுகிய கால முன்னேற்றத்துக்கு முக்கிய காரணம்.

"எல்லா விடயங்களிலும் எனது மனைவியின் பங்களிப்பு நேரடியாக இருப்பது எங்கள் நிறுவனத்தின் உயர்வுக்கு அடிப்படையானது" என்று கூறுகிறார் திரு. யோகநாதன்.

ஒரு தசாப்தத்துள் உயர்ந்தோங்கி நிற்கும் 'தாமோர் குறூப்' நிறுவனத்தின் தலைவர் திரு. தாமோதரம்பிள்ளை யோகநாதன் அவர்களுக்கு இவ்வருடத்துக்கான தமிழர் தகவலின் தொழிற்துறை முன்னோடி விருதுடன், தங்கப் பதக்கமும் வழங்கப்படுகிறது.

கல்விப் புலத்தில் ஒரு துருவ நட்சத்திரம்

ஏஜக்ஸ் நகரிலுள்ள ஜே. கிளார்க் றிச்சுட்சன் கல்லூரியில் கல்வி கற்று, இந்தக் கல்வியாண்டின் பல்கலைக் கழக புகழகத்துக்கான பன்னிரண்டாம் தரப் பரீட்சையில் ஓர்ஹம் கல்விச் சபைப் பிராந்தியத்தில் அதிபுள்ளிகளைப் (98.8 வீதம்) பெற்று முதல்நிலை மாணவியாக வந்தவர் செல்வி நதிஷா ஜெயகாந்தன்.

தற்போது வாட்டர்லூ பல்கலைக் கழகத்தில் உயிர்சார் மருத்துவ தொழில்நுட்பவியல் (Bio-Medical Engineering) கல்வியில் முதலாம் வருட மாணவியாகவிருக்கும் நதிஷா, றிச்சுட்சன் கல்லூரியில் கல்வி கற்கும் வேளையில் தொடர்ச்சியாக நான்கு வருடங்களும் முதலாம்நிலை மாணவியாகத் (Top student in all 4 years) திகழ்ந்ததுடன், 2014ஆம் ஆண்டு ஓர்ஹம் மாவட்ட கல்விச் சபைப் பாடசாலைகளில் முதலாம்நிலை மாணவியாக வந்து சாதனை புரிந்துள்ளார்.

கவர்னர் ஜெனரலின் கல்வித்திறமைப் பதக்கம், ஒன்ராறியோ ஹையுன்டாய் புலமைப் பரிசில், வாட்டர்லூ பல்கலைக்கழகத் தலைவரின் அதிதிறமைக்கான புலமைப்பரிசில் போன்ற பல பரிசுகளையும் விருதுகளையும் பாடசாலை உயர் வகுப்பில் கற்கும்போதே தமதாக்கிக் கொண்டவர் நதிஷா.

பாடசாலை மாணவியாக இருக்கும் வேளையில் தன்னார்வத் தொண்டராகப் பல மணிநேரங்களை சமூகப் பணியில் இவர் செலவிட்டார். ஏஜக்ஸ் நகரின் கோடைகால நிகழ்வுகளில் 'காம்ப் கவுன்ஸிலர் ஆகவும், விற்பி பொது நூலகத்தில் 'Reading Buddy'; ஆகவும், மருத்துவ நிலையமொன்றில் மருத்துவ உதவிச் செயலாளராகவும் ஆற்றிய தொண்டுச் சேவைகள் இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டியவை.

பாடசாலையின் வாத்தியக் குழு, கலைக் கவுன்சில், கணித கிளப், பிரெஞ்ச் கிளப், கனடிய இளையோர் வணிக அமைப்பு போன்றவற்றின் முன்னணி உறுப்பினராகவும் இவர் பல வருடங்கள் இயங்கியுள்ளார்.

நதிஷா ஜெயகாந்தனின் தொடர்ச்சியான கல்விச் சாதனைகளை வியந்து தமிழர் தகவலின் மாணவ சாதனை விருதும் தங்கப் பதக்கமும் அவருக்கு வழங்கப்படுகின்றது.

நதிஷாவின் சாதனை தொடர்பாக 'ஏஜக்ஸ் நியூஸ் அட்வைசர்' பத்திரிகை கடந்தாண்டு ஜூலை மாதம் 18ம் திகதிய இதழில் வெளியிட்ட சிறுகட்டுரையின் முன்பகுதி கீழே மீள்பிரகரம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

Ajax student ties as top graduating student in public school board

J. Clarke Richardson student receives 98.83 per cent in top six Grade 12 courses

AJAX — Natisa Jeyakanthan, a recent graduate of J. Clarke Richardson Collegiate, tied with Nick Lee as the Durham District School Board's top student with a 98.83 per cent average in her top six Grade 12 courses.

Ajax News Advertiser

By Kristen Calis

DURHAM — An Ajax student who graduated at the top of her class during all four years of high school credits balance with helping her earn the title of one of the top two students in the Durham District School Board.

Natisa Jeyakanthan, a student who recently graduated from J. Clarke Richardson Collegiate, received an average of 98.83 per cent in her top six Grade 12 courses, tying Nick Lee of Sinclair Secondary School in Whitby as the board's top graduating student.

Along with working part-time through the school year, Natisa took part in DECA, a youth business club, Students and Teachers Against Racism, the arts council, concert band, French club and math club. She also figured skated and played badminton outside of school.

முருகேசு பாக்கியநாதன்

கனடாவின் காலநிலை மாற்றமடைகிறதா?

30,000 தொடக்கம் 10,000 வரையான காலப்பகுதியில் கனடா முழுவதும் அமெரிக்காவின் அரைப்பகுதியும் ஐஸ் படையினால் (Ice Glacier) மூடப்பட்டிருந்தது. இக்காலத்தினை ஐஸ் காலம் (Ice Age Era) என்று புகழ்பவியலாளர்கள் அழைப்பர். பூமிப்பந்தின் தட்ப வெப்ப நிலை மாற்றத்தினால் இக் காலநிலையில் பாரிய மாற்றங்கள் நடைபெறுகின்றன. இவைகளுக்குக் காரணமாக பூமியின் மேற்பரப்பிலும் வான்பரப்பிலும் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றமும், உலகில் ஏற்படும் எரிமலைக் குழம்பினால் வெளியிடப்படும் அதிஉயர் வெப்பமும், காலத்திற்குக் காலம் சூரியனிலிருந்து வெளியிடப்படும் கரும்புள்ளி எனப்படும் (Black Spot) என்று அழைக்கப்படும் வெப்பநாக்கின் நீட்சியினால் வெளியிடப்படும் அதிஉச்ச வெப்பம் போன்றவையும், சமுத்திரங்களில் ஏற்படும் நீர்க்கீழ் வெப்ப நீரோட்டங்களின் மாறுபாடான தன்மைகளும் காரணமாக அமைகின்றன. இவ்வாறான நிலைமைகள் கடந்த மில்லியன் ஆண்டுகளாக நிகழ்ந்து வருகின்றன என்று ஆரம்ப காலத்தே கருதப்பட்டன. ஆனால் காலம் செல்லச்செல்ல ஆராய்ச்சி-களின் நுண்மையான போக்கினாலும் வேறு பல காரணங்கள் இதனுடன் சேர்ந்து கொண்டன. வட துருவத்தில் வருடம் பூராவும் உள்ள நீரானது உறைநிலையிலேயே இருந்து வருகின்றமை நாம் யாவரும் அறிந்ததே. வடதுருவம் மற்றும் தென்துருவத்தில் உள்ள ஐஸ் படியல்களே உண்மையான காலநிலையின் தன்மைகளைத் தீர்மானிக்கின்றன. அண்மைய அறிக்கைகளின்படி வடதுருவத்தின் ஐஸ்படிவுகள் வெப்பநிலை மற்றும் வேறு புறக்காரணிகளினால் விரைவில் கரையத் தொடங்கி பூமிப்பந்தின் காலநிலையினை விரைவில் மாற்றமடையச் செய்கின்றன.

வடமெரிக்காவில் ஐஸ் காலம்

Ice Burgs, Ice Glaziers என்பதற்கு சரியான ஒரு பதம் கிடைக்காததனால் அதனை ஐஸ் பாளங்கள் என்று அழைப்போம். ஒரு மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வடதுருவத்தில் பரவியிருந்த ஐஸ் பாளங்களானது தெற்கே நகரத்தொடங்கி பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக நகர்ந்து கனடாவையும் (ஐஸ் காலத்திற்கு முன்பு ஐம்பெரும் வாழிகள் அமைந்திருக்கவில்லை) ஐம்பெரும் வாழிகளையும் கடந்து அமெரிக்காவின் கிழக்குக் கரை நகரங்களான நியூயார்க், நியூஜேர்சி, வாசிங்டன், மசச்சுசெட்ஸ், டெட்ரோயிற், சிக்காகோ (இந்த இடங்களுக்கு இப்பெயர்கள் எதுவும் அப்போது இல்லை) வரையான பகுதிகள் வரையும் பரவியிருந்தது. இக்காலத்தே அலாஸ்கா தவிர்ந்த றொக்கி மலைத் தொடரின் மேற்குப்புறமாக ஐஸ் பரவாமல் இருந்தது. அத்தோடு அக்காலத்தே பேரிங் நீரிணைத் தொடுவாய் நீர்

வற்றி சைபீரிய மொங்கோலிய நிலத்திற்கும் அலாஸ்காவிற்கும் (அப்போது அலாஸ்கா கனடாவிற்குச் சொந்தமாவிருந்தது.) தரைத் தொடர்பு உண்டாகியிருந்தது. அதனைக் கீழேயுள்ள படத்தில் காண்க:

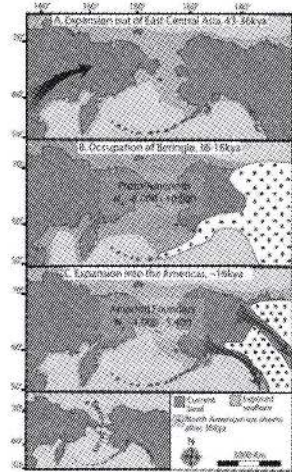

ஐஸ் காலமும் ஆதிக்குடிகளின் குடியேற்றமும்

படம் 1 இல் காட்டியபடி ஒரு மில்லியன் வருடத்திற்கு முன்பு வட துருவம் முழுவதும் மேற்கு றொக்கி மலைத் தொடர் ஈறாகவும், முழுக்கனடாவும், அமெரிக்காவின் வடபகுதி முழுவதும் ஐஸினால் மூடியிருந்தது. ஐஸ்லாந்து, ஸ்காண்டிநேவியா, ரஷ்யாவின் வடபகுதி முழுவது ஐஸினால் மூடப்பட்டுள்ளதனைக் காண்க.

படம் 2 இரண்டாவது கட்டமாக 30,000 தொடக்கம் 10,000 ஆண்டு காலப்பகுதியில் காலநிலை மாற்றத்தினாலும் சமுத்திர நீரோட்டத்தின் போக்கினாலும் ஐஸ் பேர்க் வடக்கு நோக்கி நகர்ந்தது போன்று மேற்குப்பகுதி ஐஸ் அற்ற பகுதியாகவும் பேரிங் நீரிணைத் தொடுவாய் நீர்வற்றிய நிலப்பகுதியாகக் காணப்பட்டது. இக்காலப்பகுதியிலேயே மங்கோலியப்பகுதியில் இருந்து பெருந்திரளான சுதேசிகள் கடல் வற்றிய பகுதிகளினூடாக கனடாவிற்குள் உள்நுழைந்ததோடு மேற்கு மலைத்தொடரின் கரையோரமாக அமெரிக்காவையும் தென்அமெரிக்காவையும் சென்றடைந்தனர். இவர்கள் தட்டை மூக்குக் கொண்டவர்களாகவும், உயரம் குறைந்தவர்களாகவும் நீல விழிகளை உடையவர்களாகவும் மஞ்சளும் செந்நிற மேனியும் உடையவர்களாகவும் காணப்பட்டனர். இவர்களை அமெரிக்கர்கள் 'செவ்விந்தியர்கள்' 'Red Indians' என்று அழைத்தனர். ஆனால் கிழக்காசியா-வில் இருந்து அமெரிக்காவிற்குக் குடிபெயர்ந்தவர்கள், ஒரு இனக்குழுமேயன்றி ஒரு மொழி பேசிய இனமல்ல. பொதுவாக மக்கள் இனப்பிரிவுகளை (Anthropology) ஆபிரிக்க இனத்தினை நிக்ரொயிட், (Negroid) என்றும் அவுஸ்ரேலியாவில் வாழ்ந்த பழங்குடியினரை ஒஸ்ரோலோயிட், (Australoid) இனமென்றும் மொங்கோலியா, சைபீரியாவில் வாழ்ந்த பழங்குடியினரை மொங்கோலோயிட், (Mongoloid) என்றும் ஐரோப்பாவில் வாழ்ந்த பழங்குடியினரை

கோக்கோசைட் (Caucasoid) நீகரோ இனத்தின் வழி வந்தவர்களே நிக்ரோயிட் என அழைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் ஆபிரிக்காவைத் தளமாகக் கொண்டு வாழ்ந்த மனித இனத்தின் முதலாதையர்களாவர். ஒஸ்ரொலொயிட் இவர்கள் ஆஸ்ரேலியாவைத் தளமாகக் கொண்டு வாழ்ந்த மனித இனத்தின் முதலாதையர்களாவர். மோங்கோலோயிட் என்போர் மொங்கோலியர்களை அடியொற்றிப் பிறந்த சொல்லாகும். அது சீனர்கள், மங்கோலியர்கள், கொறியன், யப்பான், பிலிப்பின்ஸ் போன்ற கிழக்கு ஆசிய நாடுகளின் ஆதிவாசிகளாவர். கோக்கோசியர்கள் என்பது ஐரோப்பாவைத் தளமாகக் கொண்டு வாழ்ந்த ஆதிமனிதர்களாவர். இவர்களே அமெரிக்காவிலும் ஆதிமனிதர் குடியேறிய பின்பு 17 - 18ஆம் நூற்றாண்டில் குடியேறியவர்களாவர். இத்தகைய மனித இனப்பிரிவுகளில் செவ்விந்தியர்கள் என்ற பிரிவு வகுக்கப்படவில்லை. ஆனால் மொங்கோலியாவில் இருந்து குடியேறியவர்களை செவ்விந்தியர்கள் என்று அமெரிக்கர்கள் அழைத்ததற்கு எதுவித அர்த்தமோ தொடர்போ இல்லை என்றே கூறவேண்டும். தமது நாட்டில் மொங்கோலியர்கள் முதலில் குடியேறினார்கள் என்பதனை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத அமெரிக்கர்கள் அவர்களுக்கு செவ்விந்தியர் என்ற ஒரு புதுப்பெயரைச் சூட்டி தவறான ஒரு வழியைக் காட்டி வைத்தனர். அத்தோடு கிழக்கு ஆசியாவில் இருந்து செவ்விந்தியர்கள் குடிபெயர்ந்திருந்தால் அவர்களது மனித இன எச்சம் ரஷ்யாவிலோ அல்லது சீனாவிலோ காணப்பட்டிருக்க வேண்டும் ஆனால் அவ்வாறான மனித இனத்தொடர்ச்சி அங்கு தொடர்ந்து வாழவில்லை. அங்கு வாழ்ந்த அந்த இனம் முழுவதும் அமெரிக்காவின் ஆதிக்குடிமக்களாயினர்.

அருகே காட்டப்பட்டுள்ள படத்தில் முதலாவது படத்தில் காட்டப்படுவது கிழக்காசியாவின் சீனாவிலிருந்து குடிபெயர்ந்து வருவதாகவே காட்டப்பட்டது. உலகிலேயே அதிகூடிய சனத்தொகை சீனாவிலிருந்தே குடிபெயர்ந்தது. மங்கோலியர்கள் ஆட்சி செய்து வந்த காலத்தே அவர்களது அட்டுழியங்களிலிருந்து விடுபடும் நோக்கில் பெருமளவு மக்கள் வட, தென் அமெரிக்கா நோக்கித் தள்ளப்பட்டிருக்கலாம். இதில் கிழக்காசியாவும் வட-அமெரிக்காவும் கடும் கபில

நிறத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது. மிகவும் ஒளி குறைந்த கபில நிறத்தில் காட்டப்படுவது பேரிங் நீர்த்தொடுவாய் நீர் வற்றிய நிலையில் நிலத்தொடர்பு உள்ள நிலப்பரப்பாகக் காணப்படுகின்றது. முதலாவது படத்தில் கிழக்காசியாவில் இருந்து 43,000 - 36,000 வருடக் காலப்பகுதியில் முதல் ஆதிவாசிகளின் குடியேற்றம் நடைபெறத் தொடங்கியது அப்போது பேரிங் கடல்த்தொடுவாய் நீர் வற்றி நிலத்தொடர்பு ஏற்பட்டபோது முதல் கனடியக் குடியேற்றம் நடைபெற்றது.

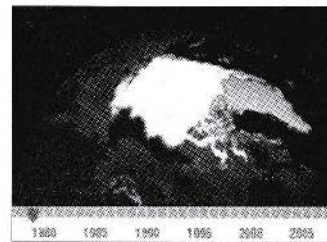
இரண்டாவது படத்தில் கிழக்கே கனடாவின் வடபகுதி முற்றாக ஐஸ் பாளங்களால் மூடப்பட்டுள்ளதை வெள்ளை நிறத்தில் புள்ளிகளால் குறிப்பிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளமையைக் காண்க. இப்படத்தில் அலாஸ்கா பகுதியின் ஐஸ் பரவியிருக்கவில்லை. படம் 3இன் இரண்டாவது படத்தில் அலாஸ்கா பகுதி ஐஸ் பரவாமல் இருப்பதனைக் காண்க. இது 36,000 - 16,000

ஆண்டுக் காலப்பகுதியாகும் மூன்றாவது படத்தில் அலாஸ்காவும் றொக்கி மலைத் தொடரின் மேற்குப்பகுதி கடற்கரையோரம் ஐஸ் பரவியிராமல் வெற்று நிலமாகவிருந்ததனைக் காண்க. அத்தோடு றொக்கி மலையின் கிழக்கு அடிவாரமும் ஐஸ் இல்லாமல் காணப்படுகின்றது இந்த இரண்டு வழிகளினூடாக சிவப்பு, பச்சை ஆகிய நிறத்தில் அம்புக் கோடு காட்டப்பட்டுள்ளது. இப்பகுதியூடாகவே மொங்கோலியாவிலிருந்து குடிபெயர்ந்தவர்கள் அலாஸ்காவூடாக ஒரு பகுதியினர் கனடாவுக்கும் மேற்குப்பகுதியால் சென்றவர்கள் தென் அமெரிக்காவுக்கும் சென்று சேர்ந்தனர். மூன்றாவது படத்தில் அலாஸ்கா பகுதியாலும் றொக்கி மலைத் தொடரின் மேற்குக் கரையோரத்தாலும் தெற்கே சென்று குடியேறினார்கள். இது 16,000 வருடங்களுக்குப் பிற்பட்ட காலப்பகுதியாகும்.

ஐஸ்படலம் காலநிலையையும் நிலத்தோற்றத்தையும் மாற்றல்

36,000 - 16,000 ஆண்டு காலப்பகுதியில் காணப்பட்ட ஐஸ் படலமானது காலநிலையையும் நிலஅமைப்பையும் மாற்றி அமைப்பதிலும் பாரிய பங்கு வகித்தது. ரொறன்ரோ பகுதியில் சி.என். கோபுரத்தின் ஏழு மடங்கு உயரத்திற்கு ஐஸ் படிவுகாணப்பட்டதாக Stripe the City Toronto என்ற தலைப்பில் You Tube இல் விபரமாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. சி.என் கோபுரத்தின் உயரம் 1800 அடிகளாகும். இது அமெரிக்க சுதந்திரச் சிலையின் 5 மடங்கு உயரமாகும். அமெரிக்காவைப் பொறுத்த வரையில் எம்பையர் ஸ்டேட் கட்டிடத்தின் 4 மடங்கு உயரத்திற்கு ஐஸ் பாளங்கள் காணப்பட்டதாக தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய ஐஸ்சின் எடையோ பல மில்லியன் தொன்களை உடையதாவிருந்தது. 10,000 வருடத்தில் அதன் பின்னோக்கியதான அசைவு தொடங்கியது அப்போது ஐஸ் பாளத்தின் பாரமானது ஒன்றாறியோவின் நிலக்கீழ் பறைகளைகளை நசித்து அவைகளைப் பாளம் பாளமாக உடைத்து கொக்கிறீற் போன்ற பலமான ஒரு நிலக்கீழ் அமைப்பினை உருவாக்கியது. அத்தோடு ஐஸ் நகரும் போது நிலத்தில் பாரிய மாற்றங்களைச் செய்தே சென்றது. இத்தகைய இறுக்கமான கொங்கிறீற்றுக்கு ஒப்பான நிலக்கீழ் பாறையினை சி.என் ரவருக்கு அத்திவாரம் வெட்டியபோது கண்டார்கள். அதன் அத்திபாரம் 900 அடிகளுக்கு நிலத்தின் கீழ் தோண்டப்பட்டது. ஐஸ் வடக்கு நோக்கி நகர்ந்தபோது இதன் மிகப்பாரிய பாரத்தின் காரணமாக ஐம்பெரும் வாவினும் ஆயிரக்கணக்கான சிறு சிறு ஏரிகளும் உருவாக்கப்பட்டன. அத்தோடு ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்குகளை உருவாக்கியதும், அந்த உள்ளூர் ஏரிகளில் பாரியளவில் நன்னீரைத் தேக்கிச் சென்றதும் இந்த ஐஸ் படலத்தின் வடக்கு நோக்கிய நகர்வையாகும்.

1980இல் வடதுருவ ஐஸ் பரம்பல்

அருகே காணப்படும் படம் 1980இல் விண்வெளியில் செலுத்தப்பட்ட செயற்கைக் கோளின் உதவியுடன் எடுக்கப்பட்டது. அதில் இவ்வாறாகவே ஐஸ் படலம் ஐஸ்லாந்து, கனடாவின் வடபகுதி, ஸ்கன்டினேவியா, ரஷ்யாவின் வடபகுதி ஆதியன அடங்கலாகவே காணப்பட்டன. வட அமெரிக்காவின் அரைப்பகுதியினை ஐஸ் பாளங்கள்

முடியிருந்தன என்பதுபற்றி நோக்கியிருந்துதோம். 30,000 வருடங்களுக்கு முன்பிருந்த காலநிலையானது முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒரு காலநிலையாகவே காணப்பட்டது.

சின்சினாட்டி பல்கலைக்கழக பூகற்பவியலாளர் தோமஸ் லோவல் அவர்கள் ரொறன்ரோவில் நடைபெற்ற அமெரிக்க பூகற்பவியல் மகாநாட்டில் ஐஸ் பாறைகள் பின்வாங்கும்போது ஒன்றன் பின் ஒன்றாகவும் ஒன்றின் மேல் ஒன்றாகவும் உரசிக் கொண்டு துருவ சமுத்திரத்தினை நோக்கி நகர்ந்தன. இவை ஏழு வித்தியாசமான நகர்வுகளாக நடைபெற்றன பெரிய வாவிக்களை உருவாக்கி அவை கடப்பதற்கு 10,025 தொடக்கம் 26,000 ஆண்டுகள் வரை எடுத்தன என்று குறிப்பிடுகின்றார். ஒவ்வொரு நகர்வும் ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட நிகழ்வுகளை நிகழ்த்தியே சென்றுள்ளது.

லோவல் அவர்களது அறிக்கையின்படி அமெரிக்காவின் ஒஹியோ, இண்டியான, மிச்சிக்கன், ஐயோவா, இலினோய்ஸ் பகுதிகளில் படிந்திருந்த ஐஸ் படிவுகளானதும் ரொறன்ரோவில் செய்த அதே நகர்வுகளையே நிலங்களை அகழ்ந்தும் ஏரிகளை உருவாக்கியும் பள்ளத்தாக்குக்களை உருவாக்கியும் நன்னீரை ஏரிகளில் தேக்கிச் சென்றும் பாறைகளை நசித்து அவைகளை மிகுந்த இறுக்கமுடையதாகச் செய்தும் பின்வாங்கின. இவைகளின் காலங்கள் சில நூறு வருடங்களால் முன்னோக்கியோ அல்லது பின்னோக்கியோ செல்லலாமே அல்லாமல் இவை நீண்டகாலமாகிவிடாது.

30,000 தொடக்கம் 10,000 ஆண்டுகள் வரை கிடைப்பாடாகப் பரந்த ஐஸ் படைகள் அமெரிக்கக் கண்டத்தில் ஒரே முறையில் அல்லாமல் பல தடவைகள் அக்காலப் பகுதியில் நிகழ்ந்துள்ளதாக லோவல் அவர்கள் மேலும் குறிப்பிடுகின்றார். அத்தோடு ஐஸ்லாந்து, வட அத்திலாந்திக் கடற்பிரதேசம், ஸ்காண்டிநேவிய நாடுகள் போன்றவற்றில் உலகம் வெப்பமடைவதாலும் குளிர்ச்சியடைவதாலும் சுழற்சி இடைவெளியில் நடைபெற்றுள்ளதாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

வடதுருவத்தின் இன்றைய ஐஸ் பரம்பல் செயற்கைக் கோள் படமூலம் காட்டப்பட்டுள்ளன. கனடாவுக்குச் சொந்தமான தீவுகளில் வடதுருவத்தில் உள்ளவற்றில் சிலவற்றிலேயே ஐஸ் படிவுகள் காணப்படுகின்றன. வடதுருவத்தின் மத்தியைவிட கிழக்கேயுள்ள கிறின்லாந்திலும் ஐஸ்லாந்திலும் மட்டும் ஐஸ்படிவுகள் காணப்படுகின்றன. 1980இல் படம் 4இல் காணப்படும் ஐஸ் பரம்பலை நோக்கும் போது கடந்த 24 வருடங்களில் 80 வீதமான ஐஸ் படலங்கள் கரைந்துள்ளமையானது உலக ரீதியில் மட்டுமல்லாது குறிப்பாக வடஅமெரிக்காவின் பல காலநிலை மாற்றங்களுக்குக் காரணமாக அமைந்துள்ளன. இன்னும் 5 வருடங்களில் வடதுருவத்தில் உள்ள முழுவதுமான ஐஸ் படைகள் அற்றுப் போவதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை காணப்படுகின்றன.

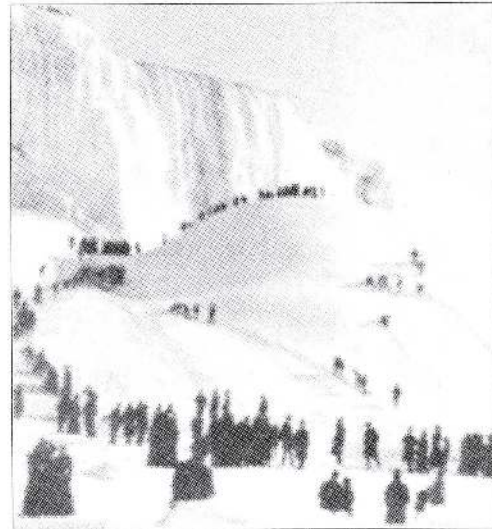
ஓசோன் படலத்தின் பாதிப்பு

ஓசோன் படலத்தினால் பூமிப் பந்தில் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஓசோன் படலம் என்பது பூமிக்கு மேலே 10 கி.மீ இருந்து 50 கி.மீ இற்கு இடைப்பட்ட தூரத்தில் பூமியினை சூரியனின் புற ஊதா கதிர் தாக்கத்திலிருந்து பாதுகாக்கும் பொருட்டு இயற்கையினால் உருவான ஒரு கவசமாகும். இது வாய்வு நிலையில் காணப்படும். இந்த ஓசோன் படலம் பல்வேறு காரணிகளினால் பாதிப்புள்ளாகியுள்ளமையினால் உலகில் காலநிலையில் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. அது இடத்துக்கிடமும் காலநிலைக்

கேற்றவாறும் இதன் இடைத்தூரம் மாறுபடுகின்றது. பல்வேறு இயற்கையான மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட பல செயற்பாடுகளால் ஓசோன் படலம் ஓட்டை விழுந்துள்ளது. இதன் காரணமாக பூமிக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பாதுகாப்பினை ஓசோன்படலம் கொடுக்கத் தவறியதனால் பூமியின் வெப்பம் அபரிமிதமாக அதிகரித்து 100 வருடங்களில் சிறுது சிறிதாக உருகுவதற்கிருந்த வடதுருவ ஐஸ்படலம் மிக விரைவாக உருகத்தொடங்கியது. இதன் பாதிப்பிற்கான காரணங்களை பின்வருமாறு நோக்கலாம். முன்பு நிகழ்ந்திராதவாறு அமெரிக்காவிலும் கனடாவிலும் குளிர் அதிகமாகக் காணப்பட்டது. 2013ஆம் ஆண்டும் 2014ஆம் ஆண்டு ஜனவரியிலும் காணப்பட்ட உறைபனி வழமைக்கு மாறான உறைபனி வாவிக்களிலும் மரங்களிலும் உறைந்து காலநிலையை முற்றிலும் மாற்றியமைத்தது. மரங்களில் ஏற்பட்ட உறைபனி காரணமாக பல மரங்கள் பட்டுப்போய் விட்டன.

ஓடும் நீர் உறைவதில்லை என்பதனைப் பொய்ப்பித்த நயாகரா நீர்வீழ்ச்சி

1911இலும் 1912இலும் நயாகரா நீர்வீழ்ச்சி உறைந்து போனது. அப்போது உறைந்த ஆற்றின் மேலே மக்கள் நின்று புதினம் பார்ப்பதனை நோக்கவும். நயாகரா உலக அதிசயங்களில் ஒன்று ஆனால் அதன் நீர் உறைந்து இருப்பது அதிலும் அதிசயமாகும்.

1890 இலும் 1902 இலும் நயாகரா உறைந்த போது ஆற்றின் நடுவே மக்கள் கூடிநின்றும் ஆற்றின் நடுவே படிந்திருந்த பனிப்படிவுகளின் மேடுகளில் ஏறிநின்று வேடிக்கை பார்ப்பதனையும் காண்க.

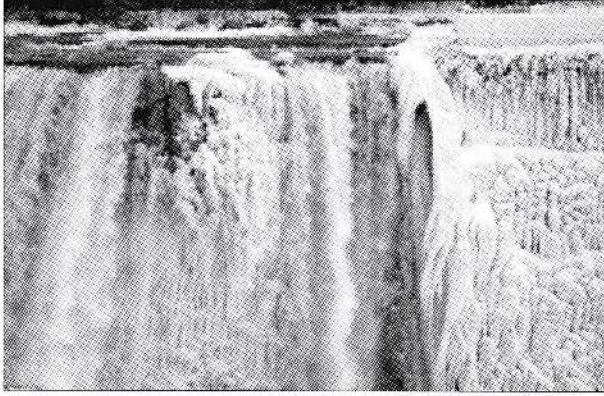
இது 2014 ஜனவரி மாதம் 8ஆம் திகதி நயாகராவில் நடைபெற்ற உறைநிலையினைக் காட்டுகின்றது. அப்போது வெப்பம் - 2 °C இலும் காற்றுடன் கூடிய குளிர் (Wind Chill) - 14 °C இலும் காணப்பட்டது.

அத்தோடு ஒக்லோபர் மாதத்தில் நயாகராவில் அடித்த பனிப் பொழிவு 150 செ.மீ தாண்டியதாக இருந்தது பல வீடுகளின் வாசல்கள் மூடப்பட்டன. மக்கள் வெளியே வரமுடியாத நிலை காணப்பட்டது. நகரசபை அவசரகால நிலையினைப் பிரகடனப்படுத்தியிருந்தது. ஏரிகளை அடுத்திருந்த வீடுகளில் சினோ சனாமி அடித்திருந்ததனைப் படங்களில் கண்டும். ஏரியில் இருந்த சினோக்கள் பாரிய உயரத்தில் நகர்ந்து

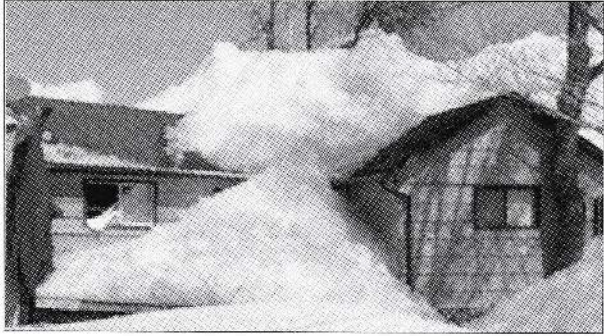
வந்து வீட்டுச் சுவர்களை உடைத்துக் கொண்டு வீட்டினுள்ளே புகுந்து பல வீடுகளை நாசம் செய்து விட்டன.

ஐஸ் சுனாமி

எல்நினோ El Niño,

உலகில் ஏற்பட்ட காலநிலை மாற்றங்களுக்கு வைக்கப்பட்ட பெயரே

எல்நினோ என்ற பதமாகும். சுனாமி என்பது யப்பானியச் சொல்லாயிருப்பது போன்று எல்நினோ என்பது ஸ்பானியச் சொல்லாகும். அதன் அர்த்தம் புற்றி நோக்கும் போது பலவீனமான வரைவிலக்கணம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இன்று உலகில் என்றுமில்லா வறு வெள்ளப்பெருக்கினால் பாரிய அழிவுகளை எதிர் நோக்குகின்றோம்,

கண்டங்களைத் தாங்கி நிற்கும் கண்டத் தகடுகள் ஒன்றோடு ஒன்று உரசுவதனால் பாரிய நிலநடுக்கங்கள் உருவாகின்றன. அதன் காரணமாக 2004இல் இருந்து நாம் முன்பு பார்த்திராத புத்தகங்களில் மட்டும் படித்திருந்த கடல் கோள்கள் (சுனாமிகள்) தோன்றி பாரிய அழிவுகளை உண்டாக்குகின்றன. ஐஸ் சுனாமி நீரினால் ஏற்பட்டது போன்று ஐஸ் முன்னேறுவதனால் பாரிய அழிவுகளை எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது.

அடுத்து, தொடர்ச்சியான மண்சரிவுகளினால் பாரிய அழிவுகள் ஏற்படுகின்றன. எரிமலைகள் சீறி வெடித்துக் கொண்டேயிருக்கின்றன. கடல்கீழ் நீரோட்டத்தின் மாறுபாடான ஓட்டத்தினால் பூமியின் வெப்பநிலை அதிகரிக்கின்றது. சூரியனின் புறஊதாக்கதிர் தாக்கம் அதிகமாக இருப்பதனால் மக்களுக்குப் பல நோய்கள் உண்டாகின்றன. உதாரணமாக புற்றுநோய் என்றுமில்லா வறு தாக்குகின்றது. சூரியனது வெப்ப நாக்கு கூடிய வெப்பத்தை வெளிவிடுவதனால் (Suns Spot) கூடிய வெப்பத் தாக்கம் ஏற்படுகின்றது. இவை யாவும் சேர்ந்தே உலக காலநிலை

மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. இதனையே எல்நினோ என்று அழைக்கின்றார்கள்.

பின்வரும் காரணங்களும் உலக காலநிலை மாற்றப் பரம்பலை மாற்றி அமைக்கின்றன. கனடா வடதுருவத்துக்கு அண்மையில் அமைந்திருப்பதனால் அதன் தாக்கமும் அதிகமாகின்றது.

- மக்களால் ஏற்படுத்தப்படும் உலகளாவிய வெப்ப அதிரிப்பு.
- மனிதனால் ஏற்படுத்தப்படும் பச்சை வீட்டு விளைவினால் உண்டாகும் வெப்ப அதிரிப்பு.
- சூரியக் கதிர்களால் ஏற்படும் கதிர்வீச்சினால் மாறுபட்ட வெப்ப அதிரிப்பு
- கடல் நீரோட்டத்தினால் உண்டாக்கப்படும் வெப்ப அதிரிப்பு.

யு.எஸ் புவியியல் கழகத்தின் அறிப்பானது எரிமலைக் குழம்பினால் உண்டாக்கப்படும் வெப்பத்தினைவிட 100 300 மடங்கு மனிதனால் உருவாக்கப்படும் காபனிக் ஒக்சைட் (Carbon Dioxide). இவை ஐரோப்பாவில் உருவாகிய கைத்தொழிற் புரட்சியின் பின்பு உருவாக்கப்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் இருந்து வெளியிடப்படும் காபனீரொக்சைடின் தாக்கமாகும். ஓசோன் படலத்தைத் தாக்குவதற்கு இதுவே முதற்காரணியாகின்றது.

அடுத்து தொழிற்சாலைகள், வீடுகள், விடுதிகள், ஹோட்டல்கள் ஆகியனவற்றில் இயக்கப்படும் குளிர்சாதனப் பெட்டிகளினால் வெளியேற்றப்படும் Carboniferous காபன்இன்பெரஸ் எனப்படும் வாயு வெளியேற்றமும் ஓசோனில் பாரிய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துகின்றது. தற்போது தயாரிக்கப்படும் சகல குளிர்சாதனங்களும் Carboniferous வெளியேற்றாதவாறு தயாரிக்கப்படுகின்றது.

அத்தகைய சாதனங்களில் CFC Free என்ற குறியீடு உள்ளதனை நோக்க முடியும். 1915ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்பு பழையவிதமான குளிர்சாதனங்கள் உருவாக்கக் கூடாது என்று உலகநாடுகள் சேர்ந்து தீர்மானம் எடுத்துள்ளமை வரவேற்கத்தக்கது.●

References:

- <http://pubs.aina.ucalgary.ca/arctic/Arctic5-3-134.pdf>
- http://en.wikipedia.org/wiki/Climate_change
- http://en.wikipedia.org/wiki/Aboriginal_peoples_in_Canada
- <https://www.youtube.com/watch?v=Vgu4vBanc3k> (Go to You Tube and Open "Stripe the City Toronto")
- <https://ca.search.yahoo.com/search?fr=mcafee&type=B211CA876D20141119&p=El+Ni%C3%B1o%2C>

முருகவே பரமநாதன்

வயிற்றுக்குச் சோறிட வேண்டும்

என்சாண் உடம்பில் வயிறே பிரதானம். எல்லாப் பாடும் இந்த வயிற்றுக்காகவே மனிதன் அதை வெட்ட வெளிச்சமாகச் சொன்னான். மற்ற உயிரினங்கள் அமைதியாய் வாழுகின்றன. பசி வந்திடப் பத்தும் பறந்து போம். பசி பசியம்மா என்ற பிள்ளைக்குத் தாய் விதி விதியென்றாள். விதியைக் காட்டு அதை வெட்டுவேன் என்றாள்.

வறுமை, இல்லாமை மக்களைத்தான் வாட்டி வதைக்கிறது. உண்டி கொடுத்தார் உயிர் கொடுத்தாரே. இந்த அடிப்படையிற் பட்டினத்தடிகள் சாணும் வளர்க்க அடியேன் படுத்துயர் சற்றல்லவே என வாய் விண்டு பேசினார்.

பூணும் பணிக்கல்ல பொன்னுக்குத் தானல்ல பூமிதனைக் காணும் பணிக்கல்ல மங்கையர்க்கல்ல நற் காட்சிக்கல்ல சேணும் கடந்த சிவனடிக்கல்லவென் சிந்தை கெட்டுச் சாணும் வளர்க்க அடியேன் படுத்துயர் சற்றல்லவே (பட்டினத்தார் பாடல்)

பொருள்: உடம்பை அலங்கரிக்கும் ஆபரணங்களுக்கு ஆக அல்ல. பொருள் பண்டங்களுக்கு ஆக அல்ல. காணி பூமிகளைப் பெற அல்ல. ஆகாயத்தையும் கடந்து விளங்கும் சிவபெருமானின் திருவடிகளுக்கு அல்ல. என் மனம் அழிந்து ஒரு சாண் வயிற்றைக் காக்க - வளர்க்க அடியேன் படும் கஷ்டங்கள் கொஞ்சமன்று.

இவ்வண்ணம் சோற்றுப் பருக்கைக்காக மனித குலம் படும்பாடுகளை எப்படிக் கூறுவது. எந்தத் தலைமுறையினரும் சாண் வயிற்றுக்காக, மனிதகுலம் படும் அவலங்களைப் பொறாமல் சுப்பிரமணிய பாரதியார் மனம் நொந்து வெந்து பாடுகிறார். அவர் கூட பொருளாதார முடையை அனுபவித்ததாக வரலாறு. எனவே பாரதியின் வெளிப்பாட்டை இனிப் பார்ப்போம்.

நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே - இந்த நிலை கெட்ட மனிதரை நினைந்துவிட்டால் அஞ்சி அஞ்சிச் சாவார் - இவர் அஞ்சாத பொருளில்லை அவனியிலே வஞ்சனைப் பேய்கள் என்பர் - இந்த மரத்தில் என்பார் - அந்தக் குளத்தில் என்பார் துஞ்சுது முகட்டில் என்பார் - மிகத் துன்பப்படுவார் (நெஞ்சு)

நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே - இதை நினைந்து நினைந்திடிலும் வெறுக்குநிலையே

கஞ்சி குடிப்பதற்கிலார் - அதன் காரணங்கள் இவையென்னும் அறிவுமிலார்

பஞ்சமோ பஞ்ச மென்றே - நிதம் பரிதவித் தே உயிர் துடிதுடித்துத் துஞ்சி மடிகின்றாரே - இவர் துயர்களைத் தீர்க்கவோர் வழியில்லையே (நெஞ்சு)

எண்ணிலா நோயுடையார் - இவர் எழுந்து நடப்பதற்கு வலிமையிலார் கண்ணிலாக் குழவிகள் போல் - பிறர் காட்டிய வழியில் சென்று மாட்டிக் கொள்வார் நண்ணி பெருங்கலைகள் - பத்து நாலாயிரங்கோடி நயந்து நின்ற புண்ணிய நாட்டினிலே - இவர் பொறியற்ற விலங்குகள் போல வாழ்வார்

பாரதி பாடல் பாரத ஜனங்களின் நிலை. இப்படியான சமுதாய நிலைகண்டு நொந்து போன பாரதியார். மாற்று வழியென்ன எனச் சிந்தித்து எல்லாரும் வாழ வழி கண்டார்.

வயிற்றுக்குச் சோறுண்டு கண்டீர் - இங்கு வாழும் மனிதர் எல்லோர்க்கும் பயிற்றி உழுதுண்டு வாழ்வீர்! பிறர் பங்கைத் திருடுதல் வேண்டாம்

வயிற்றுக்குச் சோறுண்டு கண்டீர் - இங்கு வாழும் மனிதர் எல்லோர்க்கும் பயிற்றி உழுதுண்டு வாழ்வீர் - பிறர் பங்கைத் திருடுதல் வேண்டாம்

வயிற்றுக்குச் சோறிட வேண்டும் - இங்கு வாழும் மனிதருக் கெல்லாம் பயிற்றிப் பலகல்வி தந்து இந்தப் பாரை உயர்த்திட வேண்டும் (முரசு)

எனவே எம் சமுதாயம் இன்னல் வந்திருந்த போதும் ஏழையராய் மனம் சஞ்சலப்பட்ட வேளையிலும் மன உறுதியோடு தொழிற்படுவோம். வீழ்ந்த இனத்தை எழுப்பிடுவோம். நம் அன்னையர் தோசைக் கடையும், அப்பக்கடையும் வைத்துத் தம் குடும்பங்களை வாழ வைக்கவில்லையா.●

நெஞ்சறுதியோடு நிதம் வாழ்வோம்.

அள்ளி உண்ணும் உணவுக்காக அருமை கெடலாகாதப்பா' உலக இயக்கமே உணவுக்காக என்ற கரு, மண்டை வந்தாளிலே வரையப்பட்டுவிட்டது.

எறும்பிலிருந்து யானை வரையுள்ள ஜீவராசிகளுக்கு உணவு இன்றியமையாதது. அதேபோல அறுகில் இருந்து ஆல்விருட்சம்வரை, வேரோடி வேண்டும் உணவைச் சேகரிக்கும் இயல்புடையன.

இதற்குப் புறம்பானது மனிதம் அன்று. இந்தக் கருதுகோளிற் பெரியோரெல்லாம், மனித வாழ்க்கையின் இவ்வயல்பை வரிவரியாகக் கவிதையாக்கி வரைந்து போயினர். ஏன் பலரின் ஆக்கங்களை நாம் புரட்ட வேண்டும். அந்தப் பெரிய தாயுமானவரே "யோசிக்கும் வேளையில் பசிதீர் உண்பதும் உறங்குவதும் ஆக முடியும்" (பரிபுரணானந்தம் 10) எனப் பாடியுள்ளார்.

பசிக்குச் சோறிட வேண்டும் என்றுதான் பாரதியும் எழுதி வைத்தான். பசி ருசியறியாது. உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே. தேடிச் சோறு நிதம் உண்டு, பல சின்னஞ்சிறு கதைகள் பேசி மடியும் மனிதரைப் போன்று என்னை நினைத்து விட்டாயோ - என ஒரு கேள்வியும் போட்டார். இவ்வண்ணம் வந்தவர்கள் போனவர் எல்லாமே பசிக்கு முன்னுரிமை வழங்கியுள்ளனர்.

பெரும்புலவர்களும் ஒரு பிடி சோற்றுக்காகக் காத வழி போனவர்கள்தான். பாரெல்லாம் பொய்யென்று துறந்த பட்டினத்தடிகளும் "சாணும் வளர்க்க அடியேன் படுந்துயர் ஒன்றல்லவே" என உருகிப் பாடினார். பசி யாரைத்தான் விட்டது.

அரசனென்ன ஆண்டியென்ன இதற்கு அடிமையானவர்களே. ஆதியிலே ஆதுலர் சாலைகள் இருந்தன. ஆலயச் சூழலிலே மடங்கள் இருந்தன பசி தீர்க்க. இல்லையென்ற சொல்லை இல்லையாக்குவோம் என்றான் பாரதி. இரந்து வாழ்வதை வெறுத்த வள்ளுவன் இறைவனையே திட்டினான்.

சோற்றாலான (உணவின்) பிண்டம் இது. நம் மூதாதையர் ஏழைகள், பேதைகள் வந்தாலும் அன்னமிட்டனர். வசதிவாய்ப்புள்ளவர்கள் அன்னதானம் வழங்கினர்.

செல்வச் சந்திரியானை அன்னக் கந்தனென நாகரிகமாக அழைப்பர். பொன்னும் பொருளும் போகமும் தா என முருகனிடம் இரக்காத பரிபாடற் புலவர் "யாம் இரப்பவை பொன்னும் பொருளும் போகமுமன்று.

அன்பும், அருளும், அறமும் என்றனர். இந்த ஒரு உயர்நிலைக்கு மறுபுறமாகக் கவிமணியவர்கள் நம்மைப் பார்த்து "அள்ளி உண்ணும் உணவுக்காக அருமை கெடல் ஆகாதப்பா" என எம் நெஞ்சிற் சுடப்பாடியுள்ளார். அதற்கு ஒரு எடை, மதிப்பு உண்டு. நம் நிலையிற் தளர்ந்து பசிக்கிறது ஏதும் தாருங்கள் என்று உன் மனிதத்தை இழந்துவிடாதே.

எனவே எமக்கோர் மரியாதை வேண்டும். அவ்வையும் "மரியாதை காணும் மகிதலத்தீர் தரியாது காணும் தனம்" என்றார். எனவே மனிதம் சிறக்க நாம் வாழ்வோம்.

இந்த உணவு வழங்கும் செயற்பாடொன்று இடம் மாறிய சேய்மைச் சீமைகளில் அமைந்த ஆலயங்களிற் சிறப்பு நாட்களில் உணவு வழங்கும் கைங்கரியம் முன்னெடுக்கப்படுகிறது. உணவுக்காகக் காத்து நிற்போர் யாவரும் வசதி வாய்ப்புள்ளவர்களே. ஒன்றிலே வழங்கினால் மற்றக் கரத்திலும் வழங்க வேண்டிய கட்டாயப்பாடு வந்துவிட்டது.

சில மூத்தோர் அத்தினங்களில் ஆலய வழிபாடு நிறைவானதும் உணவு அருந்தி வீட்டுக்கும் கொண்டு செல்வர். இப்புனித செயற்பாட்டில் தேர்த்திருவிழா போன்ற நாட்களில் நிறைய அடியார்கள் கூடுவர். இவர்கள் இந்த உணவை வாங்குவதிலும், அருந்துவதிலும் ஒரு நல்ல நெறிமுறையைக் கையாள்வதாய் இல்லை.

மற்றச் சமய வழிபாட்டு இடங்களில் உணவு வழங்குவதில்லை. எனவே சைவ சமய பக்தர்கள் வரன்முறையான செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளல் மிக மிக முக்கியமாம்.

மாதிரியாகச் சிலவற்றை எடுத்துக் கூறுவது சாலப் பொருத்தமாம்.

உணவை குறிப்பிட்ட இடத்திற் பெறுவதற்காய் ஒருவர் பின் ஒருவராக நிற்பது ஒழுங்காகும். இதை விடுத்து, கட்டுப்பாட்டை மேற்கொள்ளாமல் ஒழுங்கீனமாய் அடியார்கள் நடப்பது புத்திபூர்வமானதன்று. முழங்கைகளால், தோள் மூட்டால் மற்றவர்களை வருத்தி நெருக்கடிகளை உண்டாக்குவதால் பலர் இடைஞ்சற்படுவர். இஃது நாகரிகமன்று. பண்பாடுமன்று.

வேண்டிய உணவைக் கொட்டாமற் சிந்தாமல் உண்டு, பாத்திரங்களை உரிய குப்பாளியிற் போடப்படல். மற்றவர்களுக்கும் ஒரு வழிகாட்டுதலாம். கூடியளவு உணவை வேண்டாமற் தக்களவான உணவை வேண்டுதலால் உணவு வீணாகாது. நின்ற நின்ற இடங்களிலே உண்பது, கடலை உண்பது போன்ற அசுத்தப் பழக்கங்களை நாம் செய்வது நன்றன்று.

பல பார்சல்களைப் பெற்று வீட்டுக்குக் கொண்டு சென்று "காபேர்ஜ்" இல் போடுவது ஒரு அதர்மமான செயலாகும்.

நம் தாயகத்தில் மக்கள் படும் இன்னல்களை, அவஸ்தைகளை மனதில் உன்னி நம்மை நாம் வழிநடத்தல் போற்றக்கூடிய பழக்கவழக்கங்களாம். நாம் சொன்னால் விரோதம். ஆனாற் சொல்ல வேண்டிய இடத்திற் சொல்வது முக்கியமாம்.

எனவே சைவாலயங்களில் நடைமுறையில் உள்ள உணவு வழங்கும் கைங்கரியத்துக்கு ஒத்தாசை செய்து எம் மதிப்பு மரியாதைகளைப் பேணிக் கட்டிக் காப்போமாக.

எனவே, அள்ளி உண்ணும் உணவுக்காக அருமை கெடாமல் இருப்போம்.●

Priya Navaratnam

Children reaching puberty earlier

Nowadays, puberty occurs in many children at an age, earlier than ever before. Health professionals link the early onset of puberty or the turn of life path into adulthood with number of disease like diabetes, heart disease and cancer along with physiological stress. Children have a high chance of attaining premature puberty in developed, affluent countries compared with low income developing countries.

In western countries like the United States and the United Kingdom, girls reach menstruation period at an age between eight-10 rather than normal 13-15 years. It has been emerging in developing Asian countries and there is a trend of premature puberty in Sri Lanka as well.

Puberty is the transition period from childhood to adulthood in response to the development of secondary sexual characteristics and fertilization. When puberty occurs at an early age, it is described as precocious puberty in medical terms referring to a medical condition. The age of puberty can be determined by many factors including genetics, sex, race, dietary pattern and lifestyle of children. Onset of puberty is expected to be varied with regard to age in boys and girls, but girls are frequently focused on puberty related issues, since girls are more likely to have precocious puberty than boys.

Parents are more concerned about early signs of puberty in their kids such as breast development, changes in voice and body odour, rapid jumps in height, secondary sexual characteristics and behavioural changes when seeking advice from physicians. As a medical condition, both parents and health professionals struggle to find out risk factors that lead to younger puberty.

On the basis of scientific studies conducted in different western countries, scientists conclude that emerging factors for the higher incidence of premature puberty are obesity, more animal protein like meat and dairy products and exposure to environmental pollutants. They have suggested that those factors have contributed to the present trend in children to reach puberty in younger age.

Obesity is a fast growing concern in all over the world. As in many Asian countries, childhood obesity is also getting increased in Sri Lanka. Children in urban area are more likely to be obese. An alarming 15% of children in Colombo schools suffer from the condition due to fast food outlets, high intake of

soft drinks and processed foods and parents' negligence. Therefore, obese children in urban areas are at risk apparently. Obese condition can also lead to number of health complications in short term as well as long term.

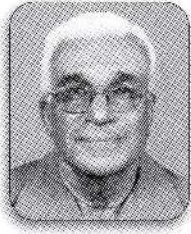
There are misconceptions among people, about broiler chicken and meat intake regarding human health; many lay people think that hormones used in livestock husbandries for rapid weight gain in animals in short time periods are associated with premature growth in children and infertility in women. In fact, hormones injected to livestock are carefully regulated by federal laws. There are six hormones used in cattle and sheep in western countries in small amounts and no hormones allowed to use in poultry and pork. Further, researchers attached to administration of hormones have said that no studies have yet to prove that added hormones cause an impact on human health. Sri Lankan people need not fear about added hormones since no hormones are used in livestock husbandry.

Environmental pollutants remaining in surrounding areas also get the scientists' attention as some pollutants may act on body as hormones involving growth and sexual maturation. It is known that chemicals used in plastics, pesticides, detergents and cosmetic products mimics hormonal action in body.

Changes in puberty timing have implications on adulthood diseases. Altered early puberty put children at risk of developing non-communicable diseases like diabetes, heart disease and cancers, which can be attributed to hormonal changes and long time exposure to sex hormones.

Parents should not neglect, when your child attain puberty at an early age since it seems normal except that it starts at an early age. You should see pediatrician along with your child when you identify early signs, because it is considered the first sign of a serious medical condition in the future. The child's growth can return to the appropriate pre-puberty stage, if diagnosed and treated. Through medical treatments, pubertal development is slowed down by medication and treatment for underlying diseases as soon as possible to stop developing to next stage.

As parents you are the best care giver for your child, you can help to get rid off exposure factors that elicit younger puberty.●

K. S. Sivakumaran

Tamils' Information from Canada

A Lanka-born Canadian journalist, Thiru S. Thiruchelvam, had a distinguished career in Sri Lanka working for the Thinakaran, Radio News of the SLBC and editor in chief of two regional daily newspapers – *Eelamurasu* and *Murasoli* in Yalpanam (Jaffna). Presently, he edits a monthly publication called *Tamils' Information* giving valuable information pertaining to not only Tamils in Canada, but to others all over the world. His beloved son Ahilan, who has excelled in studies, in cricket and other fields, was brutally killed by one of the militant movements in Yalpanam in 1989. The assassination targeted Thiruchelvam, claimed his son's life. Thiruchelvam and his wife, out of fear, fled to Canada.

In Canada, he established himself and was noticed by Canadian organisations and governments. The awards he had received stands evidence to his services to that country. In 1988, he was awarded for his outstanding service as an editor by the Canadian Ethnic Media Association (CEMA) for editing and exercising cultural sensitivity in the monthly magazine *Tamils' Information*. He received special awards from the Mayor of Toronto and the Ontario Government at the International Year of Voluntarism celebrations in 2001. Thiruchelvam is one of the first recipients of the Ontario Government's 'Newcomer Champion Award' in 2007. He received the 'June Callwood outstanding Achievement Award' from the Ministry of Citizenship in 2012.

When asked why he calls his publication *Tamils' Information*, he explained thus, "*Tamils' Information* was first published in February 1991 to fulfill a growing need for information and guidance among the new immigrants within the Tamil community. As a monthly publication it provided vital information on a wide range of subjects that included immigration, education, healthcare, social services and many other issues of common concern to newcomers.

Tamils' Information came to occupy a unique place among Canadian Tamils by recognizing and promoting the contributions and achievements of many outstand-

ing individuals and groups not only among the Tamils, but also in the larger mainstream Canadian society. The needs of our community have changed in many ways since 1991 and *Tamils' Information* has always kept itself abreast with these changes and has continued to provide the required information and guidance to meet the emerging needs.

We have come a long way since 1991 in our journey of serving the community and celebrated our 23rd year of publication with our February issue (2014). This is certainly a historic moment for us and we take pride in looking back at our successful journey." At this point we wish to emphasize that *Tamils' Information* is a completely community-funded publication and we do not receive any form of financial assistance from any government agencies what so ever."

Thiruchelvam further said, "Our annual awards ceremony in February is sponsored by the members of our community and we remain indebted to them for their generosity without whom our journey could not have come this far. The sponsors of the various annual awards deserve our very special thanks and appreciation for it is their support and commitment that has brought us this far. We salute our advertisers and sponsors with our deepest gratitude for walking with us for the past 23 years."

Names make news. Over 210 people have been honored by this publication.

"The individuals we have honored are held in high esteem by our community for their outstanding contributions. These eminent men and women come from diverse professional backgrounds and their service to the community include the areas of medicine, education, arts and culture, the media, community service, and entrepreneurship among many others. We are especially proud to have honored the Toronto Star newspaper with a special award in 1997.●

Courtesy: The Nation, Colombo, Sri Lanka.
Sunday, 26 October 2014

Dr. Shan A. Shanmugavadivel
Rainbow Dental Clinic
416 266 5161

Ambal Trading
Parliament & Wellesley
416 928 6665

Dr. Pushpa Vannithamby
Dental Clinic
1200 Markham Rd. - 416 289 7187
7595 Markham Rd. - 905 201 8900

Shri P. Krishnaraja Kurukkal
Sri Vijayaluxmy Vasa
905 405 0011 & 905 501 0011

Computek College
416 321 9911
416 285 9941 & 905 471 3344

Shri S. Kanthan Kurukkal
Kanapathy Kriya Bhavanam
416 917 7717

Mogan Selliah
Insurance Advisor - Royal Brokers Corporation
416 569 3200

Shri P. Vijayakumara Kurukkal
Sri Gowri Managala Service
416 266 3333 & 416 291 8500

R. R. Rajkumar
JRB Universal
647 289 6164

Siva Kanapathypillai
Children Education Trust
416 438 0660

Fancy Florist
5633 Finch Ave. East, #6
416 288 1419

R & S Autos
Top Quality Used Car Dealer
416 412 3838

Archanas & Co
2950 Kennedy Road, Unit: 10A
416 292 0033

Heaven Cares
Maranam.com
416 431 3600

Ragavan Ramanathan AMP
Morgage Dev. Manager - Scotia Bank
416 579 7533

M. Kasipillai & Sons
Money Transfer Pioneers
416 267 8221 / 416 321 8221

Kanagambikai Gold House
Leading Jewellers
416 269 7198

R.G Education Centre
3852 Finch Av, East, #401
416 609 9508

S. Ganthiy
RESP & Tax Services
416 955 9303 & 416 841 1866

6 Kumars
Silk House - Scarborough
416 261 3666

Fashion Florist
Fresh Flower Experts
416 754 8282

Manuel Jesudasan
Law Office
416 444 8070

Dr. Illango & Associates
Dental Office
416 292 7004 & 905 457 1700

Jude Anthonypillai
Barrister, Solicitor, Notary Public
416 332 8547

Thamor Group
Jewellery & International Money Transfer
905 290 8318

Super Clinic
Dr S. Gnanabaskaran & Dr. Ajantha Gnanabaskaran
2543 Pharmacy Avenue, Scarborough
416 495 9500

Harry Kulasegaram
Pickering Agency - ALLSTATE Insurance
416 826 4298/905 421 0005 ext. 5016

Selva Chelliah
SD Homes
416 617 9909

Ranjan Francis
Homelife Galaxy Real Estate Ltd
416 816 1220

Ketha
NKS Draperies & Blinds
416 321 6420

Thava Eliyathamby
Member Broker, Century 21 Affiliate
416 992 7989 & 416 665 4756

Raj Balan
Sales Representative - Century 21 Innovative
416 727 3843

S. K. Bales
Canadian Home Appraisals Inc.
For Residential and Commercial
416 801 3219

Kamal Navaratnam
Sales Representative - Home Life/ Future Realty
416 671 4815

Abhirami Catering
Always first in the line
416 266 5372

Haran Graph
Hara Type Foundry - Home of the 'Bamini' Font
www.haragraph.com

PROMAR
Awards & Promotions Ltd
416 291 2344